To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B ►M9 UREDBA (EU) št. 575/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ◄

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 176, 27.6.2013, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/62 z dne 10. oktobra 2014	L 11	37	17.1.2015
►M2	Uredba (EU) 2016/1014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016	L 171	153	29.6.2016
►M3	Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/2188 z dne 11. avgusta 2017	L 310	1	25.11.2017
►M4	Uredba (EU) 2017/2395 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017	L 345	27	27.12.2017
►M5	Uredba (EU) 2017/2401 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017	L 347	1	28.12.2017
►M6	Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/405 z dne 21. novembra 2017	L 74	3	16.3.2018
►M7	Uredba (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019	L 111	4	25.4.2019
►M8	Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019	L 150	1	7.6.2019
►M9	Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019	L 314	1	5.12.2019
►M10	Uredba (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020	L 204	4	26.6.2020
►M11	Uredba (EU) 2021/558 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2021	L 116	25	6.4.2021
►M12	Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/1043 z dne 24. junija 2021	L 225	52	25.6.2021

popravljena z:

►C1 Popravek, UL L 208, 2.8.2013, str. 68 (575/2013)
►C2 Popravek, UL L 321, 30.11.2013, str. 6 (575/2013)
►C3 Popravek, UL L 20, 25.1.2017, str. 2 (575/2013)
►C4 Popravek, UL L 335, 13.10.2020, str. 20 (2019/630)
►C5 Popravek, UL L 405, 2.12.2020, str. 79 (2019/2033)
►C6 Popravek, UL L 406, 3.12.2020, str. 67 (2017/2401)

▼B

▼M9

UREDBA (EU) št. 575/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. junija 2013

o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012

▼B

(Besedilo velja za EGP)

DEL 1

SPLOŠNE DOLOČBE

NASLOV I

PODROČJE UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

▼M8

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba določa enotna pravila o splošnih bonitetnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi, nadzorovani v skladu z Direktivo 2013/36/EU, kar zadeva:

(a) kapitalske zahteve v zvezi s popolnoma merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi kreditnega tveganja, tržnega tveganja, operativnega tveganja, tveganja poravnave in finančnega vzvoda;

(b) zahteve, ki omejujejo velike izpostavljenosti;

(c) likvidnostne zahteve v zvezi s popolnoma merljivimi, enotnimi in3 standardiziranimi elementi likvidnostnega tveganja;

(d) zahteve glede poročanja v zvezi s točkami (a), (b) in (c);

(e) zahteve po javnem razkritju.

Ta uredba določa enotna pravila za zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati subjekti v postopku reševanja, ki so globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI) ali del GSPI in pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU.

Ta uredba ne ureja zahtev glede objave, ki veljajo za pristojne organe na področju bonitetnih predpisov in nadzora institucij, kot je določeno v Direktivi 2013/36/EU.

Člen 2

Nadzorniška pooblastila

1. Za zagotovitev skladnosti s to uredbo imajo pristojni organi pooblastila in upoštevajo postopke iz Direktive 2013/36/EU in te uredbe.

▼M8

2. Za zagotovitev skladnosti s to uredbo imajo organi za reševanje pooblastila in upoštevajo postopke iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in te uredbe.

3. Pristojni organi in organi za reševanje sodelujejo za zagotovitev skladnosti z zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

4. Za zagotovitev skladnosti v okviru svojih pristojnosti enotni odbor za reševanje, ustanovljen s členom 42 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), in Evropska centralna banka, kar zadeva naloge, ki so ji bile podeljene z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 ([3]), zagotovita redno in zanesljivo izmenjavo relevantnih informacij.

▼M9

5. Pristojni organi, kakor so opredeljeni v točki 5 člena 3(1) Direktive (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]), pri uporabi določb iz člena 1(2) in (5) Uredbe (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]) v zvezi z investicijskimi podjetji iz navedenih odstavkov obravnavajo ta investicijska podjetja, kot če bi bila „institucije“ na podlagi te uredbe.

▼B

Člen 3

Uporaba strožjih zahtev s strani institucij

Ta uredba institucijam ne preprečuje, da bi imele več kapitala in njihovih sestavnih delov ali da bi uporabljale strožje ukrepe, kot je zahtevano v tej uredbi.

([1]) Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

([2]) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

([3]) Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

([4]) Direktiva (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 1).

([5]) Uredba (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

▼B

Člen 4

Opredelitve pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

▼M9

(1) "kreditna institucija" pomeni družbo, katere dejavnost je kar koli od naslednjega:

(a) sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje kreditov za svoj račun;

(b) opravljanje katere koli dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), kadar velja eno od naslednjega, pri čemer pa družba ni trgovec z blagom in pravicami do emisij, kolektivni naložbeni podjem ali zavarovalnica:

(i) skupna vrednost konsolidiranih sredstev družbe je enaka ali presega 30 milijard EUR;

(ii) skupna vrednost sredstev družbe je manj kot 30 milijard EUR in družba je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb te skupine, ki imajo posamezno bilančno vsoto manj kot 30 milijard EUR in opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR ali

(iii) skupna vrednost sredstev družbe je manj kot 30 milijard EUR in družba je del skupine, v kateri je skupna vrednost konsolidiranih sredstev vseh družb skupine, ki opravljajo katero koli dejavnost iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, enaka ali presega 30 milijard EUR, kadar konsolidacijski nadzornik v posvetovanju s kolegijem nadzornikov takšno odločitev sprejme zato, da bi obravnaval morebitna tveganja izogibanja in tveganja za finančno stabilnost Unije;

Za namene točk (b)(ii) in (b)(iii), kadar je družba del skupine iz tretje države, je bilančna vsota vsake podružnice te skupine, pooblaščene za delovanje v Uniji, vključena v združeno skupno vrednost sredstev vseh družb v skupini;

(2) "investicijsko podjetje" pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki (1) člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ki ima dovoljenje na podlagi navedene direktive, razen kreditnih institucij;

([1]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

▼M9

(3) "institucija" pomeni kreditno institucijo, ki ima dovoljenje v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU, ali podjetje iz člena 8a(3) navedene direktive;

_____

▼B

(5) "zavarovalnica" pomeni zavarovalnico, kakor je opredeljena v točki (1) člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ([1]);

(6) "pozavarovalnica" pomeni pozavarovalnico, kakor je opredeljena v točki (4) člena 13 Direktive 2009/138/ES;

▼M8

(7) "kolektivni naložbeni podjem" ali "KNP" pomeni KNPVP, kot je opredeljen v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), ali alternativni investicijski sklad (AIS), kot je opredeljen v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([3]);

▼B

(8) "subjekt javnega sektorja" pomeni nekomercialen upravni organ, odgovoren enotam centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali organom, ki izvaja enake pristojnosti kot regionalne ravni države in lokalni organi, ali nekomercialno podjetje, ki je v lasti centralnih, regionalnih ali lokalnih ravni držav ali pa so ga te ustanovile in ga financirajo ter ki ima sporazume o izrecnem jamstvu in lahko vključuje samoupravne organe, regulirane z zakonodajo, ki so pod javnim nadzorom.

▼C2

(9) "upravljalni organ" pomeni upravljalni organ kot je opredeljen v točki (7) člena 3(1) Direktive 2013/36/EU;

▼B

(10) "višje vodstvo" pomeni višje vodstvo kot je opredeljeno v točki 9 člena 3(1) 4 Direktive 2013/36/EU;

(11) "sistemsko tveganje" pomeni sistemsko tveganje kot je opredeljeno v točki (10) člena 3(1) Direktive 2013/36/EU;

([1]) UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

([2]) Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

([3]) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

▼B

(12) "modelsko tveganje" pomeni modelsko tveganje kot e opredljeno v točki (11) člena 3(1) Direktive 2013/36/EU;

▼M5

(13) "originator" pomeni originatorja, kot je opredeljen v točki (3) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402 ([1]);

(14) "sponzor" pomeni sponzorja, kot je opredeljen v točki (5) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(14a) "prvotni kreditodajalec" pomeni prvotnega kreditodajalca, kot je opredeljen v točki (20) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

▼B

(15) "nadrejena oseba" pomeni:

(a) nadrejeno družbo v smislu člena 1 in 2 Direktive 83/349/EGS;

(b) za namene oddelka IIpoglavij 3 in 4 naslova VII in naslova VIII Direktive 2013/36/EU in dela 5 te uredbe nadrejeno podjetje v smislu člena 1(1) Direktive 83/349/EGS in katero koli družbo, ki dejansko izvaja prevladujoč vpliv nad drugo družbo;

(16) "podrejena družba" pomeni:

(a) podrejeno podjetje v smislu členov 1 in 2 Direktive 83/349/EGS,

(b) podrejeno podjetje v smislu člena 1(1) Direktive 83/349/EGS in katero koli podjetje, nad katerim nadrejena oseba dejansko izvaja prevladujoč vpliv.

Podrejene družbe podrejenih družb se prav tako štejejo za podrejene družbe tiste družbe, ki je nadrejena oseba njihove nadrejene osebe;

(17) "podružnica" pomeni poslovno enoto, ki je pravno odvisen del institucije in neposredno izvaja vse ali nekatere posle, ki so del dejavnosti institucij;

(18) "družba za pomožne storitve" pomeni družbo, katere osnovna dejavnost je lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga podobna dejavnost, ki je pomožna glede na osnovno dejavnost ene ali več institucij;

([1]) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35).

▼C2

(19) "družba za upravljanje" pomeni družbo za upravljanje, kot je opredeljena v točki (5) člena 2 Direktive 2002/87/ES, ali UAIS, kot je opredeljen v členu 4(1)(b) Direktive 2011/61/EU, vključno, če ni določeno drugače, s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države;

▼M8

(20) "finančni holding" pomeni finančno institucijo, katere podrejene družbe so izključno ali pretežno institucije ali finančne institucije in ki ni mešani finančni holding; podrejene družbe finančne institucije so predvsem institucije ali finančne institucije, kjer je vsaj ena od njih institucija in kjer je več kot 50 % kapitala, konsolidiranih sredstev, prihodkov, zaposlenih ali drugih kazalnikov finančne institucije, ki jih pristojni organ upošteva kot relevantne, povezanih s podrejenimi družbami, ki so institucije ali finančne institucije;

▼B

(21) "mešani finančni holding" pomeni mešani finančni holding kot je opredeljen v točki (15) člena 2 Direktive 2002/87/ES;

(22) "mešani poslovni holding" pomeni nadrejeno osebo, ki ni finančni holding ali institucija ali mešani finančni holdingin ki ima med podrejenimi družbami vsaj eno institucijo;

(23) "zavarovalnica tretje države" pomeni zavarovalnico tretje države, kot je opredeljena v točki (3) člena 13 Direktive 2009/138/ES;

(24) "pozavarovalnica tretje države" pomeni pozavarovalnico tretje države, kot je opredeljena v točki (6) člena členu 13 Direktive 2009/138/ES;

(25) "priznana investicijska podjetja tretje države" pomeni podjetja, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) če bi imela sedež v Uniji, bi spadala v okvir opredelitve investicijskega podjetja;

(b) so pridobila dovoljenje v tretji državi;

(c) za njih veljajo bonitetna pravila in ta pravila upoštevajo, pri čemer so ta pravila po mnenju pristojnih organov vsaj tako stroga kot pravila iz te uredbe ali Direktive 2013/36/EU;

▼M9

(26) "finančna institucija" pomeni družbo, ki ni institucija ali čisti industrijski holding ter katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno z investicijskim podjetjem, finančnim holdingom, mešanim inančnim holdingom, investicijskim holdingom, plačilno institucijo

▼M9

v smislu Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in družbo za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kakor so opredeljeni v točkah (f) in (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;

▼B

(27) "subjekt finančnega sektorja" pomeni kar koli od naslednjega:

(a) institucijo;

(b) finančno institucijo;

(c) družbo za pomožne storitve, vključeno v konsolidiran finančni položaj institucije;

(d) zavarovalnico;

(e) zavarovalnico tretje države;

(f) pozavarovalnico;

(g) pozavarovalnico tretje države;

▼C2

(h) zavarovalni holding, kot je opredeljen v točki (f) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;

_____

▼B

(k) družbo, ki je izključena iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 4 navedene direktive;

(l) družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerim koli subjektom iz točk (a) do (k);

▼M8

(28) "nadrejena institucija v državi članici" pomeni institucijo v državi članici, ki ima podrejeno družbo, ki je institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, ali ki je udeležena v instituciji, finančni instituciji ali družbi za pomožne storitve in sama ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;

▼B

(29) "EU nadrejena institucija" pomeni nadrejeno institucijo v državi članici, ki ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v kateri koli drugi državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici;

([1]) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

▼M9

(29a) "nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici" pomeni nadrejeno osebo v državi članici, ki je investicijsko podjetje;

(29b) "EU nadrejeno investicijsko podjetje" pomeni EU nadrejeno osebo, ki je investicijsko podjetje;

▼M8

(29c) "nadrejena kreditna institucija v državi članici" pomeni nadrejeno institucijo v državi članici, ki je kreditna institucija;

(29d) "EU nadrejena kreditna institucija" pomeni EU nadrejeno institucijo, ki je kreditna institucija;

▼B

(30) "nadrejeni finančni holding v državi članici" pomeni finančni holding, ki sam ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;

(31) "EU nadrejeni finančni holding" pomeni nadrejeni finančni holding v državi članici, ki ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v kateri koli drugi državi članici ali drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici;

(32) "nadrejeni mešani finančni holding v državi članici" pomeni mešani finančni holding, ki sam ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;

(33) "EU nadrejeni mešani finančni holding" pomeni nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, ki ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v kateri koli drugi državi članici ali drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici;

(34) "centralna nasprotna stranka" ali "CNS" pomeni CNS, kot je opredeljena v točki (1) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(35) "udeležba" pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb ([1]) ali neposredno ali posredno imetništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

(36) "kvalificirani delež" pomeni neposredni ali posredni delež v družbi, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ►C2 ali ki omogoča izvajanje pomembnega vpliv na upravljanje zadevne družbe; ◄

([1]) UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

▼B

(37) "obvladovanje" pomeni razmerje med nadrejenim in podrejenim podjetjem, kot je opredeljeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS ali, kadar je ustrezno, računovodskih standardih, ki se uporabljajo za institucijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in družbo;

(38) "tesna povezanost" pomeni položaj, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezane na enega od naslednjih načinov:

(a) udeležba v obliki imetništva, neposredno ali z obvladovanjem 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;

(b) obvladovanje;

(c) stalno povezanostjo obeh ali vseh z isto tretjo osebo preko razmerja obvladovanja;

(39) "skupina povezanih strank" pomeni kar koli od naslednjega:

(a) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki, če ni dokazano nasprotno, predstavljajo eno samo tveganje, ker ena od njih neposredno ali posredno obvladuje drugo ali druge;

(b) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, med katerimi ni razmerja, ki predstavlja obvladovanje, kot je opisano v točki (a), vendar je treba šteti, da predstavljajo eno samo tveganje, ker so med seboj tako povezane, da bi v primeru finančnih težav, zlasti težav s financiranjem ali odplačilom, ene od njih verjetno imele težave s financiranjem ali odplačilom tudi druge;

Ne glede na točki (a) in (b), kadar centralna raven države neposredno obvladuje več kot eno fizično ali pravno osebo ali pa je z njimi neposredno povezana, celote, ki jo sestavljajo centralna raven države in vse fizične ali pravne osebe, ki jih neposredno ali posredno obvladuje v skladu s točko (a) ali ki so v skladu s točko (b), ni nujno treba šteti za skupino povezanih strank. Namesto tega se lahko obstoj skupine povezanih strank, ki jo sestavljajo centralna raven države ter druge fizične in pravne osebe, oceni posebej za vsako osebo, ki jo neposredno obvladuje v skladu s točko (a) ali ki je neposredno povezana v skladu s točko (b), ter za vse fizične in pravne osebe, ki jih ta oseba neposredno obvladuje v skladu s točko (a) ali ki so s to osebo povezane v skladu s točko (b), vključno s centralno ravnjo države. Enako velja v primeru enot regionalne ali lokalne ravni držav, za katere se uporablja člen 115(2).

▼M8

Dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (a) ali (b) zaradi svoje neposredne izpostavljenosti do iste CNS za namene dejavnosti kliringa, se ne štejejo za skupino povezanih stran;

▼B

(40) "pristojni organ" pomeni javni organ ali telo, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo uradno priznan in pooblaščen za nadzor institucij kot del delujočega sistema nadzora v zadevni državi članici;

▼M8

(41) "konsolidacijski nadzornik" pomeni pristojni organ, odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU;

(42) "dovoljenje" pomeni instrument, ki ga v kateri koli obliki izdajo organi in s katerim se dodeli pravica do opravljanja dejavnosti;

(43) "matična država članica" pomeni državo članico, v kateri je institucija pridobila dovoljenje;

(44) "država članica gostiteljica" pomeni državo članico, v kateri ima institucija podružnico ali v kateri opravlja storitve;

(45) "centralne banke ESCB" pomenijo nacionalne centralne banke, ki so članice Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), in Evropsko centralno banko (ECB);

(46) "centralne banke" pomenijo centralne banke ESCB in centralne banke tretjih držav;

(47) "konsolidirani položaj" pomeni položaj, ki je posledica uporabe zahtev iz te uredbe v skladu s poglavjem 2 naslova II, dela 1, za eno institucijo, kot če bi ta skupaj z eno ali več drugih subjektov predstavljala eno samo institucijo;

(48) "konsolidirana podlaga" pomeni na podlagi konsolidiranega položaja;

(49) "subkonsolidirana podlaga" pomeni na podlagi konsolidiranega položaja nadrejene institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga z izključitvijo podskupine subjektov, ali na podlagi konsolidiranega položaja nadrejene institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni končna nadrejena institucija, finančni holding oziroma mešani finančni holding;

(50) "finančni instrumenti" pomenijo kar koli od naslednjega:

(a) pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument;

(b) instrument iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;

(c) izvedeni finančni instrument;

(d) primarni finančni instrument;

(e) denarni instrument.

▼B

Instrumenti iz točk (a), (b) in (c) so finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;

▼M9

(51) "ustanovni kapital" pomeni zneske in vrste kapitala, navedene v členu 12 Direktive 2013/36/EU;

▼B

(52) "operativno tveganje" pomeni tveganje izgube zaradi neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanj ljudi in delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov ter vključuje pravno tveganje;

(53) "tveganje zmanjšanja vrednosti" pomeni tveganje, da bi se znesek terjatve zmanjšal zaradi denarnih ali nedenarnih zahtevkov dolžnika po tej terjatvi;

(54) "verjetnost neplačila" ali "PD" pomeni verjetnost neplačila nasprotne stranke v obdobju enega leta;

(55) "izguba ob neplačilu" ali "LGD" pomeni razmerje med izgubo na izpostavljenosti, ki je posledica neplačila nasprotne stranke, in vrednostjo izpostavljenosti ob neplačilu;

(56) "konverzijski faktor" pomeni razmerje med trenutno neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti, ki bi lahko bil črpan in bi torej v primeru neplačila ostal neporavnan, in trenutno neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti; znesek prevzete obveznosti je enak odobrenemu znesku razpolaganja, s katerim je dolžnik seznanjen, razen če je odobren znesek razpolaganja, ki ga določi institucija večji od njega;

(57) "zmanjševanje kreditnega tveganja" pomeni tehniko, ki jo institucija uporablja za zmanjševanje kreditnega tveganja, povezanega z izpostavljenostjo ali izpostavljenostmi, ki jih še ima ta institucija;

(58) "stvarno kreditno zavarovanje" pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je zmanjševanje kreditnega tveganja zaradi izpostavljenosti institucije posledica pravice te institucije, da v primeru neplačila nasprotne stranke ali ob nastopu drugega določenega kreditnega dogodka v zvezi z nasprotno stranko unovči ali pridobi prenos ali prisvojitev ali da zadrži nekatera sredstva ali zneske ali da zmanjša znesek izpostavljenosti ali ga nadomesti z zneskom razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve do institucije;

(59) "osebno kreditno zavarovanje" pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja v primerih, ko je zmanjševanje kreditnega tveganja zaradi izpostavljenosti institucije posledica tega, da se tretja stranka zaveže k plačilu določenega zneska v primeru neplačila kreditojemalca ali ob nastopu drugih specifičnih kreditnih dogodkov;

▼M9

(60) "denarju podoben instrument" pomeni potrdilo o vlogi, obveznice, vključno s kritimi obveznicami, ali kateri koli drug nepodrejen instrument, ki ga je izdala institucija ali investicijsko podjetje ter za katerega je institucija ali investicijsko podjetje že prejelo plačilo v celoti in ga bo brezpogojno unovčilo po njegovi nominalni vrednosti;

▼M5

(61) "listinjenje" pomeni listinjenje, kot je opredeljeno v točki (1) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(62) "pozicija v listinjenju" pomeni pozicijo v listinjenju, kot je opredeljena v točki (19) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(63) "relistinjenje" pomeni relistinjenje, kot je opredeljeno v točki (4) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

▼B

(64) "pozicija v relistinjenju" pomeni izpostavljenost iz naslova relistinjenja;

(65) "kreditna izboljšava" pomeni pogodbeno ureditev, po kateri se kreditna kakovost pozicije v listinjenju izboljša glede na to, kakšna bi bila, če izboljšave ne bi bilo, vključno z izboljšavo, ki jo dajejo podrejene tranše v listinjenju in druge vrste kreditnega zavarovanja;

▼M5

(66) "subjekt s posebnim namenom pri listinjenju" ali "SSPE" pomeni subjekt s posebnim namenom pri listinjenju ali SSPE, kot je opredeljen v točki (2) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(67) "tranša" pomeni tranšo, kot je opredeljena v točki (6) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

▼B

(68) "vrednotenje po tekočih tržnih cenah" pomeni vrednotenje pozicij po dostopnih realiziranih cenah, pridobljenih iz neodvisnih virov, vključno z borznimi cenami, elektronskimi kotacijami ali kotacijami več neodvisnih uglednih borznih posrednikov;

(69) "vrednotenje z modelom" pomeni vsako vrednotenje, ki mora biti opravljeno na podlagi primerjave, ekstrapolirano ali drugače izračunano na podlagi enega ali več vhodnih tržnih podatkov;

(70) "neodvisen pregled cen" pomeni postopek, s katerim se redno preverjata natančnost in neodvisnost tržnih cen ali vhodnih podatkov vrednotenja z modelom;

▼C2

(71) "sprejemljiv kapital" pomeni naslednje:

(a) za namene naslova III dela 2 pomeni vsoto naslednjega:

(i) temeljnega kapitala iz člena 25, brez uporabe odbitka iz člena 36(1)(k)(i);

▼C2

(ii) dodatnega kapitala iz člena 71, ki je enak ali nižji od tretjine temeljnega kapitala, izračunanega v skladu s točko (i) te točke;

▼M8

(b) za namene člena 97 pomeni vsoto:

▼C2

(i) temeljnega kapitala iz člena 25;

(ii) dodatnega kapitala iz člena 71, ki je enak ali nižji od tretjine temeljnega kapitala;

▼B

(72) "priznana borza" pomeni borzo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:

▼M9

(a) je reguliran trg ali trg tretje države, ki se šteje za enakovrednega reguliranemu trgu v skladu s postopkom iz točke (a) člena 25(4) Direktive 2014/65/EU;

▼B

(b) ima klirinške mehanizme, po katerih za pogodbe iz Priloge II veljajo predpisana dnevna kritja, ki po mnenju pristojnih organov predstavljajo ustrezno zaščito;

(73) "posebne pokojninske ugodnosti" pomenijo razširjene pokojninske ugodnosti, ki jih institucija po lastni presoji odobri zaposlenemu v okviru njegove celote variabilnih prejemkov, ki pa ne zajemajo pridobljenih ugodnosti, odobrenih zaposlenemu pod pogoji sistema pokojninskega zavarovanja v družbi;

(74) "hipotekarna kreditna vrednost" pomeni vrednost nepremičnine, kot je določena s preudarno oceno tržljivosti nepremičnine v prihodnosti tako, da se upoštevajo dolgoročni trajnostni vidiki nepremičnine, običajne in lokalne razmere na trgu, trenutna uporaba in alternativna primerna uporaba nepremičnine;

(75) "stanovanjska nepremičnina" pomeni prebivališče, v katerem prebiva njegov lastnik ali zakupnik, kar vključuje tudi pravico do bivanja v stanovanju stanovanjskih zadrug na Švedskem;

(76) "tržna vrednost" pomeni za namene nepremičnine ocenjeni znesek, za katerega bi bila nepremičnina na datum vrednotenja izmenjana med voljnim kupcem in voljnim prodajalcem na podlagi strogih poslovnih odnosov in po ustreznem trženju, pri čemer vsaka posamezna stranka ravna vestno, preudarno in brez prisile;

(77) "veljavni računovodski okvir" pomeni računovodske standarde, ki se uporabljajo za institucijo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 ali Direktivo 86/635/EGS;

▼B

(78) "enoletna stopnja neplačil" pomeni razmerje med številom neplačil v obdobju, ki se začne eno leto pred dnevom T, in številom dolžnikov v tem bonitetnem razredu ali skupini eno leto pred tem dnevom;

(79) "špekulativno financiranje nepremičnin" pomeni kredite za nakup nepremičnin ali za razvoj ali pozidavo zemljišča v zvezi s takšno nepremičnino, z namenom da bi se nepremičnina nato prodala za dobiček;

(80) "trgovinsko financiranje" pomeni financiranje, vključno z jamstvi, povezano z izmenjavo blaga in storitev prek finančnih produktov s fiksno kratkoročno zapadlostjo, na splošno manj kot eno leto, brez samodejne obnovitve;

(81) "uradno podprti izvozni krediti" pomeni posojila ali kredite za financiranje izvoza blaga in storitev, za katera zagotavlja jamstva, zavarovanje ali neposredno financiranje uradna izvozna agencija;

▼C2

(82) "pogodba o začasni prodaji" in "pogodba o začasnem odkupu" pomenita vsako pogodbo, s katero institucija ali njena nasprotna stranka prenese vrednostne papirje ali blago ali zajamčene pravice v zvezi s pravico do vrednostnih papirjev ali blaga, če to jamstvo izda priznana borza s pravicami do teh vrednostnih papirjev ali blaga in če dogovor ne dopušča instituciji, da bi prenesla ali zastavila določen vrednostni papir ali določeno blago več kot eni nasprotni stranki hkrati, glede na zavezo, da jih začasno odkupi, ali nadomestnimi vrednostnimi papirji ali blagom iste vrste po določeni ceni na določen dan v prihodnosti ali na dan, ki ga bo določil prenosnik, pri čemer gre v primeru institucije, ki prodaja vrednostne papirje ali blago, za pogodbo o začasni prodaji, v primeru institucije, ki kupuje vrednostne papirje, pa za pogodbo o začasnem odkupu;

▼B

(83) "repo posel" pomeni vsak posel, ki ga ureja "pogodba o začasni prodaji" ali "pogodba o začasnem odkupu";

(84) "enostavna pogodba o začasni prodaji" pomeni repo posel v zvezi s posamičnimi sredstvi ali podobnimi nekompleksnimi sredstvi za razliko od košarice sredstev;

(85) "pozicije, namenjene trgovanju" pomenijo kar koli od naslednjega:

(a) pozicije za lasten račun in pozicije, ki izhajajo iz servisiranja strank in vzdrževanja trga;

(b) pozicije, ki naj bi se kratkoročno ponovno prodale;

▼B

(c) pozicije, ki naj bi omogočile kratkoročni zaslužek na račun dejanskih ali pričakovanih razlik med njihovo prodajno in nakupno ceno ali na račun sprememb drugih cen ali obrestne mere;

▼M8

(86) "trgovalna knjiga" pomeni vse pozicije v finančnih instrumentih in blagu, ki jih ima institucija za namene trgovanja ali za varovanje pozicij, ki jih ima za namene trgovanja, v skladu s členom 104;

▼B

(87) "večstranski sistem trgovanja" pomeni večstranski sistem trgovanja kot je opredeljen v točki (15) člena 4 Direktive 2004/39/ES;

▼C2

(88) "kvalificirana centralna nasprotna stranka" ali "KCNP" pomeni centralno nasprotno stranko, ki je pridobila dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali je bila priznana v skladu s členom 25 navedene uredbe;

▼B

(89) "jamstveni sklad" pomeni sklad, ki ga ustanovi CNS v skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 648/2012 in ki se uporablja v skladu s členom 45 navedene uredbe;

▼C2

(90) "predhodno financiran prispevek v jamstveni sklad CNS" pomeni prispevek institucije v jamstveni sklad CNS;

▼M8

(91) "trgovalna izpostavljenost" pomeni tekočo izpostavljenost, ki vključuje gibljivo kritje, ki pripada klirinškemu članu, vendar ga ta še ni prejel, in morebitno prihodnjo izpostavljenost klirinškega člana ali stranke do CNS, ki izhaja iz pogodb in poslov, navedenih v točkah (a), (b) in (c) člena 301(1), pa tudi začetno kritje;

▼B

(92) "regulirani trg" pomeni reguliran trg kot je opredeljen v točki (14) člena 4 Direktive 2004/39/ES;

(93) "finančni vzvod" pomeni relativno velikost sredstev, zunajbilančnih obveznosti in pogojnih obveznosti institucije za plačilo ali izročitev ali zagotovitev zavarovanja s premoženjem, vključno z obveznostmi iz prejetih sredstev, sprejetih zavez, pogodb o izvedenih finančnih instrumentih ali pogodb o začasni prodaji, pri čemer pa so izključene obveznosti, ki jih je mogoče izvršiti le med likvidacijo institucije, glede na kapital navedene institucije;

(94) "tveganje prevelikega finančnega vzvoda" pomeni tveganje, pogojeno z ranljivostjo institucije zaradi finančnega vzvoda ali pogojnega finančnega vzvoda, zaradi katerega bi lahko bili potrebni nenačrtovani popravni ukrepi poslovnega načrta institucije, vključno s prisilno prodajo sredstev, zaradi česar lahko nastanejo izgube ali prilagoditve vrednotenja za preostala sredstva institucije;;

▼B

(95) "popravek zaradi kreditnega tveganja" pomeni znesek posebnih in splošnih rezervacij za izgube pri kreditnih tveganjih, ki je zaveden v računovodskih izkazih institucije v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

▼M8

(96) "notranje varovanje" pomeni pozicijo, ki pomembno izravna elemente tveganja med pozicijo iz trgovalne knjige in eno ali več pozicijami iz netrgovalne knjige ali med dvema trgovalnima enotama;

▼B

(97) "referenčna obveznost" pomeni obveznost, ki se uporablja za določanje vrednosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta pri denarni poravnavi.

(98) "zunanja bonitetna agencija" ali "ECAI" pomeni bonitetno agencijo, ki je registrirana ali certificirana v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah [1], ali centralno banko, ki izdaja bonitetne ocene, ki so izvzete iz Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(99) "imenovana ECAI" pomeni ECAI, ki jo je imenovala institucija;

(100) "akumulirani drugi vseobsegajoči donos" ima enak pomen kot v Mednarodnem računovodskem standardu (MRS) 1, kakor se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;

(101) "osnovna lastna sredstva" pomenijo osnovna lastna sredstva v smislu člena 88 Direktive 2009/138/ES;

(102) "zavarovalniške postavke lastnih sredstev prvega reda" pomenijo postavke osnovnih lastnih sredstev družb, za katere veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v stopnjo 1 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(1) navedene direktive;

(103) "zavarovalniške postavke dodatnih lastnih sredstev prvega reda" pomenijo postavke osnovnih lastnih sredstev družb, za katere veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, v kateri so postavke razvrščene v stopnjo 1 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(1) navedene direktive, pri čemer je vključitev teh postavk omejena z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 99 navedene direktive;

(104) "zavarovalniške postavke lastnih sredstev drugega reda" pomenijo postavke osnovnih lastnih sredstev družb, za katere veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v stopnjo 2 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(2) navedene direktive;

[1] UL L 302, 17.11.2009, str. 1.

▼B

(105) "zavarovalniške postavke lastnih sredstev tretjega reda" pomenijo zavarovalniške postavke osnovnih lastnih sredstev družb, za katere veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v stopnjo 3 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(3) navedene direktive;

(106) "odložene terjatve za davek" imajo enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(107) "odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček", pomenijo odložene terjatve za davek, katerih prihodnja vrednost je iztržljiva le, če institucija v prihodnosti ustvari obdavčljiv dobiček;

(108) "odložene obveznosti za davek" ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(109) "sredstva pokojninskega sklada z določenimi pravicami" pomenijo sredstva pokojninskega sklada ali programa z določenimi pravicami, ki se izračunajo, potem ko so zmanjšana za znesek obveznosti v okviru istega sklada ali programa;

(110) "razdelitve" pomenijo izplačilo dividend ali obresti v kateri koli obliki;

(111) "finančna družba" ima enak pomen kot "finančno podjetje" v točki (25)(b) in (d) člena 13 Direktive 2009/138/ES;

(112) "rezervacije za splošna bančna tveganja" imajo enak pomen kot sklad za splošna bančna tveganja v členu 38 Direktive 86/635/EGS;

(113) "dobro ime" ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(114) "posredni delež" pomeni vsako izpostavljenost do vmesnega subjekta, ki ima izpostavljenost iz naslova kapitalskih instrumentov, izdanih s strani subjekta finančnega sektorja, ►C2 in da se v primeru trajnega odpisa teh kapitalskih instrumentov, izguba, ki bi jo posledično imela institucija ne bi bistveno razlikovala od izgube, ◄ ki bi jo ta institucija imela v primeru neposrednega deleža v teh kapitalskih instrumentih, izdanih s strani subjekta finančnega sektorja;

(115) "neopredmetena sredstva" imajo enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom in vključujejo dobro ime;

(116) "drugi kapitalski instrumenti" pomenijo kapitalske instrumente, ki jih izdajo subjekti finančnega sektorja in se ne štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala ali zavarovalniške postavke lastnih sredstev prvega reda, zavarovalniške postavke dodatnih lastnih sredstev prvega reda, zavarovalniške postavke lastnih sredstev drugega reda ali zavarovalniške postavke lastnih sredstev tretjega reda;

(117) "druge rezerve" pomenijo rezerve v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, ki jih je treba razkriti v skladu s tem veljavnim računovodskim standardom, razen zneskov, ki so že vključeni v akumulirani drugi vseobsegajoči donos ali zadržani dobiček;

▼B

(118) "kapital" pomeni vsoto temeljnega in dodatnega kapitala;

(119) "kapitalski instrumenti" pomenijo kapitalske instrumente, ki jih je izdala institucija ►C2 in se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega ali dodatnega kapitala; ◄

(120) "manjšinski delež" pomeni znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala družbe, ki je podrejena instituciji, in pripada fizičnim ali pravnim osebam, ki niso vključene v bonitetni obseg konsolidacije institucije;

(121) "dobiček" ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(122) "vzajemni navzkrižni delež" pomeni delež institucije v kapitalske instrumente in druge kapitalske instrumente, ki jih izdajo subjekti finančnega sektorja, kadar imajo ti subjekti tudi kapitalske instrumente, ki jih izda institucija;

(123) "zadržani dobiček" pomeni prenesene dobičke in izgube, ki izhajajo iz dobičkov ali izgub iz preteklih let, v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(124) "vplačan presežek kapitala" ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(126) "sintetični delež" pomeni naložbo institucije v finančni instrument, katerega vrednost je neposredno povezana z vrednostjo kapitalskih instrumentov, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja;

(127) "shema solidarnega jamstva" pomeni shemo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

▼M8

(a) institucije spadajo v isto institucionalno shemo za zaščito vlog iz člena 113(7) ali so stalno povezane prek omrežja s centralnim organom;

▼B

(b) institucije so v skladu s členom 1(1)(b), (c) ali (d) ali členom 1 (2) Direktive 83/349/EGS polno konsolidirane in so vključene v nadzor na konsolidirani podlagi institucije, ki je nadrejena institucija v državi članici, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 te uredbe in so predmet kapitalskih zahtev;

(c) nadrejena institucija v državi članici in podrejene družbe so ustanovljene v isti državi članici ter potrebujejo dovoljenje istega pristojnega organa in so pod njegovim nadzorom;

(d) nadrejena institucija v državi članici in podrejene družbe so sklenile pogodbeno ali zakonsko določeno ureditev odgovornosti, ki ščiti te institucije, zlasti pa zagotavlja njihovo likvidnost in kapitalsko ustreznost, da se po potrebi prepreči stečaj;

▼B

(e) obstajajo ureditve, ki zagotavljajo takojšendostop do finančnih sredstev v smislu kapitala in likvidnosti, če je to zahtevano v skladu s pogodbeno ali zakonsko določeno ureditvijo odgovornosti iz točke (d);

(f) ustreznost ureditev iz točk (d) in (e) redno spremlja pristojen organ;

(g) najkrajši odpovedni rok prostovoljni izstop podrejene družbe iz ureditve odgovornosti je 10 let;

(h) pristojni organ je pooblaščen, da prepove prostovoljni izstop podrejene družbe iz ureditve odgovornosti;

▼M8

(128) "razpoložljiva sredstva" pomeni znesek dobička ob koncu preteklega poslovnega leta, h kateremu se prištejejo preneseni dobički in rezerve, ki se lahko uporabijo za ta namen pred razdelitvijo imetnikom kapitalskih instrumentov, zmanjšan za prenesene izgube, dobičke, ki po pravu Unije ali nacionalnem pravu ali notranjimi akti institucije niso razdeljivi, ter vsote, ki se v skladu z nacionalnim pravom ali statuti institucije štejejo za nerazdeljive rezerve, pri čemer se v vsakem primeru upošteva specifična kategorija kapitalskih instrumentov, na katere se nanaša pravo Unije ali nacionalno pravo, notranji akti ali statuti institucije; takšni dobički, izgube in rezerve se določijo na podlagi posamičnih računovodskih izkazov institucije in ne na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov;

▼M5

(129) "serviser" pomeni serviserja kot je opredeljen v točki (13) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

▼M8

(130) "organ za reševanje" pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v točki (18) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(131) "subjekt v postopku reševanja" pomeni subjekt v postopku reševanja, kot je opredeljen v točki (83a) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(132) "skupina v postopku reševanja" pomeni skupino v postopku reševanja, kot je opredeljena v točki (83b) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(133) "globalna sistemsko pomembna institucija" ali "GSPI" pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, določeno v skladu s členom 131(1) in (2) Direktive 2013/36/EU;

(134) "globalna sistemsko pomembna institucija zunaj EU" ali "GSPI zunaj EU" pomeni globalno sistemsko pomembno bančno skupino ali banko (GSPB), ki ni GSPI in je vključena na seznam GSPB, ki ga objavlja Odbor za finančno stabilnost, kot se redno posodablja;

(135) "pomembna podrejena družba" pomeni podrejeno družbo, ki na posamični ali konsolidirani podlagi izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) podrejena družba ima več kot 5 % konsolidiranih tveganju prilagojenih sredstev prvotne nadrejene osebe;

▼M8

(b) podrejena družba ustvari več kot 5 % skupnih poslovnih prihodkov prvotno nadrejene osebe;

(c) mera skupne izpostavljenosti iz člena 429(4) te uredbe podrejene družbe predstavlja več kot 5 % konsolidirane mere skupne izpostavljenosti prvotno nadrejene osebe;

za namene določitve pomembne podrejene družbe se, kadar se uporabi člen 21b(2) Direktive 2013/36/EU, dve vmesni EU nadrejeni osebi štejeta za eno podrejeno družbo na podlagi njunega konsolidiranega položaja;

(136) "subjekt, ki je GSPI" pomeni subjekt s pravno osebnostjo, ki je GSPI ali del GSPI ali GSPI zunaj EU;

(137) "instrument za reševanje s sredstvi upnikov" pomeni instrument za reševanje s sredstvi upnikov, kot je opredeljen v točki (57) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;

(138) "skupina" pomeni skupino podjetij, od katerih je vsaj eno institucija in ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe, ali podjetij, ki so medsebojno povezana, kakor je navedeno v členu 22 Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(139) "posel financiranja z vrednostnimi papirji" pomeni repo posel, posel posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali posel kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(140) "začetno kritje" pomeni vsako zavarovanje s premoženjem razen gibljivega kritja, ki se pobere od subjekta ali se mu predloži, da krije trenutne in morebitne prihodnje izpostavljenosti posla ali portfelja poslov v obdobju, potrebnem za unovčitev teh poslov, ali za ponovno varovanje pred tržnim tveganjem po neplačilu nasprotne stranke v poslu ali portfelju poslov;

(141) "tržno tveganje" pomeni tveganje izgub, ki izhajajo iz sprememb tržnih cen, vključno z menjalnimi tečaji ali cenami blaga;

(142) "valutno tveganje" pomeni tveganje izgub, ki izhajajo iz sprememb menjalnih tečajev;

(143) "blagovno tveganje" pomeni tveganje izgub, ki izhajajo iz sprememb cen blaga;

(144) "trgovalna enota" pomeni jasno opredeljeno skupino trgovcev, ki jo institucija vzpostavi za skupno upravljanje portfelja pozicij iz

([1]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

▼M8

trgovalne knjige v skladu z jasno opredeljeno in skladno poslovno strategijo in ki posluje v okviru iste strukture upravljanja tveganj;

(145) "majhna in nekompleksna institucija" pomeni institucijo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) ni velika institucija;

(b) skupna vrednost njenih sredstev na posamični podlagi ali, kjer je ustrezno, na konsolidirani podlagi v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU, je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim letnim obdobjem poročanja v povprečju enaka ali manjša od 5 milijard EUR; države članice lahko znižajo ta prag;

(c) zanjo ne veljajo nobene obveznosti ali zanjo veljajo poenostavljene obveznosti v zvezi z načrtovanjem sanacije in reševanja v skladu s členom 4 Direktive 2014/59/EU;

(d) njen obseg postavk trgovalne knjige je v smislu člena 94(1) opredeljen kot majhen;

(e) skupna vrednost njenih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih, ki jih ima institucija za namene trgovanja, ne presega 2 % njenih skupnih bilančnih in zunajbilančnih sredstev, skupna vrednost vseh njenih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih pa ne presega 5 %, pri čemer se oboje izračuna v skladu s členom 273a(3);

(f) več kot 75 % vseh konsolidiranih sredstev institucije in konsolidiranih obveznosti institucije se nanaša na dejavnosti z nasprotnimi strankami, ki so v Evropskem gospodarskem prostoru, pri čemer so v obeh primerih izvzete izpostavljenosti znotraj skupine;

(g) institucija za izpolnjevanje bonitetnih zahtev v skladu s to uredbo ne uporablja notranjih modelov, razen za podrejene družbe, ki uporabljajo notranje modele, razvite na ravni skupine, če za skupino veljajo zahteve po razkritju iz člena 433a ali 433c na konsolidirani podlagi;

(h) institucija pristojnemu organu ni sporočila svojega ugovora zoper opredelitev kot majhna in nekompleksna institucija;

(i) pristojni organ ni odločil, da institucije na podlagi analize velikosti, medsebojne povezanosti, zapletenosti ali profila tveganosti ni mogoče opredeliti kot majhno in nekompleksno institucijo;

(146) "velika institucija" pomeni institucijo, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) je GSPI;

(b) v skladu s členom 131(1) in (3) Direktive 2013/36/EU je bila opredeljena kot druga sistemsko pomembna institucija (DSPI);

(c) je v državi članici, v kateri ima sedež, ena od treh največjih institucij glede na skupno vrednost sredstev;

▼M8

(d) skupna vrednost njenih sredstev na posamični podlagi ali, kjer je ustrezno, na podlagi njenega konsolidiranega položaja v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU je enaka ali večja od 30 milijard EUR;

(147) "velika podrejena družba" pomeni podrejeno družbo, ki ustreza merilom za veliko institucijo;

(148) "institucija, ki ne kotira na borzi", pomeni institucijo, ki ni izdala vrednostnih papirjev, ki so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu katere koli države članice, kot je opredeljen v točki 21 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(149) "računovodsko poročilo" pomeni, za namene dela 8, računovodsko poročilo v smislu členov 4 in 5 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

▼M9

(150) "trgovec z blagom in pravicami do emisij" pomeni družbo, katere glavne dejavnosti zajemajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih na blago iz točk 5, 6, 7, 9 in 10, izvedenimi finančnimi instrumenti na pravice do emisij iz točke 4 ali pravicami do emisij iz točke 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

▼C2

2. V tej uredbi se vsako sklicevanje na nepremičnine, stanovanjske ali poslovne nepremičnine ali na hipoteko na takšnem premoženju nanaša tudi na deleže v finskih stanovanjsko-nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali pozneje sprejeto enakovredno zakonodajo. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko dovolijo, da se delnice, ki pomenijo enakovreden posredni delež nepremičnine, obravnavajo kot neposredni delež nepremičnine, če je takšen posredni delež posebej urejen z nacionalno zakonodajo zadevne države članice in če v primeru, ko se uporabi kot zavarovanje s premoženjem, zagotavlja enakovredno zaščito za upnike.

▼B

3. Trgovinsko financiranje iz točke (80) odstavka 1 je običajno nezavezujoče in za vsako črpanje je potrebna ustrezna podporna transakcijska dokumentacija, ob kakršnem koli dvomu glede kreditne sposobnosti ali podporne transakcijske dokumentacije pa je možna zavrnitev izplačila. Poplačilo izpostavljenosti iz naslova trgovinskegamu financiranjau je običajno neodvisno od kreditojemalca, saj se sredstva črpajo iz gotovine, prejete od uvoznikov, ali iz iztržka od prodaje zadevnega blaga;

▼M8

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi okoliščine, v katerih so izpolnjeni pogoji iz točke (39) odstavka 1.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2020.

([1]) Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

▼M8

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 5

Opredelitve, ki so specifične za kapitalske zahteve za kreditno tveganje

Za namene naslova II, dela 3 se uporabljajo naslednje opredlitve pojmov:

(1) "izpostavljenost" pomeni aktivno ali zunajbilančno postavko;

(2) "izguba" pomeni ekonomsko izgubo, ki vključuje pomembne učinke diskontiranja, vključno s pomembnimi neposrednimi in posrednimi stroški, povezanimi z izterjavo vsake posamezne izpostavljenosti;

(3) "pričakovana izguba (EL)" pomeni razmerje med zneskom, ki bo po pričakovanjih izgubljen na izpostavljenosti zaradi morebitnega neplačila nasprotne stranke ali zmanjšanja vrednosti v obdobju enega leta, ter vrednostjo izpostavljenosti ob neplačilu.

NASLOV II

RAVEN UPORABE ZAHTEV

POGLAVJE 1

Uporaba zahtev na posamični podlagi

Člen 6

Splošna načela

▼M8

1. Institucije na posamični podlagi izpolnjujejo obveznosti iz delov 2, 3, 4, 7, 7A in 8 te uredbe ter iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, z izjemo točke (d) člena 430(1) te uredbe.

1a. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena zahtevo iz člena 92a na posamični podlagi izpolnjujejo samo institucije, ki so določene kot subjekti v postopku reševanja, ki so tudi GSPI ali del GSPI in nimajo podrejenih družb.

Pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU na posamični podlagi izpolnjujejo zahteve iz člena 92b, če izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) niso subjekti v postopku reševanja;

(b) nimajo podrejenih družb;

(c) niso podrejene družbe EU nadrejene institucije.

▼C2

2. Instituciji, ki je podrejena družba v državi članici, kjer je pridobila dovoljenje in je nadzorovana, ali nadrejena oseba, in instituciji, ki je vključena v konsolidacijo na podlagi člena 18, ni treba na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti iz členov 89, 90 in 91.

▼M8

3. Instituciji, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba, in instituciji, ki je vključena v konsolidacijo na podlagi člena 18, ni treba na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti iz dela 8.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka institucije iz odstavka 1a tega člena na posamični podlagi izpolnjujejo zahteve iz člena 437a in točke (h) člena 447.

▼M9

4. Institucije obveznosti iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe izpolnjujejo na posamični podlagi.

Naslednjim institucijam ni treba izpolnjevati obveznosti iz člena 413(1) in povezanih zahtev glede poročanja o likvidnosti iz dela 7 A te uredbe:

(a) institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(b) institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 16 in točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), če ne izvajajo nobenih bistvenih sprememb zapadlosti, ter

(c) institucijam, ki so imenovane v skladu s točko (b) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, če:

(i) so njihove dejavnosti omejene na ponujanje bančnih storitev iz oddelka C Priloge k navedeni uredbi, centralnim depotnim družbam, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 16 navedene uredbe, in

(ii) ne izvajajo nobenih bistvenih sprememb zapadlosti.

(5) Institucijam, za katere pristojni organi uveljavljajo odstopanje iz člena 7(1) ali (3) te uredbe, in institucijam, ki imajo tudi dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012, ni treba izpolnjevati obveznosti iz dela 7 in povezanih zahtev po količniku finančnega vzvoda iz dela 7 A te uredbe na posamični podlagi.

([1]) Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnav vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1).

▼B

Člen 7

Odstopanje od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi

1. Pristojni organi lahko opustijo uporabo člena 6(1) za vsako podrejeno družbo institucije, kadar podrejena družba in institucija potrebujeta dovoljenje zadevne države članice in sta pod njenim nadzorom, podrejena družba pa je vključena v nadzor na konsolidirani podlagi na ravni institucije, ki je nadrejena oseba, pri čemer so izpolnjeni vsi naslednji pogoji za zagotovitev primerne razporeditve kapitala med nadrejeno osebo in podrejeno družbo:

(a) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe;

(b) nadrejena oseba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in z dovoljenjem pristojnega organa zagotovi, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;

(c) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja nadrejene osebe zajemajo podrejeno družbo;

(d) nadrejena oseba ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

2. Pristojni organi lahko uporabijo možnost iz odstavka 1, če je nadrejena oseba finančni holding ali mešani finančni holding in ima sedež v isti državi članici kot institucija, pod pogojem, da je predmet enakega nadzora kot institucije in zlasti da zanjo veljajo standardi iz člena 11(1).

3. Pristojni organi lahko opustijo uporabo člena 6(1) za nadrejeno institucijo v državi članici, kjer ta institucija potrebuje dovoljenje zadevne države članice in je pod njenim nadzorom ter je vključena v nadzor na konsolidirani podlagi in sta izpolnjena oba naslednja pogoja za zagotovitev ustrezne razporeditve kapitala med nadrejeno osebo in podrejenimi družbami:

(a) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti nadrejene institucije v državi članici;

(b) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja, ki so pomembni za konsolidirani nadzor, vključujejo nadrejeno institucijo v državi članici.

Pristojni organ, ki uporabi ta odstavek, obvesti pristojne organe vseh drugih držav članic.

▼B

Člen 8

Odstopanje od uporabe likvidnostnih zahtev na posamični podlagi

1. Pristojni organi lahko za institucijo in vse ali nekatere njene podrejene družbe v Uniji delno ali v celoti opustijo uporabo dela 6 ter jih nadzirajo kot enotno likvidnostno podskupino, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi izpolnjuje obveznosti iz dela 6;

▼M8

(b) nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi stalno spremlja in nadzoruje likvidnostne pozicije vseh institucij v skupini ali podskupini, za katere velja opustitev uporabe, spremlja in stalno nadzoruje pozicije financiranja vseh institucij v skupini ali podskupini, kadar se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6, ter za vse navedene institucije zagotavlja zadostno raven likvidnosti in stabilnega financiranja, kadar se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6;

▼B

(c) institucije sklenejo pogodbe, ki so v skladu z zahtevami pristojnih organov in ki zagotavljajo prost pretok sredstev med njimi, da lahko izpolnijo svoje posamične in skupne obveznosti, ko te zapadejo;

(d) za izpolnjevanje pogodb iz točke (c) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir.

Komisija do 1. januarja 2014 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o morebitnih pravnih ovirah, ki bi lahko onemogočile uporabo točke (c) prvega pododstavka, in po potrebi do 31. decembra 2015 pripravi zakonodajni predlog za odpravo takšnih ovir.

2. Pristojni organi lahko v celoti ali deloma opustijo uporabo dela 6 za institucijo in vse ali nekatere njene podrejene družbe, če imajo vse institucije enotne likvidnostne podskupine dovoljenje v isti državi članici in so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1.

3. Če imajo institucije enotne likvidnostne podskupine dovoljenje v več državah članicah, se odstavek 1 uporabi le ob upoštevanju postopka iz člena 21 in le za institucije, katerih pristojni organi se strinjajo o:

(a) svoji oceni skladnosti organizacije in obravnave likvidnostnega tveganja s pogoji iz člena 86 Direktive 2013/36/EU v celotni enotni likvidnostni podskupini;

▼M8

(b) porazdelitvi zneskov, lokaciji in lastništvu zahtevanih likvidnih sredstev, ki jih mora imeti enotna likvidnostna podskupina, kadar se opusti zahteva glede količnika likvidnostnega kritja, določena v delegiranem aktu iz člena 460(1), ter porazdelitvi zneskov in lokaciji razpoložljivega stabilnega financiranja znotraj enotne likvidnostne podskupine, kadar se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6;

(c) določitvi minimalnih zneskov likvidnih sredstev institucij, za katere se opusti uporaba zahteve glede količnika likvidnostnega kritja, določene v delegiranem aktu iz člena 460(1), ter določitvi minimalnih zneskov razpoložljivega stabilnega financiranja institucij, za katere se opusti zahteva glede količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6;

▼B

(d) potrebi po strožjih parametrih od tistih iz dela 6;

(e) neomejeni izmenjavi vseh informacij med pristojnimi organi;

(f) celovitem razumevanju vseh posledici takšne opustitve.

▼C2

4. Pristojni organi lahko odstavke 1, 2 in 3 uporabijo tudi za institucije, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7), če izpolnjujejo vse pogoje iz navedenega člena, in za druge institucije, povezane na način iz člena 113(6), če izpolnjujejo vse pogoje iz tega člena. Pristojni organi v tem primeru določijo eno od institucij, za katero velja opustitev uporabe, da izpolni del 6 na podlagi konsolidiranega položaja vseh institucij enotne likvidnostne podskupine.

▼B

5. Če se odobri opustitev uporabe v skladu z odstavkom 1 ali odstavkom 2, lahko pristojni organi na ravni enotne likvidnostne podskupine uporabljajo tudi člen ali dele člena 86 Direktive 2013/36/EU, na posamični podlagi pa opustijo uporabo člena ali delov člena 86 Direktive 2013/36/EU.

▼M8

6. Kadar pristojni organ v skladu s tem členom delno ali v celoti opusti za institucijo uporabo dela 6, lahko za to institucijo opusti tudi uporabo s tem povezanih zahtev glede poročanja o likvidnosti iz točke (d) člena 430(1).

▼B

Člen 9

Metoda individualne konsolidacije

1. Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 tega člena ter člena 144(3) Direktive 2013/36/EU lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo nadrejenim institucijam, da v izračun svojih zahtev na podlagi

▼B

člena 6(1) vključijo podrejene družbe, ki izpolnjujejo pogoja iz točk (c) in (d) člena 7(1) ter imajo pomembne izpostavljenosti ali pomembne obveznosti do navedene nadrejene institucije.

2. Obravnavanje v skladu z odstavkom 1 je dovoljeno le, če nadrejena institucija pristojnim organom v celoti dokaže, da okoliščine in ureditve, vključno s pravnimi dogovori, ne predstavljajo pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo zapadlih obveznosti podrejene družbe njeni nadrejeni osebi ali teh ovir ni mogoče predvideti.

3. Če pristojni organ uporabi svojo diskrecijsko pravico iz odstavka 1, redno in najmanj enkrat na leto obvešča pristojne organe vseh preostalih držav članic o uporabi odstavka 1 ter tudi o okoliščinah in ureditvah iz odstavka 2. Če je podrejena družba v tretji državi, pristojni organi posredujejo enake informacije tudi pristojnim organom te tretje države.

Člen 10

Opustitev uporabe za kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom

▼M8

1. Pristojni organi lahko v skladu z nacionalnim pravom za eno ali več kreditnih institucij, ki so v isti državi članici in so stalno povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje in ima sedež v isti državi članici, delno ali v celoti opustijo uporabo zahtev iz delov od 2 do 8 te uredbe in poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼B

(a) obveznosti centralnega organa in povezanih institucij so skupna in solidarna odgovornost ali pa za obveznosti svojih povezanih institucij centralni organ jamči v celoti;

(b) kapitalska ustreznost in likvidnost centralnega organa in vseh povezanih institucij se spremljata kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij;

(c) vodstvo centralnega organa je pooblaščeno za izdajanje navodil vodstvu povezanih institucij.

▼C2

Države članice lahko ohranijo in uporabijo veljavno nacionalno zakonodajo v zvezi z uporabo opustitve iz prvega pododstavka, če to ni v nasprotju s to uredbo ali Direktivo 2013/36/EU.

▼B

2. Kadar pristojni organi menijo, da so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, in kadar povezane institucije v celoti jamčijo za obveznosti centralnega organa, lahko pristojni organi za centralni organ na posamični podlagi opustijo uporabo delov od 2 do 8.

▼B

POGLAVJE 2

Bonitetna konsolidacija

Oddelek 1

Uporaba zahtev na konsolidirani podlagi

▼M9

Člen 10a

Uporaba bonitetnih zahtev na konsolidirani podlagi, kadar so investicijska podjetja nadrejene osebe

Za namene uporabe tega poglavja se investicijska podjetja obravnavajo kot nadrejeni finančni holdingi v državi članici ali nadrejeni finančni holdingi Unije, kadar so ta investicijska podjetja nadrejene osebe institucije ali investicijskega podjetja, za katerega velja ta uredba, iz člena 1(2) ali (5) Uredbe (EU) 2019/2033;

▼B

Člen 11

Splošna obravnava

▼M8

1. Nadrejene institucije v državi članici izpolnjujejo obveznosti iz delov 2, 3, 4, 7 in 7A, z izjemo točke (d) člena 430(1), na podlagi svojega konsolidiranega položaja v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18. Nadrejene osebe in njihove podrejene družbe, za katere velja ta uredba, vzpostavijo ustrezno organizacijsko strukturo in ustrezne mehanizme notranjih kontrol, s čimer zagotovijo primerno obdelavo in posredovanje podatkov, potrebnih za konsolidacijo. Še zlasti zagotovijo, da podrejene družbe, za katere ta uredba ne velja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo ustrezno konsolidacijo.

2. Za namene zagotovitve uporabe zahtev te uredbe na konsolidirani podlagi se pojmi „institucija“ „nadrejena institucija v državi članici“ „EU nadrejena institucija“ in „nadrejena oseba“, odvisno od primera, nanašajo tudi na:

(a) finančni holding ali mešani finančni holding z odobritvijo v skladu s členom 21a Direktive 2013/36/EU;

(b) imenovano institucijo, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, če takšen nadrejeni holding ne potrebuje odobritve v skladu s členom 21a(4) Direktive 2013/36/EU;

(c) finančni holding, mešani finančni holding ali institucijo, imenovano v skladu s točko (d) člena 21a(6) Direktive 2013/36/EU.

▼M8

Konsolidirani položaj družbe iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka je konsolidirani položaj nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki ne potrebuje odobritve v skladu s členom 21a(4) Direktive 2013/36/EU. Konsolidirani položaj družbe iz točke (c) prvega pododstavka tega odstavka je konsolidirani položaj njenega nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

_____

3a. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena so samo nadrejene institucije, določene kot subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI, del GSPI ali del GSPI zunaj EU, izpolnjujejo zahteve iz člena 92a te uredbe na konsolidirani podlagi v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18 te uredbe.

Samo EU nadrejene osebe, ki so pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU in niso subjekti v postopku reševanja, izpolnjujejo zahteve iz člena 92b te uredbe na konsolidirani podlagi v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18 te uredbe. Kadar se uporablja člen 21b(2) Direktive 2013/36/EU, je vsaka od obeh vmesnih EU nadrejenih oseb, ki sta skupaj opredeljeni kot pomembna podrejena družba, izpolnjuje zahtevo iz člena 92b te uredbe na podlagi svojega konsolidiranega položaja.

▼M9

4. Nadrejene institucije EU izpolnjujejo zahteve iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe na podlagi svojega konsolidiranega položaja, kadar skupino sestavlja ena ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in poslov iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2014/65/EU.

Kadar je odobrena opustitev v skladu s členom 8(1) do (5), institucije in, kadar je ustrezno, finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so del likvidnostne podskupine, izpolnjujejo zahteve iz dela 6 in točke (d) člena 430(1) te uredbe na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi likvidnostne podskupine.

▼M8

5. Kadar se uporablja člen 10 te uredbe, centralni organ iz navedenega člena izpolnjuje zahteve iz delov 2 do 8 te uredbe in iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 na podlagi konsolidiranega položaja celote, ki jo predstavlja centralni organ skupaj s svojimi povezanimi institucijami.

▼M8

6. Brez poseganja v druge določbe iz te uredbe in iz Direktive 2013/36/EU lahko pristojni organi od strukturno ločenih institucij zahtevajo, da poleg zahtev iz odstavkov 1 do 5 tega člena na subkonsolidirani podlagi izpolnjujejo tudi obveznosti iz delov 2 do 8 te uredbe ter iz naslova VII Direktive 2013/36/EU, če je to upravičeno za namene nadzora zaradi specifičnosti tveganja ali kapitalske strukture institucije ali kadar države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, v skladu s katero se zahteva strukturna ločitev dejavnosti znotraj bančne skupine.

Uporaba pristopa iz prvega pododstavka ne posega v učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi in ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v Uniji kot celoti oziroma ne predstavlja ali ustvarja ovir za delovanje notranjega trga.

Člen 12a

Konsolidiran izračun za GSPI z več subjekti v postopku reševanja

Kadar sta najmanj dva subjekta, ki sta GSPI in pripada k isti GSPI, subjekta v postopku reševanja, EU nadrejena institucija navedene GSPI izračuna znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (a) člena 92a(1) te uredbe. Ta izračun se opravi na podlagi konsolidiranega položaja EU nadrejene institucije, kot če bi bila edini subjekt v postopku reševanja GSPI.

Kadar je znesek, izračunan v skladu s prvim odstavkom tega člena, nižji od vsote zneskov kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (a) člena 92a(1) te uredbe vseh subjektov v postopku reševanja, ki pripadajo navedeni GSPI, organi za reševanje ukrepajo v skladu s členoma 45d(3) in 45h(2) Direktive 2014/59/EU.

Kadar je znesek, izračunan v skladu s prvim odstavkom tega člena, višji od vsote zneskov kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (a) člena 92a(1) te uredbe vseh subjektov v postopku reševanja, ki pripadajo navedeni GSPI, organi za reševanje lahko ukrepajo v skladu s členi 45d(3) in 45h(2) Direktive 2014/59/EU.

Člen 13

Uporaba zahtev po razkritju na konsolidirani podlagi

1. EU nadrejene institucije izpolnjujejo zahteve iz dela 8 na podlagi svojega konsolidiranega položaja.

Velike podrejene družbe EU nadrejenih institucij razkrijejo informacije iz členov 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451a in 453 na posamični podlagi ali, kadar je to ustrezno v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU, na subkonsolidirani podlagi.

▼M8

2. Institucije, določene kot subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali so del GSPI, izpolnjujejo zahteve iz člena 437a in točke (h) člena 447 na podlagi konsolidiranega položaja svoje skupine v postopku reševanja.

3. Prvi pododstavek odstavka 1 se ne uporablja za EU nadrejene institucije, EU nadrejene finančne holdinge, EU nadrejene mešane finančne holdinge ali subjekte v postopku reševanja, če so vključeni v enakovredna razkritja, ki jih na konsolidirani podlagi zagotovi nadrejena družba s sedežem v tretji državi.

Drugi pododstavek odstavka 1 se uporablja za podrejene družbe nadrejenih oseb s sedežem v tretjih državah, kadar se te podrejene družbe štejejo za velike podrejene družbe.

4. Kadar se uporablja člen 10, centralni organ iz navedenega člena izpolnjuje zahteve iz dela 8 na podlagi konsolidiranega položaja centralnega organa. Člen 18(1) se uporablja za centralni organ, pri čemer se njegove povezane institucije obravnavajo kot podrejene družbe centralnega organa.

Člen 14

Uporaba zahtev iz člena 5 Uredbe (EU) 2017/2402 na konsolidirani podlagi

1. Nadrejene osebe in njihove podrejene družbe, za katere velja ta uredba, morajo izpolnjevati obveznosti iz člena 5 Uredbe (EU) 2017/2402 na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s čimer zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi, zahtevani v navedenih določbah, skladni in primerno integrirani ter da je mogoče pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembni za nadzor. Še zlasti zagotovijo, da podrejene družbe, za katere ta uredba ne velja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo skladnost z navedenimi določbami.

2. Institucije pri uporabi člena 92 te uredbe na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi uporabljajo dodatno utež tveganja v skladu s členom 270a te uredbe, če so zahteve iz člena 5 Uredbe (EU) 2017/2402, kršene na ravni subjekta, ki ima sedež v tretji državi in je vključen v konsolidacijo v skladu s členom 18 te uredbe, ter je kršitev resna glede na celoten profil tveganosti skupine.

▼M9

▼B

Oddelek 2

Metode bonitetne konsolidacije

Člen 18

Metode bonitetne konsolidacije

▼M8

1. Institucije, finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki morajo izpolnjevati zahteve iz oddelka 1 tega poglavja na podlagi svojega konsolidiranega položaja, izvedejo polno konsolidacijo vseh institucij in finančnih institucij, ki so njihove podrejene družbe. Odstavki 3 do 6 in odstavek 9 tega člena se ne uporabljajo, kadar se uporabljata del 6 in točka (d) člena 430(1) na podlagi konsolidiranega položaja institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga ali na podlagi subkonsolidiranega položaja likvidnostne podskupine, kot je določeno v členih 8 in 10.

Za namene člena 11(3a) institucije, ki morajo izpolnjevati zahteve iz člena 92a ali 92b na konsolidirani podlagi, izvedejo polno konsolidacijo vseh institucij in finančnih institucij, ki so njihove podrejene družbe v zadevnih skupinah v postopku reševanja.

2. Družbe za pomožne storitve se vključijo v konsolidacijo v primerih in v skladu z metodami iz tega člena.

3. Kadar so družbe povezane v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU, pristojni organi določijo, kako naj se opravi konsolidacija.

4. Konsolidacijski nadzornik zahteva sorazmerno konsolidacijo glede na delež udeležbe kapitala v institucijah in finančnih institucijah, ki jih upravlja družba, vključena v konsolidacijo, skupaj z eno ali več družbami, ki niso vključene v konsolidacijo, če je odgovornost teh družb omejena z višino njihovega deleža v kapitalu.

5. Pri drugih oblikah udeležb ali kapitalskih povezavah, razen tistih iz odstavkov 1 in 4, pristojni organi odločijo, ali in kako se opravi konsolidacija. Zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo kapitalske metode. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v nadzor na konsolidirani podlagi.

6. Pristojni organi se odločijo, ali in kako se opravi konsolidacija v naslednjih primerih:

(a) kadar po mnenju pristojnih organov institucija izvaja pomemben vpliv na eno ali več institucij ali finančnih institucij, vendar ni udeležena v njihovem kapitalu ali z njimi ni drugače kapitalsko povezana, ter

▼M8

(b) kadar se dve ali več institucij ali finančnih institucij upravljajo na enotni podlagi, tudi če to ni določeno v pogodbi, družbeni pogodbi ali statutu.

Pristojni organi zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo metode iz člena 22(7), (8) in (9) Direktive 2013/34/EU. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v konsolidirani nadzor.

7. Če ima institucija podrejeno družbo, ki ni institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, ali je udeležena v takšni družbi, za to podrejeno družbo ali udeležbo uporabi kapitalsko metodo. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v nadzor na konsolidirani podlagi.

Pristojni organi lahko z odstopanjem od prvega pododstavka institucijam dovolijo ali od njih zahtevajo, da za takšne podrejene družbe ali udeležbe uporabijo drugačno metodo, vključno z metodo, ki jo zahteva veljavni računovodski okvir, pod pogojem, da:

(a) institucija 28. decembra 2020 kapitalske metode še ne uporablja;

(b) bi bila uporaba kapitalske metode preveč obremenjujoča ali kapitalska metoda ne bi ustrezno odražala tveganj, ki jih družba iz prvega pododstavka predstavlja za institucijo, ter

(c) uporabljena metoda ne povzroči polne ali sorazmerne konsolidacije navedene družbe.

8. Pristojni organi lahko zahtevajo polno ali sorazmerno konsolidacijo podrejene družbe ali družbe, v kateri je institucija udeležena, če ta podrejena družba ali družba ni institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve in če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) družba ni zavarovalnica, zavarovalnica iz tretje države, pozavarovalnica, pozavarovalnica iz tretje države, zavarovalni holding ali družba, izključena iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 4 navedene direktive;

(b) obstaja znatno tveganje, da se institucija odloči zagotoviti finančno podporo tej družbi v stresnih pogojih, kadar ni nobenih pogodbenih obveznosti za zagotavljanje takšne podpore ali če to presega morebitne pogodbene obveznosti.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, v skladu s katerimi se izvede konsolidacija v primerih iz odstavkov 3 do 6 in odstavka 8.

▼M8

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Oddelek 3

Obseg bonitetne konsolidacije

Člen 19

Subjekti, izključeni iz obsega bonitetne konsolidacije

1. Institucijo, finančno institucijo ali družbo za pomožne storitve, ki je podrejena družba ali ima v njej j udeležb, ni treba vključiti v konsolidacijo, kadar bilančna vsota zadevne družbe ne presega nižjega izmed naslednjih zneskov:

(a) 10 milijonov EUR;

(b) 1 % skupnega zneska aktivnih in zunajbilančnih postavk nadrejene družbe ali družbe, ki ima udeležbo.

2. Pristojni organi, ki so v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, se lahko v posamični obravnavi primerov odločijo, da institucij, finančnih institucij ali družb za pomožne storitve, ki so podrejene družbe ali ima v njih udeležbo, ni treba vključiti v konsolidacijo, če:

(a) ima zadevna družba sedež v tretji državi, v kateri obstajajo pravne ovire za prenos potrebnih informacij;

▼C2

(b) je zadevna družba zanemarljivega pomena z vidika ciljev nadzora institucij;

▼B

(c) bi bila po mnenju pristojnih organov, ki so odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, konsolidacija finančnega položaja zadevne družbe neprimerna ►C3 ali zavajajoča glede na cilje nadzora institucij. ◄

3. Kadar v primerih iz odstavka 1 in odstavka 2(b) merila izpolnjuje več družb, jih je treba kljub temu vključiti v konsolidacijo, kadar skupaj pomembno vplivajo na navedene cilje.

Člen 20

Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah

1. Pristojni organi sodelujejo in se posvetujejo:

(a) v primeru vlog za dovoljenja iz člena 143(1), člena 151(4) in (9), člena 283, člena 312(2) in člena 363, ki jih predložijo EU nadrejena institucija in njene podrejene družbe oziroma skupaj predložijo podrejene družbe EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU

▼B

nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri čemer se odločijo, ali bodo izdali zadevno dovoljenje, ter določijo morebitne pogoje, ki bodo veljali za tako dovoljenje;

(b) da bi ugotovili, ali so izpolnjena merila za posebno obravnavo znotraj skupine iz členov 422(9) in 425(5), dopolnjena z regulativnimi tehničnimi standardi EBA iz členov 422(10) in 425(6).

Vloge se predložijo le konsolidacijskemu nadzorniku.

Vloga iz člena 312(2) vsebuje opis metodologije, ki se uporablja za porazdelitev kapitala za pokrivanje operativnega tveganja med različnimi subjekti skupine. V vlogi se navede, ali in kako se nameravajo upoštevati učinki razpršitve v sistemu merjenja tveganja.

2. Pristojni organi naredijo vse, kar je v njihovi moči, da v šestih mesecih sprejmejo skupno odločitev o:

(a) vlogi iz točke (a) odstavka 1;

(b) oceni meril in določitvi posebne obravnave iz točke (b) odstavka 1.

Ta skupna odločitev se navede in v celoti utemelji v dokumentu, ki ga pristojni organ iz odstavka 1 pošlje vlagatelju.

3. Obdobje iz odstavka 2 se začne:

(a) na dan, ko konsolidacijski nadzornik prejme popolno vlogo iz točke (a)odstavka 1. Konsolidacijski nadzornik popolno vlogo nemudoma posreduje drugim pristojnim organom;

(b) na dan, ko pristojni organi prejmejo poročilo, ki ga je pripravil konsolidacijski nadzornik in v katerem so analizirane obveznosti znotraj skupine.

4. Če pristojni organi v šestih mesecih ne sprejmejo skupne odločitve, konsolidacijski nadzornik sam odloči v zvezi s točko (a) odstavka 1. S svojo odločitvijo konsolidacijski nadzornik ne omejuje pooblastil, ki jih imajo pristojni organi na podlagi člena 105 Direktive 2013/36/EU.

Odločitev navedejo in v celoti utemeljijo v dokumentu, pri čemer upoštevajo stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v šestmesečnem obdobju.

Konsolidacijski nadzornik odločitev predloži EU nadrejeni instituciji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu EU in drugim pristojnim organom.

▼B

Če je kateri koli od vpletenih pristojnih organov v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu šestmesečnega obdobja zadevo predložil EBA, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev glede točke (a) odstavka 1 tega člena in počaka na morebitno odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Šestmesečno obdobje se šteje kot obdobje za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeve po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ni več mogoče predložiti EBA.

5. Če pristojni organi v šestih mesecih ne sprejmejo skupne odločitve, pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejene družbe na posamični podlagi, sam odloči v zvezi s točko (b) odstavka 1.

Odločitev navedejo in v celoti utemeljijo v dokumentu, pri čemer upoštevajo stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v šestmesečnem obdobju.

Odločitev predložijo konsolidacijskemu nadzorniku, ki o njej obvesti EU nadrejeno institucijo ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding.

Če je konsolidacijski nadzornik v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu šestmesečnega obdobja zadevo predložil EBA, pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejene družbe na posamični podlagi, odloži svojo odločitev glede točke (b) odstavka 1 tega člena in počaka na morebitno odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Šestmesečno obdobje se šteje kot obdobje za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeve po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ni več mogoče predložiti EBA.

6. Kadar EU nadrejena institucija in njene podrejene družbe, podrejene družbe EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga uporabljajo napredni pristop iz člena 312(2) ali pristop IRB iz člena 143 na enotni podlagi, pristojni organi dovolijo, da nadrejena oseba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo kvalifikacijska merila iz členov 321 in 322 ali oddelka 6 poglavja 3 naslova II dela 3 na način, ki je v skladu s strukturo skupine ter njenimi sistemi, procesi in metodologijami za upravljanje tveganj.

7. Odločitve iz odstavkov 2, 4 in 5 veljajo za dokončne, pristojni organi v zadevnih državah članicah pa jih upoštevajo.

8. Da bi olajšal sprejemanje skupnih odločitev, EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi postopek skupnega odločanja iz točke (a) odstavka 1 v zvezi z vlogami za dovoljenja iz členov 143(1), 151(4) in(9), 283, 312(2) ter 363.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 21

Skupne odločitve glede ravni uporabe likvidnostnih zahtev

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici, na podlagi vloge EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga EU ali subkonsolidirane podrejene družbe EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga naredijo vse, kar je v njihovi moči, da sprejmejo skupno odločitev o tem, ali so pogoji iz točk (a) do (d) člena 8(1)izpolnjeni, in s katero se opredeli enotna likvidnostna podskupina za uporabo člena 8.

To skupno odločitev je treba sprejeti v šestih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, v katerem so opredeljene enotne likvidnostne podskupine na podlagi meril iz člena 8. V primeru nesoglasja v šestmesečnem obdobju se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerih koli drugih zadevnih pristojnih organov posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

▼C2

S skupno odločitvijo se lahko uvedejo tudi omejitve v zvezi z lokacijo in lastništvom likvidnih sredstev ter zahtevajo minimalni zneski likvidnih sredstev, ki jih morajo vzdrževati institucije, ki so izvzete iz uporabe dela 6.

▼B

Ta skupna odločitev se navede in v celoti utemelji v dokumentu, ki ga konsolidacijski nadzornik predloži nadrejeni instituciji enotne likvidnostne podskupine.

2. Če skupna odločitev ni sprejeta v šestih mesecih, vsak pristojni organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, sprejme svojo odločitev.

Kateri koli pristojni organ pa lahko v šestmesečnem obdobju EBA predloži vprašanje, ali so pogoji iz člena 8(1)(a) do (d) izpolnjeni. V tem primeru lahko EBA nezavezujoče posreduje v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in vsi vključeni pristojni organi odložijo svoje odločitve do konca nezavezujočega posredovanja. Kadar pristojni organi med posredovanjem ne dosežejo dogovora v treh mesecih, vsak pristojen organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, sprejme svojo odločitev, pri čemer upošteva sorazmernost koristi in tveganj na ravni države članice nadrejene institucije ter sorazmernost koristi in tveganj na ravni države članice podrejene družbe. Zadeve po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ni več mogoče predložiti EBA.

▼B

Skupna odločitev iz odstavka 1 in odločitve iz prejšnjega pododstavka tega odstavka so zavezujoče.

3. Kateri koli zadevni pristojni organ se lahko v šestmesečnem obdobju z EBA posvetuje tudi v primeru nesoglasja glede pogojev iz točk (a) do (d) člena 8(3). V tem primeru lahko EBA nezavezujoče posreduje v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in vsi vključeni pristojni organi odložijo svoje odločitve do konca nezavezujočega posredovanja. Kadar pristojni organi med posredovanjem ne dosežejo dogovora v treh mesecih, vsak pristojen organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, sprejme svojo odločitev.

▼M8

Člen 22

Subkonsolidacija subjektov iz tretjih držav

1. Podrejene institucije izvajajo zahteve iz členov 89, 90 in 91 ter delov 3, 4 in 7 ter s tem povezane zahteve glede poročanja iz dela 7A, na podlagi svojega subkonsolidiranega položaja, če imajo navedene institucije podrejeno družbo v tretji državi, ki je institucija ali finančna institucija, ali če so udeležene v taki družbi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se lahko podrejene institucije odločijo, da ne bodo izvajale zahtev iz členov 89, 90 in 91 ter delov 3, 4 in 7 ter s tem povezane zahteve glede poročanja iz dela 7A, na podlagi svojega subkonsolidiranega položaja, kadar skupna sredstva in zunajbilančne postavke njihovih podrejenih družb in udeležbe v tretjih državah predstavljajo manj kot 10 % skupnega zneska sredstev in zunajbilančnih postavk podrejene institucije.

▼B

Člen 23

Družbe s iz tretjih držav

Za namene izvajanja nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s tem poglavjem se izrazi "investicijsko podjetje", "kreditna institucija", "finančna institucija" in "institucija" uporabljajo tudi za družbe s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imela sedež v Uniji, spadala v okvir opredelitve teh izrazov v členu 4.

Člen 24

Vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk

1. Vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk se izvaja v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi od institucij zahtevajo, da izvedejo vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk ter določitev kapitala v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, kot se uporabljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002.

▼B

DEL 2

▼M8

KAPITAL IN KVALIFICIRANE OBVEZNOSTI

▼B

NASLOV I

SESTAVINE KAPITALA

POGLAVJE 1

Temeljni kapital

Člen 25

Temeljni kapital

Temeljni kapital institucije je vsota navadnega lastniškega temeljnega kapitala in dodatnega temeljnega kapitala institucije.

POGLAVJE 2

Navaden lastniški temeljni kapital

Oddelek 1

Postavke in instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Člen 26

Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucij zajemajo:

(a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);

(c) zadržani dobiček;

(d) akumulirani drugi vseobsegajoči donos;

(e) druge rezerve;

(f) rezervacije za splošna bančna tveganja.

Postavke iz točk od (c) do (f) se priznajo za navadni lastniški temeljni kapital le, če so instituciji na razpolago za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub, kakor hitro te nastanejo.

2. Za namene odstavka 1(c) lahko institucije dobičke med letom ali čiste dobičke poslovnega leta vključijo v navaden lastniški temeljni kapital, preden institucija sprejme uraden sklep o potrditvi letnega dobička ali izgube, le ob predhodnem dovoljenju pristojnega organa. Pristojni organ da dovoljenje, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

▼B

(a) dobičke preverijo in potrdijo osebe, ki so neodvisne od institucije in so odgovorne za revizijo računovodskih izkazov zadevne institucije;

(b) institucija pristojnemu organu dokaže, da so bile vse predvidljive obremenitve ali dividende odbite od zneska teh dobičkov.

S preverjanjem in potrditvijo dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta, ki jih ima institucija, se zagotovi ustrezna raven zanesljivosti, da se ti dobički vrednotijo v skladu z načeli iz veljavnega računovodskega okvira.

▼M8

3. Pristojni organi ocenijo, ali izdaje kapitalskih instrumentov izpolnjujejo merila iz člena 28 ali, kjer je to ustrezno, člena 29. Institucije razvrstijo izdaje kapitalskih instrumentov kot instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala šele po tem, ko pristojni organi izdajo dovoljenje.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko institucije naknadne izdaje oblike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala razvrstijo kot instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, za katere je institucija že dobila zadevno dovoljenje, če sta izpolnjena oba navedena pogoja:

(a) določbe, ki urejajo te naknadne izdaje, so večinoma enake kot določbe, ki urejajo izdaje, za katere je institucija že dobila dovoljenje;

(b) institucije so o teh naknadnih izdajah uradno obvestile pristojne organe pravočasno, pred njihovo razvrstitvijo kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Pristojni organi se posvetujejo z EBA, preden izdajo dovoljenje za razvrstitev novih oblik kapitalskih instrumentov kot instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Pristojni organi ustrezno upoštevajo mnenje EBA in, če se odločijo odstopati od njega, v treh mesecih od datuma prejema mnenja EBA slednjemu pisno predstavijo razloge za odstopanje od tega mnenja. Ta pododstavek se ne uporablja za kapitalske instrumente iz člena 31.

Na podlagi informacij, zbranih od pristojnih organov, EBA pripravi, vzdržuje in objavi seznam vseh oblik kapitalskih instrumentov v posameznih državah članicah, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. V skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010 lahko EBA zbira vse informacije v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, za katere šteje, da so potrebne za izpolnjevanje meril iz člena 28 ali, kjer je ustrezno, člena 29 te uredbe, ter za namene vzdrževanja in posodabljanja seznama iz tega pododstavka.

Na podlagi postopka pregleda iz člena 80 in kadar obstaja dovolj dokazov, da zadevni kapitalski instrumenti ne izpolnjujejo ali so prenehali izpolnjevati merila iz člena 28 ali, kjer je ustrezno, člena 29, lahko EBA odloči, da navedenih instrumentov ne vključi na seznam iz četrtega pododstavka oziroma jih odstrani z zadevnega seznama, odvisno od primera. EBA v zvezi s tem pripravi sporočilo, v katerem se sklicuje tudi na stališče ustreznega pristojnega organa o zadevi. Ta pododstavek se ne uporablja za kapitalske instrumente iz člena 31.

▼B

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pomen izraza "predvidljiv" pri ugotavljanju, ali so bile odbite kakršne koli predvidljive obremenitve ali dividende.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27

Kapitalski instrumenti vzajemnih institucij, zadružnih institucij, hranilnic ali podobnih institucij v postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključujejo vse kapitalske instrumente, ki jih izda institucija v skladu z določbami svojega statuta, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vrsta institucije je opredeljena v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, pri čemer jo pristojni organi za namene tega dela štejejo za kar koli od naslednjega:

(i) vzajemno institucijo,

(ii) zadružno institucijo,

(iii) hranilnico,

(iv) podobno institucijo,

(v) kreditno institucijo, ki je v celoti v lasti ene od institucij iz točk od (i) do (iv) in lahko v skladu z odobritvijo ustreznega pristojnega organa uporablja določbe iz tega člena, če in dokler je 100 % zadevnih navadnih delnic kreditne institucije v neposredni ali posredni lasti institucije, opisane v navedenih točkah;

(b) izpolnjeni so pogoji iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29

Navedene vzajemne institucije, zadružne institucije ali hranilnice, ki jih kot takšne pred 31. decembrom 2012 priznava veljavna nacionalna zakonodaja, so še naprej razvrščene kot takšne za namene tega dela, če še naprej izpolnjujejo merila, na podlagi katerih je bilo določeno takšno priznanje.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi lahko pristojni organi določijo, da vrsta družbe, priznana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, šteje za vzajemno institucijo, zadružno institucijo, hranilnico ali podobno institucijo za namene tega dela.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedeni osnutek regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 28

Instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Kapitalski instrumenti se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) instrumenti so izdani neposredno s strani institucije s predhodno odobritvijo lastnikov institucije ali, če veljavna nacionalna zakonodaja to dopušča, upravljalnega organa institucije;

▼M8

(b) instrumenti so v celoti vplačani in pridobitev imetništva zadevnih instrumentov ne sme neposredno ali posredno financirati institucija;

▼B

(c) instrumenti izpolnjujejo vse naslednje pogoje v zvezi z njihovo razvrstitvijo:

(i) štejejo se za kapital v smislu člena 22 Direktive 86/635/EGS;

(ii) razvrščeni so med kapital v smislu veljavnega računovodskega okvira;

(iii) razvrščeni so med lastniški kapital za namene določanja bilančne insolventnosti, po potrebi v skladu z nacionalno zakonodajo o insolventnosti;

(d) instrumenti so jasno in ločeno izkazani v bilanci stanja v računovodskih izkazih institucije;

(e) instrumenti so stalni;

(f) glavnica instrumentov se ne sme zmanjšati ali odplačati, razen v katerem koli od naslednjih dveh primerov:

(i) likvidacija institucije;

(ii) diskrecijska izplačila instrumentov ali drugi diskrecijski načini zmanjšanja kapitala, kadar institucija dobi predhodno dovoljenje pristojnega organa v skladu s členom 77;

(g) v določbah, ki urejajo instrumente, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da se bo glavnica instrumentov zmanjšala ali odplačala ali da bi se lahko zmanjšala ali odplačala, razen v primeru likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja pred izdajo instrumentov ali ob njihovi izdaji, razen v primeru instrumentov iz člena 27, ko je zavrnitev institucije, da izplača takšne instrumente, prepovedana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;

(h) instrumenti izpolnjujejo naslednje pogoje v zvezi z razdelitvami:

(i) neobstoj prednostne obravnave razdelitveizplačil donosa z vidika vrstnega reda, vključno z odnosom do drugih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, inpogoji, ki veljajo za instrumente, ne zagotavljajo prednostnih pravic pri izplačilu donosa;

▼B

(ii) imetnikom instrumentov se lahko donos izplača le iz razpoložljivih sredstev;

(iii) pogoji, ki veljajo za instrumente, ne vključujejo zgornje meje ali druge omejitve najvišje ravni izplačil, razen v primeru instrumentov iz člena 27;

(iv) raven izplačil ni določena na podlagi zneska, ki je bil vplačan za nakup instrumentov ob izdaji, razen v primeru instrumentov iz člena 27;

(v) pogoji, ki veljajo za instrumente, ne vključujejo nobene obveznosti za institucijo, da mora izplačati donos imetnikom teh instrumentov, in tudi sicer za institucijoa takšna obveznost ne velja;

(vi) neizplačilo donosov ne pomeni nastop dogodka neplačila institucije;

(vii) preklic izplačila donosa ne pomeni nobenih omejitev za institucijo;

(i) v primerjavi z vsemi kapitalskimi instrumenti, ki jih je izdala institucija, ti instrumenti pokrivajo prvi in sorazmerno največji delež izgub, ko nastanejo, in vsak instrument pokriva izgubo v enakem delu kot vsi drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(j) instrumenti so v primeru postopka insolventnosti ali likvidacije institucije podrejeni vsem drugim terjatvam;

(k) instrumenti zagotavljajo lastnikom terjatev do dela preostalega premoženja institucije, ki je v primeru likvidacije in po plačilu vseh nadrejenih terjatev sorazmerna z zneskom takšnih izdanih instrumentov, pri čemer ni fiksno določena oziroma zanjo ne veljajo omejitve, razen v primeru kapitalskih instrumentov iz člena 27;

(l) instrumenti niso zavarovani niti niso pokriti z jamstvom, ki izboljšuje prednost terjatve pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) nadrejene osebe institucije ali njene podrejene družbe;

(iii) nadrejenega finančnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(iv) mešanega poslovnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(v) mešanega finančnega holdinga in njegove podrejene družbe;

(vi) katere koli družbe, ki je tesno povezana s subjekti iz točk od (i) do (v);

(m) za instrumente ne velja nobena pogodbena ali drugačna ureditev, ki v primeru insolventnosti ali likvidacije izboljšuje prednost terjatve pri poplačilu instrumenta.

▼B

Pogoj iz točke (j) prvega pododstavka se šteje za izpolnjenega, tudi če so instrumenti na podlagi člena 484(3) vključeni v dodatni temeljni kapital ali dodatni kapital, pod pogojem, da se obravnavajo pari passu.

▼M8

Za namene točke (b) prvega pododstavka se samo tisti del kapitalskega instrumenta, ki je v celoti vplačan, šteje kot instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼B

2. Pogoji iz točke (i) odstavka 1 štejejo za izpolnjene ne glede določbe, ki določajo trajen odpis glavnice instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.

Pogoj iz točke (f) odstavka 1 šteje za izpolnjenega, ne glede na zmanjšanje glavnice kapitalskega instrumenta v postopku reševanja ali kot posledica odpisa kapitalskih instrumentov, ki ga zahteva organ za reševanje, odgovoren za institucijo.

Pogoj iz točke (g) odstavka 1 šteje za izpolnjenega, ne glede na določbe, ki urejajo kapitalski instrument in ki eksplicitno ali implicitno navajajo, da se bo glavnica instrumenta zmanjšala ali da bi se lahko zmanjšala v postopku reševanja, ali kot posledica odpisa kapitalskih instrumentov, ki ga zahteva organ za reševanje, odgovoren za institucijo.

3. Pogoj iz točke (h)(iii) odstavka 1 šteje za izpolnjenega, ne glede na instrument, s katerim se izplačuje večkratnik dividend, pod pogojem, da ta večkratnik ne pomeni razdelitve, ki bi povzročila nesorazmeren poseg v kapital.

▼M8

Pogoj iz točke (h)(v) prvega pododstavka odstavka 1 se šteje za izpolnjenega, ne glede na to, ali je podrejena družba zavezana s pogodbo o prenosu dobička in izgube s svojo nadrejeno družbo, na podlagi katere je podrejena družba dolžna po pripravi svojih letnih računovodskih izkazov nadrejeni družbi prenesti svoj letni rezultat, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) nadrejena družba ima v lasti 90 % ali več glasovalnih pravic in kapitala podrejene družbe;

(b) nadrejena družba in podrejena družba se nahajata v isti državi članici;

(c) pogodba je bila sklenjena za zakonite namene obdavčitve;

(d) pri pripravi letnega računovodskega izkaza ima podrejena družba diskrecijsko pravico, da zmanjša znesek razdelitev, tako da del svojega dobička ali svoj celotni dobiček razporedi v svoje rezerve ali med sredstva za splošna bančna tveganja, preden izvrši kakršno koli izplačilo svoji nadrejeni družbi;

(e) nadrejena družba je na podlagi pogodbe dolžna podrejeni družbi v celoti nadomestiti vse njene izgube;

(f) za pogodbo velja odpovedni rok, v skladu s katerim je mogoče pogodbo prekiniti šele ob koncu obračunskega leta in takšna prekinitev začne učinkovati šele z začetkom naslednjega obračunskega

▼M8

leta, pri čemer se obveznost nadrejene družbe, da podrejeni družbi v celoti nadomesti vse izgube, ki jih je imela podrejena družba v tekočem obračunskem letu, ne spremeni.

Če je institucija sklenila pogodbo o prenosu dobička in izgube, o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ in mu predloži kopijo pogodbe. Institucija pristojni organ nemudoma uradno obvesti tudi o vseh spremembah pogodbe o prenosu dobička in izgube in njenem prenehanju. Institucija ne sklene več kot ene pogodbe o prenosu dobička in izgube.

▼B

4. Za namene točke (h)(i) odstavka 1 različna izplačila donosov odraža le različne glasovalne pravice. V zvezi s tem se izplačilo višjega donosa uporablja le za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala z manj glasovalnih pravic ali brez njih.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) veljavne oblike in naravo posrednega financiranja kapitalskih instrumentov;

(b) ali in kdaj bi večkratniki izplačil donosov povzročili nesorazmeren poseg v kapital;

(c) pomen prednostnih izplačil donosov.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 29

Kapitalski instrumenti, ki jih izdajo vzajemne institucije, zadružne institucije, hranilnice in podobne institucije

1. Kapitalski instrumenti, ki jih izdajo vzajemne institucije, zadružne institucije, hranilnice in podobne institucije, se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 28, skupaj s spremembami, ki izhajajo iz uporabe tega člena.

2. Izpolnjeni morajo biti naslednji pogoji v zvezi z odkupom kapitalskih instrumentov:

(a) institucija lahko zavrne odkup instrumentov, razen kadar je to prepovedano v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;

(b) kadar veljavna nacionalna zakonodaja prepoveduje instituciji zavrnitev odkupa instrumentov, določbe, ki urejajo instrumente, instituciji zagotovijo možnost, da omeji njihov odkup;

▼B

(c) zavrnitev odkupa instrumentov ali omejitev njihovega odkupa, kjer je to potrebno, ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije.

3. Kapitalski instrumenti lahko vključujejo zgornjo mejo ali omejitev najvišje ravni izplačil donosa le, če je ta zgornja meja ali omejitev določena v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali statutom institucije.

4. Kadar kapitalski instrumenti v primeru postopka insolventnosti ali likvidacije zagotavljajo lastnikom pravico do rezerv institucije, ki je omejena na nominalno vrednost instrumentov, ta omejitev velja enako tudi za imetnike vseh drugih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala zadevna institucija.

Pogoj iz prvega pododstavka ne posega v možnost, da vzajemna institucija, zadružna institucija, hranilnica ali podobna institucija v okviru navadnega lastniškega temeljnega kapitala prizna instrumente, ki imetnikom ne dajejo glasovalnih pravic in ki izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

(a) terjatev imetnikov instrumentov brez glasovalnih pravic v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije je sorazmerna z deležem skupnega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga ti instrumenti brez glasovalnih pravic predstavljajo;

(b) instrumenti se sicer štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

5. Kadar kapitalski instrumenti v primeru postopka insolventnosti ali likvidacije zagotavljajo lastnikom terjatev do dela preostalega premoženja institucije, ki je fiksno določene ali omejena z zgornjo mejo, ta omejitev velja enako tudi za vse imetnike vseh instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala zadevna institucija.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli vrsto omejitev, ki so potrebne pri odkupu, kadar je zavrnitev odkupa kapitalskih instrumentov s strani institucije prepovedana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 30

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29, za instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala velja naslednje:

▼B

(a) zadevni instrument se takoj preneha šteti za instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z zadevnim instrumentom, se takoj preneha šteti za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Člen 31

Kapitalski instrumenti, ki jih vpišejo javni organi v izrednih razmerah

1. Pristojni organi lahko v izrednih razmerah institucijam dovolijo, da v navadni lastniški temeljni kapital vključijo kapitalske instrumente, ki izpolnjujejo najmanj pogoje iz točk (b) do (e) člena 28(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) Kapitalski instrumenti se izdajo po 1. januarja 2014;

(b) Komisija obravnava kapitalske instrumente kot državno pomoč;

(c) Kapitalski instrumenti se izdajo v okviru ukrepov dokapitalizacije v skladu s takrat obstoječimi pravili za državno pomoč;

(d) Kapitalske instrumente v celoti vpiše in so v lasti države ali relevatnih javnih organov ali subjektov v državni lasti;

(e) Kapitalski instrumenti so sposobni pokrivanja izgube;

(f) Kapitalski instrumenti, razen tistih iz člena 27, v primeru likvidacije zagotavljajo lastnikom terjatev do dela preostalega premoženja institucije po plačilu vseh nadrejenih terjatev;

(g) Obstajajo ustrezni mehanizmi za izstop države ali po potrebi relevantnega javnega organa ali subjekta v državni lasti;

(h) Pristojni organ je izdal svoje predhodno dovoljenje in objavil svojo odločitev skupaj z njeno obrazložitvijo.

2. EBA na utemeljeno zahtevo zadevnega pristojnega organa in v sodelovanju z njim upošteva te kapitalske instrumente iz odstavka 1 kot enakovredne instrumentom navadnega lastniškega temeljnega kapitala za namene te uredbe.

Oddelek 2

Bonitetni filtri

Člen 32

Listinjena sredstva

1. Institucija iz vseh sestavin kapitala izključi vsako povečanje lastniškega kapitala v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, ki izhaja iz listinjenih sredstev, vključno z naslednjima:

(a) takim povečanjem, povezanim s prihodki iz naslova prihodnjih marž, ki se pri instituciji odraža v dobičku iz prodaje (gain on sale);

▼B

(b) kadar je institucija v vlogi originatorja v listinjenju, neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov iz listinjenjih sredstev, ki zagotavljajo kreditno izboljšavo pozicijam v listinjenju.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih dodatno opredeli pojem "dobiček iz prodaje" iz odstavka 1(a).

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 33

Varovanje denarnih tokov in spremembe vrednosti lastnih obveznosti

1. Institucije ne vključijo naslednjih postavk med katero koli sestavino kapitala:

(a) presežkov iz prevrednotenja, povezanih z dobički ali izgubami pri varovanju denarnih tokov finančnih instrumentov, ki niso vrednoteni po pošteni vrednosti, vključno z načrtovanimi denarnimi tokovi;

(b) dobičkov ali izgub, nastalih na podlagi vrednotenja obveznosti institucije po pošteni vrednosti, ki so posledica sprememb v boniteti same institucije;

▼M8

(c) dobičkov in izgub, nastalih na podlagi vrednotenja izvedenih finančnih obveznosti institucije po pošteni vrednosti, ki izhajajo iz sprememb kreditnega tveganja same institucije.

▼B

2. Za namene točke (c) odstavka 1 institucije ne pobotajo dobičkov in izgub, nastalih zaradi vrednotenja na pošteno vrednost, ki izhajajo iz kreditnega tveganja same institucije, s tistimi, ki izhajajo iz kreditnega tveganja njene nasprotne stranke.

3. Institucije lahko brez poseganja v točko (b) odstavka 1 vključijo znesek dobičkov in izgub iz njihovih obveznosti v kapital, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obveznosti so v obliki obveznic iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES;

(b) spremembe vrednosti sredstev in obveznosti institucije nastanejo zaradi istih sprememb kot v boniteti same institucije;

(c) med vrednostjo obveznic iz točke (a) in vrednostjo sredstev institucije obstaja/je tesna vez;

(d) hipotekarne kredite je mogoče poplačati z odkupom obveznic, s katerimi se financirajo hipotekarni krediti, po tržni ali nominalni vrednosti.

▼B

4. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli tesno vez med vrednostjo obveznic in vrednostjo sredstev iz točke (c) odstavka 3.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. septembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 34

Dodatne prilagoditve vrednosti

Institucije pri izračunu zneska kapitala uporabljajo zahteve iz člena 105 za vsa svoja sredstva, merjena po pošteni vrednosti in od navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo znesek vseh potrebnih dodatnih prilagoditev vrednosti.

Člen 35

Nerealizirani dobički in izgube, merjeni po pošteni vrednosti

Institucije ne izvedejo prilagoditev, da bi iz kapitala izključile nerealizirane dobičke ali izgube, nastale na podlagi vrednotenja svojih sredstev ali obveznosti po pošteni vrednosti, razen v primeru postavk iz člena 33.

Oddelek 3

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izjeme in druge možnosti

Pododdelek 1

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Člen 36

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo:

(a) izgube tekočega poslovnega leta;

▼M8

(b) neopredmetena sredstva, razen preudarno vrednotene programske opreme, na vrednost katere reševanje, insolventnost ali likvidacija institucije nima negativnega učinka;

▼B

(c) odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček;

▼B

(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB): negativne zneske, ki so rezultat izračuna zneskov pričakovane izgube iz členov 158 in 159;

(e) sredstva pokojninskega sklada z določenimi pravicami v bilanci stanja institucije;

(f) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, za katere ima institucija dejansko ali pogojno obveznost nakupa na podlagi obstoječe pogodbene obveznosti;

(g) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, če imajo ti subjekti vzajemen navzkrižni delež v instituciji, za katerega pristojni organ meni, da je bil oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;

(h) ustrezen znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;

(i) ustrezen znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo;

▼C3

(j) znesek postavk, ki se v skladu s členom 56 odbije od postavk dodatnega temeljnega kapitala v obsegu, ki presega postavke dodatnega temeljnega kapitala institucije;

▼B

(k) znesek izpostavljenosti naslednjih postavk, ki izpolnjujejo pogoje za utež tveganja 1 250 %, kadar institucija namesto uporabe uteži tveganja 1 250 % odbije ta znesek izpostavljenosti od zneska navadnega lastniškega temeljnega kapitala:

(i) kvalificirani deleži izven finančnega sektorja;

▼M5

(ii) pozicije v listinjenju v skladu s točko (b) člena 244(1), točko (b) člena 245(1) in členom 253;

▼B

(iii) proste izročitve v skladu s členom 379(3);

(iv) pozicije v košarici, za katere institucija ne more določiti uteži tveganja v skladu s pristopom IRB, v skladu s členom 153(8);

(v) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v okviru pristopa notranjih modelov v skladu s členom 155(4).

(l) vse davčne obremenitve, povezane s postavkami navadnega lastniškega temeljnega kapitala, predvidljive v času izračuna, razen kadar institucija ustrezno prilagodi znesek postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, in zaradi takšnih davčnih obremenitev zmanjša vrednost, do katere se lahko te postavke uporabijo za kritje tveganj ali izgub;

▼M7

(m) ustrezni znesek nezadostnega kritja za nedonosne izpostavljenosti;

▼M8

(n) za prevzeto obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti iz člena 132c(2) vsak znesek, za katerega tekoča tržna vrednost enot ali deležev v KNP, na katerih temelji prevzeta obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti, ne dosega sedanje vrednosti prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti in za katerega institucija še ni pripoznala znižanja v postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼B

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli uporabo odbitkov iz odstavka 1(a), (c), (e), (f), (h), (i) in (l) tega člena ter povezanih odbitkov iz člena 56(a), (c), (d) in (f) in člena 66(a), (c) in (d).

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli vrste kapitalskih instrumentov finančnih institucij ter, v posvetovanjuz Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 ([1]), zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav in družb, izključenih iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 4 navedene direktive, ki se odbijejo od naslednjih sestavin kapitala:

(a) postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) postavk dodatnega temeljnega kapitala;

(c) postavk dodatnega kapitala.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M8

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli uporabo odbitkov iz točke (b) odstavka 1, vključno s pomembnostjo negativnih učinkov na vrednost, ki ne povzročajo bonitetnih pomislekov.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

([1]) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

▼B

Člen 37

Odbitek neopredmetenih sredstev

Institucije določijo znesek neopredmetenih sredstev, ki se odbijejo, v skladu z naslednjim:

(a) znesek, ki se odbije, se zmanjša za znesek z njim povezanih odloženih obveznosti za davek, ki bi se poravnale, če bi bila neopredmetena sredstva oslabljena ali če bi bilo njihovo pripoznanje odpravljeno v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(b) znesek, ki se odbije, vključuje dobro ime, ki se nanaša na vrednotenje pomembnih naložb institucije;

▼M8

(c) znesek, ki se odbije, se zmanjša za znesek računovodskega prevrednotenja neopredmetenih sredstev podrejenih družb, ki izhajajo iz konsolidacije podrejenih družb in jih je mogoče pripisati osebam, ki niso podjetja, vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.

▼B

Člen 38

Odbitek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček

1. Institucije določijo znesek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in jih je treba odbiti v skladu s tem členom.

2. Razen kadar sta izpolnjena pogoja iz odstavka 3, se izračun zneska odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, ne zmanjša za znesek z njimi povezanih odloženih obveznosti za davek institucije.

3. Znesek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, se lahko zmanjša za znesek z njimi povezanih odloženih obveznosti za davek institucije, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) subjekt ima v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo pravno izvršljivo pravico pobotati te odmerjene terjatve za davek z odmerjenimi obveznostmi za davek;

(b) odložene terjatve za davek in odložene obveznosti za davek se nanašajo na davek odmerjen s strani istega davčnega organa in v povezavi z istim davčnim zavezancem.

4. Povezane odložene obveznosti za davek institucije, ki se uporabljajo za namene odstavka 3, ne smejo vključevati odloženih obveznosti za davek, ki zmanjšujejo znesek neopredmetenih sredstev ali sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami, ki jih je treba odbiti.

5. Znesek povezanih odloženih obveznosti za davek iz odstavka 4 se razporedi na:

(a) odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, ki se v skladu s členom 48(1) ne odbijejo;

▼B

(b) vse druge odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček.

Institucije razporedijo povezane odložene obveznosti za davek glede na delež odloženih terjatev za davek, nanašajočih se na prihodnji dobiček, ki jih predstavljajo postavke iz točk (a) in (b).

Člen 39

Preplačilo davka, prenos davčne izgube v predhodno obdobje in odložene terjatve za davek, ki se ne nanašajo na prihodnji dobiček

1. Naslednje postavke se ne odbijejo od kapitala in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno:

(a) preplačilo davka v tekočem letu s strani institucije;

(b) davčne izgube institucije v tekočem letu, prenesene v prejšnja leta, ki privedejo do zahtevka ali izkazujejo terjatev do enot centralne ravni držav, regionalne ravni držav ali lokalnega davčnega organa.

2. ►M8 Odložene terjatve za davek, ki se ne nanašajo na prihodnji dobiček, so omejene na odložene terjatve za davek, ki so bile oblikovane pred 23. novembrom 2016 in ki izhajajo iz začasnih razlik, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji: ◄

(a) če institucija poroča izgubo, ko so njeni letni računovodski izkazi uradno potrjeni ali v primeru likvidacije ali v primeru insolventnosti institucije, so takoj avtomatično in obvezno nadomeščeni z dobropisom na že plačane davke;

(b) institucija ima v skladu z veljavnim nacionalnim davčnim pravom možnost pobota dobropis na že plačane davke iz točke (a) s katero koli obveznostjo za davek institucije ali katere koli družbe, ki je na podlagi tega prava za davčne namene vključeno v isto konsolidacijo kot ta institucija, ali katere koli druge družbe, ki je predmet nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

(c) kadar znesek dobropis na že plačane davke iz točke (b) presega obveznosti za davek iz te točke, se vsak tak presežek nemudoma nadomesti z neposredno terjatvijo do enot centralne ravni države članice, v kateri ima institucija sedež.

Institucije za odložene terjatve za davek uporabijo utež tveganja 100 %, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a),(b) ali (c).

Člen 40

Odbitek negativnih zneskov, ki so rezultat izračuna zneskov pričakovane izgube

Znesek, ki se odbije v skladu s členom 36(1)(d), se ne zmanjša zaradi povečanja odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, ali drugega dodatnega davčnega učinka, ki bi se lahko pojavil, ►C2 če bi rezervacije dosegle raven pričakovanih izgub iz oddelka 3 poglavja 3 naslova II dela 3. ◄

▼B

Člen 41

Odbitek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami

▼C2

1. Za namene člena 36(1)(e) se znesek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami, ki se odbije, zmanjša za:

(a) znesek katerih koli povezanih odloženih obveznosti za davek, ki bi se lahko poravnale, če bi bila sredstva oslabljena ali če bi se odpravilo njihovo pripoznanje v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(b) znesek sredstev v pokojninskem skladu z določenimi pravicami, ki jih lahko institucija neomejeno uporablja, če je predhodno dobila dovoljenje pristojnega organa.

Ta sredstva, uporabljena za zmanjšanje zneska, ki se odbije, dobijo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.

▼B

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli merila, v skladu s katerimi pristojni organ dovoli instituciji, da zmanjša znesek sredstev v pokojninskem skladu z določenimi pravicami, kot je opredeljeno v odstavku 1(b).

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 42

Odbitek deležev v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Institucije za namene člena 36(1)(f) izračunajo deleže v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) institucije lahko izračunajo znesek deležev v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi neto dolge pozicije, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v isti osnovni izpostavljenosti ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) institucije določijo znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala v teh indeksih;

▼B

(c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v istih osnovnih indeksih;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi.

Člen 43

Pomembna naložba v subjekt finančnega sektorja

▼C2

Za namene odbitka ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

▼B

(a) institucija ima v lasti več kot 10 % instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda zadevni subjekt;

(b) institucija je tesno povezana z zadevnim subjektom in ima v lasti instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala izdane s strani zadevnega subjekta;

(c) institucija ima v lasti instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izdane s strani zadevnega subjekta, pri čemer subjekt ni vključen v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, ampak je vključen v isto računovodsko konsolidacijo kot institucija za namene finančnega poročanja v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

Člen 44

Odbitek deležev v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja in vzajemen navzkrižni delež institucije, oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala

Institucije izvedejo odbitke iz člena 36(1)(g), (h) in (i) v skladu z naslednjim:

(a) deleži v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala in drugih kapitalskih instrumentih subjektov finančnega sektorja se izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij;

(b) zavarovalniške postavke lastnih sredstev prvega reda se za namene odbitka obravnavajo kot deleži v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼B

Člen 45

Odbitek deležev v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja

Institucije izvedejo odbitke iz člena 36(1)(h) in (i) v skladu z naslednjim:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja lahko izračunajo na osnovi neto dolge pozicije v isti osnovni izpostavljenosti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

▼M8

(i) datum zapadlosti kratke pozicije je enak ali poznejši kot datum zapadlosti dolge pozicije ali pa je preostala zapadlost kratke pozicije vsaj eno leto;

▼B

(ii) kratke in dolge pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da izračunajo osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov subjektov finančnega sektorja v teh indeksih.

Člen 46

Odbitek deležev v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kadar institucija nima pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja

►C2 1. Institucije za namene člena 36(1)(h) izračunajo ustrezni znesek, ◄ ki se odbije tako, da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b) tega odstavka:

(a) celotni znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki presegajo 10 % skupnega zneska postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala:

(i) členov 32 do 35;

(ii) odbitkov iz člena 36(1)(a) do (g), točk (k)(ii) do(v) in točke (l), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(iii) členov 44 in 45;

▼C2

(b) znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala tistih subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, deljen s celotnim zneskom neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala teh subjektov finančnega sektorja.

▼B

2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

3. Znesek, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, se porazdeli med vse instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. ►C2 Institucije določijo znesek vsakega instrumenta navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se odbije v skladu z odstavkom 1 ◄ tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo z razmerjem iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

(b) razmerje celotnega zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki ga predstavljajo vsi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

4. Znesek deležev iz člena 36(1)(h), ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz odstavka 1(a)(i) do (iii), se ne odbije in je predmet ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼C2

5. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnoži z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4;

(b) razmerje, ki izvira iz izračuna iz točke (b) odstavka 3.

▼B

Člen 47

Odbitek deležev v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kadar ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja

Za namene člena 36(1)(i) so iz ustreznega zneska, ki se odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izključene pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnihinstrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj, pri čemer se ta znesek določi v skladu s členoma 44 in 45 ter pododdelkom 2.

▼M7

Člen 47a

Nedonosne izpostavljenosti

1. Za namene točke (m) člena 36(1) izpostavljenost vključuje katero koli od naslednjih postavk, če niso zajete v trgovalni knjigi institucije:

(a) dolžniški instrument, ki vključuje dolžniški vrednostni papir, kredit, drugo finančno sredstvo in vlogo na vpogled;

(b) prevzeto obveznost iz kreditov, dano finančno poroštvo ali kakršno koli drugo preklicno ali nepreklicno prevzeto obveznost, razen prevzetih kreditnih obveznosti, ki se lahko kadar koli brezpogojno prekličejo brez predhodnega obvestila ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti kreditojemalca.

2. Za namene točke (m) člena 36(1) je vrednost izpostavljenosti dolžniškega instrumenta njegova knjigovodska vrednost pred upoštevanjem posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105, zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1), drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z izpostavljenostjo ali delnih odpisov, ki jih je institucija izvedla, odkar je bila izpostavljenost zadnjič razvrščena kot nedonosna.

Za namene točke (m) člena 36(1) vrednost izpostavljenosti dolžniškega instrumenta, kupljenega po ceni, ki je nižja od zneska, ki ga dolguje dolžnik, predstavlja razliko med nakupno ceno in zneskom, ki ga dolguje dolžnik.

Za namene točke (m) člena 36(1) se šteje, da je vrednost izpostavljenosti prevzete obveznosti iz kreditov, danega finančnega poroštva ali kakršne koli druge prevzete obveznosti, kot so navedene v točki (b) odstavka 1 tega člena, njena nominalna vrednost, ki predstavlja največjo izpostavljenost institucije kreditnemu tveganju brez upoštevanja kakršnega koli stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja. Nominalna vrednost prevzetih obveznosti iz kreditov je nečrpani znesek, za katerega se je institucija zavezala, da ga bo posodila, in nominalna vrednost danega finančnega poroštva je najvišji znesek, ki bi ga subjekt moral plačati, če bi bilo poroštvo unovčeno.

Nominalna vrednost iz tretjega pododstavka tega odstavka ne upošteva posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105, zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1), ali drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z izpostavljenostjo.

▼M7

3. Za namene točke (m) člena 36(1) se kot nedonosne razvrstijo naslednje izpostavljenosti:

(a) izpostavljenost, za katero se šteje, da je prišlo do neplačila v skladu s členom 178;

(b) izpostavljenost, za katero se šteje, da je oslabljena v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(c) izpostavljenost v poskusnem obdobju v skladu z odstavkom 7, če so odobreni dodatni ukrepi restrukturiranja ali če je izpostavljenost zapadla več kot 30 dni;

(d) izpostavljenost v obliki prevzete obveznosti, ki, če bi bila črpana ali uporabljena kako drugače, verjetno ne bi bila odplačana v celoti, ne da bi se unovčilo zavarovanje s premoženjem;

(e) izpostavljenost v obliki finančnega poroštva, ki ga bo verjetno unovčila stranka, ki je prejela poroštvo, tudi kadar osnovna izpostavljenost, ki je zavarovana s poroštvom, izpolnjuje merila, da se šteje kot nedonosna.

Kadar ima institucija bilančne izpostavljenosti do dolžnika, ki so zapadle več kot 90 dni in ki predstavljajo več kot 20 % vseh bilančnih izpostavljenosti do tega dolžnika, se za namene točke (a) šteje, da so vse bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti do tega dolžnika nedonosne.

4. Izpostavljenosti, za katere ni bil izveden ukrep restrukturiranja, se ne razvrščajo več kot nedonosne za namene točke (m) člena 36(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) izpostavljenost izpolnjuje izstopna merila, ki jih institucija uporablja za prenehanje razvrstitve izpostavljenosti kot oslabljene v skladu z veljavnim računovodskim okvirom kot neplačane v skladu s členom 178;

(b) dolžnikov položaj se je izboljšal do te mere, da institucija ocenjuje, da bo odplačilo verjetno izvedeno v celoti in pravočasno;

(c) dolžnik nima nobenega zneska z zamudo več kot 90 dni.

5. Če se nedonosna izpostavljenost razvrsti kot nekratkoročno sredstvo v posesti za prodajo v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, se za namene točke (m) člena 36(1) še naprej razvršča kot nedonosna izpostavljenost.

6. Nedonosne izpostavljenosti, za katere je bil izveden ukrep restrukturiranja, se ne razvrščajo več kot nedonosne za namene točke (m) člena 36(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) izpostavljenosti niso več v položaju, v katerem bi se razvrščale kot nedonosne na podlagi odstavka 3;

(b) najmanj eno leto je minilo od dneva, ko so bili odobreni ukrepi restrukturiranja, oziroma od dneva, ko so se izpostavljenosti razvrstile kot nedonosne, odvisno od tega, kaj je nastopilo pozneje;

(c) po uporabi ukrepov restrukturiranja ni nobenih zapadlih zneskov, institucija pa na podlagi analize dolžnikovega finančnega položaja ocenjuje, da bo odplačilo verjetno izvedeno v celoti in pravočasno.

▼M7
▼C4

Šteje se, da bo odplačilo lahko izvedeno v celoti in pravočasno, kadar je dolžnik redno in pravočasno plačeval zneske, ki so enaki enemu od naslednjih zneskov:

▼M7

(a) znesku, ki je zapadel, preden je bil odobren ukrep restrukturiranja, če so obstajali zapadli zneski,

(b) znesku, ki je bil odpisan v okviru odobrenih ukrepov restrukturiranja, če niso obstajali zapadli zneski.

7. Kadar se nedonosna izpostavljenost preneha razvrščati kot nedonosna na podlagi odstavka 6, za tako izpostavljenost velja poskusno obdobje, dokler niso izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) najmanj dve leti sta pretekli od datuma, ko je bila izpostavljenost, za katero je bil uporabljen ukrep restrukturiranja, ponovno razvrščena kot donosna;

(b) vsaj v polovici poskusnega obdobja so se izvajala redna in pravočasna plačila, zaradi česar je bil odplačan znaten skupni znesek glavnice ali obresti;

(c) dolžnik pri nobeni izpostavljenosti ne zamuja s plačilom več kot 30 dni.

Člen 47b

Ukrepi restrukturiranja

1. Ukrep restrukturiranja je popuščanje institucije dolžniku (v nadaljnjem besedilu: koncesija), ki ima ali bo verjetno imel težave pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti. Koncesija lahko kreditodajalcu povzroči izgubo in se nanaša na eno od naslednjih dejanj:

(a) spremembo pogojev odplačevanja dolga, kadar takšna sprememba ne bi bila odobrena, če dolžnik ne bi imel težav pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti;

(b) delno ali celotno refinanciranje dolga, kadar takšno refinanciranje ne bi bilo odobreno, če dolžnik ne bi imel težav pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti.

2. Za ukrepe restrukturiranja se šteje vsaj naslednje:

(a) novi pogodbeni pogoji so za dolžnika ugodnejši od prejšnjih, kadar dolžnik ima ali bo verjetno imel težave pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti;

(b) novi pogodbeni pogoji so za dolžnika ugodnejši od pogodbenih pogojev, ki jih ista institucija v tistem trenutku ponuja dolžnikom s podobnim profilom tveganja, kadar dolžnik ima ali bo verjetno imel težave pri izpolnjevanju svojih finančnih obveznosti;

(c) izpostavljenost pod pogoji iz prvotne pogodbe je bila pred spremembo pogodbenih pogojev razvrščena kot nedonosna oziroma bi bila razvrščena kot nedonosna, če se pogodbeni pogoji ne bi spremenili;

(d) posledica ukrepa je celotni ali delni odpust dolga;

(e) institucija odobri izvršitev pogodbenih klavzul, na podlagi katerih lahko dolžnik spremeni pogodbene pogoje, izpostavljenost pa je bila

▼M7

razvrščena kot nedonosna, še preden so bile te klavzule izvršene, oziroma bi bila razvrščena kot nedonosna, če se te klavzule ne bi izvršile;

(f) dolžnik je v času odobritve dolga ali nedolgo pred tem oziroma po tem plačal obroke glavnice ali obresti iz drugega dolga, do iste institucije, ki je bila razvrščena kot nedonosna izpostavljenost oziroma bi bila razvrščena kot taka, če ta plačila ne bi bila izvedena;

(g) sprememba pogodbenih pogojev vključuje poplačila, ki se izvedejo s pridobitvijo posesti premoženja, s katerim je bila zavarovana izpostavljenost, če taka sprememba predstavlja koncesijo.

3. Naslednje okoliščine kažejo, da so bili morda sprejeti ukrepi restrukturiranja:

(a) prvotna pogodba je bila zapadla več kot 30 dni najmanj enkrat v zadnjih treh mesecih pred spremembo pogodbe oziroma bi bila zapadla več kot 30 dni, če ne bi bilo spremembe pogodbe;

(b) dolžnik je ob sklenitvi kreditne pogodbe ali nedolgo pred tem oziroma nedolgo po tem plačal obroke glavnice ali obresti iz drugega dolga do iste institucije, pri kateri je dolžnik zamujal s plačilom 30 dni vsaj enkrat v zadnjih treh mesecih pred odobritvijo novega dolga;

(c) institucija odobri izvršitev pogodbenih klavzul, na podlagi katerih lahko dolžnik spremeni pogodbene pogoje, pri izpostavljenosti pa je dolžnik zamujal s plačilom 30 dni ali bi zamujal 30 dni, če se te klavzule ne bi izvršile.

4. Za namene tega člena se težave, ki jih ima dolžnik pri izpolnjevanju finančnih obveznosti, ocenjujejo na ravni dolžnika, pri čemer se upoštevajo vse pravne osebe v dolžnikovi skupini, ki se zajemajo v računovodski obseg konsolidacije skupine, in fizične osebe, ki obvladujejo to skupino.

Člen 47c

Odbitki za nedonosne izpostavljenosti

1. Za namene točke (m) člena 36(1) institucije izračunajo ustrezni znesek nezadostnega kritja ločeno za vsako nedonosno izpostavljenost, ki se odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, in sicer tako, da znesek iz točke (b) tega odstavka odštejejo od zneska iz točke (a) tega odstavka, če znesek iz točke (a) presega znesek iz točke (b):

(a) vsota:

(i) nezavarovanega dela vsake nedonosne izpostavljenosti, če obstaja, pomnoženega z ustreznim faktorjem iz odstavka 2;

(ii) zavarovanega dela vsake nedonosne izpostavljenosti, če obstaja, pomnoženega z ustreznim faktorjem iz odstavka 3;

(b) vsota naslednjih postavk, če se nanašajo na isto nedonosno izpostavljenost:

(i) posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

(ii) dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105;

▼M7

(iii) drugih zmanjšanj kapitala;

(iv) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti po pristopu na osnovi notranjih bonitetnih ocen, absolutne vrednosti zneskov, odbitih na podlagi točke (d) člena 36(1), ki se nanašajo na nedonosne izpostavljenosti, pri čemer se absolutna vrednost, ki jo je mogoče pripisati vsaki nedonosni izpostavljenosti, izračuna tako, da se zneski, odbiti na podlagi točke (d) člena 36(1), pomnožijo s prispevkom zneska pričakovane izgube za nedonosno izpostavljenost k skupnemu znesku pričakovane izgube za neplačane izpostavljenosti ali izpostavljenosti, ki niso neplačane, kot je ustrezno;

(v) če je nedonosna izpostavljenost kupljena po ceni, ki je nižja od zneska, ki ga dolguje dolžnik, razlike med nakupno ceno in zneskom, ki ga dolguje dolžnik;

(vi) zneskov, ki jih je institucija odpisala, odkar je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.

Zavarovani del nedonosne izpostavljenosti je tisti del tovrstne izpostavljenosti, za katerega se za namen izračuna kapitalskih zahtev na podlagi naslova II dela 3 šteje, da je krit s stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem ali da je v celoti in popolnoma zavarovan s hipotekami.

Nezavarovani del nedonosne izpostavljenosti ustreza morebitni razliki med vrednostjo izpostavljenosti iz člena 47a(1) in morebitnim zavarovanim delom izpostavljenosti.

2. Za namene točke (a)(i) odstavka 1 se uporabljata naslednja faktorja:

(a) 0,35 za nezavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne tretjega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

(b) 1 za nezavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja od prvega dne četrtega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.

3. Za namene točke (a)(ii) odstavka 1 se uporabljajo naslednji faktorji:

(a) 0,25 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne četrtega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

(b) 0,35 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne petega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

(c) 0,55 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne šestega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

(d) 0,70 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z nepremičninami v skladu z naslovom II dela 3 ali je stanovanjski kredit, za katerega jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je določen v členu 201, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne sedmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

▼M7

(e) 0,80 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z drugim stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem v skladu z naslovom II dela 3, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne sedmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

(f) 0,80 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z nepremičninami v skladu z naslovom II dela 3 ali je stanovanjski kredit, za katerega jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je določen v členu 201, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne osmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

(g) 1 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z drugim stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem v skladu z naslovom II dela 3, ki se uporablja od prvega dne osmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

(h) 0,85 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z nepremičninami v skladu z naslovom II dela 3 ali je stanovanjski kredit, za katerega jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je določen v členu 201, ki se uporablja v obdobju od prvega do zadnjega dne devetega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna;

(i) 1 za del nedonosne izpostavljenosti, ki je zavarovan z nepremičninami v skladu z naslovom II dela 3 ali je stanovanjski kredit, za katerega jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je določen v členu 201, ki se uporablja od prvega dne desetega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.

▼M10

4. Z odstopanjem od odstavka 3 tega člena se za del nedonosne izpostavljenosti, za katerega jamči ali ki ga zavaruje uradna izvozna agencija ali za katerega jamči ali posredno jamči primerni dajalec zavarovanja iz točk (a) do (e) člena 201(1), uporabljata naslednja faktorja, kadar se nezavarovanim izpostavljenostim do takšnega dajalca zavarovanja dodeli utež tveganja 0 % na podlagi poglavja 2 naslova II dela 3:

▼M7

(a) 0 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja v obdobju med prvim in sedmim letom po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, ter

(b) 1 za zavarovani del nedonosne izpostavljenosti, ki se uporablja od prvega dne osmega leta po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.

5. EBA oceni niz praks, ki se uporabljajo za ocenjevanje vrednosti zavarovanih nedonosnih izpostavljenosti, in lahko pripravi smernice za določitev skupne metodologije – vključno z morebitnimi minimalnimi zahtevami za ponovno ocenjevanje vrednosti v smislu rokov in *ad hoc* metod – za preudarno ocenjevanje vrednosti primernih oblik stvarnega in osebnega kreditnega zavarovanja, zlasti glede predpostavk v zvezi z možnostjo poplačila in izvršljivostjo. Te smernice lahko vključujejo tudi skupno metodologijo za določanje zavarovanega dela nedonosne izpostavljenosti iz odstavka 1.

Navedene smernice se izdajo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M7

6. Kadar se v obdobju med prvim in drugim letom po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, za izpostavljenost odobri ukrep restrukturiranja, se, z odstopanjem od odstavka 2, faktor, ki se uporablja v skladu z odstavkom 2 na datum odobritve ukrepa restrukturiranja, uporablja za dodatno obdobje enega leta.

Kadar se v obdobju med drugim in šestim letom po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna, za izpostavljenost odobri ukrep restrukturiranja, se, z odstopanjem od odstavka 3, faktor, ki se uporablja v skladu z odstavkom 3 na datum odobritve ukrepa restrukturiranja, uporablja za dodatno obdobje enega leta.

Ta odstavek se uporablja le v zvezi s prvim ukrepom restrukturiranja, ki je bil odobren po tem, ko je bila izpostavljenost razvrščena kot nedonosna.

▼B

Pododdelek 2

Izvzetja iz odbitka od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala in druge možnosti

Člen 48

Pragovna izvzetja iz odbitka od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Institucijam pri odbitkih zahtevanih v skladu s členom 36(1)(c) in (i) ni treba odbiti zneskov postavk iz točk (a) in (b) tega odstavka, katerih celotni seštevek je enak ali manjši od pragovnega zneska iz odstavka 2.:

(a) odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik ter je njihov celotni seštevek enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjih določb:

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (h), točk k(ii) do (v) in točke (l) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(b) če ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, neposredni, posredni in sintetični deleži te institucije v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala teh subjektov, katerih celotni seštevek je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjih določb:

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (h), točk k(ii) do (v) in točke (l) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik.

2. Za namene odstavka 1 je pragovni znesek enak znesku iz točke (a) tega odstavka, pomnoženem z odstotkom iz točke (b) tega odstavka:

▼B

(a) preostali znesek postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, potem ko so bile v celoti opravljene prilagoditve in odbitki iz členov od 32 do 36 in ne da bi se uporabilo izvzetje iz odbitka, opredeljeno v temu členu;

(b) 17,65 %.

3. Institucija za namene odstavka 1 določi obseg odloženih terjatev za davek v skupnem znesku postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga ni treba odbiti, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka deli z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, katerih celotni seštevek je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije;

(b) vsota naslednjega:

(i) zneska iz točke (a);

(ii) zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v kapitalske instrumente subjektov finančnega sektorja, v katerih ima institucija pomembno naložbo, katerih celotni seštevek je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije.

Delež pomembnih naložb v skupnem znesku postavk, ki ga ni treba odbiti, je enak ena minus razmerje iz prvega pododstavka.

4. Zneskom postavk, ki se ne odbijejo v skladu z odstavkom 1, se dodeli utež tveganja 250 %.

Člen 49

Zahteva po odbitku,v primeru konsolidacije, dopolnilnega nadzora ali institucionalne sheme za zaščito vlog

1. Pri izračunu kapitala na posamični, subkonsolidirani in konsolidirani podlagi lahko pristojni organi, kadar od institucij zahtevajo ali jim dovolijo, da uporabijo metodo 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, institucijam dovolijo, da ne odbijejo deležev v kapitalske instrumente subjekta finančnega sektorja, v kateri ima nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding oziroma ima institucija pomembno naložbo, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (e) tega odstavka:

(a) subjekt finančnega sektorja je zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding;

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding je vključena v isti dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 2002/87/ES kot nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding oziroma institucija, ki ima ima delež;

▼B

(c) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnih organov;

(d) pristojni organi pred izdajo dovoljenja iz točke (c) preverijo in nato redno preverjajo, da je raven integriranega upravljanja, upravljanja tveganj in notranjih kontrol subjekta, ki bi bil zajet v konsolidacijo v skladu z metodo 1, 2 ali 3,ustrezna;

(e) deleži v subjektu pripadajo enemu od naslednjih:

(i) nadrejeni kreditni instituciji;

(ii) nadrejenemu finančnemu holdingu;

(iii) nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu;

(iv) instituciji;

(v) podrejeni družbi enega od subjektov iz točk (i) do (iv), ki je vključena v obseg konsolidacije v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.

Izbrana metoda se ves čas dosledno uporablja.

2. Pri izračunu kapitala na posamični in subkonsolidirani podlagi institucije, ki so predmet nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, ne odbijejo deležev v kapitalske instrumente izdanes strani subjektov finančnega sektorja, ki so vključeni v konsolidirani nadzor, razen če pristojni organi za posebne namene, zlasti za strukturno ločitev bančnih dejavnosti in načrtovanje reševanja, določijo, da so ti odbitki zahtevani za namen nadzora na posamični ali subkonsolidirani podlagi.

Uporaba pristopa iz prvega pododstavka ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v vsej Uniji in ne oblikuje ali ustvari ovire za delovanje notranjega trga.

▼M8

Ta odstavek se ne uporablja pri izračunu kapitala za namene zahtev iz členov 92a in 92b, ki se izračuna v skladu z okvirom odbitkov iz člena 72e(4).

▼B

3. Pristojni organi lahko za namene izračuna kapitala na posamični ali subkonsolidirani podlagi institucijam dovolijo, da ne odbijejo deležev v kapitalske instrumente v naslednjih primerih:

(a) kadar ima institucija delež v drugi instituciji in so izpolnjeni pogoji iz točk (i) do (v);

(i) institucije spadajo v isto institucionalno shemo za zaščito vlog iz člena 113(7);

(ii) pristojni organi so podelili dovoljenje iz člena 113(7);

▼B

(iii) izpolnjeni so pogoji iz člena 113(7);

(iv) institucionalna shema za zaščito vlog pripravi konsolidirano bilanco stanja iz člena 113(7)(e) ali, kadar ji ni treba pripraviti konsolidiranih računovodskih izkazov, razširjen zbirni izračun, ki je po mnenju pristojnih organov ustrezen in enakovreden določbam Direktive 86/635/EGS, ki vključuje nekatere prilagoditve določb Direktive 83/349/EGS ali Uredbe (ES) št. 1606/2002, ki urejata konsolidirane računovodske izkaze skupin kreditnih institucij. Enakovrednost tega razširjenega zbirnega izračuna preveri in potrdi zunanji revizor, zlasti to, da sta večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala kakor tudi vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog, izključena iz izračuna. ►M8 O konsolidirani bilanci stanja ali razširjenem zbirnem izračunu se pristojnim organom poroča tako pogosto, kot je določeno v izvedbenih tehničnih standardih iz člena 430(7) ◄;

►M8 (v) institucije, ki so vključene v institucionalno shemo za zaščito vlog, skupaj na konsolidirani podlagi ali na podlagi razširjenega zbirnega izračuna izpolnjujejo zahteve iz člena 92 in o izpolnjevanju teh zahtev še naprej poročajo v skladu s členom 430. ◄ V okviru institucionalne sheme za zaščito vlog odbitek deleža pravic zadružnih članov ali pravnih subjektov, ki niso člani institucionalne sheme za zaščito vlog, ni potreben, če sta odpravljena večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala, kakor tudi vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog in manjšinskim delničarjem, kadar je ta institucija.

(b) kadar ima regionalna kreditna institucija delež v svoji centralni ali drugi regionalni kreditni instituciji in so izpolnjeni pogoji iz točke (a)(i) do (v).

4. Deleži, ki se v skladu z odstavki 1, 2 ali 3 ne odbijejo, se štejejo za izpostavljenosti in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.

►C2 5. Kadar institucija uporablja metodo 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, ◄ razkrije dopolnilno kapitalsko zahtevo in količnik kapitalske ustreznosti finančnega konglomerata, izračunanima v skladu s členom 6 in Prilogo I k tej direktivi.

6. EBA, EIOPA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za verdnostne papirje) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Svet az dne 24. novembra 2010 ([1]) prek Skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena opredelijo pogoje uporabe metod izračuna iz dela II Priloge I Direktive 2002/87/ES za namene drugih možnosti odbitka iz odstavka 1tega člena.

([1]) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

▼C1

EBA, EIOPA in ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členiv 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Oddelek 4

Navaden lastniški temeljni kapital

Člen 50

Navaden lastniški temeljni kapital

Navaden lastniški temeljni kapital institucije je sestavljen iz postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala po uporabi prilagoditev iz členov 32 do 35, odbitkov v skladu s členom 36 ter izvzetij in drugih možnosti iz členov 48, 49 in 79.

POGLAVJE 3

Dodatni temeljni kapital

Oddelek 1

Postavke in instrumenti dodatnega temeljnega kapitala

Člen 51

Postavke dodatnega temeljnega kapitala

Postavke dodatnega temeljnega kapitala zajemajo:

(a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz člena 52(1);

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a).

Instrumenti iz točke (a) se ne štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.

Člen 52

Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala

1. Kapitalski instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼M8

(a) instrumenti so izdani neposredno s strani institucije in so v celoti vplačani;

(b) instrumentov niso v lasti katerega koli od naslednjih:

▼B

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

▼B

(ii) družbe, v kateri ima institucija udeležbo v obliki imetništva, neposredno ali z obvladovanjem 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

▼M8

(c) institucija posredno ali neposredno ne financira pridobitve imetništva instrumentov;

▼B

(d) instrumenti so v primeru insolventnosti institucije podrejeni instrumentom dodatnega kapitala;

(e) instrumenti niso zavarovani niti niso pokriti z jamstvom, ki izboljšuje prednost terjatev pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) nadrejene osebe institucije ali njene podrejene družbe;

(iii) nadrejenega finančnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(iv) mešanega poslovnega holding ali njegove podrejene družbe;

(v) mešanega finančnega holdinga in njegove podrejene družbe;

(vi) katere koli družbe, ki je tesno povezana s subjekti iz točk (i) do (v);

(f) za instrumente ne velja nobena pogodbena ali drugačna ureditev, ki v primeru nesolventnosti ali likvidacije izboljšuje prednost pri poplačilu instrumenta;

(g) instrumenti so trajniin določbe, ki jih urejajo, ne vključujejo nobene spodbude za institucijo, da jih odkupi;

▼M8

(h) če instrumenti vključujejo eno ali več možnosti predčasnega odkupa, vključno z opcijami odpoklica, se te uveljavijo izključno po diskrecijski presoji izdajatelja;

▼B

(i) instrumenti se lahko odpokličejo, odkupijo ali izplačajo le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 77 in ne prej kot pet let po datumu izdaje, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 78(4);

▼M8

(j) v določbah, ki urejajo instrumente, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bi institucija lahko instrumente odpoklicala, odkupila ali izplačala, kar je ustrezno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja;

▼B

(k) institucija eksplicitno ali implicitno ne navaja, da bi se pristojni organ strinjal z zahtevo za odpoklic, odkup ali izplačilo instrumentov;

(l) razdelitve po instrumentih izpolnjujejo naslednje pogoje:

(i) izplačajo se iz razpoložljivih sredstev;

▼B

(ii) raven razdelitve po instrumentih se ne spremeni na podlagi bonitete institucije ali njene nadrejene osebe;

(iii) določbe, ki urejajo instrumente, instituciji omogočajo polno diskrecijsko presojo, da lahko kadar koli prekliče razdelitev po instrumentih za neomejeno obdobje in na nekumulativni podlagi,in institucija lahko brez omejitev uporablja ta preklicane razdelitve za izpolnitev svojih obveznosti, ko te zapadejo;

(iv) preklic razdelitve ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije;

(v) preklic razdelitve ne pomeni nobenih omejitev za institucijo;

(m) instrumenti ne prispevajo k vzpostavitvi obveznosti, da presegajo njena sredstva, če takšna ugotovitev predstavlja preskus insolventnosti v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;

(n) v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, se ob nastopu sprožilnega dogodka trajno ali začasno odpiše znesek glavnice instrumenta ali se instrumente konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(o) določbe, ki urejajo instrumente, ne vključujejo nobene značilnosti, ki bi lahko ovirala dokapitalizacijo institucije;

▼M8

(p) če ima izdajatelj sedež v tretji državi in je bil v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU imenovan za del skupine v postopku reševanja, katere subjekt v postopku reševanja ima sedež v Uniji, ali kadar ima izdajatelj sedež v državi članici, se v skladu z zakonodajnimi ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, na podlagi odločitve organa za reševanje o izvedbi pooblastila o odpisu in konverziji iz člena 59 navedene direktive glavnica instrumentov trajno odpiše ali se instrumenti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

če ima izdajatelj sedež v tretji državi in v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU ni bil imenovan kot del skupine za reševanje subjekta v postopku reševanja, ki ima sedež v Uniji, se v skladu z zakonodajnimi ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, na podlagi odločitve ustreznega organa tretje države, znesek glavnice instrumentov trajno odpiše ali se instrumenti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(q) če ima izdajatelj sedež v tretji državi in je bil v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU imenovan za del skupine v postopku reševanja, katere subjekt v postopku reševanja ima sedež v Uniji, ali kadar ima izdajatelj sedež v državi članici, se lahko instrumenti izdajo le v skladu z zakonodajo tretje države ali ta zanje velja, če je v skladu s to zakonodajo izvajanje pooblastil o odpisu in konverziji iz člena 59 navedene direktive učinkovito in izvršljivo na podlagi statutarnih določb ali pravno izvršljivih pogodbenih določb, ki priznavajo reševanje ali druge ukrepe odpisa ali konverzije;

▼M8

(r) za instrumente ne veljajo dogovori o poravnavi ali pobotu, ki bi ogrozili njihovo sposobnost pokrivanja izgub.

▼B

Pogoj iz točke (d) prvega pododstavka se šteje za izpolnjenega, ne glede na to, da so instrumenti na podlagi člena 484(3) vključeni v dodatni temeljni kapital ali dodatni kapital, pod pogojem, da se obravnavajo pari passu.

▼M8

Za namene točke (a) prvega pododstavka se samo tisti del kapitalskega instrumenta, ki je v celoti vplačan, šteje kot instrument dodatnega temeljnega kapitala.

▼B

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) obliko in naravo spodbud za odkup;

(b) naravo vsakega zvišanja vrednosti glavnice instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki sledi začasnemu odpisu vrednosti glavnice;

(c) postopke in časovni okvir za:

(i) opredelitev, da je nastopil sprožilni dogodek;

(ii) zvišanje vrednosti glavnice instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki sledi začasnemu odpisu vrednosti glavnice;

(d) značilnosti instrumentov, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo institucije;

(e) uporabo subjektov s posebnim namenom za posredno izdajo kapitalskih instrumentov.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 53

Omejitve vezane na preklic razdelitve po instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in značilnosti, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo institucije

Za namene člena 52(1)(l)(v) in (o) določbe, ki urejajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala, še zlasti ne vključujejo naslednje:

(a) zahteve za razdelitev po instrumentih, če je izvršena razdelitev na instrument institucije, ki je enakovreden instrumentu dodatnega temeljnega kapitala ali mu je podrejen, vključno z instrumentom navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) zahteve za preklic izplačil donosov po instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, če se ne opravi izplačilo donosov na zadevne instrumenta dodatnega temeljnega kapitala;

▼B

(c) obveznosti, da se izplačilo obresti ali dividende nadomesti z izplačilom v kateri koli drugi obliki. Ta obveznost za institucijo drugače ne velja.

Člen 54

Odpis ali konverzija instrumentov dodatnega temeljnega kapitala

1. Za namene člena 52(1)(n) se za instrumente dodatnega temeljnega kapitala uporabljajo naslednje določbe:

(a) sprožilni dogodek nastopi, ko je količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije iz člena 92(1)(a) nižji od katere koli naslednje vrednosti:

(i) 5,125 %;

(ii) raven višja od 5,125 %, če tako določi institucija in je navedena v določbah, ki urejajo instrument;

(b) institucije lahko v določbah, ki urejajo instrument, poleg sprožilnega dogodka iz točke (a) določijo še enega ali več sprožilnih dogodkov;

(c) kadar se v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, zahteva, da se te instrumente ob nastopu sprožilnega dogodka konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, je v teh določbah predpisano eno od naslednjega:

(i) stopnja te konverzije in omejitev dovoljenega zneska konverzije ali

(ii) obseg, v katerem se bodo instrumenti konvertirali v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(d) kadar se v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, zahteva, da se ob nastopu sprožilnega dogodka odpiše njihova vrednost glavnice, ta odpis zmanjša vse naslednje:

(i) znesek terjatve imetnika instrumenta v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije;

(ii) znesek, ki ga je treba plačati v primeru odpoklica ali odkupa instrumenta;

(iii) izplačila donosov po instrumentu;

▼M8

(e) kadar podrejena družba, ki ima sedež v tretji državi, izda instrumente dodatnega temeljnega kapitala, se sprožilna raven iz točke (a) v višini 5,125 % ali več izračuna v skladu z nacionalno zakonodajo te tretje države ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, če se pristojni organ po posvetovanju z EBA prepriča, da so navedene določbe vsaj enakovredne zahtevam iz tega člena.

▼B

2. Z odpisom vrednosti ali konverzijo instrumenta dodatnega temeljnega kapitala se v skladu z veljavnim računovodskim okvirom ustvarijo postavke, ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼B

3. Znesek instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki se prizna v postavkah dodatnega temeljnega kapitala, je omejen na minimalni znesek postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki bi bil ustvarjen, če bi bila vrednost glavnice instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v celoti odpisana ali konvertirana v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

4. Celotni znesek instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki ga je treba ob nastopu sprožilnega dogodka odpisati ali konvertirati, ni manjši kot nižje izmed naslednjih zneskov:

(a) znesek, ki je potreben za popolno vzpostavitev količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije na raven 5,125 %;

(b) celotna vrednost glavnice instrumenta.

5. Institucije ob nastopu sprožilnega dogodka:

(a) nemudoma obvestijo pristojne organe;

(b) obvestijo imetnike instrumentov dodatnega temeljnega kapitala;

(c) brez odlašanja, vendar najpozneje v enem mesecu, odpišejo vrednost glavnice instrumentov ali instrumente konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu z zahtevo iz tega člena.

6. Institucija, ki izdaja instrumente dodatnega temeljnega kapitala, ki se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo v navadni lastniški temeljni kapital, zagotovi, da njen odobreni delniški kapital stalno zadošča za konverzijo vseh takšnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v delnice, če nastopi sprožilni dogodek. Vsa potrebna dovoljenja se pridobijo na datum izdaje takšnih konvertibilnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala. Institucija ves čas razpolaga s potrebnim predhodnim dovoljenjem za izdajo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, v katere se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo takšni instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

7. Institucija, ki izdaja instrumente dodatnega temeljnega kapitala, ki se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo v navadni lastniški temeljni kapital, zagotovi, da v njeni ustanovni listini ali njenem statutu ali drugih pravnih ali pogodbenih ureditvah ni postopkovnih ovir za navedeno konverzijo.

Člen 55

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente dodatnega temeljnega kapitala

Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 52(1) za instrument dodatnega temeljnega kapitala velja naslednje:

(a) zadevni instrument se takoj preneha šteti za instrument dodatnega temeljnega kapitala;

▼B

(b) del vplačanega presežka kapitala, ki je povezan z zadevnim instrumentom, se takoj preneha šteti za postavke dodatnega temeljnega kapitala.

Oddelek 2

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Člen 56

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Institucije od postavk dodatnega temeljnega kapitala odbijejo:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija morda bila dolžna kupiti zaradi obstoječih pogodbenih obveznosti;

(b) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, s katerimi ima institucija vzajemne navzkrižne deleže, za katere pristojni organ meni, da so bili oblikovani z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;

(c) ustrezen znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, ki se določi v skladu s členom 60, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;

(d) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v instrumentih dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo, razen pozicij iz izvedbe prve prodaje teh instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;

▼C3

(e) znesek postavk, ki se v skladu s členom 66 odbije od postavk dodatnega kapitala, v obsegu, ki presega postavke dodatnega kapitala institucije;

▼B

(f) vse davčne obremenitve, povezane s postavkami dodatnega temeljnega kapitala predvidljive v času izračuna, razen kadar institucija ustrezno prilagodi znesek postavk dodatnega temeljnega kapitalain se zaradi teh davčnih obremenitev zmanjša vrednost, do katere se te postavke lahko uporabijo za kritje tveganj in izgub.

▼B

Člen 57

Odbitek deležev v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala

Institucije za namene člena 56(a) deleže v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) institucije lahko izračunajo znesek deležev v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala na podlagi neto dolge pozicije, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v isti osnovni izpostavljenosti ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje ali v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) institucije določijo znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v teh indeksih;

(c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih dodatnega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih dodatnega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v istih osnovnih indeksih;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi.

Člen 58

Odbitek deležev v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja in vzajemen navzkrižni delež institucije, oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 56(b), (c) in (d), v skladu z naslednjim:

(a) deleži v instrumentih dodatnega temeljnega kapitala se izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij;

▼B

(b) zavarovalniške postavke dodatnih lastnih sredstev prvega reda se za namene odbitka obravnavajo kot deleži v instrumente dodatnega temeljnega kapitala.

Člen 59

Odbitek deležev v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 56(c) in (d), v skladu z naslednjim:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja lahko izračunajo na podlagi neto dolge pozicije v iste osnovne izpostavljenosti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

▼M8

(i) datum zapadlosti kratke pozicije je enak ali poznejši kot datum zapadlosti dolge pozicije ali pa je preostala zapadlost kratke pozicije vsaj eno leto;

▼B

(ii) dolga in kratka pozicija sta oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da izračunajo osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov subjektov finančnega sektorja v teh indeksih.

Člen 60

Odbitek deležev v instrumente dodatnega temeljnega kapitala, kadar institucija nima pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja

1. Institucije za namene člena 56(c) izračunajo ustrezni znesek, ki se odbije, tako, da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b) tega odstavka:

▼C2

(a) celotni znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki presegajo 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjega:

▼B

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (g), točk (k)(ii) do (v) in točke (l) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(iii) členov 44 in 45;

▼B

(b) znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente dodatnega temeljnega kapitala tistih subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, deljen s celotnim zneskom vseh neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala teh subjektov finančnega sektorja.

2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

▼C2

3. Znesek, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, se porazdeli med vse instrumente dodatnega temeljnega kapitala. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki se odbije v skladu z odstavkom 1 tako, da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo z razmerjem iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

(b) razmerje celotnega zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumentih dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki ga predstavlja vsak instrument dodatnega temeljnega kapitala.

▼B

►C2 4. Znesek deležev iz člena 56(c), ◄ ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz odstavka 1(a)(i), (ii) in (iii), se ne odbije in je predmet ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼C2

5. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnoži z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4;

(b) razmerje, ki izvira iz izračuna iz točke (b) odstavka 3.

▼B

Oddelek 3

Dodatni Temeljni Kapital

Člen 61

Dodatni temeljni kapital

Dodatni temeljni kapital institucije je sestavljen iz postavk dodatnega temeljnega kapitala po odbitku postavk iz člena 56 in uporabi člena 79.

POGLAVJE 4

Dodatni kapital

Oddelek 1

Postavke in instrumenti dodatnega kapitala

Člen 62

Postavke dodatnega kapitala

Postavke dodatnega kapitala zajemajo:

▼M8

(a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz člena 63 in v obsegu, določenem v členu 64;

▼B

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);

(c) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3: splošni popravekzaradi kreditnega tveganja, brez upoštevanja davčnih učinkov, v višini do 1,25 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3: pozitivni zneski- brez upoštevanja davčnih učinkov, ki so rezultat izračuna iz členov 158 in 159, v višini do 0,6 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih na podlagi poglavja 3 naslova II dela 3.

Postavke iz točke (a) se ne štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali dodatnega temeljnega kapitala.

Člen 63

Instrumenti dodatnega kapitala

▼M8

Kapitalski instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼M8

(a) instrumenti so izdani neposredno s strani institucije in so v celoti vplačani;

(b) instrumenti niso v lasti katerega koli od naslednjih:

▼B

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) družbe, v kateri ima institucija udeležbo v obliki imetništva, neposredno ali z obvladovanjem 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

▼M8

(c) institucija posredno ali neposredno ne financira pridobitve imetništva instrumentov;

(d) terjatev na znesku glavnice instrumentov v skladu z določbami, ki urejajo instrumente je podrejena vsem terjatvam iz instrumentov kvalificiranih obveznosti;

(e) instrumenti niso zavarovani ali niso pokriti z jamstvom, ki izboljšuje prednost terjatvam pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:

▼B

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) nadrejene osebe institucije ali njene podrejene družbe;

(iii) nadrejenega finančnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(iv) mešanega poslovnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(v) mešanega finančnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(vi) katere koli družbe, ki je tesno povezana s subjekti iz točk (i) do (v);

▼M8

(f) za instrumente ne velja nobena ureditev, ki kakor koli izboljšuje prednost pri poplačilu terjatvam v okviru instrumentov;

(g) instrumenti imajo originalno zapadlost najmanj pet let;

(h) določbe, ki urejajo instrumente, ne vključujejo nobene spodbude za institucijo, da odkupi ali odplača, kar je ustrezno, njihovo vrednost glavnice pred zapadlostjo;

(i) če instrumenti vključujejo eno ali več možnosti predčasnega odplačila, vključno z opcijami odpoklica, se te uveljavijo izključno po diskrecijski presoji izdajatelja;

(j) instrumenti se lahko odpokličejo, odkupijo, odplačajo ali izplačajo predčasno le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 77 in šele po petih letih od datuma izdaje, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 78(4);

▼M8

(k) v določbah, ki urejajo instrumente, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bo institucija instrumente odpoklicala, odkupila, odplačala ali izplačala, kar je ustrezno, predčasno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja;

(l) določbe, ki urejajo instrumente, imetniku ne dajejo pravice, da pospeši prihodnja izplačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije;

(m) raven izplačil obresti ali dividend, kot je ustrezno, se za instrumente ne spremeni na podlagi bonitete institucije ali njene nadrejene osebe;

(n) če ima izdajatelj sedež v tretji državi in je bil v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU imenovan za del skupine v postopku reševanja, katere subjekt v postopku reševanja ima sedež v Uniji, ali kadar ima izdajatelj sedež v državi članici, se v skladu z zakonodajnimi ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, na podlagi odločitve organa za reševanje o izvedbi pooblastila o odpisu in konverziji iz člena 59 navedene direktive, glavnica instrumentov trajno odpiše ali se instrumenti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

če ima izdajatelj sedež v tretji državi in v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU ni bil imenovan kot del skupine za reševanje subjekta v postopku reševanja, ki ima sedež v Uniji, se v skladu z zakonodajnimi ali pogodbenimi določbami, ki urejajo instrumente, na podlagi odločitve ustreznega organa tretje države, znesek glavnice instrumentov trajno odpiše ali se instrumenti konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(o) če ima izdajatelj sedež v tretji državi in je bil v skladu s členom 12 Direktive 2014/59/EU imenovan za del skupine v postopku reševanja, katere subjekt v postopku reševanja ima sedež v Uniji, ali kadar ima izdajatelj sedež v državi članici, se lahko instrumenti izdajo le v skladu z zakonodajo tretje države ali ta zanje velja, če je v skladu s to zakonodajo izvajanje pooblastil o odpisu in konverziji iz člena 59 navedene direktive učinkovito in izvršljivo na podlagi statutarnih določb ali pravno izvršljivih pogodbenih določb, ki priznavajo reševanje ali druge ukrepe odpisa ali konverzije;

(p) za instrumente ne veljajo dogovori o poravnavi ali pobotu, ki bi ogrozili njihovo sposobnost pokrivanja izgub.

Za namene točke (a) prvega odstavka se samo tisti del kapitalskega instrumenta, ki je v celoti vplačan, šteje kot instrument dodatnega kapitala.

Člen 64

Amortizacija instrumentov dodatnega kapitala

1. Celoten znesek instrumentov dodatnega kapitala s preostalo zapadlostjo več kot pet let šteje kot postavka dodatnega kapitala.

▼M8

2. Obseg, v katerem se instrumenti dodatnega kapitala štejejo za postavke dodatnega kapitala v zadnjih petih letih zapadlosti instrumentov, se izračuna tako, da se rezultat izračuna iz točke (a) pomnoži z zneskom iz točke (b):

(a) knjigovodska vrednost instrumentov na prvi dan zadnjega petletnega obdobja njihove pogodbene zapadlosti, deljena s številom dni v zadevnem obdobju;

(b) število preostalih dni pogodbene zapadlosti instrumentov.

▼B

Člen 65

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente dodatnega kapitala

Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 63 za instrumente dodatnega kapitala velja naslednje:

(a) zadevni instrument se takoj preneha šteti za instrument dodatnega kapitala;

(b) del vplačanega presežka kapitala, ki je povezan z zadevnim instrumentom, se takoj preneha šteti za postavke dodatnega kapitala.

Oddelek 2

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Člen 66

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Od postavk dodatnega kapitala se odbijejo:

(a) neposredni, posredni in sintetični deleži institucije v lastne instrumente dodatnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega kapitala, ki bi jih institucija morda bila dolžna kupiti zaradi obstoječih pogodbenih obveznosti;

(b) neposredni, posredni in sintetični deleži v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, s katerimi ima institucija vzajemne navzkrižne deleže, za katere pristojni organ meni, da so bili oblikovani z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;

(c) ustrezen znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, ki se določi v skladu s členom 0, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;

(d) neposredni, posredni in sintetični deleži institucije v instrumentih dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo, razen pozicij iz izvedbe prve prodaje teh instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;

▼M8

(e) znesek postavk, ki se v skladu s členom 72e odbije od postavk kvalificiranih obveznosti, v obsegu, ki presega postavke kvalificiranih obveznosti institucije.

▼B

Člen 67

Odbitek deležev v lastne instrumente dodatnega kapitala

Institucije za namene točke (a) člena 66 deleže izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) institucije lahko izračunajo znesek deležev na podlagi neto dolge pozicije, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v istiosnovni izpostavljenosti ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) institucije določijo znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov dodatnega kapitala v teh indeksih;

(c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih dodatnega kapitala, vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih dodatnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke;

(i) dolge in kratke pozicije so v istih osnovnih indeksih;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi.

Člen 68

Odbitek deležev v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja in vzajemen navzkrižni delež institucije, oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 66(b), (c) in (d), v skladu z naslednjim:

(a) deleži v instrumentih dodatnega kapitala se izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij;

(b) deleži v zavarovalniških postavkah lastnih sredstev drugega reda in zavarovalniških postavkah lastnih sredstev tretjega reda se za namene odbitka obravnavajo kot deleži v instrumente dodatnega kapitala.

▼B

Člen 69

Odbitek deležev v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 66(c) in (d), v skladu z naslednjim:

(a) deleže v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja lahko izračunajo na osnovi neto dolge pozicije v isti osnovni izpostavljenosti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

▼M8

(i) datum zapadlosti kratke pozicije je enak ali poznejši kot datum zapadlosti dolge pozicije ali pa je preostala zapadlost kratke pozicije vsaj eno leto;

▼B

(ii) kratke in dolge pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da vpogledajo v osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov subjektov finančnega sektorja v teh indeksih.

Člen 70

Odbitek instrumentov dodatnega kapitala, kadar institucija nima pomembne naložbe v relevatnem subjektu

1. Institucije za namene člena 66(c) izračunajo ustrezni znesek, ki se odbije, tako, da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b) tega odstavka:

▼C2

(a) celotni znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki presegajo 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjega:

▼B

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (g), točk k(ii) do (v) in točke (l) člena 36(1), razen zneska, ki se odbije, za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(iii) členov 44 in 45;

▼C2

(b) znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumentih dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe,deljen s celotnim zneskom vseh neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala teh subjektov finančnega sektorja.

▼B

2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

▼C2

3. Znesek, ki se v skladu z odstavkom 1 odbije se porazdeli med vse instrumente dodatnega kapitala. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta dodatnega kapitala, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnoži z razmerjem iz točke (b) tega odstavka:

(a) skupni znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

(b) razmerje celotnega zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki jih predstavlja vsak instrument dodatnega kapitala.

▼B

4. Znesek deležev iz člena 66(1)(c), ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz odstavka 1(a)(i) do (iii), se ne odbije in je predmet ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼C2

5. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta dodatnega kapitala, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnoži z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4;

(b) razmerje, ki izvira iz izračuna iz točke (b) odstavka 3.

▼B

Oddelek 3

Dodatni kapital

Člen 71

Dodatni kapital

Dodatni kapital institucije je sestavljen iz postavk dodatnega kapitala institucije po odbitkih iz člena 66 in uporabi člena 79.

▼B

POGLAVJE 5

Kapital

Člen 72

Kapital

Kapital institucije sestavlja vsota njenega temeljnega in dodatnega kapitala.

▼M8

POGLAVJE 5a

Kvalificirane obveznosti

Oddelek 1

Postavke in instrumenti kvalificiranih obveznosti

Člen 72a

Postavke kvalificiranih obveznosti

1. Postavke kvalificiranih obveznosti zajemajo naslednje, razen če spadajo v katero koli kategorijo izključenih obveznosti iz odstavka 2 tega člena, in v obsegu, določenem v členu 72c:

(a) instrumente kvalificiranih obveznosti, kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 72b, v obsegu, v katerem ne štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala;

(b) instrumente dodatnega kapitala s preostalo zapadlostjo najmanj eno leto, v obsegu, v katerem ne štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 64.

2. Iz postavk kvalificiranih obveznosti so izključene naslednje obveznosti:

(a) krite vloge;

(b) vpogledne vloge in kratkoročne vloge z originalno zapadlostjo manj kot eno leto;

(c) del upravičenih vlog fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, ki presega raven kritja iz člena 6 Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(d) vloge, ki bi bile upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, če ne bi bile vplačane pri podružnicah institucij s sedežem v Uniji, ki se nahajajo zunaj Unije;

(e) zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami in obveznostmi v obliki finančnih instrumentov, uporabljene za varovanje pred tveganjem, ki so sestavni del kritnega premoženja in so v skladu z nacionalno zakonodajo zavarovane na podoben način kot krite obveznice, pod pogojem, da vsa zavarovana sredstva v zvezi s

([1]) Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

▼M8

kritnim premoženjem krite obveznice ostanejo nespremenjena, ločena in zadostna ter da izključujejo vse dele zavarovane obveznosti ali obveznosti, za katero je bilo zastavljeno zavarovanje s premoženjem, ki presega vrednost sredstev, jamstva, zastavne pravice ali premoženja, s katerim je krita;

(f) vse obveznosti, ki so posledica posedovanja sredstev ali denarja strank, vključno s sredstvi ali denarjem strank, ki se poseduje v imenu kolektivnih naložbenih podjemov, pod pogojem, da je takšna stranka zaščitena z veljavnim insolvenčnim pravom;

(g) vse obveznosti, ki so posledica fiduciarnega razmerja med subjektom v postopku reševanja ali katero koli od njegovih podrejenih družb (kot fiduciarjem) in drugo osebo (kot upravičencem), pod pogojem, da je takšen upravičenec zaščiten z veljavnim insolvenčnim ali civilnim pravom;

(h) obveznosti do institucij, razen obveznosti do subjektov, ki so del iste skupine, z originalno zapadlostjo, krajšo od sedmih dni;

(i) obveznosti, katerih preostala zapadlost je krajša od sedmih dni, do:

(i) sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(ii) udeležencev v sistemu, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES, in izhajajo iz sodelovanja v takšnem sistemu, ali

(iii) CNS tretjih držav, priznanih v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(j) obveznost do koga od naslednjih:

(i) zaposlenega v povezavi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen variabilnega dela prejemka, ki ga ne ureja kolektivna pogodba, in razen variabilnega dela prejemka za pomembne prevzemnike tveganja iz člena 92(2) Direktive 2013/36/EU;

(ii) komercialnega ali trgovinskega upnika, kadar obveznost izhaja iz dobave blaga ali zagotavljanja storitev instituciji ali nadrejeni osebi, ki so bistvene za vsakodnevno delovanje institucije ali nadrejene osebe, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;

(iii) davčnih organov in organov za socialno varstvo, če imajo te obveznosti prednost v skladu z veljavnim pravom;

([1]) Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

▼M8

(iv) sistemov zajamčenih vlog, kadar obveznost izhaja iz prispevkov, ki jih je treba plačati v skladu z Direktivo 2014/49/EU;

(k) obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov;

(l) obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

Za namene točke (l) prvega pododstavka se dolžniški instrumenti, ki vsebujejo možnosti predčasnega odkupa in se lahko uveljavijo po diskrecijski presoji izdajatelja ali imetnika, in dolžniški instrumenti s spremenljivimi obrestnimi merami, ki temeljijo na splošno uporabljani referenčni meri, kot je Euribor ali Libor, ne štejejo za dolžniške instrumente z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti le zaradi takšnih značilnosti.

Člen 72b

Instrumenti kvalificiranih obveznosti

1. Obveznosti se štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti, če izpolnjujejo pogoje iz tega člena, in samo v obsegu, določenem v tem členu.

2. Obveznosti se štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obveznosti so neposredno izdane ali dodeljene, kot je ustrezno, s strani institucije in so v celoti vplačane;

(b) obveznosti niso v lasti katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali subjekta, vključenega v isto skupino v postopku reševanja;

(ii) družbe, v kateri ima institucija neposredno ali posredno udeležbo v obliki imetništva, neposrednega ali z obvladovanjem, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

(c) subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno financiral pridobitve imetništva obveznosti;

(d) terjatev na znesku glavnice obveznosti v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, je v celoti podrejena terjatvam, ki izhajajo iz izključenih obveznosti iz člena 72a(2); ta zahteva po podrejenosti se šteje za izpolnjeno v naslednjih primerih:

(i) pogodbene določbe, ki urejajo obveznosti, določajo, da je v primeru običajnega insolvenčnega postopka, kot je opredeljen v točki (47) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, terjatev na znesku glavnice instrumentov podrejena terjatvam, ki izhajajo iz katere koli izključene obveznosti iz člena 72a(2) te uredbe;

(ii) veljavno pravo določa, da je v primeru običajnega insolvenčnega postopka, kot je opredeljen v točki (47) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, terjatev na znesku glavnice instrumentov podrejena terjatvam, ki izhajajo iz katere koli izključene obveznosti iz člena 72a(2) te uredbe;

▼M8

(iii) instrumente izda subjekt v postopku reševanja, ki v svoji bilanci stanja nima izključenih obveznosti iz člena 72a(2) te uredbe, ki so *pari passu* ali podrejene instrumentom kvalificiranih obveznosti;

(e) obveznosti niso niti zavarovane niti pokrite z jamstvom ali drugo ureditvijo, ki izboljšuje prednost terjatvam pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njenih podrejenih družb;

(ii) nadrejene osebe institucije ali njenih podrejenih družb;

(iii) katere koli družbe, ki je tesno povezana s subjekti iz točk (i) in (ii);

(f) za obveznosti ne veljajo dogovori o poravnavi ali pobotu, ki bi v primeru reševanja ogrozili njihovo sposobnost pokrivanja izgub;

(g) določbe, ki urejajo obveznosti, ne vključujejo nobene spodbude za institucijo, da odpokliče, odkupi ali izplača znesek glavnice pred njeno zapadlostjo ali ga predčasno odplača, kot je ustrezno, razen v primerih iz člena 72c(3);

(h) imetniki instrumentov ne morejo unovčiti svojih obveznosti pred njihovo zapadlostjo, razen v primerih iz člena 72c(2);

(i) ob upoštevanju člena 72c(3) in (4), če obveznosti vključujejo eno ali več možnosti predčasnega odplačila, vključno z opcijami odpoklica, se te uveljavijo izključno po diskrecijski presoji izdajatelja, razen v primerih iz člena 72c(2);

(j) obveznosti se lahko odpokličejo, odkupijo, odplačajo ali izplačajo predčasno samo, kadar so izpolnjeni pogoji iz členov 77 in 78a;

(k) v določbah, ki urejajo obveznosti, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bo subjekt v postopku reševanja obveznosti odpoklical, odkupil ali izplačal, kot je ustrezno, predčasno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja;

(l) določbe, ki urejajo obveznosti, imetniku ne dajejo pravice, da pospeši prihodnja izplačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta v postopku reševanja;

(m) raven izplačil obresti ali dividend, kot je ustrezno, se za obveznosti ne spremeni na podlagi bonitete subjekta v postopku reševanja ali njegove nadrejene osebe;

(n) za instrumente, izdane po 28. juniju 2021, zadevna pogodbena dokumentacija in, če je ustrezno, prospekt o izdaji eksplicitno navaja možnost izvajanja pooblastila za odpis in konverzijo v skladu s členom 48 Direktive 2014/59/EU.

▼M8

Za namene točke (a) prvega pododstavka se samo deli obveznosti, ki so v celoti vplačani, štejejo kot instrumenti kvalificiranih obveznosti.

Kadar so nekatere izključene obveznosti iz člena 72a(2) v skladu z nacionalnim insolvenčnim pravom podrejene navadnim nezavarovanim terjatvam, med drugim zato, ker so v posesti upnika, ki je tesno povezan z dolžnikom, ki je ali je bil delničar, je z njim v razmerju obvladovanja ali v skupinskem razmerju, je član upravljalnega organa ali povezan s katero koli od navedenih oseb, se za namene točke (d) prvega pododstavka tega člena podrejenost ne ocenjuje glede na terjatve, ki izhajajo iz takšnih izključenih obveznosti.

3. Poleg obveznosti iz odstavka 2 tega člena lahko organ za reševanje dovoli, da se obveznosti štejejo kot instrumenti kvalificiranih obveznosti do celotnega zneska, ki ne presega 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4), če:

(a) so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 2, razen pogoja iz točke (d) prvega pododstavka odstavka 2;

(b) so obveznosti razvrščene *pari passu* najnižje uvrščenim izključenim obveznostim iz člena 72a(2), razen izključenih obveznosti, ki so podrejene navadnim nezavarovanim terjatvam v skladu z nacionalnim insolvenčnim pravom, iz tretjega pododstavka odstavka 2 tega člena, ter

(c) vključitev navedenih obveznosti v postavke kvalificiranih obveznosti ne bi povzročila pomembnega tveganja za uspešno pravno izpodbijanje ali upravičene odškodninske zahtevke, kot je ocenil organ za reševanje v zvezi z načeli iz točke (g) člena 34(1) in člena 75 Direktive 2014/59/EU.

4. Organ za reševanje lahko dovoli, da se obveznosti štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti poleg obveznosti iz odstavka 2, če:

(a) instituciji ni dovoljeno v postavke kvalificiranih obveznosti vključiti obveznosti iz odstavka 3;

(b) so izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 2, razen pogoja iz točke (d) prvega pododstavka odstavka 2;

(c) so obveznosti razvrščene *pari passu* ali nadrejene najnižje uvrščenim izključenim obveznostim iz člena 72a(2), razen izključenih obveznosti, ki so v skladu z nacionalnim insolvenčnim pravom podrejene navadnim nezavarovanim terjatvam, kot je navedeno v tretjem pododstavku odstavka 2 tega člena;

(d) v bilanci stanja institucije znesek izključenih obveznosti iz člena 72a(2), ki so razvrščene *pari passu* ali podrejene obveznostim v insolventnosti, ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti institucije;

▼M8

(e) vključitev navedenih obveznosti v postavke kvalificiranih obveznosti ne bi povzročila pomembnega tveganja za uspešno pravno izpodbijanje ali upravičene odškodninske zahtevke, kot oceni organ za reševanje v zvezi z načeli iz točke (g) člena 34(1) in člena 75 Direktive 2014/59/EU.

5. Organ za reševanje lahko instituciji dovoli le, da kot postavke kvalificiranih obveznosti vključi obveznosti iz odstavka 3 ali 4.

6. Organ za reševanje se pri ugotavljanju, ali so pogoji iz tega člena izpolnjeni, posvetuje s pristojnim organom.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) veljavne oblike in naravo posrednega financiranja instrumentov kvalificiranih obveznosti;

(b) obliko in naravo spodbud za odkup za namene pogoja iz točke (g) prvega pododstavka odstavka 2 tega člena in člena 72c(3).

Navedeni osnutki regulativnih tehničnih standardov so popolnoma usklajeni z delegiranim aktom iz točke (a) člena 28(5) in točke (a) člena 52(2).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 72c

Amortizacija instrumentov kvalificiranih obveznosti

1. Instrumenti kvalificiranih obveznosti s preostalo zapadlostjo vsaj eno leto se v celoti štejejo za postavke kvalificiranih obveznosti.

Instrumenti kvalificiranih obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto se ne štejejo za postavke kvalificiranih obveznosti.

2. Kadar instrument kvalificiranih obveznosti vključuje možnost odkupa za imetnika, ki se lahko uveljavi pred originalno določeno zapadlostjo instrumenta, se za namene odstavka 1 zapadlost instrumenta opredeli kot najzgodnejši datum, na katerega lahko imetnik uveljavlja možnost odkupa in zahteva odkup ali odplačilo instrumenta.

3. Kadar instrument kvalificiranih obveznosti vključuje spodbudo za izdajatelja, da odpokliče, odkupi, odplača ali izplača instrument pred originalno določeno zapadlostjo instrumenta, se za namene odstavka 1 zapadlost instrumenta opredeli kot najzgodnejši datum, na katerega lahko izdajatelj uveljavlja navedeno možnost in zahteva odkup ali izplačilo instrumenta.

▼M8

4. Kadar instrument kvalificiranih obveznosti vključuje možnosti predčasnega odkupa, ki se lahko uveljavijo izključno po diskrecijski presoji izdajatelja pred originalno določeno zapadlostjo instrumenta, vendar med določbami, ki urejajo instrument, ni spodbud za odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo instrumenta pred njegovo zapadlostjo, pa tudi ne možnosti za odkup ali odplačilo po diskrecijski presoji imetnikov, se za namene odstavka 1 zapadlost instrumenta opredeli kot originalno določena navedena zapadlost.

Člen 72d

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev primernosti

Kadar instrument kvalificiranih obveznosti preneha izpolnjevati veljavne pogoje iz člena 72b, se obveznosti takoj prenehajo šteti za instrumente kvalificiranih obveznosti.

Obveznosti iz člena 72b(2) se lahko še naprej štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti, če se štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 72b(3) ali (4).

Oddelek 2

Odbitki od postavk kvalificiranih obveznosti

Člen 72e

Odbitki od postavk kvalificiranih obveznosti

1. Institucije, za katere velja člen 92a, od postavk kvalificiranih obveznosti odbijejo naslednje:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v lastne instrumente kvalificiranih obveznosti, vključno z lastnimi obveznostmi, ki bi jih ta institucija morala kupiti zaradi obstoječih pogodbenih obveznosti;

(b) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, s katerimi ima institucija vzajemne navzkrižne deleže, za katere pristojni organ meni, da so bili oblikovani z namenom umetnega povečanja sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizacije subjekta v postopku reševanja;

(c) ustrezen znesek, določen v skladu s členom 72i, neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;

(d) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo, razen pozicij iz izvedbe prve prodaje teh instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

2. Za namene tega oddelka se vsi instrumenti, razvrščeni *pari passu* instrumentom kvalificiranih obveznosti, obravnavajo kot instrumenti kvalificiranih obveznosti, razen instrumentov, ki so razvrščeni *pari passu* instrumentom, priznanim kot kvalificirane obveznosti v skladu s členom 72b(3) in (4).

▼M8

3. Za namene tega oddelka lahko institucije izračunajo znesek deležev v instrumentih kvalificiranih obveznosti iz člena 72b(3) na naslednji način:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

pri čemer:

h = znesek deležev v instrumente kvalificiranih obveznosti iz člena 72b(3);

i = indeks, ki označuje institucijo izdajateljico;

H_i = skupni znesek deležev kvalificiranih obveznosti institucije izdajateljice i iz člena 72b(3);

l_i = znesek obveznosti, ki ga institucija izdajateljica i vključi v postavke kvalificiranih obveznosti znotraj omejitev, določenih v členu 72b(3), v skladu z zadnjimi razkritji institucije izdajateljice in

L_i = skupni znesek zapadlih obveznosti institucije izdajateljice i iz člena 72b(3) v skladu z zadnjimi razkritji izdajatelja.

4. Kadar ima EU nadrejena institucija ali nadrejena institucija v državi članici, za katero velja člen 92a, neposredne, posredne ali sintetične deleže v kapitalske instrumente ali instrumente kvalificiranih obveznosti ene ali več podrejenih družb, ki ne spadajo v isto skupino v postopku reševanja kot nadrejena institucija, lahko organ za reševanje te nadrejene institucije, potem ko ustrezno upošteva mnenje organov za reševanje zadevnih podrejenih družb, nadrejeni instituciji dovoli odbitje teh deležev, tako da odbije nižji znesek, ki ga določi organ za reševanje te nadrejene institucije. Ta prilagojeni znesek mora biti vsaj enak znesku (m), ki se izračuna na naslednji način:

$$m_i = \max\{0;\ OP_i + LP_i - \max\{0;\ \beta \cdot [O_i + L_i - r_i \cdot aRWA_i\ ]\}\}$$

pri čemer:

i = indeks, ki označuje podrejeno družbo;

OP_i = znesek kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena institucija;

LP_i = znesek postavk kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena institucija;

β = odstotek kapitalskih instrumentov in postavk kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdala podrejena družba i in jih ima nadrejena oseba;

O_i = znesek kapitala podrejene družbe i, pri čemer se ne upošteva odbitek, izračunan v skladu s tem odstavkom;

L_i = znesek kvalificiranih obveznosti podrejene družbe i, pri čemer se ne upošteva odbitek, izračunan v skladu s tem odstavkom;

▼M8

r_i = količnik, ki se uporablja za podrejeno družbo i na ravni njene skupine v postopku reševanja v skladu s točko (a) člena 92a(1) te uredbe in členom 45d Direktive 2014/59/EU in

$aRWA_i$ = znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta i, ki je GSPI, izračunan v skladu s členom 92(3) in (4), pri čemer se upoštevajo prilagoditve iz člena 12a.

Kadar je nadrejeni instituciji v skladu s prvim pododstavkom dovoljeno, da odbije prilagojeni znesek, podrejena družba odšteje razliko med zneskom deležev v kapitalskih instrumentih in instrumentih kvalificiranih obveznosti iz prvega pododstavka ter tem prilagojenim zneskom.

Člen 72f

Odbitek deležev v lastne instrumente kvalificiranih obveznosti

Institucije za namene točke (a) člena 72e(1) izračunajo deleže na podlagi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) institucije lahko izračunajo znesek deležev na podlagi neto dolge pozicije, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v isti osnovni izpostavljenosti, kratke pozicije pa ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) institucije določijo znesek, ki se odbije, za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu tako, da izračunajo osnovno izpostavljenost iz naslova lastnih instrumentov kvalificiranih obveznosti v teh indeksih;

(c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih kvalificiranih obveznosti, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih kvalificiranih obveznosti, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v istih osnovnih indeksih;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi.

Člen 72g

Osnova za odbitke za postavke kvalificiranih obveznosti

Za namene točk (b), (c) in (d) člena 72e(1) institucije odbijejo bruto dolge pozicije ob upoštevanju izjem iz členov 72h in 72i.

▼M8

Člen 72h

Odbitki deležev v kvalificirane obveznosti drugih subjektov, ki so GSPI

Institucije, ki ne uporabijo izjeme iz člena 72j, izvedejo odbitke iz točk (c) in (d) člena 72e(1) v skladu z naslednjim:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente kvalificiranih obveznosti lahko izračunajo na osnovi neto dolge pozicije v isti osnovni izpostavljenosti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) datum zapadlosti kratke pozicije je enak ali poznejši kot datum zapadlosti dolge pozicije ali pa je preostala zapadlost kratke pozicije vsaj eno leto;

(ii) kratke in dolge pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) znesek, ki se odbije, za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu se določi z vpogledom v osnovno izpostavljenost iz naslova instrumentov kvalificiranih obveznosti v teh indeksih.

Člen 72i

Odbitek kvalificiranih obveznosti, kadar institucija nima pomembne naložbe v subjektih, ki so GSPI

1. Institucije za namene točke (c) člena 72e(1) izračunajo ustrezni znesek, ki se odbije, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b) tega odstavka:

(a) celoten znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja ter v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki presega 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjega:

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (g), točk (k)(ii) do (k)(v) in točke (l) člena 36(1), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(iii) členov 44 in 45;

(b) znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, v katerih institucija nima pomembne naložbe, deljen s celotnim zneskom neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja ter v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, v katerih subjekt v postopku reševanja nima pomembne naložbe.

▼M8

2. Institucije iz zneskov iz točke (a) odstavka 1 in izračuna faktorja v skladu s točko (b) odstavka 1 izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

3. Znesek, ki se odbije na podlagi odstavka 1, se porazdeli med vse instrumente kvalificiranih obveznosti subjekta, ki je GSPI, ki jih ima institucija. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta kvalificiranih obveznosti, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo z razmerjem iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

(b) razmerje celotnega zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente kvalificiranih obveznosti subjektov, ki so GSPI, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki jih predstavlja vsak instrument kvalificiranih obveznosti, ki ga ima institucija.

4. Znesek deležev iz točke (c) člena 72e(1), ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz točk (a)(i), (a)(ii) in (a)(iii) odstavka 1 tega člena, se ne odbije in je predmet ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zahtev iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

5. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta kvalificiranih obveznosti, ki se mu podeli utež tveganja na podlagi odstavka 4, tako da znesek deležev, ki se mu dodeli utež tveganja na podlagi odstavka 4, pomnožijo z razmerjem, ki je rezultat izračuna, določenega v točki (b) odstavka 3.

Člen 72j

Izjeme pri odbitkih od postavk kvalificiranih obveznosti v zvezi s trgovalno knjigo

1. Institucije se lahko odločijo, da ne bodo odbile določenega dela svojih neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev v instrumente kvalificiranih obveznosti, ki je združen in merjen na bruto dolgi osnovi enak ali manjši od 5 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi členov 32 do 36, pod pogojem, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) deleži so v trgovalni knjigi;

(b) instrumenti kvalificiranih obveznosti so v posesti največ 30 delovnih dni.

2. Za zneske postavk, ki se ne odbijejo na podlagi odstavka 1, veljajo kapitalske zahteve za postavke iz trgovalne knjige.

3. Kadar pogoji iz odstavka 1 v primeru deležev, ki se ne odbijejo v skladu z navedenim odstavkom, niso več izpolnjeni, se deleži odbijejo v skladu s členom 72g, ne da bi se uporabile izjeme iz členov 72h in 72i.

▼M8

Oddelek 3

Kapital in kvalificirane obveznosti

Člen 72k

Kvalificirane obveznosti

Kvalificirane obveznosti institucije so sestavljene iz postavk kvalificiranih obveznosti institucije po odbitkih iz člena 72e.

Člen 72l

Kapital in kvalificirane obveznosti

Kapital in kvalificirane obveznosti institucije so sestavljeni iz vsote njenega kapitala in njenih kvalificiranih obveznosti.

▼B

POGLAVJE 6

▼M8

Splošne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

▼B

Člen 73

▼M8

Razdelitve na instrumente

1. Kapitalski instrumenti in obveznosti, za katere ima institucija izključno diskrecijsko presojo odločati izplačilu razdelitve v obliki, ki ni denar ali kapitalski instrument, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala, dodatnega kapitala ali kvalificiranih obveznosti, če institucija ni pridobila predhodnega dovoljenja pristojnega organa.

2. Pristojni organi izdajo predhodno dovoljenje iz odstavka 1 le, če menijo, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila razdelitev ne bi negativno vplivala na zmožnost institucije, da prekliče izplačila na instrument;

(b) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila razdelitev ne bi negativno vplivala na zmožnost kapitalskega instrumenta ali obveznosti za pokrivanje izgub;

(c) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila razdelitev tudi sicer ne bi zmanjšala kakovosti kapitalskega instrumenta ali obveznosti.

▼M8

Pristojni organ se pred izdajo predhodnega dovoljenja iz odstavka 1 z organom za reševanje posvetuje o tem, ali institucija izpolnjuje navedene pogoje.

3. Kapitalski instrumenti in obveznosti, za katere ima pravna oseba, ki ni institucija, ki jih je izdala, diskrecijsko presojo odločiti ali zahtevati izplačilo razdelitve na zadevne instrumente ali obveznosti v obliki, ki ni denar ali kapitalski instrument, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala, dodatnega kapitala ali kvalificiranih obveznosti.

4. Institucije lahko uporabijo splošni tržni indeks kot eno izmed podlag za določitev ravni izplačil razdelitev na instrumente dodatnega temeljnega kapitala, dodatnega kapitala in kvalificiranih obveznosti.

▼B

5. Odstavek 4 se ne uporablja, kadar je institucija referenčna subjekt v tem splošnem tržnem indeksu, razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucija meni, da gibanje tega splošnega tržnega indeksa ni v pomembni korelaciji z boniteto institucije, njene nadrejene institucije ali nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga;

(b) pristojni organ ni prišel do drugačne ugotovitve, kot je navedeno v točki (a).

▼M8

6. Institucije poročajo in razkrijejo splošne tržne indekse, na katerih temeljijo njihovi kapitalski instrumenti in instrumenti kvalificiranih obveznosti.

▼B

7. EBA oblikuje osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, v skladu s katerimi se indeksi štejejo za splošne tržne indekse za namene odstavka 4.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 74

Deleži v kapitalskih instrumentih nadzorovanih subjektov finančnega sektorja, ki se ne štejejo za regulativni kapital

Institucije ne odbijejo od nobene sestavine kapitala neposrednih, posrednih ali sintetičnih deležev v kapitalskih instrumetnih, ki jih izdajo nadzorovani subjektie finančnega sektorja, ki se ne štejejo za regulativni kapital zadevnega subjekta. Institucije za takšne deleže uporabijo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.

▼B

Člen 75

Zahteve glede odbitkov in zapadlosti kratkih pozicij

▼M8

Šteje se, da so zahteve glede zapadlosti kratkih pozicij iz točke (a) člena 45, točke (a) člena 59, točke (a) člena 69 in točke (a) člena 72h pri obstoječih pozicijah izpolnjene, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

▼B

(a) institucija ima pogodbeno pravico do prodaje varovane dolge pozicije nasprotni stranki, ki zagotavlja varovanje, na določen dan v prihodnosti;

(b) nasprotna stranka, ki instituciji zagotavlja varovanje, je pogodbeno zavezana, da od institucije na ta določeni dan v prihodnosti odkupi dolgo pozicijo iz točke (a).

Člen 76

Deleži kapitalskih instrumentov v indeksu

▼M8

1. Institucije lahko za namene točke (a) člena 42, točke (a) člena 45, točke (a) člena 57, točke (a) člena 59, točke (a) člena 67, točke (a) člena 69 in točke (a) člena 72h znesek dolge pozicije v kapitalskem instrumentu zmanjšajo za del indeksa, ki ga predstavlja ista varovana osnovna izpostavljenost, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) varovana dolga pozicija in kratka pozicija v indeksu, ki se uporablja za varovanje te dolge pozicije, sta obe vključeni v trgovalno knjigo ali v netrgovalno knjigo;

(b) poziciji iz točke (a) sta merjeni po pošteni vrednosti v bilanci stanja institucije;

(c) kratka pozicija iz točke (a) se v skladu s procesi notranjih kontrol institucije šteje za uspešno varovanje;

(d) pristojni organi ocenijo ustreznost procesov notranjih kontrol iz točke (c) vsaj letno in se prepričajo, da bodo ustrezni tudi v prihodnje.

2. Če je pristojni organ izdal predhodno dovoljenje, lahko institucija uporabi konservativno oceno osnovne izpostavljenosti institucije do instrumentov, vključenih v indekse, kot alternativo izračunu svoje izpostavljenosti do postavk iz ene ali več naslednjih točk:

(a) lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala, dodatnega kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so vključeni v indekse;

(b) instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, ki so vključeni v indekse;

(c) instrumentov kvalificiranih obveznosti institucij, ki so vključeni v indekse.

▼M8

3. Pristojni organi izdajo predhodno dovoljenje iz odstavka 2 le, kadar jim institucija zadovoljivo dokaže, da bi spremljanje osnovne izpostavljenosti do postavk iz ene ali več točk odstavka 2, kot je ustrezno, zanjo pomenilo operativno obremenitev.

▼B

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) kdaj so ocene, ki se uporabijo namesto izračuna osnovne izpostavljenosti iz odstavka 2 dovolj konservativne;

(b) pomen operativne obremenitve za namene odstavka 3.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M8

Člen 77

Pogoji za zmanjšanje kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Institucija pridobi predhodno dovoljenje pristojnega organa za kar koli od naslednjega:

(a) zmanjšanje, odkup ali izplačilo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala institucija, na način, ki je dovoljen na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje;

(b) zmanjšanje, razdelitev ali prerazvrstitev vplačanih presežkov kapitala, ki so povezani s kapitalskimi instrumenti, med druge postavke kapitala;

(c) izvedba odpoklica, odkupa, odplačila ali izplačila instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala pred datumom njihove pogodbene zapadlosti.

2. Institucija pridobi predhodno dovoljenje organa za reševanje za izvedbo odpoklica, odkupa, odplačila ali izplačila instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki niso zajeti z odstavkom 1, pred datumom njihove pogodbene zapadlosti.

Člen 78

Dovoljenje nadzornika za zmanjšanje kapitala

1. Pristojni organ izda instituciji dovoljenje za zmanjšanje, odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala ali za zmanjšanje, razdelitev ali prerazvrstitev z njimi povezanih vplačanih presežkov kapitala, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) institucija pred ali istočasno s katero koli aktivnostjo iz člena 77(1),instrumente ali z njimi povezane vplačane presežke kapitala iz člena 77(1) nadomesti z enako ali bolj kakovostnimi kapitalskimi instrumenti pod pogoji, ki so vzdržni za dohodkovno zmogljivost institucije;

▼M8

(b) institucija je pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da bi kapital in kvalificirane obveznosti institucije po zadevni aktivnosti iz člena 77(1) te uredbe presegli zahteve iz te uredbe ter direktiv 2013/36/EU in 2014/59/EU v obsegu, ki ga pristojni organ oceni kot potrebnega.

Kadar institucija zagotovi zadostne zaščitne ukrepe glede svoje zmogljivosti poslovanja s kapitalom, višjim od zneskov, zahtevanih v tej uredbi in Direktivi 2013/36/EU, lahko pristojni organ navedeni instituciji izda splošno predhodno dovoljenje za izvedbo katere koli aktivnosti iz člena 77(1) te uredbe, v skladu z merili, ki zagotavljajo, da bodo vse takšne prihodnje aktivnosti skladne s pogoji iz točk (a) in (b) tega odstavka. To splošno predhodno dovoljenje se izda samo za določeno obdobje, ki ne presega enega leta, in ga je nato mogoče obnoviti. Splošno predhodno dovoljenje se izda za vnaprej določen znesek, ki ga določi pristojni organ. Pri instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala navedeni vnaprej določeni znesek ne presega 3 % zneska zadevne izdaje in ne presega 10 % zneska, za katerega navadni lastniški temeljni kapital presega vsoto kapitalskih zahtev navadnega lastniškega temeljnega kapitala, določenih v tej uredbi ter direktivah 2013/36/EU in 2014/59/EU, v obsegu, ki ga pristojni organ oceni kot potrebnega. Pri instrumentih dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala navedeni vnaprej določeni znesek ne presega 10 % zneska zadevne izdaje in ne presega 3 % skupnega zneska neporavnanih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, kot je ustrezno.

Pristojni organi odvzamejo splošno predhodno dovoljenje, če institucija prekrši katero koli od meril, določenih za to dovoljenje.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju vzdržnosti nadomestnih instrumentov za dohodkovno zmogljivost institucije iz točke (a) odstavka 1 preučijo, v kolikšni meri bi bili nadomestni kapitalski instrumenti za institucijo dražji od kapitalskih instrumentov ali vplačanih presežkov kapitala, ki bi jih nadomestili.

3. Kadar institucija izvede aktivnost iz točke (a) člena 77(1) in veljavna nacionalna zakonodaja prepoveduje zavrnitev odkupa instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 27, lahko pristojni organ opusti pogoje iz odstavka 1 tega člena, če zahteva, da institucija ustrezno omeji odkup teh instrumentov.

4. Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala ali z njimi povezane vplačane presežke kapitala odpokličejo, odkupijo, odplačajo ali izplačajo v petih letih od datuma njihove izdaje, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 in eden od naslednjih pogojev:

(a) spremeni se regulativna razvrstitev teh instrumentov, ki bi verjetno povzročila njihovo izključitev iz kapitala ali prerazvrstitev v kategorijo kapitala nižje kakovosti, hkrati pa sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

▼M8

(i) po mnenju pristojnega organa obstaja zadostna gotovost, da bo do takšne spremembe prišlo;

(ii) institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da regulativne prerazvrstitve teh instrumentov ob njihovi izdaji ni bilo mogoče razumno predvideti;

(b) spremeni se veljavna davčna obravnava teh instrumentov, za katero institucija pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da je ta pomembna in da je ob izdaji instrumentov ni bilo mogoče razumno predvideti;

(c) za instrumente in z njim povezane vplačane presežke kapitala se uporabljajo predhodna pravila na podlagi člena 494b;

(d) institucija pred ali istočasno z aktivnostjo iz člena 77(1) instrumente ali z njim povezane vplačane presežke kapitala nadomesti z enako ali bolj kakovostnimi kapitalskimi instrumenti pod pogoji, ki so vzdržni za dohodkovno zmogljivost institucije, in je pristojni organ navedeno aktivnost dovolil na podlagi ugotovitve, da bi bila koristna z bonitetnega vidika in utemeljena z izjemnimi okoliščinami;

(e) instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala se izplačajo za namene vzdrževanja trga.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) pomen „vzdržnosti za dohodkovno zmogljivost institucije“;

(b) ustrezne podlage za omejitev odkupa iz odstavka 3;

(c) postopek, vključno z omejitvami in postopki za vnaprejšnjo pridobitev dovoljenja pristojnih organov za aktivnosti iz člena 77(1), in zahteve po podatkih v zvezi z vlogo institucije za dovoljenje pristojnega organa za izvedbo aktivnosti iz člena 77(1), vključno s postopkom, ki se uporabi v primeru odkupa delnic, izdanih članom zadružnih institucij, in rokom za obdelavo takšne vloge.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. julija 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 78a

Dovoljenje za zmanjšanje instrumentov kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje instituciji izda dovoljenje za odpoklic, odkup, odplačilo ali izplačilo instrumentov kvalificiranih obveznosti, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) institucija pred ali istočasno s katero koli aktivnostjo iz člena 77(2) instrumente kvalificiranih obveznosti nadomesti z enako ali bolj kakovostnimi kapitalskimi instrumenti ali instrumenti kvalificiranih obveznosti pod pogoji, ki so vzdržni za dohodkovno zmogljivost institucije;

▼M8

(b) institucija je organu za reševanje zadovoljivo dokazala, da bi njen kapital in kvalificirane obveznosti po aktivnosti iz člena 77(2) te uredbe presegli zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz te uredbe ter direktiv 2013/36/EU in 2014/59/EU v obsegu, ki ga organ za reševanje v soglasju s pristojnim organom oceni kot potrebnega;

(c) institucija je organu za reševanje zadovoljivo dokazala, da je delna ali celotna nadomestitev kvalificiranih obveznosti s kapitalskimi instrumenti potrebna za zagotovitev skladnosti s kapitalskimi zahtevami iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU za ohranitev dovoljenja.

Kadar institucija zagotovi zadostne zaščitne ukrepe glede svoje zmogljivosti poslovanja s kapitalom in kvalificiranimi obveznostmi, višjimi od zahtev iz te uredbe ter direktiv 2013/36/EU in 2014/59/EU, lahko organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom navedeni instituciji izda splošno predhodno dovoljenje za izvedbo odpoklica, odkupa, odplačila ali izplačila instrumentov kvalificiranih obveznosti, v skladu z merili, ki zagotavljajo, da bodo vse takšne prihodnje aktivnosti skladne s pogoji iz točk (a) in (b) tega odstavka. To splošno predhodno dovoljenje se izda samo za določeno obdobje, ki ne presega enega leta, in ga je nato mogoče obnoviti. Splošno predhodno dovoljenje se izda za vnaprej določen znesek, ki ga določi organ za reševanje. Organi za reševanje obvestijo pristojne organe o vseh izdanih splošnih predhodnih dovoljenjih.

Organ za reševanje odvzame splošno predhodno dovoljenje, če institucija prekrši katero koli od meril, določenih za navedeno dovoljenje.

2. Organi za reševanje pri ocenjevanju vzdržnosti nadomestnih instrumentov za dohodkovno zmogljivost institucije iz točke (a) odstavka 1 preučijo, v kolikšni meri bi bili ti nadomestni kapitalski instrumenti ali nadomestne kvalificirane obveznosti za institucijo dražje od instrumentov ali obveznosti, ki bi jih nadomestili.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) postopek sodelovanja med pristojnim organom in organom za reševanje;

(b) postopek, vključno z roki in potrebnimi informacijami, za izdajo dovoljenja v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1;

(c) postopek, vključno z roki in potrebnimi informacijami, za izdajo splošnega predhodnega dovoljenja v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1;

(d) pomen „vzdržnosti za dohodkovno zmogljivost institucije“.

Za namene točke (d) prvega pododstavka tega odstavka so osnutki regulativnih tehničnih standardov popolnoma usklajeni z delegiranim aktom iz člena 78.

▼M8

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 79

▼M8

Začasna opustitev odbitka od kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Kadar ima institucija kapitalske instrumente ali obveznosti, ki se štejejo za kapitalske instrumente subjekta finančnega sektorja ali za instrumente kvalificiranih obveznosti institucije, in pristojni organ te deleže obravnava kot finančno pomoč za reorganizacijo in obnovitev poslovanja tega subjekta ali te institucije, lahko pristojni organ začasno opusti uporabo določb glede odbitkov, ki bi se sicer uporabljale za navedene instrumente.

▼B

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pojem "začasno" za namene odstavka 1 in pogoje, v skladu s katerimi lahko pristojni organ navedene začasno pridobljene deleže obravnava kot finančno pomoč za reorganizacijo in ohranitev zadevnega subjekta.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M8

Člen 79a

Ocena skladnosti s pogoji za kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti

Institucije pri ocenjevanju skladnosti z zahtevami iz dela 2 ne upoštevajo le pravne oblike instrumentov, temveč tudi njihove bistvene značilnosti. Pri oceni bistvenih značilnosti instrumenta se upoštevajo vse ureditve v zvezi z instrumenti, tudi če te niso izrecno določene v pogojih samih instrumentov, in sicer da se ugotovi, ali so skupni ekonomski učinki takšnih ureditev skladni s ciljem zadevnih določb.

▼B

Člen 80

▼M8

Stalno pregledovanje kakovosti kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti

1. EBA spremlja kakovost kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih izdajo institucije po vsej Uniji,

▼M8

in nemudoma uradno obvesti Komisijo, kadar obstajajo jasni dokazi, da navedeni instrumenti ne izpolnjujejo zadevnih meril primernosti iz te uredbe.

Pristojni organi nemudoma in na zahtevo EBA posredujejo vse informacije, ki so po mnenju EBA relevantne za izdane nove kapitalske instrumente ali nove vrste obveznosti, da se EBA omogoči spremljanje kakovosti kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki jih izdajajo institucije v Uniji.

▼B

2. Uradno obvestilo vsebuje:

(a) podrobno obrazložitev narave in obsega ugotovljenih nepravilnosti;

(b) tehnične nasvete v zvezi z ukrepanjem Komisije, ki je po mnenju EBA nujno;

(c) bistvene spremembe metodologije EBA za strestno testiranje kapitalske ustreznosti institucij.

▼M8

3. EBA Komisiji tehnično svetuje o vseh bistvenih spremembah pri opredelitvi kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so po njegovem mnenju potrebne zaradi katerega koli od naslednjih elementov:

▼B

(a) razvoja tržnih standardov ali tržne prakse na tem področju;

(b) sprememb v relevantnih pravnih ali računovodskih standardih;

(c) bistvenih sprememb metodologije EBA za stresno testiranje kapitalske ustreznosti institucij.

4. EBA Komisiji do 1. januarja 2014 tehnično svetuje v zvezi z možnim obravnavanjem nerealiziranih dobičkov, merjenih po pošteni vrednosti, na drugačen način kot z njihovo vključitvijo v navadni lastniški temeljni kapital brez prilagoditve. V teh priporočilih je upoštevan ustrezen razvoj mednarodnih računovodskih standardov in mednarodnih dogovorov glede bonitetnih standardov za banke.

NASLOV II

MANJŠINSKI DELEŽI TER INSTRUMENTI DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN DODATNEGA KAPITALA, KI SO JIH IZDALE PODREJENE DRUŽBE

Člen 81

Manjšinski deleži, ki izpolnjujejo pogoje za vključitev v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital

▼M8

1. Manjšinski deleži zajemajo vsoto postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala podrejene družbe, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼M9

(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

▼M9

(ii) družba, za katero na podlagi veljavnega nacionalnega prava veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) vmesni finančni holding ali vmesni mešani finančni holding, za katerega veljajo zahteve iz te uredbe na subkonsolidirani podlagi, ali vmesni investicijski holding, za katerega veljajo zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033 na konsolidirani podlagi;

(iv) investicijsko podjetje;

(v) vmesni finančni holding v tretji državi, če za ta vmesni finančni holding veljajo enako stroge bonitetne zahteve kot tiste, ki se uporabljajo za kreditne institucije te tretje države in če je Komisija v skladu s členom 107(4) sprejela odločitev, da so te bonitetne zahteve vsaj enakovredne zahtevam iz te uredbe;

▼M8

(b) podrejena družba je polno vključena v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1;

(c) postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz uvodnega dela tega odstavka so v lasti oseb, ki niso družbe, vključene v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1.

▼B

2. Manjšinski deleži, ki jih nadrejena oseba institucije ali njene podrejene družbe financirajo neposredno ali posredno, preko subjekta s posebnim namenom ali drugače, se ne štejejo za konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital.

▼M8

Člen 82

Kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital, kvalificirani dodatni kapital in kvalificirani kapital

Kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital, kvalificirani dodatni kapital in kvalificirani kapital zajemajo manjšinski delež, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala, kot je ustrezno, ter skupaj z njimi povezani zadržani dobiček in vplačani presežek kapitala podrejene družbe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼M9

(a) podrejena družba je eno od naslednjega:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavnega nacionalnega prava veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(iii) vmesni finančni holding ali vmesni mešani finančni holding, za katerega veljajo zahteve iz te uredbe na subkonsolidirani podlagi, ali vmesni investicijski holding, za katerega veljajo zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033 na konsolidirani podlagi;

(iv) investicijsko podjetje;

▼M9

(v) vmesni finančni holding v tretji državi, če za vmesni finančni holding veljajo enako stroge bonitetne zahteve kot tiste, ki se uporabljajo za kreditne institucije te tretje države, in če je Komisija v skladu s členom 107(4) sprejela odločitev, da so te bonitetne zahteve vsaj enakovredne zahtevam iz te uredbe;

▼M8

(b) podrejena družba je polno vključena v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1;

(c) navedeni instrumenti so v lasti oseb, ki niso družbe, vključene v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1.

▼B

Člen 83

Kvalificirani dodatni temeljni kapital in kvalificirani dodatni kapital, ki ga je izdal subjekt s posebnim namenom

▼M8

1. Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki jih je izdal subjekt s posebnim namenom, ter z njimi povezani vplačani presežki kapitala so do 31. decembra 2021 vključeni v kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital, kvalificirani dodatni kapital ali kvalificirani kapital, kot je ustrezno, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼B

(a) subjekt s posebnim namenom, ki je izdala zadevne instrumente, je polno vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

(b) instrumenti ter z njim povezani vplačani presežek kapitala so vključeni v kvalificirani dodatni temeljni kapital le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 52(1);

(c) instrumenti ter z njim povezani vplačani presežek kapitala so vključeni v kvalificirani dodatni kapital le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 63;

(d) edino premoženje subjekta s posebnim namenom je njegova naložba v kapital zadevne nadrejene osebe ali podrejene družbe, ki je polno vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, pri čemer njegova oblika izpolnjuje relevantne pogoje iz člena 52(1) ali člena 63, kot je ustrezno.

Če pristojni organ meni, da je premoženje subjekta s posebnim namenom, ki ni njegova naložba v kapital zadevne nadrejene osebe ali podrejene družbe, ki je vključena v obseg konsolidacije v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, za tovrsten subjekt minimalno in nepomembno, lahko pristojni organ opusti uporabo pogoja iz točke (d) prvega pododstavka.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli vrste premoženja, ki so lahko povezana z delovanjem subjektov s posebnim namenom, ter pojma "minimalno" in "nepomembno" iz drugega pododstavka odstavka 1.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 84

Manjšinski deleži, vključeni v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital

▼M9

1. Institucije določijo znesek manjšinskih deležev podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital, tako, da od manjšinskih deležev te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

▼C5

(a) navadni lastniški temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala te podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

— vsoti zahteve iz točke (a) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

(ii) znesek konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se nanaša na to podrejeno družbo in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (a) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

(b) manjšinski deleži podrejene družbe, izraženi kot odstotni delež vseh postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala te družbe.

▼B

2. Izračun iz odstavka 1 se opravi na subkonsolidirani podlagi za vsako podrejeno družbo iz člena 81(1).

Institucija se lahko odloči, da za podrejeno družbo iz člena 81(1) tega izračuna ne bo opravila. Kadar institucija sprejme takšno odločitev, se manjšinski delež te podrejene družbe ne sme vključiti v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital.

▼M9

3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se manjšinski delež v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne prizna v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.

▼B

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli subkonsolidirani izračun, zahtevan v skladu z odstavkom 2 tega člena ter členov 85 in 87.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼C2

5. Pristojni organi lahko opustitev uporabe tega člena odobrijo nadrejenemu finančnemu holdingu, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) njegova glavna dejavnost je pridobivanje deležev;

(b) je predmet bonitetnega nadzora na konsolidirani podlagi;

(c) konsolidira podrejeno institucijo, v kateri ima le manjšinski delež, na podlagi razmerja, ki predstavlja obvladovanje, kot je opredeljen v členu 1 Direktive 83/349/EGS;

(d) več kot 90 % zahtevanega konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala izvira iz podrejene institucije iz točke c) in je izračunan na subkonsolidirani podlagi.

▼B

6. Če imajo kreditne institucije, ki so stalno povezane v mreži s centralnim organom in institucije, ustanovljene v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog, za katere veljajo pogoji iz člena 113(7), sheme solidarnega jamstva, na podlagi katerih ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos zneska kapitala, ki presega regulativne zahteve, z nasprotne stranke na kreditno institucijo, so te institucije izvzete iz določb tega člena glede odbitkov in lahko v celoti priznajo kateri koli manjšinski delež, ustvarjen v shemi solidarnega jamstva.

Člen 85

Kvalificirani instrumenti temeljnega kapitala, vključeni v konsolidirani temeljni kapital

▼M9

1. Institucije določijo znesek kvalificiranega temeljnega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidiran kapital, tako, da od kvalificiranega temeljnega kapitala te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

▼C5

(a) temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek temeljnega kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

— vsoti zahteve iz točke (b) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

(ii) znesek konsolidiranega temeljnega kapitala, ki se nanaša na podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (b) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

▼C5

(b) kvalificirani temeljni kapital podrejene družbe, izražen kot odstotni delež vseh postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala in postavk dodatnega temeljnega kapitala te družbe.

▼B

2. Izračun iz odstavka 1 se opravi na subkonsolidirani podlagi za vsako podrejeno družbo iz člena 81(1).

Institucija se lahko odloči, da za podrejeno družbo iz člena 81(1) tega izračuna ne bo opravila. Kadar institucija sprejme takšno odločitev, se kvalificirani temeljni kapital te podrejene družbe ne sme vključiti v konsolidirani temeljni kapital.

▼M9

3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se instrumenti temeljnega kapitala v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne priznajo v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.

▼B

Člen 86

Kvalificirani temeljni kapital, vključen v konsolidirani dodatni temeljni kapital

Brez poseganja v člen 84(5) in (6) institucije določijo znesek kvalificiranega temeljnega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani dodatni temeljni kapital, tako, da od kvalificiranega temeljnega kapitala zadevne družbe, ki je vključen v konsolidirani temeljni kapital, odštejejo manjšinske deleže zadevne družbe, ki so vključeni v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital.

Člen 87

Kvalificirani kapital, vključen v konsolidirani kapital

▼M9

1. Institucije določijo znesek kvalificiranega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani kapital, tako, da od kvalificiranega kapitala te družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

▼C5

(a) kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje tisti od naslednjih zneskov, ki je nižji:

(i) znesek kapitala podrejene družbe, ki mora ustrezati naslednjemu:

▼C5

— vsoti zahteve iz točke (c) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah,

— kadar je podrejena družba investicijsko podjetje, vsoti zahteve iz člena 11 Uredbe (EU) 2019/2033, posebnih kapitalskih zahtev iz točke (a) člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah;

(ii) znesek kapitala, ki se nanaša na podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz točke (c) člena 92(1) te uredbe, zahtev iz členov 458 in 459 te uredbe, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku, opredeljene v točki 6 člena 128 navedene direktive, ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških kapitalskih zahtev v tretjih državah;

(b) kvalificirani kapital družbe, izražen kot odstotni delež vsote vseh postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala in postavk dodatnega kapitala, razen zneskov iz točk (c) in (d) člena 62, te družbe.

▼B

2. Izračun iz odstavka 1 se opravi na subkonsolidirani podlagi za vsako podrejeno družbo iz člena 81(1).

Institucija se lahko odloči, da za podrejeno družbo iz člena 81(1) tega izračuna ne bo opravila. Kadar institucija sprejme takšno odločitev, se kvalificirani kapital te podrejene družbe ne sme vključiti v konsolidirani kapital.

▼M9

3. Kadar pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so določene v členu 7 te uredbe ali, kot je ustrezno, kot so določene v členu 6 Uredbe (EU) 2019/2033, se kapitalski instrumenti v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne priznajo v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.

▼B

Člen 88

Instrumenti kvalificiranega kapitala, vključeni v konsolidirani dodatni kapital

Brez poseganja v člen 84(5) in (6) institucije določijo znesek kvalificiranega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani dodatni kapital, tako, da od kvalificiranega kapitala zadevne družbe, ki je vključen v konsolidirani laskapital, odštejejo kvalificirani temeljni kapital zadevne družbe, ki je vključen v konsolidirani temeljni kapital.

▼M8

Člen 88a

Kvalificirani instrumenti kvalificiranih obveznosti

Obveznosti, ki jih izda podrejena družba s sedežem v Uniji, ki pripada isti skupini v postopku reševanja kot subjekt v postopku reševanja, se kvalificirajo za vključitev v instrumente konsolidiranih kvalificiranih obveznosti institucije, za katero velja člen 92a, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) izdane so v skladu s točko (a) člena 45f(2) Direktive 2014/59/EU;

(b) kupi jih obstoječi delničar, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, kolikor izvršitev pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 Direktive 2014/59/EU ne vpliva na obvladovanje, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

(c) ne presegajo zneska, določenega z odštevanjem zneska iz točke (i) od zneska iz točke (ii):

(i) vsota obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska kapitalskih instrumentov, izdanih v skladu s točko (b) člena 45f(2) Direktive 2014/59/EU;

(ii) znesek, ki se zahteva v skladu s členom 45f(2) Direktive 2014/59/EU.

▼B

NASLOV III

KVALIFICIRANI DELEŽI IZVEN FINANČNEGA SEKTORJA

Člen 89

Uteži tveganja in prepoved kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja

1. Določbe iz odstavka 3 se uporabljajo za kvalificirani delež, katerega znesek presega 15 % sprejemljivega kapitala institucije, v družbi, ki ni:

▼B

(a) subjekt finančnega sektorja;

(b) družba, ki ni subjekt finančnega sektorja in izvaja dejavnosti, ki jih pristojni organ obravnava kot kar koli od naslednjega:

(i) neposredno razširitev bančnih storitev;

(ii) pomožne bančne storitve;

(iii) lizing, odkup terjatev, upravljanje naložbenih skladov, izvajanje storitev obdelave podatkov ali druge podobne dejavnost.

2. Za skupni znesek kvalificiranih deležev, ki jih ima institucija v družbah, razen tistih iz točk (a) in (b) odstavka 1, ki presega 60 % njenega sprejemljivega kapitala, se uporabljajo določbe iz odstavka 3.

3. Pristojni organi za kvalificirane deleže institucij iz odstavkov 1 in 2 uporabijo zahteve iz točke (a) ali (b):

(a) pri izračunu kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 institucije uporabijo utež tveganja 1 250 % za višjega izmed naslednjih zneskov:

(i) znesek kvalificiranih deležev iz odstavka 1, ki presega 15 % sprejemljivega kapitala;

(ii) skupen znesek kvalificiranih deležev iz odstavka 2, ki presega 60 % sprejemljivega kapitala institucije;

(b) pristojni organi institucijam prepovejo kvalificirane deleže iz odstavkov 1 in 2, v znesku, ki presega odstotek sprejemljivega kapitala iz navedenih odstavkov.

Pristojni organi objavijosvojo izbiro možnosti iz točke (a) ali (b).

4. Za namene točke (b) odstavka 1 EBA izda smernice za opredelitev:

(a) dejavnosti, ki so neposredna razširitev bančnih storitev;

(b) dejavnosti, ki so pomožne bančne storitve;

(c) podobne dejavnosti.

Smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 90

Alternativa uteži tveganja 1 250 %

Institucije lahko namesto uporabe uteži tveganja 1 250 % za zneske, ki presegajo omejitve iz člena 89(1) in (2), te zneske odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1).

▼B

Člen 91

Izjeme

1. Delnice družb, ki niso navedene v točkah (a) in (b) člena 89(1), niso vključene v izračun omejitev sprejemljivega kapitala, določenih v navedenem členu, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) zadevne delnice so v začasni lasti med izvajanjem finančne pomoči, kot je navedeno v členu 79;

(b) delež v teh delnicah izhaja iz izvedbe prve prodaje teh delnic z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;

(c) zadevne delnice ima institucija v svojem imenu in za račun drugih.

2. Delnice, ki niso stalna finančna sredstva, kot so opredeljene v členu 35(2) Direktive 86/635/EGS, niso vključene v izračun iz člena 89.

DEL 3

KAPITALSKE ZAHTEVE

NASLOV I

SPLOŠNE ZAHTEVE, VREDNOTENJE IN POROČANJE

POGLAVJE 1

Zahtevana raven kapitala

Oddelek 1

Kapitalske zahteve za institucije

Člen 92

Kapitalske zahteve

1. V skladu s členoma 93 in 94 institucije vedno izpolnjujejo naslednje kapitalske zahteve:

(a) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini 4,5 %;

(b) količnik temeljnega kapitala v višini 6 %;

(c) količnik skupnega kapitala v višini 8 %;

▼M8

(d) količnik finančnega vzvoda v višini 3 %.

▼B

2. Institucije izračunajo svoje kapitalske količnike na naslednji način:

(a) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala je navaden lastniški temeljni kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska njene skupne izpostavljenosti tveganju;

▼B

(b) količnik temeljnega kapitala je temeljni kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska njene skupne izpostavljenosti tveganju;

(c) količnik skupnega kapitala je kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska njene skupne izpostavljenosti tveganju.

3. Znesek skupne izpostavljenosti tveganju je seštevek točk (a) do (f) tega odstavka, ob upoštevanju določb iz odstavka 4:

(a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, izračunani v skladu z naslovom II in členom 379, za vse poslovne dejavnosti institucije, razen zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige institucije;

▼M8

(b) kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige institucije za naslednje:

(i) tržno tveganje, določeno v skladu z naslovom IV tega dela, razen pristopov iz poglavij 1a in 1b navedenega naslova;

(ii) velike izpostavljenosti, ki presegajo omejitve iz členov 395 do 401, v obsegu, v katerem je instituciji dovoljeno preseganje teh omejitev, kot je določeno v skladu z delom 4;

(c) kapitalske zahteve za tržno tveganje, določeno v skladu z naslovom IV tega dela, razen pristopov iz poglavij 1a in 1b navedenega naslova, za vse poslovne dejavnosti, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju;

(ca) kapitalske zahteve, izračunane v skladu z naslovom V tega dela, z izjemo člena 379, za tveganje poravnave;

▼B

(d) kapitalske zahteve, izračunane v skladu z naslovom VI, za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja izvedenih finančnih instrumentov OTC, razen kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, za katere se priznava, da zmanjšujejo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje;

(e) kapitalske zahteve, določene v skladu z naslovom III, za operativno tveganje;

(f) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, določeni v skladu z naslovom II, za tveganje nasprotne stranke, ki izhaja iz postavk trgovalne knjige institucije, za naslednje vrste poslov in pogodb:

(i) pogodbe, naštete v Prilogi II in kreditne izvedene finančne instrumente;

(ii) repo posle in posle posoje/izposoje, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;

▼B

(iii) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;

(iv) posle z dolgim rokom poravnave.

▼C2

4. Naslednji določbi se uporabljata za izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz odstavka 3:

▼B

(a) kapitalske zahteve iz točk (c), (d) in (e) navedenega odstavka vključujejo tiste, ki izhajajo iz vseh poslovnih dejavnosti institucije;

(b) institucije kapitalske zahteve iz točk (b) do (e) navedenega odstavka pomnožijo z 12,5.

▼M8

Člen 92a

Zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI

1. V skladu s členoma 93 in 94 ter izjemami iz odstavka 2 tega člena institucije, ki so določene kot subjekti v postopku reševanja in so GSPI ali del GSPI, vedno izpolnjujejo naslednji zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti:

(a) količnik, ki temelji na tveganju, v višini 18 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4);

(b) količnik, ki ne temelji na tveganju, v višini 6,75 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4).

2. Zahtevi iz odstavka 1 se ne uporabljata v naslednjih primerih:

(a) tri leta po datumu, ko je bila institucija ali skupina, katere del je institucija, določena kot GSPI;

(b) dve leti po datumu, ko je organ za reševanje uporabil instrument za reševanje s sredstvi upnikov v skladu z Direktivo 2014/59/EU;

(c) dve leti po datumu, ko je subjekt v postopku reševanja vzpostavil alternativni ukrep zasebnega sektorja iz točke (b) člena 32(1) Direktive 2014/59/EU, na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, da bi se subjekt v postopku reševanja dokapitaliziral brez uporabe instrumentov za reševanje.

3. Kadar celotni znesek, ki je rezultat uporabe zahteve iz točke (a) odstavka 1 tega člena pri vsakem subjektu v postopku reševanja v okviru iste GSPI, presega zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, izračunano v skladu s členom 12a te uredbe, lahko organ za

▼M8

reševanje EU nadrejene institucije po posvetovanju z drugimi zadevnimi organi za reševanje ukrepa v skladu s členom 45d(4) ali 45h(1) Direktive 2014/59/EU.

Člen 92b

Zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI zunaj EU

1. Institucije, ki so pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU in ki niso subjekti v postopku reševanja, vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so enake zahtevam glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 92a v višini 90 %.

2. Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala ter instrumenti kvalificiranih obveznosti se za namene skladnosti z odstavkom 1 upoštevajo samo, kadar so ti instrumenti v lasti končne nadrejene osebe GSPI zunaj EU ter so bili izdani neposredno ali posredno prek drugih subjektov v isti skupini, pod pogojem, da imajo vsi takšni subjekti sedež v isti tretji državi kot končna nadrejena oseba ali v državi članici.

3. Instrument kvalificiranih obveznosti se za namen skladnosti z odstavkom 1 upošteva samo, kadar izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:

(a) v primeru običajnega insolvenčnega postopka, kot je opredeljen v točki (47) člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, je terjatev, ki izhaja iz obveznosti, podrejena terjatvam, ki izhajajo iz obveznosti, ki ne izpolnjujejo pogojev iz odstavka 2 tega člena in ne štejejo za kapital;

(b) zanj velja pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 Direktive 2014/59/EU.

▼B

Člen 93

Zahteva glede ustanovnega kapitala v času rednega poslovanja

1. Kapital institucije se ne sme zmanjšati pod znesek ustanovnega kapitala, zahtevanega v času izdaje dovoljenja.

2. Kreditne institucije, ki so bile ustanovljene pred 1. januarjem 1993 in katerih kapital je manjši od zahtevanega zneska ustanovnega kapitala, lahko še naprej opravljajo svoje dejavnosti. V tem primeru se njihov kapital ne sme zmanjšati pod njegovo najvišjo raven, doseženo po 22. decembru 1989.

▼M9

———————

4. Kadar obvladovanje institucije, ki spada v kategorijo iz odstavka 2, prevzame fizična ali pravna oseba, ki ni oseba, ki je institucijo obvladovala pred tem, znesek kapitala te institucije ustreza zahtevanemu znesku ustanovnega kapitala.

▼M9

5. Kadar se združita dve ali več institucij, ki spadajo v kategorijo iz odstavka 2, znesek kapitala institucije, ki nastane z združitvijo, ni manjši od skupnega kapitala združenih institucij v času združitve, dokler ni dosežen zahtevani znesek ustanovnega kapitala.

6. Kadar pristojni organi menijo, da mora biti zaradi zagotovitve kapitalske ustreznosti institucije izpolnjena zahteva iz odstavka 1, se določbe iz odstavkov 2, 4 in 5 ne uporabljajo.

▼M8

Člen 94

Odstopanje za majhne postavke trgovalne knjige

1. Z odstopanjem od točke (b) člena 92(3) lahko institucije izračunajo kapitalsko zahtevo za svoje postavke trgovalne knjige v skladu z odstavkom 2 tega člena pod pogojem, da je obseg bilančnih in zunajbilančnih postavk trgovalne knjige institucije na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca, enak ali nižji od obeh naslednjih pragov:

(a) 5 % vseh sredstev institucije;

(b) 50 milijonov EUR.

2. Če sta izpolnjena pogoja iz točk (a) in (b) odstavka 1, lahko institucije izračunajo kapitalske zahteve za svoje postavke trgovalne knjige na naslednji način:

(a) institucije lahko pozicije za pogodbe iz točke 1 Priloge II ter pogodbe v zvezi z lastniškimi instrumenti iz točke 3 navedene priloge in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti izvzamejo iz kapitalske zahteve iz točke (b) člena 92(3);

(b) institucije lahko za pozicije iz trgovalne knjige razen postavk iz točke (a) tega odstavka kapitalsko zahtevo iz točke (b) člena 92(3) nadomestijo z zahtevo, izračunano v skladu s točko (a) člena 92(3).

3. Za namene odstavka 1 institucije izračunajo obseg svojih bilančnih in zunajbilančnih postavk trgovalne knjige na podlagi podatkov na zadnji dan vsakega meseca v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) v izračun se vključijo vse pozicije, uvrščene v trgovalno knjigo v skladu s členom 104, razen naslednjih:

(i) pozicij v zvezi s tujimi valutami in blagom;

(ii) pozicij v kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, ki so pripoznani kot notranje varovanje pred izpostavljenostmi kreditnemu tveganju iz netrgovalne knjige ali izpostavljenostmi tveganju nasprotne stranke, ter poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ki v celoti izravnajo tržno tveganje tega notranjega varovanja iz člena 106(3);

▼M8

(b) vse pozicije, vključene v izračun v skladu s točko (a), se vrednotijo po njihovi tržni vrednosti na ta dani datum; če tržna vrednost pozicije na dani datum ni na voljo, institucije uporabijo pošteno vrednost za pozicijo na ta datum; če tržna in poštena vrednost pozicije na dani datum nista na voljo, institucije za to pozicijo uporabijo zadnjo razpoložljivo tržno ali pošteno vrednost;

(c) absolutna vrednost dolgih pozicij se sešteje z absolutno vrednostjo kratkih pozicij.

4. Če sta izpolnjena pogoja iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena, se člen 102(3) in (4) ter člena 103 in 104b te uredbe ne uporabljajo, ne glede na obveznosti iz členov 74 in 83 Direktive 2013/36/EU.

5. Institucije uradno obvestijo pristojne organe, kdaj izračunavajo ali prenehajo izračunavati kapitalske zahteve za svoje postavke trgovalne knjige v skladu z odstavkom 2.

6. Institucija, ki ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz odstavka 1, o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ.

7. Institucija preneha izračunavati kapitalske zahteve za svoje postavke trgovalne knjige v skladu z odstavkom 2 v treh mesecih po nastopu ene od naslednjih okoliščin:

(a) institucija tri zaporedne mesece ne izpolnjuje pogojev iz točke (a) ali (b) odstavka 1;

(b) institucija v zadnjih 12 mesecih več kot 6 mesecev ni izpolnjevala pogojev iz točke (a) ali (b) odstavka 1.

8. Kadar je institucija prenehala izračunavati kapitalske zahteve za svoje postavke trgovalne knjige v skladu s tem členom, lahko kapitalske zahteve za postavke trgovalne knjige izračunava v skladu s tem členom samo, če pristojnemu organu dokaže, da so bili v enoletnem obdobju neprekinjeno izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 1.

9. Institucije ne vstopajo v pozicije iz trgovalne knjige in jih ne kupujejo ali prodajajo izključno z namenom izpolnjevanja katerega koli pogoja iz odstavka 1 med mesečno oceno.

▼B

Oddelek 2

Kapitalske zahteve za investicijska podjetja z omejenim dovoljenjem za opravljanje investicijskih storitev

Člen 95

Kapitalske zahteve za investicijska podjetja z omejenim dovoljenjem za opravljanje investicijskih storitev

1. Za namene člena 92(3) investicijska podjetja, ki niso pooblaščena za opravljanje investicijskih storitev in dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, uporabljajo izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz odstavka 2.

2. Investicijska podjetja iz odstavka 1 tega člena in podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1), ki opravljajo investicijske storitve in dejavnosti iz točk (2) in (4) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, izračunajo znesek skupne izpostavljenosti tveganju kot višji od naslednjih zneskov:

(a) vsota postavk iz člena 92(3)(a) do (d) in (f) po uporabi člena 92(4);

(b) 12,5 pomnoženo z zneskom iz člena 97.

Podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1), ki opravljajo investicijske storitve in dejavnosti iz točk (2) in (4) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, izpolnjujejo zahteve iz člena 92(1) in (2) na podlagi skupnega zneska izpostavljenosti tveganju iz prvega pododstavka.

Pristojni organi lahko določijo kapitalske zahteve za podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1), ki opravljajo investicijske storitve in dejavnosti iz točk (2) in (4) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES o, kot kapitalske zahteve, ki bi bile zavezujoče za navedena podjetja v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos, veljavnimi 31. decembra 2013, glede direktiv 2006/49/ES in 2006/48/ES.

▼C2

3. Za investicijska podjetja iz odstavka 1 se uporabljajo vse druge določbe v zvezi z operativnim tveganjem iz pododdelka 2 oddelka II poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU.

▼B

Člen 96

Kapitalske zahteve za investicijska podjetja, ki imajo ustanovni kapital, kot je določen v členu 28(2) Direktive 2013/36/EU

1. Za namene člena 92(3) naslednje kategorije investicijskih podjetij, ki imajo ustanovni kapital v skladu s členom 28(2) Direktive 2013/36/EU, uporabljajo izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz odstavka 2 tega člena:

▼B

(a) investicijska podjetja, ki trgujejo za svoj račun zgolj zaradi izpolnjevanja ali izvrševanja naročila stranke ali zaradi pridobitve vstopa v sistem kliringa in poravnave ali v priznano borzo, če delujejo v funkciji zastopnikov ali izvršujejo naročilo stranke;

(b) investicijska podjetja, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) ne upravljajo z denarjem ali vrednostnimi papirji strank;

(ii) prevzamejo samo trgovanje za svoj račun;

(iii) nimajo zunanjih strank;

(iv) katerih izvrševanje in poravnava poslov se izvaja pod odgovornostjo klirinške institucije, ki tudi jamči za te posle.

2. Investicijska podjetja iz odstavka 1 izračunajo znesek skupne izpostavljenosti tveganju kot vsoto:

(a) postavk iz člena 92(3)(a) do (d) in (f) po uporabi člena 92(4);

(b) zneska iz člena 97, pomnoženega z 12,5.

3. Za investicijska podjetja iz odstavka 1 se uporabljajo vse druge določbe v zvezi z operativnim tveganjem iz pododdelka 1 oddelka II poglavja 3 naslova VII Direktive 2013/36/EU.

Člen 97

Kapital na podlagi stalnih splošnih stroškov

1. V skladu s členoma 95 in 96 imajo investicijsko podjetje in podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1), ki opravljajo invseticijske storitve in dejavnosti iz točk (2) in (4) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, sprejemljivi kapital, ki znaša vsaj četrtino stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta.

2. V primeru spremembe v poslovanju investicijskega podjetja od predhodnega leta, ki je po mnenju pristojnega organa pomembna, lahko pristojni organ prilagodi zahtevo iz odstavka 1.

3. Če investicijsko podjetje še ne posluje eno leto, vključno z dnem začetka poslovanja, ima sprejemljivi kapital, ki znaša vsaj četrtino stalnih splošnih stroškov, predvidenih v njegovem poslovnem načrtu, razen kadar pristojni organ zahteva prilagoditev poslovnega načrta.

4. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih natančneje opredeli naslednje:

▼B

(a) izračun zahteve po sprejemljivemu kapitalu, ki znaša vsaj četrtino stalnih splošnih stroškov predhodnega leta;

(b) pogoje, ki jih mora pristojni organ upoštevati pri prilagoditvi zahteve po sprejemljivem kapitalu, ki znaša vsaj četrtino stalnih splošnih stroškov predhodnega leta;

(c) izračun predvidenih stalnih splošnih stroškov za investicijsko podjetje, ki še ne posluje eno leto.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. marca 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 98

Kapital investicijskih podjetij na konsolidirani podlagi

1. V primeru investicijskih podjetij iz člena 95(1) v skupini, in kadar ta skupina ne vključuje kreditnih institucij, nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici uporablja člen 92 na konsolidirani podlagi na naslednji način:

(a) z uporabo izračuna skupnega zneska izpostavljenosti tveganju iz člena 95(2);

(b) z izračunom kapitala na podlagi konsolidiranega položaja nadrejenega investicijskega podjetja, ali kot je ustrezno finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

2. V primeru investicijskih podjetij iz člena 96(1) v skupini, in kadar ta skupina ne vključuje kreditnih institucij, nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici in investicijsko podjetje, ki ga obvladuje finančni holding ali mešani finančni holding, uporabljata člen 92 na konsolidirani podlagi na naslednji način:

(a) z uporabo izračuna zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz člena 96(2);

(b) z uporabo izračuna kapitala na podlagi konsolidiranega položaja nadrejenega investicijskega podjetja ali kot je ustrezno, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, in v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.

▼M8

_____

▼B

POGLAVJE 3

Trgovalna knjiga

Člen 102

Zahteve glede trgovalne knjige

1. Pozicije v trgovalni knjigi so brez omejitev in se lahko z njimi prosto trguje ali zanje obstaja možnost varovanja pred tveganji.

▼M8

2. Namen trgovanja se dokaže na podlagi strategij, politik in postopkov, ki jih institucija vzpostavi za upravljanje pozicije ali portfelja v skladu s členi 103, 104 in 104a.

3. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo sisteme in nadzor za upravljanje svoje trgovalne knjige v skladu s členom 103.

4. Za namene zahtev glede poročanja iz člena 430b(3) se pozicije iz trgovalne knjige dodelijo trgovalnim enotam, vzpostavljenim v skladu s členom 104b.

5. Za pozicije v trgovalni knjigi veljajo zahteve glede preudarnega vrednotenja, določene v členu 105.

6. Institucije notranje varovanje pred tveganjem obravnavajo v skladu s členom 106.

Člen 103

Upravljanje trgovalne knjige

1. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za celovito upravljanje trgovalne knjige. Te politike in postopki se nanašajo vsaj na:

(a) dejavnosti, za katere institucija meni, da so namenjene trgovanju in predstavljajo del trgovalne knjige za namene kapitalskih zahtev;

(b) obseg, v katerem se lahko pozicija dnevno vrednoti po tekočih tržnih cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu;

(c) obseg, v katerem lahko institucija, za pozicije, ki se vrednotijo z uporabo notranjega modela:

   (i) ugotovi vsa pomembna tveganja pozicije;

   (ii) zagotovi varovanje za vsa pomembna tveganja pozicije z instrumenti, za katere obstaja aktiven dvosmeren likvidni trg;

   (iii) izpelje zanesljive ocene za ključne predpostavke in parametre, ki se uporabljajo v modelu;

(d) obseg, v katerem institucija lahko, in se to od nje zahteva, pripravi vrednotenja za pozicije, ki jih je mogoče dosledno zunanje ovrednotiti;

▼M8

(e) obseg, v katerem bi pravne omejitve ali druge operativne zahteve ovirale sposobnost institucije, da unovči pozicijo ali zagotovi njeno varovanje na kratek rok;

(f) obseg, v katerem institucija lahko, in se to od nje zahteva, aktivno upravlja tveganja pozicij v okviru svojega trgovanja;

(g) obseg, v katerem lahko institucija prerazvrsti tveganje ali pozicije med netrgovalno in trgovalno knjigo, ter zahteve za takšne prerazvrstitve iz člena 104a.

2. Pri upravljanju svojih pozicij ali portfeljev pozicij v trgovalni knjigi institucija izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) institucija ima jasno dokumentirano strategijo trgovanja za pozicijo ali portfelje iz trgovalne knjige, ki jo odobri višje vodstvo in ki vključuje pričakovano obdobje posedovanja;

(b) institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za aktivno upravljanje pozicij ali portfeljev v trgovalni knjigi; navedene politike in postopki vključujejo:

(i) pozicije ali portfelje pozicij, ki jih lahko odpre vsaka trgovalna enota oziroma imenovani trgovci;

(ii) določanje pozicijskih limitov in spremljanje njihove ustreznosti;

(iii) zagotavljanje, da so trgovci neodvisni pri odpiranju in upravljanju pozicije v okviru dogovorjenih limitov in v skladu z odobreno strategijo;

(iv) zagotavljanje, da se pozicije sporočajo višjemu vodstvu kot sestavni del procesa upravljanja tveganj institucije;

(v) zagotavljanje, da se pozicije aktivno spremljajo v povezavi z viri tržnih informacij in da se oceni možnosti tržnosti, varovanja pozicije ali njenih tveganj, vključno z oceno, kakovostjo in razpoložljivostjo vhodnih tržnih podatkov v procesu vrednotenja, obsegom tržnega prometa in obsegom pozicij, ki so predmet trgovanja;

(vi) aktivne postopke in kontrole na področju preprečevanja goljufij;

(c) institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za spremljanje pozicij v skladu s strategijo trgovanja institucije, vključno s spremljanjem prometa in pozicij, katerih prvotno predvideno obdobje posedovanja je bilo prekoračeno.

▼B

Člen 104

Vključitev v trgovalno knjigo

1. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za določanje, katere pozicije je treba vključiti v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev, v skladu z zahtevami iz člena 102 in opredelitvijo trgovalne knjige v skladu s točko (86) člena 4(1) ter ob upoštevanju sposobnosti in izkušenj, ki jih ima institucija na področju upravljanja

▼B

tveganj. Skladnost s temi politikami in postopki mora biti v celoti dokumentirana in predmet rednih notranje revizijskih pregledov

▼M8

_____

Člen 104b

Zahteve za trgovalne enote

1. Institucije za namene zahtev glede poročanja iz člena 430b(3) vzpostavijo trgovalne enote in vsako od svojih pozicij iz trgovalne knjige dodelijo eni od njih. Pozicije iz trgovalne knjige se dodelijo isti trgovalni enoti samo, kadar izpolnjujejo dogovorjeno poslovno strategijo trgovalne enote ter se dosledno upravljajo in spremljajo v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Trgovalne enote institucij vedno izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

(a) vsaka trgovalna enota ima jasno in razločevalno poslovno strategijo ter strukturo upravljanja tveganj, ki je primerna za njeno poslovno strategijo;

(b) vsaka trgovalna enota ima jasno organizacijsko strukturo; pozicije v dani trgovalni enoti upravljajo imenovani trgovci znotraj institucije; vsak trgovec ima določene funkcije v okviru trgovalne enote; vsak trgovec se dodeli samo eni trgovalni enoti;

(c) v okviru vsake trgovalne enote se določijo pozicijski limiti v skladu z njeno poslovno strategijo;

(d) poročila o dejavnostih, dobičku, upravljanju tveganj in regulativnih zahtevah na ravni trgovalne enote se pripravljajo vsaj enkrat na teden in se redno sporočajo upravljalnemu organu;

(e) vsaka trgovalna enota ima jasen letni poslovni načrt, vključno z jasno opredeljeno politiko prejemkov na podlagi trdnih meril za merjenje uspešnosti;

(f) poročila o pozicijah, ki zapadajo, kršitvah meddnevnih limitov trgovanja, kršitvah dnevnih limitov trgovanja in ukrepih, ki jih je sprejela institucija za odpravo teh kršitev, ter ocene likvidnosti trga se za vsako trgovalno enoto pripravljajo vsak mesec in se dajo na razpolago pristojnim organom.

3. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 2 lahko institucija trgovca dodeli več kot eni trgovalni enoti, če svojemu pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da je bila ta dodelitev narejena zaradi poslovnih razlogov ali razlogov, povezanih z viri, ter da ohranja druge zahteve glede kakovosti iz tega člena, ki se uporabljajo za trgovce in trgovalne enote.

4. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o načinu, na katerega izpolnjujejo odstavek 2. Pristojni organi lahko od institucije zahtevajo, da zaradi skladnosti s tem členom spremeni strukturo ali organizacijo svojih trgovalnih enot.

▼B

Člen 105

Zahteve po preudarnem vrednotenju

▼M8

1. Za vse pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, merjene po pošteni vrednosti, veljajo standardi za preudarno vrednotenje iz tega člena. Institucije zlasti zagotovijo, da preudarno vrednotenje njihovih pozicij iz trgovalne knjige doseže ustrezno stopnjo gotovosti glede na dinamično naravo pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, merjenih po pošteni vrednosti, zahteve po preudarni zanesljivosti ter načinu poslovanja in namen kapitalskih zahtev v zvezi s pozicijami iz trgovalne knjige in pozicijami iz netrgovalne knjige, merjenih po pošteni vrednosti.

▼B

2. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo ustrezne sisteme in kontrole, ki zagotavljajo preudarne in zanesljive ocene vrednotenja. Ti sistemi in kontrole vključujejo vsaj naslednje elemente:

(a) dokumentirane politike in postopke za proces vrednotenja, ki vključujejo jasno opredeljene odgovornosti različnih področij, vključenih v proces določitve vrednotenja, vire tržnih informacij in preverjanje njihove ustreznosti, smernice za uporabo teoretičnih vhodnih podatkov, ki odražajo predvidevanja institucije glede tega, kaj bi udeleženci na trgu uporabili pri oblikovanju cen pozicije, pogostost neodvisnega vrednotenja, časovni okvir končnih cen, postopke za prilagajanje vrednotenj, postopke potrjevanja ob koncu meseca in izredne postopke potrjevanja;

▼C2

(b) jasne linije poročanja, ki so neodvisne od trgovalne enote, za oddelek, ki je odgovoren za proces vrednotenja vse do upravljalnega organa.

▼M8

3. Institucije vsaj enkrat na dan ponovno ovrednotijo pozicije iz trgovalne knjige po pošteni vrednosti. O spremembah vrednosti navedenih pozicij se poroča v izkazu poslovnega izida institucije.

4. Institucije svoje pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, merjene po pošteni vrednosti, ovrednotijo po tekočih tržnih cenah, kadar koli je to mogoče, tudi takrat, ko za te pozicije uporabijo zadevno kapitalsko obravnavo.

▼B

5. Pri vrednotenju po tekočih tržnih cenah institucije upoštevajo načelo previdnosti v zvezi z nakupnim in prodajnim tečajem, razen če lahko institucija zaključi trgovanje po srednjem tečaju. Če institucije uporabijo to odstopanje, potem vsakih šest mesecev obvestijo svoje pristojne organe o zadevnih pozicijah in predložijo dokaze, da lahko zaključijo trgovanje po srednjem tečaju.

▼M8

6. Kadar vrednotenje po tekočih tržnih cenah ni mogoče, institucije konservativno vrednotijo svoje pozicije in portfelje z uporabo notranjega modela, tudi pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicije v trgovalni knjigi in pozicije v netrgovalni knjigi, merjene po pošteni vrednosti.

▼B

7. Pri uporabi vrednotenja z modelom institucije izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) višje vodstvo je seznanjeno s postavkami trgovalne knjige ali drugimi pozicijami po pošteni vrednosti, ki so predmet vrednotenja z modelom, in razume pomen negotovosti, ki zaradi tega nastane pri poročanju o tveganju/uspešnosti poslovanja;

(b) institucije uskladijo vhodne tržne podatke s tržnimi cenami, če je to mogoče, ter redno ocenjujejo primernost vhodnih tržnih podatkov določene pozicije, ki se vrednoti, in parametre modela;

(c) institucije uporabljajo metodologije vrednotenja, ki predstavljajo uveljavljeno tržno prakso za določene finančne instrumente ali blago, če so na voljo;

(d) če institucija sama razvije model, ta temelji na ustreznih predpostavkah, ki so jih ocenili in preskusili ustrezno usposobljeni subjekti, ki niso sodelovali v procesu razvoja modela;

(e) institucije vzpostavijo formalne postopke za kontrolo sprememb in hranijo varno kopijo modela, ki jo občasno uporabijo za preverjanje vrednotenj;

(f) upravljavec tveganj se zaveda slabosti uporabljenih modelov in jih zna na najboljši možni način upoštevati v rezultatih vrednotenja; in

(g) opravljajo se redni pregledi modelov institucij, da se določi natančnost njihovega delovanja, kar vključuje ocenjevanje trajne ustreznosti predpostavk, analizo dobičkov in izgub glede na dejavnike tveganja ter primerjavo dejanskih realiziranih vrednosti z rezultati notranjega modela.

▼M8

Za namene točke (d) prvega pododstavka se model razvije ali odobri neodvisno od trgovalnih enot in se neodvisno preskusi, kar vključuje validacijo matematičnih izračunov, predpostavk in programske opreme.

▼B

8. Institucije poleg dnevnega vrednotenja po tekočih tržnih cenah ali vrednotenja z modelom opravijo tudi neodvisen pregled cen. Potrjevanje tržnih cen in vhodnih podatkov za model opravi oseba ali enota, neodvisna od oseb ali enot, ki imajo korist od trgovalne knjige, vsaj enkrat mesečno ali pogosteje, odvisno od narave tržne ali trgovalne dejavnosti. Če neodvisni viri oblikovanja cen niso na voljo ali sopristranski, bi lahko bila primerna uporaba previdnostnih ukrepov, kot so prilagoditve vrednotenja.

9. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za upoštevanje prilagoditev vrednotenja.

10. Institucije formalno upoštevajo naslednje prilagoditve vrednotenja: nerealizirane kreditne razmike, stroške zapiranja pozicij, operativna tveganja, nestabilnost tržnih cen, predčasno zapiranje pozicij, stroške investiranja in financiranja, prihodnje administrativne stroške in po potrebi tveganje, povezano z uporabo modela.

▼B

11. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za izračun prilagoditve tekočega vrednotenja manj likvidnih pozicij, ki lahko izhajajo zlasti iz dogodkov na trgu ali iz razmer, povezanih z institucijo, npr. koncentrirane pozicije in/ali pozicije, katerih prvotno predvideno obdobje posedovanja se je izteklo. Institucije take prilagoditve po potrebi izvedejo poleg kakršnih koli sprememb vrednosti pozicije, potrebne za namene finančnega poročanja, in jih oblikujejo tako, da izražajo nelikvidnost pozicije. V okviru teh postopkov institucije upoštevajo več dejavnikov pri ugotavljanju, ali je za manj likvidne pozicije potrebna prilagoditev vrednotenja. Med te dejavnike spadajo:

▼M8

(a) dodatni čas, ki bi bil potreben za vzpostavitev varovanja pozicije ali tveganj znotraj pozicije, daljši od obdobja likvidnosti, ki se je dodelilo dejavnikom tveganja pozicije v skladu s členom 325bd;

▼B

(b) nestanovitnost in povprečje razponov prodajnega/nakupnega tečaja;

(c) razpoložljivost tržnih kotacij (število in identiteta vzdrževalcev trga), nestanovitnost ter povprečje trgovalnih obsegov, vključno z obsegom trgovanja v obdobjih stresnih razmer na trgu;

(d) koncentracije na trgu;

(e) staranje pozicij;

(f) obseg vrednotenja z modelom;

(g) vpliv drugih tveganj, povezanih z uporabo modela.

12. Pri uporabi vrednotenja, ki ga opravi tretja oseba, ali vrednotenja z modelom institucije same ocenijo, ali bodo uporabile prilagoditve vrednotenja. Poleg tega institucije preučijo, ali bi bilo treba prilagoditi manj likvidne pozicije, in redno preverjajo njihovo ustreznost. Institucije tudi izrecno ocenijo, ali so potrebne prilagoditve vrednotenja, povezane z negotovostjo glede parametrov, ki so uporabljeni v modelih.

13. V zvezi s kompleksnimi produkti, vključno z izpostavljenostmi v listinjenju in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi n-tega neplačila, institucije izrecno ocenijo, ali so potrebne prilagoditve vrednotenja, ki odražajo modelsko tveganje, povezano z morebitno uporabo nepravilne metodologije vrednotenja, ter modelsko tveganje, povezano z uporabo teoretičnih (in morda napačnih) umeritvenih parametrov v modelu za vrednotenje.

14. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi se za namene odstavka 1 tega člena uporabljajo zahteve iz člena 105.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 106

Notranja varovanja

1. Notranje varovanje izpolnjuje zlasti naslednje zahteve:

(a) njegov prvotni namen ni izogibanje kapitalskim zahtevam ali njihovo zmanjševanje;

(b) je ustrezno dokumentirano ter je predmet posebne notranje odobritve in revizijskih postopkov;

(c) zanj veljajo tržni pogoji;

(d) tržno tveganje, ki iz njega izhaja, se upravlja dinamično znotraj dovoljenih limitov v trgovalni knjigi;

▼C2

(e) skrbno se spremlja v skladu z ustreznimi postopki.

▼B

2. Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo brez poseganja v zahteve, ki veljajo za varovano pozicijo v netrgovalni knjigi.

3. Kadar institucija varuje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova kreditnega tveganja ali izpostavljenosti iz naslova tveganja nasprotne stranke s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom iz trgovalne knjige z uporabo notranjega varovanja, se z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 za izpostavljenost v netrgovalni knjigi ali izpostavljenost tveganju nasprotne stranke ne šteje, da je varovana za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, razen če institucija od primernega tretjega dajalca zavarovanja za izpostavljenosti v netrgovalni knjigi kupi ustrezen kreditni izvedeni finančni instrument, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje v netrgovalni knjigi. Če je tako zavarovanje tretje osebe kupljeno in priznano kot varovanje za izpostavljenost v netrgovalni knjigi za namene izračuna kapitalskih zahtev, notranje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom in zunanje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom nista vključena v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev ne glede na člen 299(h).

▼B

NASLOV II

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KREDITNO TVEGANJE

POGLAVJE 1

Splošna načela

Člen 107

Pristopi h kreditnemu tveganju

1. Institucije za izračun zneskov svojih tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(3)(a) in (f) uporabljajo standardizirani pristop iz poglavja 2 ali, če jim pristojni organi v skladu s členom 143 to dovolijo, pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz poglavja 3.

►C2 2. Za trgovalne izpostavljenosti in prispevke v jamstveni sklad centralne nasprotne stranke ◄, institucije za izračun zneskov svojih tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(3)(a) in (f) uporabljajo obravnavo iz oddelka 9 poglavja 6. Vse druge vrste izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke, institucije obravnavajo kot sledi:

(a) kot izpostavljenosti do institucije za druge vrste izpostavljenosti do kvalificirane CNS;

(b) kot izpostavljenosti do podjetja za druge vrste izpostavljenosti do nekvalificirane CNS.

▼M8

3. Za namene te uredbe se izpostavljenosti do investicijskega podjetja iz tretje države, do kreditne institucije iz tretje države in do borze iz tretje države obravnavajo kot izpostavljenosti do institucije samo, kadar v tretji državi za ta subjekt veljajo bonitetne in nadzorniške zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

▼B

4. Za namene odstavka 3 lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ali so zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve tretje države vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej obravnavajo izpostavljenost subjektom iz odstavka 3 kot izpostavljenost institucijam, pod pogojem da so zadevni pristojni organi odobrili tretjo državo kot primerno za to obravnavo pred 1. januarjem 2014.

Člen 108

Uporaba tehnik zmanjševanja kreditnega tveganja v okviru standardiziranega pristopa in pristopa IRB

1. Za izpostavljenost, za katero institucija uporabi standardizirani pristop iz poglavja 2 ali pristop IRB iz poglavja 3, vendar ne uporabi lastnih ocen izgub ob neplačilu (LGD) in konverzijskih faktorjev iz člena

▼B

151, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(3)(a) in (f) oziroma zneskov pričakovane izgube za namene izračuna iz člena 36(1)(d) in člena 62(c) upošteva učinke zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s poglavjem 4.

2. Za izpostavljenost, za katero institucija uporabi pristop IRB z uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 151, lahko institucija upošteva učinke zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s poglavjem 3.

▼M5

Člen 109

Obravnava pozicij v listinjenju

Institucije izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo, ki jo imajo v listinjenju, v skladu s poglavjem 5.

▼B

Člen 110

Obravnava popravkov zaradi kreditnega tveganja

1. Institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, obravnavajo splošne popravke zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 62(c).

2. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB, obravnavajo splošne popravke zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 159, členom 62(d) in členom 36(1)(d).

Za namene tega člena ter poglavij 2 in 3 so iz splošnih in posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja izključene rezervacije za splošna bančna tveganja.

3. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB, vendar v skladu s členoma 148 in 150 za del svojih izpostavljenosti na konsolidirani ali posamični podlagi uporabljajo standardizirani pristop, določijo del splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, ki bo spadal pod obravnavo splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v okviru standardiziranega pristopa in del, ki bo spadal pod obravnavo splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v okviru pristopa IRB, na naslednji način:

(a) če je primerno, kadar institucija, ki je vključena v konsolidacijo, uporablja izključno pristop IRB, bodo splošni popravki zaradi kreditnega tveganja te institucije spadali pod obravnavo iz odstavka 2;

(b) če je primerno, kadar institucija, ki je vključena v konsolidacijo, uporablja izključno standardizirani pristop, bodo splošni popravki zaradi kreditnega tveganja te institucije spadali pod obravnavo iz odstavka 1;

(c) preostanek popravkov zaradi kreditnega tveganja se dodeli sorazmerno glede na deleža zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, za katere se uporabljata standardizirani pristop in pristop IRB.

▼B

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi izračun posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v okviru veljavnega računovodskega okvira za:

(a) vrednost izpostavljenosti v okviru standardiziranega pristopa iz člena 111;

(b) vrednost izpostavljenosti v okviru pristopa IRB iz členov 166 do 168;

(c) obravnavo zneskov pričakovane izgube iz člena 159;

▼C2

(d) vrednost izpostavljenosti za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju iz členov 246 in 266;

▼B

(e) določitev neplačila iz člena 178;

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 2

Standardizirani pristop

Oddelek 1

Splošna načela

Člen 111

Vrednost izpostavljenosti

▼M7

1. Vrednost izpostavljenosti iz naslova aktivne bilančne postavke je enaka njeni knjigovodski vrednosti po upoštevanju po posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105, odbitkov zneskov v skladu s točko (m) člena 36(1) ter drugih zmanjšanj kapitala v zvezi z zadevno aktivno postavko. Vrednost izpostavljenosti iz naslova zunajbilančne postavke iz Priloge I je enaka naslednjemu odstotku njene nominalne vrednosti po odštetju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1):

▼B

(a) 100 % pri postavki visokega tveganja;

(b) 50 % pri postavki srednjega tveganja;

(c) 20 % pri postavki srednjega/nizkega tveganja;

(d) 0 % pri postavki nizkega tveganja.

Zunajbilančne postavke iz drugega stavka prvega pododstavka se razvrstijo v kategorije tveganja, kot je navedeno v Prilogi I.

Kadar institucija uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223, se vrednost izpostavljenosti vrednostnih papirjev ali blaga, prodanega, predloženega ali posojenega na podlagi repo poslov ali na podlagi poslov posoje/izposoje

▼B

vrednostnih papirjev ali blaga in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki je primerna za take vrednostne papirje ali blago, kot je določeno v členih 223 do 225.

2. Vrednost izpostavljenosti izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge II se določi v skladu s poglavjem 6 ob upoštevanju učinkov pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu za namene navedenih metod v skladu s poglavjem 6. Vrednost izpostavljenosti repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja se lahko določi v skladu s poglavjem 6 ali poglavjem 4.

3. Če se za izpostavljenost uporablja stvarno kreditno zavarovanje, se lahko vrednost izpostavljenosti, ki se uporablja za navedeno postavko, spremeni v skladu s poglavjem 4.

Člen 112

Kategorije izpostavljenosti

Vsaka izpostavljenost se razvrsti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank;

(b) izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav;

(c) izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja;

(d) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank;

(e) izpostavljenosti do mednarodnih organizacij;

(f) izpostavljenosti do institucij;

(g) izpostavljenosti do podjetij;

(h) izpostavljenosti na drobno;

(i) izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine;

(j) neplačane izpostavljenosti;

(k) izpostavljenosti, povezane z zelo visokim tveganjem;

(l) izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice;

(m) postavke iz naslova pozicij v listinjenju;

(n) izpostavljenosti do institucij in podjetij s kratkoročno bonitetno oceno;

(o) izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjemih (KNP);

(p) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

(q) druge postavke.

Člen 113

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti se uteži tveganja uporabijo za vse izpostavljenosti, razen če so ►C2 odbite ◄ od kapitala, v skladu z določbami oddelka 2. Uporaba uteži tveganja temelji na kategoriji izpostavljenosti, v katero je razvrščena izpostavljenost, in na njeni kreditni kakovosti v obsegu, določenem v oddelku 2.

▼B

Kreditna kakovost se lahko določi glede na bonitetne ocene ECAI, ali bonitetne ocene izvoznih agencij v skladu z oddelkom 3.

2. Za namene uporabe uteži tveganja, kot je določeno v odstavku 1, se vrednost izpostavljenosti pomnoži z utežjo tveganja, navedeno ali določeno v skladu z oddelkom 2.

3. Če se za izpostavljenost uporablja kreditno zavarovanje, se lahko utež tveganja, ki se uporablja za navedeno postavko, spremeni v skladu s poglavjem 4.

4. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

5. Izpostavljenostim, za katere izračun v oddelku 2 ni predviden, se dodeli utež tveganja 100 %.

6. Z izjemo izpostavljenosti, iz naslova postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala in postavk dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, lahko institucija ob predhodni odobritvi pristojnih organov opusti uporabo zahtev iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti te institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, njena podrejena družba, podrejena družba njene nadrejene družbe ali podjetje, s katerim je povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS. Pristojni organi lahko dajo odobritev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼C2

(a) nasprotna stranka je institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, za katero veljajo ustrezne bonitetne zahteve;

▼B

(b) nasprotna stranka in banka sta vključeni v polno konsolidacijo iste skupine;

(c) za nasprotno stranko se uporabljajo isti postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja kot za institucijo;

(d) nasprotna stranka ima sedež v isti državi članici kot institucija;

(e) ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti od nasprotne stranke k instituciji.

Če se instituciji v skladu s tem odstavkom dovoli opustitev zahtev iz odstavka 1, lahko uporabi utež tveganja 0 %.

7. Z izjemo izpostavljenosti, iz naslova postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter postavk dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, lahko institucije ob predhodnem dovoljenju pristojnih organov opustijo uporabo zahtev iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti do nasprotnih strank, s katerimi je institucija sklenila institucionalno shemo za zaščito vlog, tj. pogodbeno ali zakonsko določeno ureditev odgovornosti, ki ščiti te institucije ter zlasti zagotavlja njihovo likvidnost in kapitalsko ustreznost, da se po potrebi prepreči stečaj. Pristojni organi lahko izdajo dovoljenje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼B

(a) izpolnjene so zahteve iz odstavka 6(a), (d) in (e);

(b) ureditve zagotavljajo, da je mogoče v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog v skladu z obvezami odobriti potrebno podporo iz hitro dostopnih sredstev;

(c) v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog so na voljo primerni in enotno določeni sistemi za spremljavo in klasifikacijo tveganj, kar omogoča popolni pregled nad tveganji vseh posameznih članov in institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote, z ustreznimi možnostmi vplivanja; s temi sistemi se v skladu s členom 178(1) ustrezno spremljajo neplačane izpostavljenosti;

(d) v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog se izvaja lastna ocena tveganj, o kateri so posamezni člani obveščeni;

(e) v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog se enkrat letno sestavi in objavi konsolidirano poročilo, ki obsega bilanco stanja, izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote, ali poročilo, ki obsega zbirno bilanco stanja, zbiren izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote;

(f) člani institucionalne sheme za zaščito vlog morajo obvestilo o nameravanem izstopu iz sheme predložiti najmanj 24 mesecev pred izstopom;

(g) odpravi se večkratna uporaba sestavin, primernih za izračun kapitala (v nadaljnjem besedilu: večkratna uporaba kapitala), ter neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog;

(h) institucionalna shema za zaščito vlog temelji na širokem članstvu kreditnih institucij s pretežno homogenim poslovnim profilom;

(i) zadevni pristojni organi redno potrjujejo in spremljajo ustreznost sistemov iz točk (c) in (d).

Če se institucija v skladu s tem odstavkom odloči, da ne bo uporabila zahtev odstavka 1, lahko uporabi utež tveganja 0 %.

Oddelek 2

Uteži tveganja

Člen 114

Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank

1. Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank se dodeli utež tveganja 100 %, razen če se uporabljajo obravnave iz odstavkov 2 do 7.

▼B

2. Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, ►C2 se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 1, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136. ◄

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Izpostavljenostim do ECB se dodeli utež tveganja 0 %.

4. Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank držav članic, denominiranim in financiranim v domači valuti enot centralne ravni države in centralne banke, se dodeli utež tveganja 0 %.

▼C2

_____

▼M10

_____

▼B

7. Kadar pristojni organi tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, izpostavljenostim do njihovih enot centralne ravni držav in centralnih bank, denominiranim in financiranim v domači valuti, dodelijo utež tveganja, ki je nižja od uteži iz odstavkov 1 in 2, lahko institucije takim izpostavljenostim dodelijo uteži tveganja na enak način.

►C2 Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ◄ ali je nadzorniška in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za izpostavljenosti do enot centralne ravni države ali centralne banke tretje države, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za takšno obravnavo pred 1. januarjem 2014.

Člen 115

Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav

1. Za izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav se uporabi enaka utež tveganja kot za izpostavljenosti do institucij, razen če se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav iz

▼B

odstavka 2 ali 4 ali dobijo utež tveganja, kot je določeno v odstavku 5. Ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 119(2) in 120(2) se ne uporablja.

2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni države se lahko obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države, na območju katere so ustanovljene, če ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi, zaradi pristojnosti enot regionalne in lokalne ravni države za pobiranje posebnih davkov ter obstoja posebnih institucionalnih ureditev, ki zmanjšujejo tveganje njihovega neplačila.

EBA vzdržuje javno dostopno zbirko podatkov vseh enot regionalne in lokalne ravni držav v Uniji, ki jih ustrezni pristojni organi obravnavajo kot izpostavljenosti do njihovih enot centralne ravni držav.

3. Izpostavljenosti do cerkev ali verskih skupnosti se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav, če so cerkve in verske skupnosti ustanovljene v obliki pravnih oseb javnega prava in če pobirajo davke v skladu z zakonodajo, ki jim daje to pravico. Odstavek 2 se v temu primeru ne uporablja. V tem primeru se za namene člena 150(1)(a) dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa ne izključi.

4. Kadar pristojni organi na območju tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, obravnavajo izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav kot izpostavljenosti do njihovih enot centralne ravni države ter ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi, zaradi pristojnosti enot regionalne ali lokalne ravni države za pobiranje davkov ter obstoja posebnih institucionalnih ureditev, ki zmanjšujejo tveganje njihovega neplačila, lahko institucije izpostavljenostim do takih enot regionalne in lokalne ravni države dodelijo uteži tveganja na enak način.

Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ali je nadzorna in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za takšno obravnavo pred 1. januarjem 2014.

5. Izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, ki niso navedene v odstavkih 2 do 4 ter so denominirane in financirane v domači valuti teh enot regionalne in lokalne ravni države, se dodeli utež tveganja 20 %.

▼B

Člen 116

Izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja

1. Izpostavljenostim do subjektov javnega sektorja, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na razpolago, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 2 glede na stopnjo kreditne kakovosti, ki se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni države, na območju katere je ustanovljen subjekt javnega sektorja:

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti, dodeljena enotam centralne ravni države	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Utež tveganja za izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, ustanovljenih v državah, katerih enote centralne ravni države niso ocenjene, je 100 %.

2. Izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se obravnavajo v skladu s členom 120. Ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 119(2) in 120(2) se za te subjekte ne uporablja.

3. Za izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja z originalno zapadlostjo tri mesece ali manj je utež tveganja 20 %.

4. V izjemnih okoliščinah se lahko izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države, na območju katere so ustanovljene, če po mnenju pristojnih organov na tem območju, zaradi ustreznega jamstva s strani enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi.

5. Kadar pristojni organi na območju tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, obravnavajo izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja v skladu z odstavkoma 1 ali 2, lahko institucije izpostavljenostim do takih subjektov javnega sektorja dodelijo uteži tveganja na enak način. V nasprotnem primeru institucije uporabijo utež tveganja 100 %.

Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ali je nadzorniška in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za takšno obravnavo pred 1. januarjem 2014.

▼B

Člen 117

Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank

1. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank, ki niso navedene v odstavku 2, se obravnavajo enako kot izpostavljenosti do institucij. Ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 119(2), 120(2) in 121(3) se ne uporablja.

Medameriška investicijska korporacija, Črnomorska banka za trgovino in razvoj, Centralno-ameriška banka za gospodarsko integracijo in Razvojna banka Latinske Amerike – CAF se obravnavajo kot multilateralne razvojne banke.

2. Izpostavljenostim do naslednjih multilateralnih razvojnih bank se dodeli utež tveganja 0 %:

(a) Mednarodna banka za obnovo in razvoj;

(b) Mednarodna finančna korporacija;

(c) Medameriška razvojna banka;

(d) Azijska razvojna banka;

(e) Afriška razvojna banka;

(f) Razvojna banka Sveta Evrope;

(g) Nordijska investicijska banka;

(h) Karibska razvojna banka;

(i) Evropska banka za obnovo in razvoj;

(j) Evropska investicijska banka;

(k) Evropski investicijski sklad;

(l) Mednarodna agencija za zavarovanje investicij;

(m) Mednarodna finančna pomoč za imunizacijo;

(n) Islamska razvojna banka;

▼M8

(o) Mednarodno združenje za razvoj;

(p) Azijska banka za investicije v infrastrukturo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za spreminjanje te uredbe s sprejemanjem delegiranih aktov v skladu s členom 462 za spreminjanje seznama multilateralnih razvojnih bank iz prvega pododstavka v skladu z mednarodnimi standardi seznama.

▼B

3. Deležu neplačanega kapitala, vpisanega v Evropski investicijski sklad, se dodeli utež tveganja 20 %.

Člen 118

Izpostavljenosti do mednarodnih organizacij

Izpostavljenostim do naslednjih mednarodnih organizacij se dodeli utež tveganja 0 %:

▼M8

(a) Evropska unija in Evropska skupnost za atomsko energijo;

▼B

(b) Mednarodni denarni sklad;

(c) Banka za mednarodne poravnave;

(d) evropski instrument za finančno stabilnost;

(e) Evropski mehanizem za stabilnost;

(f) mednarodna finančna institucija, ki jo ustanovita dve ali več držav članic ter katere namen je zagotoviti financiranje in finančno pomoč za njene članice, ki imajo resne finančne težave ali jim te grozijo.

Člen 119

Izpostavljenosti do institucij

1. Izpostavljenostim do institucij, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s členom 120. Izpostavljenostim do institucij, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na razpolago, se utež tveganja dodeli v skladu s členom 121.

2. Izpostavljenostim do institucij s preostalo zapadlostjo tri mesece ali manj, denominiranim in financiranim v nacionalni valuti kreditojemalca, se dodeli utež tveganja, ki je eno kategorijo manj ugodna od ugodnejše uteži tveganja, dodeljene izpostavljenostim do enot centralne ravni države, v kateri ima institucija sedež, kot je opisano v členih 114(4) do (7).

3. Izpostavljenostim s preostalo zapadlostjo tri mesece ali manj, denominiranim in financiranim v nacionalni valuti kreditojemalca, se v nobenem primeru ne dodeli utež tveganja, ki je manjša kot 20 %.

4. Izpostavljenostim do institucije iz naslova obveznih rezerv, ki jih institucija vzdržuje zaradi zahtev ECB ali centralne banke države članice, se lahko dodeli utež tveganja, ki velja za izpostavljenosti do centralne banke zadevne države članice, če:

(a) se obvezne rezerve vzdržujejo v skladu z Uredbo (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv ([1]) ali v skladu z nacionalnimi zahtevami, ki so v vseh pomembnih vidikih enakovredne navedeni uredbi;

(b) se obvezne rezerve v primeru stečaja ali insolventnosti institucije, pri kateri se vzdržujejo, pravočasno in v celoti povrnejo instituciji ter niso na voljo za pokritje drugih obveznosti institucije.

▼M9

5. Izpostavljenosti do finančnih institucij, ki imajo dovoljenje in so pod nadzorom pristojnih organov ter zanje veljajo bonitetne zahteve, ki so primerljive s tistimi, ki veljajo glede trdnosti za institucije, se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij.

Za namene tega odstavka se bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) 2019/2033, štejejo za primerljive s tistimi, ki veljajo glede trdnosti za institucije.

([1]) UL L 250, 2.10.2003, str. 10.

▼B

Člen 120

Izpostavljenosti do ocenjenih institucij

1. Izpostavljenostim do institucij s preostalo zapadlostjo več kot tri mesece, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 3, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 3

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Izpostavljenostim do institucije s preostalo zapadlostjo do treh mesecev, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 4, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136:

Razpredelnica 4

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Medsebojni vpliv obravnave kratkoročne bonitetne ocene iz člena 131 in splošne ugodnejše obravnave kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2 je naslednji:

(a) kadar ocena kratkoročne izpostavljenosti ni na razpolago, se splošna ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2 uporablja za vse izpostavljenosti do institucij s preostalo zapadlostjo do treh mesecev;

(b) kadar obstaja kratkoročna ocena, ki določa uporabo ugodnejše ali enake uteži tveganja kot uporaba splošne ugodnejše obravnave kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2, se kratkoročna ocena uporablja le za navedeno ocenjeno izpostavljenost. Za druge kratkoročne izpostavljenosti se uporablja splošna ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2;

(c) kadar obstaja kratkoročna ocena, ki določa uporabo manj ugodne uteži tveganja kot uporaba splošne ugodnejše obravnave kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2, se splošna ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti ne uporablja in se vsem neocenjenim kratkoročnim terjatvam dodeli enaka utež tveganja, kot se uporablja v skladu z navedeno kratkoročno oceno.

▼B

Člen 121

Izpostavljenosti do neocenjenih institucij

1. Izpostavljenostim do institucij, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na razpolago, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 5 glede na stopnjo kreditne kakovosti, ki se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni države, na območju katere je ustanovljena institucija.

Razpredelnica 5

Stopnja kreditne kakovosti, dodeljena enotam centralne ravni države	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja izpostavljenosti	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Utež tveganja za izpostavljenosti do neocenjenih institucij, ustanovljenih v državah, katerih enote centralne ravni države niso ocenjene, je 100 %.

3. Utež tveganja za izpostavljenosti do neocenjenih institucij z originalno efektivno zapadlostjo tri mesece ali manj je 20 %.

4. Ne glede na odstavka 2 in 3 znaša utež tveganja za izpostavljenosti iz naslovatrgovinskega financiranja – iz točke (b) drugega pododstavka člena 162(3) – do neocenjenih institucij 50 %, kadar pa je preostala zapadlost teh izpostavljenosti iz naslova trgovinskega financiranja do neocenjenih institucij tri mesece ali manj, znaša utež tveganja 20 %.

Člen 122

Izpostavljenosti do podjetij

1. Izpostavljenostim, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 6, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 6

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Izpostavljenostim, za katere taka bonitetna ocena ni na razpolago, se dodeli višja od naslednjih uteži tveganja: utež tveganja 100 % ali utež tveganja za izpostavljenosti do enot centralne ravni države, na območju katere je ustanovljeno podjetje.

▼B

Člen 123

Izpostavljenosti na drobno

Izpostavljenostim, ki izpolnjujejo naslednja merila, se dodeli utež tveganja 75 %:

(a) so izpostavljenosti do ene ali več fizičnih oseb ali do majhnih ali srednjih podjetij (MSP);

(b) izpostavljenost je ena od velikega števila izpostavljenosti s podobnimi lastnostmi, tako da so tveganja, povezana s takimi izpostavljenostmi, znatno zmanjšana;

(c) po podatkih institucije skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami in so razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz točke (i) člena 112, ne presega 1 milijona EUR. Institucija sprejme razumne ukrepe za ugotovitev skupne višine izpostavljenosti.

Vrednostni papirji ne spadajo v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

Izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo meril iz točk (a) do (c) prvega pododstavka, ne spadajo v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

Sedanja vrednost najmanjše vsote plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ iz naslova izpostavljenosti na drobno spada v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

▼M8

Izpostavljenosti iz naslova kreditov, ki jih odobri kreditna institucija upokojencem ali zaposlenim s pogodbo za nedoločen čas na podlagi brezpogojnega prenosa dela pokojnine ali plače kreditojemalca na to kreditno institucijo, se dodeli utež tveganja 35 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) kreditojemalec za odplačilo kredita brezpogojno pooblasti pokojninski sklad ali delodajalca, da neposredno plačuje kreditni instituciji z odbitkom mesečnih plačil kredita od mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca;

(b) tveganje smrti, nezmožnosti za delo, brezposelnosti ali zmanjšanja neto mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca so ustrezno zavarovani z zavarovalno polico, ki jo kreditojemalec vpiše v korist kreditne institucije;

(c) mesečna plačila, ki jih mora kreditojemalec plačati za vse kredite, ki izpolnjujejo pogoje iz točk (a) in (b), skupaj ne presegajo 20 % neto mesečne pokojnine ali plače kreditojemalca;

▼M8

(d) najdaljša originalna zapadlost kredita je enaka ali krajša od 10 let.

Člen 124

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine

1. Izpostavljenosti ali delu izpostavljenosti, ki je v celoti zavarovan s hipoteko na nepremičnino, se dodeli utež tveganja 100 %, kadar pogoji iz člena 125 ali 126 niso izpolnjeni, razen za del izpostavljenosti, ki je razvrščen v drugo kategorijo izpostavljenosti. Delu izpostavljenosti, ki presega vrednost hipoteke na nepremičnini, se dodeli utež tveganja, ki se uporablja za nezavarovane izpostavljenosti do zadevne nasprotne stranke.

Del izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovan z nepremičnino, ne presega zastavljenega zneska tržne vrednosti ali – v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti – hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine.

1a. Države članice imenujejo organ, odgovoren za izvajanje odstavka 2. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

Kadar je organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, pristojni organ, ta organ zagotovi, da so zadevna nacionalna telesa in organi, ki imajo makrobonitetni mandat, ustrezno obveščeni o nameri pristojnega organa, da izvaja ta člen, in so ustrezno vključeni v oceno finančne stabilnosti v njegovi državi članici v skladu z odstavkom 2.

Kadar organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, ni pristojni organ, država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev ustreznega usklajevanja in izmenjave informacij med pristojnim organom in imenovanim organom za ustrezno izvajanje tega člena. Od organov se zlasti zahteva, da tesno sodelujejo in izmenjajo vse informacije, ki bi bile lahko potrebne za ustrezno opravljanje nalog, naloženih imenovanemu organu na podlagi tega člena. Namen tega sodelovanja je zlasti izogibati se kakršni koli obliki podvojenega ali nedoslednega ukrepanja med pristojnim organom in imenovanim organom, pa tudi zagotoviti, da se ustrezno upošteva medsebojni vpliv z drugimi ukrepi, zlasti ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 458 te uredbe in člena 133 Direktive 2013/36/EU.

2. Organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a tega člena, na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 430a, in drugih ustreznih kazalnikov redno in vsaj enkrat letno oceni, ali sta utež tveganja 35 % za izpostavljenosti do enega ali več nepremičninskih segmentov, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa, kot je

▼M8

določeno v členu 125, in utež tveganja 50 % za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa, kot je določeno v členu 126, ustrezni glede na:

(a) pretekle izgube na izpostavljenostih, zavarovanih z nepremičninami;

(b) prihodnji razvoj dogodkov na nepremičninskih trgih.

Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a tega člena, na podlagi ocene iz prvega pododstavka tega odstavka sklene, da uteži tveganja iz člena 125(2) ali 126(2) ne odražajo ustrezno dejanskih tveganj, povezanih z izpostavljenostmi do enega ali več nepremičninskih segmentov, ki so v celoti zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa, in če meni, da bi neustreznost uteži tveganja lahko negativno vplivala na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost v njegovi državi članici, lahko zviša uteži tveganja, ki se uporabljajo za te izpostavljenosti, v razponih, določenih v četrtem pododstavku tega odstavka, ali naloži strožja merila od meril iz člena 125(2) ali 126(2).

Organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a tega člena, uradno obvesti EBA in ESRB o morebitnih prilagoditvah uteži tveganja in merilih, uporabljenih na podlagi tega odstavka. EBA in ESRB v enem mesecu od prejema tega uradnega obvestila zadevni državi članici predložita svoje mnenje. EBA in ESRB objavita uteži tveganja in merila za izpostavljenosti iz členov 125, 126 in iz točke (a) člena 199(1), kot jih uveljavi zadevni organ.

Za namene drugega pododstavka tega odstavka lahko organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a, določi uteži tveganja v naslednjih razponih:

(a) 35 % do 150 % za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine;

(b) 50 % do 150 % za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine.

3. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a, določi višje uteži tveganja ali strožja merila na podlagi drugega pododstavka odstavka 2, imajo institucije na voljo šestmesečno prehodno obdobje za njihovo uporabo.

▼M8

4. EBA v tesnem sodelovanju z ESRB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi opredeli stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti iz odstavka 1 in vrste dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri oceni ustreznosti uteži tveganja iz prvega pododstavka odstavka 2.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. ESRB lahko v obliki priporočil v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 in v tesnem sodelovanju z EBA daje usmeritve organom, imenovanim v skladu z odstavkom 1a, glede naslednjega:

(a) dejavnikov, ki bi lahko „negativno vplivali na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost“ iz drugega pododstavka odstavka 2, in

(b) okvirnih referenčnih meril, ki jih mora organ, imenovan v skladu z odstavkom 1a, upoštevati pri določanju višjih uteži tveganja.

6. Institucije države članice uporabijo uteži tveganja in merila, ki so jih organi druge države članice določili v skladu z odstavkom 2, za vse svoje ustrezne izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo v enem ali več delih te države članice.

▼B

Člen 125

Izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine

1. Če pristojni organi ne določijo drugače v skladu s členom 124(2), se izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, obravnavajo na naslednji način:

(a) izpostavljenostim ali delu izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki so ali šele bodo v neposredni posesti lastnika ali upravičenca v primeru osebnih investicijskih podjetij oziroma so ali šele bodo oddana s strani lastnika ali upravičenca v primeru osebnih investicijskih podjetij, se dodeli utež tveganja 35 %;

▼B

(b) izpostavljenostim do zakupnika pri poslih zakupa iz naslova stanovanjskih nepremičnin, pri katerih je institucija zakupodajalec in ima zakupnik možnost nakupa, se dodeli utež tveganja 35 %, če je izpostavljenost institucije v celoti in popolnoma zavarovana z njeno lastninsko pravico na tem premoženju.

2. Institucije obravnavajo izpostavljenost ali del izpostavljenosti kot v celoti in popolnoma zavarovano za namene odstavka 1 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vrednost nepremičnine ni pomembno odvisna od kreditne kakovosti kreditojemalca. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko izključno makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca;

(b) tveganje kreditojemalca ni pomembno odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmožnosti kreditojemalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato vračilo dolga ni pomembno odvisno od katerega koli denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje. Institucije za druge vire določijo največja razmerja med kreditom in dohodkom kot del posojilne politike ter pridobijo ustrezne dokaze o zadevnem dohodku pri odobritvi kredita;

(c) zahteve iz člena 208 in pravila za vrednotenje iz člena 229(1) so izpolnjeni;

(d) razen če ni drugače določeno v členu 124(2), del kredita, ki se mu dodeli utež tveganja 35 % ne presega 80 % tržne vrednosti zadevne nepremičnine, ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti.

3. Institucije lahko odstopajo od odstavka 2(b) za izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če pristojni organ zadevne države članice objavi dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg stanovanjskih nepremičnin, na katerem stopnje izgub ne presegajo naslednjih omejitev:

(a) izgube iz naslova kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino do 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti, razen če je v členu 124(2) določeno drugače, ne presegajo 0,3 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu;

(b) skupne izgube iz naslova kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu.

▼B

4. Če katera koli omejitev iz odstavka 3 v danem letu ni izpolnjena, upravičenost do uporabe odstavka 3 preneha, dokler pogoji iz odstavka 3 v enem od naslednjih let niso izpolnjeni, pa velja pogoj iz odstavka 2(b).

Člen 126

Izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine

1. Če pristojni organi ne določijo drugače v skladu s členom 124(2), se izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine, obravnavajo na naslednji način:

(a) izpostavljenostim ali delu izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na pisarne ali druge gospodarske objekte, se lahko dodeli utež tveganja 50 %;

(b) izpostavljenostim, ki se nanašajo na posle z zakupa iz naslova pisarn ali drugih poslovnih prostorov, pri katerih je institucija zakupodajalec in ima zakupnik možnost nakupa, se lahko dodeli utež tveganja 50 %, če je izpostavljenost institucije v celoti in popolnoma zavarovana z njeno lastninsko pravico na tem premoženju.

2. Institucije obravnavajo izpostavljenost ali del izpostavljenosti kot v celoti in popolnoma zavarovano za namene odstavka 1 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vrednost nepremičnine ni pomembno odvisna od kreditne kakovosti kreditojemalca. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko izključno makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca;

(b) tveganje kreditojemalca ni pomembno odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti kreditojemalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato vračilo dolga ni pomembno odvisno od katerega koli denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje;

(c) zahteve iz člena 208 in pravila za vrednotenje iz člena 229(1) so izpolnjeni;

(d) utež tveganja 50 %, razen če je v členu 124(2) določeno drugače, se dodeli delu kredita, ki ne presega 50 % tržne vrednosti nepremičnine ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, razen če je v členu 124(2) določeno drugače, v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti.

3. Institucije lahko odstopajo od odstavka 2(b) za izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če pristojni organ zadevne države članice objavi dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg poslovnih nepremičnin z izgubami, ki ne presegajo naslednjih omejitev.

▼B

(a) izgube iz naslova kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino do 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti (razen če je v členu 124(2) določeno drugače), ne presegajo 0,3 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino;

(b) skupne izgube iz naslova kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino.

4. Če katera koli omejitev iz odstavka 3 v danem letu ni izpolnjena, upravičenost do uporabe odstavka 3 preneha, dokler pogoji iz odstavka 3 v enem od naslednjih let niso izpolnjeni, pa velja pogoj iz odstavka 2(b).

Člen 127

Neplačane izpostavljenosti

▼M7

1. Nezavarovanemu delu katere koli postavke, kjer je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila dolžnika, ali nezavarovanemu delu katerega koli kreditnega posla v primeru izpostavljenosti na drobno, kjer je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila, se dodeli utež tveganja:

(a) 150 %, kadar je seštevek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1), manjši kot 20 % nezavarovanega dela vrednosti izpostavljenosti, če ti posebni popravki zaradi kreditnega tveganja in odbitki niso bili uporabljeni;

(b) 100 %, kadar je seštevek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in zneskov, odbitih v skladu s točko (m) člena 36(1), enak ali večji kot 20 % nezavarovanega dela vrednosti izpostavljenosti, če ti posebni popravki zaradi kreditnega tveganja in odbitki niso bili uporabljeni.

▼B

2. Za namen opredelitve zavarovanega dela neplačane izpostavljenosti so primerna tista zavarovanja s premoženjem in jamstva, ki so primerna za namene zmanjševanja kreditnega tveganja iz poglavja 4.

3. Vrednosti izpostavljenosti z upoštevanimi posebnimi popravki zaradi kreditnega tveganja, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine v skladu s členom 125, se dodeli utež tveganja 100 %, če je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila.

4. Vrednosti izpostavljenosti z upoštevanimi posebnimi popravki zaradi kreditnega tveganja, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine v skladu s členom 126, se dodeli utež tveganja 100 %, če je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila.

▼B

Člen 128

Postavke, povezane z zelo visokim tveganjem

▼M8

1. Institucije dodelijo utež tveganja 150 % izpostavljenostim, ki so povezane z zelo visokimi tveganji.

2. Za namene tega člena institucije kot izpostavljenosti, povezane z zelo visokimi tveganji, obravnavajo katere koli od naslednjih izpostavljenosti:

(a) naložbe v podjetja tveganega kapitala, razen kadar se te naložbe obravnavajo v skladu s členom 132;

(b) naložbe v kapital nejavnih družb, razen kadar se te naložbe obravnavajo v skladu s členom 132;

(c) špekulativno financiranje nepremičnin.

▼B

3. Pri ocenjevanju, ali je izpostavljenost, ki ni navedena v odstavku 2, povezana z zelo visokimi tveganji, institucije upoštevajo naslednje značilnosti tveganja:

(a) obstaja visoko tveganje izgube zaradi neplačila dolžnika;

(b) ni mogoče ustrezno oceniti, ali izpostavljenost spada pod točko (a).

EBA izda smernice, ki določajo, katere vrste izpostavljenosti so povezane z zelo visokim tveganjem in v kakšnih okoliščinah.

Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 129

Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice

1. Da bi bile krite obveznice primerne za ugodnejšo obravnavo iz odstavkov 4 in 5, kot so opredeljene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES, izpolnjujejo zahteve iz odstavka 7 in so zavarovane s katerim koli izmed naslednjih primernih sredstev:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, centralnih bank ESCB, subjektov javnega sektorja, enot regionalne ali lokalne ravni držav v Uniji ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovi jamstvi;

▼B

(b) izpostavljenosti do enot centralne ravni tretjih držav, centralnih bank tretjih držav, multilateralnih razvojnih bank, mednarodnih organizacij ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovim jamstvom, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, kot je določeno v tem poglavju, in izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja tretjih držav, enot regionalne ali lokalne ravni tretjih držav, ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovim jamstvom, ki se jim dodeli enaka utež tveganja kot za izpostavljenosti do institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 115(1) ali(2) oziroma členom 116(1), (2) ali (4) in ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, kot je določeno v tem poglavju, ter izpostavljenosti v pomenu iz te točke, ki izpolnjujejo vsaj pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 2, kot je določeno v tem poglavju, pod pogojem, da ne presegajo 20 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucij izdajateljic;

(c) izpostavljenosti do institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, kot je določeno v tem poglavju. Takšna skupna izpostavljenost ne presega 15 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucije izdajateljice. Izpostavljenosti do institucij v Uniji z zapadlostjo, ki ne presega 100 dni, niso zajete v zahtevi po stopnji kreditne kakovosti 1, vendar morajo te institucije v skladu s tem poglavjem izpolnjevati vsaj pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 2.

(d) krediti, zavarovani:

(i) s stanovanjskimi nepremičninami do višine manjše izmed zneska zastavne pravice, skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom, in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, ali

(ii) krediti, zavarovani z nadrejenimi enotami, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Titrisation, ali podobne ustanove za listinjenje, ki jih ureja zakonodaja države članice, kjer se listinijo izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami. Če se take nadrejene enote uporabijo kot zavarovanje, posebni javni nadzor z namenom zaščite imetnikov obveznic v skladu z določbami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES zagotovi, da so sredstva, zastavljena za te enote, ves čas trajanja njihove vključitve v kritno premoženje sestavljena iz najmanj 90 % zastavnih pravic na stanovanjskih nepremičninah skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom do višine manjše izmed zneska obveznosti iz naslova nadrejenih enot, zneska zastavnih pravic in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, pri čemer te nadrejene enote ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 iz tega poglavja in ne presegajo 10 % nominalne vrednosti izdaje.

(e) stanovanjski krediti, za katera v celoti jamči primeren dajalec zavarovanja iz člena 201 in ki izpolnjuje pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 2 ali več, kot je določeno v tem poglavju, kadar delež vsakega posameznega kreditia, ki se zaradi izpolnjevanja zahteve iz tega odstavka uporabi kot zavarovanje za krite obveznice, ne presega 80 % vrednosti ustrezne stanovanjske nepremičnine, ki se nahaja v Franciji, in kadar je bilo razmerje med kreditom in dohodkom največ 33 %, ko je bil kredit odobren. Ob odobritvi kredita na nepremičnini

▼B

ni nobenih zastavnih pravic, za kredite, odobrene po 1. januarju 2014, pa je kreditojemalec pogodbeno zavezan, da brez privolitve kreditne institucije, ki je odobrila kredit, ne bo vzpostavljal takšnih zastavnih pravic. Razmerje med kreditom in dohodkom predstavlja delež bruto dohodka kreditojemalca, s katerim se poplačuje kredit, vključno z obrestmi. Dajalec zavarovanja je bodisi finančna institucija, ki ima dovoljenje in je pod nadzorom pristojnih organov ter zanjo veljajo stabilne bonitetne zahteve, ki so primerljive s tistimi, ki veljajo za institucije, bodisi institucija ali zavarovalnica. Ta vzpostavi vzajemni jamstveni sklad ali enakovredno zavarovanje, da bodo lahko zavarovalnice krile izgube iz kreditnega tveganja, umerjanje teh izgub pa redno pregledujejo pristojni organi. Kreditna institucija in dajalec zavarovanja izdelata oceno kreditne sposobnosti kreditojemalca;

(f) krediti, zavarovani:

(i) s poslovnimi nepremičninami do višine manjše izmed zneska zastavne pravice, skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom, in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, ali

(ii) z nadrejenimi enotami, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Titrisation ali podobne ustanove za listinjenje, ki jih ureja zakonodaja države članice, kjer se listinijo izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami. Če se takšne nadrejene enote uporabijo za zavarovanje, posebni javni nadzor z namenom zaščite imetnikov obveznic v skladu z določbami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES zagotovi, da so sredstva, zastavljena za te enote, ves čas trajanja njihove vključitve v kritno premoženje sestavljena iz najmanj 90 % zastavnih pravic na poslovnih nepremičninah skupaj z morebitnimi zastavnimi-pravicami z boljšim vrstnim redom do višine manjše izmed zneska obveznosti iz naslova nadrejenih enot, zneska zastavnih pravic in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, pri čemer te nadrejene enote ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 iz tega poglavja in ne presegajo 10 % nominalne vrednosti izdaje.

Krediti, zavarovani s poslovnimi nepremičninami, so primerna, kadar se razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, ki znaša 60 %, prekorači do največ 70 %, če skupna vrednost vseh sredstev, zastavljenih kot zavarovanje za krite obveznice, preseže nominalni znesek neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic za vsaj 10 % in če terjatev imetnika obveznic izpolnjuje nekatere zahteve glede pravne gotovosti iz poglavja 4. Terjatev imetnika obveznic ima prednost pred vsemi drugimi terjatvami iz naslova zavarovanja.

(g) krediti, zavarovani z zastavno pravico na ladjah do razlike med 60 % vrednosti zastavljene ladje in vrednostjo morebitnih predhodnih zastavnih pravic na ladji.

▼B

Za namene točk (c), (d)(ii) in (f)(ii) prvega pododstavka izpostavljenosti do imetnikov kritih obveznic, ki so nastale s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov iz naslova kreditov, zavarovanih z nepremičninami ali likvidacijski iztržki iz naslova kreditov, zavarovanih z nepremičninami, niso zajete v izračun omejitev, navedenih v teh točkah.

Pristojni organi lahko po posvetovanju z EBA delno opustijo uporabo točke (c) prvega pododstavka in dovolijo stopnjo kreditne kakovosti 2 do višine 10 % skupne izpostavljenosti nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucije izdajateljice, pod pogojem, da je mogoče dokumentirati pomembne morebitne težave glede koncentracije v zadevnih državah članicah zaradi zahteve po stopnji kreditne kakovosti 1 iz navedene točke.

2. Razmere iz točk (a) do (f) odstavka 1 vključujejo tudi zavarovanje, ki je v skladu z veljavnimi pravnimi predpisi omejeno izključno na varovanje imetnikov kritih obveznic pred izgubo.

3. Institucije za nepremičnine, s katerimi so zavarovane krite obveznice, izpolnjujejo zahteve iz člena 208 in pravila za vrednotenje iz člena 229(1).

4. Kritim obveznicam, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 6a, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 6a

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Kritim obveznicam, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, se dodeli utež tveganja na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do kreditne institucije, ki jih je izdala. Uporabljajo se naslednje povezave med utežmi tveganja:

(a) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 20 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 10 %;

(b) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 50 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 20 %;

(c) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 100 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 50 %;

(d) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 150 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 100 %.

▼B

6. Za krite obveznice, izdane pred 31. decembrom 2007, zahteve iz odstavkov 1 in 3 ne veljajo. Krite obveznice so primerne za prednostno obravnavo iz odstavkov 4 in 5 do njihove zapadlosti.

7. Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice so primerne za ugodnejšo obravnavo, če lahko institucija, ki vlaga v krite obveznice, pristojnim organom dokaže, da:

(a) prejema informacije o portfelju, in sicer vsaj o:

(i) vrednosti kritnega premoženjae in preostali vrednosti kritih obveznic,

(ii) geografski razporeditvi in vrsti kritnega premoženja, velikosti kredita, obrestni meri in valutnih tveganjih,

(iii) strukturi zapadlosti kritnega premoženja in kritih obveznic ter

(iv) odstotku kreditov, katerih odplačilo zamuja več kot devetdeset dni;

(b) izdajatelj zagotavlja institucijam informacije iz točke (a) najmanj vsakega pol leta.

Člen 130

Postavke iz naslova pozicij v listinjenju

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije v listinjenju se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

Člen 131

Izpostavljenosti do institucij in podjetij s kratkoročno bonitetno oceno

Izpostavljenostim do institucij in izpostavljenostim do podjetij, za katere je na razpolago kratkoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 7, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 7

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

▼M8

Člen 132

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP

1. Institucije izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP tako, da znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP, izračunan v skladu s pristopi iz prvega pododstavka odstavka 2, pomnožijo z odstotkom enot ali deležev, ki jih posedujejo.

▼M8

2. Če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3 tega člena, lahko institucije uporabijo pristop vpogleda v skladu s členom 132a(1) ali pristop na podlagi mandata v skladu s členom 132a(2).

Ob upoštevanju člena 132b(2) institucije, ki ne uporabijo pristopa vpogleda ali pristopa na podlagi mandata, svojim izpostavljenostim iz naslova enot ali deležev v KNP dodelijo utež tveganja 1 250 % (v nadaljnjem besedilu: nadomestni pristop).

Institucije lahko znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP izračunajo z uporabo kombinacije pristopov iz tega odstavka, če so izpolnjeni pogoji za uporabo teh pristopov.

3. Institucije lahko določijo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP v skladu s pristopi iz člena 132a, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) KNP je eden izmed naslednjih:

(i) kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ki ga ureja Direktiva 2009/65/ES;

(ii) AIS, ki ga upravlja EU UAIS, registriran v skladu s členom 3(3) Direktive 2011/61/EU;

(iii) AIS, ki ga upravlja EU UAIS z dovoljenjem v skladu s členom 6 Direktive 2011/61/EU;

(iv) AIS, ki ga upravlja ne-EU UAIS z dovoljenjem v skladu s členom 37 Direktive 2011/61/EU;

(v) ne-EU AIS, ki ga upravlja ne-EU UAIS in ki se trži v skladu s členom 42 Direktive 2011/61/EU;

(vi) ne-EU AIS, ki se ne trži v Uniji in ga upravlja ne-EU UAIS s sedežem v tretji državi, zajet v delegiranem aktu iz člena 67(6) Direktive 2011/61/EU;

(b) prospekt KNP ali enakovreden dokument vsebuje:

(i) kategorije sredstev, v katere lahko vlaga KNP;

(ii) kadar se uporabljajo omejitve naložb, relativne omejitve in metodologije za njihov izračun;

(c) KNP ali družba za upravljanje KNP pri poročanju instituciji spoštuje naslednje zahteve:

(i) o izpostavljenostih KNP se poroča vsaj tako pogosto kot o izpostavljenostih institucije;

(ii) finančne informacije so dovolj podrobne, da lahko institucija izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP v skladu s pristopom, ki ga je izbrala;

(iii) če institucija uporablja pristop vpogleda, informacije o osnovnih izpostavljenostih preverja neodvisna tretja oseba.

▼M8

Z odstopanjem od točke (a) prvega pododstavka tega odstavka lahko multilateralne in bilateralne razvojne banke ter druge institucije, ki sovlagajo v KNP skupaj z večstranskimi ali dvostranskimi razvojnimi bankami, določijo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti zadevnega KNP v skladu s pristopi iz člena 132a, če so izpolnjeni pogoji iz točk (b) in (c) prvega pododstavka tega odstavka ter so v okviru naložbenega mandata KNP vrste sredstev, v katere lahko vlaga KNP, omejene na sredstva, ki spodbujajo trajnostni razvoj v državah v razvoju.

Institucije svoj pristojni organ uradno obvestijo o KNP, za katere uporabljajo obravnavo iz drugega pododstavka.

Z odstopanjem od točke (c)(i) prvega pododstavka, kadar institucija določi znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP v skladu s pristopom na podlagi mandata, je lahko poročanje KNP ali družbe za upravljanje KNP instituciji omejeno na naložbeni mandat KNP in njegove morebitne spremembe ter se lahko izvede samo, kadar je institucija prvič izpostavljena KNP in kadar pride do spremembe naložbenega mandata KNP.

4. Institucije, ki nimajo ustreznih podatkov ali informacij za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP v skladu s pristopi iz člena 132a, lahko uporabljajo izračune tretje osebe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) tretja oseba je eno od naslednjega:

   (i) depotna družba ali depotna finančna institucija KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje pri tej depotni družbi ali depotni finančni instituciji;

   (ii) za KNP, ki niso zajeti v točki (i) te točke, družba za upravljanje KNP, če družba izpolnjuje pogoj iz točke (a) odstavka 3;

(b) tretja oseba izvede izračun v skladu s pristopom iz člena 132a(1), (2) ali (3), kot je ustrezno;

(c) zunanji revizor je potrdil pravilnost izračuna tretje osebe.

Institucije, ki uporabljajo izračune tretjih oseb, znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP, ki izhaja iz teh izračunov, pomnožijo s faktorjem 1,2.

Z odstopanjem od drugega pododstavka se faktor 1,2 ne uporablja, kadar ima institucija neomejen dostop do podrobnih izračunov, ki jih je izvedla tretja oseba. Institucija te izračune na zahtevo predloži svojemu pristojnemu organu.

5. Če institucija za namen izračuna zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP (v nadaljnjem besedilu: KNP prve ravni) uporablja pristope iz člena 132a in je katera koli od osnovnih izpostavljenosti KNP prve ravni izpostavljenost iz naslova enot ali deležev v drugem KNP (v nadaljnjem besedilu: KNP druge ravni), se lahko znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP druge ravni izračuna z uporabo katerega koli od treh

▼M8

pristopov iz odstavka 2 tega člena. Institucija lahko uporabi pristop vpogleda za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP tretje in vseh naslednjih ravni samo, kadar je ta pristop uporabila za izračun pri prejšnji ravni. V vseh drugih scenarijih uporablja nadomestni pristop.

6. Za znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP, izračunan v skladu s pristopom vpogleda in pristopom na podlagi mandata iz člena 132a(1) in (2), se določi zgornja meja, ki je enaka znesku tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti tega KNP, izračunanemu v skladu z nadomestnim pristopom.

7. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije, ki uporabljajo pristop vpogleda v skladu s členom 132a(1), znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP izračunajo tako, da vrednosti teh izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 111, pomnožijo z utežjo tveganja (RW_i^*), izračunano v skladu s formulo iz člena 132c, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucije merijo vrednost svojih enot ali deležev v KNP po nabavni vrednosti, medtem ko merijo vrednost osnovnih sredstev KNP po pošteni vrednosti, če uporabljajo pristop vpogleda;

(b) sprememba tržne vrednosti enot ali deležev, za katere institucije vrednost merijo po nabavni vrednosti, ne spremeni niti zneska kapitala teh institucij niti vrednosti izpostavljenosti, povezane s temi deleži.

Člen 132a

Pristopi za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP

1. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 132(3), institucije, ki imajo zadostne informacije o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, izvedejo vpogled v te izpostavljenosti, da izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP, pri čemer prilagodijo tveganju vse osnovne izpostavljenosti KNP, kot da bi jih te institucije neposredno posedovale.

2. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 132(3), lahko institucije, ki nimajo zadostnih informacij o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, da bi lahko uporabile pristop vpogleda, izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti teh izpostavljenosti v skladu z omejitvami, določenimi v mandatu KNP in zadevni zakonodaji.

Institucije izvedejo izračune iz prvega pododstavka ob predpostavki, da KNP najprej do največjega dovoljenega obsega v skladu z njegovim mandatom ali zadevno zakonodajo, vlaga v izpostavljenosti, za katere veljajo najvišje kapitalske zahteve, nato pa vlaga v izpostavljenosti v padajočem vrstnem redu, dokler ni dosežena omejitev glede največje skupne izpostavljenosti, in da KNP, kadar je to ustrezno, uporablja finančni vzvod do največjega dovoljenega obsega v skladu z njegovim mandatom ali zadevno zakonodajo.

▼M8

Institucije izvedejo izračune iz prvega pododstavka v skladu z metodami iz tega poglavja, poglavja 5 in oddelka 3, 4 ali 5 poglavja 6 tega naslova.

3. Z odstopanjem od točke (d) člena 92(3) lahko institucije, ki izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, izračunajo kapitalsko zahtevo za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja za izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov tega KNP v znesku, enakem 50 % kapitalske zahteve za navedene izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, izračunane v skladu z oddelkom 3, 4 oziroma 5 poglavja 6 tega naslova, kot je ustrezno.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko institucija iz izračuna kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja izključi izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, za katere ta zahteva ne bi veljala, če bi nastale neposredno instituciji.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi, kako institucije izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz odstavka 2, kadar eden ali več vhodnih podatkov, potrebnih za izračun, ni na voljo.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. marca 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 132b

Izključitve iz pristopov za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP

1. Institucije lahko iz izračunov iz člena 132 izključijo instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala ter instrumente kvalificiranih obveznosti, ki jih poseduje KNP, ki jih institucije odbijejo v skladu s členom 36(1) in členi 56, 66 oziroma 72e.

2. Institucije lahko iz izračunov iz člena 132 izključijo izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP iz točk (g) in (h) člena 150(1) in namesto tega za te izpostavljenosti uporabijo obravnavo iz člena 133.

Člen 132c

Obravnava zunajbilančnih izpostavljenosti do KNP

1. Institucije znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje zunajbilančne postavke, ki se lahko pretvorijo v izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP, izračunajo tako, da vrednosti izpostavljenosti teh izpostavljenosti, izračunane v skladu s členom 111, pomnožijo z naslednjo utežjo tveganja:

▼M8

(a) za vse izpostavljenosti, za katere institucije uporabljajo enega od pristopov iz člena 132a:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

pri čemer je:

RW_i^* = utež tveganja;

i = indeks, ki označuje KNP;

$RWAE_i$ = znesek za KNPi, izračunan v skladu s členom 132a;

E_i^* = vrednost izpostavljenosti za izpostavljenost KNPi;

A_i = knjigovodska vrednost sredstev KNPi in

EQ_i = knjigovodska vrednost lastniškega kapitala KNPi;

(b) za vse druge izpostavljenosti: $RW_i^* = 1\ 250\%$.

2. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjuje pogoje iz odstavka 3 tega člena, kot sedanjo vrednost zajamčenega zneska, diskontiranega z uporabo diskontnega faktorja, ki ne vključuje tveganja neplačila. Institucije lahko vrednost izpostavljenosti iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti znižajo za morebitne izgube, priznane v zvezi s prevzeto obveznostjo za zagotavljanje minimalne vrednosti v skladu z veljavnim računovodskim standardom.

Institucije znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za zunajbilančne izpostavljenosti iz naslova prevzetih obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz odstavka 3 tega člena, izračunajo tako, da vrednost izpostavljenosti teh izpostavljenosti pomnožijo s konverzijskim faktorjem 20 % in utežjo tveganja iz člena 132 ali 152.

3. Institucije v skladu z odstavkom 2 določijo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za zunajbilančne izpostavljenosti iz naslova prevzetih obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) zunajbilančna izpostavljenost institucije je prevzeta obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti za naložbo v enote ali deleže enega ali več KNP, na podlagi katere je institucija zavezana k izplačilu v skladu s prevzeto obveznostjo za zagotavljanje minimalne vrednosti le, kadar je tržna vrednost osnovnih izpostavljenosti zadevnih KNP v enem ali več trenutkih pod vnaprej opredeljenim pragom, kot je določeno v pogodbi;

(b) KNP je kar koli od naslednjega:

(i) KNPVP, kot je opredeljen v Direktivi 2009/65/ES, ali

▼M8

(ii) AIS, kot je opredeljen v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU, ki vlaga izključno v prenosljive vrednostne papirje ali druga likvidna finančna sredstva iz člena 50(1) Direktive 2009/65/ES, kadar mandat AIS ne dovoljuje vzvoda, ki bi bil višji od tistega, ki je dovoljen na podlagi člena 51(3) Direktive 2009/65/ES;

(c) tekoča tržna vrednost osnovnih izpostavljenosti KNP, na katerih temelji prevzeta obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti, brez upoštevanja učinka zunajbilančne prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, dosega ali presega sedanjo vrednost praga, določenega v prevzeti obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti;

(d) kadar se zmanjša presežek tržne vrednosti osnovnih izpostavljenosti zadevnih KNP v primerjavi s sedanjo vrednostjo prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, lahko institucija ali druga družba, ki je predmet istega nadzora na konsolidirani podlagi kot sama institucija v skladu s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2002/87/ES, vpliva na sestavo osnovnih izpostavljenosti zadevnih KNP ali kako drugače omeji možnost nadaljnjega zmanjšanja presežka;

(e) končni neposredni ali posredni upravičenec iz naslova prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti je običajno neprofesionalna stranka, kot je opredeljena v točki (11) člena 4(1) Direktive 2014/65/EU.

▼B

Člen 133

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Naslednje izpostavljenosti se obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov:

(a) nedolžniške izpostavljenosti, ki vsebujejo podrejeno, terjatev do dela preostalega premoženja;

(b) dolžniške izpostavljenosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a).

2. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov se dodeli utež tveganja 100 %, razen če jih je treba v skladu z delom 2 odbiti, če se jim v skladu s členom 48(4) se jim dodeli utež tveganja 250 %, če se jim v skladu s členom 89(3) se jim dodeli utež tveganja 1 250 % ali pa se jih obravnava kot postavke z visokim tveganjem v skladu s členom 128.

▼B

3. Naložbe v instrumente lastniškega ali regulativnega kapitala, ki jih izdajo institucije, se štejejo kot terjatve iz naslova lastniških instrumentov, razen če se odbijejo od kapitala ali se jim dodeli utež tveganja 250 % iz člena 48(4) ali se obravnavajo kot postavke z visokim tveganjem v skladu s členom 128.

Člen 134

Druge postavke

▼C2

1. Opredmetenim osnovnim sredstvom v smislu točke 10 naslova "Sredstva" člena 4 Direktive 86/635/EGS se dodeli utež tveganja 100 %.

▼B

2. Aktivnim časovnim razmejitvam, za katere institucija ne more določiti nasprotne stranke v skladu z Direktivo 86/635/EGS, se dodeli utež tveganja 100 %.

3. Denarju na poti se dodeli utež tveganja 20 %. Denarju v blagajni in enakovrednim denarnim postavkam se dodeli utež tveganja 0 %.

4. Zlatu v lastnem trezorju ali na posebni lokaciji, če je krito z obveznostmi v zlatu, se dodeli utež tveganja 0 %.

5. Pri pogodbah o prodaji in povratnem nakupu sredstev ter pri dogovorih oterminskem nakupu sredstev se uporabi utež tveganja, ki je dodeljena instrumentom, na katere se zadevne pogodbe nanašajo, in ne nasprotnim strankam v poslu.

▼M5

6. Kadar institucija nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo n-te izmed zavarovanih izpostavljenosti povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košara izpostavljenosti, razen izpostavljenosti n–1, seštejejo do največ 1 250 % in pomnožijo z nominalnim zneskom zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, da se pridobi znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Izpostavljenosti n–1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevek.

▼B

7. Vrednost izpostavljenosti iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ je diskontirana najmanjša vsota plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄. Najmanjša vsota plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ je enaka plačilom, ki se zahtevajo ali se lahko zahtevajo od zakupnika v času trajanja pogodbe o ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄, in plačilu iz naslova katere koli nakupne opcije iz ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄, ki se bo zelo verjetno izvršila. Od stranke, ki ni zakupnik, se lahko zahteva plačilo v zvezi s preostalo vrednostjo zakupljenega premoženja, in če ta plačilna obveznost izpolnjuje sklop pogojev iz člena 201 glede primernosti dajalcev jamstva in zahteve za priznavanje drugih vrst jamstev iz členov 213 do 215, se lahko ta

▼B

plačilna obveznost upošteva kot osebno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4. Te izpostavljenosti se razvrstijo v ustrezne kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 112. Kadar je izpostavljenost preostala vrednost sredstva, danega v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo na naslednji način: 1/t * 100 % * preostala vrednost, pri čemer je t večje izmed 1in najbližjega števila celih let preostalega obdobja ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄.

Oddelek 3

Priznavanje in vzporejanje ocene kreditnega tveganja

Pododdelek 1

Priznavanje ecai

Člen 135

Uporaba bonitetnih ocen ECAI

1. Zunanja bonitetna ocena se lahko za določanje uteži tveganja izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem uporabi le, če jo je izdala ECAI ali potrdila ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.

2. EBA na svoji spletni strani objavi seznam ECAI v skladu s členoma 2(4) in 18(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009.

Pododdelek 2

Vzporejanje bonitetnih ocen ecai

Člen 136

Vzporejanje bonitetnih ocen ECAI

1. EBA, EIOPA in ESMA preko Skupnega odbora pripravijo osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih za vse ECAI določi, kateri stopnji kreditne kakovosti iz oddelka 2 ustrezajo zadevne bonitetne ocene ECAI ("vzporejanje"). Te določitve so objektivne in dosledne.

EBA, EIOPA in ESMA predložijo Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. julija 2014, pri čemer po potrebi predložijo revidirane osnutke izvedbenih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s p členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

2. EBA, EIOPA in ESMA določajo vzporejanje bonitetnih ocen v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) da bi razlikovali med relativnimi stopnjami tveganja, ki jih izraža posamezna bonitetna ocena, EBA, EIOPA in ESMA obravnavajo kvantitativne dejavnike, kot so dolgoročna stopnja neplačila, povezana z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna ocena. Pri novo ustanovljenih ECAI in ECAI, ki imajo le kratko evidenco

▼B

podatkov o neplačilih, EBA, EIOPA in ESMA vprašajo ECAI, katera je po njihovem mnenju dolgoročna stopnja neplačila, povezana z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna ocena;

(b) da bi razlikovali med ustreznimi relativnimi stopnjami tveganja, ki jih izraža posamezna bonitetna ocena, EBA, EIOPA in ESMA obravnavajo kvalitativne dejavnike, kot so skupina izdajateljev, ki jih obravnava ECAI, razpon bonitetnih ocen, ki jih dodeljuje ECAI, pomen posamezne bonitetne ocene in opredelitev neplačila, ki jo uporablja ECAI;

(c) EBA, EIOPA in ESMA primerjajo stopnje neplačil za vsako bonitetno oceno posamezne ECAI in jih primerjajo s primerjalno vrednostjo, določeno na podlagi stopenj neplačil drugih ECAI v skupini izdajateljev, ki predstavljajo enakovredno stopnjo kreditnega tveganja;

(d) če so stopnje neplačil, ugotovljene za bonitetno ocene posamezne ECAI, bistveno in sistematično višje od primerjalne vrednosti, EBA, EIOPA in ESMA bonitetni oceni ECAI dodelijo višjo stopnjo kreditne kakovosti na lestvici ocenjevanja kreditne kakovosti;

(e) če EBA, EIOPA in ESMA povečajo utež tveganja za posamezno bonitetno oceno določene ECAI in če stopnje neplačil, ugotovljene za bonitetno oceno te ECAI, niso več bistveno in sistematično višje od primerjalne vrednosti, lahko EBA, EIOPA in ESM A bonitetni oceni ECAI vrnejo prvotno stopnjo kreditne kakovosti na lestvici ocenjevanja kreditne kakovosti.

3. EBA, EIOPA in ESMA pripravijo osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredelijo kvantitativni dejavniki iz odstavka 2(a), kvalitativni dejavniki iz odstavka 2(b) in primerjalna vrednost iz odstavka 2(c).

EBA, EIOPA in ESMA Komisiji predložijo navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Pododdelek 3

Uporaba bonitetnih ocen izvoznih agencij

Člen 137

Uporaba bonitetnih ocen izvoznih agencij

1. Za namene člena 114 lahko institucije uporabljajo bonitetne ocene izvozne agencije, ki jo je imenovala zadevna institucija, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

▼B

(a) gre za soglasno oceno tveganja izvoznih agencij, ki sodelujejo v "Dogovoru o smernicah za uradno podprte izvozne kredite" OECD;

(b) izvozna agencija objavlja svoje bonitetne ocene in je zavezana k uporabi dogovorjene metodologije OECD, pri čemer je bonitetna ocena povezana z eno od osmih minimalnih premij za zavarovanje izvoza (MEIP), ki jih določa dogovorjena metodologija OECD. Institucija lahko prekliče imenovanje izvozne agencije. Institucija mora preklic utemeljiti, če obstajajo konkretni znaki, da je glavni namen preklica zmanjšati zahteve glede kapitalske ustreznosti.

2. Izpostavljenostim, za katere je za namene tehtanja tveganja priznana bonitetna ocena izvozne agencije, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 9.

Razpredelnica 9

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Utež tveganja	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Oddelek 4

Uporaba bonitetnih ocen ecai za določanje uteži tveganja

Člen 138

Splošne zahteve

Institucija lahko imenuje eno ali več ECAI, ki se bodo uporabljale za določanje uteži tveganja za aktivne postavke in zunajbilančne postavke. Institucija lahko prekliče imenovanje ECAI. Institucija mora preklic utemeljiti, če obstajajo konkretni znaki, da je glavni namen preklica zmanjšati zahteve glede kapitalske ustreznosti. Bonitetne ocene se ne uporabljajo selektivno. Institucija uporablja naročene bonitetne ocene. Vendar lahko uporabi tudi nenaročene bonitetne ocene, če EBA potrdi, da se nenaročene bonitetne ocene ECAI po kakovosti ne razlikujejo od naročenih bonitetnih ocen iste ECAI. EBA zadevno potrditev zavrne ali prekliče, zlasti če ECAI poskuša z nenaročeno bonitetno oceno pripraviti ocenjevani subjekt do tega, da bi naročil bonitetno oceno ali druge storitve. Institucije uporabljajo bonitetne ocene v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) institucija, ki se odloči za uporabo bonitetnih ocen, ki jih je pripravila ECAI, za posamezno kategorijo izpostavljenosti, te bonitetne ocene uporablja dosledno za vse izpostavljenosti iz navedene kategorije;

(b) institucija, ki se odloči za uporabo bonitetnih ocen, ki jih je pripravila ECAI, te bonitetne ocene uporablja stalno in dosledno;

▼B

(c) institucija lahko uporablja le bonitetne ocene ECAI, ki upoštevajo vse zneske iz naslova dolgovane glavnice in iz naslova dolgovanih obresti;

(d) kadar je za ocenjeno postavko od imenovane ECAI na voljo le ena bonitetna ocena, se za določanje uteži tveganja za to postavko uporablja zadevna bonitetna ocena;

(e) kadar sta za ocenjeno postavko od imenovanih ECAI na voljo dve bonitetni oceni, ki ustrezata različnim utežem tveganja, se uporabi višja utež tveganja;

(f) kadar je za ocenjeno postavko od imenovanih ECAI na voljo več bonitetnih ocen, se uporabita bonitetni oceni, ki dajeta dve najnižji uteži tveganja. Če se najnižji uteži tveganja razlikujeta, se uporabi višja utež tveganja. Če sta najnižji uteži tveganja enaki, se uporabi ta utež tveganja.

Člen 139

Bonitetna ocena izdajatelja in izdaje

1. Če je na razpolago bonitetna ocena za posamezen program izdaje ali posamezen finančni instrument, ki predstavlja izpostavljenost, se za določanje uteži tveganja za zadevno izpostavljenost uporabi ta bonitetna ocena.

2. Če za posamezno izpostavljenost neposredno ni na razpolago bonitetne ocene, vendar je na razpolago bonitetna ocena za posamezen program izdaje ali posamezen finančni instrument, ki ne predstavlja te izpostavljenosti, ali pa je na razpolago splošna bonitetna ocena izdajatelja, se ta bonitetna ocena uporabi v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) če daje višjo utež tveganja, kakor bi bila sicer določena, in je zadevna izpostavljenost v vseh pogledih uvrščena pari passu ali podrejeno posameznemu programu izdaje ali posameznemu finančnemu instrumentu ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do navedenega izdajatelja;

(b) če daje nižjo utež tveganja in je zadevna izpostavljenost v vseh pogledih uvrščena pari passu ali nadrejeno posameznemu programu izdaje ali posameznemu finančnemu instrumentu ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do navedenega izdajatelja.

V vseh drugih primerih se izpostavljenost šteje za neocenjeno.

3. Odstavka 1 in 2 ne preprečujeta uporabe člena 129.

4. Bonitetne ocene za izdajatelje v okviru skupine podjetij se ne morejo uporabljati kot bonitetne ocene drugega izdajatelja v okviru iste skupine podjetij.

▼B

Člen 140

Dolgoročne in kratkoročne bonitetne ocene

1. Kratkoročne bonitetne ocene se lahko uporabljajo le za kratkoročne aktivne in zunajbilančne postavke, ki predstavljajo izpostavljenosti do institucij in podjetij.

2. Kratkoročna bonitetna ocena se uporablja le za izpostavljenost, na katero se nanaša, in se ne uporablja za izpeljevanje uteži tveganja za katero koli drugo izpostavljenost, razen v naslednjih primerih:

(a) če se ocenjenemu kratkoročnemu finančnemu instrumentu dodeli utež tveganja 150 %, se utež tveganja 150 % dodeli tudi vsem neocenjenim nezavarovanim kratkoročnim in dolgoročnim izpostavljenostim do zadevnega dolžnika;

(b) če se ocenjenemu kratkoročnemu finančnemu instrumentu dodeli utež tveganja 50 %, se nobeni neocenjeni kratkoročni izpostavljenosti ne dodeli utež tveganja manj kot 100 %.

Člen 141

Postavke v domači in tuji valuti

Bonitetna ocena, ki se nanaša na izpostavljenost, denominirano v domači valuti dolžnika, se ne more uporabljati za določanje uteži tveganja za drugo izpostavljenost do istega dolžnika, ki je denominirana v tuji valuti.

Če izpostavljenost nastane zaradi udeležbe institucije v posojilu, ki ga je odobrila multilateralna razvojna banka, katere status prednostnega upnika je priznan na trgu, se lahko bonitetna ocena, za to izpostavljenost v domači valuti dolžnika, uporabi za namene določitve uteži tveganja.

POGLAVJE 3

Pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB)

Oddelek 1

Dovoljenje pristojnih organov za uporabo pristopa irb

Člen 142

Opredelitev pojmov

1. V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "bonitetni sistem" pomeni vse metode, procese, kontrole, zbiranje podatkov in informacijske sisteme, ki podpirajo ocenjevanje kreditnega tveganja, razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ter količinsko opredelitev ocen neplačila in izgube, ki so bile izdelane za posamezno vrsto izpostavljenosti;

▼B

(2) "vrsta izpostavljenosti" pomeni skupino izpostavljenosti, ki se obravnavajo enako in se oblikujejo na podlagi določene vrste izpostavljenosti in, ki so lahko omejene na posamezen subjekt ali posamezen podsklop subjektov znotraj skupine, če se ista vrsta izpostavljenosti obravnava drugače pri drugih subjektih skupine;

(3) "poslovna enota" pomeni katere koli ločene organizacijske enote ali pravne subjekte, poslovna področja in geografske lokacije;

▼C2

(4) "velik subjekt finančnega sektorja" pomeni kateri koli subjekt finančnega sektorja, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

▼B

(a) njegova bilančna vsota, izračunana na posamični ali konsolidirani podlagi, je večja ali enaka 70 milijard EUR, pri čemer se za določitev velikosti bilančne vsote uporabi najnovejši revidiran računovodski izkaz ali konsolidiran ►C2 računovodski izkaz ◄; in

(b) zanjo ali za najmanj eno njeno podrejeno družbo velja bonitetna ureditev Unije ali zakonodaja tretje države, v kateri velja bonitetni nadzor ali regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim v Uniji.

►C2 (5) "nereguliran subjekt finančnega sektorja" pomeni kateri koli drug subjekt, ki ni subjekt reguliranega finančnega sektorja, ◄ vendar kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2013/36/EU ali Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;

(6) "bonitetni razred dolžnika" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice dolžnika v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo dolžniki na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane ocene verjetnosti neplačila (PD);

(7) "bonitetni razred izpostavljenosti" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice izpostavljenosti v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo izpostavljenosti na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane lastne ocene LGD.

▼M5

_____

▼B

2. Za namene točke 4(b) odstavka 1 tega člena lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev o tem, ali je nadzorniška in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za to obravnavo pred 1. januarjem 2014.

Člen 143

Dovoljenje za uporabo pristopa IRB

1. Če so pogoji iz tega poglavja izpolnjeni, pristojni organ institucijam dovoli, da svoje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo z uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB).

▼B

2. Predhodno dovoljenje za uporabo pristopa IRB, vključno z lastnimi ocenami LGD in konverzijskimi faktorji, se zahteva za vsako kategorijo izpostavljenosti in vsak uporabljen bonitetni sistem, pristop notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov ter za vsak uporabljen pristop k ocenjevanju LGD in konverzijskih faktorjev.

3. Institucije predhodno dovoljenje pristojnih organov pridobijo za:

(a) pomembne spremembe obsega uporabe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere je institucija že prejela dovoljenje za uporabo;

(b) pomembne spremembe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere je institucija že prejela dovoljenje za uporabo.

Obseg uporabe bonitetnega sistema zajema vse izpostavljenosti v okviru ustrezne vrste izpostavljenosti, za katero je bil ta bonitetni sistem razvit.

4. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o vseh spremembah bonitetnih sistemov in pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje za ocenjevanje pomembnosti uporabe obstoječih bonitetnih sistemov za druge dodatne izpostavljenosti, ki niso zajete že v tem bonitetnem sistemu, in sprememb bonitetnih sistemov ali pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v skladu s pristopom IRB.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 144

Ocena vloge za uporabo pristopa IRB s strani pristojnih organov

1. Pristojni organ izda instituciji dovoljenje v skladu s členom 143 za uporabo pristopa IRB, vključno z uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, le, če meni, da so izpolnjene zahteve iz tega poglavja, zlasti zahteve iz oddelka 6, ter da so sistemi institucije za upravljanje in bonitetno ocenjevanje izpostavljenosti iz naslova kreditnega tveganja trdni in celovito uvedeni, ter zlasti če mu institucija dokaže, da so izpolnjeni naslednji standardi:

(a) bonitetni sistemi institucije omogočajo smiselno oceno značilnosti dolžnika in izpostavljenosti, smiselno razlikovanje tveganja ter natančne in dosledne kvantitativne ocene tveganja;

▼B

(b) notranje bonitetne ocene ter ocene neplačila in izgube, ki se uporabljajo pri izračunu kapitalskih zahtev, ter z njimi povezani sistemi in procesi so ključni pri upravljanju tveganj in postopku odločanja ter pri odobritvi kreditov, razporeditvi notranjega kapitala in funkcijah korporativnega upravljanja;

(c) institucija ima enoto za nadzor kreditnega tveganja, pristojno za bonitetne sisteme, ki je ustrezno neodvisna in ni izpostavljena neprimernim vplivom;

(d) institucija zbira in hrani vse pomembne podatke za zagotavljanje učinkovite podpore svojemu procesu merjenja in upravljanja kreditnega tveganja;

(e) institucija dokumentira svoje bonitetne sisteme in načelo za njihovo sestavo ter svoje bonitetne sisteme ovrednoti;

(f) institucija je vsak bonitetni sistem in pristop notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instumentov ovrednotila v ustreznem časovnem obdobju pred izdajo dovoljenja za uporabo tega bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri čemer je v tem časovnem obdobju ocenila, ali so ti bonitetni sistemi in pristopi notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov primerni za obseg uporabe bonitetnega sistema oziroma pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ter na podlagi te ocene opravila potrebne spremembe teh bonitetnih sistemov ali pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

▼M8

(g) institucija je v skladu s pristopom IRB izračunala kapitalske zahteve na podlagi svojih ocen parametrov tveganja in je sposobna poročati v skladu s členom 430;

▼B

(h) institucija je razvrstila in še naprej razvršča vsako izpostavljenost iz obsega uporabe bonitetnega sistema v bonitetni razred ali skupino tega bonitetnega sistema; institucija je razvrstila in še naprej razvršča vsako izpostavljenost iz obsega uporabe pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v ta pristop notranjih modelov.

Zahteve po uporabi pristopa IRB, vključno z lastnimi ocenami LGD in konverzijskih faktorjev, veljajo tudi, kadar je institucija uvedla bonitetni sistem ali model, uporabljen v okviru bonitetnega sistema, ki ga je kupila od zunanjega prodajalca.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi metodologijo ocenjevanja, ki jo pristojni organi upoštevajo pri ocenjevanju skladnosti institucije z zahtevami po uporabi pristopa IRB.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 145

Predhodne izkušnje z uporabo pristopov IRB

1. Institucija, ki zaprosi za dovoljenje za uporabo pristopa IRB, za zadevne kategorije izpostavljenosti IRB najmanj tri leta uporablja bonitetne sisteme, ki so bili okvirno skladni z zahtevami iz oddelka 6, za notranje namene merjenja in upravljanja tveganja, preden lahko postane upravičena do uporabe pristopa IRB.

2. Institucija, ki zaprosi za dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, pristojnemu organu dokaže, da je najmanj tri leta ocenjevala in uporabljala lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev na način, ki je bil okvirno skladen z zahtevami za uporabo lastnih ocen navedenih parametrov iz oddelka 6, preden lahko postane upravičena za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev.

3. Kadar institucija po izdaji prvotnega dovoljenja razširi uporabo pristopa IRB na dodatne izpostavljenosti, so izkušnje institucije zadostne za izpolnjevanje zahtev iz odstavkov 1 in 2. Če se uporaba bonitetnih sistemov razširi na dodatne izpostavljenosti, ki so bistveno drugačne od zdaj zajetih, zaradi česar je mogoče razumno sklepati, da obstoječe izkušnje za te izpostavljenosti niso zadostne za izpolnjevanje zahtev iz teh določb, potem se zahteve iz odstavkov 1 in 2 za dodatne izpostavljenosti uporabljajo ločeno.

Člen 146

Ukrepi, ki jih je treba sprejeti, kadar zahteve iz tega poglavja niso več izpolnjene

Kadar institucija preneha izpolnjevati zahteve iz tega poglavja, o tem uradno obvesti pristojni organ in naredi nekaj od naslednjega:

(a) pristojnemu organu na zadovoljiv način predstavi načrt za pravočasno ponovno uskladitev z zahtevami in ga izvede v obdobju, dogovorjenem s pristojnim organom;

(b) pristojnemu organu na zadovoljiv način dokaže, da je učinek neizpolnjevanja zahtev nepomemben.

Člen 147

Metodologija za razvrščanje izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti

1. Metodologija, ki jo institucija uporablja za razvrščanje izpostavljenosti v različne kategorije, je primerna in dosledna.

2. Vsaka izpostavljenost se razvrsti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank;

▼B

(b) izpostavljenosti do institucij;

(c) izpostavljenosti do podjetij;

(d) izpostavljenosti na drobno;

(e) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

(f) postavke iz naslova pozicij v listinjenju;

(g) druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti.

3. V kategorijo iz odstavka 2(a) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav ali subjektov javnega sektorja, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v skladu s členoma 115 in 116;

(b) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank iz člena 117(2);

(c) izpostavljenosti do mednarodnih organizacij, ki jim na podlagi člena 118 pripada utež tveganja 0 %.

4. V kategorijo iz odstavka 2(b) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav, ki se ne obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v skladu s členom 115(2) in (4);

(b) izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, ki se ne obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v skladu s členom 116(4);

(c) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank, ki se jim ne dodeli utež tveganja 0 % v skladu s členom 117, in

(d) izpostavljenosti do finančnih institucij, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij v skladu s členom 119(5).

5. V kategorijo izpostavljenosti na drobno iz odstavka 2(d) se razvrstijo izpostavljenosti, ki izpolnjujejo naslednja merila:

(a) so nekaj od naslednjega:

►C2 (i) izpostavljenosti do ene ali več fizičnih oseb;

(ii) izpostavljenosti do MSP, če po podatkih institucije, ◄ ki je morala izvesti ustrezne postopke za potrditev stanja, skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ne presega 1 milijona EUR;

▼B

(b) institucija jih pri svojem upravljanju s tveganji vseskozi obravnava dosledno in na podoben način;

(c) ne obravnavajo se tako individualno, kot se obravnavajo izpostavljenosti v kategoriji izpostavljenosti do podjetij;

(d) vsaka predstavlja eno od znatnega števila izpostavljenosti, ki se obravnavajo na podoben način.

Poleg izpostavljenosti iz prvega pododstavka se sedanja vrednost najmanjše vsote plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ iz naslova izpostavljenosti na drobno vključi v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

6. V kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz odstavka 2(e) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:

(a) nedolžniške izpostavljenosti, ki vsebujejo podrejeno terjatev do dela preostalega premoženja izdajatelja;

(b) dolžniške izpostavljenosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a).

7. Vsaka kreditna obveznost, ki ni razvrščena v kategorije izpostavljenosti iz odstavka 2(a), (b), (d), (e) in (f), se razvrsti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij iz odstavka 2(c).

8. V kategoriji izpostavljenosti do podjetij iz odstavka 2(c) institucije kot izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev ločeno opredelijo tiste izpostavljenosti, ki imajo naslednje značilnosti:

(a) so izpostavljenosti do subjekta, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje ali upravljanje stvarnega premoženja, ali ekonomsko primerljive izpostavljenosti;

(b) pogodbeni dogovor daje kreditodajalcu znatno mero kontrole nad premoženjem in dohodkom, ki ga ustvarjajo;

(c) primarni vir poplačila obveznosti je dohodek, ki ga ustvari financirano premoženje, in ne sredstva iz drugih aktivnosti širše komercialne dejavnosti.

9. Preostala vrednost zakupljenega premoženja se razvrsti v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2(g), razen če je preostala vrednost že vključena v izpostavljenosti iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ iz člena 166(4).

10. Izpostavljenost iz naslova zagotavljanja zavarovanja s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom na podlagi n-tega neplačila v košarici izpostavljenosti se razvrsti v tisto kategorijo iz odstavka 2, v katero bi bile razvrščene izpostavljenosti v košarici, razen če bi bile posamezne izpostavljenosti v košarici razvrščene v različne kategorije izpostavljenosti, kar bi pomenilo, da se izpostavljenost razvrsti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij iz odstavka 2(c).

▼B

Člen 148

Pogoji za uvajanje pristopa IRB v različnih kategorijah izpostavljenosti in poslovnih enotah

1. Institucije in katera koli nadrejena oseba ter njene podrejene družbe uvedejo pristop IRB za vse izpostavljenosti, razen če so od pristojnih organov dobile dovoljenje za stalno uporabo standardiziranega pristopa v skladu s členom 150.

Če so pristojni organi izdali predhodno dovoljenje, se lahko uvajanje izvaja postopno po različnih kategorijah izpostavljenosti iz člena 147, znotraj iste poslovne enote, po različnih poslovnih enotah v isti skupini ali pri uporabi lastnih ocen LGD ali konverzijskih faktorjev za izračun uteži tveganja za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank.

V primeru kategorije izpostavljenosti na drobno iz člena 147(5) se uvajanje lahko izvaja postopno po vrstah izpostavljenosti, katerim ustrezajo različne korelacije iz člena 154.

2. Pristojni organi določijo časovno obdobje, v katerem mora institucija, katera koli nadrejena oseba in njene podrejene družbe uvesti pristop IRB za vse izpostavljenosti. To časovno obdobje je obdobje, ki je po mnenju pristojnih organov primerno glede na naravo in obseg dejavnosti institucij ali katere koli nadrejene osebe in njenih podrejenih družb ter glede na število in naravo bonitetnih sistemov, ki se bodo uvajali.

3. Institucije uvajajo pristop IRB v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi. Pristojni organ te pogoje oblikuje tako, da zagotavljajo, da se postopno uvajanje iz odstavka 1 ne uporablja selektivno z namenom doseganja manjših kapitalskih zahtev za tiste kategorije izpostavljenosti ali poslovne enote, ki šele bodo vključene v pristop IRB ali uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev.

4. Institucije, ki začnejo pristop IRB uporabljati šele po 1. januarju 2013 ali pa morajo na zahtevo pristojnih organov do tega datuma biti sposobne uporabljati standardizirani pristop za izračun svojih kapitalskih zahtev, v obdobju uvajanja ohranijo sposobnost za izračun kapitalskih zahtev z uporabo standardiziranega pristopa za vse svoje izpostavljenosti, dokler jih pristojni organi uradno ne obvestijo, da je z razumno gotovostjo dokazano, da bo uvajanje pristopa IRB končano.

5. Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB za katero koli kategorijo izpostavljenosti, uporablja pristop IRB za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 147(2)(e), razen kadar ima ta institucija v skladu s členom 150 dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, in kategorijo izpostavljenosti iz naslova drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti iz člena 147(2)(g).

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, v skladu s katerimi pristojni organi določijo ustrezni način in časovni okvir postopne uvedbe pristopa IRB za kategorije izpostavljenosti iz odstavka 3.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 149

Pogoji za ponovno uporabo manj izpopolnjenih pristopov

1. Institucija, ki uporablja pristop IRB za določeno kategorijo ali vrsto izpostavljenosti, ne preneha uporabljati tega pristopa in namesto njega začne uporabljati standardizirani pristop za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da uporabo standardiziranega pristopa ne predlaga z namenom zmanjšanja kapitalskih zahtev za institucijo, ampak je potrebna zaradi narave in kompleksnosti celotne tozadevne izpostavljenosti institucije, kar ne bi imelo pomembnega neugodnega vpliva na kapitalsko ustreznost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito upravljanje tveganj;

(b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

2. Institucije, ki so v skladu s členom 151(9) pridobile dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, ne začnejo ponovno uporabljati vrednosti LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 151(8), razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da uporabo LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 151(8) za določeno kategorijo ali vrsto izpostavljenosti ne predlaga z namenom zmanjšanja kapitalskih zahtev za institucijo, ampak je potrebna zaradi narave in kompleksnosti celotne tozadevne izpostavljenosti institucije, kar ne bi imelo pomembnega neugodnega vpliva na kapitalsko ustreznost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito upravljanje tveganj;

(b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

3. Uporaba odstavkov 1 in 2 je predmet pogojev za postopno uvedbo pristopa IRB, ki jih v skladu s členom 148 določijo pristojni organi, ter dovoljenja za stalna izvzetja iz člena 150.

Člen 150

Pogoji za stalna izvzetja

1. S predhodnim dovoljenjem pristojnih organov lahko institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za eno ali več kategorij izpostavljenosti, za naslednje izpostavljenosti uporabijo standardizirani pristop:

▼B

(a) kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2)(a), kadar je število pomembnih nasprotnih strank omejeno in bi uporaba bonitetnega sistema za te nasprotne stranke pomenila preveliko obremenitev za institucijo;

(b) kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2)(b), kadar je število pomembnih nasprotnih strank omejeno in bi uporaba bonitetnega sistema za te nasprotne stranke pomenila preveliko obremenitev za institucijo;

(c) izpostavljenosti v nepomembnih poslovnih enotah, ter kategorijah ali vrstah izpostavljenosti, ki so nepomembne v smislu velikosti in zaznanega profila tveganosti;

(d) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank držav članic in njihovih enot regionalne in lokalne ravni države, upravnih organov in subjektov javnega sektorja, če:

(i) ni razlik v tveganju med izpostavljenostmi do navedenih enot centralne ravni države in centralnih bank ter navedenimi drugimi izpostavljenostmi zaradi obstoja posebnih javnih ureditev ter

▼M10

(ii) je izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank dodeljena utež tveganja 0 % na podlagi člena 114(2) ali (4);

▼B

(e) izpostavljenosti institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, njena podrejena družba ali podrejena družba njene nadrejene osebe, če je nasprotna stranka institucija ali finančni holding, mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje ali podjetje za pomožne storitve, za katerose uporabljajo ustrezne bonitetne zahteve, ali družba, povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(f) izpostavljenosti med institucijami, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 113(7);

(g) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov do subjektov, katerih kreditnim obveznostim se dodeli utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2, vključno z javno financiranimi subjekti, katerim se lahko dodeli utež tveganja 0 %;

(h) izpostavljenosti iz naslova lastniškihinstrumentov, nastale na podlagi zakonsko določenih programov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev, ki institucijam zagotavljajo znatne subvencije za naložbe in zahtevajo določeno obliko vladnega nadzora in omejitev za naložbe v lastniške instrumente, pri čemer se lahko takšne izpostavljenosti skupaj izvzamejo iz pristopa IRB le v višini največ 10 % kapitala;

(i) izpostavljenosti iz člena 119(4), ki izpolnjujejo v njem navedene pogoje;

▼B

(j) neposredna in posredna jamstva države iz člena 215(2).

Pristojni organi dovolijo uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz točk (g) in (h) prvega pododstavka, za katere je v drugih državah članicah takšna obravnava dovoljena. EBA na svoji spletni strani objavi in redno posodablja seznam izpostavljenosti iz navedenih točk, ki se obravnavajo v skladu s standardiziranim pristopom.

2. Za namene odstavka 1 je kategorija izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov institucije pomembna, če njihova skupna vrednost, brez izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ►C2 nastalih v okviru zakonsko določenih programov iz odstavka 1(h), v preteklem letu v povprečju presega 10 % kapitala institucije. ◄ Kadar je število takšnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov manjše od 10 posameznih deležev, zadevni prag znaša 5 % kapitala institucije.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji za uporabo točk (a), (b) in (c) odstavka 1.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. EBA leta 2018 izda smernice za uporabo odstavka 1 s priporočili o omejitvah v smislu deleža bilančne vsote in tveganju prilagojenih sredstev, ki se izračunajo v skladu s standardiziranim pristopom.

Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 2

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Pododdelek 1

Obravnava glede na vrsto kategorije izpostavljenosti

Člen 151

Obravnava glede na kategorijo izpostavljenosti

1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki spadajo v eno od kategorij izpostavljenosti iz člena 147(2)(a) do (e) in (g) se, če niso odbitne postavke od kapitala, izračunajo v skladu s pododdelkom 2, razen če so zadevne izpostavljenosti odbitne postavke od navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.

▼B

2. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se izračunajo v skladu s členom 157. Kadar ima institucija pravico do popolnega regresa do prodajalca odkupljenih denarnih terjatev za tveganje neplačila in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, se določbe tega člena, člena 152 in člena 158(1) do (4) v zvezi z odkupljenimi denarnimi terjatvami ne uporabljajo, izpostavljenost pa se obravnava kot zavarovana s temi terjatvami.

3. Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev temelji na ustreznih parametrih, povezanih z zadevno izpostavljenostjo. Ti vključujejo PD, LGD, zapadlost (v nadaljnjem besedilu: M) in vrednost izpostavljenosti. PD in LGD se lahko obravnavata ločeno ali skupaj v skladu z oddelkom 4.

4. Institucije zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za vse izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 147(2)(e), izračunajo v skladu s členom 155. Institucije lahko uporabijo pristopa iz člena 155(3) in (4), če so dobile predhodno dovoljenje pristojnih organov. Pristojni organi instituciji izdajo dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov iz člena 155(4), če institucija izpolnjuje zahteve iz pododdelka 4 oddelka 6.

5. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev se lahko izračunajo v skladu s členom 153(5).

6. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(a) do (d), institucije zagotovijo lastne ocene PD v skladu s členom 143 in oddelkom 6.

7. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(d), institucije zagotovijo lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev v skladu s členom 143 in oddelkom 6.

8. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(a) do (c), institucije uporabijo vrednosti LGD iz člena 161(1) in konverzijske faktorje iz člena 166(8)(a) do (d), razen če imajo za te kategorije izpostavljenosti dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev v skladu z odstavkom 9.

9. Za vse izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(a) do (c), pristojni organi institucijam dovolijo uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev v skladu s členom 143 in oddelkom 6.

10. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti in izpostavljenosti iz kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(f) se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

▼M8

Člen 152

Obravnava izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP

1. Institucije izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP tako, da znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP, izračunan v skladu s pristopi iz odstavkov 2 in 5, pomnožijo z odstotkom enot ali deležev, ki jih posedujejo.

2. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 132(3), institucije, ki imajo zadostne informacije o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, izvedejo vpogled v te osnovne izpostavljenosti, da izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP, pri čemer prilagodijo tveganju vse osnovne izpostavljenosti KNP, kot da bi jih institucije neposredno posedovale.

3. Z odstopanjem od točke (d) člena 92(3) lahko institucije, ki izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, izračunajo kapitalsko zahtevo za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov tega KNP v znesku, enakem 50 % kapitalske zahteve za navedene izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, izračunane v skladu z oddelkom 3, 4 oziroma 5 poglavja 6 tega naslova.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko institucija iz izračuna kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja izključi izpostavljenosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov, za katere ta zahteva ne bi veljala, če bi nastale neposredno instituciji.

4. Institucije, ki uporabljajo pristop vpogleda v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena ter ki izpolnjujejo pogoje za stalna izvzetja v skladu s členom 150 ali ki ne izpolnjujejo pogojev za uporabo metod iz tega poglavja ali ene ali več metod iz poglavja 5 za vse osnovne izpostavljenosti KNP ali njihove dele, izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovane izgube v skladu z naslednjimi načeli:

(a) za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz točke (e) člena 147(2), institucije uporabijo pristop enostavnih uteži tveganja iz člena 155(2);

(b) za izpostavljenosti, razvrščene v kategorijo postavk iz naslova pozicij v listinjenju iz točke (f) člena 147(2), institucije uporabijo obravnavo iz člena 254, kot da bi te institucije navedene izpostavljenosti neposredno posedovale;

(c) institucije za vse druge osnovne izpostavljenosti uporabijo standardizirani pristop iz poglavja 2 tega naslova.

Če institucija za namene točke (a) prvega pododstavka ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb, izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in izpostavljenostmi iz naslova drugih lastniških instrumentov, zadevne izpostavljenosti obravnava kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov.

▼M8

5. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 132(3), lahko institucije, ki nimajo zadostnih informacij o posameznih osnovnih izpostavljenostih KNP, izračunajo znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za te izpostavljenosti v skladu s pristopom na podlagi mandata iz člena 132a(2). Vendar institucije za izpostavljenosti iz točk (a), (b) in (c) odstavka 4 tega člena uporabijo pristope, določene v njih.

6. Ob upoštevanju člena 132b(2) institucije, ki ne uporabijo pristopa vpogleda v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena ali pristopa na podlagi mandata v skladu z odstavkom 5 tega člena, uporabijo nadomestni pristop iz člena 132(2).

7. Institucije lahko znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP izračunajo z uporabo kombinacije pristopov iz tega člena, če so izpolnjeni pogoji za uporabo teh pristopov.

8. Institucije, ki nimajo ustreznih podatkov ali informacij za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti KNP v skladu s pristopi iz odstavkov 2, 3, 4 in 5, lahko uporabijo izračune tretje osebe, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) tretja oseba je eno od naslednjega:

   (i) depotna družba ali depotna finančna institucija KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje pri tej depotni družbi ali depotni finančni instituciji;

   (ii) za KNP, ki niso zajeti v točki (i) te točke, družba za upravljanje KNP, če družba za upravljanje KNP izpolnjuje merila iz točke (a) člena 132(3);

(b) tretja oseba za druge izpostavljenosti, ki niso navedene v točkah (a), (b) in (c) odstavka 4 tega člena, izvede izračun v skladu s pristopom vpogleda iz člena 132a(1);

(c) tretja oseba za izpostavljenosti, navedene v točkah (a), (b) in (c) odstavka 4, izvede izračun v skladu s pristopi, določenimi v njih;

(d) zunanji revizor je potrdil pravilnost izračuna tretje osebe.

Institucije, ki uporabljajo izračune tretjih oseb, znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti KNP, ki izhaja iz teh izračunov, pomnožijo s faktorjem 1,2.

Z odstopanjem od drugega pododstavka se faktor 1,2 ne uporablja, kadar ima institucija neomejen dostop do podrobnih izračunov, ki jih je izvedla tretja oseba. Institucija te izračune na zahtevo predloži svojemu pristojnemu organu.

9. Za namene tega člena se uporabljata člen 132(5) in (6) ter člen 132b. Za namene tega člena se uporablja člen 132c z uporabo uteži tveganja, izračunane v skladu s poglavjem 3 tega naslova.

▼B

Pododdelek 2

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje

Člen 153

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank

1. Ob upoštevanju posebnih obravnav iz odstavkov 2, 3 in 4 se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti = RW · vrednost izpostavljenosti

pri čemer je utež tveganja (RW) določena na naslednji način:

(i) če je PD = 0, RW znaša 0;

(ii) če je PD = 1, tj. za neplačane izpostavljenosti:

— kadar institucije uporabljajo vrednosti LGD iz člena 161(1), RW znaša 0,

— kadar institucije uporabljajo lastne ocene LGD, RW znaša $RW = \max\{0{,}12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$,

pri čemer je najboljša ocena pričakovane izgube (v nadaljnjem besedilu: ELBE) najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 181(1)(h);

(iii) če je 0 < PD < 1

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD\right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

pri čemer:

N(x) = označuje kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka x),

G (Z) = označuje inverzno kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. vrednost x, tako da velja N(x)=z),

R = označuje korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = označuje faktor prilagoditve zapadlosti, ki je opredeljen kot

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

2. Za vse izpostavljenosti do velikih subjektov finančnega sektorja se korelacijski koeficient iz odstavka 1(iii) pomnoži z 1,25. ►C2 Za vse izpostavljenosti do nereguliranih subjektov finančnega sektorja se korelacijski koeficienti iz odstavka 1(iii) in odstavka 4, kakor je ustrezno, pomnožijo z 1,25. ◄

3. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, ki izpolnjuje zahteve iz členov 202 in 217, se lahko prilagodi v skladu z naslednjo formulo:

▼B

znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti = $RW \cdot$ *vrednost izpostavljenosti* $\cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$

pri čemer je:

PD_{pp} = PD izdajatelja zavarovanja.

RW za izpostavljenost se izračuna z uporabo ustrezne formule za utež tveganja iz točke 1, PD dolžnika in LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja. Faktor zapadlosti (b) se izračuna z uporabo nižjega od naslednjih dveh PD: PD izdajatelja zavarovanja in PD dolžnika.

4. Za izpostavljenosti do podjetij, pri katerih konsolidirani čisti prihodki od prodaje, v katero spada zadevno podjetje, znaša manj kot 50 milijonov EUR, lahko institucije uporabijo naslednjo korelacijsko formulo iz odstavka 1(iii) za izračun uteži tveganja za izpostavljenosti do podjetij. V tej formuli je S izražen kot čisti prihodki od prodaje v milijonih EUR, pri čemer velja 5 milijonov EUR ≤ S ≤ 50 milijonov EUR. Čisti prihodki od prodaje, ki znašajo manj kot 5 milijonov EUR, se obravnavajo kot enakovredni 5 milijonom EUR. Čisti prihodki od prodaje za odkupljene denarne terjatve so tehtano povprečje posameznih izpostavljenosti v skupini odkupljenih denarnih terjatev.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Institucije nadomestijo konsolidirane čiste prihodke od prodaje z bilančno vsoto, kadar čisti prihodki od prodaje niso pomemben kazalnik velikosti podjetja in je bilančna vsota pomembnejši kazalnik kot čisti prihodki od prodaje.

5. Institucija izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri katerih ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6, dodeli uteži tveganja v skladu z razpredelnico 1.

Razpredelnica 1

Preostala zapadlost	Kategorija 1	Kategorija 2	Kategorija 3	Kategorija 4	Kategorija 5
Manj kot 2,5 leta	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Enako ali več kot 2,5 leta	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Institucije pri dodeljevanju uteži tveganj za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev upoštevajo naslednje dejavnike: finančno trdnost, politično in pravno okolje, značilnosti posla in/ali sredstev, finančno stabilnost sponzorja in izvajalca, vključno z morebitnim pritokom dohodka iz javno-zasebnega partnerstva in zavarovalni paket.

6. Institucije morajo pri odkupljenih denarnih terjatvah do podjetij izpolnjevati zahteve iz člena 184. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij, ki poleg teh zahtev izpolnjujejo tudi pogoje iz člena 154(5), se lahko uporabljajo standardi za količinsko opredelitev tveganj za izpostavljenosti na drobno iz oddelka 6, če bi bilo za institucijo pretirano obremenjujoče uporabljati standarde za količinsko opredelitev tveganja za izpostavljenosti do podjetij, kot je za te denarne terjatve določeno v oddelku 6.

▼M5

7. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij lahko kupec denarnih terjatev ali upravičenec do zavarovanja s premoženjem ali delnih jamstev vračljive popuste pri odkupni ceni, zavarovanja s premoženjem ali delna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnava kot varovanje pred prvo izgubo v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5. Prodajalec, ki ponuja vračljiv popust pri odkupni ceni, in dajalec zavarovanja s premoženjem ali delnih jamstev obravnavata te popuste, zavarovanja ali jamstva kot izpostavljenost do pozicije prve izgube v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5.

8. Kadar institucija nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo n-te izmed zavarovanih izpostavljenosti povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košara izpostavljenosti, razen izpostavljenosti n–1, seštejejo, če vsota zneska pričakovanih izgub, pomnoženih z 12,5, in zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti ne presega nominalnega zneska zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, pomnožen z 12,5. Izpostavljenosti n–1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevek. Za pozicije v košarici, za katere institucija ne more določiti uteži tveganja v skladu s pristopom IRB, se uporabi utež tveganja 1 250 %.

▼B

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli način, na katerega institucije upoštevajo dejavnike iz drugega pododstavka odstavka 5 pri dodeljevanju uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 154

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti na drobno

1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti na drobno se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti = RW · vrednost izpostavljenosti

pri čemer je utež tveganja RW določena na naslednji način:

(i) če je PD = 1, tj. za neplačane izpostavljenosti, RW znaša

$$RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

pri čemer je ELBE najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 181(1)(h);

▼B

(ii) če je 0 < PD < 1, tj. za katero koli vrednost za PD, razen vrednost iz točke (i),

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

pri čemer:

N(x) = označuje kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka x),

G (Z) = označuje inverzno kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. vrednost x, tako da velja N(x)=z),

R = označuje korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako izpostavljenost do MSP iz člena 147(5), ki izpolnjuje zahteve iz členov 202 in 217, se lahko izračuna v skladu s členom 153(3).

3. Za izpostavljenosti na drobno, zavarovane z nepremičninami, korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,15 nadomesti vrednost korelacije, izračunano s korelacijsko formulo iz odstavka 1.

4. Za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobnov skladu s točkami (a) do (e) korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,04 nadomesti vrednost korelacije, izračunano s korelacijsko formulo iz odstavka 1.

Izpostavljenosti se štejejo za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) so izpostavljenosti do fizičnih oseb;

(b) izpostavljenosti so obnavljajoče, nezavarovane, in če se ne izkoristijo, jih institucija takoj in brezpogojno prekliče. V tem smislu so obnavljajoče se izpostavljenosti opredeljene kot izpostavljenosti, pri katerih stanje izpostavljenosti dolžnikov lahko niha na podlagi njihove odločitve o črpanju sredstev in vračilu do omejitve, ki jo določi institucija. Neizkoriščena odobrena sredstva se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicna, če jih institucija v skladu s predpisi o varstvu potrošnikov in sorodnimi predpisi lahko prekliče v celotnem obsegu;

(c) največja izpostavljenost do posamezne fizične osebe v podkategoriji znaša 100 000 EUR ali manj;

▼B

(d) uporaba korelacijske formule iz tega odstavka je omejena na portfelje, ki so pokazali majhno nestanovitnost stopenj izgub glede na povprečno stopnjo izgub, zlasti znotraj nizkih razponov PD;

(e) obravnava kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno je skladna z osnovnimi značilnostmi tveganja podportfelja.

Z odstopanjem od točke (b) zahteva po nezavarovanosti ne velja za izpostavljenosti, zavarovane s splošnim zavarovanjem, ki pokriva več izpostavljenosti istega dolžnika. V teh primerih se poplačila iz zavarovanja pri oceni LGD ne upoštevajo.

Pristojni organi pregledajo relativno nestanovitnost stopenj izgub po podportfeljih kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno in skupnem portfelju kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno ter si izmenjujejo informacije o tipičnih značilnostih stopenj izgub kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno v državah članicah.

5. Odkupljene denarne terjatve so primerne za obravnavo v okviru kategorije izpostavljenosti na drobno, če izpolnjujejo zahteve iz člena 184 in naslednje pogoje:

(a) institucija je odkupila denarne terjatve od nepovezanih, tretjih prodajalcev, pri čemer njena izpostavljenost do dolžnika denarnih terjatev ne vključuje nobenih izpostavljenosti, ki neposredno ali posredno izvira iz same institucije;

(b) odkupljene denarne terjatve so ustvarjene na podlagi strogih poslovnih odnosov med prodajalcem in dolžnikom. Denarne terjatve podjetij do drugih podjetij v skupini in denarne terjatve, ki so predmet medsebojnega pobotanja med podjetji, ki kupujejo in prodajajo drugo drugemu, niso primerne;

(c) institucija, ki odkupi denarno terjatev, je upravičena do vseh prihodkov od odkupljenih denarnih terjatev ali do sorazmernega (pro-rata) deleža v teh prihodkih in

(d) portfelj odkupljenih denarnih terjatev je dovolj razpršen.

▼M5

6. Za odkupljene denarne terjatve iz naslova izpostavljenosti na drobno lahko kupec denarnih terjatev ali upravičenec do zavarovanja s premoženjem ali delnih jamstev vračljive popuste pri odkupni ceni, zavarovanja s premoženjem ali delna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnava kot varovanje pred prvo izgubo v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5. Prodajalec, ki ponuja vračljiv popust pri odkupni ceni, in dajalec zavarovanja s premoženjem ali delnega jamstva obravnavata te popuste, zavarovanja ali jamstva kot izpostavljenost do pozicije prve izgube v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 poglavja 5.

▼B

7. Za mešane skupine odkupljenih denarnih terjatev (v okviru kategorije izpostavljenosti) na drobno, pri katerih institucije, ki so jih odkupile, izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, in kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno ne morejo ločiti od drugih izpostavljenosti na drobno, se uporablja utež tveganja za izpostavljenosti na drobno, ki pomeni največje kapitalske zahteve za navedene izpostavljenosti.

▼B

Člen 155

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Institucije svoje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razen tistih, ki so odbitne postavke v skladu z delom 2 ali za katere velja utež tveganja 250 % v skladu s členom 48, določijo v skladu s pristopi iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena. Institucija lahko uporabi različne pristope za različne portfelje lastniških instrumentov, če pri notranjem upravljanju tveganj tudi sama uporablja različne pristope. Če institucija uporablja različne pristope, je pri svoji izbiri pristopa PD/LGD ali pristopa notranjih modelov ves čas dosledna, tudi glede pristopa, ki ga uporablja pri notranjem upravljanju tveganj izpostavljenosti iz naslova zadevnih lastniških instrumentov, in ni odvisna od regulativne arbitraže.

Institucije lahko izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov do družb za pomožne storitve obravnavajo v skladu z obravnavo drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti.

2. V skladu z pristopom enostavnih uteži tveganja se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu s formulo:

znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti = *RW* ∗ *vrednost izpostavljenosti*:

Utež tveganja (RW) = 190 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih.

Utež tveganja (RW) = 290 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi.

Utež tveganja (RW) = 370 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

Kratke pozicije denarnih sredstev in izvedeni finančni instrumenti v netrgovalni knjigi se lahko izravnajo z dolgimi pozicijami v istih posameznih instrumentih, če so bili ti instrumenti izrecno določeni kot varovanja posebnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in če zagotavljajo varovanje za vsaj še eno leto. Druge kratke pozicije se obravnavajo, kot da so dolge pozicije z ustreznimi utežmi tveganja, ki so dodeljene za absolutno vrednost vsake pozicije. V okviru pozicij z neusklajeno zapadlostjo se uporablja metoda za izpostavljenosti do podjetij iz člena 162(5).

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov v skladu z metodami iz poglavja 4.

3. V okviru pristopa PD/LGD se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu z formulami iz člena 153(1). Če institucije nimajo dovolj informacij za uporabo opredelitve neplačila iz člena 178, se za uteži tveganja uporabi faktor povečanja 1,5.

▼B

Na ravni posamezne izpostavljenosti vsota zneska pričakovane izgube, pomnoženega z 12,5, in zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti ne presega vrednosti izpostavljenosti, pomnožene z 12,5.

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov v skladu z metodami iz poglavja 4. Za to se uporablja LGD 90 % za izpostavljenost do dajalca osebnega kreditnega zavarovanja. Za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih se lahko uporabi LGD 65 %. Za te namene M znaša 5 let.

4. V okviru pristopa notranjih modelov so zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti enaki potencialni izgubi na izpostavljenostih iz naslova lastniških instrumentov institucije, dobljeni z uporabo notranjih modelov tvegane vrednosti ob upoštevanju 99. percentila enostranskega intervala zaupanja za razliko med četrtletnimi donosi in ustrezno netvegano stopnjo, izračunano v dolgoročnem vzorčnem obdobju, pomnoženi z 12,5. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti na ravni portfelja lastniških instrumentov niso manjši od skupnega seštevka:

(a) zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanega na podlagi pristopa PD/LGD, in

(b) ustreznih zneskov pričakovane izgube, pomnoženih z 12,5.

Zneski iz točk (a) in (b) se izračunajo na podlagi vrednosti PD iz člena 165(1) in ustreznih vrednosti LGD iz člena 165(2).

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov.

Člen 156

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\textit{Znesek tveganju prilagojenihizpostavljenosti} = 100\ \% \cdot \textit{vrednostizpostavljenosti},$$

razen:

(a) za denar v blagajni in enakovredne denarne postavke ter zlato v lastnem trezorju ali na posebni lokaciji, če je krito z obveznostmi v zlatu, se dodeli utež tveganja 0 %;

(b) kadar je izpostavljenost preostala vrednost iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄, se izračuna na naslednji način:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{vrednost izpostavljenosti},$$

▼B

pri čemer je t večje izmed 1 in najbližjega števila celih let preostalega obdobja ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄.

Pododdelek 3

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

Člen 157

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

1. Institucije zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij in izpostavljenosti na drobno izračunajo v skladu s formulo iz člena 153(1).

2. Institucije vhodne parametre PD in LGD določijo v skladu z oddelkom 4.

3. Institucije vrednost izpostavljenosti določijo v skladu z oddelkom 5.

4. Za namene tega člena je vrednost M eno leto.

5. Pristojni organi institucijo izvzamejo iz izračunavanja in priznavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti za vrsto izpostavljenosti iz naslova odkupljenih denarnih terjatev do podjetij ali izpostavljenosti na drobno, če jim institucija na zadovoljiv način dokaže, da je tveganje zmanjšanja vrednosti za to vrsto izpostavljenosti za to institucijo nepomembno.

Oddelek 3

Zneski pričakovanih izgub

Člen 158

Obravnava glede na vrsto izpostavljenosti

1. Izračun zneskov pričakovane izgube temelji na istih vhodnih vrednostih PD, LGD in vrednosti izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, kakor se uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 151.

2. Zneski pričakovane izgube za listinjene izpostavljenosti se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

3. Znesek pričakovane izgube za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti "druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti" iz točke (g) člena 147(2), je nič.

4. Zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti v obliki deležev ali enot KNP iz člena 152 se izračunajo v skladu z metodami iz tega člena.

▼B

5. Pričakovana izguba (EL) in zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti na drobno se izračunajo v skladu z naslednjimi formulami:

$$Pričakovana\ izguba\ (EL) = PD * LGD$$

Znesek pričakovane izgube = EL [pomnožen z] vrednost izpostavljenosti

Za neplačane izpostavljenosti (PD = 100 %), za katere institucije uporabljajo lastne ocene LGD, je EL=ELBE, kar pomeni, da je to najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 181(1)(h).

Za izpostavljenosti, ki se obravnavajo, kot je določeno v členu 153(3), je EL enak 0 %.

6. Vrednosti EL za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri katerih institucije uporabljajo metode iz člena 153(5) za dodeljevanje uteži tveganja, se dodelijo v skladu z razpredelnico 2.

Razpredelnica 2

Preostala zapadlost	Kategorija 1	Kategorija 2	Kategorija 3	Kategorija 4	Kategorija 5
Manj kot 2,5 leta	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Enako ali več kot 2,5 leta	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu z pristopom enostavnih uteži tveganja, se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$Znesek\ pričakovane\ izgube = EL \cdot vrednost\ izpostavljenosti$$

Vrednosti EL so naslednje:

Pričakovana izguba (EL) = 0,8 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih.

Pričakovana izguba (EL) = 0,8 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi.

Pričakovana izguba (EL) = 2,4 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

8. Pričakovana izguba in zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom PD/LGD, se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

$$Pričakovana\ izguba\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Znesek\ pričakovane\ izgube = EL \cdot vrednost\ izpostavljenosti$$

▼B

9. Zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom notranjih modelov, znašajo nič.

▼M8

9a. Znesek pričakovane izgube za prevzeto obveznost za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjuje vse zahteve iz člena 132c(3), je nič.

▼B

10. Zneski pričakovane izgube zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$Pričakovana\ izguba\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Znesek\ pričakovane\ izgube = EL \cdot vrednost\ izpostavljenosti$$

▼M7

Člen 159

Obravnava zneskov pričakovane izgube

Institucije zneske pričakovane izgube, izračunane v skladu s členom 158(5), (6) in (10), odštejejo od splošnih in posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 105 ter drugih zmanjšanj kapitala v zvezi s temi izpostavljenostmi, razen odbitkov v skladu s točko (m) člena 36(1). Diskonti na aktivne bilančne postavke, ki so bile v skladu s členom 166(1) odkupljene v stanju neplačila, se obravnavajo enako kot posebni popravki zaradi kreditnega tveganja. Posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za neplačane izpostavljenosti se ne uporabljajo za kritje zneskov pričakovane izgube pri ostalih izpostavljenostih. Zneski pričakovane izgube za listinjene izpostavljenosti ter splošni in posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za te izpostavljenosti niso vključeni v ta izračun.

▼B

Oddelek 4

PD, LGD in zapadlost

Pododdelek 1

Izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank

Člen 160

Verjetnost neplačila (PD)

1. PD izpostavljenosti do podjetja ali institucije znaša najmanj 0,03 %.

2. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij, za katere institucija ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6, se PD za te izpostavljenosti ugotavlja v skladu z naslednjimi metodami:

(a) za nadrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij je PD enaka oceni institucije za EL, deljeni z LGD za te denarne terjatve;

▼B

(b) za podrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij je PD enaka oceni institucije za EL;

(c) institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij v skladu s členom 143 in lahko razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi oceno PD, ki jo pridobi s tem razstavljanjem.

3. PD dolžnikov, ki so opredeljeni kot neplačniki, znaša 100 %.

4. Institucije lahko upoštevajo osebno kreditno zavarovanje v ocenah PD v skladu z določbami poglavja 4. Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg dajalcev zavarovanja iz člena 201(1)(g) primeren tudi prodajalec odkupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) podjetje ima bonitetno oceno ECAI, za katero je EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij iz poglavja 2 določila, da se povezuje s s stopnjo kreditne kakovosti 3 ali več;

(b) podjetje nima bonitetne ocene priznane ECAI, ima pa notranjo oceno PD, ki ustreza bonitetnim ocenam ECAI, za katere je EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij v skladu s poglavjem 2 določila, da se povezujejo s stopnjo kreditne kakovosti 3 ali več – v primeru institucij, ki zneske tveganjem prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovane izgube izračunavajo v skladu s pristopom IRB.

5. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD, lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 161(3).

6. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij je PD enak oceni EL institucije za tveganje zmanjšanja vrednosti. Institucija, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij in lahko razstavi svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi oceno PD, ki jo pridobi s tem razstavljanjem. Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje za PD v skladu z določbami poglavja 4. Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg dajalcev zavarovanja iz člena 201(1)(g) upravičen tudi prodajalec odkupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 4.

7. Z odstopanjem od člena 201(1)(g) so podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 4, primerna.

▼B

Institucija, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, lahko prizna osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 161(3).

Člen 161

Izguba ob neplačilu (LGD)

1. Institucije uporabljajo naslednje vrednosti LGD:

(a) nadrejene izpostavljenosti brez primernega zavarovanja s premoženjem: 45 %;

(b) podrejene izpostavljenosti brez primernega zavarovanja s premoženjem: 75 %;

(c) institucije lahko priznajo stvarno in osebno kreditno zavarovanje v LGD v skladu s poglavjem 4;

(d) kritim obveznicam, ki se lahko obravnavajo kakor je opredeljeno v členu 129(4) ali (5), se lahko dodeli vrednost LGD 11,25 %;

(e) za nadrejene izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, kadar institucija ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6: 45 %;

(f) za podrejene izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, kadar institucija ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6: 100 %;

(g) za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij: 75 %.

2. Za tveganje zmanjšanja vrednosti in tveganje neplačila se, če je institucija pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij v skladu s členom 143 in lahko razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi ocena LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij.

3. Če je institucija pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 143, se lahko prizna osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo ocen PD ali LGD ob upoštevanju zahtev, kakor so navedene v oddelku 6, in dovoljenja pristojnih organov. Institucija izpostavljenostim, zavarovanim z jamstvom, ne dodeli prilagojenega PD ali LGD tako, da bi bila prilagojena utež tveganja nižja od uteži tveganja za primerljive, neposredne izpostavljenosti do dajalca jamstva.

▼B

4. Za namene podjetij iz člena 153(3) je LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja bodisi LGD, ki ustreza nezavarovani izpostavljenostidajalca jamstva ali nezavarovani izpostavljenosti dolžnika, odvisno od tega, ali v primeru, da med trajanjem zavarovanjaizpostavljenosti pride do neplačila s strani dajalca jamstva in dolžnika, razpoložljivi dokazi in pogoji jamstva pa kažejo, da bi bilo poplačilo odvisno od finančnega stanja dajalca jamstva ali finančnega stanja dolžnika.

Člen 162

Zapadlost

1. Institucije, ki niso pridobile dovoljenja za uporabo lastnih LGD in lastnih konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank dodelijo izpostavljenostim, ki izhajajo iz repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, vrednost zapadlosti (M) 0,5 leta, vsem drugim izpostavljenostim pa M 2,5 leta.

Druga možnost je, da pristojni organi v okviru dovoljenja iz člena 143 odločijo, ali institucija uporabi zapadlost (M) za vsako izpostavljenost, kakor je določeno v odstavku 2.

2. Institucije, ki so pridobile dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih LGD in lastnih konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 143, izračunajo M za vsako od teh izpostavljenosti, kakor je navedeno v točkah od (a) do (e) tega odstavka in ob upoštevanju odstavkov od 3 do 5 tega člena. M ni daljši od 5 let, razen v primerih iz člena 384(1), v katerih se uporabi M, kot je tam opredeljen:

(a) za instrument s postopnim pritokom denarnih sredstev se M izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

kjer so CF_t denarni tokovi (plačila glavnice, obresti in opravnin), ki jih po pogodbi plačuje dolžnik v obdobju t;

(b) za izvedene finančne instrumente, ki so predmet okvirnepogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti izpostavljenosti, kjer je M vsaj 1 leto, za tehtanje zapadlosti pa se uporablja hipotetični znesek vsake izpostavljenosti;

▼B

(c) za izpostavljenosti, ki nastanejo na podlagi v celoti ali delno zavarovanih izvedenih finančnih instrumentov, naštetih v Prilogi II in v celoti ali delno zavarovanih poslov posojanja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so predmet okvirnepogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 10 dni;

(d) za repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, ki so predmet okvirnepogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 5 dni. Hipotetični znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;

(e) za institucijo, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen PD za odkupljene denarne terjatve do podjetij, je M za že odkupljene denarne terjatve enak z izpostavljenostjo tehtani povprečni zapadlosti odkupljenih denarnih terjatev, pri čemer je M vsaj 90 dni. Enaka vrednost M se uporablja tudi za še ne odkupljene denarne terjatve, za katere se je institucija zavezala, da jih bo odkupila, če pogodba o bodočem odkupu vsebuje učinkovite klavzule, določbe o predčasni amortizaciji ali druge mehanizme za zaščito institucije, ki odkupuje, pred znatnim poslabšanjem kakovosti prihodnjih denarnih terjatev, ki jih mora v skladu s pogodbo še odkupiti. Če pogodba takih učinkovitih zaščit ne vsebuje, se M za še ne odkupljene denarne terjatve izračuna kot vsota dni trajanja potencialne denarne terjatve z najbolj oddaljenim datumom dospelosti in preostalega obdobja do izteka pogodbe o odkupu prihodnjih denarnih terjatev, pri čemer je M vsaj 90 dni;

(f) za vse druge instrumente, razen navedenih v tej točki, ali če institucija ne more izračunati M, kakor je navedeno v točki (a), je M največji preostali čas (izražen v letih), ki ga ima dolžnik na voljo, da v celoti izpolni svoje pogodbene obveznosti, pri čemer je M najmanj 1 leto;

(g) za institucije, ki za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo metodo notranjih modelov iz oddelka 6 poglavja 6, se M izračuna za izpostavljenosti, na katere se nanaša ta metoda in za katere je najdaljša zapadlost pogodbe, vsebovane v nizu pobotov, daljša od enega leta, v skladu z naslednjo formulo:

$$M = \min\left\{\frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5\right\}$$

pri čemer je:

S_{t_k} = navidezna spremenljivka, katere vrednost v prihodnjem obdobju tk je enaka 0, če velja tk > 1 leto, oziroma 1, če velja tk ≤ 1 leto;

EE_{t_k} = pričakovana izpostavljenost v prihodnjem obdobju tk;

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = dejanska pričakovana izpostavljenost v prihodnjem obdobju tk;

df_{t_k} = netvegani diskontni faktor za prihodnje časovno obdobje tk;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$

(h) institucija, ki za izračun enostranske prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA) uporablja notranji model, lahko z dovoljenjem pristojnih organov kot M uporabi efektivno trajanje kredita, ocenjeno z modelom.

Ob upoštevanju odstavka 2 se za nize pobotov, v katerih imajo vse pogodbe originalno zapadlost krajšo od enega leta, uporablja formula iz pododstavka (a);

(i) za institucije, ki za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo metodo notranjih modelov iz oddelka 6 poglavja 6 in imajo dovoljenje za notranje modele za specifično tveganje iz naslova dolžniških finančnih instrumentov, s katerimi se trguje, v skladu s poglavjem 5 tretjega dela naslova IV, je v formuli iz člena 153(1) M enak 1, če lahko institucija pristojnim organom dokaže, da njen notranji model za specifično tveganje iz naslova dolžniških finančnih instrumentov, ki se uporablja v členu 383, zajema učinke prehodov med bonitetnimi ocenami;

(j) za namene člena 153(3) je M efektivna zapadlost kreditnega zavarovanja, vendar mora znašati najmanj 1 leto.

3. Kadar dokumentacija zahteva dnevno oblikovanje kritja in dnevno prevrednotenje ter vključuje določbe, ki dopuščajo takojšnjo unovčenje ali kompenzacijo zavarovanja v primeru neplačila ali nezmožnosti oblikovanja kritja, je M vsaj en dan za:

(a) izvedene finančne instrumente, ki so v celoti ali delno zavarovani, naštete v Prilogi II;

(b) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so v celoti ali delno zavarovani;

(c) repo posle in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga.

Poleg tega je za kvalificirane kratkoročne izpostavljenosti, ki niso del tekočega financiranja dolžnika s strani institucij, je M vsaj en dan. Kvalificirane kratkoročne izpostavljenosti vključujejo naslednje:

▼M9

(a) izpostavljenosti do institucij ali investicijskih podjetij, izhajajoče iz poravnave obveznosti v tujih valutah;

▼B

(b) kratkoročne posle trgovinskega financiranja z avtomatskim izplačevanjem iz prihodkov, povezane z izmenjavo blaga ali storitev, s preostalo zapadlostjo do enega leta iz točke (80) člena 4(1);

(c) izpostavljenosti iz poravnave nakupov in prodaj vrednostnih papirjev v okviru običajnega roka izročitve oziroma dveh delovnih dni;

(d) izpostavljenosti iz denarnih poravnav z elektronskim prenosom in poravnav elektronskih plačilnih transakcij ter vnaprej plačanih stroškov, vključno s prekoračitvami stanja na računih zaradi neuspelih transakcij, ki ne presegajo določenega in dogovorjenega majhnega števila delovnih dni.

4. Institucije se lahko za izpostavljenosti do podjetij v Uniji, katerih konsolidirani čisti prihodki od prodaje in konsolidirana bilančna vsota znašajo manj kot 500 milijonov EUR, namesto uporabe odstavka 2 odločijo za dosledno določanje M v skladu z odstavkom 1. Institucije lahko nadomestijo 500 milijonov EUR bilančne vsote s 1 000 milijoni EUR bilančne vsote za podjetja, ki se ukvarjajo predvsem s tem, da imajo v lasti nešpekulativne stanovanjske nepremičnine in jih oddajajo.

5. Neusklajenosti zapadlosti se obravnavajo, kakor je navedeno v poglavju 4.

Pododdelek 2

Izpostavljenosti na drobno

Člen 163

Verjetnost neplačila (PD)

1. PD izpostavljenosti je najmanj 0,03 %.

2. PD neplačnikov ali PD neplačanih izpostavljenosti, v primerih opredelitve neplačila na ravni izpostavljenosti, znaša 100 %.

3. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev je PD enak oceni EL za tveganje zmanjšanja vrednosti. Če lahko institucija svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev razstavi na PD in LGD na način, ki ga pristojni organi štejejo za zanesljivega, se lahko uporablja ocena PD.

4. Osebno kreditno zavarovanje se lahko upošteva s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 164(2). Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg dajalcev zavarovanja iz člena 201(1)(g) primeren tudi prodajalec odkupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni pogoji iz člena 160(4).

▼M8

Člen 164

Izguba ob neplačilu (LGD)

1. Institucije zagotovijo svoje ocene LGD ob upoštevanju zahtev iz oddelka 6 tega poglavja in po pridobitvi dovoljenja pristojnih organov v skladu s členom 143. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se uporablja vrednost LGD 75 %. Če lahko institucija svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanesljivo razstavi na PD in LGD, lahko uporablja lastno oceno LGD.

2. Osebno kreditno zavarovanje se lahko, ob upoštevanju zahtev iz člena 183(1), (2) in (3) ter z dovoljenjem pristojnih organov, prizna kot primerno, tako da se prilagodijo ocene PD ali LGD za posamezno izpostavljenost ali skupino izpostavljenosti. Institucija izpostavljenostim, zavarovanim z jamstvom, ne dodeli prilagojenega PD ali LGD tako, da bi bila prilagojena utež tveganja nižja od uteži tveganja za primerljive, neposredne izpostavljenosti do dajalca jamstva.

3. Za namene člena 154(2) je LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja iz člena 153(3) LGD, ki ustreza nezavarovani izpostavljenosti do dajalca jamstva ali nezavarovani izpostavljenosti dolžnika, odvisno od tega, ali v primeru, da med trajanjem zavarovanega posla pride do neplačila s strani tako dajalca jamstva kot dolžnika, razpoložljiva evidenca in pogoji jamstva kažejo, da bi bilo poplačilo odvisno od finančnega stanja dajalca jamstva oziroma finančnega stanja dolžnika.

4. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD za vse izpostavljenosti na drobno, ki so zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami in za katere ne jamčijo enote centralne ravni države, ni nižje od 10 %.

Z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD za vse izpostavljenosti na drobno, ki so zavarovane s poslovnimi nepremičninami in za katere ne jamčijo enote centralne ravni države, ni nižje od 15 %.

5. Države članice imenujejo organ, odgovoren za izvajanje odstavka 6. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

Kadar je organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, pristojni organ, ta organ zagotovi, da so zadevna nacionalna telesa in organi, ki imajo makrobonitetni mandat, ustrezno obveščeni o nameri pristojnega organa, da izvaja ta člen, in so ustrezno vključeni v oceno finančne stabilnosti v svoji državi članici v skladu z odstavkom 6.

▼M8

Kadar organ, ki ga država članica imenuje za izvajanje tega člena, ni pristojni organ, država članica sprejme potrebne določbe za zagotovitev ustreznega usklajevanja in izmenjave informacij med pristojnim organom in imenovanim organom za ustrezno izvajanje tega člena. Od organov se zlasti zahteva, da tesno sodelujejo in izmenjajo vse informacije, ki bi bile lahko potrebne za ustrezno opravljanje nalog, naloženih imenovanemu organu na podlagi tega člena. Namen tega sodelovanja je zlasti izogibati se kakršni koli obliki podvojenega ali nedoslednega ukrepanja med pristojnim organom in imenovanim organom, pa tudi zagotoviti, da se ustrezno upošteva medsebojni vpliv z drugimi ukrepi, zlasti ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 458 te uredbe in člena 133 Direktive 2013/36/EU.

6. Organ, imenovan v skladu z odstavkom 5 tega člena, na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 430a, in drugih relevantnih kazalnikov ter ob upoštevanju prihodnjih gibanj na nepremičninskih trgih redno in vsaj enkrat letno oceni, ali so minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4 tega člena ustrezne za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa.

Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, na podlagi ocene iz prvega pododstavka tega odstavka sklene, da minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4 niso ustrezne, in če meni, da bi neustreznost vrednosti LGD lahko negativno vplivala na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost v njegovi državi članici, lahko določi višje minimalne vrednosti LGD za te izpostavljenosti, ki so na enem ali več delih ozemlja države članice zadevnega organa. Te višje minimalne vrednosti se lahko uporabijo tudi na ravni enega ali več nepremičninskih segmentov takšnih izpostavljenosti.

Organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, uradno obvesti EBA in ESRB, preden sprejme odločitev iz tega odstavka. EBA in ESRB v enem mesecu od prejema tega uradnega obvestila zadevni državi članici predložita svoje mnenje. EBA in ESRB objavita te vrednosti LGD.

7. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, določi višje minimalne vrednosti LGD na podlagi odstavka 6, imajo institucije na voljo šestmesečno prehodno obdobje za njihovo uporabo.

8. EBA v tesnem sodelovanju z ESRB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za podrobno določitev pogojev, ki jih organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, upošteva pri ocenjevanju ustreznosti vrednosti LGD v okviru ocene iz odstavka 6.

▼M8

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. ESRB lahko v obliki priporočil v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 in v tesnem sodelovanju z EBA daje usmeritve organom, imenovanim v skladu z odstavkom 5 tega člena, glede naslednjega:

(a) dejavnikov, ki bi lahko „negativno vplivali na trenutno ali prihodnjo finančno stabilnost“ iz odstavka 6, ter

(b) okvirnih referenčnih meril, ki jih mora organ, imenovan v skladu z odstavkom 5, upoštevati pri določitvi višjih minimalnih vrednosti LGD.

10. Institucije države članice uporabijo višje minimalne vrednosti LGD, ki so jih določili organi druge države članice v skladu z odstavkom 6, za vse svoje ustrezne izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo v enem ali več delih te države članice.

▼B

Pododdelek 3

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instumentov, za katere se uporablja metoda PD/LGD

Člen 165

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere se uporablja metoda PD/LGD

1. PD se določijo v skladu z metodami za izpostavljenosti do podjetij.

Uporabljajo se naslednji minimalni PD:

(a) 0,09 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, če je naložba del dolgoročnega odnosa s stranko;

(b) 0,09 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se ne trguje na borzi, če donosi iz naložb temeljijo na rednih in periodičnih denarnih tokovih, ki ne izhajajo iz kapitalskih dobičkov;

▼B

(c) 0,40 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, vključno z drugimi kratkimi pozicijami, kakor je navedeno v členu 155(2);

(d) 1,25 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, vključno z drugimi kratkimi pozicijami, kakor je navedeno v členu 155(2).

2. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih se lahko dodeli LGD 65 %. Vsem drugim takšnim izpostavljenostim se dodeli LGD 90 %.

3. Za vse izpostavljenosti se dodeli M 5 let.

Oddelek 5

Vrednost izpostavljenosti

Člen 166

Izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti na drobno

1. Če ni navedeno drugače, je vrednost izpostavljenosti iz aktivnih postavk enaka knjigovodski vrednosti, merjeni brez upoštevanja oblikovanih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

To pravilo se uporablja tudi za sredstva, odkupljena po ceni, ki se razlikuje od dolgovanega zneska.

Za izpostavljenosti iz naslova odkupljenih sredstev je razlika med dolgovanim zneskom in knjigovodsko vrednostjo, ki ostane po upoštevanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in je evidentirana v bilanci institucij ob nakupu sredstva, označena kot diskont, če je vrednost izpostavljenosti višja, in kot premija, če je nižja.

2. Če institucije uporabljajo okvirne pogodbe o pobotu v zvezi z repo posli ali posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, se vrednost izpostavljenosti izračuna v skladu s poglavjem 4 ali 6.

3. Za izračun vrednosti izpostavljenosti za bilančni pobot kreditov in depozitov institucije uporabljajo metode iz poglavja 4.

4. Vrednost izpostavljenosti iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ je diskontirana najmanjša vsota plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄. Najmanjša vsota plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ zajema plačila, ki se od zakupnika zahtevajo ali se lahko zahtevajo v času trajanja pogodbe o ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄, in vse nakupne opcije (tj. opcije, ki se bodo z razumno gotovostjo izvršile). Če se lahko od stranke, ki ni zakupnik, zahteva plačilo v zvezi s preostalo vrednostjo zakupljenega premoženja in ta plačilna obveznost izpolnjuje niz pogojev iz člena 201 glede primernosti dajalcev zavarovanj ter zahteve za priznavanje drugih vrst jamstev iz člena 213, se lahko plačilna obveznost upošteva kot osebno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4.

▼B

5. V primeru katere koli pogodbe iz Priloge II se vrednost izpostavljenosti določi z metodami iz poglavja 6 brez upoštevanja oblikovanih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

6. Vrednost izpostavljenosti za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev je vrednost, določena v skladu z odstavkom 1, od katere se odštejejo kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pred upoštevanjem učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja.

7. Če je izpostavljenost iz naslova vrednostnih papirjev ali blaga, prodanih ali posojenih na podlagi repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, je vrednost izpostavljenosti enaka vrednosti vrednostnih papirjev ali blaga, določeni v skladu s členom 24. Če se uporablja razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kakor je navedeno v členu 223, se vrednost izpostavljenosti poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki je primerna za take vrednostne papirje ali blago, kakor je tam navedeno. Vrednost izpostavljenosti repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja se lahko določi bodisi v skladu s poglavjem 6 ali členom 220(2).

8. Vrednost izpostavljenosti za naslednje postavke se izračuna kakor odobren, vendar neizkoriščen znesek, pomnožen s konverzijskim faktorjem. Institucije uporabljajo za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank naslednje konverzijske faktorje v skladu s členom 151(8):

(a) za kreditne linije, ki so brezpogojno preklicne in jih institucija lahko prekliče kadar koli brez predhodnega obvestila ali ki učinkovito določajo samodejen preklic zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti dolžnika, se uporablja konverzijski faktor 0 %. Institucije za uporabo konverzijskega faktorja 0 % aktivno spremljajo finančno stanje dolžnika, njihovi sistemi notranjih kontrol pa jim omogočajo, da takoj odkrijejo poslabšanje kreditne kakovosti dolžnika. Neizkoriščene kreditne linije se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicne, če pogoji instituciji dovoljujejo, da jih prekliče v celotnem obsegu, ki je dovoljen z zakonodajo o varstvu potrošnikov in s tem povezano zakonodajo;

(b) za kratkoročne akreditive za plačilo blaga, ki je na poti, se uporablja konverzijski faktor 20 % tako za institucijo, ki jih izda, kot za tisto, ki jih potrdi;

(c) za neizkoriščene nakupne obveznosti za obnavljajoče se odkupljene denarne terjatve, ki jih lahko institucija brezpogojno prekliče ali za katere je določen samodejen preklic kadar koli brez predhodnega obvestila, se uporablja konverzijski faktor 0 %. Institucije za uporabo konverzijskega faktorja 0 % aktivno spremljajo finančno stanje dolžnika, njihovi sistemi notranjih kontrol pa jim omogočajo, da takoj odkrijejo poslabšanje kreditne kakovosti dolžnika;

▼B

(d) za druge kreditne linije, prevzete obveznosti iz naslova odkupa neprodanih kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (NIF) in obnavljajoče se prevzete obveznosti iz naslova kreditiranja poslovanja na trgu kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (RUF) se uporablja konverzijski faktor 75 %;

▼C2

Institucije, ki izpolnjujejo zahteve za uporabo lastnih ocen konverzijskih faktorjev, kakor je navedeno v oddelku 6, lahko ob upoštevanju odobritve pristojnih organov uporabljajo lastne ocene konverzijskih faktorjev za različne vrste produktov iz točk od (a) do (d).

▼B

9. Če se prevzeta obveznost nanaša na povečanje druge prevzete obveznosti, se uporablja nižji od dveh konverzijskih faktorjev, povezanih s posamezno obveznostjo.

10. Za vse druge zunajbilančne postavke, razen tistih, ki so navedene v odstavkih od 1 do 8, ustreza vrednost izpostavljenosti naslednjemu odstotku njenih vrednosti:

(a) 100 % pri postavki visokega tveganja;

(b) 50 % pri postavki srednjega tveganja;

(c) 20 % pri postavki srednjega/nizkega tveganja;

(d) 0 % pri postavki nizkega tveganja.

Za namen tega odstavka so zunajbilančne postavke razporejene po kategorijah tveganja v skladu s Prilogo I.

Člen 167

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Vrednost izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov je njena knjigovodska vrednost, ki preostane po oblikovanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

2. Vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk iz naslova lastniških instrumentov je njena nominalna vrednost po tem, ko se ta nominalna vrednost zniža za posebne popravke zaradi kreditnega tveganjaza te izpostavljenosti.

Člen 168

Druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti

Vrednost izpostavljenosti drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti je njena knjigovodska vrednost, ki preostane po oblikovanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

Oddelek 6

Zahteve v zvezi s pristopom irb

Pododdelek 1

Bonitetni sistemi

Člen 169

Splošna načela

1. Kadar institucija uporablja več bonitetnih sistemov, je načelo razvrščanja dolžnika ali izpostavljenosti v bonitetni sistem dokumentirano in uporabljeno na način, ki ustrezno odraža stopnjo tveganja.

▼B

2. Z rednimi pregledi meril in procesov razvrščanja se ugotavlja, ali so še naprej primerni za trenutni portfelj in zunanje pogoje.

3. Kadar institucija uporablja neposredne ocene parametrov tveganja za posamezne dolžnike ali izpostavljenosti, se lahko slednje obravnavajo kot ocene, dodeljene bonitetnim razredom na zvezni bonitetni lestvici.

Člen 170

Struktura bonitetnih sistemov

1. Struktura bonitetnih sistemov za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) bonitetni sistem upošteva značilnosti tveganja dolžnika in izpostavljenosti;

(b) bonitetni sistem vsebuje bonitetno lestvico dolžnika, ki izkazuje izključno količinsko opredelitev tveganja neplačila dolžnika. Bonitetna lestvica dolžnika ima najmanj 7 bonitetnih razredov za plačnike in najmanj enega za neplačnike;

(c) institucija dokumentira odnos med bonitetnimi razredi dolžnika glede na stopnjo tveganja neplačila vsakega bonitetnega razreda, in merili, ki se uporabljajo za razlikovanje med stopnjami tveganja neplačila;

(d) institucije s portfelji, osredotočenimi na določen segment trga in določen razpon tveganja neplačila, imajo dovolj bonitetnih razredov dolžnikov v navedenem razponu, da se lahko izognejo pretiranim koncentracijam dolžnikov v posameznem bonitetnem razredu. Znatne koncentracije v okviru posameznega bonitetnega razreda se podprejo s prepričljivimi empiričnimi dokazi, da bonitetni razred dolžnika obsega ustrezno ozek razpon PD in da tveganje neplačila, ki ga predstavljajo vsi dolžniki v bonitetnem razredu, sodi v navedeni razpon;

(e) da lahko pristojni organ dovoli uporabo lastnih ocen LGD za izračun kapitalskih zahtev, vsebuje bonitetni sistem ločeno bonitetno lestvico izpostavljenosti, ki izkazuje izključno na LGD vezane značilnosti. Opredelitev bonitetnega razreda izpostavljenosti vključuje opis, kako se izpostavljenosti razvrstijo v bonitetni razred, in opis meril, ki se uporabljajo za razlikovanje stopenj tveganja med bonitetnimi razredi;

(f) znatne koncentracije v okviru posameznega bonitetnega razreda izpostavljenosti se podprejo s prepričljivimi empiričnimi dokazi, da bonitetni razred izpostavljenosti obsega ustrezno ozek razpon LGD in da tveganje, ki ga predstavljajo vse izpostavljenosti v bonitetnem razredu, sodi v navedeni razpon.

2. Institucije, ki uporabljajo metode iz člena 153(5) za dodeljevanje uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, so izvzete iz zahteve, da imajo bonitetno lestvico dolžnika, ki

▼B

izkazuje izključno količinsko opredelitev tveganja neplačila dolžnika za te izpostavljenosti. Te institucije imajo za te izpostavljenosti vsaj 4 bonitetne razrede za plačnike in vsaj enega za neplačnike.

3. Struktura bonitetnih sistemov za izpostavljenosti na drobno izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) bonitetni sistemi odražajo tako tveganje dolžnika kot izpostavljenosti in zajemajo vse ustrezne značilnosti dolžnika in izpostavljenosti;

(b) stopnja razlikovanja tveganja zagotavlja, da je število izpostavljenosti v danem bonitetnem razredu ali skupini zadostno, da omogoča smiselno količinsko opredelitev in ►C2 validacijo ◄ značilnosti izgube na ravni bonitetnega razreda ali skupine. Izpostavljenosti in dolžniki se med bonitetnimi razredi ali skupinami razporedijo tako, da se preprečijo pretirane koncentracije;

(c) razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine zagotavlja smiselno razlikovanje tveganja, združevanje dovolj homogenih izpostavljenosti v skupine in omogoča natančno ter dosledno ocenjevanje značilnosti izgub na ravni bonitetnega razreda ali skupine. Za odkupljene denarne terjatve združevanje v skupine odraža prodajalčevo poslovno prakso in heterogenost njegovih strank.

4. Ob razvrščanju izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine institucije upoštevajo naslednje dejavnike tveganja:

(a) značilnosti tveganja dolžnika;

(b) značilnosti tveganja izpostavljenosti, vključno z vrsto izpostavljenosti ali zavarovanja s premoženjem ali obojim. Institucije izrecno obravnavajo primere, kjer je več izpostavljenosti kritih z istim zavarovanjem s premoženjem;

(c) nerednost plačil, razen kadar institucija dokaže svojemu pristojnemu organu, da nerednost plačil ni pomemben dejavnik tveganja za izpostavljenost.

Člen 171

Razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine

1. Institucija vzpostavi posebne opredelitve, procese in merila za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine v okviru bonitetnega sistema, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) opredelitve in merila bonitetnih razredov ali skupin so dovolj natančna, da omogočajo osebju, pristojnemu za dodeljevanje bonitetnih ocen, dosledno razvrščanje dolžnikov ali izpostavljenosti s podobnimi tveganji v iste bonitetne razrede ali skupine. Razvrščanje je dosledno v različnih panogah, oddelkih in po geografskih lokacijah;

(b) dokumentacija o bonitetnem procesu omogoča tretjim osebam razumevanje razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, ponovitev razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine ter ovrednotenje primernosti razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine;

▼B

(c) merila so tudi skladna z notranjimi kreditnimi standardi institucije in z njenimi politikami za ravnanje s problematičnimi dolžniki in izpostavljenostmi.

2. Institucija pri razvrščanju dolžnikov in izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine upošteva vse ustrezne informacije. Informacije so najnovejše in omogočajo instituciji predvidevanje prihodnjega gibanja izpostavljenosti. Manj informacij ima institucija, bolj konservativne so njene razvrstitve izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine dolžnikov in izpostavljenosti. Če institucija uporablja zunanje bonitetne ocene kot glavni dejavnik pri določanju notranjega razvrščanja v bonitetne razrede, pri tem zagotovi upoštevanje drugih ustreznih informacij.

Člen 172

Razvrščanje izpostavljenosti

1. V primeru izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3), se razvrščanje izpostavljenosti izvede v skladu z naslednjimi merili:

(a) vsak dolžnik se razvrsti v bonitetni razred dolžnika v okviru procesa odobritve posla;

(b) v primeru izpostavljenosti, za katere je institucija pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD in lastnih konverzijskih faktorjev v skladu s členom 143, se v okviru procesa odobritve posla tudi vsaka izpostavljenost razvrsti v bonitetni razred izpostavljenosti;

(c) institucije, ki uporabljajo metode iz člena 153(5) za dodeljevanje uteži tveganja izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, razvrstijo vsako od teh izpostavljenosti v bonitetni razred v skladu s členom 170(2);

(d) vsak ločen pravni subjekt, do katerega je institucija izpostavljena, dobi svojo ločeno bonitetno oceno. Institucija ima ustrezne politike v zvezi z obravnavo posameznih dolžnikov in skupin povezanih strank;

(e) posamezne izpostavljenosti do istega dolžnika se razvrstijo v isti bonitetni razred dolžnika, ne glede na morebitne razlike v naravi vsakega posameznega posla. Vendar se, kadar se posamezne izpostavljenosti do istega dolžnika lahko razvrstijo v več bonitetnih razredov, upošteva naslednje:

(i) deželno transferno tveganje, ki je odvisno od tega, ali so izpostavljenosti denominirane v domači ali tuji valuti;

(ii) obravnava jamstev, danih za izpostavljenost, se lahko odraža v prilagojeni razvrstitvi v bonitetni razred dolžnika;

▼B

(iii) prepoved izmenjave podatkov o strankah zaradi predpisov s področja varstva potrošnikov, bančne tajnosti ali zaradi drugih predpisov.

2. Za izpostavljenosti na drobno se vsaka izpostavljenost razvrsti v bonitetni razred ali skupino v okviru procesa odobritve posla.

3. Institucije pri razvrstitvah v bonitetne razrede in skupine dokumentirajo okoliščine, v katerih se lahko s človeško presojo razveljavijo vhodni podatki ali izidi procesa razvrščanja, in osebje, odgovorno za odobritev teh razveljavitev. Institucije dokumentirajo te razveljavitve in zabeležijo odgovorno osebje. Institucije analizirajo gibanje izpostavljenosti, katerih razvrstitve so bile razveljavljene. Ta analiza vključuje oceno gibanja izpostavljenosti, katerih bonitetno oceno je razveljavila določena oseba, ki je pristojna za vse odgovorno osebje.

Člen 173

Celovitost postopka razvrščanja

1. V primeru izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3), se pri postopku razvrščanja upoštevajo naslednje zahteve glede celovitosti:

(a) razvrščanja in redne preglede razvrščanj dokonča ali odobri neodvisna oseba, ki nima neposrednih koristi od odločitev o odobritvi posla;

(b) institucije pregledajo razvrstitve vsaj enkrat letno in jih prilagodijo, če se pri pregledu ugotovi, da trenutna razvrstitev ni več upravičena. Zelo tvegani dolžniki in problematične izpostavljenosti se pregledujejo pogosteje. Institucije opravijo novo razvrstitev, če dobijo na razpolago pomembne informacije o dolžniku ali izpostavljenosti;

(c) institucija vzpostavi učinkovit proces za pridobivanje in posodabljanje ustreznih informacij o značilnostih dolžnika, ki vplivajo na PD, in o značilnostih izpostavljenosti, ki vplivajo na LGD ali konverzijske faktorje.

2. V primeru izpostavljenosti na drobno institucija vsaj enkrat letno pregleda razvrstitve dolžnikov in izpostavljenosti in jih prilagodi, če se pri pregledu ugotovi, da trenutna razvrstitev ni več upravičena, ali pregleda značilnosti izgub in nerednosti plačil vsake opredeljene skupine tveganja, kar je primerno. Institucija tudi vsaj enkrat letno pregleda status posameznih izpostavljenosti v reprezentativnem vzorcu v vsaki skupini, da bi zagotovila, da se izpostavljenosti še naprej razvrščajo v pravilne skupine, in jih prilagodi, če se pri pregledu ugotovi, da trenutna razvrstitev ni več upravičena.

▼B

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za metodologije, ki jih pristojni organi uporabljajo pri ocenjevanju celovitosti postopka razvrščanja ter rednem in neodvisnem ocenjevanju tveganj.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 174

Uporaba modelov

Če institucija uporablja statistične modele in druge mehanske metode za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede dolžnikov ali skupine izpostavljenosti, morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

(a) model ima dobro napovedno moč in kapitalske zahteve zaradi njegove uporabe niso izkrivljene. Vhodne spremenljivke predstavljajo razumno in učinkovito osnovo za napovedovanja. Model je v čim večji meri nepristranski;

(b) institucija vzpostavi proces za vrednotenje vhodnih podatkov v model, ki vključuje oceno natančnosti, popolnosti in primernosti podatkov;

(c) podatki, uporabljeni za izgradnjo modela, so reprezentativni za populacijo dejanskih dolžnikov ali izpostavljenosti institucije,

(d) institucija vzpostavi redni ciklus preverjanja veljavnosti modela, ki vključuje spremljanje delovanja in stabilnosti modela, pregled specifikacij modela in testiranje pridobljenih rezultatov modela glede na dejanske izide;

(e) institucija dopolnjuje statistični model s človekovo presojo in človekovim nadzorom in na ta način pregleduje razvrstitve na podlagi modela ter zagotavlja pravilno uporabo modelov. Cilj postopkov pregledovanja je ugotavljanje in omejevanje napak, povezanih s šibkostmi modela. Človekova presoja upošteva vse pomembne informacije, ki jih model ne obravnava. Institucija dokumentira, kako naj bodo človekova presoja in rezultati modela medsebojno povezani.

Člen 175

Dokumentacija bonitetnih sistemov

1. Institucije dokumentirajo podrobnosti v zvezi s sestavo in delovanjem svojih bonitetnih sistemov. Dokumentacija zagotavlja dokaze o skladnosti z zahtevami iz tega oddelka in obravnava vprašanja, kot so razločevanje portfelja, bonitetna merila, odgovornost oseb, ki ocenjujejo dolžnike in izpostavljenosti, pogostost pregledovanja razvrstitev in nadzor vodstva nad bonitetnim procesom.

▼B

2. Institucija dokumentira načelo za izbor bonitetnih meril in analizo, ki ta izbor podpira. Institucija dokumentira vse večje spremembe v bonitetnem procesu, taka dokumentacija pa pomaga ugotavljati spremembe v bonitetnem procesu, ki sledijo zadnjemu pregledu, ki so ga opravili pristojni organi. Dokumentira se tudi organizacija bonitetnega razvrščanja, vključno s procesom bonitetnega razvrščanja in strukturo notranjih kontrol.

3. Institucije dokumentirajo posebne opredelitve neplačila in izgube, ki se uporabljajo za notranje namene in zagotavljajo skladnost z opredelitvami iz te uredbe.

4. Kadar institucija v bonitetnem procesu uporablja statistične modele, dokumentira njihove metodologije. Ta dokumentacija:

(a) zagotavlja natančen opis teorije, predpostavk ter matematične in empirične osnove za dodelitev ocen bonitetnim razredom, posameznim dolžnikom, izpostavljenostim ali skupinam, ter vir(e) podatkov, ki se uporablja(jo) za ocenjevanje modela;

(b) določa natančen statistični proces za ovrednotenje modela, vključno s testom delovanja statističnega modela zunaj časa in zunaj vzorca, v katerem je bil generiran razvojni vzorec;

(c) navaja okoliščine, v katerih ta model ne deluje učinkovito.

5. Institucija pristojnemu organu na zadovoljiv način dokaže, da so zahteve iz tega člena izpolnjene, če je institucija pridobila bonitetni sistem ali model, ki se uporablja v okviru bonitetnega sistema, od zunanjega prodajalca, navedeni prodajalec pa instituciji na podlagi trditve, da informacije, ki se nanašajo na metodologijo navedenega bonitetnega sistema ali modela, ali na osnovne podatke, uporabljene za razvoj navedene metodologije ali modela, predstavljajo poslovno skrivnost odreče ali omeji dostop do takih informacij.

Člen 176

Vzdrževanje podatkov

1. Institucije zbirajo in shranjujejo podatke o svojih notranjih bonitetnih ocenah v skladu z zahtevami iz dela osem.

2. V primeru izpostavljenosti do podjetij, institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3), institucije zbirajo in hranijo:

(a) popolne podatke o preteklih bonitetnih ocenah dolžnikov in priznanih dajalcev jamstev;

(b) datume dodelitev bonitetnih ocen;

▼B

(c) ključne podatke in metodologije, uporabljene za pridobivanje bonitetne ocene;

(d) podatke o odgovornih osebah pri razvrščanju v bonitetne razrede;

(e) identiteto neplačnikov in neplačanih izpostavljenosti;

(f) datum in okoliščine takih neplačil;

(g) podatke o PD in dejanskih stopnjah neplačila, povezanih z bonitetnimi razredi in prehodi med bonitetnimi razredi.

3. Institucije, ki ne uporabljajo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, zbirajo in hranijo podatke o primerjavah dejanskih LGD z vrednostmi, navedenimi v členu 161(1), ter dejanskih konverzijskih faktorjev z vrednostmi, navedenimi v členu166(8).

4. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD in konverzijske faktorje, zbirajo in hranijo:

(a) popolne podatke o preteklih bonitetnih ocenah izpostavljenosti ter ocenah LGD in konverzijskih faktorjev, povezanih z vsako bonitetno lestvico;

(b) datume dodelitev bonitetnih ocen in izdelave teh ocen;

(c) ključne podatke in metodologije, uporabljene za pridobivanje bonitetnih ocen izpostavljenosti ter ocen LGD in konverzijskih faktorjev;

(d) ime osebe, ki je dodelila bonitetno oceno izpostavljenosti, in ime osebe, ki je pripravila ocene LGD in konverzijskih faktorjev;

(e) podatke o ocenjenih in dejanskih LGD in konverzijskih faktorjih, povezanih z vsako neplačano izpostavljenostjo;

(f) podatke o LGD za izpostavljenosti pred ovrednotenjem učinkov jamstva ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in po njem za tiste institucije, ki prek LGD upoštevajo učinke zmanjševanja kreditnega tveganja iz naslova jamstev ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;

(g) podatke o sestavnih delih izgube za vsako neplačano izpostavljenost.

▼B

5. Za izpostavljenosti na drobno institucije zbirajo in hranijo:

(a) podatke, uporabljene v procesu razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine;

(b) podatke o ocenjenih PD, LGD in konverzijskih faktorjih, povezanih z bonitetnimi razredi ali skupinami izpostavljenosti;

(c) identiteto neplačnikov in neplačanih izpostavljenosti;

(d) za neplačane izpostavljenosti, podatke o bonitetnih razredih ali skupinah, v katere je bila razvrščena izpostavljenost v letu pred neplačilom, ter dejanske LGD in konverzijske faktorje;

(e) podatke o stopnjah izgub za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno.

Člen 177

Stresni testi, ki se uporabljajo pri ocenjevanju kapitalske ustreznosti

1. Institucija vzpostavi zanesljive procese za izvajanje stresnih testov, ki se uporabljajo pri presoji njene kapitalske ustreznosti. Izvajanje stresnih testov vključuje ugotavljanje morebitnih dogodkov ali prihodnjih sprememb v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivale na kreditne izpostavljenosti institucije, ter presojo zmožnosti institucije, da vzdrži take spremembe.

2. Institucija redno opravlja stresne teste za kreditno tveganje, s katerimi presoja učinke nekaterih posebnih okoliščin na svoje skupne kapitalske zahteve za kreditno tveganje. Test, ki ga izbere institucija, je predmet nadzorniškega pregleda. Uporabljeni test je smiseln in upošteva učinke scenarijev resne, vendar verjetne recesije. Institucija presoja prehode med svojimi bonitetnimi razredi v razmerah, ki jih obravnava stresni test. Portfelji, zajeti v stresnih testih, vsebujejo veliko večino celotne izpostavljenosti institucije.

3. Institucije, ki uporabljajo postopek iz člena 153(3), upoštevajo kot sestavni del svojega okvira izvajanja stresnih testov vpliv poslabšanja kreditne kakovosti dajalcev zavarovanja, zlasti vpliv tistih primerov, kjer dajalci zavarovanja ne izpolnjujejo meril primernosti.

Pododdelek 2

Količinska opredelitev tveganja

Člen 178

Neplačilo dolžnika

1. Šteje se, da "neplačilo" s strani posameznega dolžnika nastopi, ko se zgodi eden ali oba od naslednjih dogodkov:

▼B

(a) institucija meni, da obstaja majhna verjetnost, da bo dolžnik poravnal svoje kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe v celoti, ne da bi institucija za poplačilo uporabila ukrepe, kot je unovčenje zavarovanja;

▼M7

(b) dolžnik več kot 90 dni zamuja s plačilom katere koli pomembne kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe. Za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami MSP v kategoriji izpostavljenosti na drobno, in za izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja lahko pristojni organi 90 dni nadomestijo s 180 dnevi. Nadomestitev s 180 dnevi se ne uporablja za namene točke (m) člena 36(1) ali člena 127.

▼B

V primeru izpostavljenosti na drobno lahko institucije uporabijo opredelitev neplačila iz točk (a) in (b) prvega pododstavka na ravni posamezneizpostavljenosti in ne v povezavi s skupnimi obveznostmi kreditojemalcu.

2. Za namene točke (b) odstavka 1 se uporablja naslednje:

(a) pri odobrenih okvirnih kreditih začnejo dnevi zamude teči, ko dolžnik preseže odobreni znesek razpolaganja, ko je njegov dovoljeni znesek razpolaganja nižji od trenutnih neporavnanih zneskov, ali ko črpa kredit brez dovoljenja, pri čemer je prekoračeni znesek pomemben;

(b) za namene točke (a) odobreni znesek razpolaganja zajema vse kreditne limite, ki jih je določila institucija in o katerih je institucija dolžnika obvestila;

(c) dnevi zamude za kreditne kartice začnejo teči od prvega dne, ko bi moralo biti poravnano plačilo;

(d) pomembna kreditna obveznost v zamudi se oceni ob upoštevanju praga, ki ga določijo pristojni organi. Ta prag odraža stopnjo tveganja, za katero pristojni organ meni, da je razumna;

(e) institucije imajo dokumentirane politike glede štetja dni zamude, zlasti glede ozdravljenih izpostavljenosti in odobritve podaljšanj, sprememb ali odlogov, obnovitev ali pobota obstoječih računov. Te politike se dosledno uporabljajo dalj časa in so skladne z notranjim upravljanjem tveganj ter postopki odločanja institucije.

▼C2

3. Za namene točke (a) odstavka (1) dogodki, ki kažejo majhno verjetnost plačila, vključujejo naslednje:

▼B

(a) institucija obravnava kreditno obveznost kot nedonosno;

(b) institucija oblikuje posebne popravke zaradi kreditnega tveganja, ki so posledica zaznave občutnega poslabšanja kreditne kakovosti, po tem, ko institucija že ima izpostavljenost;

▼B

(c) institucija proda kreditno obveznost in ob tem utrpi pomembno ekonomsko izgubo, povezano s kreditom;

▼C2

(d) institucija odobri nujno prestrukturiranje kreditne obveznosti, kadar je verjetno, da se bodo učinki pomembnega odpusta ali odloga plačila glavnice, obresti ali, če je primerno, opravnin pokazali v zmanjšani finančni obveznosti dolžnika. To v primeru izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, obravnavanih na podlagi pristopa PD/LGD, vključuje tudi nujno prestrukturiranje samega lastniškega instrumenta;

▼B

(e) institucija vloži predlog za stečajni postopek zoper dolžnika ali podoben predlog v zvezi z dolžnikovo kreditno obveznostjo do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe;

(f) za dolžnika je bil na njegov predlog ali drugače uveden stečajni postopek ali podoben insolvenčni postopek, s tem pa bi se zmanjšala ali odložila plačila kreditne obveznosti instituciji, njeni nadrejeni osebi ali kateri koli njej podrejeni družbi.

4. Institucije, ki uporabljajo zunanje podatke, ki niso sami po sebi skladni z opredelitvijo neplačila iz odstavka 1, sprejmejo ustrezne prilagoditve za doseganje okvirne enakovrednosti z opredelitvijo neplačila.

5. Če institucija meni, da je predhodno neplačana izpostavljenost taka, da zanjo ne velja več noben dogodek neplačila, institucija oceni dolžnika ali izpostavljenost kot, da ta izpostavljenost ni neplačana. Kadar naknadno nastopijo razmere, ki ustrezajo opredelitvi neplačila, se šteje, da je ponovno nastopilo neplačilo.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, v skladu s katerimi pristojni organ določi prag iz odstavka 2(d).

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA izda smernice za uporabo tega člena. Navedene smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 179

Splošne zahteve za ocenjevanje

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, upoštevajo spodaj navedene zahteve:

▼B

(a) lastne ocene institucije za parametre tveganja PD, LGD, konverzijske faktorje in EL vključujejo vse pomembne podatke, informacije in metode. Ocene so izdelane na podlagi preteklih izkušenj in empiričnih dokazov in ne temeljijo izključno na uporabi presoje. Ocene so utemeljene in intuitivne ter temeljijo na pomembnih značilnostih zadevnih parametrov tveganja. Manj podatkov ima institucija, bolj je v svojih ocenah konservativna;

(b) institucija je sposobna zagotoviti razčlenitev svojih izgub v smislu pogostosti neplačil, LGD, konverzijskega faktorja ali izgube, če se uporabljajo ocene EL, po dejavnikih, ki jih šteje za značilnosti zadevnih parametrov tveganja. Ocene institucije so reprezentativne za dolgoročne izkušnje;

(c) upoštevajo se vse spremembe kreditne prakse ali procesa izterjave v opazovalnih obdobjih iz členov 180(1)(h) in (2)(e), člena 181(1)(j in(2) ter člena 182(2) in (3). Ocene institucije upoštevajo posledice tehničnega napredka in novih podatkov ter drugih informacij, ko so na razpolago. Institucije pregledajo svoje ocene, kadar se pojavijo nove informacije, vendar vsaj enkrat letno;

(d) populacija izpostavljenosti, zastopana v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, kreditna praksa, ki se je uporabljala ob nastanku podatkov, in druge pomembne značilnosti so primerljivi z izpostavljenostmi in standardi institucije. Ekonomske ali tržne razmere, v katerih so nastali podatki, ustrezajo sedanjim in predvidenim razmeram. Število izpostavljenosti v vzorcu in obdobje, ki ga pokrivajo podatki, uporabljeni za količinsko opredelitev, zadostujeta za to, da institucija zaupa v natančnost in trdnost svojih ocen;

(e) za odkupljene denarne terjatve ocene odražajo vse pomembne informacije, ki jih ima na razpolago institucija, ki odkupi denarne terjatve, glede kakovosti osnovnih denarnih terjatev, vključno s podatki za podobne skupine, ki jih priskrbi prodajalec, institucija, ki odkupi denarne terjatve, ali zunanji viri. Institucija, ki odkupi denarne terjatve, ovrednoti vse podatke, ki jih pridobi od prodajalca;

(f) institucija svojim ocenam doda mero konservativnosti, ki je sorazmerna s pričakovanim obsegom napak pri ocenjevanju. Če se šteje, da so metodologija in podatki manj zadovoljivi, in je pričakovani obseg napak večji, je tudi mera konservativnosti večja.

Če institucije uporabljajo različne ocene za izračun uteži tveganja in za notranje namene, mora biti to dokumentirano in razumno. Če lahko institucije svojim pristojnim organom dokažejo, da so bile za podatke, ki so bili zbrani pred 1. januarjem 2007, opravljene ustrezne prilagoditve za doseganje okvirne enakovrednosti z opredelitvijo neplačila iz člena 178 ali z opredelitvijo izgube, lahko pristojni organi institucijam dovolijo določeno mero prožnosti pri uporabi zahtevanih standardov za podatke.

▼B

2. Če institucija uporablja podatke, ki so zbrani od več institucij, morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

(a) bonitetni sistemi in merila drugih institucij v skupini so podobni njenim lastnim;

(b) skupni podatki so reprezentativni za portfelj, za katerega se uporabljajo skupni podatki;

(c) institucija za svoje ocene dosledno in dalj časa uporablja skupne podatke;

(d) institucija je še naprej odgovorna za integriteto svojih bonitetnih sistemov;

(e) institucija vzdržuje dovolj lastnega znanja o svojih bonitetnih sistemih, vključno z zmožnostjo učinkovitega nadzora in revizije bonitetnega postopka.

Člen 180

Zahteve v zvezi z oceno PD

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve v zvezi z oceno PD za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3):

(a) institucije ocenjujejo PD za vsak bonitetni razred dolžnika na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil. Ocene PD za dolžnike z visoko stopnjo finančnih vzvodov ali za dolžnike, katerih sredstva so večinoma sredstva, s katerimi se trguje, odražajo delovanje zadevnih sredstev v obdobjih stresnih nestanovitnosti;

(b) institucije lahko za odkupljene denarne terjatve do podjetij ocenjujejo EL za vsak bonitetni razred dolžnika na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih dejanskih stopenj neplačil;

(c) če institucija izdeluje dolgoročne povprečne ocene PD in LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij iz ocene EL in ustrezne ocene PD ali LGD, proces za ocenjevanje skupnih izgub izpolnjuje celotne standarde za ocenjevanje PD in LGD iz tega dela, izid pa je skladen s konceptom LGD, kot je opredeljen v členu 181(1)(a);

(d) institucije uporabljajo tehnike ocenjevanja PD samo, če so podprte z analizo. Institucije priznavajo pomen upoštevanja presoje pri združevanju rezultatov tehnik in pri prilagoditvah zaradi omejitev tehnik in informacij;

▼B

(e) v obsegu, v katerem institucija uporablja notranje podatke o neplačilih za ocenjevanje PD, njene ocene odražajo uporabljene standarde in upoštevajo morebitne razlike, ki bi nastale med bonitetnim sistemom, ki je generiral te podatke, in trenutnim bonitetnim sistemom. Če se uporabljeni standardi ali bonitetni sistemi spremenijo, institucija doda v svojo oceno PD večjo mero konservativnosti;

(f) v obsegu, v katerem institucija povezuje ali vzporeja svoje notranje bonitetne razrede z lestvico, ki jo uporablja ECAI ali podobne organizacije, in nato dodeli svojim bonitetnim razredom stopnje neplačila, povzete po bonitetnih razredih zunanje organizacije, vzporejanje temelji na primerjavi notranjih meril za dodeljevanje bonitetnih ocen z merili, ki jih uporablja zunanja organizacija, in na primerjavi notranjih in zunanjih bonitetnih ocen za vsakega skupnega dolžnika. Izogibati se je treba pristranskosti in nedoslednosti v postopku vzporejanja ali v osnovnih podatkih. Merila zunanje organizacije, ki so osnova za podatke, uporabljene za količinsko opredelitev, so usmerjena samo v tveganje neplačila in ne odražajo značilnosti izpostavljenosti. Analiza institucije vključuje primerjavo uporabljenih opredelitev neplačila ob upoštevanju zahtev iz člena 178. Institucija podlago za vzporejanje dokumentira;

(g) v obsegu, v katerem institucija uporablja statistične modele za napovedovanje neplačil, lahko ocenjuje PD kot enostavno povprečje ocen verjetnosti neplačila za posamezne dolžnike v določenem bonitetnem razredu. Institucija pri uporabljanju modelov za določanje verjetnosti neplačila v ta namen izpolnjuje standarde iz člena 174;

(h) ne glede na to, ali institucija za določanje svojih ocen PD uporablja zunanje, notranje ali skupne podatke, ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov. Če je za posamezni vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. To velja tudi za pristop PD/LGD do lastniških instrumentov. Institucije, ki v skladu s členom 143 od pristojnega organa niso dobile dovoljenja za uporabo lastnih ocen LGD ali konverzijskih faktorjev, lahko z dovoljenjem pristojnih organov pri uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

2. Za izpostavljenosti na drobno se uporabljajo naslednje zahteve:

(a) institucije ocenjujejo PD za vsak bonitetni razred dolžnika ali skupino na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil;

(b) ocene PD se lahko izdelujejo tudi iz ocene skupnih izgub in ustreznih ocen LGD;

▼B

(c) institucije obravnavajo notranje podatke za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine kot primarni vir informacij za ocenjevanje značilnosti izgub. Institucije lahko uporabljajo zunanje podatke (vključno s skupnimi podatki) ali statistične modele za količinsko opredelitev, če obstajata obe naslednji močni povezavi:

(i) med procesom institucije za razvrstitev izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in procesom, ki ga uporablja zunanji vir podatkov, in

(ii) med notranjim profilom tveganosti institucije in sestavo zunanjih podatkov;

(d) če institucija izdeluje dolgoročne povprečne ocene PD in LGD za izpostavljenosti na drobno iz ocene skupne izgube, in ustrezne ocene PD ali LGD, proces za ocenjevanje skupnih izgub izpolnjuje celotne standarde za ocenjevanje PD in LGD iz tega dela, izid pa je skladen s konceptom LGD iz točke (a) člena 181(1);

(e) ne glede na to, ali institucija za ocenjevanje značilnosti izgub uporablja zunanje, notranje ali skupne podatke, ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov. Če je za posamezni vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. Instituciji ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če novejši podatki bolje napovedujejo stopnje izgube. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let;

(f) institucije ugotovijo in analizirajo pričakovane spremembe parametrov tveganja v življenjskem ciklu kreditnih izpostavljenosti (učinki sezonskosti).

Za odkupljene denarne terjatve iz naslova izpostavljenosti na drobno lahko institucije uporabljajo zunanje in notranje primerljive podatke. Za izvedbo primerjave institucije uporabijo vse ustrezne vire podatkov.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli naslednje:

(a) pogoji, pod katerimi lahko pristojni organi dajo dovoljenja iz točke (h) odstavka 1 in točke (e) odstavka 2;

(b) metodologije, s katerimi pristojni organi ocenijo metodologijo institucije za ocenjevanje PD v skladu s členom 143.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 181

Zahteve v zvezi z lastnimi ocenami LGD

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve v zvezi z lastnimi ocenami LGD:

(a) institucije ocenijo LGD po bonitetnih razredih ali skupinah izpostavljenosti na podlagi povprečnih dejanskih LGD po bonitetnih razredih ali skupinah izpostavljenosti z uporabo vseh ugotovljenih neplačil v okviru podatkovnih virov (z neplačili tehtano povprečje);

(b) če so bolj konservativne od dolgoročnega povprečja, uporabljajo institucije ocene LGD, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije. V obsegu, v katerem se pričakuje, da bo bonitetni sistem zagotavljal konstantne dejanske LGD glede na bonitetni razred ali skupino, institucije izvedejo prilagoditve svojih ocen parametrov tveganja po bonitetnem razredu ali skupini, da bi tako omejile vpliv gospodarske recesije na kapital;

(c) institucija obravnava obseg medsebojne odvisnosti med tveganjem dolžnika in tveganjem zavarovanja s premoženjem ali dajalcem zavarovanja. Primeri, pri katerih je stopnja medsebojne odvisnosti visoka, se obravnavajo na konservativen način;

(d) v oceni LGD institucije se valutne neusklajenosti med osnovno izpostavljenostjo in zavarovanjem s premoženjem obravnavajo konservativno;

(e) v obsegu, v katerem ocene LGD upoštevajo zavarovanje s premoženjem, te ocene ne temeljijo izključno na ocenjeni tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem. Ocene LGD upoštevajo učinek potencialne možnosti, da institucije ne bodo sposobne hitro pridobiti kontrole nad svojimi zavarovanji s premoženjem in jih unovčiti;

(f) kolikor ocene LGD upoštevajo obstoj zavarovanja s premoženjem, institucije oblikujejo notranje zahteve za upravljanje z zavarovanji, pravno gotovost in upravljanje tveganj, ki so v splošnem skladni s tistimi iz oddelka 3 poglavja 4;

(g) v obsegu, v katerem institucija prizna zavarovanje s premoženjem za določitev vrednosti izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke v skladu z oddelkom 5 ali 6 poglavja 6, se pričakovani znesek, ki bi se lahko iztržil iz tega zavarovanja, ne upošteva v ocenah LGD;

▼B

(h) v primeru neplačanih izpostavljenosti, institucija uporabi vsoto svojih najboljših ocen pričakovane izgube za vsako izpostavljenost glede na trenutne gospodarske razmere in status izpostavljenosti ter oceno povečanja stopnje izgube, ki bi jo povzročile morebitne dodatne nepričakovane izgube v obdobju izterjave, tj. med datumom nastopa neplačilai izpostavljenosti in njeno dokončno izterjavo;

(i) v obsegu, v katerem so neplačane zamudne opravnine priznane v izkazu poslovnega izida institucije, se prištejejo k meritvi izpostavljenosti in izgube institucije;

(j) ocene LGD za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank temeljijo na podatkih, ki pokrivajo vsaj pet let, tako da se vsako leto po uvedbi doda eno leto, dokler ni dosežen minimum sedmih let, za vsaj en vir podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.

2. Za izpostavljenosti na drobno lahko institucije:

(a) izdelujejo ocene LGD iz dejanskih izgub in ustreznih ocen PD;

(b) v svojih konverzijskih faktorjih ali v svojih ocenah LGD prikazujejo prihodnja črpanja;

(c) pri odkupljenih denarnih terjatvah iz naslova izpostavljenosti na drobno za ocenjevanje LGD uporabljajo zunanje in notranje primerljive podatke.

Za izpostavljenosti na drobno ocene LGD temeljijo na podatkih, ki obsegajo vsaj pet let. Instituciji ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če novejši podatki bolje napovedujejo stopnje izgube. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli naslednje:

(a) naravo, resnost in trajanje gospodarske recesije iz odstavka 1;

▼C2

(b) pogoje, pod katerimi lahko pristojni organ v skladu z odstavkom 2 dovoli instituciji uporabo podatkov, ki pokrivajo obdobje dveh let, kadar institucija uvaja pristop IRB.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 182

Zahteve v zvezi z lastnimi ocenami konverzijskih faktorjev

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve v zvezi z lastnimi ocenami konverzijskih faktorjev:

(a) institucije ocenijo konverzijske faktorje po bonitetnih razredih ali skupinah izpostavljenosti na podlagi povprečnih dejanskih konverzijskih faktorjev po bonitetnih razredih ali skupinah z uporabo z neplačili tehtanega povprečja, ki izhaja iz vseh ugotovljenih neplačil v okviru določenih virov podatkov;

(b) institucije uporabljajo ocene konverzijskih faktorjev, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije, če so bolj konservativne od dolgoročnega povprečja. V obsegu, v katerem se pričakuje, da bo bonitetni sistem zagotavljal konstantne dejanske konverzijske faktorje glede na bonitetni razred ali skupino, institucije izvedejo prilagoditve svojih ocen parametrov tveganja po bonitetnih razredih ali skupinah, da bi tako omejile vpliv gospodarske recesije na kapital;

(c) ocene konverzijskih faktorjev institucije odražajo možnost dodatnih črpanj s strani dolžnika do trenutka nastanka neplačila ali po njem. Ocena konverzijskega faktorja vključuje večjo mero konservativnosti, če je mogoče utemeljeno pričakovati večjo pozitivno korelacijo med pogostostjo neplačil in velikostjo konverzijskega faktorja;

(d) pri izdelavi ocen konverzijskih faktorjev institucije upoštevajo svoje specifične politike in strategije, sprejete za spremljanje računov in obdelavo plačil. Institucije upoštevajo tudi svojo zmožnost in pripravljenost preprečevati nadaljnja črpanja v okoliščinah, ki še ne predstavljajo neplačila, kakor so kršitve dogovorov ali drugi primeri tehničnih neplačil;

(e) institucije vzpostavijo primerne sisteme in postopke za spremljanje zneskov odobrenih sredstev, trenutnega stanja neporavnanega zneska glede na odobrene linije ter sprememb stanja neporavnanih zneskov glede na dolžnika in na bonitetni razred. Institucija je sposobna spremljati stanja neporavnanih zneskov na dnevni osnovi;

▼B

(f) če institucije uporabljajo različne ocene konverzijskih faktorjev za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in za notranje namene, mora biti to dokumentirano in razumno.

2. Ocene konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank temeljijo na podatkih, ki pokrivajo vsaj pet let, tako da se vsako leto po uvedbi doda eno leto, dokler ni dosežen minimum sedmih let, za vsaj en vir podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.

3. V primeru izpostavljenosti na drobno lahko institucije prikazujejo prihodnja črpanja v svojih ocenah konverzijskih faktorjev ali v svojih ocenah LGD.

V primeru izpostavljenosti na drobno ocene konverzijskih faktorjev temeljijo na podatkih za najmanj petletno obdobjeZ odstopanjem od točke (a) odstavka 1, instituciji ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če novejši podatki bolje napovedujejo črpanja. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli naslednje:

(a) naravo, resnost in trajanje gospodarske recesije iz odstavka 1;

(b) pogoje, pod katerimi lahko pristojni organ dovoli instituciji uporabo podatkov, ki pokrivajo obdobje dveh let, takrat, ko institucija prvič uvaja pristop IRB.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 183

Zahteve za presojo učinkov jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank, če se uporabljajo lastne ocene LGD, ter izpostavljenosti na drobno

1. V zvezi s primernimi dajalci jamstev in jamstvi se uporabljajo naslednje zahteve:

▼B

(a) institucije vzpostavijo jasno navedena merila za vrste dajalcev jamstev, ki jih priznavajo pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

(b) za priznane dajalce jamstev se uporabljajo enaka pravila kot za dolžnike, kakor so navedena v členih 171, 172 in 173;

(c) jamstvo se evidentira pisno, za dajalca je nepreklicno in velja, dokler obveznost ni v celoti izpolnjena (v obsegu zneska in besedila jamstva), ter je prisilno izvršljivo v pravnem redu države, kjer ima dajalec jamstva premoženje, ki lahko služi za poplačilo izpostavljenosti. Pogojna jamstva, ki predpisujejo pogoje, za katere ni nujno, da jih mora dajalec jamstva izpolniti, se lahko priznajo z dovoljenjem pristojnih organov. Merila za razvrščanje primerno obravnavajo vsako morebitno poslabšanje učinka zmanjšanja tveganja.

2. Institucija vzpostavi jasno navedena merila za prilagoditev bonitetnih razredov, skupin ali ocen LGD, v primeru izpostavljenosit na drobno in primernih odkupljenih denarnih terjatev pa postopke za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, ki odražajo vpliv jamstev na izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Ta merila ustrezajo zahtevam iz členov 171, 172 in 173.

Merila so utemeljena in intuitivna. Obravnavajo zmožnost in pripravljenost dajalca jamstva, da izpolnjuje pogoje jamstva, predvideni časovni okvir plačil dajalca jamstva, stopnjo, po kateri zmožnost dajalca jamstva, da izpolnjuje pogoje jamstva, korelira z dolžnikovo zmožnostjo poplačila, ter obseg, v katerem preostalo tveganje za dolžnika ostaja.

3. Zahteve za jamstva iz tega člena se uporabljajo tudi za kreditne izvedene finančne instrumente, ki predstavljajo zavarovanje za eno samo izpostavljenost. Glede neusklajenosti med osnovno obveznostjo in referenčno obveznostjo kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ali obveznostjo, ki se uporablja za določanje, ali je nastopil kreditni dogodek, se uporabljajo zahteve iz člena 216(2). Za izpostavljenosti na drobno in primerne odkupljene denarne terjatve se ta odstavek uporablja za proces razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine.

Merila obravnavajo strukturo izplačil kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in konzervativno presojajo vpliv, ki jo ima na stopnjo poplačil in čas izterjav. Institucija obravnava obseg, v katerem ostajajo druge oblike preostalega tveganja.

4. Zahteve iz odstavkov 1 do 3 se ne uporabljajo za jamstva, ki jih zagotavljajo institucije, enote centralne ravni države in centralne banke ter podjetja, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 201(1)(g), če institucija prejme dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti do takih subjektov v skladu s členoma 148 in 150. V tem primeru se uporabljajo zahteve iz poglavja 4.

▼B

5. Za jamstva izpostavljenosti na drobno se zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3 uporabljajo tudi za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ter za oceno PD.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi lahko pristojni organi dovolijo priznanje pogojnih jamstev.

EBA predloži Komisiji osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 184

Zahteve za odkupljene denarne terjatve

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami za odkupljene denarne terjatve, zagotovijo, da so izpolnjene zahteve iz odstavkov od 2 do 6.

2. Pogodba o odkupu denarnih terjatev zagotavlja, da je v vseh predvidljivih okoliščinah institucija dejanski imetnik in je končni prejemnik vseh denarnih nakazil iz teh terjatev. Ko dolžnik izvede plačila neposredno prodajalcu ali serviserju, institucija redno preverja, ali so plačila posredovana v celoti in v rokih, določenih v pogodbi. Institucije imajo postopke, ki zagotavljajo imetništvo denarnih terjatev in denarnih prejemkov v primeru stečaja ali pravnih postopkov, ki bi lahko pomembno podaljšali kreditodajalčevo zmožnost unovčiti ali prenesti denarne terjatve ali obdržati kontrolo nad denarnimi prejemki.

3. Institucija spremlja kakovost odkupljenih denarnih terjatev ter finančno stanje prodajalca in serviserja. Upošteva se naslednje:

(a) institucija presoja korelacijo med kakovostjo odkupljenih denarnih terjatev in finančnim stanjem prodajalca in serviserja ter ima vzpostavljene notranje politike in postopke, ki zagotavljajo zadostno zaščito pred vsemi nepredvidenimi dogodki, vključno z dodeljevanjem notranje bonitetne ocene vsakemu prodajalcu in serviserju;

(b) institucija vzpostavi jasne in učinkovite politike ter postopke za določanje primernosti prodajalca in serviserja. Institucija ali njen zastopnik opravlja redne preglede prodajalcev in serviserjev, da preveri natančnost poročil, ki jih pošiljata prodajalec ali serviser, odkrije goljufije ali operativne pomanjkljivosti ter preveri kakovost kreditnih politik prodajalca ter serviserjevih politik in postopkov izterjevanja. Ugotovitve pri teh pregledih se dokumentirajo;

▼B

(c) institucija presoja značilnosti skupin odkupljenih denarnih terjatev, vključno s predplačili, pretekla zaostala plačila prodajalca, problematične terjatve in vnaprej vračunane stroške za problematične terjatve, plačilne pogoje in morebitne medsebojne pobote;

(d) institucija vzpostavi učinkovite politike in postopke za zbirno spremljanje koncentracij do posameznega dolžnika, tako znotraj skupine odkupljenih denarnih terjatev kot med njimi;

(e) institucija zagotovi, da od serviserja prejme pravočasna in dovolj natančna poročila o zapadlosti in zmanjšanju vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, da se zagotovi skladnost z njenimi merili primernosti in politikami financiranja, ki urejajo odkupljene denarne terjatve, ter zagotovi učinkovit način za spremljanje in preverjanje prodajnih pogojev prodajalca in stopnje zmanjšanja vrednosti.

4. Institucija vzpostavi sisteme in postopke za zgodnje odkrivanje poslabšanj finančnega stanja prodajalca in kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter za proaktivno obravnavanje nastajajočih težav. Institucija vzpostavi zlasti jasne in učinkovite politike, postopke in informacijske sisteme za spremljanje kršitev dogovorov ter jasne in učinkovite politike in postopke za začetek pravnih postopkov ter za ravnanje s problematičnimi odkupljenimi denarnimi terjatvami.

5. Institucija vzpostavi jasne in učinkovite politike in postopke, ki urejajo kontrolo odkupljenih denarnih terjatev, kredita in gotovine. Pisne notranje politike zlasti navajajo vse bistvene elemente programa odkupa denarnih terjatev, vključno s stopnjami predplačil, primernim zavarovanjem s premoženjem, potrebno dokumentacijo, mejami koncentracije in načinom ravnanja z denarnimi prejemki. Ti elementi primerno upoštevajo vse ustrezne in pomembne dejavnike, vključno s finančnim stanjem prodajalca in serviserja, tveganji koncentracij ter gibanji kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter krogom strank prodajalca, notranji sistemi pa zagotavljajo, da se sredstva izplačajo samo ob hkrati izvedenem prenosu zavarovanja s premoženjem, vključno z dokumentacijo.

6. Institucija vzpostavi učinkovite notranje procese za presojanje skladnosti z vsemi notranjimi politikami in postopki. Proces vključuje redne preglede vseh kritičnih faz programa institucije za odkup denarnih terjatev, preverjanje ločevanja nalog med oceno prodajalca in serviserja ter oceno osnovnega dolžnika in med oceno prodajalca in serviserja ter pregledom prodajalca in serviserja na kraju samem ter ovrednotenje operacij zalednih služb, s posebnim poudarkom na kvalifikacijah, izkušnjah, strukturo zaposlenih in avtomatiziranih podpornih sistemih.

▼B

Pododdelek 3

►C2 Validacija ◄ notranjih ocen

Člen 185

►C2 Validacija ◄ notranjih ocen

Institucije ovrednotijo svoje notranje ocene v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) institucije vzpostavijo zanesljive sisteme za ►C2 validacijo ◄ točnosti in skladnosti bonitetnih sistemov, procesov in ocen vseh zadevnih parametrov tveganja. Notranji proces ►C2 validacije ◄ institucijam omogoča dosledno in smiselno presojo delovanja notranjih bonitetniha sistemov in sistemov ocenjevanja tveganja;

(b) institucije redno primerjajo dejanske stopnje neplačil z ocenjenimi PD za vsak bonitetni razred in v primerih, ko so dejanske stopnje neplačil izven pričakovanega obsega za navedeni bonitetni razred, posebej analizirajo razloge za odstopanje. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev, opravijo podobne analize za navedene ocene. Pri takih primerjavah se uporabljajo pretekli podatki, ki pokrivajo čim daljše obdobje. Institucija dokumentira metode in podatke, uporabljene v takih primerjavah. Analiza in dokumentacija se posodabljata vsaj enkrat letno;

(c) institucije uporabljajo tudi druga orodja za kvantitativno ►C2 validacijo ◄ in primerjave z ustreznimi zunanjimi viri podatkov. Analiza temelji na podatkih, ki so primerni za portfelj, so redno posodobljeni in obsegajo ustrezno obdobje opazovanja. Notranje presoje delovanja bonitetnih sistemov institucij temeljijo na čim daljšem obdobju;

(d) uporabljene metode in podatki za kvantitativno ►C2 validacijo ◄ so ves čas dosledni. Spremembe metod ocenjevanja in ►C2 validacije ◄ ter podatkov (viri podatkov in obdobja opazovanja) se dokumentirajo;

(e) institucije vzpostavijo zanesljive notranje standarde za primere, ko odstopanja dejanskih PD, dejanskih LGD, dejanskih konverzijskih faktorjev in skupnih izgub, če se uporabljajo ocene EL, od pričakovanj postanejo dovolj pomembna, da spodbijajo veljavnost ocen. Ti standardi upoštevajo ekonomske cikle in podobne sistematične spremembe pri dejanskih neplačilih. Če so dejanske vrednosti še naprej višje od pričakovanih vrednosti, institucije popravijo oceno navzgor, da odrazijo dejansko stanje neplačil in izgub.

▼B

Pododdelek 4

Zahteve za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v okviru pristopa notranjih modelov

Člen 186

Kapitalske zahteve in količinska opredelitev tveganja

Institucije za namene izračunavanja kapitalskih zahtev izpolnjujejo naslednje standarde:

(a) ocena potencialne izgube je robustna glede na negativna gibanja na trgu, ki vplivajo na dolgoročni profil tveganja portfelja lastniških instrumentov institucije. Podatki, uporabljeni za prikaz izplačil donosa, odražajo najdaljše vzorčno obdobje opazovanja, za katerega so podatki razpoložljivi in smiselni za prikaz profila tveganja posameznih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov institucije. Uporabljeni podatki zadostujejo za izdelavo konservativnih, statistično zanesljivih in trdnih ocen izgub, ki ne temeljijo izključno na subjektivni oceni ali presoji. Uporabljeni šok zagotavlja konservativno oceno potencialnih izgub v zadevnem dolgoročnem tržnem ali ekonomskem ciklusu. Institucija združuje empirične analize razpoložljivih podatkov s prilagoditvami, ki temeljijo na različnih dejavnikih, da bi dosegla dovolj realistične in konservativne rezultate modelov. Pri izdelavi modelov tvegane vrednosti (VaR) za ocenjevanje potencialnih četrtletnih izgub lahko institucije uporabljajo četrtletne podatke ali konvertirajo podatke iz krajših časovnih obdobij na četrtletne protivrednosti z uporabo analitično primernih metod, podprtih z empiričnimi dokazi, ter z dobro razvitim in dokumentiranim miselnim procesom in analizo. Takšen pristop se uporablja konservativno in dosledno dalj časa. Če so na voljo samo omejeni ustrezni podatki, institucija doda ustrezne mere konservativnosti;

(b) uporabljeni modeli primerno zajemajo vsa pomembna tveganja, ki jih vsebujejo donosi iz lastniških instrumentov, vključno s splošnim tržnim tveganjem in posebnim tveganjem izpostavljenosti portfelja lastniških instrumentov institucije. Notranji modeli primerno razlagajo pretekle spremembe cen, zajemajo tako razsežnost kot spremembe strukture potencialnih koncentracij in so odporni na neugodna gibanja na trgu. Populacija tveganih izpostavljenosti, ki je zastopana v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, ustreza izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov institucije ali je vsaj primerljiva z njimi;

(c) notranji model je primeren za profil tveganja in zahtevnost portfelja lastniških instrumentov institucije. Kadar ima institucija pomembne naložbe z vrednostmi, ki so po svoji naravi zelo nelinearne, se notranji modeli izdelajo tako, da primerno zajamejo tveganja, povezana s takimi instrumenti;

(d) vzporejanje posameznih pozicij z njej podobnimi pozicijami, tržnimi indeksi in dejavniki tveganja je utemeljeno, intuitivno in konceptualno trdno;

▼B

(e) institucije z empiričnimi analizami dokažejo primernost dejavnikov tveganja, vključno z njihovo zmožnostjo zajeti splošno in posebno tveganje;

(f) ocene nestanovitnosti donosov izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov vsebujejo vse ustrezne in razpoložljive podatke, informacije in metode. Uporabljajo se notranji podatki, ki so bili neodvisno pregledani, ali podatki iz zunanjih virov, vključno s skupnimi podatki;

(g) vzpostavljen je temeljit in izčrpen program za izvajanje stresnih testov.

Člen 187

Proces upravljanja s tveganji in kontrole

Institucije za razvoj in uporabo notranjih modelov za namene izračuna kapitalskih zahtev izoblikujejo politike, postopke in kontrole, ki bodo zagotavljali celovitost modela in postopka modeliranja. Politike, postopki in kontrole obsegajo naslednje:

(a) popolno integracijo notranjega modela v celoten upravljavski informacijski sistem institucije in v upravljanje s portfeljem lastniških instrumentov, ki so postavke iz netrgovalne knjige. Notranji modeli so popolnoma vpeti v strukturo upravljanja s tveganji institucije, če se posebej uporabljajo pri merjenju in presoji delovanja portfelja lastniških instrumentov, vključno s tveganju prilagojenim delovanjem, razporejanju ekonomskega kapitala za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in ovrednotenju celotne kapitalske ustreznosti ter procesa upravljanja naložb;

(b) vzpostavljene sisteme upravljanja ter postopke in kontrolne funkcije za zagotovitev rednega in neodvisnega pregledovanja vseh elementov notranjega modeliranja, vključno z odobritvijo sprememb modela, vrednostenjem vhodnih podatkov in pregledovanjem rezultatov modela, kakor je neposredna verifikacija izračunov tveganja. S preverjanji se presojajo natančnost, popolnost in ustreznost vhodnih podatkov in rezultatov modela, osredotočajo pa se tako na iskanje in omejevanje potencialnih napak, povezanih z znanimi pomanjkljivostmi, kot na identifikacijo neznanih pomanjkljivosti modela. Takšne preglede lahko izvaja notranja neodvisna služba ali neodvisna zunanja tretja oseba;

(c) ustrezne sisteme in postopke za spremljanje naložbenih omejitev in tveganih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

(d) enote, pristojne za oblikovanje in uporabo modela, so funkcionalno neodvisne od enot, pristojnih za upravljanje posameznih naložb;

(e) osebe, pristojne za kateri koli vidik postopka modeliranja, so ustrezno usposobljene. Vodstvo za funkcijo modeliranja nameni dovolj izkušene in sposobne kadre.

▼B

Člen 188

►C2 Validacija ◄ in dokumentacija

Institucije vzpostavijo zanesljive sisteme za ►C2 validacijo ◄ natančnosti in doslednosti svojih notranjih modelov in procesov modeliranja. Vsi pomembni elementi notranjih modelov ter procesa modeliranja in ►C2 validacije ◄ se dokumentirajo.

Pri ►C2 validaciji ◄ in dokumentaciji notranjih modelov in procesov modeliranja institucije morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

(a) institucije uporabljajo postopek ►C2 notranje validacije ◄ za ocenjevanje delovanja svojih notranjih modelov in postopkov na dosleden in smiseln način;

(b) uporabljene metode in podatki za kvantitativno ►C2 validacijo ◄ so ves čas dosledni. Spremembe metod ocenjevanja in ►C2 validacije ◄ ter podatkov (viri podatkov in obdobja opazovanja) se dokumentirajo;

(c) institucije redno primerjajo dejanske donose iz lastniških instrumentov, izračunane z uporabo realiziranih in nerealiziranih dobičkov in izgub, z modeliranimi ocenami. Pri takih primerjavah se uporabljajo pretekli podatki, ki pokrivajo čim daljše obdobje. Institucija dokumentira metode in podatke, uporabljene v takih primerjavah. Analiza in dokumentacija se posodabljata vsaj enkrat letno;

(d) institucije uporabljajo tudi druga orodja za kvantitativno ►C2 validacijo ◄ parametrov tveganja in primerjave z zunanjimi viri podatkov. Analiza temelji na podatkih, ki so primerni za portfelj, so redno posodobljeni in obsegajo ustrezno obdobje opazovanja. Notranje presoje delovanja modelov institucij temeljijo na čim daljšem obdobju;

(e) institucije vzpostavijo zanesljive notranje standarde za obravnavanje primerov, ko primerjava dejanskih donosov iz lastniških instrumentov z modeliranimi ocenami spodbija veljavnost ocen ali modelov kot takih. Ti standardi upoštevajo ekonomske cikle in podobne sistematične spremenljivosti pri donosih iz lastniških instrumentov. Vse spremembe notranjih modelov, ki so posledica pregledov modelov, se dokumentirajo in so skladne s standardi institucij za pregled modelov;

(f) notranji model in proces modeliranja se dokumentirata, vključno z odgovornostmi strank, ki sodelujejo pri modeliranju, ter odobritvijo in pregledom modela.

▼B

Pododdelek 5

Notranje upravljanje in nadzor

Člen 189

Korporativno upravljanje

1. Upravljalni organ institucije ali njegov imenovani odbor in višje vodstvo potrdi vse pomembne elemente procesov izdelave bonitetnih ocen inprocesov ocenjevanja parametrov tveganja. Te strani imajo splošno znanje o delovanju bonitetnih sistemov institucije ter podrobno razumevanjepripadajočih vodstvenih poročil.

2. Od višjega vodstva se zahteva:

(a) obveščanje upravljalnega organa ali njegovega imenovanega odbora o vsaki pomembni spremembi vzpostavljenih politik ali odstopanju od njih, ki bo pomembno vplivala/-o na delovanje bonitetnih sistemov institucije;

(b) razumevanje zgradbe in delovanja bonitetnega sistema;

(c) stalno zagotavljanje pravilnega delovanja bonitetnih sistemov.

Enote za nadzor kreditnega tveganja redno obveščajo višje vodstvo o delovanju procesa izdelave bonitetnih ocen, o področjih, na katerih so potrebne izboljšave, ter o statusu prizadevanj za izboljšanje predhodno ugotovljenih pomanjkljivosti.

3. Analiza profila kreditne tveganosti kreditne institucije na podlagi notranjih bonitetnih ocen je bistven sestavni del vodstvenih poročil za navedene strani. Poročilo vsebuje vsaj profil tveganosti po bonitetnih razredih, prehode med bonitetnimi razredi, oceno relevantnih parametrov za bonitetni razred in primerjavo dejanskih stopenj neplačil ter, kolikor se uporabljajo lastne ocene, dejanskih LGD in dejanskih konverzijskih faktorjev spričakovanji in rezultati stresnega testa. Pogostost poročanja je odvisna od pomembnosti in vrste informacij ter od ravni prejemnika.

Člen 190

Nadzor kreditnega tveganja

1. Enota za nadzor kreditnega tveganja je neodvisna od zaposlenih in vodstvenih funkcij, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti, in poroča neposredno višjemu vodstvu. Ta enota je odgovorna za oblikovanje ali izbiro, uvedbo, nadzor in delovanje bonitetnih sistemov. Enota redno pripravlja in analizira poročila o rezultatih bonitetnih sistemov.

▼B

2. Področja, za katera so enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja odgovorne, obsegajo:

(a) testiranje in spremljanje bonitetnih razredov in skupin;

(b) izdelovanje in analizo zbirnih poročil bonitetnih sistemov institucije;

(c) izvajanje postopkov za preverjanje, ali so opredelitve bonitetnih razredov in skupin uporabljene dosledno v vseh oddelkih in na vseh geografskih območjih;

(d) pregledovanje in dokumentiranje vseh sprememb procesa izdelave bonitetnih ocen, vključno z razlogi za spremembe;

(e) pregledovanje bonitetnih meril z namenom ugotavljanja, ali še vedno ohranjajo sposobnost predvidevanja tveganj. Spremembe procesaizdelave bonitetnih ocen, meril ali posameznih parametrov se dokumentirajo in hranijo;

(f) aktivno udeležbo pri oblikovanju ali izbiranju, uvedbi in ►C2 validaciji ◄ modelov, ki se uporabljajo v procesu izdelave bonitetnih ocen;

(g) spremljanje in nadzor modelov, ki se uporabljajo v procesu izdelave bonitetnih ocen;

(h) stalno pregledovanje in spreminjanje modelov, ki se uporabljajo v procesu izdelave bonitetnih ocen.

3. Institucije, ki uporabljajo skupne podatke v skladu s členom 179(2), lahko prenesejo naslednje naloge na zunanje izvajalce:

(a) pripravo informacij, pomembnih za testiranje in spremljanje bonitetnih razredov in skupin;

▼C2

(b) pripravo zbirnih poročil bonitetnih sistemov institucije;

▼B

(c) pripravo informacij v zvezi s pregledovanjem bonitetnih meril z namenom ugotavljanja, ali še vedno ohranjajo sposobnost predvidevanja tveganj;

(d) dokumentiranje sprememb procesa izdelave bonitetnih ocen, meril ali posameznih bonitetnih parametrov;

(e) pripravo informacij v zvezi s stalnim pregledovanjem in spremembami modelov, ki se uporabljajo v procesu izdelave bonitetnih ocen.

4. Institucije, ki uporabljajo odstavek 3, zagotovijo, da imajo pristojni organi dostop do vseh relevantnih informacij od zunanjih izvajalcev, ki so potrebne za preverjanje skladnosti z zahtevami, in da lahko opravljajo preglede pri njih v istem obsegu kakor v instituciji.

▼B

Člen 191

Notranja revizija

Služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota institucije vsaj enkrat letno pregleda bonitetne sisteme institucije in njene dejavnosti, vključno z dejavnostmi kreditne funkcije in ocenjevanjem PD, LGD, EL in konverzijskih faktorjev. Pregled vključuje preverjanje izpolnjevanja vseh veljavnih zahtev.

POGLAVJE 4

Zmanjševanje kreditnega tveganja

Oddelek 1

Opredelitve pojmov in splošne zahteve

Člen 192

Opredelitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "posojilna institucija" pomeni institucijo, ki ima zadevno izpostavljenost;

►C2 (2) "zavarovani kreditni posel" pomeni vsak posel, ◄ na podlagi katerega nastane izpostavljenost, ki je zavarovana s premoženjem, in ki ne vključuje določbe, ki instituciji dodeljuje pravico do najmanj dnevnega vzdrževanja kritja;

(3) "posel z instrumenti kapitalskega trga" pomeni vsak posel, na podlagi katerega nastane izpostavljenost, ki je zavarovana s premoženjem, in ki vključuje določbo, ki kreditni instituciji dodeljuje pravico do najmanj dnevnega vzdrževanja kritja;

(4) "osnovni KNP" pomeni kolektivni naložbeni podjem, v katerega deleže ali enote je investiral drug kolektivni naložbeni podjem.

Člen 193

Načela za priznavanje učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Nobena izpostavljenost, za katero institucija pridobi zmanjševanje kreditnega tveganja, ne povzroča višjega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti kot sicer enaka izpostavljenost, za katero institucija ne uporablja zmanjševanja kreditnega tveganja.

2. Če znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti že upošteva kreditno zavarovanje na podlagi poglavja 2 ali poglavja 3, kot je ustrezno, institucije navedenega kreditnega zavarovanja ne upoštevajo pri izračunih na podlagi tega poglavja.

3. Kadar se upoštevajo določbe oddelkov 2 in 3, lahko institucije spremenijo izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa in izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ter zneskov pričakovanih izgub na podlagi pristopa IRB v skladu z določbami oddelkov 4, 5 in 6.

▼B

4. Institucije denarna sredstva, vrednostne papirje ali blago, kupljene, izposojene ali prejete na podlagi repo posla ali posla posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, obravnavajo kot zavarovanje s premoženjem.

5. Kadar institucija, ki izračunava znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa, uporablja več kot eno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja za eno samo izpostavljenost, stori naslednje:

(a) razdeli izpostavljenost na dele, ki jih krije posamezna oblika zmanjševanja kreditnega tveganja;

(b) za vsak del iz točke (a) ločeno izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z določbami poglavja 2 in tega poglavja.

6. Kadar institucija, ki izračunava znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa, krije eno samo izpostavljenost s kreditnim zavarovanjem, ki ga zagotovi en sam izdajatelj zavarovanja, navedeno zavarovanje pa ima različne zapadlosti, stori naslednje:

(a) razdeli izpostavljenost na dele, ki jih krije posamezna oblika zmanjševanja kreditnega tveganja;

(b) za vsak del iz točke (a) ločeno izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z določbami poglavja 2 in tega poglavja.

Člen 194

Načela glede primernosti tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Tehnika, ki se uporablja za zagotavljanje kreditnega zavarovanja, skupaj s sprejetimi ukrepi ter postopki in politikami, ki jih izvaja posojilna institucija, je taka, da zagotavlja pravno učinkovite ureditve kreditnega zavarovanja, ki so izvršljive v vseh ustreznih jurisdikcijah.

Posojilna institucija na zahtevo pristojnega organa zagotovi najnovejšo različico neodvisnega, pisnega in obrazloženega pravnega mnenja oziroma mnenj, ki se uporabljajo za ugotovitev, ali njena ureditev oziroma ureditve kreditnega zavarovanja izpolnjujejo pogoje iz prvega pododstavka.

2. Posojilna institucija sprejme vse ustrezne ukrepe, da zagotovi učinkovitost ureditve kreditnega zavarovanja in obravnavanje tveganj, povezanih z navedeno ureditvijo.

3. Institucije lahko pri izračunu učinka zmanjševanja kreditnega tveganja priznajo stvarno kreditno zavarovanje le če sredstva na katere se zanaša za zavarovanje izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

▼B

(a) vključena so v seznam primernih sredstev iz členov 197 do 200, kot je ustrezno; in

(b) so dovolj likvidna, njihova vrednost pa je dalj časa dovolj stabilna, da zagotavlja primerno gotovost glede doseženega kreditnega zavarovanja, ob upoštevanju pristopa, uporabljenega za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, in stopnje dovoljenega priznavanja.

4. Institucije lahko pri izračunu učinka zmanjševanja kreditnega tveganja priznajo stvarno kreditno zavarovanje, kadar ima posojilna institucija pravico, da v primeru neplačila, insolventnosti ali stečaja oziroma v primeru drugega kreditnega dogodka iz dokumentacije o poslu dolžnika in, če je primerno, skrbnika zavarovanja s premoženjem pravočasno unovči ali zadrži sredstva, iz katerih izhaja zavarovanje. Stopnja korelacije med vrednostjo sredstev, na katera se zanaša za zavarovanje, in kreditno kakovostjo dolžnika, ne sme biti previsoka.

5. V primeru osebnega kreditnega zavarovanja se dajalec zavarovanja šteje za primernega dajalca zavarovanja samo, če je dajalec zavarovanja vključen v seznam primernih dajalcev zavarovanja iz člena 201 ali 202, kakor je ustrezno.

6. V primeru osebnega kreditnega zavarovanja se dogovor o zavarovanju šteje za primeren dogovor o zavarovanju samo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) vključen je v seznam primernih dogovorov o zavarovanju iz členov 203 in 204(1);

(b) je pravno učinkovit in izvršljiv v vseh ustreznih jurisdikcijah, tako da zagotavlja primerno gotovost glede doseženega kreditnega zavarovanja, ob upoštevanju pristopa, uporabljenega za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, in stopnje dovoljenega priznavanja;

(c) dajalec zavarovanja izpolnjuje merili iz odstavka 5.

7. Kreditno zavarovanje je v skladu z ustreznimi zahtevami iz oddelka 3.

8. Institucija mora biti pristojnim organom sposobna dokazati, da ima ustrezne postopke upravljanja tveganj za nadzor tistih tveganj, katerim bi lahko bila izpostavljena zaradi izvajanja postopkov zmanjševanja kreditnega tveganja.

9. Institucije ne glede na to, da se je zmanjševanja kreditnega tveganja upoštevalo za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kjer je ustrezno, zneskov pričakovanih izgub, še naprej izvajajo oceno celotnega kreditnega tveganja osnovne izpostavljenosti in so sposobne dokazati pristojnim organom, da je ta zahteva izpolnjena. V primeru repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga se samo za namene tega odstavka kot osnovna izpostavljenost šteje neto znesek izpostavljenosti.

▼B

10. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev: kaj pomenijo dovolj likvidna sredstva in kdaj se vrednost sredstev šteje za dovolj stabilno za namen odstavka 3;

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 2

Primerne oblike zmanjševanja kreditnega tveganja

Pododdelek 1

Stvarno kreditno zavarovanje

Člen 195

Bilančni pobot

Institucija lahko kot primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja uporablja bilančni pobot medsebojnih terjatev med institucijo in njeno nasprotno stranko.

Brez poseganja v člen 196 je primernost omejena na vzajemna stanja denarnih sredstev med institucijo in nasprotno stranko. Institucije lahko spremenijo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, če je primerno, zneske pričakovanih izgub samo za kredite invloge, ki so jih prejele same ter za katere velja pogodba o bilančnem pobotu.

Člen 196

Okvirni pogodbe o pobotu, ki zajemajo repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga

Institucije, ki uporabljajo razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223, lahko upoštevajo učinke dvostranskih pogodb o pobotu, ki so bili sklenjeni z nasprotno stranko in ki zajemajo repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga. Brez poseganja v člen 299 izpolnjujejo premoženje, sprejeto v zavarovanje, in vrednostni papirji ali blago, izposojeni v okviru takih pogodb ali poslov, zahteve za primernost zavarovanja s premoženjem iz členov 197 in 198.

Člen 197

Primernost zavarovanja s premoženjem po vseh pristopih in metodah

1. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem v okviru vseh pristopov in metod uporabljajo naslednje instrumente:

▼B

(a) bančne vloge pri posojilni instituciji ali denarju podobne instrumente, ki jih ima posojilna institucija;

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI ali izvozne agencije, priznane kot primerne za namene poglavja 2, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 4 ali nad njo;

▼M9

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale institucije ali investicijska podjetja, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

▼B

(d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali drugi subjekti, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(e) dolžniške vrednostne papirje s kratkoročno bonitetno oceno ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja kratkoročnih izpostavljenosti na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(f) lastniške instrumente ali zamenljive obveznice, vključene v glavni borzni indeks;

(g) zlato;

▼M5

(h) pozicije v listinjenju, ki niso pozicije v relistinjenju in za katere se uporabi utež tveganja v višini 100 % ali manj v skladu s členi 261 do 264.

▼B

2. Za namene točke (b) odstavka 1 "dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke" vključujejo:

(a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni države, izpostavljenost do katerih se na podlagi člena 115(2) obravnava kot izpostavljenost do enot centralne ravni države, v jurisdikciji katere so ustanovljene;

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti javnega sektorja in se v skladu s členom 116(4) obravnavajo kot izpostavljenosti do centralne ravni države;

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, za katere se v skladu s členom 117(2) uporablja utež tveganja 0 %;

(d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale mednarodne organizacije, za katere se v skladu s členom 118 uporablja utež tveganja 0 %.

▼B

3. Za namene točke (c) odstavka 1 "dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale institucije" vključujejo:

(a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni države, razen dolžniških vrednostih papirjev iz točke (a) odstavka 2;

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti javnega sektorja, izpostavljenost do katerih se obravnava v skladu s členom 116(1) in (2);

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, razen tistih, za katere se v skladu s členom 117(2) uporablja utež tveganja 0 %.

▼M9

4. Institucija lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporablja dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale druge institucije ali investicijska podjetja in nimajo bonitetne ocene ECAI, kadar ti dolžniški vrednostni papirji izpolnjujejo vsa naslednja merila:

▼B

(a) kotirajo na priznani borzi;

(b) iz njih izhajajoči dolg se poplačuje prednostno;

(c) vse ostale ocenjene izdaje tega izdajatelja z enakimi pravicami glede prednosti pri poplačilu imajo bonitetno oceno ECAI, ki po EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij ali po pravilih za tehtanje tveganja kratkoročnih izpostavljenosti na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(d) posojilna institucija nima nobenih informacij, ki bi kazale, da bi se izdaji lahko upravičeno dodelila nižja bonitetna ocena od navedene pod točko (c);

(e) tržna likvidnost instrumenta zadostuje za te namene.

5. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v KNP, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) cena enot ali deležev je dnevno javno objavljena;

▼C2

(b) KNP so omejeni na naložbe v instrumente, ki so po odstavkih 1 in 4 primerni za priznanje;

▼B

(c) KNP izpolnjujejo pogoje iz člena 132(3).

Kadar KNP investira v deleže ali enote drugega KNP, veljajo pogoji iz točk od (a) do (c) prvega pododstavka enako tudi za vsak tak osnovni KNP.

Če KNP za varovanje dovoljenih naložb uporablja izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti enot ali deležev v navedenem podjemu za zavarovanje s premoženjem.

▼B

6. Za namene odstavka 5, kadar KNP ("prvotni KNP") ali kateri koli njegov osnovni KNP ni omejen na naložbe v instrumente, ki se v skladu z odstavkoma 1 in 4 štejejo za primerne, lahko institucije kot zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v navedenem KNP do zneska, ki je enak vrednosti primernih sredstev, ki jih ima naveden KNP, ob predpostavki, da je navedeni KNP ali kateri koli njegov osnovni KNP v neprimerna sredstva investiral v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata.

Kadar ima kateri koli osnovni KNP lastne osnovne KNP, lahko institucije uporabijo enote ali deleže v prvotnem KNP kot primerno zavarovanje s premoženjem, pod pogojem, da uporabijo metodologijo iz prvega pododstavka.

Kadar lahko imajo neprimerna sredstva negativno vrednost zaradi obveznosti ali pogojnih obveznosti, ki izhajajo iz lastništva, institucija stori naslednje:

(a) izračuna skupno vrednost neprimernih sredstev;

(b) če je znesek, pridobljen na podlagi točke (a), negativen, absolutno vrednost navedenega zneska odšteje od skupne vrednosti primernih sredstev.

7. V zvezi s točkami od (b) do (e) odstavka 1 institucije, kadar ima vrednostni papir dve bonitetni oceni ECAI, uporabljajo manj ugodno bonitetno oceno. Kadar ima vrednostni papir več kakor dve bonitetni oceni ECAI, institucije uporabijo dve najbolj ugodni bonitetni oceni. Če se dve najbolj ugodni bonitetni oceni razlikujeta, institucije uporabijo tisto, ki je manj ugodna.

8. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredeli naslednje:

(a) glavni indeksi iz točke (f) odstavka 1 tega člena, iz točke (a) člena 198(1), iz člena 224(1) in (4) ter iz točke (e) člena 299(2);

(b) priznane borze iz točke (a) odstavka 4 tega člena, točke (a) člena 198(1), člena 224(1) in (4), točke (e) člena 299(2), točke (k) člena 400(2), točke (e) člena 416(3), točke (c) člena 428(1) ter iz točke 12 Priloge III v skladu s pogoji iz točke (72) člena 4(1).

ESMA predloži Komisiji zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼B

Člen 198

Dodatna primernost zavarovanja s premoženjem v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Poleg zavarovanja s premoženjem iz člena 197 lahko institucija, če uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223, kot primerno zavarovanje s premoženjem uporablja naslednje instrumente:

(a) lastniške instrumente ali zamenljive obveznice, ki niso vključeni v glavni borzni indeks, se pa z njimi trguje na priznani borzi;

(b) enote in deleže v KNP, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) cena enot ali deležev je dnevno javno objavljena;

(ii) KNP je omejen na naložbe v instrumente, ki so primerni za priznanje na podlagi člena 197(1) in (4), ter instrumente iz točke (a) tega pododstavka.

Kadar KNP investira v enote ali deleže drugega KNP, veljata pogoja (a) in (b) tega odstavka enako tudi za vsak tak osnovni KNP.

Če KNP za varovanje dovoljenih naložb uporablja izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti enot ali deležev v navedenem podjemu za zavarovanje s premoženjem.

2. Kadar KNP ali kateri koli osnovni KNP ni omejen na naložbe v instrumente, ki se štejejo za primerne za priznanje v skladu s členom 197(1) in (4), in instrumente iz točke (a) odstavka 1, lahko institucije kot zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v navedenem KNP do zneska, ki je enak vrednosti primernih sredstev, ►C2 ki jih ima navedeni KNP, ob predpostavki, da je navedeni KNP ali kateri koli njegov osnovni KNP ◄ v neprimerna sredstva investiral v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata.

Kadar lahko imajo neprimerna sredstva negativno vrednost zaradi obveznosti ali pogojnih obveznosti, ki izhajajo iz lastništva, institucija stori naslednje:

(a) izračuna skupno vrednost neprimernih sredstev;

(b) če je znesek, pridobljen na podlagi točke (a), negativen, absolutno vrednost navedenega zneska odšteje od skupne vrednosti primernih sredstev.

Člen 199

Dodatna primernost zavarovanja s premoženjem v okviru pristopa IRB

1. Poleg zavarovanja s premoženjem iz členov 197 in 198 lahko institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, uporabljajo tudi naslednje oblike zavarovanja s premoženjem:

▼B

(a) zavarovanje z nepremičninami v skladu z odstavki 2,3 in 4;

(b) denarne terjatve v skladu z odstavkom 5;

(c) zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem v skladu z odstavkoma 6 in 8;

(d) ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄ v skladu z odstavkom 7.

2. Če ni s členom 124(2) določeno drugače, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo stanovanjske nepremičnine, ki jih ima lastnik ali, v primeru osebnih investicijskih podjetij, upravičeni lastnik v posesti ali jih oddaja ali jih bo imel v posesti ali oddajal, in poslovne nepremičnine, vključno s pisarnami in drugimi gospodarskimi objekti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) vrednost nepremičnine ni v veliki meri odvisna od kreditne kakovosti dolžnika. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko popolnoma makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca;

(b) tveganje kreditojemalca ni v veliki meri odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti kreditojemalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato povračilo kredita ni v veliki meri odvisno od nobenega denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje s premoženjem.

3. Institucije lahko odstopajo od točke (b) odstavka 2 za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če je pristojni organ zadevne države članice objavil dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg stanovanjskih nepremičnin, na katerem stopnje izgub ne presegajo naslednjih omejitev:

►C2 (a) izgube iz kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, do 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti, ◄ če ni v členu 124(2) določeno drugače, ne presegajo 0,3 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu;

(b) skupne izgube iz kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu.

Če kateri od pogojev iz točk (a) in (b) prvega pododstavka v danem letu ni izpolnjen, institucije ne uporabljajo obravnave iz navedenega pododstavka, dokler v enem od naslednjih let nista izpolnjena oba pogoja.

4. Institucije lahko odstopajo od točke (b) odstavka 2 glede poslovnih nepremičnin, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če je pristojni organ zadevne države članice objavil dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg poslovnih nepremičnin, na katerem stopnje izgub ne presegajo nobene od naslednjih omejitev:

▼B

(a) izgube iz naslova kreditov, zavarovanih z do 50 % tržne vrednosti poslovnih nepremičnin ali 60 % njihove hipotekarne kreditne vrednosti, nobeno leto ne presegajo 0,3 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s poslovnimi nepremičninami;

(b) skupne izgube iz kreditov, zavarovanih s poslovnimi nepremičninami, nobeno leto ne presegajo 0,5 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino.

Kadar kateri od pogojev iz točk (a) in (b) prvega pododstavka v danem letu ni izpolnjen, institucije ne uporabljajo obravnave iz navedenega pododstavka, dokler v enem od naslednjih let nista izpolnjena oba pogoja.

5. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo denarne terjatve, povezane s komercialnimi posli ali posli z originalno zapadlostjo največ eno leto. Primerne denarne terjatve ne vključujejo tistih, ki so povezane listinjenjem, podudeležbami ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ali zneski, ki jih dolgujejo povezane osebe.

6. Pristojni organi instituciji dovolijo uporabljati kot primerno zavarovanje tudi drugačne vrste zavarovanja z drugim stvarnim premoženjem od navedenih v odstavkih 2, 3 in 4, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obstajajo likvidni trgi za prodajo zavarovanj s premoženjem na hiter in ekonomsko učinkovit način, kar je dokazano s pogostimi posli ob upoštevanju vrste sredstev. Institucije izvajajo oceno tega stanja redno in kadar informacije kažejo pomembne spremembe na trgu;

(b) obstajajo dobro uveljavljene, javno dostopne tržne cene za zavarovanja s premoženjem. Institucije lahko štejejo, da so tržne cene dobro uveljavljene, če prihajajo iz zanesljivih virov informacij, kot so javni indeksi, in odražajo ceno poslov v normalnih pogojih. Institucije lahko štejejo, da so tržne cene javno dostopne, kadar so razkrite ter dostopne na lahek način, redno in brez neprimerne upravne ali finančne obremenitve;

(c) institucija analizira tržne cene, čas in stroške, potrebne za unovčenje zavarovanja s premoženjem ter dejanske prihodke iz zavarovanja s premoženjem;

(d) institucijadokaže, da dejanski prihodki iz zavarovanja s premoženjem dosegajo najmanj 70 % vrednosti zavarovanja s premoženjem pri več kot 10 % vseh unovčitev za posamezno vrsto zavarovanja s premoženjem. Če so na trgu prisotne pomembne cenovne nestanovitnosti, institucija pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da je njeno vrednotenje zavarovanja s premoženjem dovolj konzervativno.

Institucije dokumentirajo izpolnjevanje pogojev iz točk od (a) do (d) prvega pododstavka ter pogojev iz člena 210.

▼B

7. Ob upoštevanju določb člena 230(2) se lahko, če so izpolnjene zahteve iz člena 211, izpostavljenosti iz naslova poslov, s katerimi institucija daje v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄ stvari tretji stranki, obravnavajo na enak način kot kredit, zavarovana s stvarmi, oddanimi v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, glede na vrsto.

8. EBA objavi seznam vrst zavarovanja s stvarnim premoženjem, katerega institucije lahko uporabijo v skladu z odstavkom 6.

Člen 200

Drugo stvarno kreditno zavarovanje

Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo naslednje drugo stvarno kreditno zavarovanje:

(a) bančne vloge ali denarju podobne instrumente, ki so pri tretji instituciji na neskrbniški pogodbeni podlagi in so zastavljeni posojilni instituciji;

(b) police življenjskega zavarovanja, zastavljene posojilni instituciji;

▼M9

(c) instrumente, ki jih je izdala tretja institucija ali investicijsko podjetje in ki jih ta institucija ali investicijsko podjetje odkupi na zahtevo.

▼B

Pododdelek 2

Osebno kreditno zavarovanje

Člen 201

Primernost dajalcev zavarovanja v okviru vseh pristopov

1. Institucije lahko kot primerne dajalce osebnega kreditnega zavarovanja uporabljajo naslednje stranke:

(a) enote centralne ravni držav in centralne banke;

(b) enote regionalne ali lokalne ravni držav;

(c) multilateralne razvojne banke;

(d) mednarodne organizacije, izpostavljenosti do katerih na podlagi člena 117 prejmejo utež tveganja 0 %;

(e) subjekti javnega sektorja, terjatve do katerih se obravnavajo v skladu s členom 116;

(f) institucije in finančne institucije, katerih izpostavljenosti finančni instituciji se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij v skladu s členom 119(5);

▼C2

(g) druge gospodarske družbe, vključno z nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami in povezanimi podjetji institucije, kadar je izpolnjen kateri koli izmed naslednjih pogojev:

▼B

(i) navedene druge gospodarske družbe imajo bonitetno oceno ECAI;

(ii) v primeru institucij, ki zneske tveganjem prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, navedene gospodarske družbe nimajo bonitetne ocene priznane ECAI, imajo pa notranjo oceno institucije;

▼M8

(h) kvalificirane centralne nasprotne stranke.

▼B

2. Če institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, mora biti garant, da se šteje za primernega dajalca osebnega kreditnega zavarovanja, s strani kreditne institucije notranje bonitetno ocenjen v skladu z določbami oddelka 6 poglavja 3.

Pristojni organi objavijo in vzdržujejo seznam tistih finančnih institucij, ki so primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja iz odstavka 1(f) ali smernice za določanje takšnih primernih dajalcev osebnega kreditnega zavarovanja skupaj z opisom veljavnih zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja ter svoj seznam delijo z drugimi pristojnimi organi v skladu s členom 117 Direktive 2013/36/EU.

Člen 202

Primernost dajalcev zavarovanja po pristopu IRB, ki so upravičeni do obravnave, določene v členu 153(3)

▼M9

Institucija lahko kot primerne dajalce osebnega kreditnega zavarovanja uporabi institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice in pozavarovalnice ter izvozne agencije, ki so upravičene do obravnave iz člena 153(3), kadar izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

▼B

(a) imajo dovolj strokovnih izkušenj pri dajanju osebnega kreditnega zavarovanja;

(b) so regulirane na način, ki je enakovreden pravilom iz te uredbe, ali pa so imele v času, ko je bilo kreditno zavarovanje dano, bonitetno oceno priznane ECAI, za katero je EBA določila, da po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(c) v času, ko je bilodano kreditno zavarovanje ali v katerem koli obdobju po tem, so imele notranjo bonitetno oceno s PD, ki je enakovreden ali nižji od tistega, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 2 ali nad njo;

(d) imajo notranjo bonitetno oceno s PD, ki je enakovreden ali nižji od tistega, ki po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo.

▼B

Za namene tega člena kreditno zavarovanje, ki ga dajo izvozne agencije, ni upravičeno do nikakršnega izrecnega posrednega jamstva enot centralne ravni držav.

Člen 203

Primernost jamstev za osebno kreditno zavarovanje

Institucije lahko uporabijo jamstva kot primerno osebno kreditno zavarovanje.

Pododdelek 3

Vrste izvedenih finančnih instrumentov

Člen 204

Primerne vrste kreditnih izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucije lahko kot primerno kreditno zavarovanje uporabljajo naslednje vrste kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in instrumentov, ki so lahko sestavljeni iz takih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov ali pa so jim ekonomsko podobni:

(a) kreditne zamenjave;

(b) zamenjave skupnega donosa;

(c) kreditni zapisi v obsegu, kot so vplačani v denarju.

Kadar institucija kupi kreditno zavarovanje z zamenjavo skupnega donosa in knjiži neto plačila, prejeta na podlagi zamenjave, kot neto prihodek, hkrati pa ne knjiži nasprotno učinkujočega zmanjšanja vrednosti zavarovane aktive z zmanjšanjem poštene vrednosti ali zoblikovanjem dodatnih popravkov, se kreditno zavarovanje ne šteje za primerno kreditno zavarovanje.

2. Kadar institucija izvaja notranje varovanje z uporabo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, je treba, da bi zavarovanje štelo za primerno kreditno zavarovanje za namene tega poglavja, kreditno tveganje, preneseno v trgovalno knjigo, prenesti na tretjo stranko ali tretje stranke.

Če je bilo izvedeno notranje varovanje v skladu s prvim pododstavkom in so bile izpolnjene zahteve iz tega poglavja, institucije uporabijo pravila iz oddelkov 4 do 6 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub, kadar pridobijo osebno kreditno zavarovanje.

▼B

Oddelek 3

Zahteve

Pododdelek 1

Stvarno kreditno zavarovanje

Člen 205

Zahteve za pogodbe o bilančnem pobotu, razen okvirnih pogodb o pobotu iz člena 206

Pogodbe o bilančnem pobotu, razen okvirnih pogodb o pobotu iz člena 206, se štejejo za primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) navedene pogodbe so pravno učinkovite in izvršljive v vseh zadevnih jurisdikcijah, vključno v primerih insolventnosti ali stečaja nasprotne pogodbene stranke;

(b) institucije lahko v vsakem trenutku določijo tista sredstva in obveznosti, ki so predmet navedenihpogodb;

(c) institucije stalno spremljajo in kontrolirajo tveganja, povezana s prekinitvijo kreditnega zavarovanja;

(d) institucije stalno spremljajo in kontrolirajo zadevne izpostavljenosti na neto osnovi.

Člen 206

Zahteve za okvirne pogodbe o pobotu, ki zajemajo repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga

Okvirnepogodbe o pobotu, ki zajemajo repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, se štejejo za primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja, če je zavarovanje s premoženjem, ki je dano na podlagi navedenih pogodb, v skladu z vsemi zahtevami iz člena 207(2) do (4) in če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) so pravno učinkovite in izvršljive v vseh zadevnih jurisdikcijah, vključno v primerih stečaja ali insolventnosti nasprotne pogodbene stranke;

(b) dajejo stranki, ki ni v zaostanku s plačilom, pravico, da v primeru neplačila, vključno z nastopom stečaja ali insolventnosti nasprotne stranke, odstopi od pogodbe in izvede pravočasno poravnavo vseh poslov iz pogodbe;

(c) predvidevajo pobot dobičkov in izgub iz poslov, poravnanih na podlagi pogodbe, tako da ena stranka dolguje drugi en sam neto znesek.

▼B

Člen 207

Zahteve za zavarovanje s finančnim premoženjem

1. Zavarovanje s finančnim premoženjem in zlato se štejeta za primerno zavarovanje s premoženjem na podlagi vseh pristopov in metod, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 do 4.

2. Kreditna kakovost dolžnika in vrednost zavarovanja s premoženjem nista v bistveni pozitivni korelaciji. Kadar se vrednost zavarovanja s premoženjem občutno zmanjša, to samo po sebi še ne pomeni znatnega poslabšanja kreditne kakovosti dolžnika. Kadar se kreditna kakovost dolžnika močno poslabša, to samo po sebi še ne pomeni občutnega zmanjšanja vrednosti zavarovanja s premoženjem.

Vrednostni papirji, ki jih izdaja dolžnik ali kateri koli povezan subjekt skupine, ne štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem. Ne glede na to se krite obveznice, ki jih je izdal dolžnik in ki ustrezajo pogojem iz člena 129, štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, kadar so dane kot zavarovanje s premoženjem za repo posel, če izpolnjujejo pogoj iz prvega pododstavka.

3. Institucije izpolnjujejo vse pogodbene in zakonske zahteve v zvezi z izvršljivostjo zavarovanja s premoženjem v pravnem redu, ki velja za njihova razmerja zavarovanja s premoženjem, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da to izvršljivost zagotovijo.

Institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost dogovorov o zavarovanjih s premoženjem v vseh relevantnih jurisdikcijah. Da zagotovijo neprekinjeno izvršljivost, te preglede po potrebi ponavljajo.

4. Institucije izpolnjujejo vse naslednje operativne zahteve:

(a) pravilno dokumentirajo dogovore o zavarovanju s premoženjem ter imajo jasne in zanesljive postopke za pravočasno unovčenje zavarovanja s premoženjem;

(b) uporabljajo zanesljive postopke in procese za nadzor tveganj iz naslova uporabe zavarovanj s premoženjem, vključno s tveganji neučinkovitosti ali zmanjšane učinkovitosti kreditnega zavarovanja, tveganji v zvezi z vrednotenjem, tveganji v zvezi s prenehanjem kreditnega zavarovanja, tveganjem koncentracije, ki nastane zaradi uporabe zavarovanja s premoženjem in medsebojnega vpliva med zavarovanjem s premoženjem in celotnim profilom tveganja institucije;

(c) imajo dokumentirane politike in prakse v zvezi z vrstami in obsegom zavarovanj s premoženjem, ki jih sprejemajo;

(d) izračunavajo tržno vrednost zavarovanja s premoženjem in ga ustrezno prevrednotijo vsaj enkrat na šest mesecev in kadar koli menijo, da je nastopilo znatno zmanjšanje tržne vrednosti zavarovanja s premoženjem;

(e) če je zavarovanje s premoženjem pri tretji osebi, morajo sprejeti razumne ukrepe za zagotovitev, da tretja oseba ločuje zavarovanje s premoženjem od lastnih sredstev;

▼B

(f) zagotovijo, da so zadostni viri posvečeni pravilnemu delovanju dogovorov o kritju z nasprotnimi pogodbenimi strankami pri izvedenih finančnih instrumentih OTC ►C2 in poslih financiranja vrednostnih papirjev, kot se meri s pravočasnostjo in natančnostjo njihovih pozivov k doplačilu kritja ter z njihovim odzivnim časom na poziv k doplačilu kritja; ◄

(g) imajo vzpostavljene politike upravljanja z zavarovanjem s premoženjem za nadzor, spremljanje in poročanje o:

(i) tveganjih, ki so jim izpostavljene zaradi dogovorov o kritju;

(ii) tveganjih koncentracije po posameznih vrstah premoženja, ki je predloženo kot zavarovanje;

(iii) ponovni uporabi zavarovanja s premoženjem, vključno z morebitnimi likvidnostnimi primanjkljaji, nastalimi zaradi ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem, dobljenega od nasprotnih pogodbenih strank;

(iv) predaji pravic iz zavarovanja s premoženjem, danega nasprotni pogodbeni stranki.

5. Da se zavarovanje s finančnim premoženjem šteje za primerno v okviru enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, mora biti poleg izpolnjevanja vseh zahtev iz odstavkov 2 do 4 preostala zapadlost zavarovanja vsaj tako dolga kakor preostala zapadlost izpostavljenosti.

Člen 208

Zahteve za zavarovanje z nepremičninami

1. Nepremičnine štejejo za primerno zavarovanje s finančnim premoženjem samo, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 do 5.

2. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede pravne gotovosti:

(a) hipoteka ali druga pravica do poplačila iz vrednosti nepremičnine je izvršljiva v vseh jurisdikcijah, ki jo zadevajo ob sklenitvikreditne pogodbe, in je pravilno in pravočasno vknjižena;

(b) izpolnjene so vse pravne zahteve za ustanovitev zaveze;

(c) dogovor o zavarovanju in zadevni pravni postopki omogočajo instituciji unovčitev vrednosti zavarovanja v razumnem času.

3. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede spremljanja vrednosti nepremičnin in ocenjevanja vrednosti nepremičnin:

(a) institucije redno spremljajo vrednost nepremičnine, najmanj pa enkrat letno v primeru poslovnih nepremičnin in enkrat na tri leta v primeru stanovanjskih nepremičnin. Institucije v primeru pomembnih sprememb pogojev na trgu vrednost nepremičnine spremljajo pogosteje;

▼B

(b) vrednost nepremičnine se pregleda vsakokrat, ko informacije, ki jih imajo institucije na voljo, kažejo, da bi se lahko vrednost nepremičnine bistveno zmanjšala glede na splošne tržne cene; navedeni pregled izvede cenilec, ki ima potrebne kvalifikacije, znanje in izkušnje za izvajanje cenitve, in je neodvisen od postopka odločanja o kreditih. Za krediti, ki presegajo 3 milijone EUR ali 5 % kapitala institucije, pregleda neodvisen cenilec vrednost takih nepremičnin vsaj vsaka tri leta.

Institucije lahko za spremljanje vrednosti nepremičnine in za ugotavljanje, za katere nepremičnine je treba ponovno oceniti vrednost, uporabljajo statistične metode.

4. Institucije jasno dokumentirajo vrste stanovanjskih in poslovnih nepremičnin, ki jih sprejemajo, ter svoje kreditne politike glede tega.

5. Institucije imajo vzpostavljene postopke, s katerimi spremljajo, da je nepremičnina, ki je prejeta v zavarovanje, primerno škodno zavarovana.

Člen 209

Zahteve za denarne terjatve

1. Denarne terjatve štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 in 3.

2. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede pravne gotovosti:

(a) pravni mehanizem, s katerim se posojilni instituciji zagotavlja zavarovanje s premoženjem, je zanesljiv in učinkovit ter navedeni instituciji zagotavlja nesporno pravico do zavarovanja s premoženjem, vključno s pravico do prihodkov iz prodaje premoženja;

(b) institucije sprejmejo vse potrebne ukrepe za izpolnjevanje lokalnih zahtev glede izvršljivosti pravic iz zavarovanja. Posojilne institucije imajo na zavarovanju s premoženjem pravico z najboljšim vrstnim redom, vendar je ta vrstni red še vedno lahko podrejen terjatvam prednostnih upnikov, določenih z zakonodajnimi predpisi;

(c) institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost dogovorov o zavarovanjih s premoženjem v vseh relevantnih jurisdikcijah;

(d) institucije pravilno dokumentirajo svoje dogovore o zavarovanju s premoženjem ter imajo jasne in zanesljive postopke za pravočasno unovčenje zavarovanja s premoženjem;

(e) institucije imajo postopke, ki zagotavljajo spoštovanje vseh pravnih pogojev v zvezi z ugotavljanjem neplačila kreditojemalca in pravočasnim unovčenjem zavarovanja s premoženjem;

▼B

(f) v primeru finančnih težav ali neplačila kreditojemalca so institucije zakonsko pooblaščene prodati ali odstopiti denarne terjatve tretjim osebam brez soglasja dolžnikov iz denarnih terjatev.

3. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede upravljanja tveganj:

(a) institucija ima zanesljiv proces za ugotavljanje kreditnega tveganja, povezanega z denarnimi terjatvami. Tak proces vsebuje analize kreditojemalčevega poslovanja in gospodarske dejavnosti ter vrst strank, s katerimi navedeni kreditojemalec posluje. Kadar se institucija opira na ocene svojih kreditojemalcev glede kreditnega tveganja strank, institucija pregleda kreditno prakso kreditojemalcev, da preveri njihovo zanesljivost in verodostojnost;

(b) razlika med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo denarnih terjatev odraža vse ustrezne dejavnike, vključno s stroški unovčenja, koncentracijo znotraj skupine denarnih terjatev, ki jih je v zavarovanje dal posamezen kreditojemalec, in potencialno tveganje koncentracije znotraj celotne izpostavljenosti institucije, ki ni zajeto s splošno metodologijo institucije. Institucije ohranjajo neprekinjen proces spremljanja, ki ustreza denarnim terjatvam. ►C2 Poleg tega redno pregledujejo skladnost s kreditnimi zavezami, okoljskimi omejitvami in drugimi predpisi; ◄

(c) denarne terjatve, ki jih da v zavarovanje kreditojemalec, so razpršene in niso v prekomerni korelaciji z navedenim kreditojemalcem. Če obstaja bistvena pozitivna korelacija, institucije upoštevajo spremljajoča tveganja pri določanju presežka za skupino zavarovanj s premoženjem v celoti;

(d) institucije kot primerno kreditno zavarovanje ne uporabljajo denarnih terjatev subjektov, povezanih s kreditoojemalcem, vključno z njegovimi podrejenimi družbami in zaposlenimi;

(e) institucija ima dokumentiran proces za izterjavo plačil po denarnih terjatvah v primerih plačilnih težav. Institucije imajo potrebne mehanizme za unovčenje, tudi če se običajno za unovčenje zanašajo na svoje kreditojemalce.

Člen 210

Zahteve za zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem

Stvarno premoženje razen nepremičnin se na podlagi pristopa IRB šteje za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) dogovor o zavarovanju s premoženjem, po katerem je instituciji dano zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem, je pravno učinkovit in izvršljiv v vseh zadevnih jurisdikcijah in navedeni instituciji omogoča unovčenje vrednosti zavarovanja s premoženjem v razumnem času;

▼B

(b) z izključno izjemo dovoljenih pravic z najboljšim vrstnim redom iz člena 209(2)(b) se samo pravice prvega reda na predmetih zavarovanja štejejo kot primerno zavarovanje s premoženjem, institucija pa ima prednost do prihodkov iz unovčitve zavarovanja s premoženjem pred vsemu drugimi kreditodajalci;

(c) institucije vrednost zavarovanja s premoženjem spremljajo redno, najmanj pa enkrat na leto. Institucije v primeru pomembnih sprememb pogojev na trgu vrednost zavarovanja s premoženjem spremljajo pogosteje;

(d) posojilna pogodba vključuje natančen opis zavarovanja in natančno specifikacijo načina in pogostosti prevrednotenja;

(e) institucije v notranjih kreditnih politikah in postopkih, ki so na razpolago za preverjanje, jasno dokumentirajo vrste zavarovanja z drugim stvarnim premoženjem, ki jih sprejemajo, ter politike in prakse, ki jih imajo glede ustreznega obsega vsake vrste zavarovanja s premoženjem glede na znesek izpostavljenosti;

(f) kreditne politike institucije v zvezi s strukturo poslov obravnavajo naslednje:

(i) zahteve za primernost zavarovanja s premoženjem glede na znesek izpostavljenosti,

(ii) zmožnost hitrega unovčenja zavarovanja,

(iii) zmožnost objektivnega določanja cene ali tržne vrednosti,

(iv) pogostost, s katero je mogoče hitro pridobiti oceno vrednosti, vključno s strokovno oceno ali vrednotenjem,

(v) nestanovitnost ali približek nestanovitnosti vrednosti zavarovanja s premoženjem;

(g) institucije pri vrednotenju in prevrednotenju v celoti upoštevajo vsa morebitna poslabšanja ali zastarelost zavarovanja s premoženjem ter pri tem namenjajo posebno pozornost učinkom minevanja časa na zavarovanja, ki so občutljiva na modo ali datum;

(h) institucije imajo pravico do fizičnega pregleda stvarnega premoženja, danega v zavarovanje. Imajo tudi politike in postopke, ki obravnavajo njihovo uresničevanje pravice do fizičnega pregleda;

(i) stvarno premoženje, ki je prejeto v zavarovanje, je primerno škodno zavarovano, institucije pa imajo postopke za spremljanje navedenega.

Člen 211

Zahteve za obravnavanje izpostavljenosti iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ kot zavarovane s premoženjem

Institucije obravnavajo izpostavljenosti iz naslova poslov ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ kot zavarovane s premoženjem glede na vrsto stvarnega premoženja, danega v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

▼B

(a) izpolnjeni so pogoji iz člena 208 ali 210, kot je ustrezno, da se stvarno premoženje, ki je dano v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, šteje za primerno zavarovanje s premoženjem;

(b) zakupodajalec ima vzpostavljeno zanesljivo upravljanje tveganj glede uporabe, za katero je bilo premoženje dano v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, njegove lokacije, njegove starosti in načrtovanega trajanja uporabe, vključno s primernim spremljanjem vrednosti zavarovanja;

(c) zakupodajalec je pravni lastnik premoženja in ima možnost pravočasnega uresničevanja pravic, ki jih ima kot lastnik;

(d) kadar to ni bilo ugotovljeno že pri izračunu višine LGD, razlika med neamortiziranim zneskom in tržno vrednostjo zavarovanja ni tako velika, da bi precenila zmanjševanje kreditnega tveganja, ki je pripisano premoženju, danemu v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄.

Člen 212

Zahteve za drugo stvarno kreditno zavarovanje

1. Bančne vloge ali denarju podobni instrumenti, ki so pri tretji instituciji, se obravnavajo po določbah člena 232(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) terjatev kreditojemalca do tretje institucije je izrecno zastavljena ali prenesena na posojilno institucijo in ta zastava ali prenos je v vseh zadevnih jurisdikcijah pravno učinkovit/a in izvršljiv/a ter brezpogojen/-na in nepreklicen/-na;

(b) tretja institucija je uradno obveščena o zastavi ali prenosu;

(c) zaradi uradnega obvestila lahko tretja institucija izvede plačila samo posojilni instituciji ali drugim strankam le s predhodnim privoljenjem institucije.

2. Police življenjskega zavarovanja, zastavljene posojilni instituciji, se štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) polica življenjskega zavarovanja je izrecno zastavljena posojilni instituciji ali je prenesena nanjo;

(b) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, je uradno obveščena o zastavi ali prenosu in zaradi tega uradnega obvestila ne more plačati na podlagi pogodbe izplačljivih zneskov brez predhodnega privoljenja posojilne institucije;

(c) posojilna institucija ima pravico do odpovedi police in prejetja odkupne vrednosti v primeru kreditojemalčevega neplačila;

(d) posojilna institucija se obvesti o vsakem neplačilu po polici s strani imetnika police;

▼C2

(e) kreditno zavarovanje se zagotavlja do dospelosti kredita. Kadar to ni mogoče, ker se zavarovalno razmerje konča pred iztekom kreditnega razmerja, institucija zagotovi, da znesek iz zavarovalne pogodbe instituciji služi kot zavarovanje do izteka kreditne pogodbe;

▼B

(f) zastava ali prenos mora biti pravno učinkovit/a in izvršljiv/a v vseh jurisdikcijah, ki ga/jo zadevajo ob sklenitvi kreditne pogodbe;

(g) odkupno vrednost določi družba, ki daje življenjsko zavarovanje, in je ni mogoče zmanjšati;

(h) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, odkupno vrednost na zahtevo pravočasno plača;

(i) odkupna vrednost se ne zahteva brez predhodnega soglasja institucije;

(j) za družbo, ki daje življenjsko zavarovanje, velja Direktiva 2009/138/ES ali pa je pod nadzorom pristojnega organa tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji.

Pododdelek 2

Osebno kreditno zavarovanje in kreditni zapisi

Člen 213

Zahteve, ki se nanašajo tako na jamstva kot na kreditne izvedene finančne instrumente

1. Ob upoštevanju člena 214(1) se kreditno zavarovanje na podlagi jamstva ali kreditnega izvedenega finančnega instrumenta šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi navedeni pogoji:

(a) kreditno zavarovanje je neposredno;

(b) obseg kreditnega zavarovanja je jasno opredeljen in nesporen;

(c) pogodba o kreditnem zavarovanju ne vsebuje nikakršne klavzule, katere izpolnitev je izven neposrednega nadzora kreditodajalca, ki bi:

▼C2

(i) dajalcu zavarovanja dovoljevala, da enostransko prekliče zavarovanje;

▼B

(ii) povečala dejanske stroške zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kakovosti zavarovane izpostavljenosti,

(iii) lahko preprečila obveznost dajalca zavarovanja, da pravočasno plača v primeru, da prvotni dolžnik ne poravna zapadlih plačil, ali v primeru izteka pogodbe o ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ za namene priznavanja preostale vrednosti zakupljenega premoženja, zavarovane z jamstvom, v skladu s členoma 134(7) in 166(4);

(iv) lahko dajalcu kreditnega zavarovanja dovoljevala, da skrajša zapadlost kreditnega zavarovanja;

▼B

(d) pogodba o kreditnem zavarovanju je pravno učinkovita in izvršljiva v vseh jurisdikcijah, ki so relevantne ob sklenitvi kreditne pogodbe.

2. Institucija pristojnim organom dokaže, da ima vzpostavljene sisteme za upravljanje z morebitno koncentracijo tveganja, ki izhaja iz njene uporabe jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov. Institucija mora biti sposobna pristojnim organom zadovoljivo dokazati, kako je njena strategija uporabe kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in jamstev povezana z njenim upravljanjem celotnega profila tveganj.

3. Institucija izpolnjuje vse pogodbene in zakonske zahteve v zvezi z izvršljivostjo osebnega kreditnega zavarovanja v pravnem redu, ki velja za njen delež v osebnem kreditnem zavarovanju, in sprejme vse potrebne ukrepe, da to izvršljivost zagotovi.

Institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost osebnega kreditnega zavarovanja v vseh zadevnih jurisdikcijah. Da zagotovijo neprekinjeno izvršljivost, te preglede po potrebi ponavljajo.

Člen 214

Posredna jamstva držav in drugih subjektov javnega sektorja

1. Institucije lahko izpostavljenosti iz odstavka 2 obravnavajo kot zavarovane z jamstvom, ki ga dajejo subjekti iz navedenega odstavka, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) posredno jamstvo krije vse sestavine kreditnega tveganja terjatve;

(b) tako prvotno jamstvo kot tudi posredno jamstvo izpolnjujeta zahteve za jamstva, določene v členih 213 in 215(1), razen da se za posredno jamstvo ne zahteva neposrednost;

(c) kritje je zanesljivo in v pretekli evidenci ni ničesar, kar bi nakazovalo, da je kritje posrednega jamstva manj kot dejansko enakovredno kritju neposrednega jamstva zadevnega subjekta.

2. Obravnava iz odstavka 1 se uporablja za izpostavljenosti, zavarovane z jamstvom, ki je nasprotno zajamčeno s strani katerega koli izmed naslednjih subjektov:

(a) enote centralne ravni držav ali centralne banke;

(b) enote regionalne ali lokalne ravni držav;

(c) subjekta javnega sektorja, terjatve do katerega se v skladu s členom 116(4) obravnavajo kot terjatve do enote centralne ravni države;

▼B

(d) multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, za katere se v skladu s členom 117(2) oziroma členom 118 ali na podlagi navedenih členov uporablja utež tveganja 0 %;

(e) subjekta javnega sektorja, terjatve do katerega se obravnavajo v skladu s členom 116(1) in (2).

3. Institucije uporabljajo obravnavo iz odstavka 1 tudi za izpostavljenost, za katero posredno ne jamči noben subjekt iz odstavka 2, če za to posredno jamstvo neposredno jamči eden od navedenih subjektov in so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1.

Člen 215

Dodatne zahteve za jamstva

1. Jamstva se štejejo za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 213 ter vsi naslednji pogoji:

(a) ob nastopu kršitve ali neplačila nasprotne stranke ima posojilna institucija pravico, da od dajalca jamstva pravočasno zahteva vse zapadle denarne zneske iz naslova terjatve, v zvezi s katero je zagotovljeno zavarovanje, plačilo s strani dajalca jamstva pa ni pogojeno s tem, da mora posojilna institucija najprej terjati dolžnika.

V primeru osebnih kreditnih zavarovanj, ki pokrivajo stanovanjske hipotekarne kredite, je treba zahteve iz 213(1)(c)(iii) in prvega pododstavka te točke izpolniti šele v obdobju 24 mesecev;

(b) jamstvo je izrecno dokumentirana obveznost, ki jo prevzame dajalec jamstva;

(c) izpolnjen je kateri koli izmed naslednjih pogojev:

(i) jamstvo krije vse vrste plačil, za katere se pričakuje, da jih v zvezi s terjatvijo opravi dolžnik;

(ii) če so določene vrste plačil izključene iz jamstva, je posojilna institucija prilagodila vrednost jamstva tako, da so upoštevane omejitve kritja.

2. V primeru jamstev, zagotovljenih v okviru vzajemnih jamstvenih shem, ali jamstev, ki jih zagotovijo ali za njih posredno jamčijo subjekti iz člena 214(2), se šteje, da so zahteve iz točke (a) odstavka 1 tega člena izpolnjene, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) posojilna institucija ima pravico, da od dajalca jamstva pravočasno pridobi začasno plačilo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:

▼B

(i) predstavlja grobo oceno zneska izgube, vključno z izgubami zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je kreditojemalec obvezan poravnati, ki jo bo verjetno utrpela posojilna institucija;

(ii) je sorazmerno z jamstvenim kritjem;

(b) posojilna institucija lahko pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da učinki jamstva, ki krijejo tudi izgube zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je kreditojemalec obvezan poravnati, upravičujejo takšno obravnavo.

Člen 216

Dodatne zahteve za kreditne izvedene finančne instrumente

1. Kreditni izvedeni finančni instrumenti se štejejo za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 213 ter vsi naslednji pogoji:

(a) kreditni dogodki, določeni v pogodbi o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu, vključujejo:

(i) neplačilo zapadlih zneskov v skladu s pogoji osnovne obveznosti, veljavnimi v času neplačila, z obdobjem odloga plačila, ki je enako ali krajše od obdobja odloga plačila po osnovni obveznosti;

(ii) stečaj, insolventnost ali nesposobnost dolžnika, da plača svoje dolgove, njegovo splošno nesposobnost plačevati dolgove ob zapadlosti ali njegovo pisno priznanje tega dejstva in podobni dogodki;

(iii) prestrukturiranje osnovne obveznosti z odpisom ali odlogom plačila glavnice, obresti ali nadomestil, katerega posledica je dogodek kreditne izgube;

(b) kadar kreditni izvedeni finančni instrumenti dopuščajo denarno poravnavo:

(i) imajo institucije vzpostavljen zanesljiv postopek vrednotenja za zanesljivo ocenjevanje izgube;

(ii) je določen jasno opredeljen rok za pridobivanje vrednotenj osnovne obveznosti po kreditnem dogodku;

►C2 (c) kadar se za poravnavo zahteva pravica in sposobnost kupca zavarovanja, da osnovno obveznost prenese na dajalca zavarovanja, ◄ pogoji osnovne obveznosti določajo, da se nobeno zahtevano soglasje k takemu prenosu ne zavrne neutemeljeno;

(d) istovetnost strank, pristojnih za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, je jasno opredeljena;

(e) odgovornost za določitev kreditnega dogodka ni izključno na strani dajalca zavarovanja;

▼B

(f) kupec zavarovanja ima pravico ali sposobnost, da dajalca zavarovanja obvesti o nastanku kreditnega dogodka.

Kadar kreditni dogodki ne zajemajo prestrukturiranja osnovne obveznosti, kakor je opisano v točki (a)(iii), je lahko kreditno zavarovanje kljub temu primerno, če se zniža vrednost, kot je to določeno v členu 233(2).

2. Neusklajenost med osnovno obveznostjo in referenčno obveznostjo po kreditnem izvedenem finančnem instrumentu ali med osnovno obveznostjo in obveznostjo, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, je dovoljena samo, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) referenčna obveznost ali obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, odvisno od primera, je uvrščena pari passu z osnovno obveznostjo ali je njej podrejena;

(b) osnovna obveznost in referenčna obveznost ali obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, odvisno od primera, imata istega dolžnika, določeni pa sta tudi pravno izvršljivi klavzula o navzkrižni ugotovitvi neplačila ali klavzula o navzkrižni takojšnji zapadlosti.

Člen 217

Zahteve, ki morajo biti izpolnjene za obravnavo iz člena 153(3)

1. Da se za kreditno zavarovanje na podlagi jamstva ali kreditnega izvedenega finančnega instrumenta lahko uporablja obravnava iz člena 153(3), morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) osnovna obveznost zadeva eno izmed naslednjih izpostavljenosti:

(i) izpostavljenost do podjetij iz člena 147, brez zavarovalnic in pozavarovalnic,

(ii) izpostavljenost do regionalne ali lokalne ravni države ali subjekta javnega sektorja, ki ni obravnavan kot izpostavljenost do centralne ravni države ali centralne banke v skladu s členom 147,

(iii) izpostavljenost do MSP, razvrščena kot izpostavljenost na drobno v skladu s členom 147(5);

(b) osnovni dolžniki niso člani iste skupine kot dajalec zavarovanja;

(c) izpostavljenost se varuje z enim od naslednjih instrumentov:

(i) kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost ali jamstvi za eno samo izpostavljenost;

(ii) produkti iz košarice na podlagi prvega neplačila;

(iii) produkti iz košarice na podlagi n-tega neplačila;

▼B

(d) kreditno zavarovanje je v skladu z ustreznimi zahtevami iz členov 213, 215 in 216;

(e) utež tveganja, ki ustreza izpostavljenosti pred uporabo obravnave iz člena 153(3), nikakor ni že vključena v kreditno zavarovanje;

(f) institucija ima pravico in pričakuje, da od dajalca kreditnega zavarovanja prejme plačilo, ne da bi uporabila pravna sredstva za terjanje plačila od nasprotne pogodbene stranke. Institucija sprejme vse možne ukrepe, da se prepriča, da je dajalec zavarovanja pripravljen takoj plačati, če pride do kreditnega dogodka;

(g) kupljeno kreditno zavarovanje pokriva vse kreditne izgube, ki nastanejo na varovanem delu izpostavljenosti zaradi kreditnih dogodkov, opisanih v pogodbi;

(h) kadar struktura izplačil kreditnega zavarovanja omogoča stvarno poravnavo, mora obstajati pravna gotovost v zvezi z izročljivostjo kredita, obveznice ali pogojne obveznosti;

(i) kadar institucija namerava izročiti obveznost, ki ni osnovna izpostavljenost, zagotovi, da je izročljiva obveznost dovolj likvidna, da jo je institucija zmožna kupiti za izročitev v skladu s pogodbo;

(j) pogoje ureditve kreditnega zavarovanja zakonsko potrdita v pisni obliki tako dajalec kreditnega zavarovanja kot institucija;

(k) institucije imajo vzpostavljen postopek za odkrivanje čezmerne korelacije med kreditno sposobnostjo dajalca zavarovanja in dolžnika osnovne izpostavljenosti zaradi odvisnosti njihove učinkovitosti od skupnih dejavnikov, ki presegajo okvir dejavnika sistemskega tveganja;

(l) v primeru zavarovanja pred tveganjem zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev prodajalec odkupljenih denarnih terjatev ni član iste skupine kot dajalec zavarovanja.

2. Za namen točke (c)(ii) odstavka 1 institucije uporabijo obravnavo iz člena 153(3) za sredstvo znotraj košarice z najmanjšo vrednostjo tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

3. Za namen točke (c)(iii) odstavka 1 je pridobljeno zavarovanje primerno za upoštevanje znotraj tega okvira samo, če je bilo pridobljeno tudi primerno zavarovanje na podlagi neplačila (n–1) ali če so sredstva (n–1) znotraj košarice že v neplačilu. V takih primerih institucije uporabijo obravnavo iz člena 153(3) za sredstvo znotraj košarice z najmanjšo vrednostjo tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

▼B

Oddelek 4

Izračunavanje učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja

Pododdelek 1

Stvarno kreditno zavarovanje

Člen 218

Kreditni zapisi

Za namene izračuna učinkov stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s tem pododdelkom se lahko naložbe v kreditne zapise, ki jih izda posojilna institucija, obravnavajo kot zavarovanje z denarnimi sredstvi, ►C2 če kreditna zamenjava, vgrajena v kreditni zapis, šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje. Institucije lahko pri ugotavljanju, ali kreditna zamenjava, ◄ vgrajena v kreditni zapis, šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje, obravnavajo pogoj iz člena 194(6)(c) kot izpolnjen.

Člen 219

Bilančni pobot

▼C2

Krediti in vloge pri posojilni instituciji, za katere velja bilančni pobot, ta institucija za namene izračunavanja učinkov stvarnega kreditnega zavarovanja za navedene kredite in vloge posojilne institucije, za katere velja pogodba o bilančnem pobotu in ki so denominirani v isti valuti, obravnava kot zavarovanje z denarnimi sredstvi.

▼B

Člen 220

Uporaba pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost za okvirne pogodbe o pobotu

1. Institucije pri izračunu "polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti" (E*) za izpostavljenosti na podlagi primerne okvirne pogodbe o pobotu, ki obsega repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, izračunajo prilagoditve za nestanovitnost, ki jih morajo uporabiti, bodisi z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali z uporabo pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost (pristop lastnih ocen), kakor je določeno v členih 223do 226 za razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

Za uporabo pristopa lastnih ocen veljajo enaki pogoji in zahteve kot za razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

2. Za izračun E* institucije:

(a) izračunajo neto pozicijo v vsaki skupini vrednostnih papirjev ali v vsaki vrsti blaga tako, da odštejejo znesek iz točke (ii) od zneska iz točke (i):

▼B

(i) skupna vrednost skupine posojenih, prodanih ali zagotovljenih vrednostnih papirjev ali blaga iste vrste na podlagi okvirne pogodbe o pobotu;

(ii) skupna vrednost skupine izposojenih, kupljenih ali prejetih vrednostnih papirjev ali blaga iste vrste na podlagi okvirnepogodbe o pobotu;

(b) izračunajo neto pozicijo v vsaki valuti, ki ni valuta poravnave okvirnepogodbe o pobotu, tako, da odštejejo znesek iz točke (ii) od zneska iz točke (i):

(i) vsota skupne vrednosti v navedeni valuti denominiranih vrednostnih papirjev, posojenih, prodanih ali zagotovljenih na podlagi okvirnepogodbe o pobotu, in zneska denarnih sredstev v navedeni valuti, posojenih ali prenesenih na podlagi navedenepogodbe;

(ii) vsota skupne vrednosti v navedeni valuti denominiranih vrednostnih papirjev, izposojenih, kupljenih ali prejetih na podlagi okvirnepogodbe o pobotu, in zneska denarnih sredstev v navedeni valuti, izposojenih ali prenesenih na podlagi navedenepogodbe;

(c) uporabijo prilagoditev za nestanovitnost, ki je ustrezna za določeno skupino vrednostnih papirjev ali denarno pozicijo, za absolutno vrednost pozitivne ali negativne neto pozicije v vrednostnih papirjih iz navedene skupine;

(d) uporabijo prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutnega tveganja (fx) za neto pozitivno ali negativno pozicijo v vsaki valuti, razen v valuti poravnave okvirne pogodbe o pobotu.

3. Institucije izračunajo E* v skladu z naslednjo formulo:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

pri čemer je:

E_i = vrednost vsake posamezne izpostavljenosti i iz pogodbe, ki bi veljala v odsotnosti kreditnega zavarovanja, kadar institucije izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa ali kadar izračunavajo zneske pričakovanih izgub na podlagi pristopa IRB;

C_i = vrednost vrednostnih papirjev v posamezni skupini ali blaga iste vrste, izposojenih, kupljenih ali prejetih, ali denarna sredstva, izposojena ali prejeta na podlagi posamezne izpostavljenosti i;

E_j^{sec} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani skupini vrednostnih papirjev j;

E_k^{fx} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani valuti k, razen v valuti poravnave pogodbe, izračunana v skladu s točko (b) odstavka 2;

▼B

H_j^{sec} = prilagoditev za nestanovitnost, ki je ustrezna za določeno skupino vrednostnih papirjev j;

H_k^{fx} = prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutnega tveganja za valuto k.

4. Za izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, ki jih zajemajo okvirne pogodbe o pobotu, institucije uporabijo E*, izračunano v skladu z odstavkom 3, kot vrednost izpostavljenosti za izpostavljenost do nasprotne stranke, ki izhaja iz poslov, ki so predmet okvirne pogodbe o pobotu za namene člena 113 v okviru standardiziranega pristopa oziroma poglavja 3 v okviru pristopa IRB.

5. Za namene odstavkov 2 in 3 pomeni "skupina vrednostnih papirjev" vrednostne papirje, ki jih izda isti subjekt, ki imajo isti datum izdaje, isto zapadlost in za katere veljajo isti pogoji in zahteve ter ista obdobja unovčenja zavarovanja, kakor je določeno v členih 224 in 225, kot je primerno.

Člen 221

Uporaba pristopa notranjih modelov za okvirne pogodbe o pobotu

1. Na podlagi dovoljenja pristojnih organov lahko institucije namesto uporabe pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost pri izračunu polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E*), ki izhaja iz uporabe primerne okvirne pogodbe o pobotu, ki zajema repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, razen poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, uporabijo pristop notranjih modelov, ki upošteva tako učinke korelacije med pozicijami vrednostnih papirjev, za katere velja okvirna pogodba o pobotu, kakor tudi likvidnost zadevnih instrumentov.

2. Na podlagi dovoljenja pristojnih organov lahko institucije uporabljajo tudi svoje notranje modele za posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, če so t posli zajeti v dvostranski okvirni pogodbi o pobotu, ki izpolnjuje zahteve oddelka 7 poglavja 6.

3. Institucija se lahko odloči za uporabo pristopa notranjih modelov ne glede na to, ali je za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti izbrala standardiziran pristop ali pristop IRB. Vendar če želi institucija uporabiti pristop notranjih modelov, ga uporabi za vse nasprotne pogodbene stranke in vrednostne papirje, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristop lastnih ocen, kakor je določeno v členu 220.

►C2 Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo internega modela merjenja tveganj v skladu z naslovom IV poglavja 5, ◄ lahko uporabijo pristop notranjih modelov. Če institucija takega dovoljenja ni dobila, lahko vseeno pristojne organe zaprosi za dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov za namene tega člena.

▼B

4. Pristojni organi instituciji dovolijo uporabo pristopa notranjih modelov samo, če se jim ustrezno dokaže, da je sistem institucije za upravljanje tveganj, ki izhajajo iz poslov, zajetih z okvirno pogodbo o pobotu, konceptualno ustrezen in da se izvaja celovito, ter če so izpolnjeni naslednji kvalitativni standardi:

(a) interni model merjenja tveganj, ki se uporablja za izračunavanje možne nestanovitnosti cen za posle, je tesno vključen v dnevni postopek upravljanja tveganj institucije in je podlaga za poročanje višjemu vodstvu institucije o izpostavljenostih tveganjem;

(b) institucija ima enoto za nadzor tveganj, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:

(i) je neodvisna od poslovnih trgovalnih enot in poroča neposredno višjemu vodstvu;

(ii) je odgovorna za oblikovanje in izvajanje sistema upravljanja tveganj institucije;

(iii) izdeluje in analizira dnevna poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj in o ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti v zvezi z določanjem pozicijskih limitov;

(c) dnevna poročila enote za nadzor tveganj se pregledajo na ravni vodstva, ki ima dovolj pooblastil za ukrepanje v smislu zmanjšanja ustvarjenih pozicij in celotne izpostavljenosti tveganjem;

(d) institucija ima v enoti za nadzor tveganj dovolj osebja, usposobljenega za uporabo razvitejših modelov;

(e) institucija ima vzpostavljene ustrezne postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti uporabe modelov z dokumentiranimi notranjimi politikami in kontrolami, kar zadeva celotno delovanje sistema za merjenje tveganj;

(f) modeli institucije imajo dokazano zgodovino zadostne stopnje natančnosti pri merjenju tveganj, izkazane s testiranjem rezultatov merjenja za nazaj z uporabo podatkov vsaj za eno leto;

(g) institucija pogosto izvaja strog program izvajanja stresnih testov in rezultate teh testov pregledajo višji vodstveni delavci in jih upoštevajo pri politikah in limitih, ki jih določa;

(h) kot del rednega procesa notranjega evidiranja institucija opravlja neodvisen pregled svojega sistema merjenja tveganj. Ta pregled zajema dejavnosti enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in neodvisne enote za nadzor tveganj;

▼B

(i) institucija najmanj enkrat letno opravi pregled svojega sistema upravljanja tveganj;

(j) notranji model izpolnjuje zahteve iz člena 292(8) in (9) ter člena 294.

5. Notranji model merjenja tveganj institucije zajema zadostno število dejavnikov tveganj, da zajame vsa bistvena cenovna tveganja.

Institucija lahko uporabi empirične korelacije znotraj kategorij tveganj in med njimi, kadar je njen sistem za merjenje korelacij zanesljiv in se izvaja celovito.

6. Institucije, ki uporabljajo pristop notranjih modelov, izračunajo E* v skladu z naslednjo formulo:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \text{potencilna sprememba vrednosti}\right\}$$

pri čemer je:

E_i = vrednost izpostavljenosti za vsako ločeno izpostavljenost i v skladu s pogodbo, ki bi se uporabljala v odsotnosti kreditnega zavarovanja, kadar institucije izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali kadar izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB;

C_i = vrednost vrednostnih papirjev, izposojenih, kupljenih ali prejetih, ali denarnih sredstev, izposojenih ali prejetih v zvezi z vsako tako izpostavljenostjo i.

Pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo notranjih modelov uporabljajo institucije rezultat modela za predhodni delovni dan.

7. Izračun potencialne spremembe vrednosti iz odstavka 6 izpolnjuje vse naslednje standarde:

(a) opravi se vsaj enkrat dnevno;

(b) temelji na 99. percentilu, enostranskem intervalu zaupanja;

(c) temelji na 5-dnevnem obdobju unovčenja, razen v primeru poslov, ki niso repo posli z vrednostnimi papirji ali posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev, za katere se uporablja 10-dnevno obdobje unovčenja;

(d) temelji na efektivno najmanj enoletnem obdobju opazovanja preteklih dogodkov, razen če je krajše obdobje opazovanja upravičeno zaradi znatnega povečanja nestanovitnosti cen;

(e) podatkovni niz, ki se uporablja za izračun, se posodablja vsake tri mesece.

▼B

Če ima institucija repo posel, posel posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posel kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, podoben posel ali niz pobotov, ki izpolnjuje merila iz člena 285(2),(3) in (4), se minimalno obdobje posedovanja uskladi z obdobjem kritja za tveganje, ki bi se uporabljalo v skladu s temi odstavki v kombinaciji s členom 285(5).

8. Za izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, ki jih zajemajo okvirne pogodbe o pobotu, institucije uporabijo E*, izračunano v skladu z odstavkom 6, kot vrednost izpostavljenosti za izpostavljenost do nasprotne stranke, ki izhaja iz poslov, ki so predmetokvirne pogodbe o pobotu za namene člena 113 v okviru standardiziranega pristopa oziroma poglavja 3 v okviru pristopa IRB.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev:

(a) kaj sestavlja nebistveni portfelj za namen odstavka 3;

(b) meril za določanje, ali je notranji model zanesljiv in se izvaja v celoti za namene odstavkov 4 in 5 ter okvirne pogodbe o pobotu.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 222

Enostavna metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Institucije lahko uporabljajo enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem samo, kadar izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom. Institucija ne uporablja hkrati enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, razen za namene členov 148(1) in 150(1). Institucije ne uporabljajo te izjeme selektivno, da bi dosegle zmanjšanje kapitalskih zahtev ali za namene regulativne arbitraže.

2. Institucije v skladu z enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem primernemu zavarovanju s finančnim premoženjem dodelijo vrednost, ki je enaka njegovi tržni vrednosti, kakor je določeno v skladu s točko (d) člena 207(4).

3. Institucije določijo deležem vrednosti izpostavljenosti, ki so zavarovani s tržno vrednostjo primernega zavarovanja s premoženjem, utež tveganja, ki bi jo določile v skladu s poglavjem 2, če bi imela posojilna institucija neposredno izpostavljenost do instrumenta zavarovanja s premoženjem. Za ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke, navedene v Prilogi I, namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(1) enaka 100 %.

▼B

Utež tveganja deleža, zavarovanega s premoženjem, je najmanj 20 %, razen v primerih iz odstavkov 4 do 6. Institucije uporabljajo za preostanek vrednosti izpostavljenosti utež tveganja, ki bi bila v skladu s poglavjem 2 uporabljena za nezavarovano izpostavljenost do nasprotne stranke.

4. Institucije dodelijo utež tveganja 0 % za delež izpostavljenosti, zavarovan s premoženjem, iz repo poslov in poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo merila iz člena 227. Če nasprotna stranka v poslu ni prvovrstni tržni udeleženec, institucije uporabijo utež tveganja 10 %.

5. Institucije določijo utež tveganja 0 % v obsegu zavarovanja s premoženjem za vrednosti izpostavljenosti, določene v skladu s poglavjem 6, za izvedene finančne instrumente, ki so našteti v Prilogi II in se dnevno vrednotijo po tekočih tržnih cenah ter so zavarovani z denarnimi sredstvi ali denarju podobnimi instrumenti, kjer ni valutne neusklajenosti.

Institucije določijo utež tveganja 10 % v obsegu zavarovanja s premoženjem za vrednosti izpostavljenosti poslov, zavarovanih z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke in ki se jim dodeli utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2.

6. Za posle, ki niso navedeni v odstavkih 4 in 5, lahko institucije določijo utež tveganja 0 %, če sta izpostavljenost in zavarovanje s premoženjem denominirana v isti valuti in je izpolnjen kateri koli izmed naslednjih pogojev:

(a) zavarovanje s premoženjem je bodisi bančna vloga ali denarju podoben instrument;

(b) zavarovanje s premoženjem je v obliki dolžniških vrednostnih papirjev, ki so jih izdale enote centralne ravni države ali centralne banke in so v skladu s členom 114 upravičeni do uteži tveganja 0 %, pri čemer je tržna vrednost zavarovanja diskontirana za 20 %.

7. Za namene odstavkov 5 in 6 se šteje, da dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralnih ravni držav ali centralne banke, zajemajo:

(a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni države, izpostavljenost do katerih se na podlagi člena 115 obravnava kot izpostavljenost do enot centralne ravni države, v jurisdikciji v kateri so ustanovljene;

(b) dolžniške vrednostne papirje, izdane s strani multilateralnih razvojnih bank, za katere se v skladu s členom 117(2) uporablja utež tveganja 0 %;

▼B

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale mednarodne organizacije, za katere se v skladu s členom 118 uporablja utež tveganja 0 %;

(d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti javnega sektorja in se v skladu s členom 116(4) obravnavajo kot izpostavljenosti do centralne ravni države.

Člen 223

Razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Pri vrednotenju zavarovanja s finančnim premoženjem za namene razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem institucije za tržno vrednost zavarovanja s premoženjem, zaradi upoštevanja nestanovitnosti cen, uporabijo prilagoditve za nestanovitnost, kakor je določeno v členih od 224 do 227.

Če je zavarovanje s premoženjem denominirano v valuti, ki se razlikuje od valute, v kateri je denominirana osnovna izpostavljenost, institucije prilagoditvi za nestanovitnost, ki se nanaša na zavarovanje s premoženjem, določeni v členih od 224 do 227, dodajo prilagoditev za valutno nestanovitnost.

V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC na podlagi pogodb o pobotu, ki jih priznavajo pristojni organi iz poglavja 6, institucije uporabijo prilagoditev za nestanovitnost, ki upošteva valutno nestanovitnost, če obstaja neusklajenost med valuto zavarovanja s premoženjem in valuto poravnave. Tudi v primeru, ko se v poslih na podlagi pogodbe o pobotu uporablja več valut, institucije uporabijo samo eno prilagoditev za nestanovitnost.

2. Institucije izračunajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost zavarovanja s premoženjem (CVA), ki jo morajo upoštevati na naslednji način:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

pri čemer je:

C = vrednost zavarovanja s premoženjem;

H_C = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z zavarovanjem s premoženjem, izračunana v skladu s členoma 224 in 227;

H_{fx} = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z valutno neusklajenostjo, izračunana v skladu s členoma 224 in 227.

Institucije uporabijo formulo iz tega odstavka pri izračunu nestanovitnosti prilagojene vrednosti zavarovanja s premoženjem za vse posle, razen poslov na podlagi priznanih okvirnih pogodb o pobotu, za katere veljajo določbe iz členov 220 in 221.

E_{VA} = E.

3. Institucije izračunajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E_{VA}), ki jo morajo upoštevati na naslednji način:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

pri čemer je:

E = vrednost izpostavljenosti, kakor bi bila določena v skladu s poglavjem 2 ali poglavjem 3, kakor je primerno, če izpostavljenost ne bi bila zavarovana s premoženjem;

H_E = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z izpostavljenostjo, izračunana v skladu s členoma 224 in 227.

▼M8

V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC institucije izračunajo E_{VA}, kot sledi:

▼B

$$E_{VA} = E.$$

4. Za namene izračuna E v odstavku 3 velja naslednje:

(a) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom, je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I, namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(1), 100 % vrednost te postavke;

(b) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, se vrednost izpostavljenosti postavk iz člena 166(8) do (10), namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh odstavkih, izračuna z uporabo konverzijskega faktorja 100 %.

5. Institucije izračunajo popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E*), ki upošteva tako nestanovitnost kot učinke zavarovanja s premoženjem, ki zmanjšujejo tveganje, na naslednji način:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

pri čemer je:

E_{VA} = nestanovitnosti prilagojena vrednost izpostavljenosti, kot je izračunana v odstavku 3;

C_{VAM} = CVA, dodatno prilagojena za neusklajenosti zapadlosti v skladu z določbami oddelka 5.

▼M8

V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC institucije, ki uporabljajo metode iz oddelkov 3, 4 in 5 poglavja 6, upoštevajo učinke zavarovanja s premoženjem na zmanjševanje tveganj v skladu z določbami iz oddelkov 3, 4 in 5 poglavja 6, kot je ustrezno.

▼B

6. Institucije lahko izračunajo prilagoditve za nestanovitnost z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 224 ali pristopa lastnih ocen iz člena 225.

Institucija se lahko odloči, da bo uporabljala pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristop lastnih ocen ne glede na to, ali je za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti izbrala standardiziran pristop ali pristop IRB.

▼B

Vendar če institucija uporabi pristop lastnih ocen, ga uporabi za vse vrste instrumentov, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost.

7. Če je zavarovanje s premoženjem sestavljeno iz več primernih postavk, institucija izračuna prilagoditev za nestanovitnost (H), kot sledi:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

pri čemer je:

a_i = delež vrednosti primerne postavke i v skupni vrednosti zavarovanja s premoženjem;

H_i = prilagoditev za nestanovitnost, ki se uporablja za primerno postavko i.

Člen 224

Nadzorniška prilagoditev za nestanovitnost v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Prilagoditve za nestanovitnost, ki jih uporabljajo institucije v okviru pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost (ob predpostavki dnevnega prevrednotenja), so prilagoditve, opredeljene v razpredelnicah od 1 do 4 tega odstavka.

PRILAGODITVE ZA NESTANOVITNOST

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev	Preostala zapadlost	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, opisani v členu 197(1)(b)			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, opisani v členu 197(1)(c) in (d)			Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo merila iz člena 197(1)(h)		
		20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
1	≤ 1 leto	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 let	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 let	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 leto	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 let	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 let	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 leto	21,213	15	10,607	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno
	> 1 ≤ 5 let	21,213	15	10,607	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno
	> 5 let	21,213	15	10,607	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno

▼B

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti, opisani v členu 197(1)(b)			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti, opisani v členu 197(1) (c) in (d)			Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo merila iz člena 197(1)(h)		
	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Razpredelnica 3

Druge vrste zavarovanja s premoženjem ali izpostavljenosti

	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
Lastniški finančni instrumenti v glavnem indeksu, zamenljive obveznice v glavnem indeksu	21,213	15	10,607
Drugi lastniški finančni instrumenti ali zamenljive obveznice, uvrščeni na priznani borzi	35,355	25	17,678
Gotovina	0	0	0
Zlato	21,213	15	10,607

Razpredelnica 4

Prilagoditev za nestanovitnost za valutno neusklajenost

20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
11,314	8	5,657

2. Za izračun prilagoditev za nestanovitnost v skladu z odstavkom 1 veljajo naslednji pogoji:

(a) obdobje unovčenja za ►C2 zavarovane kreditne posle ◄ znaša 20 delovnih dni;

(b) obdobje unovčenja za repo posle (razen če taki posli vključujejo prenos blaga ali zajamčenih pravic v zvezi z lastništvom blaga) in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga znaša 5 delovnih dni;

(c) obdobje unovčenja za druge posle z instrumenti kapitalskega trga znaša 10 delovnih dni.

Če ima institucija posel ali niz pobotov, ki izpolnjuje merila iz člena 285(2), (3) in (4), se minimalno obdobje posedovanja uskladi z obdobjem kritja za tveganje, ki bi se uporabljalo v skladu s temi odstavki.

▼B

3. Stopnja kreditne kakovosti v razpredelnicah od 1 do 4 odstavka 1 in v odstavkih od 4 do 6, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev, je stopnja kreditne kakovosti, za katero EBA ugotovi, da je povezana z bonitetno oceno v skladu s poglavjem 2.

Za določitev stopnje kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev iz prvega pododstavka, se uporablja tudi člen 197(7).

4. Za neprimerne vrednostne papirje ali blago, posojene ali prodane v okviru repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednotnih papirjev ali blaga, je prilagoditev za nestanovitnost enaka kakor za lastniške finančne instrumente, ki jih ni v glavnem indeksu, vendar kotirajo na priznani borzi.

5. Za primerne enote KNP je prilagoditev za nestanovitnost tehtano povprečje prilagoditev za nestanovitnost, ki bi bile ob upoštevanju obdobja unovčenja posla, kakor je določeno v odstavku 2, uporabljene za sredstva, v katera je sklad vlagal.

Če institucija ne pozna sredstev, v katera je sklad vlagal, potem je prilagoditev za nestanovitnost največja prilagoditev za nestanovitnost, ki bi bila uporabljena za katera koli sredstva, v katera ima sklad pravico vlagati.

▼M9

6. Za neocenjene dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali investicijska podjetja in izpolnjujejo merila primernosti iz člena 197(4), so prilagoditve za nestanovitnosti enake kakor prilagoditve za vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali podjetja z zunanjo bonitetno oceno, povezano s stopnjo kreditne kakovosti 2 ali 3.

▼B

Člen 225

Lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Pristojni organi dovolijo institucijam, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 in 3, da uporabljajo svoje lastne ocene nestanovitnosti za izračun prilagoditev za nestanovitnost, ki se nanašajo na zavarovanje s premoženjem in izpostavljenosti. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo lastnih ocen nestanovitnosti, ne začnejo ponovno uporabljati drugih metod razen iz dokazano upravičenega razloga in pod pogojem, da jim to dovolijo pristojni organi.

Institucije lahko za dolžniške vrednostne papirje, ki imajo bonitetno oceno ECAI, ki je enakovredna naložbenemu razredu ali boljša, izračunajo oceno nestanovitnosti za vsako kategorijo vrednostnih papirjev.

Za dolžniške vrednostne papirje, ki imajo bonitetno oceno ECAI, ki je slabša od naložbenega razreda, ter za drugo primerno zavarovanje s premoženjem institucije izračunajo prilagoditve za nestanovitnost za vsako posamezno postavko.

Institucije, ki uporabljajo pristop lastnih ocen, ocenijo nestanovitnost zavarovanja s premoženjem ali neusklajenosti tujih valut brez upoštevanja kakršnih koli korelacij med nezavarovano izpostavljenostjo, zavarovanjem s premoženjem ali menjalnimi tečaji.

▼B

Pri določanju ustreznih kategorij institucije upoštevajo vrsto izdajatelja vrednostnega papirja, zunanjo bonitetno oceno vrednostnih papirjev, njihovo preostalo zapadlost in njihovo modificirano trajanje. Ocene nestanovitnosti so reprezentativne za vrednostne papirje, ki jih institucija vključi v kategorijo.

2. Za izračun prilagoditev za nestanovitnost veljajo naslednja merila:

(a) izračun institucij temelji na 99. percentilu, enostranskem intervalu zaupanja;

(b) izračun institucij temelji na naslednjih obdobjih unovčenja:

(i) 20 delovnih dni za ►C2 zavarovane kreditne posle ◄;

(ii) 5 delovnih dni za repo posle, razen če taki posli vključujejo prenos blaga ali zajamčenih pravic v zvezi s posli posoje/izposoje blaga in vrednostnih papirjev;

(iii) 10 delovnih dni za druge posle z instrumenti kapitalskega trga;

(c) institucije lahko uporabijo vrednosti prilagoditev za nestanovitnost, izračunane glede na krajša ali daljša obdobja unovčenja, ki so z uporabo formule kvadratnega korena časa podaljšana ali skrajšana do obdobja unovčenja, določenega v točki (b) za zadevno vrsto posla:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

pri čemer je:

T_M = ustrezno obdobje unovčenja;.

HM = prilagoditev za nestanovitnost za obdobje unovčenja TM;

H_N = prilagoditev za nestanovitnost za obdobje unovčenja TN;

(d) institucije upoštevajo nelikvidnost premoženja nižje kakovosti. Obdobje unovčenja prilagodijo navzgor v primerih, ko obstaja dvom glede likvidnosti zavarovanja s premoženjem. Poleg tega tudi opredelijo, kdaj lahko pretekli podatki podcenijo morebitno nestanovitnost. Taki primeri se obravnavajo s pomočjo stresnega scenarija;

(e) dolžina predhodnega opazovalnega obdobja, ki ga institucije uporabljajo za izračun prilagoditev za nestanovitnost, je najmanj eno leto. Za institucije, ki uporabljajo sistem tehtanja ali druge metode za predhodno opazovalno obdobje, je dolžina dejanskega opazovalnega obdobja najmanj eno leto. Pristojni organi lahko od institucije tudi zahtevajo, da svoje prilagoditve za nestanovitnost izračuna z uporabo krajšega opazovalnega obdobja, če je to po mnenju pristojnih organov upravičeno zaradi občutnega povečanja nestanovitnosti cen;

▼B

(f) institucije posodobijo svoje podatkovne nize in izračunajo prilagoditve za nestanovitnost najmanj vsake tri mesece. Prav tako ponovno ocenijo svoje podatkovne nize vedno, ko pride do bistvenih sprememb tržnih cen.

3. Ocene prilagoditev za nestanovitnost izpolnjujejo naslednja merila glede kakovosti:

(a) institucije uporabljajo ocene nestanovitnosti v dnevnem procesu upravljanja tveganj, vključno v povezavi z internimi limiti izpostavljenosti;

(b) če je obdobje unovčenja, ki ga institucija uporablja v dnevnem postopku upravljanja tveganj, daljše od obdobja, določenega v tem oddelku za zadevne posle, navedena institucija poveča prilagoditve za nestanovitnost v skladu s formulo kvadratnega korena časa iz točke (c) odstavka 2;

(c) institucija ima vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z dokumentiranim nizom politik in kontrol za delovanje sistema za oceno prilagoditev za nestanovitnost in vključevanje takih ocen v postopek upravljanja tveganj;

(d) v okviru lastnega procesa notranjega revidiranja institucije se redno izvaja neodvisni pregled sistema institucije za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost. Pregled celotnega sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost in za vključevanje teh prilagoditev v postopek upravljanja tveganj institucije se opravi najmanj enkrat letno. Pregled zajema vsaj naslednje:

(i) vključevanje ocenjenih prilagoditev za nestanovitnost v dnevno upravljanje tveganj;

(ii) ►C2 validacija ◄ vseh občutnih sprememb v postopku ocenjevanja prilagoditev za nestanovitnost;

(iii) preverjanje doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti podatkovnih virov, uporabljenih za izvajanje sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost, vključno z neodvisnostjo teh podatkovnih virov;

(iv) točnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo.

Člen 226

Povečanje prilagoditev za nestanovitnost v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

Prilagoditve za nestanovitnost iz člena 224 so prilagoditve za nestanovitnost, ki jih uporablja institucija v primeru dnevnega prevrednotenja. Tudi če kreditna institucija uporablja svoje lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost v skladu s členom 225, jih najprej izračuna na podlagi dnevnega prevrednotenja. Če je pogostnost prevrednotenja manjša kot enkrat dnevno, institucije uporabijo večje prilagoditve za nestanovitnost. Izračunajo jih tako, da se prilagoditve za nestanovitnost na podlagi dnevnega prevrednotenja povečajo z uporabo naslednje formule kvadratnega korena časa:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

pri čemer je:

H = prilagoditev za nestanovitnost, ki se uporabi;

H_M = prilagoditev za nestanovitnost v primeru dnevnega prevrednotenja;

N_R = dejansko število delovnih dni med prevrednotenji;

T_M = obdobje unovčenja za zadevno vrsto posla.

Člen 227

Pogoji za uporabo prilagoditve za nestanovitnost 0 % v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Kadar institucija v zvezi z repo posli in posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev uporablja pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 225 ali pristop lastnih ocen iz člena 225 in so izpolnjeni pogoji iz točk od (a) do (h) odstavka 2, lahko institucija namesto prilagoditev za nestanovitnost, izračunanih v skladu s členi od 224 do 226, uporabi prilagoditev za nestanovitnost 0 %. Institucije, ki uporabljajo pristop notranjih modelov iz člena 221 obravnave iz tega člena ne uporabljajo.

2. Institucije lahko uporabljajo prilagoditev za nestanovitnost 0 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) izpostavljenost in zavarovanje s premoženjem so bančne vloge ali dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo enote centralne ravni držav ali centralne banke v skladu s členom 197(1)(b) in jim je mogoče v skladu s poglavjem 2 pripisati utež tveganja 0 %;

(b) tako izpostavljenost kakor zavarovanje s premoženjem sta denominirana v isti valuti;

(c) bodisi zapadlost posla ni daljša od enega dne bodisi tako za izpostavljenost kakor za zavarovanje s premoženjem velja dnevno vrednotenje po tržnih cenah ali dnevno vzdrževanje kritja;

(d) čas med zadnjim vrednotenjem po tekočih tržnih cenah, preden nasprotna stranka ni opravila vzdrževanja kritja, in unovčenjem zavarovanja s premoženjem ni daljši od štirih delovnih dni;

(e) posel se poravna v okviru sistema poravnave, uveljavljenega za to vrsto posla;

(f) dokumentacija, ki pokriva pogodbo ali posel, je standardna tržna dokumentacija za repo posle ali posle posoje/izposoje z zadevnimi vrednostnimi papirji;

▼B

(g) posel ureja dokumentacija, ki določa, da se lahko posel takoj odpove, če nasprotna stranka ne izpolni obveznosti, da izroči gotovino ali vrednostne papirje oziroma zagotovi kritje, ali drugače ne izpolni svojih finančnih obveznosti;

(h) pristojni organi štejejo nasprotno stranko za prvovrstnega tržnega udeleženca.

3. Prvovrstni tržni udeleženci iz točke (h) odstavka 2 vključujejo naslednje subjekte:

(a) subjekte iz člena 197(1)(b), izpostavljenostim do katerih je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2;

(b) institucije;

▼M9

(ba) investicijska podjetja;

▼B

(c) druge finančne družbe, v smislu točk (25)(b) in (d) člena 13 Direktive 2009/138/ES, izpostavljenostim do katerih je v skladu s standardiziranim pristopom dodeljena utež tveganja 20 % ali ki – v primeru institucij, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB – nimajo bonitetne ocene priznane ECAI in so bile notranje ocenjene s strani institucije;

(d) regulirane KNP, ki morajo izpolnjevati zahteve v zvezi s kapitalom ali finančnimi vzvodi;

(e) regulirane pokojninske sklade;

(f) priznane klirinške družbe.

Člen 228

Izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu s razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. V skladu s standardiziranim pristopom institucija uporabi E*, kakor je izračunan v skladu s členom 223(5), kot vrednost izpostavljenosti za namene člena 113. V primeru zunajbilančnih postavk iz Priloge I institucija uporabi E* kot vrednost, ki se pomnoži z odstotki, navedenimi v členu 111(1), da se pridobi vrednost izpostavljenosti.

2. V skladu s pristopom IRB institucije uporabljajo efektivni LGD (LGD*) kot LGD za namene poglavja 3. Institucije izračunajo LGD*, kakor sledi:

$$LGD^{*} = LGD \cdot \frac{E^{*}}{E}$$

pri čemer je:

LGD = izguba ob neplačilu, ki bi se v skladu s poglavjem 3 uporabila za izpostavljenost, če izpostavljenost ne bi bila zavarovana s premoženjem;

▼B

E = vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 223(3);

E* = popolnoma prilagojena vrednost izpostavljenosti, v skladu s členom 223(5).

Člen 229

Načela vrednotenja za druga primerna zavarovanja s premoženjem v okviru pristopa IRB

1. V primeru zavarovanja z nepremičninami dano zavarovanje oceni neodvisni cenilec po tržni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od tržne. Institucija od neodvisnega cenilca zahteva, da dokumentira tržno vrednost na pregleden in jasen način.

V državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, lahko nepremičnino oceni neodvisni cenilec, in sicer po hipotekarni kreditni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od hipotekarne kreditne vrednosti. Institucije od neodvisnega cenilca zahtevajo, da pri ocenjevanju hipotekarne kreditne vrednosti ne upošteva špekulativnih elementov ter to vrednost dokumentira na pregleden in jasen način.

Vrednost zavarovanja s premoženjem je tržna vrednost ali hipotekarna kreditna vrednost, ustrezno zmanjšana, da upošteva rezultate spremljanja, kot je zahtevano v skladu s členom 208(3), in kakršne koli predhodne terjatve iz naslova lastništva.

2. Za denarne terjatve je vrednost denarnih terjatev znesek denarnih terjatev.

3. Institucije vrednotijo zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem, ki ne zajema nepremičnin, po njegovi tržni vrednosti. V tem členu je tržna vrednost ocenjeni znesek, za katerega se lahko premoženje zamenja na datum vrednotenja med za to pripravljenima kupcem in prodajalcem na podlagi običajnih tržnih pogojev.

Člen 230

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za drugo primerno zavarovanje s premoženjem v skladu s pristopom IRB

1. Institucije uporabijo LGD*, izračunan v skladu s tem odstavkom in odstavkom 2, kot LGD za namene poglavja 3.

Če je razmerje med vrednostjo zavarovanja s premoženjem (C) in vrednostjo izpostavljenosti (E) nižje od zahtevane minimalne ravni zavarovanja s premoženjem za dano izpostavljenost (C*), kakor je določena v razpredelnici 5, je LGD* LGD, določen v poglavju 3 za nezavarovane izpostavljenosti do nasprotne stranke. V ta namen institucije vrednost izpostavljenosti postavk iz člena 166(8) do (10), namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev iz teh odstavkov, izračunajo z uporabo konverzijskega faktorja ali odstotnega deleža 100 %.

▼B

Če razmerje med vrednostjo zavarovanja s premoženjem in vrednostjo izpostavljenosti presega drugo, višjo raven praga C**, kakor je določeno v razpredelnici 5, je LGD* enak vrednosti, ki je predpisana v razpredelnici 5.

Če zahtevana raven zavarovanja s premoženjem C** za izpostavljenost kot celoto ni dosežena, institucije štejejo, da je izpostavljenost sestavljena iz dveh izpostavljenosti – ene, ki ustreza deležu, v zvezi s katerim je dosežena zahtevana raven zavarovanja s premoženjem C**, in iz druge, ki ustreza preostanku.

2. V razpredelnici 5 tega odstavka so določeni veljavni LGD* in zahtevane ravni zavarovanja s premoženjem za zavarovane dele izpostavljenosti.

Razpredelnica 5

Najmanjši LGD za zavarovane dele izpostavljenosti

	LGD* za nadrejene izpostavljenosti	LGD* za podrejene izpostavljenosti	Zahtevana najmanjša raven zavarovanja s premoženjem (C*)	Zahtevana najmanjša raven zavarovanja s premoženjem (C**)
Terjatve	35 %	65 %	0 %	125 %
Stanovanjske nepremičnine/ poslovne nepremičnine	35 %	65 %	30 %	140 %
Druga zavarovanja s premoženjem	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Institucije lahko namesto obravnave iz odstavkov 1 in 2 ter v skladu s členom 124(2) uporabljajo utež tveganja 50 % za del izpostavljenosti, ki je – znotraj meja, določenih v členu 125(2)(d) oziroma členu 126(2)(d) ►C2 – polno zavarovan s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki se nahaja na ozemlju države članice, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 199(3) ali (4). ◄

Člen 231

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru mešanih skupin zavarovanja s premoženjem

1. Institucija izračuna vrednost LGD*, ki ga v skladu z odstavkoma 2 in 3 uporablja kot LGD za namene poglavja 3, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) pri izračunu tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub institucija uporablja pristop IRB;

(b) izpostavljenost je zavarovana tako s finančnim premoženjem kot z drugim primernim zavarovanjem s premoženjem.

2. Institucije morajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost izpostavljenosti, ki se pridobi z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz člena 223(5) za vrednost izpostavljenosti, razdeliti na dele, da se tako pridobi del, krit s primernim zavarovanjem s finančnim premoženjem, del, krit s terjatvami, del, krit z zavarovanjem s poslovnimi nepremičninami ali stanovanjskimi nepremičninami, del, krit z drugim primernim zavarovanjem s premoženjem, ter nezavarovani del, kakor je primerno.

▼B

3. Institucije v skladu z zadevnimi določbami tega poglavja ločeno izračunajo LGD* za vsak del izpostavljenosti iz odstavka 2.

Člen 232

Drugo stvarno kreditno zavarovanje

1. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 212(1), se bančne vloge pri tretjih institucijah lahko obravnavajo kot jamstvo tretje institucije.

2. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 212(2), institucije obravnavajo delež izpostavljenosti, zavarovan s tekočo odkupno vrednostjo polic življenjskega zavarovanja, zastavljenih posojilni instituciji, na naslednji način:

(a) če je izpostavljenost predmet standardiziranega pristopa, se tveganju prilagodi z uporabo uteži tveganja iz odstavka 3;

(b) če je izpostavljenost predmet pristopa IRB, vendar brez lastnih ocen LGD, se ji dodeli LGD 40 %.

V primeru valutne neusklajenosti institucije zmanjšajo tekočo odkupno vrednost v skladu s členom 233(3), pri čemer je vrednost kreditnega zavarovanja tekoča odkupna vrednost police življenjskega zavarovanja.

3. Za namene točke (a) odstavka 2 dodelijo institucije na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, naslednje uteži tveganja:

(a) utež tveganja 20 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 20 %;

(b) utež tveganja 35 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 50 %;

(c) utež tveganja 70 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 100 %;

(d) utež tveganja 150 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 150 %.

4. Institucije lahko na zahtevo odkupljene instrumente, ki se štejejo za primerne v skladu s členom 200(c), obravnavajo kot jamstvo institucije, ki jih je izdala. Vrednost primernega kreditnega zavarovanja je naslednja:

(a) če bo instrument odkupljen po svoji nominalni vrednosti, je vrednost zavarovanja ta znesek;

▼B

(b) če bo instrument odkupljen po tržni ceni, je vrednost zavarovanja vrednost instrumenta, vrednotenega na enak način, kot se vrednotijo dolžniški vrednostni papirji, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 197(4).

Pododdelek 2

Osebno kreditno zavarovanje

Člen 233

Vrednotenje

1. Za namene izračuna učinkov osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s tem poddodelkom je vrednost osebnega kreditnega zavarovanja (G) znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal v primeru neizpolnitve finančnih obveznosti ali neplačila kreditojemalca ali ob nastanku drugih določenih kreditnih dogodkov.

2. V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki kot kreditni dogodek ne vključujejo prestrukturiranja osnovne obveznosti z odpisom ali odlogom plačila glavnice, obresti ali nadomestil, katerih posledica je dogodek kreditne izgube, velja naslednje:

(a) če znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal, ne presega vrednosti izpostavljenosti, institucije znižajo vrednost kreditnega zavarovanja, izračunanega v skladu z odstavkom 1, za 40 %;

(b) če znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal, presega vrednost izpostavljenosti, sme vrednost kreditnega zavarovanja znašati največ 60 % vrednosti izpostavljenosti.

3. Če je osebno kreditno zavarovanje denominirano v valuti, ki se razlikuje od valute, v kateri je denominirana izpostavljenost, institucije vrednost kreditnega zavarovanja znižajo z uporabo prilagoditve za nestanovitnost na naslednji način:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

pri čemer je:

G* = znesek kreditnega zavarovanja, prilagojen za valutno tveganje,

G = nominalni znesek kreditnega zavarovanja,

H_{fx} = prilagoditev za nestanovitnost zaradi kakršnekoli valutne neusklajenosti med kreditnim zavarovanjem in osnovno obveznostjo, določeno v skladu z odstavkom 4.

Če valutne neusklajenosti ni, je Hfx enak nič.

4. Institucije pri prilagoditvah za nestanovitnost zaradi morebitne valutne neusklajenosti upoštevajo obdobje unovčenja 10 delovnih dni z dnevnim prevrednotenjem ter lahko take prilagoditve izračunajo na podlagi pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali na podlagi pristopa lastnih ocen za nestanovitnost, kakor je določeno v členu 224 oziroma 225. Institucije povečajo prilagoditve za nestanovitnost v skladu s členom 226.

▼B

Člen 234

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru delnega zavarovanja in tranširanja

Če institucija delež tveganja kredita prenese v eni tranši ali več tranšah, se uporabijo pravila, določena v poglavju 5. Institucije lahko štejejo, da so pragi bistvenosti, pod katerimi se v primeru izgube ne opravi nikakršno plačilo, enakovredni zadržanim pozicijam prve izgube in da povzročijo nastanek tranširanega prenosa tveganja.

Člen 235

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom

1. Za namene člena 113(3) institucije izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\{0,\ E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

pri čemer je:

E = vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 111; v ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I, namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(1), 100 % vrednost take izpostavljenosti;

G_A = vrednost zavarovanja pred kreditnim tveganjem, izračunana v skladu s členom 233(3) (G*) in dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5;

R = utež tveganja za izpostavljenosti do dolžnika, kakor je določeno v poglavju 2;

g = utež tveganja za izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno v poglavju 2.

2. Če je zavarovani znesek (GA) nižji od vrednosti izpostavljenosti (E), lahko institucije uporabijo formulo iz odstavka 1, samo kadar sta zavarovani in nezavarovani delež izpostavljenosti enakovredna.

3. Institucije lahko obravnavo iz člena 114(4) in (7) razširijo na izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, za katere jamčijo enote centralne ravni države ali centralna banka, pri čemer je jamstvo denominirano v domači valuti kreditojemalca, v kateri je financirana tudi izpostavljenost.

Člen 236

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB

1. Za kriti delež vrednosti izpostavljenosti (E) na podlagi prilagojene vrednosti kreditnega zavarovanja GA je lahko PD za namene oddelka 4 poglavja 3 enak PD dajalca zavarovanja ali PD med PD kreditojemalca in PD dajalca jamstva, če polna substitucija ne bi bila upravičena. V primeru podrejenih izpostavljenosti in nepodrejenega osebnega zavarovanja je lahko LGD, ki ga institucije uporabijo za namene oddelka 4 poglavja 3, tisti, ki ustreza nadrejenim terjatvam.

▼B

2. Za vse nekrite deleže vrednosti izpostavljenosti (E) se kot PD uporabi PD kreditojemalca, kot LGD pa LGD osnovne izpostavljenosti.

3. V tem členu je GA vrednost G*, izračunana v skladu s členom 233(3), dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5. E je vrednost izpostavljenosti, določena v skladu z oddelkom 5 poglavja 3. Institucije za ta namen izračunajo vrednost izpostavljenosti postavk, navedenih v členu 166(8) do (10), namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh odstavkih, z uporabo konverzijskega faktorja ali odstotnega deleža 100 %.

Oddelek 5

Neusklajenosti zapadlosti

Člen 237

Neusklajenost zapadlosti

1. Za namene izračuna tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti neusklajenost zapadlosti nastane, ko je preostala zapadlost kreditnega zavarovanja krajša od preostale zapadlosti zavarovane izpostavljenosti. Če je preostala zapadlost zavarovanja krajša od treh mesecev in je zapadlost zavarovanja krajša od zapadlosti osnovne izpostavljenosti, se to zavarovanje ne šteje za primerno kreditno zavarovanje.

2. V primeru neusklajenosti zapadlosti se kreditno zavarovanje ne šteje za primerno, če je izpolnjena katera koli od naslednjih zahtev:

(a) prvotna zapadlost zavarovanja je krajša od 1 leta;

(b) izpostavljenost je kratkoročna izpostavljenost, za katero pristojni organi določijo, da zanjo namesto enoletne spodnje meje velja enodnevna spodnja meja vrednosti zapadlosti (M) v skladu s členom 162(3).

Člen 238

Zapadlost kreditnega zavarovanja

1. Ob upoštevanju najdaljšega obdobja 5 let je efektivna zapadlost osnovne obveznosti najdaljše možno preostalo obdobje, po izteku katerega mora dolžnik izpolniti svoje obveznosti. V skladu z odstavkom 2 je zapadlost kreditnega zavarovanja obdobje do prvega datuma, na katerega lahko zavarovanje preneha ali je lahko prekinjeno.

2. Če obstaja možnost prekinitve zavarovanja po lastni presoji dajalca zavarovanja, kot zapadlost zavarovanja institucije uporabijo obdobje do prvega datuma, na katerega se lahko ta možnost uveljavi. Če obstaja možnost prekinitve zavarovanja po lastni presoji kupca zavarovanja, pogoji dogovora ob uvedbi zavarovanja pa institucijo spodbujajo, da zaključi posel pred pogodbeno zapadlostjo, kot zapadlost zavarovanja institucija uporabi obdobje do prvega datuma, na katerega se lahko ta možnost uveljavi; drugače lahko institucija šteje, da taka možnost nima vpliva na zapadlost zavarovanja.

▼B

3. Če ni možno preprečiti prenehanja kreditnega izvedenega finančnega instrumenta pred iztekom morebitnega obdobja mirovanja, po katerem se šteje, da je prišlo do neizpolnitve osnovne obveznosti zaradi neplačila, institucije zapadlost zavarovanja skrajšajo za trajanje obdobja mirovanja.

Člen 239

Vrednotenje zavarovanja

1. Kadar pri poslih s stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu z enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem obstaja neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja, se zavarovanje s finančnim premoženjem ne šteje za primerno stvarno kreditno zavarovanje.

►C2 2. Pri poslih s stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim zavarovanjem institucije upoštevajo zapadlost kreditnega zavarovanja ◄ s finančnim zavarovanjem institucije izrazijo zapadlost kreditnega zavarovanja in zapadlost izpostavljenosti v prilagojeni vrednosti zavarovanja s premoženjem v skladu z naslednjo formulo:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

pri čemer je:

C_{VA} = nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s premoženjem, kakor je določena v členu 223(2), ali znesek izpostavljenosti, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

T = število preostalih let do dneva zapadlosti kreditnega zavarovanja, izračunano v skladu s členom 238, ali vrednost T, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

T = število preostalih let do dneva zapadlosti izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 238, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

t* = 0,25.

Institucije uporabljajo CVAM kot CVA, dodatno prilagojen za neusklajenost zapadlosti v formuli za izračun popolnoma prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E*), določene v členu 223(5).

▼C2

3. Pri poslih z osebnim kreditnim zavarovanjem institucije upoštevajo zapadlost kreditnega zavarovanja in zapadlost izpostavljenosti v prilagojeni vrednosti kreditnega zavarovanja v skladu z naslednjo formulo:

▼B

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

pri čemer je:

G_A = G*, prilagojen za morebitno neusklajenost zapadlosti;

G* = znesek zavarovanja, prilagojen za morebitno valutno neusklajenost;

▼B

T = število preostalih let do dneva zapadlosti kreditnega zavarovanja, izračunano v skladu s členom 238, ali vrednost T, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

T = število preostalih let do dneva zapadlosti izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 238, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

t* = 0,25.

Za namene členov od 233 do 236 institucije kot vrednost zavarovanja uporabijo GA.

Oddelek 6

Košarica tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja (crm)

Člen 240

Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila

Če institucija pridobi kreditno zavarovanje za več izpostavljenosti pod pogoji, da prvo neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo in da ta kreditni dogodek prekine pogodbo, lahko institucija spremeni izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneska pričakovanih izgub, ki bi v odsotnosti kreditnega zavarovanja pomenil najnižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem:

(a) za institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunan v skladu s standardiziranim pristopom;

(b) za institucije, ki uporabljajo pristop IRB, je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti vsota zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanega v skladu s pristopom IRB, in 12,5-kratnika pričakovanih izgub.

Obravnava iz tega člena se uporablja le, če je vrednost izpostavljenosti manjša ali enaka vrednosti kreditnega zavarovanja.

Člen 241

Kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila

V primeru, da n-to neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo na podlagi kreditnega zavarovanja, institucija, ki kupuje zavarovanje, prizna zavarovanje za namen izračuna tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneskov pričakovanih izgub, samo če je bilo zavarovanje pridobljeno tudi za neplačila od 1 do n-1 ali če je že prišlo do števila neplačil n-1. V takih primerih lahko institucija spremeni izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneska pričakovanih izgub zaradi izpostavljenosti, ki bi v skladu s tem poglavjem v odsotnosti kreditnega zavarovanja pomenil n-ti najnižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Institucije izračunajo n-ti najnižji znesek, kot je določeno v točkah (a) in (b) člena 240.

▼B

Obravnava iz tega člena se uporablja le, če je vrednost izpostavljenosti manjša ali enaka vrednosti kreditnega zavarovanja.

Vse izpostavljenosti v košarici izpolnjujejo zahteve iz členov 204(2) in 216(1)(d).

▼M5

POGLAVJE 5

Listinjenje

Oddelek 1

Opredelitev pojmov in merila za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje

Člen 242

Opredelitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „vgrajena nakupna opcija“ pomeni pogodbeno možnost, ki originatorju daje pravico, da odpokliče pozicije v listinjenju pred odplačilom vseh listinjenih izpostavljenosti, bodisi s ponovnim odkupom osnovnih izpostavljenosti, ki ostanejo v skupini v primeru tradicionalnih listinjenj, ali s prekinitvijo kreditnega zavarovanja v primeru sintetičnih listinjenj, v obeh primerih pa, če znesek neporavnanih izpostavljenosti pade na ali pod vnaprej določeno raven;

(2) „kupon za obresti, ki izboljšuje kreditno kakovost“ pomeni aktivno bilančno postavko, ki predstavlja vrednotenje denarnih tokov, povezanih s prihodki iz naslova prihodnjih marž, in je podrejena tranša v listinjenju;

(3) „okvirni likvidnostni kredit“ pomeni okvirni likvidnostni kredit, kot je opredeljen v točki (14) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(4) „neocenjena pozicija“ pomeni pozicijo v listinjenju, ki nima primerne bonitetne ocene v skladu z oddelkom 4;

(5) „ocenjena pozicija“ pomeni pozicijo v listinjenju, ki ima primerno bonitetno oceno v skladu z oddelkom 4;

(6) „nadrejena pozicija v listinjenju“ pomeni pozicijo, krito ali zavarovano s prvo terjatvijo do vseh osnovnih izpostavljenosti, pri čemer se v ta namen ne upoštevajo zneski, nastali na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali drugih podobnih plačil, in ne glede na morebitne razlike v zapadlosti v primerjavi z eno ali več nadrejenimi tranšami, s katerimi ta pozicija sorazmerno deli izgube;

(7) „skupina, za katero se uporablja pristop IRB“ pomeni skupino osnovnih izpostavljenosti, ki spada v kategorijo, za katero ima institucija dovoljenje za uporabo pristopa IRB in lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 za vse navedene izpostavljenosti;

▼M5

(8) „mešana skupina“ pomeni skupino osnovnih izpostavljenosti, ki spada v kategorijo, za katero ima institucija dovoljenje za uporabo pristopa IRB in lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 za nekatere izpostavljenosti, vendar ne za vse;

(9) „presežno zavarovanje s premoženjem“ pomeni kakršno koli obliko kreditne izboljšave, na podlagi katere je upoštevana vrednost osnovnih izpostavljenosti višja od vrednosti pozicij v listinjenju;

(10) „enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje“ ali „listinjenje STS“ pomeni listinjenje, ki izpolnjuje zahteve iz člena 18 Uredbe (EU) 2017/2402;

(11) „program komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem“ ali „program ABCP“ pomeni program komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem ali program ABCP, kot je opredeljen v točki (7) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(12) „posel v programu komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem“ ali „posel ABCP“ pomeni posel komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem ali posel ABCP, kot je opredeljen v točki (8) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(13) „tradicionalno listinjenje“ pomeni tradicionalno listinjenje, kot je opredeljeno v točki (9) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(14) „sintetično listinjenje“ pomeni sintetično listinjenje, kot je opredeljeno v točki (10) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(15) „obnavljajoča se izpostavljenost“ pomeni obnavljajočo se izpostavljenost, kot je opredeljena v točki (15) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(16) „določba o predčasnem odplačilu“ pomeni določbo o predčasnem odplačilu, kot je opredeljena v točki (17) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(17) „tranša prve izgube“ pomeni tranšo prve izgube kot je opredeljena v točki (18) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(18) „vmesna pozicija v listinjenju“ pomeni pozicijo v listinjenju, ki je podrejena nadrejeni poziciji v listinjenju in nadrejena tranši prve izgube, zanjo pa se v skladu s pododdelkoma 2 in 3 oddelka 3 uporablja utež tveganja, nižja od 1 250 % in višja od 25 %;

(19) „promocijski subjekt“ pomeni vsako podjetje ali subjekt, ustanovljen s strani enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice, ki odobri promocijska posojila ali promocijska jamstva in katerega glavni cilj ni ustvarjanje dobička ali čim večje povečanje tržnega deleža, temveč spodbujanje ciljev javne politike teh enot, pod pogojem, da slednje v skladu s pravili o državni pomoči ščitijo ekonomske temelje podjetja ali subjekta in ohranjajo njegovo sposobnost delovanja v času njegovega obstoja oziroma da za vsaj 90 % prvotnega kapitala ali sredstev ali za promocijsko posojilo, ki ga podjetje ali subjekt odobri, neposredno ali posredno jamči zadevna enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice;

▼M11

(20) „sintetični presežni razmik“ pomeni sintetični presežni razmik, kot je opredeljen v točki (29) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402.

▼M5

Člen 243

Merila za listinjenje STS, ki izpolnjuje pogoje za diferencirano kapitalsko obravnavo

1. Pozicije v programu ABCP ali posli ABCP, ki štejejo za pozicije v listinjenju STS, so primerni za obravnavo iz členov 260, 262 in 264, kadar so izpolnjene naslednje zahteve:

(a) osnovne izpostavljenosti v času, ko so bile vključene v program ABCP, po najboljši vednosti originatorja ali prvotnega kreditodajalca izpolnjujejo pogoje za to, da se jim v skladu s standardiziranim pristopom in ob upoštevanju morebitnega primernega zmanjšanja kreditnega tveganja dodeli utež tveganja, ki je enaka ali manjša od 75 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, kjer gre za izpostavljenost na drobno, in 100 % za vse druge izpostavljenosti; in

(b) skupna vrednost vseh izpostavljenosti do enega dolžnika na ravni programa ABCP ne presega 2 % skupne vrednosti vseh izpostavljenosti v okviru programa ABCP v času, ko so bile izpostavljenosti dodane v program ABCP. Za namene tega izračuna se krediti ali zakupi, zagotovljeni skupini povezanih strank, po najboljši vednosti sponzorja, obravnavajo kot izpostavljenosti do enega dolžnika.

▼M9

V primeru denarnih terjatev iz trgovanja se točka (b) prvega pododstavka ne uporablja, kadar je kreditno tveganje navedenih denarnih terjatev iz trgovanja v celoti zavarovano z ustreznim kreditnim zavarovanjem v skladu s poglavjem 4, pod pogojem, da je v takem primeru dajalec zavarovanja institucija, investicijsko podjetje, zavarovalnica ali pozavarovalnica.

▼M5

Pri listinjenju preostalih vrednosti zakupa se točka (b) prvega pododstavka ne uporablja za tiste vrednosti, ki niso izpostavljene tveganju refinanciranja ali ponovne prodaje zaradi pravno izvršljive zaveze tretje osebe, ki šteje za primerno na podlagi člena 201(1), da pri vnaprej določenem znesku ponovno odkupi ali refinancira izpostavljenost.

Z odstopanjem od točke (a) prvega pododstavka je v primeru, ko institucija uporabi člen 248(3) ali je pridobila dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja v skladu s členom 265, utež tveganja, ki bi jo institucija dodelila okvirnemu likvidnostnemu kreditu, ki v celoti krije ABCP, izdan v okviru programa, enaka ali manjša od 100 %;

2. Pozicije v listinjenju, pri katerih ne gre za program ABCP ali posel ABCP, ki štejejo za pozicije v listinjenju STS, so primerne za obravnavo iz členov 260, 262 in 264, kadar so izpolnjene naslednje zahteve:

(a) ob vključitvi v listinjenje skupna vrednost vseh izpostavljenosti do enega dolžnika v skupini ne presega 2 % vrednosti skupnih neporavnanih izpostavljenosti skupine osnovnih izpostavljenosti. Za namene tega izračuna se krediti ali zakupi, zagotovljeni skupini povezanih strank, obravnavajo kot izpostavljenosti do enega dolžnika;

▼M5

Pri listinjenju preostalih vrednosti zakupa se prvi pododstavek te točke ne uporablja, kadar te vrednosti niso izpostavljene tveganju refinanciranja ali ponovne prodaje zaradi pravno izvršljive zaveze tretje osebe, ki šteje za primerno na podlagi člena 201(1), da pri vnaprej določenem znesku ponovno odkupi ali refinancira izpostavljenost;

(b) osnovne izpostavljenosti ob vključitvi v listinjenje izpolnjujejo pogoje za to, da se jim v skladu s standardiziranim pristopom in ob upoštevanju morebitnega primernega zmanjšanja kreditnega tveganja dodeli utež tveganja, ki je enaka ali manjša od:

(i) 40 %, izračunano na osnovi povprečja, tehtanega z vrednostjo izpostavljenosti, za portfelj, pri čemer so izpostavljenosti krediti, zavarovani s hipoteko na stanovanjske nepremičnine, ali v celoti zajamčeni stanovanjski krediti iz točke (e) člena 129(1);

(ii) 50 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, pri čemer je izpostavljenost kredit, zavarovan s hipoteko na poslovno nepremičnino;

(iii) 75 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti, pri čemer gre za izpostavljenost na drobno;

(iv) za vse druge izpostavljenosti, 100 %, izračunano na osnovi posamične izpostavljenosti;

(c) kadar se uporabljata točki (b)(i) in (b)(ii), se krediti, zavarovani z nižje rangiranimi zastavnimi pravicami na posameznem sredstvu, vključijo v listinjenje le, kadar so v listinjenje vključeni tudi vsi krediti, zavarovani s prednostnimi zastavnimi pravicami na navedenem sredstvu;

(d) kadar se uporablja točka (b)(i) tega odstavka, razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin pri nobenem kreditu v skupini osnovnih izpostavljenosti ob vključitvi v listinjenje ne sme biti višje od 100 %, merjeno v skladu s točko (d)(i) člena 129(1) in členom 229(1).

Oddelek 2

Priznavanje prenosa pomembnega deleža tveganja

Člen 244

Tradicionalno listinjenje

1. Institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju lahko iz izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je ustrezno, zneskov pričakovanih izgub izključi osnovne izpostavljenosti, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) pomemben delež kreditnega tveganja iz naslova osnovnih izpostavljenosti je bil prenesen na tretje osebe;

(b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ima v listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s točko (k) člena 36(1) te pozicije v listinjenju odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼M5

2. Da je prišlo do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, se šteje v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh vmesnih pozicij v zadevnem listinjenju;

(b) institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti tranše prve izgube v listinjenju, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti tranše prve izgube znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri osnovnih izpostavljenostih;

(ii) ni vmesnih pozicij v listinjenju.

Kadar morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla z listinjenjem iz točke (a) ali (b), ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organi glede na posamezen primer odločijo, da se ne šteje, da je pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 pristojni organi lahko dovolijo institucijam v vlogi originatorja, da priznajo prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi z listinjenjem, kadar institucija v vlogi originatorja v vsakem primeru dokaže, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih originator doseže z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe. Dovoljenje se lahko izda le, kadar institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) institucija ima vzpostavljene primerne politike notranjega upravljanja tveganj in metodologije za ocenjevanje prenosa kreditnega tveganja;

(b) institucija je tudi priznala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe v vsakem primeru za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in razporeditve notranjega kapitala.

4. Poleg zahtev iz odstavkov 1, 2 in 3 morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) dokumentacija o poslu odraža ekonomsko vsebino listinjenja;

(b) pozicije v listinjenju ne predstavljajo plačilnih obveznosti institucije v vlogi originatorja;

(c) osnovne izpostavljenosti so zunaj dosega institucije v vlogi originatorja in njenih upnikov, na način, ki izpolnjuje zahteve iz člena 20(1) Uredbe (EU) 2017/2402;

(d) institucija v vlogi originatorja ne ohrani nadzora nad osnovnimi izpostavljenostmi. Šteje se, da je nadzor nad osnovnimi izpostavljenostmi ohranjen, če ima originator pravico, da od prevzemnika ponovno odkupi predhodno prenesene izpostavljenosti z namenom, da pridobi določene koristi, ali če je dolžan na drug način ponovno prevzeti preneseno tveganje. Ohranitev pravic ali obveznosti servisiranja s strani institucije v vlogi originatorja v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi samo po sebi ne pomeni nadzora nad izpostavljenostmi;

▼M5

(e) dokumentacija o listinjenju ne vsebuje zahtev ali pogojev, ki:

(i) zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja spremeni osnovne izpostavljenosti, da bi se izboljšala povprečna kakovost skupine, ali

(ii) povečujejo donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju, ali drugače izboljšujejo pozicije v listinjenju zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovnih izpostavljenosti;

(f) kadar je primerno, dokumentacija o poslu pojasnjuje, da originator ali sponzor lahko kupi ali ponovno odkupi pozicije v listinjenju oziroma ponovno odkupi, prestrukturira ali nadomesti osnovne izpostavljenosti v obsegu, ki presega njegove pogodbene obveznosti, le, kadar se takšni posli izvajajo v skladu s prevladujočimi tržnimi pogoji in stranki delujeta v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev);

(g) kadar obstaja vgrajena nakupna opcija, mora ta opcija izpolnjevati tudi vse naslednje pogoje:

(i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji;

(ii) uveljavi se lahko šele, ko 10 % ali manj prvotne vrednosti osnovnih izpostavljenosti ostane neodplačane;

(iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave ali drugim pozicijam investitorjev v listinjenju, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal kreditno izboljšavo;

(h) institucija v vlogi originatorja je prejela mnenje od usposobljenega pravnega svetovalca, ki potrjuje, da listinjenje izpolnjuje pogoje iz točke (c) tega odstavka.

5. Pristojni organi obveščajo EBA o primerih, v katerih so se odločili, da morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ni bilo utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2, in o primerih, v katerih so se institucije odločile, da bodo uporabile odstavek 3.

6. EBA spremlja razpon nadzorniških praks v zvezi s priznavanjem prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja pri tradicionalnem listinjenju v skladu s tem členom. EBA izvede zlasti pregled:

(a) pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavki 2, 3 in 4;

(b) razlage „sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe“ za namene ocene pristojnih organov, določene v drugem pododstavku odstavka 2 in v odstavku 3;

(c) zahtev za oceno pristojnih organov glede poslov listinjenja, v zvezi s katerimi originator zaprosi za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2 ali 3.

▼M5

EBA do 2. januarja 2021 o svojih ugotovitvah poroča Komisiji. Komisija lahko ob upoštevanju poročila EBA v skladu s členom 462 sprejme delegirani akt za dopolnitev te uredbe z nadaljnjo določitvijo elementov iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka.

Člen 245

Sintetično listinjenje

1. Institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kadar je ustrezno, pa tudi zneske pričakovanih izgub glede na osnovne izpostavljenosti v skladu s členoma 251 in 252, kadar je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) pomemben delež kreditnega tveganja je bil prenesen na tretje osebe s stvarnim ali osebnim kreditnim zavarovanjem;

(b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ohrani v listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s točko (k) člena 36(1) te pozicije v listinjenju odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

2. Da je prišlo do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, se šteje v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v vlogi originatorja v listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh vmesnih pozicij v zadevnem listinjenju;

(b) institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti tranše prve izgube v listinjenju, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti tranše prve izgube znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri osnovnih izpostavljenostih;

(ii) ni vmesnih pozicij v listinjenju.

Kadar morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla z listinjenjem, ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organi glede na posamezen primer odločijo, da se ne šteje, da je pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 pristojni organi lahko dovolijo institucijam v vlogi originatorjev, da priznajo prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja v zvezi z listinjenjem, če institucija v vlogi originatorja v vsakem primeru dokaže, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih originator doseže z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe. Dovoljenje se lahko izda le, kadar institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) institucija ima vzpostavljene primerne politike notranjega upravljanja tveganj in metodologije za ocenjevanje prenosa tveganja;

▼M5

(b) institucija je tudi priznala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe v vsakem primeru za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in razporeditve notranjega kapitala.

4. Poleg zahtev iz odstavkov 1, 2 in 3 morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) dokumentacija o poslu odraža ekonomsko vsebino listinjenja;

(b) kreditno zavarovanje, s katerim se prenese kreditno tveganje, je skladno s členom 249;

(c) dokumentacija o listinjenju ne vsebuje zahtev ali pogojev, ki:

(i) določajo bistvene pragove pomembnosti, za katere velja, da se kreditno zavarovanje v primeru kreditnega dogodka ne sproži, če niso doseženi;

(ii) dopuščajo prekinitev zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovnih izpostavljenosti;

(iii) zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja spremeni sestavo osnovnih izpostavljenosti, da bi se izboljšala povprečna kakovost skupine; ali

(iv) povečujejo stroške institucij za kreditno zavarovanje ali donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju, zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovne skupine;

(d) kreditno zavarovanje je izvršljivo v vseh zadevnih jurisdikcijah;

(e) kadar je primerno, dokumentacija o poslu pojasnjuje, da originator ali sponzor lahko kupi ali ponovno odkupi pozicije v listinjenju oziroma ponovno odkupi, prestrukturira ali nadomesti osnovne izpostavljenosti v obsegu, ki presega njegove pogodbene obveznosti, le, kadar se takšni posli izvajajo v skladu s prevladujočimi tržnimi pogoji in stranki delujeta v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev);

(f) kadar obstaja vgrajena nakupna opcija, mora ta opcija izpolnjevati vse naslednje pogoje:

(i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji;

(ii) uveljavi se lahko šele, ko 10 % ali manj prvotne vrednosti osnovnih izpostavljenosti ostane neodplačane;

(iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave ali drugim pozicijam, ki jih imajo investitorji v listinjenju, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal kreditno izboljšavo;

(g) institucija v vlogi originatorja je prejela mnenje od usposobljenega pravnega svetovalca, ki potrjuje, da listinjenje izpolnjuje pogoje iz točke (d) tega odstavka.

5. Pristojni organi obveščajo EBA o primerih, v katerih so se odločili, da morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ni bilo utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2, in o primerih, v katerih so se institucije odločile, da bodo uporabile odstavek 3.

▼M5

6. EBA spremlja razpon nadzorniških praks v zvezi s priznavanjem prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja pri sintetičnem listinjenju v skladu s tem členom. EBA izvede zlasti pregled:

(a) pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavki 2, 3 in 4;

(b) razlage „sorazmernega prenosa kreditnega tveganja na tretje osebe“ za namene ocene pristojnih organov, določene v drugem pododstavku odstavka 2 in v odstavku 3, ter

(c) zahtev za oceno pristojnih organov glede poslov listinjenja, v zvezi s katerimi originator zaprosi za priznanje prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja na tretje osebe v skladu z odstavkom 2 ali 3.

EBA do 2. januarja 2021 o svojih ugotovitvah poroča Komisiji. Komisija lahko ob upoštevanju poročila EBA v skladu s členom 462 sprejme delegirani akt za dopolnitev te uredbe z nadaljnjo določitvijo elementov iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka.

Člen 246

Operativne zahteve za določbe o predčasnem odplačilu

Kadar listinjenje vključuje obnavljajoče se izpostavljenosti in določbe o predčasnem odplačilu ali podobne določbe, se šteje, da je institucija v vlogi originatorja prenesla pomemben delež kreditnega tveganja le, kadar so izpolnjene zahteve iz členov 244 in 245 ter sprožitev določbe o predčasnem odplačilu ne povzroči:

(a) da bi nadrejena ali *pari passu* uvrščena terjatev institucije do osnovnih izpostavljenosti postala podrejena glede na druge terjatve investitorjev;

(b) da bi terjatev institucije do osnovnih izpostavljenosti postala še bolj podrejena glede na druge terjatve strank, ali

(c) da bi se kako drugače povečala izpostavljenost institucije izgubam, povezanim z obnavljajočimi se osnovnimi izpostavljenostmi.

Oddelek 3

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Pododdelek 1

Splošne določbe

Člen 247

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Kadar institucija v vlogi originatorja prenese pomemben delež kreditnega tveganja, povezanega z osnovnimi izpostavljenostmi v listinjenju, v skladu z oddelkom 2, lahko ta institucija:

▼M5

(a) v primeru tradicionalnega listinjenja iz svojega izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kot je to ustrezno, tudi iz izračuna zneskov pričakovanih izgub izključi osnovne izpostavljenosti;

(b) v primeru sintetičnega listinjenja za osnovne izpostavljenosti izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je to ustrezno, tudi zneske pričakovanih izgub v skladu s členoma 251 in 252.

2. Kadar se institucija v vlogi originatorja odloči za uporabo odstavka 1, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, določene v tem poglavju, za pozicije, ki jih lahko ima v listinjenju.

Kadar institucija v vlogi originatorja ne prenese pomembnega deleža kreditnega tveganja ali se ne odloči za uporabo odstavka 1, se od nje ne zahteva, da izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako pozicijo, ki jo lahko ima v listinjenju, temveč osnovne izpostavljenosti še naprej vključuje v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je to ustrezno, zneskov pričakovanih izgub, kot da ne bi bile listinjene.

3. Kadar je izpostavljenost v listinjenju vezana na pozicije v različnih tranšah, se izpostavljenost do vsake tranše obravnava kot posamezna pozicija v listinjenju. Dajalci kreditnega zavarovanja za pozicije v listinjenju se obravnavajo kot imetniki pozicij v listinjenju. Pozicije v listinjenju vključujejo izpostavljenosti iz naslova listinjenja, ki nastanejo na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, ki jih je institucija sklenila v okviru posla.

4. Če se pozicija v listinjenju ne odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1), se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi v skupne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije za namene člena 92(3).

5. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju se izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno skupno utežjo tveganja.

6. Skupna utež tveganja se določi kot seštevek uteži tveganja iz tega poglavja in morebitne dodatne uteži tveganja v skladu s členom 270a.

Člen 248

Vrednost izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti pozicije v listinjenju se izračuna na naslednji način:

(a) vrednost izpostavljenosti bilančne pozicije v listinjenju je enaka njeni knjigovodski vrednosti, preostali po upoštevanju ustreznih posebnih popravkov pozicije v listinjenju zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110;

(b) vrednost izpostavljenosti zunajbilančne pozicije v listinjenju je enaka njeni nominalni vrednosti, zmanjšani za ustrezne posebne popravke pozicije v listinjenju zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, pomnoženi z ustreznim konverzijskim faktorjem, kakor je določeno v tej točki. Konverzijski faktor znaša 100 %, razen v primeru okvirnih likvidnostnih kreditov kot predujemov. Za določitev vrednosti izpostavljenosti nečrpanega dela okvirnega likvidnostnega kredita kot predujema, se lahko uporabi konverzijski faktor 0 % za nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, ki

▼M5

se lahko brezpogojno prekliče, pod pogojem, da je odplačilo črpanj iz naslova kredita nadrejeno kakršnim koli drugim terjatvam iz naslova denarnih tokov, ki izhajajo iz osnovnih izpostavljenosti, in je institucija po mnenju pristojnega organa dokazala, da uporablja ustrezno konzervativno metodo za merjenje zneska nečrpanega dela;

(c) vrednost izpostavljenosti kreditnega tveganja pozicije v listinjenju nasprotne stranke, ki izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge II, se določi v skladu s poglavjem 6;

(d) institucija v vlogi originatorja lahko od vrednosti izpostavljenosti pozicije v listinjenju, za katero se v skladu s pododdelkom 3 uporablja utež tveganja 1 250 % ali ki se odbije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1), odbije znesek posebnih popravkov osnovnih izpostavljenosti zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110 in morebitne nevračljive popuste pri odkupni ceni, povezane s takimi osnovnimi izpostavljenostmi, v obsegu v katerem so ti popusti zmanjšali kapital.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli ustrezno konzervativno metodo za merjenje zneska nečrpanega dela iz točke (b) prvega pododstavka.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 18. januarja 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz tretjega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. Kadar ima institucija dve ali več prekrivajočih se pozicij v listinjenju, v svoj izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi zgolj eno od teh pozicij.

Kadar se pozicije deloma prekrivajo, lahko institucija pozicijo razdeli na dva dela in prizna prekrivanje v skladu s prvim pododstavkom le za en del. Alternativno lahko institucija obravnava pozicije, kot če bi se v celoti prekrivale, tako da za namene izračuna kapitala poveča pozicijo, ki prispeva k višjim zneskom tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

Institucija lahko prekrivanje prizna tudi med kapitalskimi zahtevami za posebno tveganje pozicij v trgovalni knjigi in kapitalskimi zahtevami za pozicije v listinjenju v netrgovalni knjigi, pod pogojem, da je institucija sposobna izračunati in primerjati kapitalske zahteve za zadevne pozicije.

Za namene tega odstavka se šteje, da se poziciji prekrivata, kadar se medsebojno pobotata na tak način, da lahko institucija prepreči izgube, ki izhajajo iz ene pozicije, z izpolnjevanjem obveznosti, ki se zahtevajo v skladu z drugo pozicijo.

▼M5

3. Kadar se za pozicije v ABCP uporablja točka (d) člena 270c, lahko institucija za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za ABCP uporabi utež tveganja, dodeljeno okvirnemu likvidnostnemu kreditu, pod pogojem, da okvirni likvidnostni kredit krije 100 % ABCP, izdanih v ABCP programu, in je ta okvirni likvidnostni kredit uvrščen *pari passu* z ABCP, tako da tvorijo prekrivajočo se pozicijo. Kadar institucija uporabi določbe iz tega odstavka, o tem uradno obvesti pristojne organe. Za namene ugotavljanja kritja v višini 100 %, določenega v tem odstavku, lahko institucija upošteva druge okvirne likvidnostne kredite v programu ABCP, pod pogojem, da tvorijo prekrivajočo se pozicijo z ABCP.

Člen 249

Priznanje zmanjševanja kreditnega tveganja pri pozicijah v listinjenju

1. Institucija lahko prizna stvarno ali osebno kreditno zavarovanje v zvezi s pozicijo v listinjenju, kadar so izpolnjene zahteve za zmanjševanje kreditnega tveganja iz tega poglavja in poglavja 4.

2. Primerno stvarno kreditno zavarovanje je omejeno na zavarovanje s finančnim premoženjem, ki je primerno za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, kakor je določeno v poglavju 4, pri čemer se zmanjševanje kreditnega tveganja prizna na podlagi izpolnjevanja ustreznih zahtev, določenih v poglavju 4.

Primerno osebno kreditno zavarovanje in primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja so omejeni na tiste, ki so primerni v skladu s poglavjem 4, pri čemer se zmanjševanje kreditnega tveganja prizna na podlagi izpolnjevanja ustreznih zahtev, določenih v poglavju 4.

▼M11

3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena je je primernim dajalcem osebnega kreditnega zavarovanja, naštetim v točki (g) člena 201(1), priznana ECAI dodelila bonitetno oceno, ki ji je v času, ko je bilo kreditno zavarovanje prvič priznano, ustrezala stopnja kreditne kakovosti 2 ali več, trenutno pa ji ustreza stopnja kreditne kakovosti 3 ali več.;

▼M5

Institucije, ki se jim dovoli uporaba pristopa IRB za neposredno izpostavljenost do dajalca zavarovanja, lahko primernost ocenijo v skladu s prvim pododstavkom, ki temelji na enakovrednosti PD za dajalca zavarovanja s PD, povezanim s stopnjami kreditne kakovosti iz člena 136.

4. Z odstopanjem od odstavka 2 so SSPE primerni dajalci zavarovanja, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) SSPE je lastnik sredstev, ki štejejo kot primerna za zavarovanje s finančnim premoženjem v skladu s poglavjem 4;

▼M5

(b) sredstva iz točke (a) niso predmet terjatev ali pogojnih terjatev, ki bi bile nadrejene terjatvi ali pogojni terjatvi institucije prejemnice osebnega kreditnega zavarovanja ali uvrščene *pari passu* tem terjatvam, in

(c) izpolnjene so vse zahteve za priznanje zavarovanja s finančnim premoženjem iz poglavja 4.

5. Za namene odstavka 4 je vrednost zavarovanja, prilagojena za morebitne valutne neusklajenosti in neusklajenosti zapadlosti (GA) v skladu s poglavjem 4, omejena na nestanovitnosti prilagojeno tržno vrednost teh sredstev, utež tveganja za izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno po standardiziranem pristopu (g), pa se določi kot tehtano povprečje uteži tveganja, ki bi se uporabilo za ta sredstva kot zavarovanje s finančnim premoženjem v skladu s standardiziranim pristopom.

6. Kadar se za pozicijo v listinjenju uporablja polno kreditno zavarovanje ali delno kreditno zavarovanje po načelu sorazmernosti, veljajo naslednje zahteve:

(a) institucija, ki nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja, zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za del pozicije v listinjenju, za katerega se uporablja kreditno zavarovanje, izračuna v skladu s pododdelkom 3, kot če bi imela ta del pozicije neposredno v lasti;

(b) institucija, ki kreditno zavarovanje kupi, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 4 za zavarovani del.

7. V vseh primerih, ki niso zajeti v odstavku 6, veljajo naslednje zahteve:

(a) institucija, ki nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja, obravnava del pozicije, za katerega se uporablja kreditno zavarovanje, kot pozicijo v listinjenju in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračuna, kot če bi imela to pozicijo neposredno v lasti, v skladu s pododdelkom 3, ob upoštevanju odstavkov 8, 9 in 10;

(b) institucija, ki kreditno zavarovanje kupi, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za zavarovani del pozicije iz točke (a) v skladu s poglavjem 4. Institucija obravnava del pozicije v listinjenju, za katerega se kreditno zavarovanje ne uporablja, kot ločeno pozicijo v listinjenju in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračuna v skladu s pododdelkom 3, ob upoštevanju odstavkov 8, 9 in 10.

8. Institucije, ki uporabljajo pristop za listinjenje na osnovi notranjih bonitetnih ocen (SEC-IRBA) ali standardizirani pristop za listinjenje (SEC-SA) v skladu s pododdelkom 3, ločeno določijo točko vključitve (A) in točko izločitve (D) za vsako od pozicij, izvedenih v skladu z odstavkom 7, kot če bi bile te izdane kot ločene pozicije v listinjenju v času izvedbe posla. Vrednost K_{IRB} oziroma K_{SA} se izračuna ob upoštevanju prvotne skupine osnovnih izpostavljenosti listinjenja.

9. Institucije, ki uporabljajo pristop za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (SEC-ERBA) v skladu z pododdelkom 3 za prvotno pozicijo v listinjenju, izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije, izvedene v skladu z odstavkom 7, na naslednji način:

▼M5

(a) kadar je izvedena pozicija nadrejena, se ji dodeli utež tveganja prvotne pozicije v listinjenju;

(b) kadar izvedena pozicija ni nadrejena, se ji lahko dodeli povzeta bonitetna ocena v skladu s členom 263(7). V tem primeru se velikost tranše T izračuna le na podlagi izvedene pozicije. Kadar bonitetne ocene ni mogoče povzeti, institucija uporabi višjo od uteži tveganja, izhajajočih iz:

(i) uporabe SEC-SA v skladu z odstavkom 8 in pododdelkom 3 ali

(ii) uteži tveganja prvotne pozicije v listinjenju v skladu s SEC-ERBA.

10. Izvedeno pozicijo, ki ni nadrejena, se obravnava kot nenadrejeno pozicijo v listinjenju, tudi če prvotna pozicija v listinjenju pred zavarovanjem šteje za nadrejeno.

Člen 250

Posredna podpora

1. Institucija v vlogi sponzorja ali institucija v vlogi originatorja, ki je v povezavi z listinjenjem uporabila člen 247(1) in (2) pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali ki je prodala instrumente iz svoje trgovalne knjige, tako da ji ni več treba izračunavati kapitalskih zahtev za tveganja v zvezi s temi instrumenti, ne zagotavlja neposredne ali posredne podpore pri listinjenju, ki presega njene pogodbene obveznosti, z namenom zmanjšanja morebitnih ali dejanskih izgub investitorjev.

2. Posel ne šteje kot podpora za namene odstavka 1, kadar je bil ustrezno upoštevan pri ocenjevanju prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja ter sta ga obe stranki izvedli v lastnem interesu kot svobodni in neodvisni osebi (na podlagi običajnih tržnih pogojev). V ta namen institucija izvede celovit kreditni pregled posla, pri čemer upošteva vsaj vse naslednje elemente:

(a) ceno ponovnega odkupa;

(b) kapitalski in likvidnostni položaj institucije pred ponovnim odkupom in po njem;

(c) uspešnost osnovnih izpostavljenosti;

(d) uspešnost pozicij v listinjenju;

(e) učinek podpore na izgube, za katere se pričakuje, da bodo nastale na strani originatorja v odnosu do investitorjev.

3. Institucija v vlogi originatorja ali sponzorja uradno obvesti pristojni organ o vsakem poslu, sklenjenem v zvezi z listinjenjem, v skladu z odstavkom 2.

4. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kaj so „običajni tržni pogoji“ za namene tega člena in okoliščine v katerih posel ni strukturiran tako, da zagotavlja podporo.

▼M5

5. Če institucija v vlogi originatorja ali sponzorja v zvezi z listinjenjem ne izpolnjuje odstavka 1, institucija vključi vse osnovne izpostavljenosti v zadevnem listinjenju v svoj izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, in razkrije:

(a) da je zagotovila podporo za listinjenje v nasprotju z določbami odstavka 1 in

(b) učinek zagotovljene podpore v smislu kapitalskih zahtev.

Člen 251

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, listinjenih v sintetičnem listinjenju, s strani institucije v vlogi originatorja

1. Institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti uporabi, kadar je to ustrezno, metodologije izračunavanja iz tega oddelka namesto tistih iz poglavja 2. Za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kadar je to ustrezno, zneske pričakovanih izgub glede na osnovne izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3, je znesek pričakovanih izgub iz naslova teh izpostavljenosti enak nič.

2. Zahteve iz odstavka 1 tega člena se uporabljajo za celotno skupino izpostavljenosti, ki so osnovne izpostavljenosti listinjenja. Ob upoštevanju člena 252 institucija v vlogi originatorja izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vse tranše v listinjenju v skladu s tem oddelkom, vključno s pozicijami, v zvezi s katerimi lahko institucija prizna zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s členom 249. Utež tveganja, ki se uporabi za pozicije, za katere se prizna zmanjševanje kreditnega tveganja, se lahko spremeni v skladu s poglavjem 4.

Člen 252

Obravnava neusklajenosti zapadlosti v sintetičnih listinjenjih

Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 251 se upošteva vsaka morebitna neusklajenost zapadlosti med kreditnim zavarovanjem, s katerim je dosežen prenos tveganja, ter osnovnimi izpostavljenostmi, in sicer na naslednji način:

(a) za zapadlost osnovnih izpostavljenosti se upošteva najdaljša zapadlost katere koli izmed teh izpostavljenosti, ki pa ne sme presegati pet let. Zapadlost kreditnega zavarovanja se določi v skladu s poglavjem 4;

(b) institucija v vlogi originatorja zanemari morebitne neusklajenosti zapadlosti pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije v listinjenju, za katere se uporablja utež tveganja 1 250 % v skladu s tem oddelkom. Za vse druge pozicije se uporablja obravnava neusklajenosti zapadlosti, določena v poglavju 4, in sicer v skladu z naslednjo formulo:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot [(t - t^{*})/(T - t^{*})] + RW_{Ass} \cdot [(T - t)/(T - t^{*})]$$

pri čemer je:

▼M5

RW^* = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene točke (a) člena 92(3);

RW_{Ass} = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, izračunani sorazmerno;

RW_{SP} = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunani v skladu s členom 251, kot da ne bi bilo nobene neusklajenosti zapadlosti;

T = zapadlost osnovnih izpostavljenosti, izražena v letih;

t = zapadlost kreditnega zavarovanja, izražena v letih;

t^* = 0,25.

Člen 253

Zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Institucije lahko v primeru pozicije v listinjenju, za katero se v skladu s tem oddelkom uporablja utež tveganja 1 250 %, odbijejo vrednost izpostavljenosti takšne pozicije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1), namesto da vključijo pozicijo v svoje izračune zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti. V ta namen lahko izračun vrednosti izpostavljenosti odraža primerno stvarno kreditno zavarovanje v skladu s členom 249.

2. Kadar institucija izkoristi možnost iz odstavka 1, lahko odbiti znesek v skladu s točko (k) člena 36(1) odšteje od zneska, ki je v členu 268 določen kot najvišja kapitalska zahteva, ki bi se izračunala za osnovne izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene.

Pododdelek 2

Hierarhija metod in skupni parametri

Člen 254

Hierarhija metod

1. Institucije za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti uporabijo eno od metod iz pododdelka 3 v skladu z naslednjo hierarhijo:

(a) kadar so izpolnjeni pogoji iz člena 258, institucija uporabi SEC-IRBA v skladu s členoma 259 in 260;

(b) kadar se SEC-IRBA ne sme uporabiti, institucija uporabi SEC-SA v skladu s členoma 261 in 262;

(c) kadar se SEC-SA ne sme uporabiti, institucija za ocenjene pozicije ali pozicije, pri katerih se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, uporabi SEC-ERBA v skladu s členoma 263 in 264.

▼M5

2. Institucija za ocenjene pozicije ali pozicije, pri katerih se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, namesto SEC-SA uporabi SEC-ERBA, in sicer v naslednjih primerih:

(a) kadar bi bila utež tveganja za pozicije, ki štejejo za pozicije v listinjenju STS, zaradi uporabe SEC-SA višja od 25 %;

(b) kadar bi bila utež tveganja za pozicije, ki ne štejejo za pozicije v listinjenju STS, zaradi uporabe SEC-SA višja od 25 %, zaradi uporabe SEC-ERBA pa višja od 75 %;

(c) za posle listinjenja, zavarovane s skupinami kreditov za nakup avtomobilov, zakup avtomobilov in zakup opreme.

3. Institucija se lahko v primerih, ki niso zajeti v odstavku 2, in z odstopanjem od točke (b) odstavka 1 za vse svoje ocenjene pozicije v listinjenju ali za pozicije, pri katerih se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, odloči, da namesto SEC-SA uporabi pristop SEC-ERBA.

Za namene prvega pododstavka institucija najpozneje 17. novembra 2018 uradno obvesti pristojni organ o svoji odločitvi.

Institucija o vsaki naknadni odločitvi za nadaljnjo spremembo pristopa, uporabljenega za vse njene ocenjene pozicije v listinjenju, uradno obvesti svoj pristojni organ do prvega 15. novembra, ki sledi odločitvi.

Če pristojni organ do prvega 15. decembra, ki sledi roku iz drugega ali tretjega pododstavka, kot je ustrezno, odločitvi ne nasprotuje, začne priglašena odločitev institucije veljati od 1. januarja sledečega leta do takrat, ko začne veljati naslednja priglašena odločitev. Institucija v istem letu ne uporablja različnih pristopov.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi glede na posamezen primer institucijam prepovejo uporabo SEC-SA, kadar znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki izhajajo iz uporabe SEC-SA, ni sorazmeren s tveganji, ki grozijo instituciji ali finančni stabilnosti, med drugim tudi s kreditnim tveganjem, ki je vgrajeno v osnovne izpostavljenosti listinjenja. V primeru izpostavljenosti, ki ne štejejo za pozicije v listinjenju STS, se posebna pozornost nameni listinjenjem z zelo zapletenimi in tveganimi lastnostmi.

5. Brez poseganja v odstavek 1 tega člena lahko institucija uporabi pristop notranjega ocenjevanja za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi z neocenjeno pozicijo v okviru programa ABCP ali posla ABCP v skladu s členom 266, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 265. Kadar je institucija dobila dovoljenje, da uporabi pristop notranjega ocenjevanja v skladu s členom 265(2) in posebna pozicija v okviru programa ABCP ali posla ABCP spada na področje uporabe, ki ga pokriva to dovoljenje, institucija ta pristop uporabi za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti te pozicije.

6. Za pozicijo v relistinjenju institucije uporabijo SEC-SA v skladu s členom 261, in sicer s spremembami iz člena 269.

▼M5

7. V vseh drugih primerih se pozicijam v listinjenju dodeli utež tveganja 1 250 %.

8. Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vseh uradnih obvestilih, poslanih na podlagi odstavka 3 tega člena. EBA spremlja učinek tega člena na kapitalske zahteve in različne nadzorniške prakse v zvezi z odstavkom 4 tega člena, Komisiji letno poroča o svojih ugotovitvah in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 255

Določitev K_{IRB} in K_{SA}

1. Kadar institucija uporabi SEC-IRBA v skladu s pododdelkom 3, institucija izračuna K_{IRB} v skladu z odstavki 2 do 5.

2. Institucije določijo K_{IRB} tako, da pomnožijo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, kot da te ne bi bile listinjene, z 8 %, deljeno z vrednostjo izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti. K_{IRB} se izrazi v decimalni obliki med nič in ena.

3. Za namene izračuna K_{IRB} zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, vključujejo:

(a) znesek pričakovanih izgub, povezanih z vsemi osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, vključno z neplačanimi osnovnimi izpostavljenostmi, ki so še vedno del skupine v skladu s poglavjem 3, in

(b) znesek nepričakovanih izgub, povezanih z vsemi osnovnimi izpostavljenostmi, vključno z neplačanimi osnovnimi izpostavljenostmi v skupini v skladu s poglavjem 3.

4. Institucije lahko izračunajo K_{IRB} v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja v skladu z določbami iz poglavja 3 za izračun kapitalskih zahtev za odkupljene denarne terjatve. Za te namene se izpostavljenosti na drobno obravnavajo kot odkupljene denarne terjatve iz naslova izpostavljenosti na drobno, izpostavljenosti do podjetij pa kot odkupljene denarne terjatve do podjetij.

5. Institucije izračunajo K_{IRB} ločeno za tveganje zmanjšanja vrednosti v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, kadar je tveganje zmanjšanja vrednosti pomembno za te izpostavljenosti.

Kadar se izgube zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti in kreditnega tveganja v okviru listinjenja obravnavajo skupaj, institucije združijo zadevne K_{IRB} za tveganje zmanjšanja vrednosti in kreditno tveganje v en sam K_{IRB} za namene pododdelka 3. Prisotnost enotnega rezervnega sklada ali presežnega zavarovanja s premoženjem, ki je na voljo za kritje izgub zaradi kreditnega tveganja ali tveganja zmanjšanja vrednosti, se lahko šteje kot pokazatelj, da se ta tveganja obravnavajo skupaj.

▼M5

Kadar se tveganje zmanjšanja vrednosti in kreditno tveganje v okviru listinjenja ne obravnavata skupaj, institucije spremenijo obravnavo, določeno v drugem pododstavku, da se zadevne K_{IRB} za tveganje zmanjšanja vrednosti in kreditno tveganje združijo na preudaren način.

6. Kadar institucija uporabi SEC-SA v skladu s pododdelkom 3, izračuna K_{SA} tako, da pomnoži zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi se izračunali v skladu s poglavjem 2 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, kot da te ne bi bile listinjene, z 8 %, deljeno z vrednostjo osnovnih izpostavljenosti. K_{SA} se izrazi v decimalni obliki med nič in ena.

Za namene tega odstavka institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti brez pobota morebitnih posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 110 ter drugih zmanjšanj kapitala.

7. Za namene odstavkov 1 do 6 se, kadar struktura listinjenja vključuje uporabo SSPE, vse izpostavljenosti SSPE v zvezi z listinjenjem obravnavajo kot osnovne izpostavljenosti. Brez poseganja v navedeno lahko institucija izključi izpostavljenosti SSPE iz skupine osnovnih izpostavljenosti za namene izračuna K_{IRB} ali K_{SA}, če je tveganje zaradi izpostavljenosti SSPE nepomembno ali če ne vpliva na pozicije institucije v listinjenju.

V primeru stvarnih sintetičnih listinjenj se vsi pomembni prihodki od izdaje kreditnih zapisov ali drugih finančnih obveznosti SSPE, ki služijo kot zavarovanje s premoženjem za odplačilo pozicij v listinjenju, vključijo v izračun K_{IRB} ali K_{SA}, če se za kreditno tveganje zavarovanja s premoženjem uporablja tranširano razporejanje izgub.

8. Za namene tretjega pododstavka odstavka 5 tega člena EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustreznih metodah za združevanje K_{IRB} zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti in kreditnega tveganja, kadar se ti tveganji v okviru listinjenja ne obravnavata skupaj.

9. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki podrobneje določajo pogoje, na podlagi katerih lahko institucije izračunajo K_{IRB} za skupine osnovnih izpostavljenosti v skladu z odstavkom 4, zlasti glede:

(a) notranje kreditne politike in modelov za izračun K_{IRB} za listinjenja;

(b) uporabe različnih faktorjev tveganja v zvezi s skupino osnovnih izpostavljenosti ter, kadar točni ali zanesljivi podatki o tej skupini niso na voljo, približnih podatkov za določitev ocen PD in LGD in

(c) zahtev v zvezi s skrbnim pregledom za spremljanje ukrepov in politik prodajalcev denarnih terjatev ali drugih originatorjev.

EBA navedeni osnutek regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 18. januarja 2019.

▼M5

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 256

Določitev točke vključitve (A) in točke izločitve (D)

1. Za namen pododdelka 3 institucije določijo točko vključitve (A) tako, da ustreza pragu, pri katerem bi se izgube v skupini osnovnih izpostavljenosti začele dodeljevati zadevni poziciji v listinjenju.

Točka vključitve (A) se izrazi kot decimalna vrednost med nič in ena ter je enaka višji od naslednjih dveh vrednosti: nič ali razmerju med neporavnanimi zneski skupine osnovnih izpostavljenosti v listinjenju, od katerih se odštejejo neporavnani zneski vseh tranš, ki so nadrejene ali uvrščene *pari passu* tranši, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju, vključno z izpostavljenostjo, in neporavnanimi zneski vseh osnovnih izpostavljenosti v listinjenju.

2. Za namen pododdelka 3 institucije določijo točko izločitve (D) tako, da ustreza pragu, pri katerem bi zaradi izgub v skupini osnovnih izpostavljenosti prišlo do popolne izgube glavnice za tranšo, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju.

Točka izločitve (D) se izrazi kot decimalna vrednost med nič in ena ter je enaka višji od naslednjih dveh vrednosti: nič ali razmerju med neporavnanimi zneski skupine osnovnih izpostavljenosti v listinjenju, od katerih se odštejejo neporavnani zneski vseh tranš, ki so nadrejene tranši, ki vsebuje zadevno pozicijo v listinjenju, in neporavnanimi zneski vseh osnovnih izpostavljenosti v listinjenju.

3. Za namene odstavkov 1 in 2 institucije obravnavajo presežno zavarovanje s premoženjem in naložbene račune rezerv kot tranše, sredstva, ki vključujejo takšne račune rezerv, pa kot osnovne izpostavljenosti.

4. Za namene odstavkov 1 in 2 institucije ne upoštevajo nenaložbenih računov rezerv in sredstev, ki ne zagotavljajo kreditne izboljšave, kot so tista, ki zagotavljajo le likvidnostno podporo, valutne zamenjave ali zamenjave obrestnih mer in računi zavarovanja z denarnimi sredstvi v zvezi s temi pozicijami v listinjenju. Za naložbene račune rezerv in sredstva, ki zagotavljajo kreditno izboljšavo, institucija kot pozicije v listinjenju obravnava le tiste dele teh računov ali sredstev, ki imajo sposobnost pokrivanja izgub.

5. V primeru dveh ali več pozicij istega posla z različnimi zapadlostmi, pri katerih pa se razporejanje izgub porazdeli sorazmerno, izračun točk vključitve (A) in točk izločitve (D) temelji na skupnih neporavnanih zneskih teh pozicij, izračunane točke vključitve (A) in točke izločitve (D) pa so enake.

▼M5

Člen 257

Določitev zapadlosti tranše (M_T)

1. Za namene pododdelka 3 in ob upoštevanju odstavka 2 lahko institucije zapadlost tranše (M_T) merijo kot:

(a) tehtano povprečno zapadlost pogodbenih plačil v okviru tranše v skladu z naslednjo formulo:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

pri čemer CF_t označuje vsa pogodbena plačila (plačila glavnice, obresti in opravnin), ki jih plača kreditojemalec v obdobju t, ali

(b) končni zakonski rok zapadlosti tranše v skladu z naslednjo formulo:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80\ \%,$$

pri čemer je M_L končni zakonski rok zapadlosti tranše.

2. Za namene odstavka 1 se za določitev zapadlosti tranše (M_T) v vseh primerih uporablja spodnja meja, ki znaša eno leto, in zgornja meja, ki znaša pet let.

3. Kadar institucija lahko postane izpostavljena morebitnim izgubam iz naslova osnovnih izpostavljenosti na podlagi pogodbe, institucija določi zapadlost pozicije v listinjenju z upoštevanjem zapadlosti pogodbe ter najdaljše zapadlosti takšnih osnovnih izpostavljenosti. Za obnavljajoče se izpostavljenosti se uporabi najdaljša pogodbeno možna preostala zapadlost izpostavljenosti, ki bi se lahko dodala med obdobjem obnovljivosti.

4. EBA spremlja prakse na tem področju, še posebej v zvezi z uporabo točke (a) odstavka 1 tega člena, in do 31. decembra 2019 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Pododdelek 3

Metode za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Člen 258

Pogoji za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (SEC-IRBA)

1. Institucije uporabijo SEC-IRBA za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v zvezi s pozicijo v listinjenju, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼M5

(a) pozicija je krita s skupino, za katero se uporablja pristop IRB, ali mešano skupino, pod pogojem, da lahko v slednjem primeru institucija izračuna K_{IRB} v skladu z oddelkom 3 za najmanj 95 % osnovnega zneska izpostavljenosti;

(b) na voljo je dovolj informacij v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi listinjenja, da lahko institucija izračuna K_{IRB}, in

(c) instituciji ni bila prepovedana uporaba SEC-IRBA v zvezi z določeno pozicijo v listinjenju v skladu z odstavkom 2.

2. Pristojni organi lahko za posamezne primere prepovejo uporabo SEC-IRBA, kadar imajo listinjenja zelo zapletene ali tvegane lastnosti. Za te namene lahko kot zelo zapletene in tvegane lastnosti štejejo:

(a) kreditna izboljšava, ki se lahko poslabša zaradi drugih razlogov razen izgub iz portfelja;

(b) skupine osnovnih izpostavljenosti z visoko stopnjo notranje korelacije zaradi koncentracije izpostavljenosti do posameznih sektorjev ali geografskih območij;

(c) posli, pri katerih je odplačilo pozicij v listinjenju močno odvisno od dejavnikov tveganja, ki se ne upoštevajo v K_{IRB}, ali

(d) zelo zapletena razporeditev izgub med tranšami.

Člen 259

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s SEC-IRBA

1. V skladu s SEC-IRBA se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno utežjo tveganja, določeno na naslednji način, v vseh primerih ob upoštevanju spodnje meje 15 %:

$RW = 1\,250\,\%$ ko je $D \leq K_{IRB}$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$ ko je $A \geq K_{IRB}$

$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB}-A}{D-A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D-K_{IRB}}{D-A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}\right]$ ko $A < K_{IRB} < D$

pri čemer je:

K_{IRB} kapitalska zahteva za skupino osnovnih izpostavljenosti, kakor je opredeljeno v členu 255

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

pri čemer je:

$a = -(1/(p * K_{IRB}))$

$u = D - K_{IRB}$

$l = \max(A - K_{IRB}; 0)$

▼M5

pri čemer je:

$$p = \max [0{,}3;\ (A + B^{*}(1/N) + C^{*}K_{IRB} + D^{*}LGD + E^{*}M_T)]$$

pri čemer je:

N dejansko število izpostavljenosti v skupini osnovnih izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 4;

LGD z izpostavljenostjo tehtano povprečje izgube ob neplačilu za skupino osnovnih izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 5;

M_T zapadlost tranše, kakor je določeno v skladu s členom 257.

Parametri A, B, C, D in E se določijo v skladu z naslednjo razpredelnico:

		A	B	C	D	E
Podjetja	Nadrejene, posamično (N ≥ 25)	0	3,56	–1,85	0,55	0,07
	Nadrejene, skupaj (N < 25)	0,11	2,61	–2,91	0,68	0,07
	Nenadrejene, posamično (N ≥ 25)	0,16	2,87	–1,03	0,21	0,07
	Nenadrejene, skupaj (N < 25)	0,22	2,35	–2,46	0,48	0,07
Na drobno	Nadrejene	0	0	–7,48	0,71	0,24
	Nenadrejene	0	0	–5,78	0,55	0,27

2. Če osnovna skupina, za katero se uporablja pristop IRB, vsebuje izpostavljenosti na drobno in do podjetij, se skupina razdeli na podskupino izpostavljenosti na drobno in na podskupino izpostavljenosti do podjetij, pri čemer se za vsako podskupino oceni ločen parameter p (in ustrezni vhodni parametri N, K_{IRB} in LGD). Nato se tehtano povprečje parametra p za posel izračuna na podlagi parametrov p vsake podskupine in nominalne velikosti izpostavljenosti v vsaki podskupini.

3. Kadar institucija uporabi SEC-IRBA za mešano skupino, se izračun parametra p opravi le na podlagi osnovnih izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB. Osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja standardizirani pristop, se za te namene ne upoštevajo.

4. Dejansko število izpostavljenosti (N) se izračuna na naslednji način:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

pri čemer EAD_i predstavlja vrednost izpostavljenosti, povezano z i-to izpostavljenostjo v skupini.

Več izpostavljenosti do istega dolžnika se konsolidira in obravnava kot ena izpostavljenost.

5. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD se izračuna na naslednji način:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼M5

pri čemer LGD_i predstavlja povprečni LGD, povezan z vsemi izpostavljenostmi do i-tega dolžnika.

Kadar se kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev v okviru listinjenja upravljata skupaj, se vhodni parameter LGD, ki se upošteva, izračuna kot tehtano povprečje LGD za kreditno tveganje in 100 % LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti. Uteži so ločene za pristop IRB za kapitalske zahteve za kreditno tveganje oziroma tveganje zmanjšanja vrednosti. Za te namene lahko prisotnost enotnega rezervnega sklada ali presežnega zavarovanja s premoženjem, ki je na voljo za kritje izgub zaradi kreditnega tveganja ali tveganja zmanjšanja vrednosti, šteje za pokazatelja, da se ta tveganja upravljajo skupaj.

6. Kadar delež največje osnovne izpostavljenosti v skupini (C_1) ni večji od 3 %, lahko institucije uporabijo naslednjo poenostavljeno metodo za izračun N in z izpostavljenostjo tehtanih povprečij LGD:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0{,}50$$

pri čemer:

C_m označuje delež skupine, ki ustreza vsoti največjih izpostavljenosti m, in

m določi institucija.

Če je na voljo le C_1 in ta ne presega 0,03, potem lahko institucija določi LGD v višini 0,50 in N kot $1/C_1$.

7. Kadar je pozicija krita z mešano skupino in je institucija sposobna izračunati K_{IRB} za vsaj 95 % zneskov osnovnih izpostavljenosti v skladu s točko (a) člena 258(1), institucija izračuna kapitalsko zahtevo za skupino osnovnih izpostavljenosti kot:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

pri čemer:

je delež zneska izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti, za katere lahko institucija izračuna K_{IRB} za znesek izpostavljenosti vseh osnovnih izpostavljenosti.

8. Kadar ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki izvedenega finančnega instrumenta za zavarovanje tržnih tveganj, vključno z obrestnim ali valutnim tveganjem, lahko institucija temu izvedenemu finančnemu instrumentu dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene prvega pododstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih uvrščena pari passu izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna pari passu uvrščena pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena izvedenemu finančnemu instrumentu.

▼M5

Člen 260

Obravnava listinjenj STS v skladu s SEC-IRBA

V okviru SEC-IRBA se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 259, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

spodnja meja uteži tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju = 10 %

$$p = \max [0{,}3;\ 0{,}5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Člen 261

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom (SEC-SA)

1. V skladu s SEC-SA se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno utežjo tveganja, določeno na naslednji način, v vseh primerih ob upoštevanju spodnje meje 15 %:

$RW = 1\,250\ \%$ ko je $D \leq K_A$

$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}$ ko je $A \geq K_A$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}\right] \quad \text{ko } A < K_A < D$$

pri čemer je:

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256;

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256;

K_A parameter, izračunan v skladu z odstavkom 2;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

pri čemer je:

$a = -(1/(p \cdot K_A))$

$u = D - K_A$

$l = \max (A - K_A; 0)$

p = 1 za izpostavljenost v listinjenju, ki ni izpostavljenost v relistinjenju

2. Za namene odstavka 1 se K_A izračuna na naslednji način:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

pri čemer je:

K_{SA} kapitalska zahteva za osnovno skupino, kakor je opredeljeno v členu 255;

W = razmerje med:

(a) vsoto nominalnega zneska neplačanih osnovnih izpostavljenosti in

(b) vsoto nominalnega zneska vseh osnovnih izpostavljenosti.

▼M5

Za te namene neplačana izpostavljenost pomeni osnovno izpostavljenost, za katero velja kar koli od naslednjega: (i) zamuda pri plačilu je 90 dni ali več; (ii) je v stečajnem postopku ali postopku zaradi insolventnosti; (iii) je predmet izvršbe ali podobnega postopka ali (iv) je neplačana v skladu z dokumentacijo o listinjenju.

Kadar institucija ne pozna statusa nerednosti plačil za 5 % ali manj osnovnih izpostavljenosti v skupini, institucija lahko uporabi SEC-SA, ob upoštevanju naslednje prilagoditve pri izračunu K_A:

▼C6

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Podskupina 1 kadar W znan}}}{EAD\ \text{Skupno}} \times K_A^{\text{Podskupina 1 kadar w znan}}\right) + \frac{EAD_{\text{Podskupina 2 kadar W neznan}}}{EAD\ \text{Skupno}}$$

▼M5

Kadar institucija ne pozna statusa nerednosti plačil za več kot 5 % osnovnih izpostavljenosti v skupini, mora za pozicijo v listinjenju uporabiti utež tveganja v višini 1 250 %.

3. Kadar ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki izvedenega finančnega instrumenta za zavarovanje tržnih tveganj, vključno z obrestnim ali valutnim tveganjem, lahko institucija temu izvedenemu finančnemu instrumentu dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene tega odstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih uvrščena pari passu izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna pari passu uvrščena pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena izvedenemu finančnemu instrumentu.

Člen 262

Obravnava listinjenj STS v skladu s SEC-SA

V okviru SEC-SA se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 261, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

spodnja meja uteži tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju = 10 %

p = 0,5

Člen 263

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (SEC-ERBA)

1. V skladu s SEC-ERBA se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunana v skladu s členom 248, pomnoži z ustrezno utežjo tveganja v skladu s tem členom.

2. Za izpostavljenosti s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na kratkoročni bonitetni oceni, povzame v skladu z odstavkom 7, se uporabljajo naslednje uteži tveganja:

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	Vse druge bonitetne ocene
Utež tveganja	15 %	50 %	100 %	1 250 %

▼M5

3. Za izpostavljenosti z dolgoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na dolgoročni bonitetni oceni, povzame v skladu z odstavkom 7 tega člena, se uporabljajo uteži tveganja iz razpredelnice 2, ustrezno prilagojene za zapadlost tranše (M_T) v skladu s členom 257 in odstavkom 4 tega člena ter za velikost tranše v primeru nenadrejenih tranš v skladu z odstavkom 5 tega člena:

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti	Nadrejena tranša		Nenadrejena (majhna) tranša	
	Zapadlost tranše (M_T)		Zapadlost tranše (M_T)	
	1 leto	5 let	1 leto	5 let
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Vse druge	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. Za določitev uteži tveganja za tranše z zapadlostjo od 1 do 5 let institucije uporabijo linearno interpolacijo med utežmi tveganja, ki se uporabljajo za zapadlosti enega leta oziroma petih let v skladu z razpredelnico 2.

5. Da se upošteva velikost tranše, institucije izračunajo utež tveganja za nenadrejene tranše na naslednji način:

$$RW = [\text{RW po prilagoditvi za zapadlost v skladu z odstavkom 4}] \cdot [1 - \min(T;\ 50\ \%)]$$

▼M5

pri čemer je:

T = velikost tranše, merjena kot D – A

pri čemer je:

D točka izločitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

A točka vključitve, kakor je določeno v skladu s členom 256

6. Za uteži tveganja za nenadrejene tranše na podlagi odstavkov 3, 4 in 5 se uporablja spodnja meja 15 %. Poleg tega takšne uteži tveganja niso nižje od uteži tveganja, ki ustreza hipotetični nadrejeni tranši istega listinjenja z enako bonitetno oceno in zapadlostjo.

7. Za namene uporabe povzetih bonitetnih ocen dodelijo institucije neocenjeni poziciji povzeto bonitetno oceno, ki je enakovredna bonitetni oceni ocenjene referenčne pozicije, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) referenčna pozicija je v vseh pogledih uvrščena *pari passu* neocenjeni poziciji v listinjenju ali, če *pari passu* uvrščena pozicija ne obstaja, je referenčna pozicija neposredno podrejena neocenjeni poziciji;

(b) za referenčno pozicijo ne obstajajo nobena jamstva tretjih oseb ali druge kreditne izboljšave, ki niso na voljo za neocenjeno pozicijo;

(c) zapadlost referenčne pozicije je enaka ali daljša kot zapadlost zadevne neocenjene pozicije;

(d) vse povzete bonitetne ocene se redno posodabljajo, tako da odražajo vse morebitne spremembe bonitetne ocene referenčne pozicije.

8. Kadar ima institucija pozicijo v listinjenju v obliki izvedenega finančnega instrumenta za zavarovanje tržnih tveganj, vključno z obrestnim ali valutnim tveganjem, lahko institucija temu izvedenemu finančnemu instrumentu dodeli povzeto utež tveganja, ki je enaka uteži tveganja referenčne pozicije, izračunani v skladu s tem členom.

Za namene prvega pododstavka je referenčna pozicija tista pozicija, ki je v vseh pogledih uvrščena *pari passu* izvedenemu finančnemu instrumentu ali, če takšna *pari passu* uvrščena pozicija ne obstaja, pozicija, ki je neposredno podrejena izvedenemu finančnemu instrumentu.

Člen 264

Obravnava listinjenj STS v skladu s SEC-ERBA

1. V okviru SEC-ERBA se utež tveganja za pozicijo v listinjenju STS izračuna v skladu s členom 263, ob upoštevanju sprememb, določenih v tem členu.

2. Za izpostavljenosti s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na kratkoročni bonitetni oceni, povzame v skladu s členom 263(7), se uporabljajo naslednje uteži tveganja:

▼M5

Razpredelnica 3

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	Vse druge bonitetne ocene
Utež tveganja	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. Za izpostavljenosti z dolgoročnimi bonitetnimi ocenami ali če se lahko bonitetna ocena, ki temelji na dolgoročni bonitetni oceni, povzame v skladu s členom 263(7), se uteži tveganja določijo v skladu z razpredelnico 4, pri čemer se prilagodijo za zapadlost tranše (M_T) v skladu s členom 257 in členom 263(4) ter za velikost tranše v primeru nenadrejenih tranš v skladu s členom 263(5):

Razpredelnica 4

Stopnja kreditne kakovosti	Nadrejena tranša		Nenadrejena (majhna) tranša	
	Zapadlost tranše (M_T)		Zapadlost tranše (M_T)	
	1 leto	5 let	1 leto	5 let
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Vse druge	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Člen 265

Področje uporabe in operativne zahteve za pristop notranjega ocenjevanja

1. Institucije lahko izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neocenjene pozicije v programih ABCP ali poslih ABCP v skladu s pristopom notranjega ocenjevanja v skladu s členom 266, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 tega člena.

Kadar je institucija dobila dovoljenje, da uporabi pristop notranjega ocenjevanja v skladu z odstavkom 2 tega člena in posebna pozicija v okviru programa ABCP ali posla ABCP spada na področje uporabe, ki

▼M5

ga pokriva to dovoljenje, institucija uporabi ta pristop za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti te pozicije.

2. Pristojni organi institucijam izdajo dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja v okviru jasno opredeljenega področja uporabe, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) vse pozicije v komercialnem zapisu, izdanem v programu ABCP, so ocenjene pozicije;

(b) notranja ocena kreditne kakovosti pozicije odraža javno dostopno metodologijo ocenjevanja ene ali več ECAI za ocenjevanje pozicij v listinjenju, kritih z isto vrsto izpostavljenosti kot so bile listinjene;

(c) komercialni zapis, izdan v programu ABCP, je večinoma izdan tretjim investitorjem;

(d) postopek notranjega ocenjevanja v instituciji je konzervativen vsaj toliko, kot so konzervativne javno dostopne ocene tistih ECAI, ki so podale zunanjo bonitetno oceno za komercialni zapis, izdan v programu ABCP, zlasti kar zadeva stresne dejavnike in druge ustrezne kvantitativne elemente;

(e) metodologija institucije za notranje ocenjevanje upošteva vse ustrezne javno dostopne metodologije ocenjevanja ECAI, ki ocenjujejo komercialni zapis v programu ABCP, in vključuje razrede bonitetnih ocen, ki ustrezajo bonitetnim ocenam ECAI. Institucija v svojih notranjih evidencah dokumentira poročilo s pojasnili, ki opisuje, kako so bile zahteve iz te točke izpolnjene, pri čemer to obrazložitev redno posodablja;

(f) institucija uporablja metodologijo notranjega ocenjevanja za namene notranjega upravljanja tveganja, vključno pri svojih postopkih odločanja, upravljanja informacij in razporejanja notranjega kapitala;

(g) notranji ali zunanji revizorji, ECAI, ali služba institucije za notranje kreditno pregledovanje ali upravljanje tveganj opravljajo redne preglede postopka notranjega ocenjevanja in kakovosti notranjih ocen kreditne kakovosti izpostavljenosti institucije do programa ABCP ali posla ABCP;

(h) institucija spremlja uspešnost svojih notranjih bonitetnih ocen, da ovrednoti učinkovitost svoje metodologije notranjega ocenjevanja, ki jo po potrebi prilagodi, če uspešnost izpostavljenosti redno odstopa od uspešnosti, ki jo opredeljujejo notranje bonitetne ocene;

(i) program ABCP vključuje standarde za izdajo komercialnih zapisov in upravljanje obveznosti v obliki smernic za upravitelja programa vsaj v zvezi z naslednjim:

(i) merili primernosti sredstev, ob upoštevanju točke (j);

(ii) vrstami in denarno vrednostjo izpostavljenosti iz naslova zagotovitve okvirnih likvidnostnih kreditov in kreditnih izboljšav;

▼M5

(iii) porazdelitvijo izgub med pozicijami v listinjenju v programu ABCP ali poslu ABCP;

(iv) pravno in ekonomsko izločitvijo sredstev, prenesenih s subjekta, ki prodaja sredstva;

(j) merila primernosti sredstev v programu ABCP določajo vsaj naslednje:

(i) izključitev nakupa sredstev, ki so dalj časa zapadla ali neplačana;

(ii) omejitev presežne koncentracije do posameznega dolžnika ali geografskega območja; in

(iii) omejitev ročnosti sredstev, ki se jih kupuje;

(k) opravi se analiza kreditnega tveganja in poslovnega profila prodajalca sredstev, ki vključuje vsaj oceno prodajalčevih:

(i) pretekle in pričakovane prihodnje finančne uspešnosti;

(ii) trenutnega tržnega položaja in pričakovane prihodnje konkurenčnosti;

(iii) stopnje finančnega vzvoda, denarnega toka, pokritosti obresti in bonitetne ocene dolga; in

(iv) standardov za izdajo komercialnih zapisov, sposobnosti servisiranja in procesov izterjave;

(l) program ABCP ima politike in procese izterjave, ki upoštevajo operativno sposobnost in kreditno kakovost serviserja ter vsebuje lastnosti, ki zmanjšujejo tveganja v zvezi z uspešnostjo prodajalca in serviserja. Za namene te točke se lahko tveganja v zvezi z uspešnostjo zmanjšujejo s sprožilci, zasnovanimi na trenutni kreditni kakovosti prodajalca ali serviserja, ki preprečujejo združevanje denarnih sredstev v primeru neplačila s strani prodajalca ali serviserja;

(m) skupna ocena izgube skupine sredstev, ki se lahko kupijo v skladu s programom ABCP, upošteva vse vire možnega tveganja, kot sta kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti;

(n) kadar je obseg kreditne izboljšave, ki jo zagotovi prodajalec, zasnovan le na izgubah iz naslova kredita in je tveganje zmanjšanja vrednosti za določeno skupino sredstev pomembno, program ABCP vsebuje ločeno rezervo za tveganje zmanjšanja vrednosti;

(o) obseg zahtevane stopnje izboljšave v okviru programa ABCP se izračuna ob upoštevanju večletnih preteklih informacij, ki vključujejo izgube, neredna plačila, zmanjšanja vrednosti in stopnjo realizacije denarnih terjatev;

(p) program ABCP vsebuje strukturne lastnosti pri nakupu izpostavljenosti, da se zmanjša morebitno kreditno poslabšanje osnovnega portfelja. Take lastnosti lahko vključujejo likvidacijske sprožilce za posamezno skupino izpostavljenosti;

▼M5

(q) institucija oceni značilnosti skupine osnovnih sredstev, kot je njena tehtana povprečna kreditna ocena, ter opredeli morebitne koncentracije do posameznega dolžnika ali geografskega območja in razdrobljenost skupine sredstev.

3. Kadar pregled, določen v točki (g) odstavka 2, opravljajo službe institucije za notranjo revizijo, kreditno pregledovanje ali upravljanje tveganja, so te službe neodvisne od notranjih služb institucije za poslovne odnose in odnose s strankami programa ABCP.

4. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja, se ne vrnejo k uporabi drugih metod za pozicije, ki spadajo na področje uporabe pristopa notranjega ocenjevanja, razen če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) institucija je po mnenju pristojnega organa dokazala, da za to obstajajo utemeljeni razlogi;

(b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Člen 266

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom notranjega ocenjevanja

1. V skladu s pristopom notranjega ocenjevanja institucija dodeli neocenjeno pozicijo v programu ABCP ali poslu ABCP enemu od bonitetnih razredov, določenih v točki (e) člena 265(2), na podlagi njene notranje ocene. Poziciji se dodeli izvedena bonitetna ocena, ki je enaka bonitetnim ocenam, ki ustrezajo navedenemu bonitetnemu razredu, kakor je določeno v točki (e) člena 265(2).

2. Bonitetna ocena, izvedena v skladu z odstavkom 1, je v času, ko je bila prvič dodeljena, vsaj na ravni naložbenega razreda ali boljša in se obravnava kot primerna bonitetna ocena ECAI za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 263 ali členom 264, kakor je ustrezno.

Pododdelek 4

Zgornje meje za pozicije v listinjenju

Člen 267

Najvišja utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju: pristop vpogleda

1. Institucija, ki v vsakem trenutku pozna sestavo osnovnih izpostavljenosti, lahko nadrejeni poziciji v listinjenju dodeli najvišjo utež tveganja, ki je enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja, ki bi se uporabile za osnovne izpostavljenosti, kot da osnovne izpostavljenosti ne bi bile listinjene.

2. V primeru skupin osnovnih izpostavljenosti, kadar institucija uporablja izključno standardizirani pristop ali pristop IRB, je najvišja

▼M5

utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju enaka z izpostavljenostjo tehtanemu povprečju uteži tveganja, ki bi se uporabile za osnovne izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 ali 3, kot da te ne bi bile listinjene.

V primeru mešanih skupin se najvišja utež tveganja izračuna na naslednji način:

(a) kadar institucija uporablja SEC-IRBA, se delu osnovne skupine, za katerega se uporablja standardizirani pristop, dodeli ustrezna utež tveganja standardiziranega pristopa, delu osnovne skupine, za katerega se uporablja pristop IRB, pa ustrezna utež tveganja pristopa IRB;

(b) kadar institucija uporablja SEC-SA ali SEC-ERBA, je najvišja utež tveganja za nadrejene pozicije v listinjenju enaka tehtanemu povprečju uteži tveganja za osnovne izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom.

3. Za namene tega člena vključuje utež tveganja, ki bi se uporabljala pri pristopu IRB v skladu s poglavjem 3, razmerje med:

(a) pričakovanimi izgubami, pomnoženimi z 12,5, in

(b) vrednostjo izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti.

4. Kadar je rezultat izračuna najvišje uteži tveganja v skladu z odstavkom 1 manjša utež tveganja od spodnjih mej za uteži tveganja iz členov 259 do 264, kakor je ustrezno, se ta uporabi namesto njih.

Člen 268

Najvišje kapitalske zahteve

1. Institucija v vlogi originatorja ali sponzorja ali druga institucija, ki uporablja SEC-IRBA, ali institucija v vlogi originatorja ali sponzorja, ki uporablja SEC-SA ali pristop SEC-ERBA, lahko uporabi najvišjo kapitalsko zahtevo za pozicijo v listinjenju v njeni posesti, ki je enaka kapitalskim zahtevam, ki bi se izračunale v skladu s poglavjem 2 ali 3 v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, če ne bi bile listinjene. Za namene tega člena vključuje kapitalska zahteva pristopa IRB znesek pričakovanih izgub, povezanih s temi izpostavljenostmi, izračunan v skladu s poglavjem 3, in znesek nepričakovanih izgub.

2. V primeru mešanih skupin se najvišja kapitalska zahteva določi z izračunom z izpostavljenostjo tehtanega povprečja kapitalskih zahtev za dela osnovnih izpostavljenosti, za katera se uporabljata pristop IRB in standardizirani pristop, v skladu z odstavkom 1.

3. Najvišja kapitalska zahteva je rezultat zmnožka zneska, izračunanega v skladu z odstavkoma 1 ali 2, in največjega dela udeležbe, ki ga ima institucija v zadevnih tranšah (V), izraženega kot odstotek in izračunanega na naslednji način:

(a) za institucijo, ki ima eno ali več pozicij v listinjenju v eni tranši, je V enak razmerju med nominalnim zneskom pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v zadevni tranši, in nominalnim zneskom tranše;

▼M5

(b) za institucijo, ki ima pozicije v listinjenju v različnih tranšah, je V enak največjemu delu udeležbe v vseh tranšah. Za te namene se del udeležbe za vsako od različnih tranš izračuna, kakor je določeno v točki (a).

4. Pri izračunu najvišje kapitalske zahteve za pozicije v listinjenju v skladu s tem členom se celotni znesek morebitnega dobička od prodaje in kuponov za obresti, ki izboljšujejo kreditno kakovost, ki izvirajo iz posla listinjenja, odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1).

Pododdelek 5

Druge določbe

Člen 269

Relistinjenje

1. Za pozicijo v relistinjenju institucije uporabijo SEC-SA v skladu s členom 261, in sicer z naslednjimi spremembami:

(a) W = 0 za vsako izpostavljenost do tranše listinjenja v skupini osnovnih izpostavljenosti;

(b) p = 1,5;

(c) za dobljeno utež tveganja se uporablja spodnja meja uteži tveganja 100 %.

2. K_{SA} za osnovne izpostavljenosti v listinjenju se izračuna v skladu s pododdelkom 2.

3. Najvišje kapitalske zahteve, določene v pododdelku 4, se ne uporabljajo za pozicije v relistinjenju.

4. Kadar je skupina osnovnih izpostavljenosti sestavljena iz mešanice tranš listinjenja in drugih vrst sredstev, se parameter K_A določi kot z nominalno izpostavljenostjo tehtano povprečje K_A, izračunano za vsako podskupino izpostavljenosti posebej.

▼M11

Člen 269a

Obravnava listinjenj nedonosnih izpostavljenosti

1. Za namene tega člena:

(a) „listinjenje nedonosnih izpostavljenosti“ pomeni listinjenje nedonosnih izpostavljenosti, kot je opredeljeno v točki (25) člena 2 Uredbe (EU) 2017/2402;

(b) „kvalificirano tradicionalno listinjenje nedonosnih izpostavljenosti“ pomeni tradicionalno listinjenje nedonosnih izpostavljenosti, pri katerem nevračljivi popust pri odkupni ceni znaša vsaj 50 % neporavnanega zneska osnovnih izpostavljenosti v trenutku, ko so bile prenesene na SSPE.

2. Utež tveganja za pozicijo v listinjenju nedonosnih izpostavljenosti se izračuna v skladu s členom 254 ali 267. Za utež tveganja se uporablja spodnja meja 100 %, razen kadar se uporablja člen 263.

▼M11

3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena institucije pri kvalificiranem tradicionalnem listinjenju nedonosnih izpostavljenosti dodelijo 100-odstotno utež tveganja nadrejeni poziciji v listinjenju, razen kadar se uporablja člen 263.

4. Institucije, ki v skladu s poglavjem 3 za vse izpostavljenosti v skupini osnovnih izpostavljenosti uporabljajo pristop IRB in ne smejo uporabljati lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za te izpostavljenosti, ne uporabljajo SEC-IRBA za izračun zneskov tveganju prilagojene izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju nedonosnih izpostavljenosti ter ne uporabljajo odstavka 5 ali 6.

5. Za namene člena 268(1) se pričakovane izgube, povezane z osnovnimi izpostavljenostmi v kvalificiranem tradicionalnem listinjenju nedonosnih izpostavljenosti, vključijo po odbitku nevračljivega popusta pri odkupni ceni in po potrebi po morebitnih dodatnih posebnih popravkih zaradi kreditnega tveganja.

Institucije opravijo izračun v skladu z naslednjo formulo:

$$CR_{max} = RWEA_{IRB} \cdot 8\% + \max\left[EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + RWEA_{SA} \cdot 8\%$$

pri čemer je:

CR_{max} = najvišja kapitalska zahteva v primeru kvalificiranega tradicionalnega listinjenja nedonosnih izpostavljenosti;

$RWEA_{IRB}$ = vsota zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB;

EL_{IRB} = vsota zneskov pričakovanih izgub za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB;

NRPPD = nevračljivi popust pri odkupni ceni;

EV_{IRB} = vsota vrednosti izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB;

EV_{Pool} = vsota vrednosti izpostavljenosti za vse osnovne izpostavljenosti v skupini;

$SCRA_{IRB}$ = za institucije v vlogi originatorja, posebni popravki zaradi kreditnega tveganja, ki jih institucija izvede v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, za katere se uporablja pristop IRB, le če in kolikor te prilagoditve presegajo nevračljivi popust pri odkupni ceni (NRPPD); za institucije v vlogi investitorja je ta znesek enak nič;

$RWEA_{SA}$ = vsota zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja standardizirani pristop;

6. Z odstopanjem od odstavka 3 tega člena lahko institucije uporabijo nižjo utež tveganja, pri čemer velja spodnja meja 50 %, kadar je z izpostavljenostjo tehtana povprečna utež tveganja, izračunana v skladu s pristopom vpogleda iz člena 267, nižja od 100 %.

▼M11

Za namene prvega pododstavka institucije v vlogi originatorja, ki za pozicijo uporabljajo SEC-IRBA in ki jim je dovoljena uporaba lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za vse osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB v skladu s poglavjem 3, nevračljivi popust pri odkupni ceni in po potrebi vse morebitne dodatne posebne popravke zaradi kreditnega tveganja odštejejo od pričakovanih izgub in vrednosti izpostavljenosti osnovnih izpostavljenosti, povezanih z nadrejeno pozicijo v kvalificiranem tradicionalnem listinjenju nedonosnih izpostavljenosti, v skladu z naslednjo formulo:

$$RW_{max} = \frac{RWEA_{IRB} + \max\left[12.5 \cdot \left(EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}\right); 0\right] + RWEA_{SA}}{\max\left[EV_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + EV_{SA}}$$

pri čemer je:

RW_{max} = utež tveganja pred uporabo spodnje meje, ki se uporablja za nadrejeno pozicijo v kvalificiranem tradicionalnem listinjenju nedonosnih izpostavljenosti, kadar se uporablja pristop vpogleda;

$RWEA_{IRB}$ = vsota zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB;

$RWEA_{SA}$ = vsota zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja standardizirani pristop;

EL_{IRB} = vsota zneskov pričakovanih izgub za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB;

NRPPD = nevračljivi popust pri odkupni ceni;

EV_{IRB} = vsota vrednosti izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja pristop IRB;

EV_{pool} = vsota vrednosti izpostavljenosti za vse osnovne izpostavljenosti v skupini;

EV_{SA} = vsota vrednosti izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti, za katere se uporablja standardizirani pristop;

$SCRA_{IRB}$ = posebni popravki zaradi kreditnega tveganja, ki jih institucija v vlogi originatorja izvede v zvezi z osnovnimi izpostavljenostmi, za katere se uporablja pristop IRB, le če in kolikor te prilagoditve presegajo NRPPD.

7. Za namene tega člena se nevračljivi popust pri odkupni ceni izračuna tako, da se znesek iz točke (b) odšteje od zneska iz točke (a):

(a) neporavnani znesek osnovnih izpostavljenosti listinjenja nedonosnih izpostavljenosti v trenutku, ko so bile te izpostavljenosti prenesene na SSPE;

(b) vsota naslednjega:

(i) začetna prodajna cena tranš ali, kjer je to potrebno, delov tranš listinjenja nedonosnih izpostavljenosti, prodanih tretjim investitorjem, ter

▼M11

(ii) neporavnani znesek tranš ali po potrebi delov tranš tega listinjenja v lasti originatorja merjen v trenutku, ko so bile osnovne izpostavljenosti prenesene na SSPE.

Za namene odstavkov 5 in 6 se v času trajanja posla izračun nevračljivega popusta pri odkupni ceni prilagodi navzdol ob upoštevanju realiziranih izgub. Vsako zmanjšanje neporavnanega zneska osnovnih izpostavljenosti, ki izhaja iz realiziranih izgub, zmanjša tudi nevračljivi popust pri odkupni ceni, pri čemer je spodnja meja nič.

Popust, ki je strukturiran tako, da se lahko v celoti ali delno povrne originatorju, se za namene tega člena ne šteje kot nevračljivi popust pri odkupni ceni.

Člen 270

Nadrejene pozicije v bilančnem listinjenju STS

1. Institucija v vlogi originatorja lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju za bilančno listinjenje STS iz člena 26a(1) Uredbe (EU) 2017/2402 v skladu s členom 260, 262 ali 264 te uredbe, če je primerno, če ta pozicija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) listinjenje izpolnjuje zahteve iz člena 243(2);

(b) pozicija se šteje za nadrejeno pozicijo v listinjenju.

2. EBA spremlja uporabo odstavka 1, predvsem kar zadeva:

(a) tržni obseg in tržni delež bilančnih listinjenj STS, v zvezi s katerimi institucija v vlogi originatorja uporablja odstavek 1, za različne razrede sredstev;

(b) ugotovljeno razporeditev izgub med nadrejeno tranšo in druge tranše bilančnih listinjenj STS, kadar institucija v vlogi originatorja v zvezi z nadrejenimi pozicijami pri takih listinjenjih uporablja odstavek 1;

(c) učinek uporabe odstavka 1 na finančni vzvod institucij;

(d) učinek uporabe bilančnega listinjenja STS, v zvezi s katerim institucija v vlogi originatorja uporablja odstavek 1 za izdajo kapitalskih instrumentov s strani zadevnih institucij v vlogi originatorja.

3. EBA predloži poročilo o svojih ugotovitvah Komisiji do 10. aprila 2023.

▼M11

4. Komisija do 10. oktobra 2023 na podlagi poročila iz odstavka 3 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi tega člena, v katerem še posebej obravnava tveganje prevelikega finančnega vzvoda zaradi uporabe bilančnih listinjenj STS, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo v skladu z odstavkom 1, in morebitno zamenjavo izdaje kapitalskih instrumentov s strani institucij v vlogi originatorja prek take uporabe. Poročilu se po potrebi priloži tudi zakonodajni predlog.

▼M5

Člen 270a

Dodatna utež tveganja

1. Kadar institucija s katerega koli pomembnega vidika ne izpolnjuje zahtev iz poglavja 2 Uredbe (EU) 2017/2402 zaradi lastne malomarnosti ali opustitve, ji pristojni organi odredijo sorazmerno dodatno utež tveganja, ki znaša najmanj 250 % uteži tveganja z zgornjo mejo 1 250 %, ki se uporablja za zadevne pozicije v listinjenju na način, določen v členu 247(6) oziroma členu 337(3) te uredbe. Dodatna utež tveganja se postopno povečuje z vsako naslednjo kršitvijo določb glede skrbnega pregleda in upravljanja tveganj. Pristojni organi upoštevajo izjeme za določena listinjenja iz člena 6(5) Uredbe (EU) 2017/2402 tako, da zmanjšajo utež tveganja, ki bi jo sicer odredili v skladu s tem členom, v zvezi z listinjenjem, za katerega se uporablja člen 6(5) Uredbe (EU) 2017/2402.

2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za okrepitev zbliževanja nadzorniških praks v zvezi z izvajanjem odstavka 1, vključno z ukrepi, ki se sprejmejo v primeru kršitve obveznosti glede skrbnega pregleda in upravljanja tveganj. EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 4

Zunanje bonitetne ocene

Člen 270b

Uporaba bonitetnih ocen ECAI

Institucije lahko za določanje uteži tveganja za pozicijo v listinjenju v skladu s tem poglavjem uporabijo bonitetne ocene le, kadar je bonitetno oceno izdala ali potrdila ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.

▼M5

Člen 270c

Zahteve, ki jih morajo izpolniti bonitetne ocene ECAI

Za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3 lahko institucije uporabijo bonitetno oceno ECAI le, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) med vrstami plačil, ki se odražajo v bonitetni oceni, in vrstami plačil, do katerih je institucija upravičena v skladu s pogodbo, iz katere izhaja zadevna pozicija v listinjenju, ni nobene neskladnosti;

(b) ECAI objavi bonitetne ocene ter analizo izgub in denarnih tokov, občutljivost ocen na spremembe v osnovnih predpostavkah glede ocen, vključno z uspešnostjo osnovnih izpostavljenosti, pa tudi postopke, metodologije, predpostavke in ključne elemente, na katerih temeljijo bonitetne ocene, v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009. Za namene te točke se šteje, da so informacije javno dostopne, kadar so objavljene v dostopni obliki. Informacije, ki so dostopne le omejenemu številu subjektov, ne štejejo kot javno dostopne;

(c) bonitetne ocene so vključene v matriko prehodov ECAI;

(d) bonitetne ocene niti v celoti niti delno ne temeljijo na osebni podpori, ki jo zagotavlja sama institucija. Kadar pozicija v celoti ali delno temelji na osebni podpori, institucija to pozicijo za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3 obravnava, kot da je neocenjena;

(e) ECAI je zavezana k objavi obrazložitev o tem, kako uspešnost osnovnih izpostavljenosti vpliva na bonitetno oceno.

Člen 270d

Uporaba bonitetnih ocen

1. Institucija se lahko odloči, da imenuje eno ali več ECAI, katerih bonitetne ocene se v skladu s tem poglavjem uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: imenovana ECAI).

2. Institucija uporablja bonitetne ocene svojih pozicij v listinjenju dosledno in neselektivno, za te namene pa mora izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) institucija za svoje pozicije v nekaterih tranšah ne uporabi bonitetnih ocen ene ECAI, za svoje pozicije v drugih tranšah v okviru istega listinjenja, ki jih je ali jih ni ocenila prva ECAI, pa bonitetnih ocen druge ECAI;

(b) kadar ima pozicija dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, institucija uporabi manj ugodno bonitetno oceno;

▼M5

(c) kadar ima pozicija tri ali več bonitetnih ocen imenovanih ECAI, se uporabita dve najugodnejši bonitetni oceni. Kadar sta dve najugodnejši bonitetni oceni različni, se uporabi manj ugodna bonitetna ocena;

(d) institucija na lastno pobudo ne zaprosi za umik manj ugodnih bonitetnih ocen.

3. Kadar se za osnovne izpostavljenosti listinjenja v celoti ali delno uporablja primerno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4 in se je učinek takšnega zavarovanja upošteval v bonitetni oceni pozicije v listinjenju s strani imenovane ECAI, institucija uporabi utež tveganja, povezano s to bonitetno oceno. Kadar kreditno zavarovanje iz tega odstavka ni primerno v skladu s poglavjem 4, se bonitetna ocena ne prizna, pozicija v listinjenju pa šteje za neocenjeno.

4. Kadar se za pozicijo v listinjenju uporablja primerno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4 in se je učinek takšnega zavarovanja upošteval v bonitetni oceni imenovane ECAI, institucija pozicijo v listinjenju obravnava, kot da je neocenjena, in izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 4.

Člen 270e

Vzporejanje listinjenj

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za objektivno in dosledno vzporejanje stopenj kreditne kakovosti iz tega poglavja glede na zadevne bonitetne ocene vseh ECAI. Za namene tega člena EBA zlasti:

(a) razlikuje med relativnimi stopnjami tveganja, ki jih odraža posamezna bonitetna ocena;

(b) upošteva kvantitativne dejavnike, kot so stopnje neplačil ali izgub, ter preteklo kakovost bonitetnih ocen vsake ECAI pri različnih kategorijah sredstev;

(c) upošteva kvalitativne dejavnike, kot je razpon poslov, ki jih oceni ECAI, ter metodologijo in pomen njenih bonitetnih ocen, zlasti v zvezi s tem, ali takšne ocene upoštevajo pričakovano izgubo ali prvo izgubo v eurih, ter pravočasno plačilo obresti ali plačilo obresti ob zapadlosti;

(d) si prizadeva zagotoviti, da za pozicije v listinjenju, za katere se na podlagi bonitetnih ocen ECAI uporabi enaka utež tveganja, veljajo enakovredne stopnje kreditnega tveganja.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

POGLAVJE 6

Kreditno tveganje nasprotne stranke

Oddelek 1

Opredelitve pojmov

Člen 271

Določanje vrednosti izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov, naštetih v Prilogi II, institucija določi v skladu s tem poglavjem.

2. Vrednosti izpostavljenosti repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja institucija lahko določi v skladu s tem poglavjem, namesto s poglavjem 4.

Člen 272

Opredelitev pojmov

Za namene tega poglavja in naslova VI tega dela se uporablja naslednja opredelitev pojmov:

Splošni pojmi:

(1) "kreditno tveganje nasprotne stranke" ali "CCR" je tveganje, da nasprotna stranka v poslu postane neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov posla;

Vrste poslov:

(2) "posli z dolgim rokom poravnave" so posli, pri katerih nasprotna stranka prevzame obveznost, da bo izročila vrednostni papir, blago ali tujo valuto za gotovino, druge finančne instrumente ali blago, ali obratno, na datum poravnave ali izročitve, ki je naveden v pogodbi in je kasnejši od običajnega tržnega standardnega roka za to vrsto posla ali pet delovnih dni po datumu, na katerega je institucija sklenila posel, pri čemer se upošteva zgodnejši datum;

(3) "posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja" so posli, s katerimi institucija odobri kredit v povezavi z nakupom, prodajo, pokrivanjem stroškov financiranja pri posoji in izposoji vrednostnih papirjev ali trgovanjem z njimi. Posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja ne vključujejo drugih posojil, ki so zavarovana s premoženjem v obliki vrednostnih papirjev.

Niz pobotov, nizi varovanj in z njimi povezani izrazi:

(4) "niz pobotov" je skupina poslov med institucijo in eno samo nasprotno stranko, ki je predmet pravno izvršljive dvostranske pogodbe o pobotu, priznane na podlagi oddelka 7 in poglavja 4.

Vsak posel, za katerega se ne uporablja pravno izvršljiva dvostranska pogodba o pobotu, priznana na podlagi oddelka 7, se za namen tega poglavja obravnava kot samostojni niz pobotov.

▼B

Po metodi notranjih modelov, določeni v oddelku 6, se vsi nizi pobotov z eno samo nasprotno stranko lahko obravnavajo kot en sam niz pobotov, če so modelirane negativne tržne vrednosti posameznih nizov pobotov v oceni pričakovane izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: EE) enake 0.

(5) "tveganost pozicije" je vrednost tveganja, ki je dodeljena poslu na podlagi standardizirane metode iz oddelka 5 po vnaprej določenem algoritmu;

▼M8

(6) "niz varovanj" pomeni skupino poslov v enem samem nizu pobotov, pri katerih je dovoljen popoln ali delen pobot za določanje potencialne prihodnje izpostavljenosti na podlagi metod iz oddelka 3 ali 4 tega poglavja;

▼B

(7) "dogovor o vzdrževanju kritja" je dogovor ali določba v dogovoru, na podlagi katerega mora ena nasprotna stranka drugi nasprotni stranki zagotoviti zavarovanje s premoženjem, kadar izpostavljenost druge nasprotne stranke do prve nasprotne stranke preseže določeno raven;

▼M8

(7a) "dogovor o enosmernem vzdrževanju kritja" pomeni dogovor o vzdrževanju kritja, na podlagi katerega mora institucija predložiti gibljivo kritje nasprotni stranki, vendar ni upravičena do prejema gibljivega kritja s strani te nasprotne stranke, ali obratno;

▼B

(8) "prag kritja" je največji znesek izpostavljenosti, ki ostaja neporavnan, preden ima ena stranka pravico zahtevati zavarovanje s premoženjem;

(9) "obdobje kritja za tveganje" je čas od zadnje zagotovitve zavarovanja s premoženjem, ki krije niz pobotov poslov, z nasprotno stranko, ki je postala neplačnik, do trenutka, ko so posli zaključeniin je nastalo tržno tveganje ponovno varovano;

(10) ►C2 "efektivna zapadlost" niza pobotov z zapadlostjo več kakor eno leto na podlagi metode notranjih modelov je razmerje med vsoto ◄ pričakovane izpostavljenosti v času trajanja poslov v nizu pobotov, ki je diskontirana z netvegano stopnjo donosa in deljena z vsoto pričakovane izpostavljenosti v enem letu v nizu pobotov, ki je diskontirana z netvegano stopnjo donosa;

Ta efektivna zapadlost se lahko prilagodi tako, da odrazi tveganje obnovitve, ki nastane zaradi nadomestitve pričakovane izpostavljenosti z efektivno pričakovano izpostavljenostjo za obdobja predvidevanja, ki trajajo manj kakor eno leto;

(11) "pobot med različnimi kategorijami produktov" pomeni vključitev poslov z različnimi kategorijami produktov v isti niz pobotov na podlagi pravil za pobot med različnimi kategorijami produktov iz tega poglavja;

▼M8

(12) "tekoča tržna vrednost" ali "CMV" pomeni neto tržno vrednost vseh poslov v nizu pobotov, kar vključuje vse prejeto ali dano zavarovanje s premoženjem, pri čemer se pobotajo pozitivne in negativne tržne vrednosti;

▼M8

(12a) "neto znesek neodvisnega zavarovanja s premoženjem" ali "NICA" pomeni vsoto nestanovitnosti prilagojenih neto vrednosti zavarovanja s premoženjem, prejetega oziroma danega v zvezi z nizom pobotov, razen gibljivega kritja;

▼B

Porazdelitev

(13) "porazdelitev tržnih vrednosti" je napovedovanje verjetnostne porazdelitve neto tržnih vrednosti poslov v nizu pobotov za prihodnji datum (obdobje predvidevanja) glede na realizirano tržno vrednost navedenih poslov na datum napovedi;

(14) "porazdelitev izpostavljenosti" je napovedovanje verjetnostne porazdelitve tržnih vrednosti poslov tako, da se za negativne neto tržne vrednosti določi vrednost nič;

(15) "na tveganje neobčutljiva porazdelitev" je porazdelitev tržnih vrednosti poslov ali izpostavljenosti v prihodnjem obdobju, pri čemer se porazdelitev izračuna z uporabo tržnih vgrajenih vrednosti, kakršne so vgrajene nestanovitnosti;

(16) "dejanska porazdelitev" je porazdelitev tržnih vrednosti poslov ali izpostavljenosti v prihodnjem obdobju, pri čemer se porazdelitev izračuna s preteklimi ali realiziranimi vrednostmi, kakršne so nestanovitnosti, izračunane z uporabo preteklih sprememb cen ali tečajev tujih valut in obrestnih mer;

Merjenje in prilagoditve izpostavljenosti

(17) "tekoča izpostavljenost" pomeni večjo izmed vrednosti nič in tržne vrednosti posla ali portfelja poslov v okviru niza pobotov z nasprotno stranko, ki bi predstavljala izgubo ob neplačilu nasprotne stranke, ob predpostavki, da v primeru insolventnosti ali likvidacijevrednost navedenih poslov ne bo poplačana;

(18) "konična oziroma največja izpostavljenost" je visok percentil porazdelitve izpostavljenosti na določen prihodnji datum pred datumom zapadlosti posla v nizu pobotov ki ima najdaljšo zapadlost;

(19) "pričakovana izpostavljenost" (v nadaljnjem besedilu: EE) je povprečje porazdelitve izpostavljenosti na določen prihodnji datum pred datumom zapadlosti posla v nizu pobotov, ki ima najdaljšo zapadlostjo;

(20) "efektivna pričakovana izpostavljenost na poseben datum (v nadaljnjem besedilu: efektivna EE)" pomeni največjo pričakovano izpostavljenost, ki nastopi na ta datum ali kateri koli predhodni datum. Alternativno se lahko na poseben datum opredeli tudi kot večja od pričakovane izpostavljenost, ki nastopi na ta datum, ali efektivne pričakovane izpostavljenost na kateri koli predhodni datum,;

(21) "pričakovana pozitivna izpostavljenost"(v nadaljnjem besedilu: EPE) je tehtano povprečje pričakovanih izpostavljenosti v določenem časovnem obdobju, pri čemer je utež razmerje, ki ga posamezna pričakovana izpostavljenost predstavlja v celotnem časovnem obdobju;

Pri izračunavanju kapitalskih zahtev institucije vzamejo povprečje prvega leta ali, če vse pogodbe v okviru niza pobotov zapadejo prej kakor v enem letu, povprečje v obdobju do zapadlosti pogodbe z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov;

▼B

(22) "efektivna pričakovana pozitivna izpostavljenost" (v nadaljnjem besedilu efektivna EPE)" je tehtano povprečje efektivne pričakovane izpostavljenosti niza pobotov v prvem letu, ali, če vse pogodbe v nizu pobotov zapadejo prej kakor v enem letu, povprečje v obdobju do zapadlosti pogodbe z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov, pri čemer je utež delež, ki ga posamezna pričakovana izpostavljenost predstavlja v celotnem časovnem obdobju;

Tveganja, povezana s CCR:

(23) "tveganje obnovitve" je vrednost, za katero je EPE podcenjena, kadar se pričakuje, da bodo prihodnji posli z nasprotno stranko potekali redno;

Dodatna izpostavljenost, ustvarjena z navedenimi prihodnjimi posli, ni vključena v izračun EPE;

(24) "nasprotna stranka" za namene oddelka 7 pomeni katero koli pravno ali fizično osebo, ki sklene pogodbo o pobotu in je sposobna veljavno skleniti ta posel;

(25) "pogodba o pobotu med različnimi kategorijami produktov" pomeni dvostranski pogodbeni dogovor med institucijo in nasprotno stranko, ki (na podlagi pobota poslov, ki so predmet pogodbe) vzpostavi eno samo pravno obveznost, ki zajema vse dvostranske okvirne pogodbe in posle, razvrščene v različne kategorije produktov, ki so vključene v sporazum.

Za namene te opredelitve "različne kategorije produktov" pomenijo:

(a) repo posle in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga,

(b) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(c) pogodbe, naštete v Prilogi II;

(26) "plačilna stran" pomeni dogovorjeno plačilo v poslu z izvedenim finančnim instrumentom OTC z linearnim profilom tveganja, ki določa izmenjavo finančnega instrumenta za plačilo.

V primeru poslov, ki določajo izmenjavo plačila za plačilo, sta ti dve plačilni strani sestavljeni iz pogodbeno dogovorjenih bruto plačil, vključno s hipotetičnim zneskom posla.

Oddelek 2

Metode za izračun vrednosti izpostavljenosti

Člen 273

Metode za izračun vrednosti izpostavljenosti

▼M8

1. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti za pogodbe, navedene v Prilogi II, na podlagi ene od metod iz oddelkov 3 do 6 v skladu s tem členom.

▼M8

Institucija, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 273a(1), ne uporablja metode iz oddelka 4. Institucija, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 273a(2), ne uporablja metode iz oddelka 5.

Institucije lahko znotraj skupine trajno uporabljajo kombinacijo metod iz oddelkov 3 do 6. Posamezna institucija ne sme trajno uporabljati kombinacije metod iz oddelkov 3 do 6.

▼B

2. Če institucija pridobi dovoljenje pristojnih nadzornih organov v skladu s členom 283(1) in (2), lahko institucija na podlagi metode notranjih modelov iz oddelka 6 določi vrednost izpostavljenosti za naslednje postavke:

(a) pogodbe, naštete v Prilogi II;

(b) repo posle;

(c) posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;

(d) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(e) posle z dolgim rokom poravnave.

3. Ko institucija za izpostavljenosti iz netrgovalne knjige ali za izpostavljenosti tveganju nasprotne stranke kupi zavarovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom, lahko kapitalsko zahtevo za zavarovane izpostavljenosti izračuna na podlagi enega od naslednjega:

(a) členov 233 do 236;

(b) v skladu s členom 153(3) ali členom 183, če je bilo dano dovoljenje v skladu s členom 143.

Če institucija ne uporabi pristopa (ii) iz točke (h) člena 299(2), je vrednost izpostavljenosti CCR za te kreditne izvedene finančne instrumente enaka nič.

4. Ne glede na odstavek 3 se lahko institucija odloči, da za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke v izračun dosledno vključuje vse kreditne izvedene finančne instrumente, ki niso vključeni v trgovalno knjigo in so kupljeni za varovanje za izpostavljenost iz ►C2 netrgovalne knjige ◄ ali za izpostavljenost za kreditno tveganje nasprotne stranke, če je kreditno zavarovanje priznano v skladu s to uredbo.

5. Vrednost izpostavljenosti za CCR iz naslova prodanih kreditnih zamenjav v netrgovalni knjigi, ki se obravnavajo kot kreditno zavarovanje, ki ga daje institucija in se zanje izračunava kapitalska zahteva za CCR za celotni hipotetični znesek; je enaka 0.

▼M8

6. Na podlagi metod iz oddelkov 3 do 6 je vrednost izpostavljenosti za dano nasprotno stranko enaka vsoti vseh vrednosti izpostavljenosti, ki so izračunane za vsak niz pobotov z navedeno nasprotno stranko.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se, kadar se eden od dogovorov o vzdrževanju kritja uporablja za več nizov pobotov s to nasprotno stranko in institucija za izračun vrednosti izpostavljenosti teh nizov pobotov uporablja eno od metod iz oddelkov 3 do 6, vrednost izpostavljenosti izračuna v skladu z zadevnim oddelkom.

▼M8

Za dano nasprotno stranko je vrednost izpostavljenosti za dani niz pobotov izvedenih finančnih instrumentov OTC, navedenih v Prilogi II, izračunana v skladu s tem poglavjem, enaka nič ali, če je ta višja, razliki med vsoto vrednosti izpostavljenosti za vse nize pobotov z nasprotno stranko ter vsoto prilagoditev kreditnega vrednotenja za to nasprotno stranko, ki jih je institucija pripoznala kot odpis. Prilagoditve kreditnega vrednotenja se izračunajo brez upoštevanja izravnavajoče prilagoditve vrednosti obremenitev, pripisane lastnemu kreditnemu tveganju podjetja, ki je že bila izključena iz kapitala v skladu s točko (c) člena 33(1).

7. Institucije lahko pri izračunu vrednosti izpostavljenosti v skladu z metodami iz oddelkov 3, 4 in 5 pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki sta vključeni v isto pogodbo o pobotu in se popolnoma ujemata, obravnavajo kot eno samo pogodbo s hipotetično vrednostjo, enako nič.

Za namene prvega pododstavka se pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih OTC popolnoma ujemata, kadar izpolnjujeta vse naslednje pogoje:

(a) imata nasprotni poziciji tveganja;

(b) njune značilnosti, z izjemo datuma trgovanja, so identične;

(c) njuni denarni tokovi se v celoti pobotajo.

8. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova poslov z dolgim rokom poravnave z uporabo katere koli od metod iz oddelkov 3 do 6 tega poglavja ne glede na metodo, ki jo je institucija izbrala za obravnavo izvedenih finančnih instrumentov OTC in repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ter poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja. Institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3, lahko pri izračunu kapitalskih zahtev za posle z dolgim rokom poravnave trajno uporablja uteži tveganja na podlagi pristopa iz poglavja 2 ne glede na pomembnost teh pozicij.

9. Za metode iz oddelkov 3 do 6 tega poglavja institucije obravnavajo posle, pri katerih je bilo ugotovljeno posebno tveganje neugodnih gibanj, v skladu s členom 291(2), (4), (5) in (6).

Člen 273a

Pogoji za uporabo poenostavljenih metod za izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Institucija lahko izračuna vrednost izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z metodo iz oddelka 4, če je obseg njenih bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca, enak ali nižji od obeh naslednjih pragov:

(a) 10 % bilančne vsote institucije;

(b) 300 milijonov EUR.

▼M8

2. Institucija lahko izračuna vrednost izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z metodo iz oddelka 5, če je obseg njenih bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca, enak ali nižji od obeh naslednjih pragov:

(a) 5 % bilančne vsote institucije;

(b) 100 milijonov EUR.

3. Institucije za namene odstavkov 1 in 2 izračunajo obseg svojih bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi podatkov na zadnji dan vsakega meseca v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) pozicije v izvedenih finančnih instrumentih se vrednotijo po njihovih tržnih vrednostih na dani datum; če tržna vrednost pozicije na dani datum ni na voljo, institucije uporabijo pošteno vrednost pozicije na ta datum; če tržna in poštena vrednost pozicije na dani datum nista na voljo, institucije za to pozicijo uporabijo zadnjo razpoložljivo tržno ali pošteno vrednost;

(b) absolutna vrednost dolgih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih se sešteje z absolutno vrednostjo kratkih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih;

(c) vključijo se vse pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, razen kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki so pripoznani kot notranje varovanje pred izpostavljenostmi kreditnemu tveganju iz netrgovalne knjige.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 ali 2, kot je ustrezno, kadar posli z izvedenimi finančnimi instrumenti na konsolidirani podlagi ne presegajo pragov iz odstavka 1 ali 2, kot je ustrezno, se lahko institucija, ki je vključena v konsolidacijo in bi morala uporabljati metodo iz oddelka 3 ali 4, ker presega te pragove na posamični podlagi, po odobritvi s strani pristojnih organov namesto tega odloči uporabiti metodo, ki bi se uporabljala na konsolidirani podlagi.

5. Institucije uradno obvestijo pristojne organe o uporabi oziroma prenehanju uporabe metod iz oddelka 4 ali 5, s katerimi izračunavajo vrednost izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih.

6. Institucije ne sklepajo poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti ali kupujejo ali prodajajo izvedenih finančnih instrumentov izključno z namenom izpolnjevanja katerega koli pogoja iz odstavkov 1 in 2 med mesečno oceno.

Člen 273b

Neizpolnjevanje pogojev za uporabo poenostavljenih metod za izračun vrednosti izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucija, ki ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz člena 273a(1) ali (2), o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ.

2. Institucija preneha izračunavati vrednosti izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z oddelkom 4 ali 5, kot je ustrezno, v roku treh mesecev od tega, ko nastopi nekaj od naslednjega:

▼M8

(a) institucija tri zaporedne mesece ne izpolnjuje pogojev iz točke (a) člena 273a(1) ali (2), kot je ustrezno, ali pogojev iz točke (b) člena 273a(1) ali (2), kot je ustrezno;

(b) institucija v zadnjih 12 mesecih več kot 6 mesecev ne izpolnjuje pogojev iz točke (a) člena 273a(1) ali (2), kot je ustrezno, ali pogojev iz točke (b) člena 273a(1) ali (2), kot je ustrezno.

3. Kadar je institucija prenehala izračunavati vrednosti izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih v skladu z oddelkom 4 ali 5, kot je ustrezno, lahko začne vrednost izpostavljenosti svojih pozicij v izvedenih finančnih instrumentih znova izračunavati na način iz oddelka 4 ali 5 le, če pristojnemu organu dokaže, da je v enoletnem obdobju brez prekinitev izpolnjevala vse pogoje iz člena 273a(1) ali (2).

Oddelek 3

Standardizirani pristop za kreditno tveganje nasprotne stranke

Člen 274

Vrednost izpostavljenosti

1. Institucija lahko izračuna eno samo vrednost izpostavljenosti na ravni niza pobotov za vse posle, ki jih zajema pogodba o pobotu, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pogodba o pobotu spada v eno od vrst pogodbenih pobotov iz člena 295;

(b) pogodbo o pobotu so priznali pristojni organi v skladu s členom 296;

(c) institucija je izpolnila obveznosti iz člena 297 v zvezi s pogodbo o pobotu.

Če kateri koli od pogojev iz prvega pododstavka ni izpolnjen, institucija vsak posel obravnava, kot da je samostojen niz pobotov.

2. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti niza pobotov v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje nasprotne stranke, kot sledi:

$$\text{vrednost izpostavljenosti} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški, izračunani v skladu s členom 275, in

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost, izračunana v skladu s členom 278;

$\alpha = 1{,}4$.

3. Vrednost izpostavljenosti niza pobotov, ki je predmet pogodbenega dogovora o vzdrževanju kritja, je lahko največ enaka vrednosti izpostavljenosti istega niza pobotov, ki ni predmet nobenega dogovora o vzdrževanju kritja.

▼M8

4. Kadar se za isti niz pobotov uporablja več dogovorov o vzdrževanju kritja, institucije dodelijo vsak dogovor o vzdrževanju kritja v skupino poslov v nizu pobotov, za katere se pogodbeno uporablja ta dogovor o vzdrževanju kritja, in izračunajo vrednost izpostavljenosti ločeno za vsako od teh skupin poslov.

5. Institucije lahko določijo vrednost izpostavljenosti nič za niz pobotov, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) niz pobotov sestavljajo izključno prodane opcije;

(b) tekoča tržna vrednost niza pobotov je vedno negativna;

(c) institucija je za vse opcije, vključene v niz pobotov, prejela premijo vnaprej, da se je zajamčila izvršitev pogodb;

(d) niz pobotov ni predmet nobenega dogovora o vzdrževanju kritja.

6. Za namen izračuna vrednosti izpostavljenosti niza pobotov v skladu s tem oddelkom institucije v nizu pobotov nadomestijo posle, ki so omejena linearna kombinacija kupljenih ali prodanih nakupnih ali prodajnih opcij, z vsemi posamičnimi opcijami, ki tvorijo to linearno kombinacijo, obravnavanimi kot posamezen posel. Vsaka takšna kombinacija opcij se obravnava kot posamezen posel v nizu pobotov, v katerega je kombinacija vključena za namen izračuna vrednosti izpostavljenosti.

7. Za vrednost izpostavljenosti posla s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ki predstavlja dolgo pozicijo v osnovnem instrumentu, se lahko določi zgornja meja, ki je enaka znesku neporavnane neplačane premije, če se posel obravnava kot lasten niz pobotov, ki ni predmet dogovora o vzdrževanju kritja.

Člen 275

Nadomestitveni stroški

1. Institucije izračunajo nadomestitvene stroške RC za nize pobotov, ki niso predmet dogovora o vzdrževanju kritja, v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Institucije izračunajo nadomestitvene stroške za posamične nize pobotov, ki so predmet dogovora o vzdrževanju kritja, v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

VM = nestanovitnosti prilagojena vrednost neto gibljivega kritja, prejetega ali danega, kot je ustrezno, v zvezi z nizom pobotov na redni osnovi za zmanjšanje sprememb CMV niza pobotov;

TH = prag kritja, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov, pod katerim institucija ne more zahtevati zavarovanja s premoženjem, in

▼M8

MTA = najnižji znesek prenosa, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov.

3. Institucije izračunajo nadomestitvene stroške za več nizov pobotov, ki so predmet istega dogovora o vzdrževanju kritja, v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i,\ 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA},\ 0\},\ 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i,\ 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA},\ 0\},\ 0\right\}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

i = indeks, ki označuje nize pobotov, ki so predmet posameznega dogovora o vzdrževanju kritja;

CMV_i = CMV niza pobotov i;

VM_{MA} = vsota nestanovitnosti prilagojenih vrednosti zavarovanja s premoženjem, prejetega ali danega, kot je ustrezno, v zvezi z več nizi pobotov na redni osnovi za zmanjšanje sprememb njihovih CMV in

$NICA_{MA}$ = vsota nestanovitnosti prilagojenih vrednosti zavarovanja s premoženjem, prejetega ali danega, kot je ustrezno, v zvezi z več nizi pobotov, razen VM_{MA}.

Za namene prvega pododstavka se lahko $NICA_{MA}$ izračuna na ravni posla, na ravni niza pobotov ali na ravni vseh nizov pobotov, za katere se uporablja dogovor o vzdrževanju kritja, odvisno od ravni, na kateri se uporablja dogovor o vzdrževanju kritja.

Člen 276

Pripoznavanje in obravnava zavarovanja s premoženjem

1. Institucije za namene tega oddelka izračunajo zneske zavarovanja s premoženjem VM, VM_{MA}, NICA in $NICA_{MA}$ ob uporabi vseh naslednjih zahtev:

(a) če vsi posli, vključeni v niz pobotov, spadajo v trgovalno knjigo, se pripozna samo zavarovanje s premoženjem, ki je primerno v skladu s členoma 197 in 299;

(b) če niz pobotov vsebuje vsaj en posel, ki spada v netrgovalno knjigo, se pripozna samo zavarovanje s premoženjem, ki je primerno v skladu s členom 197;

(c) zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, se pripozna s pozitivnim predznakom, zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, pa se pripozna z negativnim predznakom;

(d) nestanovitnosti prilagojena vrednost katere koli vrste prejetega ali danega zavarovanja s premoženjem se izračuna v skladu s členom 223; institucije za namene tega izračuna ne uporabijo metode iz člena 225;

(e) ista postavka zavarovanja s premoženjem se ne vključi hkrati tako v VM kot v NICA;

(f) ista postavka zavarovanja s premoženjem se ne vključi hkrati tako v VM_{MA} kot v $NICA_{MA}$;

▼M8

(g) vsako zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, ki je ločeno od sredstev te nasprotne stranke in je zaradi te ločitve izvzeto iz stečaja v primeru neplačila ali insolventnosti navedene nasprotne stranke, se ne pripozna pri izračunu NICA in $NICA_{MA}$.

2. Institucije za izračun nestanovitnosti prilagojene vrednosti danega zavarovanja s premoženjem iz točke (d) odstavka 1 tega člena formulo iz člena 223(2) nadomestijo z naslednjo formulo:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

pri čemer je:

C_{VA} = nestanovitnost prilagojene vrednosti danega zavarovanja s premoženjem; in

C = zavarovanje s premoženjem;

H_c in H_{fx} sta opredeljena v skladu s členom 223(2).

3. Institucije za namene točke (d) odstavka 1 določijo obdobje unovčenja, ki je relevantno za izračun nestanovitnosti prilagojene vrednosti vsakega prejetega ali danega zavarovanja s premoženjem, v skladu z enim od naslednjih obdobij:

(a) eno leto za nize pobotov iz člena 275(1);

(b) obdobje kritja za tveganje, določeno v skladu s točko (b) člena 279c(1), za nize pobotov iz člena 275(2) in (3).

Člen 277

Razporeditev poslov v kategorije tveganja

1. Institucije razporedijo vsak posel niza pobotov v eno od naslednjih kategorij tveganja, da določijo potencialno prihodnjo izpostavljenost niza pobotov iz člena 278:

(a) obrestno tveganje;

(b) valutno tveganje;

(c) kreditno tveganje;

(d) tveganje lastniških finančnih instrumentov;

(e) blagovno tveganje;

(f) druga tveganja.

2. Institucije razporeditev iz odstavka 1 opravijo na podlagi primarnega povzročitelja tveganja posla z izvedenimi finančnimi instrumenti. Primarni povzročitelj tveganja je edini pomemben povzročitelj tveganja posla z izvedenimi finančnimi instrumenti.

▼M8

3. Institucije z odstopanjem od odstavka 2 razporedijo posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, ki imajo več kot enega pomembnega povzročitelja tveganja, v več kot eno kategorijo tveganja. Če vsi pomembni povzročitelji tveganja enega od navedenih poslov spadajo v isto kategorijo tveganja, morajo institucije ta posel samo enkrat razporediti v to kategorijo tveganja na podlagi najpomembnejšega povzročitelja tveganja. Če pomembni povzročitelji tveganja enega od navedenih poslov spadajo v različne kategorije tveganja, institucije ta posel razporedijo po enkrat v vsako kategorijo tveganja, za katero ima posel vsaj enega pomembnega povzročitelja tveganja, na podlagi najpomembnejšega povzročitelja tveganja v tej kategoriji tveganja.

4. Institucije ne glede na odstavke 1, 2 in 3 pri razporejanju poslov v kategorije tveganja iz odstavka 1 uporabljajo naslednji zahtevi:

(a) če je primarni povzročitelj tveganja posla ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v zadevni kategoriji tveganja za posle iz odstavka 3 spremenljivka inflacije, institucije razporedijo posel v kategorijo obrestnega tveganja;

(b) če je primarni povzročitelj tveganja posla ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v zadevni kategoriji tveganja za posle iz odstavka 3 spremenljivka podnebnih razmer, institucije razporedijo posel v kategorijo blagovnega tveganja.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) metodo za opredelitev poslov z le enim pomembnim povzročiteljem tveganja;

(b) metodo za opredelitev poslov z več kot enim pomembnim povzročiteljem tveganja in za določitev najpomembnejšega od teh povzročiteljev tveganja za namene odstavka 3.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 277a

Nizi varovanj

1. Institucije določijo ustrezne nize varovanj za vsako kategorijo tveganja niza pobotov in uvrstijo vsak posel v te nize varovanj, kot sledi:

(a) posli, razporejeni v kategorijo obrestnega tveganja, se uvrstijo v isti niz varovanj samo, če je njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), denominiran v isti valuti;

▼M8

(b) posli, razporejeni v kategorijo valutnega tveganja, se uvrstijo v isti niz varovanj samo, če njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), temelji na istem valutnem paru;

(c) vsi posli, razporejeni v kategorijo kreditnega tveganja, se uvrstijo v isti niz varovanj;

(d) vsi posli, uvrščeni v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov, se uvrstijo v isti niz varovanj;

(e) posli, razporejeni v kategorijo blagovnega tveganja, se uvrstijo v enega od naslednjih nizov varovanj glede na naravo njihovega primarnega povzročitelja tveganja ali najpomembnejšega povzročitelja tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3):

(i) energija;

(ii) kovine;

(iii) kmetijski proizvodi;

(iv) drugo blago

(v) podnebne razmere;

(f) posli, razporejeni v kategorijo drugih tveganj, se uvrstijo v isti niz varovanj samo, če je njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), identičen.

Za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka se posli, razporejeni v kategorijo obrestnega tveganja, ki imajo za primarnega povzročitelja tveganja spremenljivko inflacije, uvrstijo v ločene nize varovanj, ki niso isti kot nizi varovanj, vzpostavljeni za posle, razporejene v kategorijo obrestnega tveganja, ki za primarnega povzročitelja tveganja nimajo spremenljivke inflacije. Ti posli se uvrstijo v isti niz varovanj samo, če je njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), denominiran v isti valuti.

2. Institucije z odstopanjem od odstavka 1 tega člena vzpostavijo ločene posamezne nize varovanj v vsaki kategoriji tveganja za naslednje posle:

(a) posle, za katere je primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), vgrajena tržna nestanovitnost ali realizirana nestanovitnost povzročitelja tveganja ali pa korelacija med dvema povzročiteljema tveganja;

(b) posle, za katere je primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), razlika med dvema povzročiteljema tveganja, razporejenima v isto kategorijo tveganja, ali posle, sestavljene iz dveh plačilnih strani, denominiranih v isti valuti, pri katerih je povzročitelj tveganja, ki spada v isto kategorijo tveganja kot primarni povzročitelj tveganja, vsebovan v drugi plačilni strani od tiste, ki vsebuje primarnega povzročitelja tveganja.

▼M8

Institucije za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka uvrstijo posle v isti niz varovanj zadevne kategorije tveganja samo, če je njihov primarni povzročitelj tveganja ali najpomembnejši povzročitelj tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3), identičen.

Institucije za namene točke (b) prvega pododstavka uvrstijo posle v isti niz varovanj zadevne kategorije tveganja samo, če je par povzročiteljev tveganja v teh poslih, kot je opisan v navedeni točki, identičen in med obema povzročiteljema tveganja v tem paru obstaja pozitivna korelacija. V nasprotnem primeru institucije uvrstijo posle iz točke (b) prvega pododstavka v enega od nizov varovanj, vzpostavljenih v skladu z odstavkom 1, na podlagi samo enega od obeh povzročiteljev tveganja iz točke (b) prvega pododstavka.

3. Institucije na zahtevo pristojnih organov razkrijejo število nizov varovanj, vzpostavljenih v skladu z odstavkom 2 tega člena za vsako kategorijo tveganja, skupaj s primarnim povzročiteljem tveganja ali najpomembnejšim povzročiteljem tveganja v dani kategoriji tveganja za posle iz člena 277(3) ali parom povzročiteljev tveganja vsakega od teh nizov varovanj ter številom poslov v vsakem od teh nizov varovanj.

Člen 278

Potencialna prihodnja izpostavljenost

1. Institucije izračunajo potencialno prihodnjo izpostavljenost (PFE) niza pobotov na naslednji način:

$$\text{PFE} = \text{multiplikator} \cdot \sum_{a} \text{AddOn}^{(a)}$$

pri čemer je:

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost;

a = indeks, ki označuje kategorije tveganja, vključene v izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti niza pobotov;

$\text{AddOn}^{(a)}$ = pribitek za kategorijo tveganja „a“, izračunan v skladu s členi 280a do 280f, kot je ustrezno, in

multiplikator = multiplikacijski faktor, izračunan v skladu s formulo iz odstavka 3.

Institucije za namene tega izračuna v izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti niza pobotov vključijo pribitek za dano kategorijo tveganja, če je bil vsaj en posel niza pobotov razporejen v to kategorijo tveganja.

2. Potencialna prihodnja izpostavljenost več nizov pobotov, ki so predmet enega dogovora o vzdrževanju kritja, kot je navedeno v členu 275(3), se izračuna kot vsota potencialne prihodnje izpostavljenosti vseh posameznih nizov pobotov, kot da ne bi bili predmet nikakršnega dogovora o vzdrževanju kritja.

▼M8

3. Za namene odstavka 1 se multiplikator izračuna na naslednji način:

$$\text{multiplikator} = \begin{cases} 1 \text{ if } z \geq 0 \\ \min\{1,\ \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\} \text{ if } z < 0 \end{cases}$$

pri čemer je:

$\text{Floor}_m = 5\ \%$

$y = 2 \cdot (1 - \text{Floor}_m) \cdot \Sigma_a \text{AddOn}^{(a)}$;

$$z = \begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA za nize pobotov iz člena 275(1)} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA za nize pobotov iz člena 275(2)} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i \text{ za nize pobotov iz člena 275(3)}; \end{cases}$$

NICA_i = neto znesek neodvisnega zavarovanja s premoženjem, izračunan samo za posle, vključene v niz pobotov „i“. NICA_i se izračuna na ravni posla ali na ravni niza pobotov, odvisno od dogovora o vzdrževanju kritja.

Člen 279

Izračun pozicije tveganja

Institucije za namen izračuna pribitkov za kategorije tveganja iz členov 280a do 280f izračunajo pozicije tveganja za vsak posel iz niza pobotov, kot sledi:

pozicija tveganja = $\delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$

pri čemer je:

δ = nadzorniška delta posla, izračunana v skladu s formulo, določeno v členu 279a;

AdjNot = prilagojeni hipotetični znesek posla, izračunan v skladu s členom 279b, in

MF = faktor zapadlosti posla, izračunan v skladu s formulo, določeno v členu 279c.

Člen 279a

Nadzorniška delta

1. Institucije izračunajo nadzorniško delto na naslednji način:

(a) za nakupne in prodajne opcije, ki dajejo kupcu pravico, da kupi ali proda osnovni instrument po pozitivni ceni na natančno določen datum ali več datumov v prihodnosti, razen če so te opcije razporejene v kategorijo obrestnega tveganja, institucije uporabijo naslednjo formulo:

$$\delta = \text{predznak} \cdot N\left(\text{vrsta} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

pri čemer je:

δ = nadzorniška delta;

predznak = – 1, kadar je posel prodana nakupna opcija ali kupljena prodajna opcija;

▼M8

predznak = + 1, kadar je posel kupljena nakupna ali prodana prodajna opcija;

vrsta = – 1, kadar je posel prodajna opcija;

vrsta = + 1, kadar je posel nakupna opcija;

N(x) = kumulativna porazdelitvena funkcija za standardizirano normalno slučajno spremenljivko, kar pomeni, da je verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka „x“;

P = promptna ali terminska cena osnovnega instrumenta opcije; za opcije, katerih denarni tokovi so odvisni od povprečne vrednosti cene osnovnega instrumenta, je P enak povprečni vrednosti na dan izračuna;

K = izvršilna cena opcije;

T = datum izteka opcije; za opcije, ki se jih lahko izvrši le na en datum v prihodnosti, je datum izteka enak temu datumu; za opcije, ki se jih lahko izvrši na več datumov v prihodnosti, je datum izteka enak najpoznejšemu od teh datumov; datum izteka se izrazi v letih z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh in

σ = nadzorniška nestanovitnost opcije, določena v skladu z razpredelnico 1 na podlagi kategorije tveganja posla in narave osnovnega instrumenta opcije.

Razpredelnica 1

Kategorija tveganja	Osnovni instrument	Nadzorniška nestanovitnost
Valutno tveganje	Vsi	15 %
Kreditno tveganje	instrument za eno samo izpostavljenost	100 %
	instrument za več izpostavljenosti	80 %
Tveganje lastniških finančnih instrumentov	instrument za eno samo izpostavljenost	120 %
	instrument za več izpostavljenosti	75 %
Blagovno tveganje	električna energija	150 %
	drugo blago (razen električne energije)	70 %
Druga tveganja	Vsi	150 %

Institucije, ki uporabljajo terminsko ceno osnovnega instrumenta opcije, zagotovijo, da:

(i) je terminska cena skladna z značilnostmi opcije;

(ii) se terminska cena izračuna z uporabo zadevne obrestne mere, ki velja na datum poročanja;

(iii) terminska cena vključuje pričakovane denarne tokove osnovnega instrumenta pred iztekom opcije;

▼M8

(b) institucije za tranše sintetičnega listinjenja in kreditnega izvedenega finančnega instrumenta na podlagi n-tega neplačila uporabijo naslednjo formulo:

$$\delta = \text{sign} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

pri čemer je:

$$\text{predznak} = \begin{cases} +1, \text{kjer je bilo kreditno varovanje s poslom pridobljeno} \\ -1, \text{kjer je bilo kreditno varovanje s poslom zagotovljeno} \end{cases}$$

A = točka vključitve tranše; za posel s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom na podlagi n-tega neplačila, ki temelji na referenčnih subjektih „k“, velja A = (n-1)/k“, in

D = točka izločitve tranše; za posel s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom na podlagi n-tega neplačila, ki temelji na referenčnih subjektih „k“, velja D = n/k;

(c) za posle, ki niso navedeni v točki (a) ali (b), institucije uporabijo naslednjo nadzorniško delto:

$$\delta = \begin{cases} +1, \text{če je posel dolga pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani kategoriji tveganja} \\ -1, \text{če je posel kratka pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani kategoriji tveganja} \end{cases}$$

2. Za namene tega oddelka dolga pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani kategoriji tveganja iz člena 277(3) pomeni, da se tržna vrednost posla zviša, ko se zviša vrednost tega povzročitelja tveganja, kratka pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani kategoriji tveganja iz člena 277(3) pa pomeni, da se tržna vrednost posla zniža, ko se zviša vrednost tega povzročitelja tveganja.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) formulo, skladno z mednarodnim regulativnim razvojem, ki jo institucije uporabljajo za izračun nadzorniške delte nakupnih in prodajnih opcij, razporejenih v kategorijo obrestnega tveganja, ob upoštevanju tržnih pogojev, v katerih so lahko obrestne mere negativne, ter nadzorniške nestanovitnosti, ki je primerna za to formulo;

(b) metodo za določitev, ali je posel dolga ali kratka pozicija v primarnem povzročitelju tveganja ali najpomembnejšem povzročitelju tveganja v dani kategoriji tveganja iz člena 277(3).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. decembra 2019.

▼M8

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 279b

Prilagojeni hipotetični znesek

1. Institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek na naslednji način:

(a) za posle, razporejene v kategorijo obrestnega tveganja ali kategorijo kreditnega tveganja, institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek kot zmnožek hipotetičnega zneska pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu in nadzorniškega faktorja trajanja, ki se izračuna, kot sledi:

$$\text{nadzorniški faktor trajanja} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

pri čemer je:

R = nadzorniška diskontna stopnja; R = 5 %

S = obdobje med datumom začetka posla in datumom poročanja, ki se izrazi v letih z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh; in

E = obdobje med datumom konca posla in datumom poročanja, ki se izrazi v letih z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh.

Datum začetka posla je najzgodnejši datum, na katerega je v okviru posla določeno ali izvedeno vsaj pogodbeno plačilo instituciji ali s strani institucije, razen plačil, povezanih z izmenjavo zavarovanja s premoženjem v dogovoru o vzdrževanju kritja. Če so se v poslu na datum poročanja že določala ali izplačevala plačila, je datum začetka posla enak 0.

Če posel zajema enega ali več pogodbenih prihodnjih datumov, na katere se lahko institucija ali nasprotna stranka odloči odstopiti od posla pred njegovo pogodbeno zapadlostjo, je datum začetka posla najzgodnejši od naslednjih:

(i) datum ali najzgodnejši od več prihodnjih datumov, na katere se lahko institucija ali nasprotna stranka odločita odstopiti od posla pred njegovo pogodbeno zapadlostjo;

(ii) datum, na katerega se v poslu začnejo določati ali izplačevati plačila, ki niso plačila, povezana z izmenjavo zavarovanja s premoženjem v dogovoru o vzdrževanju kritja.

Če ima posel za osnovni instrument finančni instrument, ki lahko poleg pogodbenih obveznosti iz posla povzroči dodatne pogodbene obveznosti, se datum začetka posla določi na podlagi najzgodnejšega datuma, na katerega se v osnovnem instrumentu začnejo določati ali izplačevati plačila.

Datum konca posla je najpoznejši datum, na katerega se v okviru posla izmenja ali lahko izmenja pogodbeno plačilo instituciji ali s strani institucije.

▼M8

Če ima posel za osnovni instrument finančni instrument, ki lahko poleg pogodbenih obveznosti iz posla povzroči dodatne pogodbene obveznosti, se datum konca posla določi na podlagi zadnjega pogodbenega plačila osnovnega instrumenta posla.

Kadar je posel strukturiran za poravnavanje neporavnane izpostavljenosti na določene datume plačila in so pogoji ponovno določeni tako, da je tržna vrednost posla na te določene datume enaka nič, veljajo poravnave neporavnanih izpostavljenosti na te določene datume kot pogodbeno plačilo v okviru istega posla;

(b) za posle, razporejene v kategorijo valutnega tveganja, institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek na naslednji način:

(i) če je posel sestavljen iz ene plačilne strani, je prilagojeni hipotetični znesek enak hipotetičnemu znesku pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu;

(ii) če je posel sestavljen iz dveh plačilnih strani in je hipotetični znesek ene plačilne strani denominiran v valuti poročanja institucije, je prilagojeni hipotetični znesek enak hipotetičnemu znesku druge plačilne strani;

(iii) če je posel sestavljen iz dveh plačilnih strani in je hipotetični znesek obeh plačilnih strani denominiran v valuti, ki je drugačna od valute poročanja institucije, je prilagojeni hipotetični znesek višji od hipotetičnih zneskov obeh plačilnih strani, potem ko se ta zneska pretvorita v valuto poročanja institucije po veljavnem promptnem menjalnem tečaju;

(c) za posle, razporejene v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov ali kategorijo blagovnega tveganja, institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek kot zmnožek tržne cene ene enote osnovnega instrumenta posla in števila enot osnovnega instrumenta, na katerem posel temelji;

če je posel, razporejen v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov ali kategorijo blagovnega tveganja, pogodbeno izražen kot hipotetični znesek, institucije kot prilagojeni hipotetični znesek uporabljajo hipotetični znesek posla, ne pa število enot osnovnega instrumenta;

(d) za posle, razporejene v kategorijo drugih tveganj, institucije izračunajo prilagojeni hipotetični znesek na podlagi najustreznejše metode izmed metod iz točk (a), (b) in (c), in sicer odvisno od narave in značilnosti osnovnega instrumenta posla.

2. Institucije za namene izračuna prilagojenega hipotetičnega zneska posla iz odstavka 1 določijo hipotetični znesek ali število enot osnovnega instrumenta na naslednji način:

(a) če hipotetični znesek ali število enot osnovnega instrumenta posla nista fiksno določena do pogodbene zapadlosti:

(i) za deterministično določene hipotetične zneske in števila enot osnovnega instrumenta je hipotetični znesek tehtano povprečje vseh deterministično določenih vrednosti hipotetičnih zneskov oziroma števila enot osnovnega instrumenta do pogodbene zapadlosti posla, pri čemer so uteži deli obdobja, v katerih veljajo posamezne vrednosti hipotetičnega zneska;

▼M8

(ii) za stohastično določene hipotetične zneske in števila enot osnovnega instrumenta je hipotetični znesek enak znesku, ki se določi s fiksiranjem tekočih tržnih vrednosti v formuli za izračun prihodnjih tržnih vrednosti;

(b) pri pogodbah, pri katerih se hipotetični znesek večkrat zamenja, se hipotetični znesek pomnoži s številom preostalih plačil, ki se še morajo opraviti po pogodbi;

(c) pri pogodbah, ki določajo multiplikacijo izplačil denarnih tokov ali multiplikacijo osnovnega instrumenta pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu, institucija prilagodi hipotetični znesek, tako da upošteva učinke multiplikacije na strukturo tveganja teh pogodb.

3. Institucije pretvorijo prilagojeni hipotetični znesek posla v svojo valuto poročanja po veljavnem promptnem menjalnem tečaju, če se prilagojeni hipotetični znesek v skladu s tem členom izračuna na podlagi pogodbenega hipotetičnega zneska ali tržne cene števila enot osnovnega instrumenta, ki sta denominirana v drugi valuti.

Člen 279c

Faktor zapadlosti

1. Institucije izračunajo faktor zapadlosti na naslednji način:

(a) za posle, vključene v nize pobotov iz člena 275(1), institucije uporabijo naslednjo formulo:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M,\ 10/\text{EnoPoslovnoLeto}\},\ 1\}}$$

pri čemer je:

MF = faktor zapadlosti;

M = preostala zapadlost posla, ki je enaka obdobju, potrebnem za prenehanje vseh pogodbenih obveznosti posla; za ta namen se kakršna koli opcionalnost pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih obravnava kot pogodbena obveznost; preostala zapadlost se izrazi v letih z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh;

če ima posel za osnovni instrument drugo pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih, ki lahko poleg tistih iz posla povzroči dodatne pogodbene obveznosti, je preostala zapadlost posla enaka obdobju, potrebnem za prenehanje vseh pogodbenih obveznosti osnovnega instrumenta;

▼M8

če je posel strukturiran za poravnavanje neporavnane izpostavljenosti na določene datume plačila in so pogoji ponovno opredeljeni tako, da je tržna vrednost posla na te določene datume enaka nič, je preostala zapadlost posla enaka času do naslednjega datuma ponovne določitve pogojev.

EnoPoslovnoLeto = eno leto, izraženo v poslovnih dneh z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh;

(b) za posle, vključene v nize pobotov iz člena 275(2) in (3), se faktor zapadlosti določi kot:

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{EnoPoslovnoLeto}}$$

pri čemer je:

MF = faktor zapadlosti;

MPOR = obdobje kritja za tveganje pri nizu pobotov, določeno v skladu s členom 285(2) do (5) in

EnoPoslovnoLeto = eno leto, izraženo v poslovnih dneh z uporabo relevantnega dogovora o delovnih dneh.

Pri določanju obdobja kritja za tveganje pri poslih med stranko in klirinškim članom institucija, ki deluje kot stranka ali kot klirinški član, nadomesti najkrajše obdobje iz točke (b) člena 285(2) s petimi delovnimi dnevi.

2. Za namene odstavka 1 je preostala zapadlost enaka obdobju do naslednjega datuma ponovne določitve pogojev za posle, ki so strukturirani za poravnavanje neporavnane izpostavljenosti na določene datume plačila in v katerih so pogoji ponovno določeni tako, da je tržna vrednost pogodbe na te določene datume enaka nič.

Člen 280

Koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj

Za namene izračuna pribitka za niz varovanj iz členov od 280a do 280f je koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj „ϵ„enak:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ za nize varovanj,vzpostavljene v skladu s členom 277a(1)} \\ 5 \text{ za nize varovanj,vzpostavljene v skladu s točko (a) člena 277a(2)} \\ 0{,}5 \text{ za nize varovanj,vzpostavljene v skladu s točko (b) člena 277a(2)} \end{cases}$$

▼M8

Člen 280a

Pribitek za kategorijo obrestnega tveganja

1. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo obrestnega tveganja pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$\text{AddOn}^{\text{IR}} = \sum_{j} \text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$$

pri čemer je:

AddOn^{IR} = pribitek za kategorijo obrestnega tveganja;

j = indeks, ki označuje vse nize varovanj v zvezi z obrestnim tveganjem, določene v skladu s točko (a) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}}$ = pribitek za niz varovanj„j“ kategorije obrestnega tveganja, izračunan v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije izračunajo pribitek za niz varovanj „j“ kategorije obrestnega tveganja na naslednji način:

$$\text{AddOn}_{j}^{\text{IR}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{IR}} \cdot \text{EffNot}_{j}^{\text{IR}}$$

pri čemer je:

ϵ_{j} = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj „j“, določen v skladu z relevantno vrednostjo iz člena 280;

SF^{IR} = nadzorniški faktor za kategorijo obrestnega tveganja z vrednostjo 0,5 % in

$\text{EffNot}_{j}^{\text{IR}}$ = efektivni hipotetični znesek niza varovanj „j“, izračunan v skladu z odstavkom 3.

3. Institucije za namene izračuna efektivnega hipotetičnega zneska niza varovanj „j“ vsak posel iz niza varovanj najprej razporedijo v ustrezno skupino iz razpredelnice 2. To storijo na podlagi datuma konca vsakega posla, kot se določi v skladu s točko (a) člena 279b(1):

Razpredelnica 2

Skupina	Datum konca (v letih)
1	> 0 in <= 1
2	> 1 in <= 5
3	> 5

Institucije nato izračunajo efektivni hipotetični znesek niza varovanj „j“ v skladu z naslednjo formulo:

▼**M8**

$$\text{EffNot}_j^{IR} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

pri čemer je:

EffNot_j^{IR} = efektivni hipotetični znesek niza varovanj „j“;

$D_{j,k}$ = efektivni hipotetični znesek skupine „k“ niza varovanj „j“, ki se izračuna na naslednji način:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{skupina k}} \text{pozicija tveganja}_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

Člen 280b

Pribitek za kategorijo valutnega tveganja

1. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo valutnega tveganja pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$\text{AddOn}^{FX} = \sum_j \text{AddOn}_j^{FX}$$

pri čemer je:

AddOn^{FX} = pribitek za kategorijo valutnega tveganja;

j = indeks, ki označuje nize varovanj v zvezi z valutnim tveganjem, določene v skladu s točko (b) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

AddOn_j^{FX} = pribitek za niz varovanj „j“ kategorije valutnega tveganja, izračunan v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije izračunajo pribitek za niz varovanj „j“ kategorije valutnega tveganja na naslednji način:

$$\text{AddOn}_j^{FX} = \epsilon_j \cdot \text{SF}^{FX} \cdot |\text{EffNot}_j^{FX}|$$

pri čemer je:

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj „j“, določen v skladu s členom 280;

SF^{FX} = nadzorniški faktor za kategorijo valutnega tveganja z vrednostjo 4 %;

EffNot_j^{FX} = efektivni hipotetični znesek niza varovanj „j“, ki se izračuna na naslednji način:

$$\text{EffNot}_j^{FX} = \sum_{l \in \text{niz varovanj j}} \text{pozicija tveganja}_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

▼M8

Člen 280c

Pribitek za kategorijo kreditnega tveganja

1. Institucije za namene odstavka 2 določijo zadevne kreditne referenčne subjekte niza pobotov v skladu z naslednjim:

(a) za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta, ki je osnovni instrument za posel z eno samo izpostavljenostjo, ki je dodeljen v kategorijo kreditnega tveganja, obstaja en kreditni referenčni subjekt; posli z eno samo izpostavljenostjo se dodelijo istemu kreditnemu referenčnemu subjektu samo, če osnovni referenčni dolžniški instrument teh poslov izda isti izdajatelj;

(b) za vsako skupino referenčnih dolžniških instrumentov ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov z eno samo izpostavljenostjo, ki so osnovni instrumenti za posel z več izpostavljenostmi, dodeljen v kategorijo kreditnega tveganja, obstaja en kreditni referenčni subjekt; posli z več izpostavljenostmi se dodelijo istemu kreditnemu referenčnemu subjektu samo, če ima skupina osnovnih referenčnih dolžniških instrumentov ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov z eno samo izpostavljenostjo v teh poslih iste sestavine.

2. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo kreditnega tveganja pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$$

pri čemer je:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Credit}}$ = pribitek za kategorijo kreditnega tveganja;

j = indeks, ki označuje vse nize varovanj v zvezi s kreditnim tveganjem, določene v skladu s točko (c) členom 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = pribitek za niz varovanj „j“ kategorije kreditnega tveganja, izračunan v skladu z odstavkom 3.

3. Institucije izračunajo pribitek za kategorijo kreditnega tveganja niza varovanj „j“ na naslednji način:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \epsilon_{j}\sqrt{\left(\sum_{k}\rho_{k}^{\mathrm{Credit}} \cdot \mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})\right)^{2} + \sum_{k}(1-(\rho_{k}^{\mathrm{Credit}})^{2}) \cdot (\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k}))^{2}}$$

pri čemer je:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = pribitek za niz varovanj „j“ kategorije kreditnega tveganja

ϵ_{j} = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj niza varovanj „j“, določen v skladu s členom 280;

k = indeks, ki označuje kreditne referenčne subjekte niza pobotov, določene v skladu z odstavkom 1;

$\rho_{k}^{\mathrm{Credit}}$ = korelacijski faktor kreditnega referenčnega subjekta „k“; če je bil kreditni referenčni subjekt „k“ določen v skladu s točko (a) odstavka 1, je $\rho_{k}^{\mathrm{Credit}} = 50\%$. Če je bil kreditni referenčni subjekt „k“ določen v skladu s točko (b) odstavka 1, je $\rho_{k}^{\mathrm{Credit}} = 80\%$; in

▼M8

$AddOn(Entity_k)$ = pribitek za kreditni referenčni subjekt „k“, določen v skladu z odstavkom 4, in

4. Institucije izračunajo pribitek za kreditni referenčni subjekt „k“ na naslednji način:

$$AddOn(Entity_k) = EffNot_k^{Credit}$$

pri čemer je:

$EffNot_k^{Credit}$ = efektivni hipotetični znesek kreditnega referenčnega subjekta „k“, izračunan na naslednji način:

$$EffNot_k^{Credit} = \sum_{l \in \text{kreditni referenčni subjektk}} SF_{k,l}^{Credit} \cdot \text{pozicija tveganja}_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja; in

$SF_{k,l}^{Credit}$ = nadzorniški faktor, ki se uporablja za kreditni referenčni subjekt „k“, izračunan v skladu z odstavkom 5.

5. Institucije izračunajo nadzorniški faktor, ki se uporablja za kreditni referenčni subjekt „k“, na naslednji način:

(a) za kreditni referenčni subjekt „k“, določen v skladu s točko (a) odstavka 1, se$SF_{k,l}^{Credit}$ razporedi v enega od šestih nadzorniških faktorjev iz razpredelnice 3 tega odstavka na podlagi zunanje bonitetne ocene imenovane ECAI ustreznega posameznega izdajatelja; za posameznega izdajatelja, za katerega bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo:

(i) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3, razporedi notranjo bonitetno oceno posameznega izdajatelja v eno od zunanjih bonitetnih ocen;

(ii) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 2, dodeli temu kreditnemu referenčnemu subjektu $SF_{k,l}^{Credit} = 0{,}54\%$ v višini 0,54 %; če pa institucija za določanje uteži tveganja v zvezi z izpostavljenostmi kreditnemu tveganju nasprotne stranke za tega posameznega izdajatelja uporablja člen 128, se temu kreditnemu referenčnemu subjektu dodeli $SF_{k,l}^{Credit} = 1{,}6\%$ v višini 1,6 %;

(b) za kreditni referenčni subjekt „k“, določen v skladu s točko (b) odstavka 1:

(i) če je pozicija tveganja „l“, dodeljena kreditnemu referenčnemu subjektu „k“, kreditni indeks, ki kotira na priznani borzi, se $SF_{k,l}^{Credit}$ razporedi v enega od dveh nadzorniških faktorjev iz razpredelnice 4 tega odstavka na podlagi kreditne kakovosti večine njegovih posameznih sestavin;

(ii) če pozicija tveganja „l“, dodeljena kreditnemu referenčnemu subjektu „k“, ni pozicija iz točke (i) te točke, je $SF_{k,l}^{Credit}$ tehtano povprečje nadzorniških faktorjev, razporejenih na vsako sestavino v skladu z metodo iz točke (a), če se uteži določijo z deležem hipotetičnega zneska sestavin v tej poziciji.

▼M8

Razpredelnica 3

Stopnja kreditne kakovosti	Nadzorniški faktor za posle z eno samo izpostavljenostjo
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Razpredelnica 4

Prevladujoča kreditna kakovost	Nadzorniški faktor za indekse, ki kotirajo na borzi
Naložbeni razred	0,38 %
Zunaj naložbenega razreda	1,06 %

Člen 280d

Pribitek za kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov

1. Institucije za namene odstavka 2 določijo zadevne lastniške referenčne subjekte niza pobotov v skladu z naslednjim:

(a) za vsakega izdajatelja referenčnega lastniškega instrumenta, ki je osnovni instrument za posel z eno samo izpostavljenostjo, ki je dodeljen v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov, obstaja en lastniški referenčni subjekt; posli z eno samo izpostavljenostjo se dodelijo istemu lastniškemu referenčnemu subjektu samo, če osnovni referenčni lastniški instrument teh poslov izda isti izdajatelj;

(b) za vsako skupino referenčnih lastniških instrumentov ali lastniških izvedenih finančnih instrumentov z eno samo izpostavljenostjo, ki so osnovni instrumenti za posel z več izpostavljenostmi, dodeljen v kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov, obstaja en lastniški referenčni subjekt; posli z več izpostavljenostmi se dodelijo istemu lastniškemu referenčnemu subjektu samo, če ima skupina osnovnih referenčnih lastniških instrumentov oziroma lastniških izvedenih finančnih instrumentov z eno samo izpostavljenostjo v teh poslih iste sestavine.

2. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$$

pri čemer je:

$\mathrm{AddOn}^{\mathrm{Equity}}$ = pribitek za kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov;

j = indeks, ki označuje vse nize varovanj v zvezi s tveganjem lastniških finančnih instrumentov, določene v skladu s točko (d) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

▼M8

$AddOn_j^{Com}$ = pribitek za niz varovanj „j“ kategorije tveganja lastniških finančnih instrumentov, izračunan v skladu z odstavkom 3.

3. Institucije izračunajo pribitek za kategorijo tveganja lastniških finančnih instrumentov niza varovanj „j“ na naslednji način:

$$AddOn_j^{Equity} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{Equity} \cdot AddOn(Entity_k)\right)^2 + \sum_k (1 - (\rho_k^{Equity})^2) \cdot (AddOn(Entity_k))^2}$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Equity}$ = pribitek za niz varovanj „j“ kategorije tveganja lastniških finančnih instrumentov;

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj „j“, določen v skladu s členom 280;

k = indeks, ki označuje lastniške referenčne subjekte pri nizu pobotov, določene v skladu z odstavkom 1;

ρ_k^{Equity} = korelacijski faktor lastniškega referenčnega subjekta „k“; če je bil lastniški referenčni subjekt „k“ določen v skladu z odstavkom 1(a), je $\rho_k^{Equity} = 50\%$; če je bil lastniški referenčni subjekt „k“ določen v skladu z odstavkom 1(b), je $\rho_k^{Equity} = 80\%$; in

$AddOn(Entity_k)$ = pribitek za lastniški referenčni subjekt „k“, določen v skladu z odstavkom 4.

4. Institucije izračunajo pribitek za lastniški referenčni subjekt „k“ na naslednji način:

$$AddOn(Entity_k) = SK_k^{Equity} \cdot EffNot_k^{Equity}$$

pri čemer je:

$AddOn(Entity_k)$ = pribitek za lastniški referenčni subjekt „k“;

SF_k^{Equity} = nadzorniški faktor, ki se uporablja za lastniški referenčni subjekt „k“. Če je bil lastniški referenčni subjekt „k“ določen v skladu s točko (a) odstavka 1, je $SF_k^{Equity} = 32\%$; če je bil lastniški referenčni subjekt „k“ določen v skladu s točko (b) odstavka 1, je $SF_k^{Equity} = 20\%$; in

$EffNot_k^{Equity}$ = efektivni hipotetični znesek lastniškega referenčnega subjekta „k“, ki se izračuna na naslednji način:

$$EffNot_k^{Equity} = \sum_{l \in \text{lastniški referenčni subjekt „k“}} \text{pozicija tveganja}_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

Člen 280e

Pribitek za kategorijo blagovnega tveganja

1. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo blagovnega tveganja pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$AddOn^{Com} = \sum_i AddOn_j^{Com}$$

pri čemer je:

$AddOn^{Com}$ = pribitek za kategorijo blagovnega tveganja;

▼M8

j = indeks, ki označuje nize varovanj v zvezi z blagovnim tveganjem, določene v skladu s točko (e) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$AddOn_j^{Com}$ = pribitek za niz varovanj „j“ kategorije blagovnega tveganja, izračunan v skladu z odstavkom 4.

2. Institucije za namene izračuna pribitka za niz varovanj v zvezi z blagovnim tveganjem za dani niz pobotov v skladu z odstavkom 4 določijo ustrezne vrste blagovne reference vsakega niza varovanj. Posli z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago se dodelijo isti vrsti blagovne reference samo, če je osnovni instrument v teh poslih iste narave, ne glede na lokacijo izročitve in kakovost blaga.

3. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavka 2 od institucije, ki je znatno izpostavljena osnovnemu tveganju v zvezi s tem, da imajo različne pozicije isto naravo, kot je navedeno v odstavku 2, zahtevajo, naj pri določitvi vrst blagovne reference za zadevne pozicije uporabi več značilnosti, ne le narave blaga kot osnovnega instrumenta. V takšnih okoliščinah se posli z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago dodelijo isti vrsti blagovne reference samo, če imajo enake značilnosti.

4. Institucije izračunajo pribitek za kategorijo blagovnega tveganja niza varovanj „j“ na naslednji način:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{Com} \cdot \sum_k AddOn(Type_k^j)\right)^2 + (1 - (\rho^{Com})^2) \cdot \sum_k (AddOn(Type_k^j))^2}$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Com}$ = pribitek kategorije blagovnega tveganja za niz varovanj „j“;

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj niza varovanj „j“, določen v skladu s členom 280;

ρ^{Com} = korelacijski faktor za kategorijo blagovnega tveganja z vrednostjo 40 %;

k = indeks, ki označuje vrste blagovne reference pri nizu pobotov, določene v skladu z odstavkom 2 in

$AddOn(Type_k^j)$ = pribitek za vrsto blagovne reference „k“, izračunan v skladu z odstavkom 5.

5. Institucije izračunajo pribitek za vrsto blagovne reference „k“ na naslednji način:

$$AddOn(Type_k^j) = SF_k^{Com} \cdot EffNot_k^{Com}$$

pri čemer je:

$AddOn(Type_k^j)$ = pribitek za vrsto blagovne reference „k“;

▼M8

SF_k^{Com} = nadzorniški faktor, ki se uporablja za vrsto blagovne reference „k“. Če vrsta blagovne reference „k“ ustreza poslom, dodeljenim v niz varovanj iz točke (e)(i) člena 277a(1), je SF_k^{Com} – razen pri poslih, povezanih z električno energijo – enak 18 %; pri poslih, povezanih z električno energijo, je SF_k^{Com} enak 40 %; in

$EffNot_k^{Com}$ = efektivni hipotetični znesek vrste blagovne reference „k“, ki se izračuna na naslednji način:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in \text{vrsta blagovne reference„k“}} \text{pozicija tveganja}_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

Člen 280f

Pribitek za kategorijo drugih tveganj

1. Institucije za namene člena 278 izračunajo pribitek za kategorijo drugih tveganj pri danem nizu pobotov na naslednji način:

$$AddOn^{Other} = \sum_j AddOn_j^{Other}$$

pri čemer je:

$AddOn^{Other}$ = pribitek za kategorijo drugih tveganj;

j = indeks, ki označuje nize varovanj v zvezi z drugimi tveganji, določene v skladu s točko (f) člena 277a(1) in členom 277a(2) za niz pobotov, in

$AddOn_j^{Other}$ = pribitek za kategorijo drugih tveganj niza varovanj „j“, izračunan v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije izračunajo pribitek za kategorijo drugih tveganj niza varovanj „j“ na naslednji način:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j \cdot SF^{Other} \cdot |EffNot_j^{Other}|$$

pri čemer je:

$AddOn_j^{Other}$ = pribitek za kategorijo drugih tveganj niza varovanj „j“;

ϵ_j = koeficient nadzorniškega faktorja za niz varovanj „j“, določen v skladu s členom 280;

SF^{Other} = nadzorniški faktor za kategorijo drugih tveganj z vrednostjo 8 %;

$EffNot_j^{Other}$ = efektivni hipotetični znesek niza varovanj „j“, ki se izračuna na naslednji način:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in \text{niz varovanj„j“}} \text{pozicija tveganja}_l$$

pri čemer je:

l = indeks, ki označuje pozicijo tveganja.

▼M8

Oddelek 4

Poenostavljeni standardizirani pristop za kreditno tveganje nasprotne stranke

Člen 281

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Institucije izračunajo eno samo vrednost izpostavljenosti na ravni niza pobotov v skladu z oddelkom 3 ob upoštevanju odstavka 2 tega člena.

2. Vrednost izpostavljenosti niza pobotov se izračuna v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) institucije ne uporabijo obravnave iz člena 274(6);

(b) z odstopanjem od člena 275(1) za nize pobotov, ki niso navedeni v členu 275(2), institucije izračunajo nadomestitvene stroške v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški; in

CMV = tekoča tržna vrednost.

(c) z odstopanjem od člena 275(2) te uredbe za nize pobotov poslov, s katerimi se trguje na priznani borzi, za katere centralni kliring opravi CNS, ki ima dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali je priznana v skladu s členom 25 navedene uredbe, ali ki vključujejo dvostransko izmenjavo zavarovanja s premoženjem z nasprotno stranko v skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, institucije izračunajo nadomestitvene stroške v skladu z naslednjo formulo:

$$RC = TH + MTA$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

TH = prag kritja, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov, pod katerim institucija ne more pozvati nasprotne stranke k predložitvi zavarovanja s premoženjem; in

MTA = najnižji znesek prenosa, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov;

(d) z odstopanjem od člena 275(3) za več nizov pobotov, za katere se uporablja dogovor o vzdrževanju kritja, institucije izračunajo nadomestitvene stroške kot vsoto nadomestitvenih stroškov vsakega posameznega niza pobotov, izračunanega v skladu z odstavkom 1, kot da se zanje ne bi vzdrževalo kritje;

(e) vsi nizi varovanj se določijo v skladu s členom 277a(1);

▼M8

(f) institucije nastavijo na vrednost 1 multiplikator v formuli, ki se uporablja za izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti iz člena 278(1) na naslednji način:

$$PFE = \sum_{a} AddOn^{(a)}$$

pri čemer je:

PFE = potencialna prihodnja izpostavljenost; in

$AddOn^{(a)}$ = pribitek za kategorijo tveganja „a“;

(g) institucije z odstopanjem od člena 279a(1) za vse posle nadzorniško delto izračunajo, kot sledi:

$$\delta = \begin{cases} +1, \text{če je posel dolga pozicija v primarnem povzročitelju tveganja} \\ -1, \text{če je posel kratka pozicija v primernem povzročitelju tveganja} \end{cases}$$

pri čemer je:

δ = nadzorniška delta;

(h) formula iz točke (a) člena 279b(1), ki se uporabi za izračun nadzorniškega faktorja trajanja, je naslednja:

nadzorniški faktor trajanja = E – S

pri čemer je:

E = obdobje med datumom konca posla in datumom poročanja in

S = obdobje med datumom začetka posla in datumom poročanja;

(i) faktor zapadlosti iz člena 279c(1) se izračuna na naslednji način:

(i) za posle, vključene v nize pobotov iz člena 275(1), je faktor zapadlosti enak 1;

(ii) za posle, vključene v nize pobotov iz člena 275(2) in (3), je faktor zapadlosti enak 0,42;

(j) formula iz člena 280a(3), ki se uporabi za izračun efektivnega hipotetičnega zneska niza varovanj „j“„ je naslednja:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

pri čemer je:

$EffNot_j^{IR}$ = efektivni hipotetični znesek niza varovanj „j“ in

D_{jk} = efektivni hipotetični znesek skupine k niza varovanj „j“;

▼M8

(k) formula iz člena 280c(3), ki se uporabi za izračun pribitka kategorije kreditnega tveganja za niz varovanj „j“, je naslednja:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})|$$

pri čemer je:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Credit}}$ = pribitek kategorije kreditnega tveganja za niz varovanj „j“ in

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = pribitek za kreditni referenčni subjekt „k“;

(l) formula iz člena 280d(3), ki se uporabi za izračun pribitka kategorije tveganja lastniških finančnih instrumentov za niz varovanj „j“, je naslednja:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})|$$

pri čemer je:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Equity}}$ = pribitek kategorije tveganja lastniških finančnih instrumentov za niz varovanj „j“; in

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Entity}_{k})$ = pribitek za kreditni referenčni subjekt „k“;

(m) formula iz člena 280e(4), ki se uporabi za izračun pribitka kategorije blagovnega tveganja za niz varovanj „j“, je naslednja:

$$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}} = \sum_{k} |\mathrm{AddOn}(\mathrm{Type}_{k}^{j})|$$

pri čemer je:

$\mathrm{AddOn}_{j}^{\mathrm{Com}}$ = pribitek kategorije blagovnega tveganja za niz varovanj „j“; in

$\mathrm{AddOn}(\mathrm{Type}_{k}^{j})$ = pribitek za vrsto blagovne reference „

Oddelek 5

Metoda originalne izpostavljenosti

Člen 282

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Institucije lahko izračunajo eno samo vrednost izpostavljenosti za vse posle iz pogodbe o pobotu, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 274(1). V nasprotnem primeru izračunajo vrednost izpostavljenosti ločeno za vsak posel, ki se obravnava kot samostojni niz pobotov.

2. Vrednost izpostavljenosti niza pobotov ali posla je zmnožek faktorja 1,4 in vsote trenutnih nadomestitvenih stroškov ter potencialne prihodnje izpostavljenosti.

▼M8

3. Trenutni nadomestitveni stroški iz odstavka 2 se izračunajo na naslednji način:

(a) za nize pobotov poslov, s katerimi se trguje na priznani borzi, za katere centralni kliring opravi CNS, ki ima dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali je priznana v skladu s členom 25 navedene uredbe, ali ki vključujejo dvostransko izmenjavo zavarovanja s premoženjem z nasprotno stranko v skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 648/2012, institucije uporabijo naslednjo formulo:

$$RC = TH + MTA$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

TH = prag kritja, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov, pod katerim institucija ne more pozvati nasprotne stranke k predložitvi zavarovanja s premoženjem in

MTA = najnižji znesek prenosa, ki se v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja uporablja za niz pobotov;

(b) institucije za vse druge nize pobotov uporabijo naslednjo formulo:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

pri čemer je:

RC = nadomestitveni stroški;

CMV = tekoča tržna vrednost.

Institucije za potrebe izračuna trenutnih nadomestitvenih stroškov vsaj mesečno posodobijo tekoče tržne vrednosti.

4. Institucije izračunajo potencialno prihodnjo izpostavljenost iz odstavka 2 na naslednji način:

(a) potencialna prihodnja izpostavljenost niza pobotov je vsota potencialnih prihodnjih izpostavljenosti vseh poslov, vključenih v niz pobotov, izračunanih v skladu s točko (b);

(b) potencialna prihodnja izpostavljenost posameznega posla je njegov hipotetični znesek, pomnožen z:

(i) zmnožkom 0,5 % in preostale zapadlosti posla, izražene v letih, za pogodbe o obrestnih izvedenih finančnih instrumentih;

(ii) zmnožkom 6 % in preostale zapadlosti posla, izražene v letih, za pogodbe o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih;

(iii) 4 % za valutne izvedene finančne instrumente;

(iv) 18 % za izvedene finančne instrumente na zlato in blago, razen izvedenih finančnih instrumentov na električno energijo;

(v) 40 % za izvedene finančne instrumente na električno energijo;

(vi) 32 % za lastniške izvedene finančne instrumente;

(c) hipotetični znesek iz točke (b) tega odstavka se določi v skladu s členom 279b(2) in (3) za vse izvedene finančne instrumente, navedene v navedeni točki; poleg tega se hipotetični znesek izvedenih finančnih instrumentov iz točke b(iii) do (b)(vi) tega odstavka določi v skladu s točkama (b) in (c) člena 279b(1);

▼M8

(d) potencialna prihodnja izpostavljenost nizov pobotov iz točke (a) odstavka 3 se pomnoži z 0,42.

Institucija lahko za izračun potencialne izpostavljenosti obrestnih izvedenih finančnih instrumentov in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v skladu s točko (b)(i) in (ii) izbere originalno zapadlost pogodb namesto njihove preostale zapadlosti.

▼B

Oddelek 6

Metoda notranjih modelov

Člen 283

Dovoljenje za uporabo metode notranjih modelov

1. Če pristojni organi potrdijo, da institucija na zadovoljiv način izpolnjuje zahtevo iz odstavka 2, tej instituciji dovolijo uporabo metode notranjih modelov (Internal Model Method – IMM) za izračun vrednosti izpostavljenosti za naslednje posle:

(a) posle iz člena 273(2)(a);

(b) posle iz člena 273(2)(b), (c) in (d);

(c) posle iz člena 273(2)(a) do (d).

Če je institucija dobila dovoljenje za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti za kateri koli posel iz točk (a) do (c) prvega pododstavka, lahko uporablja IMM tudi za posle iz člena 273(2)(e).

Ne glede na tretji pododstavek člena 273(1) se lahko institucija odloči, da ne bo uporabljala te metode za izpostavljenosti, ki so nepomembne po velikosti in tveganju. V tem primeru institucija za te izpostavljenosti uporabi eno od metod iz oddelkov 3 do 5, če so izpolnjene ustrezne zahteve za posamezen pristop.

2. Pristojni organi institucijam za izračune iz odstavka 1 dovolijo uporabo IMM le, če je institucija dokazala, da izpolnjuje zahteve iz tega oddelka ter so pristojni organi preverili, da so sistemi institucije za upravljanje CCR trdni in ustrezno uvedeni.

3. Pristojni organi lahko institucijam začasno dovolijo, da postopno uvajajo IMM za različne vrste poslov. V tem obdobju postopnega uvajanja lahko institucije za vrste poslov, za katere ne uporabljajo IMM, uporabljajo metode iz oddelka 3 ali 5.

▼M8

4. Za vse posle z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC in za vse posle z dolgim rokom poravnave, za katere institucija ni prejela dovoljenja za uporabo IMM na podlagi odstavka 1, institucija uporablja metode iz oddelka 3. Na ravni skupine se lahko trajno uporablja kombinacija teh metod.

▼B

5. Institucija, ki je pridobila dovoljenje za uporabo IMM v skladu z odstavkom 1, ne sme ponovno začeti uporabljati metod iz oddelka 3 ali 5, razen če tega ne dovoli pristojni organ. Pristojni organi to dovolijo, če institucija dokaže upravičene razloge.

6. Če institucija preneha izpolnjevati zahteve iz tega oddelka, o tem uradno obvesti pristojni organ in ravna v skladu z eno od naslednjih možnosti:

(a) pristojnemu organu predstavi načrt za pravočasno ponovno uskladitev z zahtevami;

(b) pristojnemu organu dokaže, da je učinek neizpolnjevanja zahtev nepomemben.

Člen 284

Vrednost izpostavljenosti

1. Če je institucija v skladu s členom 283(1) pridobila dovoljenje za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti za nekatere ali vse posle iz navedenega odstavka, vrednost izpostavljenosti iz teh poslov meri na ravni niza pobotov.

Model, ki ga v ta namen uporablja institucija:

(a) podrobno določa porazdelitev napovedi sprememb tržnih vrednosti niza pobotov, ki se lahko pripišejo skupnim spremembam zadevnih tržnih spremenljivk, kakršne so obrestne mere in menjalni tečaji;

(b) izračuna vrednost izpostavljenosti niza pobotov na vsak prihodnji datum na podlagi skupnih sprememb tržnih spremenljivk.

►C2 2. Da lahko model zajame učinke vzdrževanja kritja, model vrednosti zavarovanja s premoženjem izpolnjuje kvantitativne, kvalitativne in podatkovne zahteve za IMM v skladu s tem oddelkom, ◄ institucija pa lahko v svojo porazdelitev napovedi za spremembe tržnih vrednosti niza pobotov vključi samo primerno finančno zavarovanje, kakor je opredeljeno v členu 197, členu 198 in členu 299(2)(c) in (d).

3. Kapitalska zahteva za tveganje nasprotne stranke v zvezi z izpostavljenostmi CCR, za katere institucija uporablja IMM, mora biti višja izmed vrednosti:

(a) kapitalska zahteva za navedene izpostavljenosti, izračunana na podlagi efektivne EPE ob uporabi trenutnih tržnih podatkov;

(b) kapitalska zahteva za te izpostavljenosti, izračunana na podlagi efektivne EPE ob uporabi enotne dosledne stresne umeritve za vse izpostavljenosti CCR, za katere uporablja IMM.

▼B

4. Razen za nasprotne stranke, za katere je bilo ugotovljeno posebno tveganje neugodnega gibanja, ki spada v področje uporabe člena 291(4) in (5), institucije vrednost izpostavljenosti izračunajo kot zmnožek alfe (α) in efektivne EPE, kakor sledi:

$$Vrednost\ izpostavljenosti = \alpha \cdot Efektivna\ EPE$$

pri čemer je:

α = 1,4, razen če pristojni organi zahtevajo višji α ali institucijam dovolijo uporabo njihovih lastnih ocen v skladu z odstavkom 9;

Efektivna EPE se izračuna z oceno pričakovane izpostavljenosti (EE_t) kot povprečne izpostavljenosti na prihodnji datum t, pri čemer je povprečje vzeto iz možnih prihodnjih vrednosti ustreznih dejavnikov tržnega tveganja.

Model ocenjuje EE na časovni vrsti več prihodnjih datumov t_1, t_2, t_3 itd.

5. Efektivna EE se rekurzivno izračunava kot:

$$Efektivna\ EE_{tk} = \max\{Efektivna\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

pri čemer je:

tekoči datum označen kot t_0;

efektivna EE t_0 enaka tekoči izpostavljenosti.

6. Efektivna EPE je povprečje efektivne EE v prvem letu prihodnje izpostavljenosti. Če vse pogodbe v nizu pobotov zapadejo prej kakor v enem letu, je EPE povprečje pričakovane izpostavljenosti do zapadlosti vseh pogodb v nizu pobotov. Efektivna EPE se izračuna kot tehtano povprečje efektivne EE:

▼C3

$$Efektivna\ EPE = \frac{1}{min\{1\ leto,\ zapadlost\}} \cdot \sum_{k=1}^{min\{1\ leto,\ zapadlost\}} Efektivna\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

▼B

pri čemer uteži $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ dopuščajo izračun prihodnjih izpostavljenosti na datume, ki niso enakomerno časovno porazdeljeni.

7. Institucije izračunajo velikosti EE ali konične izpostavljenosti na podlagi porazdelitve izpostavljenosti, ki upošteva možne nenormalnosti v porazdelitvi izpostavljenosti.

►C2 8. Institucija lahko uporabi mero porazdelitve, izračunano po IMM, ki je bolj konzervativna, ◄ kakor je zmnožek α in efektivne EPE, kakor je izračunana v skladu z enačbo iz odstavka 4, za vsako nasprotno stranko.

9. Ne glede na odstavek 4 lahko pristojni organi institucijam dovolijo uporabo njihovih lastnih ocen alfe, pri čemer:

▼B

(a) je alfa enaka razmerju med notranjim kapitalom, ki izhaja iz popolne simulacije izpostavljenosti CCR do vseh nasprotnih strank (števec), in notranjim kapitalom, izračunanim na podlagi EPE (imenovalec);

(b) se v imenovalcu EPE uporabi, kakor da je fiksen neporavnan znesek.

Če se izračuna v skladu s tem odstavkom, alfa ni manjši od 1,2.

10. Za namene ocene alfe v skladu z odstavkom 9 institucija zagotovi, da se števec in imenovalec izračunata dosledno glede na metodologijo modeliranja, specifikacije parametrov in sestavo portfelja. Uporabljeni pristop za oceno alfe temelji na pristopu institucije glede notranjega kapitala, je dobro dokumentiran in predmet ►C2 neodvisne validacije ◄. Poleg tega institucija pregleduje lastne ocene alfe vsaj vsako četrtletje oziroma bolj pogosto, kadar se sestava portfelja skozi čas spreminja. Institucija tudi ocenjuje tveganje modela.

11. Institucija pristojnim organom dokaže, da njene notranje ocene alfa v števcu zajemajo pomembne vire odvisnosti porazdelitve tržnih vrednosti poslov ali portfeljev poslov do vseh nasprotnih strank. Notranje ocene alfa upoštevajo razdrobljenost portfeljev.

12. Pri nadzoru uporabe ocen v skladu z odstavkom 9 pristojni organi upoštevajo znatna odstopanja pri ocenah alfe, ki izhajajo iz možnosti nezadovoljive specifikacije v modelih, ki se uporabljajo za števec, še zlasti če je prisotna konveksnost.

13. Kjer je to primerno, so nestanovitnosti in korelacije dejavnikov tržnega tveganja, uporabljene v skupnem modeliranju tržnega in kreditnega tveganja, pogojene z dejavnikom kreditnega tveganja, da bi prikazale potencialna povečanja nestanovitnosti ali korelacije v obdobju gospodarske recesije.

Člen 285

Vrednost izpostavljenosti za nize pobotov, za katere velja dogovor o vzdrževanju kritja

▼C2

1. Če se za niz pobotov uporablja dogovor o vzdrževanju kritja in dnevno vrednotenje po tržnih cenah, institucija izračuna efektivno EPE v skladu s tem odstavkom. Če model pri ocenjevanju EE zajame učinke vzdrževanja kritja, lahko institucija, če pridobi dovoljenje pristojnega organa uporabi z modelom izračunano mero EE, neposredno v enačbi iz člena 284(5). Pristojni organi to dovolijo, samo če potrdijo, da model ustrezno zajame učinke vzdrževanja kritja pri ocenjevanju EE. Institucija, ki ni pridobila takšnega dovoljenja uporabi eno od naslednjih mer efektivne EPE:

(a) efektivno EPE, izračunano brez upoštevanja danega ali prejetega zavarovanja s premoženjem iz naslova kritja plus zavarovanje, ki je bilo dano nasprotni stranki, ne glede na dnevno vrednotenje in proces vzdrževanja kritja ali tekočo izpostavljenost;

▼C2

(b) efektivno EPE, izračunano kot potencialno povečanje izpostavljenosti v obdobju kritja za tveganje, plus večja od naslednjih vrednosti:

(i) tekoča izpostavljenost, vključno z vsem prejetim ali danim zavarovanjem s premoženjem, razen zavarovanja s premoženjem, ki je vplačano na podlagi poziva ali o katerem poteka spor;

(ii) največja neto izpostavljenost, vključno z zavarovanjem s premoženjem, ki je predmet dogovor o vzdrževanju kritja, ki ne bi sprožila poziva po vplačilu zavarovanja s premoženjem. Ta znesek odraža vse veljavne pragove, najnižje zneske prenosa, neodvisne zneske in začetna kritja v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja.

Institucije za namene točke (b) izračunajo pribitek kot pričakovano pozitivno spremembo tekočih tržnih vrednosti poslov v obdobju kritja za tveganje. Spremembe vrednosti zavarovanja s premoženjem se odražajo z uporabo nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost v skladu z oddelkom 4 poglavja 4 ali lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, vendar se v obdobju kritja za tveganje ne predvidevajo nobena plačila zavarovanja s premoženjem. Za obdobje kritja za tveganje veljajo minimalna časovna obdobja, določena v odstavkih 2 do 5.

▼B

2. Za posle, za katere velja dnevno vzdrževanje kritja in dnevno vrednotenje po tržnih cenah, obdobje kritja za tveganje, ki se uporablja za namen modeliranja vrednosti izpostavljenosti z dogovori o vzdrževanju kritja, ni krajše od:

(a) 5 delovnih dni za nize pobotov, ki zajemajo samo repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(b) 10 delovnih dni za vse druge nize pobotov.

3. Za točki (a) in (b) veljata naslednji izjemi:

(a) za vse nize pobotov, kjer število poslov kadar koli v četrtletju presega 5 000, obdobje kritja za tveganje za naslednje četrtletje ni krajše od 20 delovnih dni. Ta izjema se ne uporablja za trgovalne izpostavljenosti institucij;

(b) za nize pobotov, ki zajemajo enega ali več poslov, ki vključujejo nelikvidno zavarovanje s premoženjem ali izvedeni finančni instrument OTC, ki ga ni mogoče enostavno zamenjati, obdobje kritja za tveganje ni krajše od 20 delovnih dni.

▼B

Institucija določi, ali je zavarovanje s premoženjem nelikvidno in ali izvedenih finančnih instrumentov OTC ni mogoče enostavno nadomestiti v stresnih tržnih pogojih, za katere je značilna odsotnost trajno aktivnih trgov, kjer bi nasprotna stranka v največ dveh dneh pridobila več cenovnih ponudb, ki ne bi vplivale na trg ali predstavljale cene, ki odraža popust na trgu (v primeru zavarovanja s premoženjem) ali premijo (v primeru izvedenih finančnih instrumentov OTC).

Institucija preuči, ali so posli ali vrednostni papirji, ki jih je prejela kot zavarovanje s premoženjem, koncentrirani v določeni nasprotni stranki in ali bi lahko te posle ali vrednostne papirje institucija nadomestila, če bi ta nasprotna stranka nenadoma zapustila trg.

4. Če je bila institucija vključena v več kot dva spora v zvezi s pozivi k vplačilu kritja v okviru določenega niza pobotov, in sicer v dveh zaporednih četrtletjih, ki sta trajali dlje od veljavnega obdobja kritja za tveganje iz odstavkov 2 in 3, institucija za ta niz pobotov za naslednji dve četrtletji uporabi obdobje kritja za tveganje, ki je dolgo vsaj dvakrat toliko kot obdobje iz odstavkov 2 in 3.

5. Za določanje kritja s periodičnostjo N dni je obdobje kritja za tveganje vsaj enako obdobju F, določenem v odstavkih 2 in 3, kateremu se doda N dni in odvzame en dan. To je:

$$\textit{Obdobje kritja za tveganje} = F + N - 1$$

6. Če notranji model upošteva učinek vzdrževanja kritja na spremembe tržne vrednosti niza pobotov, institucija modelira v svojih izračunih vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC in posle financiranja vrednostnih papirjev zavarovanja s premoženjem, razen denarja v isti valuti, kot je sama izpostavljenost, skupaj z izpostavljenostjo.

7. Če institucija ni zmožna modelirati zavarovanja s premoženjem skupaj z izpostavljenostjo, v svojih izračunih vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC in posle financiranja vrednostnih papirjev ne prizna učinka zavarovanja s premoženjem, razen denarja v isti valuti, kot je sama izpostavljenost, razen če uporablja prilagoditve za nestanovitnost, ki izpolnjujejo standarde po razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem z lastnimi ocenami prilagoditev za nestanovitnost ali standarde po pristopu nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost v skladu s poglavjem 4.

8. Institucija, ki uporablja IMM, v svojih modelih ne upošteva učinka zmanjšanja vrednosti izpostavljenosti zaradi kakršne koli klavzule v dogovoru o zavarovanju s premoženjem, ki zahteva prejetje zavarovanja s premoženjem, ko se poslabša kreditna kakovost nasprotne stranke.

Člen 286

Upravljanje CCR – politike, postopki in sistemi

1. Institucija vzpostavi in ohranja okvir upravljanja CCR, ki zajema:

▼B

(a) politike, procese in sisteme za prepoznavanje, merjenje, upravljanje, odobritev in notranje poročanje o CCR;

(b) postopke za zagotavljanje, da se te politike, procesi in sistemi upoštevajo.

Te politike, procesi in sistemi so konceptualno zanesljivi, se izvajajo celovito in so dokumentirani. Dokumentacija vključuje razlago empiričnih tehnik, ki se uporabljajo za merjenje CCR.

2. Okvir upravljanja CCR iz odstavka 1 upošteva tržna, likvidnostna ter pravna in operativna tveganja, ki so povezana s CCR. Okvir zlasti zagotavlja, da institucija izpolnjuje naslednja načela:

(a) ne posluje z nasprotno stranko, ne da bi ocenila njeno kreditno sposobnost;

(b) primerno upošteva kreditno tveganje pri poravnavi in pred poravnavo posla;

(c) upravlja takšna tveganja čim bolj celovito na ravni nasprotne stranke (s seštevanjem izpostavljenosti CCR z drugimi kreditnimi izpostavljenostmi) in na ravni celotnega podjetja.

3. Institucija, ki uporablja IMM, zagotovi, da njen okvir upravljanja CCR do ravni, ki jo zahteva pristojni organ, upošteva likvidnostna tveganja glede naslednjega:

(a) potencialnih pozivov k vplačilu kritja v okviru izmenjav gibljivega ali drugih vrst kritja, kot je začetno ali neodvisno kritje, pri neugodnih razmerah na trgu;

(b) potencialnih pozivov k vračilu čezmernega zavarovanja s premoženjem, ki so ga dale nasprotne stranke;

(c) pozivov, ki so posledica potencialnega poslabšanja lastnih ocen zunanje kreditne kakovosti.

Institucija zagotovi, da sta narava in časovno obdobje ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem skladna z njenimi potrebami glede likvidnosti in ne ogrozita njene sposobnosti pravočasne predložitve ali vrnitve zavarovanja s premoženjem.

4. Upravljalni organ institucije in višje vodstvo dejavno sodelujeta pri upravljanju CCR in zagotovita, da so upravljanju CCR dodeljeni ustrezni viri. Višje vodstvo se preko formalnega procesa zaveda omejitev in predpostavk uporabljenega modela ter njihovega morebitnega vpliva na zanesljivost izhodnih podatkov,. Višje vodstvo upošteva tudi negotovosti tržnega okolja in operativnih zadev ter kako se te odražajo v modelu.

▼B

5. Raven vodstva z dovolj visoko ravnijo pristojnosti pregleduje dnevna poročila o splošni izpostavljenosti institucije do CCR v skladu s členom 287(2)(b) za namen uveljavljanje tako zmanjšanj pozicij, ki jih ustvarijo posamezni upravljavci premoženja ali trgovci, kot tudi zmanjšanj celotne izpostavljenosti CCR institucije.

6. Okvir upravljanja CCR institucije, določen v skladu z odstavkom 1, se uporablja v povezavi z notranjimi kreditnimi limiti in trgovalnimi limiti. Kreditni in trgovalni limiti so povezani z modelom merjenja tveganja institucije na način, ki je skladen skozi čas in ga osebe, ki odobravajo kredite in trgujejo, ter višje vodstvo dobro razumejo. Institucija ima uradni postopek za poročanje o kršitvah limitov tveganja ustrezni ravni vodstva.

7. Merjenje CCR institucije vključuje merjenje dnevne in meddnevne uporabe kreditnih linij. Institucija meri tekoče izpostavljenosti brez in z upoštevanjem zavarovanja s premoženjem. Institucija na ravni portfelja in na ravni nasprotne stranke izračuna in spremlja končno izpostavljenost ali potencialno prihodnjo izpostavljenost v intervalu zaupanja, ki ga sama izbere. Institucija upošteva velike pozicije ali koncentracije pozicij, ki jih ima po skupinah povezanih nasprotnih strank, po gospodarskih panogah in po trgih.

8. Institucija vzpostavi in ohranja rutinski in natančen program stresnega testiranja. Višje vodstvo redno in vsaj na četrtletni osnovi pregleduje rezultate tega stresnega testiranja, ti pa se odražajo v politikah CCR in v limitih, ki jih določi upravljalni organ ali višje vodstvo. Če stresno testiranje pokaže posebno ranljivost v določenih okoliščinah, institucija takoj sprejme ukrepe za upravljanje teh tveganj.

Člen 287

Organizacijske strukture za upravljanje CCR

1. Institucija, ki uporablja IMM, vzpostavi in ohranja:

(a) enoto za nadzor tveganja, ki je v skladu z odstavkom 2;

(b) enoto za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki je v skladu z odstavkom 3.

2. Enota za nadzor tveganja je odgovorna za oblikovanje in izvajanje upravljanja CCR, vključno z ►C2 začetno in sprotno validacijo ◄ modela, ter izvaja naslednje funkcije in izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) odgovorna je za oblikovanje in izvajanje sistema upravljanja CCR institucije;

(b) pripravlja dnevna poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj institucije in jih analizira. Ta analiza vključuje oceno odnosa med meritvami vrednosti izpostavljenosti CCR in limiti trgovanja;

▼B

(c) nadzira celovitost vhodnih podatkov ter izdeluje in analizira poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj institucije, vključno z ovrednotenjem odnosa med merami izpostavljenosti tveganjem ter kreditnimi limiti in trgovalnimi limiti;

(d) je neodvisna od enot za odobritev izpostavljenosti ali njeno obnavljanje ali za izpostavljenosti iz trgovanja in nanjo ni neprimernih vplivov;

(e) ima ustrezno osebje;

(f) poroča neposredno višjemu vodstvu institucije;

(g) njeno delo je tesno vključeno v postopke vsakodnevnega upravljanja kreditnih tveganj institucije;

(h) njeni rezultati so sestavni del postopka načrtovanja, spremljanja in nadzorovanja kreditnega tveganja in splošnega profila tveganja institucije.

3. Enota za upravljanje zavarovanja s premoženjem izvaja naslednje naloge in funkcije:

(a) poziva k vplačilu kritja in ga izračunava, ureja spore glede poziva k vplačilu kritja in vsakodnevno natančno poroča o neodvisnih zneskih, začetnem kritju in gibljivem kritju;

(b) nadzoruje celovitost podatkov, uporabljenih za določanje pozivov k vplačilu kritja in zagotavlja, da se ujemajo ter redno usklajujejo z vsemi zadevnimi viri podatkov znotraj institucije;

(c) spremlja obseg ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem in vse spremembe pravic institucije do premoženja, danega v zavarovanje, ali v zvezi z njim;

(d) ustrezni ravni vodstva poroča o vrstah zavarovanja s premoženjem, ki se ponovno uporabi, ter o pogojih takšne ponovne uporabe, vključno z instrumentom, kreditno kakovostjo in zapadlostjo;

(e) spremlja koncentracijo na posamezne vrste sredstev zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejme institucija;

(f) redno in vsaj na četrtletni osnovi sporoča višjemu vodstvu informacije o upravljanju zavarovanja s premoženjem, ki vključujejo informacije o vrsti zavarovanja s premoženjem, ki se prejme in da, velikosti, zastaranju in vzroku za spore glede pozivov k vplačilu kritja. To notranje poročanje odraža tudi trende pri teh podatkih.

▼B

4. Višje vodstvo dodeli dovolj virov enoti za upravljanje zavarovanja s premoženjem iz odstavka 1(b), da njen sistem dosega ustrezno raven operativne kakovosti, kot se meri s pravočasnostjo in natančnostjo pozivov k vplačilu kritja institucij ter pravočasnostjo odgovora institucije na pozive k vplačilu kritja njenih nasprotnih strank. Višje vodstvo zagotovi, da ima enota ustrezno osebje, da lahko pravočasno obravnava pozive k vplačilu kritja in spore tudi pri zelo slabih tržnih pogojih ter omogoči instituciji, da omeji število velikih sporov zaradi obsega trgovanja.

Člen 288

Pregled sistema za upravljanje CCR

Institucija v okviru notranje revizijskegapostopka redno opravlja neodvisen pregled sistema za upravljanje CCR. Ta pregled vključuje dejavnosti enote za nadzor in enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki jih zahteva člen 287, in posebej obravnava vsaj:

(a) primernost dokumentacije sistema in procesa upravljanja CCR, ki jo zahteva člen 286;

(b) organizacijo kontrolne enote CCR, ki jo zahteva člen 287(1)(a);

(c) organizacijo enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki jo zahteva člen 287(1)(b);

(d) vključevanje stopenj CCR v dnevno upravljanje tveganj;

(e) proces odobritve modelov za ocenjevanje tveganj in sisteme vrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v enoti za trgovanje in zaledni službi;

(f) ►C2 validacija ◄ vsake pomembne spremembe v postopku merjenja CCR;

(g) obseg CCR, ki ga zajema model za merjenje tveganja;

(h) celovitost sistema obveščanja vodstva;

(i) natančnost in popolnost podatkov CCR;

(j) natančno uporabo pravnih terminov iz dogovorov o zavarovanju s premoženjem in o pobotu pri meritvah vrednosti izpostavljenosti;

(k) preverjanje doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, na katerih temeljijo notranji modeli, vključno z neodvisnostjo takih virov podatkov;

(l) natančnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo in korelacijo;

▼B

(m) natančnost izračunov vrednotenja in pretvorbe tveganja;

(n) preverjanje natančnosti modela s pogostim testiranjem za nazaj, kakor je navedeno v točkah (b) do (e) člena 293(1);

(o) skladnost kontrolne enote CCR in enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem z zadevnimi regulativnimi zahtevami.

Člen 289

Test uporabnosti

1. Institucije zagotovijo, da je porazdelitev izpostavljenosti, določena z modelom, uporabljenim za izračun efektivne EPE, vključena v vsakodnevni postopek upravljanja CCR institucije ter da je rezultat modela upoštevan pri odobravanju kreditov, upravljanju CCR, razporeditvi notranjega kapitala in korporativnem upravljanju.

2. Institucija pristojnim organom dokaže, da je vsaj eno leto preden je pridobila dovoljenje pristojnih organov v skladu s členom 283, da lahko uporablja IMM, uporabljala model za izračun porazdelitve izpostavljenosti, na katerem temelji izračun EPE in ki na splošno izpolnjuje zahteve iz tega oddelka.

3. Model, ki se uporablja za pripravo porazdelitve izpostavljenosti do CCR, je del okvira za upravljanje CCR, ki ga zahteva člen 286. S tem okvirom se s seštevanjem izpostavljenosti do CCR z drugimi kreditnimi izpostavljenostmi izmeri uporaba kreditnih linij in razporedi notranji kapital.

4. Poleg EPE institucija meri in upravlja tekoče izpostavljenosti. Če je primerno, institucija meri tekoče izpostavljenosti pred in po upoštevanju zavarovanja s premoženjem. Test uporabnosti je opravljen, če institucija za izračun EPE uporablja druge mere CCR, kot je konična izpostavljenost, ki temeljijo na porazdelitvi izpostavljenosti, oblikovane z istim modelom kot izračun EPE.

5. Institucija ima sistemsko zmogljivost, da po potrebi dnevno ocenjuje EE, razen če pristojnim organom dokaže, da njene izpostavljenosti do CCR upravičujejo manj pogosto izračunavanje. Institucija oceni EE po časovnem načrtu napovedovalnih obdobij, ki primerno prikazuje časovno strukturo prihodnjih denarnih tokov in zapadlosti pogodb ter je pripravljen na način, ki upošteva pomembnost in sestavo izpostavljenosti.

6. Izpostavljenost se meri, spremlja in kontrolira ves čas trajanja vseh pogodb v nizu pobotov in ne samo v enoletnem obdobju. Institucija ima vzpostavljene postopke za ugotavljanje in kontrolo tveganj do nasprotnih strank, če je izpostavljenost daljša od enega leta. Napovedano povečanje izpostavljenosti je podatek, ki se upošteva v modelu notranjega kapitala institucije.

▼B

Člen 290

Stresno testiranje

1. Institucija ima vzpostavljen izčrpen program za stresno testiranje CCR, ki se uporablja tudi pri oceni kapitalskih zahtev za CCR in je skladen z zahtevami iz odstavkov 2 do 10.

2. S tem se ugotavljajo morebitni dogodki ali prihodnje spremembe v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivale na kreditne izpostavljenosti institucije, in presoja zmožnost institucije, da vzdrži take spremembe.

3. Stresni ukrepi iz programa se primerjajo z limiti tveganja in jih institucija obravnava v okviru procesa iz člena 81 Direktive 2013/36/EU.

4. Program zajema vse posle in agregatne izpostavljenosti na ravni določenih nasprotnih strank po vseh oblikah kreditnega tveganja nasprotne stranke v časovnem okviru, ki je dovolj dolg, da se izvede redno stresno testiranje.

5. S tem programom se za vse nasprotne stranke institucije zagotavlja vsaj mesečno stresno testiranje izpostavljenosti iz naslova glavnih tržnih dejavnikov tveganja, kot so obrestne mere, tuje valute, lastniški instrumenti, kreditni razmiki in cene blaga, da se opredeli čezmerna koncentracija posebnih usmerjevalnih tveganj in da jo institucija, kjer je to potrebno, lahko zmanjša. Stresno testiranje izpostavljenosti CCR (z enim dejavnikom, več dejavniki in pomembnimi neusmerjevalnimi tveganji) – ter istočasno testiranje izpostavljenosti in kreditne sposobnosti se izvajata na ravni posamezne nasprotne stranke, skupine nasprotnih strank in na agregatni ravni institucije.

6. Uporablja vsaj četrtletne scenarije stresnega testiranja z več dejavniki in ocenjuje pomembna neusmerjevalna tveganja, vključno z izpostavljenostjo krivulje donosa in osnovnimi tveganji. Stresni testi z več dejavniki obravnavajo vsaj naslednje scenarije:

(a) prišlo je do resnih dogodkov v gospodarstvu ali na trgu;

(b) splošna tržna likvidnost se je znatno zmanjšala;

(c) velik finančni posrednik zapira pozicije.

7. Resnost šokov osnovnih dejavnikov tveganja je je skladna z namenom stresnega testiranja. Pri ocenjevanju kapitalske ustreznosti v stresnih situacijah so šoki osnovnih dejavnikov tveganja dovolj resni, da zajamejo zgodovinsko ekstremne tržne pogoje in ekstremne, vendar verjetne, stresne tržne pogoje. Pri stresnem testiranju se ocenjuje učinek takšnih šokov na kapital, kapitalske zahteve in dobičke. Za namen vsakodnevnega spremljanja portfelja, varovanja pred tveganjem in upravljanja koncentracij program testiranja preuči tudi manj resne scenarije, ki so bolj verjetni.

▼B

8. Program vključuje določbe, kjer je to primerno, za povratne stresne teste, da se opredelijo ekstremni, vendar verjetni scenariji, ki bi lahko privedli do zelo škodljivih rezultatov. Povratno stresno testiranje upošteva učinek pomembne nelinearnosti v portfelju.

9. Višjemu vodstvu se redno in vsaj na četrtletni osnovi poročajo rezultati stresnega testiranja v okviru programa. Poročila in analiza rezultatov zajemajo največje učinke na ravni nasprotne stranke v portfelju, pomembne koncentracije znotraj segmentov portfelja (znotraj iste panoge ali regije) ter posebne trende zadevnega portfelja in nasprotne stranke.

10. Višje vodstvo prevzame vodilno vlogo pri integraciji stresnega testiranja v okvir upravljanja tveganj in kulturo tveganja institucije ter zagotavlja, da so rezultati smiselni in se uporabljajo za upravljanje CCR. Rezultati stresnega testiranja za znatne izpostavljenosti se ocenijo glede na smernice, ki kažejo nagnjenost institucije k tveganju, in predložijo višjemu vodstvu v razpravo in ukrepanje, ko je ugotovljeno čezmerno ali koncentrirano tveganje.

Člen 291

Tveganje neugodnih gibanj

1. Za namene tega člena:

(a) "splošno tveganje neugodnih gibanj" nastopi, ko obstaja pozitivna korelacija med verjetnostjo neizpolnitve obveznosti nasprotnih strank in splošnimi dejavniki tržnega tveganja;

(b) "posebno tveganje neugodnih gibanj" nastopi, ko obstaja pozitivna korelacija med prihodnjo izpostavljenostjo do določene nasprotne stranke in PD te nasprotne stranke zaradi narave posla s to stranko. Šteje se, da je institucija izpostavljena posebnemu tveganju neugodnih gibanj, če se pričakuje, da bo prihodnja izpostavljenost do določene nasprotne stranke visoka, hkrati pa bo visoka tudi verjetnost neplačila nasprotne stranke.

2. Institucija primerno obravnava izpostavljenosti, ki povzročajo znatno posebno in splošno tveganje neugodnih gibanj.

3. Institucija za opredelitev splošnega tveganja neugodnih gibanj načrtuje stresno testiranje in analize scenarija, da bi stresnim situacijam izpostavila dejavnike tveganja, ki škodljivo vplivajo na kreditno sposobnost nasprotne stranke. Takšno testiranje obravnava možnost, da pride do resnih šokov, če se odnosi med dejavniki tveganja spremenijo. Institucija spremlja splošno tveganje neugodnih gibanj po proizvodih, regijah, panogah ali drugih kategorijah, ki so pomembne za podjetje.

4. Institucija ohranja postopke za ugotavljanje, spremljanje in nadzor primerov posebnega tveganja neugodnih gibanj za vsak pravni subjekt, ki se začnejo z nastankom posla in nadaljujejo v času trajanja posla.

▼B

5. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za CCR v zvezi s posli, kadar je bilo ugotovljeno posebno tveganje neugodnih gibanj in obstaja pravna povezava med nasprotno stranko in izdajateljem osnovnega instrumenta izvedenega finančnega instrumenta OTC in osnovnimi posli iz člena 273(2)(b), (c) in (d) v skladu z naslednjimi načeli:

(a) instrumenti, pri katerih obstaja posebno tveganje neugodnih gibanj, se ne vključijo v isti niz pobotov kot drugi posli z nasprotno stranko in se vsak obravnava kot ločen niz pobotov;

(b) znotraj vsakega takšnega ločenega niza pobotov je za kreditne zamenjave za eno samo izpostavljenost vrednost izpostavljenosti enaka celotni pričakovani izgubi vrednosti preostale poštene vrednosti osnovnih instrumentov ob predpostavki, da je osnovni izdajatelj v stečajnem postopku;

(c) LGD za institucijo, ki uporablja pristop iz poglavja 3, znaša za takšne posle zamenjave 100 %;

(d) za institucijo, ki uporablja pristop iz poglavja 2, je veljavna utež tveganja tista iz nezavarovanega posla;

(e) za vse druge posle v zvezi z eno samo izpostavljenostjo v takšnem ločenem nizu pobotov je izračun vrednosti izpostavljenosti v skladu s predpostavko skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila tistih osnovnih obveznosti, pri katerih je izdajatelj pravno povezan z nasprotno stranko. Za posle v zvezi s košarico imen) in indeksom se uporabi, če je bistveno, skokovito naraščanje verjetnosti neplačila ustreznih osnovnih obveznosti, pri katerih je izdajatelj pravno povezan z nasprotno stranko;

(f) kolikor se uporabljajo obstoječi izračuni tveganja na trgu za kapitalske zahteve za presežno tveganje neplačila in migracije, kakor je določeno v naslovu IV poglavja 5 oddelka 4, ki že zajemajo predpostavko LGD, je LGD v uporabljeni formuli 100 %.

6. Institucije višjemu vodstvu in ustreznemu odboru upravljalnega organa predložijo redna poročila o posebnem in splošnem tveganju neugodnih gibanj in sprejetih ukrepih za upravljanje teh tveganj.

Člen 292

Celovitost procesa modeliranja

1. Institucija zagotavlja celovitost procesa modeliranja, kakor je določen v členu 284, tako da sprejme vsaj naslednje ukrepe:

(a) model odraža pogoje in lastnosti posla pravočasno, celovito in na konzervativen način;

(b) ti pogoji vključujejo vsaj hipotetične zneske iz pogodbe, zapadlost, referenčna sredstva, dogovore o vzdrževanju kritja in pogodbe o pobotu;

▼B

(c) ti pogoji in lastnosti posla se hranijo v bazi podatkov, ki se formalno in redno revidira;

(d) proces za priznavanje pogodb o pobotu, v skladu s katerim mora pravna služba potrditi, da je pobot v skladu s temi pogodbami pravno izvršljiv;

(e) potrditev iz točke (d) neodvisna enota vnese v bazo podatkov iz točke (c);

(f) prenos podatkov o pogojih in lastnostih o posl v model EPE je predmet notranjega revidiranja;

(g) med modelom in sistemom izvornih podatkov obstajajo uradni procesi usklajevanja za stalno preverjanje, ali so pogoji in lastnosti posla pravilno ali vsaj konzervativno izraženi v EPE.

2. Za določanje tekoče izpostavljenosti se uporabljajo tekoči tržni podatki. Institucija lahko umeri svoj model EPE, tako da uporabi zgodovinske tržne podatke ali podatke, ki izvirajo iz trga, da določi parametre osnovnih stohastičnih procesov, kot so premik, nestanovitnost in korelacija. Če institucija uporablja zgodovinske podatke, uporablja podatke za vsaj tri pretekla leta. Podatki se posodabljajo vsaj vsako četrtletje ali pogosteje, če je to potrebno za to, da se odražajo tržni pogoji.

Za izračun efektivne EPE z uporabo stresne umeritve institucija umeri efektivno EPE z uporabo podatkov za tri pretekla leta, ki vključujejo stresno obdobje za kreditne razmike njenih nasprotnih strank, ali podatke, ki izvirajo iz trga iz takšnega stresnega obdobja.

V ta namen institucija uporablja zahteve iz odstavkov 3, 4 in 5.

3. Institucija vsaj vsako četrtletje dokaže pristojnemu organu, da se obdobje izjemnih situacij, ki se uporablja za izračun iz tega odstavka, ujema z obdobjem povečanih kredinih razmikov kreditnih zamenjav ali drugih kreditnih razmikov (kot so krediti ali podjetniške obveznice) za reprezentativen izbor nasprotnih strank s kreditnimi razmiki, s katerimi se trguje. V situacijah, ko institucija za nasprotno stranko nima ustreznih podatkov o kreditnem razmiku, razvrsti nasprotno stranko s posebnim podatkom o kreditnem razmiku glede na regijo, notranjo bonitetno oceno in vrsto dejavnosti.

4. Model EPE za vse nasprotne stranke uporablja podatke, ki so lahko zgodovinski ali implicitni in vključujejo podatke iz obdobja stresnih situacij glede kreditov, in sicer na način, ki je skladen z metodo za umerjanje modela EPE glede na trenutne podatke.

▼B

5. Da bi institucija ocenila učinkovitost stresne umeritve EEPE, ustvari več referenčnih portfeljev, ki so občutljivi na glavne dejavnike tveganja, katerim je izpostavljena institucija6. Izpostavljenost tem referenčnim portfeljem se izračuna z uporabo (a) stresne metodologije, ki temelji na tekočih tržnih vrednostih in parametrih modela, ki so umerjeni glede na stresne tržne pogoje, ter (b) izpostavljenosti v obdobju stresnih situacij, vendar z uporabo metode, določene v tem oddelku (konec tržne vrednosti iz stresnih obdobja, nestanovitnosti in korelacije iz triletnega stresnega obdobja).

Pristojni organi zahtevajo od institucije, da prilagodi umeritve glede na stresne situacije, če izpostavljenosti teh referenčnih portfeljev znatno odstopajo ena od druge.

6. Institucija za model izvaja postopek ►C2 validacije ◄, ki je jasno določen v politikah in postopkih institucije. Ta postopek ►C2 validacije ◄:

(a) določi vrsto testiranja, potrebnega za zagotovitev celovitosti modela in za opredelitev pogojev, pod katerimi so predpostavke modela neustrezne in lahko zato povzročijo podcenjevanje vrednosti EPE modela;

(b) vključuje pregled celovitosti modela.

7. Institucija spremlja ustrezna tveganja in ima vzpostavljene postopke za prilagajanje svojih ocen EEPE, ko postanejo navedena tveganja bistvena. Institucija pri upoštevanju tega odstavka:

(a) opredeli in upravlja svoje izpostavljenosti posebnemu tveganju neugodnih gibanj, ki nastane, kot je določeno v členu 291(1)(b), in izpostavljenosti splošnemu tveganju neugodnih gibanj, ki nastane, kot je določeno v členu 291(1)(a);

(b) za izpostavljenosti s povečanim profilom tveganja po enem letu redno primerja oceno zadevne mere izpostavljenosti za eno leto z enako mero izpostavljenosti za celotno trajanje izpostavljenosti;

(c) za izpostavljenosti s preostalo zapadlostjo, ki znaša manj kakor eno leto, redno primerja nadomestitvene vrednosti (tekočo izpostavljenost) in realizirani profil izpostavljenosti ter hrani podatke, ki omogočajo tako primerjavo.

8. Institucija ima vzpostavljene notranje postopke za preverjanje, ali je posel pred vključitvijo v niz pobotov urejen s s pravno izvršljivo pogodboo pobotu, ki izpolnjuje zahteve iz oddelka 7.

9. Institucija, ki za zmanjševanje CCR uporablja zavarovanje s premoženjem, ima vzpostavljene notranje postopke, da pred priznanjem učinka zavarovanja s premoženjem v svojih izračunih preveri, ali zavarovanje s premoženjem ustreza standardom pravne gotovosti, kakor je navedeno v Poglavju 4.

▼B

10. EBA spremlja različne prakse na tem področju in v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za uporabo tega člena.

Člen 293

Zahteve za sistem upravljanja tveganj

1. Institucija izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) izpolnjuje kvalitativne zahteve iz dela tri, naslova IV, poglavja 5;

(b) vodi reden program testiranja za nazaj, v katerem primerja mere tveganja iz modela z realiziranimi merami tveganja ter hipotetične spremembe, ki temeljijo na statičnih pozicijah z realiziranimi merami;

(c) izvede začetno ►C2 validacijo ◄ in redno pregleduje model izpostavljenosti CCR ter mere tveganja, ki izhajajo iz tega modela. ►C2 Validacija ◄ in pregled sta neodvisna od razvoja modela;

(d) upravljalni organ in višje vodstvo sta vključena v proces nadzora tveganja in zagotavljata, da so za nadzor kreditnega tveganja in kreditnega tveganja nasprotne stranke namenjena ustrezna sredstva. Raven vodstva z dovolj veliko pristojnostjo za izvajanje tako znižanj pozicij, ki jih odobrijo posamezni trgovci, kot znižanj celotne izpostavljenosti institucije tveganju, v zvezi s tem pregleduje dnevna poročila, ki jih pripravi neodvisna enota za kontrolo tveganj, ustanovljena v skladu s členom 287(1)(a);

(e) notranji model merjenja izpostavljenosti tveganju se vključi v postopek vsakodnevnega upravljanja tveganj institucije;

(f) sistem merjenja tveganja se uporablja v povezavi z notranjimi limiti za trgovanje in izpostavljenost. V zvezi s tem so limiti izpostavljenosti povezani z modelom merjenja tveganja institucije na način, ki je skozi čas nespremenljiv in ga trgovci, kreditna funkcija in višje vodstvo dobro razumejo;

(g) institucija zagotovi, da je njen sistem za upravljanje tveganj dobro dokumentiran. Zlasti ohranja dokumentirane notranje politike, kontrole in postopke v zvezi z delovanjem sistema za merjenje tveganja ter ureditve, ki zagotavljajo, da se te politike upoštevajo;

(h) v okviru notranjega revizijskega postopka institucije se redno izvaja neodvisni pregled sistema za merjenje tveganj. Ta pregled zajema dejavnosti enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in neodvisne enote za upravljanje tveganj. Pregled celotnega procesa upravljanja tveganj poteka redno (in najmanj enkrat na leto) in posebej obravnava vsaj zadeve iz člena 288;

▼B

(i) ►C2 sprotna validacija ◄ modelov kreditnega tveganja nasprotne stranke, vključno s testiranjem za nazaj, redno pregleduje raven vodstva, ki ima dovolj pristojnosti za odločanje o ukrepanju za odpravo pomanjkljivosti modelov.

2. Pristojni organi pri določanju ravni alfe upoštevajo obseg, v katerem institucija izpolnjuje zahteve iz odstavka 1, kakor je določeno v členu 284(4). Samo tiste institucije, ki v celoti izpolnjujejo te zahteve, so upravičene do uporabe minimalnega multiplikatorja.

3. Institucija dokumentira proces za začetno in sprotno ►C2 validacijo ◄ modela izpostavljenosti CCR in izračun merjenja tveganja iz modela tako natančno, da lahko tretja oseba ponovno naredi analizo in izmeri tveganje. Ta dokumentacija določi pogostost, s katero se izvaja analiza za nazaj in ►C2 druga sprotna validacija ◄, kako se izvaja ►C2 validacija ◄ glede na tokove podatkov in portfelje ter uporabljene analize.

4. Institucija opredeli merila, s katerimi oceni modele izpostavljenosti CCR, in modele, ki so vključeni v izračun izpostavljenosti, in ima zapisano politiko, s katero se opiše postopek, po katerem se opredelijo in popravijo nesprejemljivi rezultati.

5. Institucija določi, kako se izgradijo reprezentativni portfelji nasprotne stranke za namene preverjanja modela izpostavljenosti CCR in merjenje tveganja.

6. ►C2 Validacija ◄ modelov izpostavljenosti CCR in njihovega merjenja tveganja, ki povzroči porazdelitev napovedi, upošteva več kot enkratno statistiko porazdelitve napovedi.

Article 294

Zahteve za ►C2 validacijo ◄

1. Institucija kot del ►C2 začetne in sprotne validacije ◄ svojega modela izpostavljenosti CCR in merjenja tveganja zagotovi, da so izpolnjene naslednje zahteve:

(a) preden pristojni organi izdajo dovoljenje v skladu s členom 283(1), institucija izvede testiranje za nazaj z uporabo zgodovinskih podatkov o gibanjih dejavnikov tržnega tveganja. To testiranje za nazaj upošteva številna različna časovna obdobja napovedi za vsaj eno leto, ki zajemajo vrsto različnih začetnih datumov in široko vrsto tržnih pogojev;

(b) institucija, ki uporablja pristop iz člena 285(1)(b), redno izvaja ►C2 validacijo ◄ svojega modela, da bi preskusila, ali so realizirane tekoče izpostavljenosti skladne z napovedjo za vsa obdobja kritja znotraj enega leta. Če je zapadlost nekaterih poslov v nizu pobotov krajša od enega leta in je niz pobotov bolj občutljiv za tveganje brez teh poslov, ►C2 validacija ◄ to upošteva;

▼B

(c) za nazaj preskusi delovanje modela izpostavljenosti CCR in ključne mere tveganja modela ter predvidevanja glede dejavnikov tržnega tveganja. Zadevna časovna obdobja napovedi za posle, zavarovane s premoženjem, vključujejo tista, ki odražajo tipična obdobja kritja za tveganje, ki se uporabljajo pri trgovanju, zavarovanim s premoženjem ali s kritjem.

(d) če ►C2 validacija ◄ modela pokaže, da je efektivna EPE podcenjena, institucija sprejme potrebne ukrepe za odpravo nenatančnosti v modelu;

(e) v okviru postopka ►C2 začetne in sprotne validacije ◄ modela testira modele za določanje cen, ki se uporabljajo za izračun izpostavljenosti CCR za dani scenarij prihodnjih šokov, ki jih povzročijo dejavniki tržnega tveganja. Modeli za določanje cen za opcije upoštevajo nelinearnost vrednosti opcije glede na dejavnike tržnih tveganj;

(f) model izpostavljenosti CCR zajame informacije, specifične za posel, ki so potrebne za to, da se lahko seštejejo izpostavljenosti na ravni niza pobotov. Institucija preveri, ali so posli dodeljeni ustreznemu nizu pobotov znotraj modela;

(g) model izpostavljenosti CCR vključuje tudi informacije, specifične za posamezen posel, da zajame učinke kritja. Upošteva tako tekočo vrednost kritja kakor tudi kritje, ki bi bilo izmenjano med nasprotnima strankama v prihodnosti. ►C2 Tak model upošteva naravo (enostranskih ali dvostranskih) dogovorov o vzdrževanju kritja, ◄ pogostost pozivov k vplačilu kritja, obdobje kritja za tveganje, najnižji prag nepokrite izpostavljenosti, ki ga je institucija pripravljena sprejeti, in najnižji znesek prenosa. Tak model bodisi ocenjuje spremembe tekočih tržnih vrednosti danega zavarovanja s premoženjem ali uporablja pravila iz poglavja 4;

(h) statično testiranje preteklih podatkov za nazaj na podlagi reprezentativnih portfeljev nasprotne stranke je sestavni del postopka ►C2 validacije ◄ modela. Institucija redno izvaja tako testiranje podatkov za nazaj na več dejanskih ali hipotetičnih reprezentativnih portfeljih nasprotne stranke. Ti reprezentativni portfelji se izberejo glede na njihovo občutljivost na pomembne dejavnike tveganja in kombinacije dejavnikov tveganja, ki jim je institucija izpostavljena;

(i) institucija izvede testiranje za nazaj, ki je oblikovano za testiranje ključnih predpostavk modela izpostavljenosti CCR in zadevnih merjenj tveganja, vključno z modeliranim odnosom med roki zapadlosti istega dejavnika tveganja in modeliranimi odnosi med dejavniki tveganja;

(j) delovanje modela izpostavljenosti CCR in merjenja tveganja se ustrezno preveri za nazaj. S programom testiranja za nazaj je mogoče ugotoviti, da meritve tveganja modela EPE niso bile najbolj uspešne;

▼B

(k) institucija preveri svoje modele izpostavljenosti CCR in vsa merjenja tveganj do časovnih obdobij, ki sovpadajo z zapadlostjo poslov, za katere je izpostavljenost izračunana z uporabo IMM v skladu s členom 283;

(l) institucija redno testira modele za ocenjevanje, ki se uporabljajo za izračun izpostavljenosti nasprotne stranke, glede na ustrezna neodvisna merila kot del postopka ►C2 sprotne validacije modela ◄;

(m) ►C2 sprotna validacija ◄ modela izpostavljenosti CCR institucije in zadevnih merjenj tveganja vključuje oceno ustreznosti najnovejših rezultatov;

(n) institucija kot del začetnega in sprotnega postopka ►C2 validacije ◄ oceni pogostost, s katero so posodobljeni parametri modela izpostavljenosti CCR;

(o) z ►C2 začetno in sprotno validacijo ◄ modelov izpostavljenosti CCR se oceni, ali so raven nasprotne stranke in izračuni izpostavljenosti niza pobotov za izpostavljenosti ustrezni.

2. Namesto alfe, pomnožene z efektivno EPE, se s predhodnim dovoljenjem pristojnih organov lahko uporabi mera, ki je bolj konzervativna od uporabljene metrike za izračun regulativne vrednosti izpostavljenosti za vsako nasprotno stranko. Stopnja relativne konservativnosti se bo ocenila po začetni odobritvi pristojnih organov in ob rednih nadzorniških pregledih modelov EPE. Institucija izvaja redno ►C2 validacijo ◄ konservativnosti. Stalna ocena delovanja modela zajema vse nasprotne stranke, za katere se uporabljajo modeli.

3. Če testiranje za nazaj pokaže, da model ni dovolj natančen, pristojni organi odvzamejo dovoljenje za uporabo modela ali naložijo ustrezne ukrepe, da zagotovijo takojšnjo izboljšavo modela.

Oddelek 7

Pogodbeni pobot

Člen 295

Priznanjepogodbenega pobota za zmanjševanje tveganja

Institucije lahko samo naslednje vrste pogodbenega pobota obravnavajo kot dejavnike, ki zmanjšujejo tveganje, v skladu s členom 298, in kadar so pristojni organi v skladu s členom 296 priznali pogodbo o pobotu in kadar institucija izpolnjuje zahteve iz člena 297:

▼B

(a) dvostranske pogodbe o novaciji med institucijo in njeno nasprotno stranko, v kateri so medsebojne terjatve in obveznosti avtomatično združene, tako da ob vsaki uporabi novacije, nastane en sam neto znesek, s čimernastane ena sama nova pogodba, ki nadomesti vse prejšnje pogodbe in vse obveznosti med strankami v skladu s temi pogodbami, ter je za stranke zavezujoča;

(b) druge dvostranske pogodbe med institucijo in njeno nasprotno stranko;

(c) pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami produktov za institucije, ki jim je bila odobrena uporaba metode iz oddelka 6, za posle, za katera se metoda uporablja. Pristojni organi sporočijo EBA seznam odobrenih pogodb o pobotu med različnimi kategorijami produktov.

Pobot med posli, ki jih sklenejo različni pravni subjekti skupine, se za namene izračuna kapitalskih zahtevne priznava.

Člen 296

Priznanje pogodbenih sporazumov o pobotu

1. Pristojni organi priznajo pogodboo pobotu samo, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 in, kjer je ustrezno, iz odstavka 3.

2. Vse pogodbe o pobotu, ki jih uporablja institucija za namene določanja vrednosti izpostavljenosti v tem delu, izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) institucija je s svojo nasprotno stranko sklenila pogodbo o pobotu, s katero se vzpostavi ena pravna obveznost, ki zajema vse vključene posle, tako da je v primeru neplačila nasprotne stranke upravičena do prejetja ali zavezana k plačilu samo neto vsote pozitivne in negativnetekoče tržne vrednosti vključenih posameznih poslov;

(b) institucija je pristojnim organom predložila pisna in obrazložena pravna mnenja, da kljub pravnemu izpodbijanju pogodbe o pobotu terjatve in obveznosti institucije ne bi presegle tistih iz točke (a). Pravno mnenje se nanaša na pravo, ki se uporablja v:

(i) jurisdikciji, vkateri ima nasprotna stranka sedež;

(ii) če je udeležena podružnica družbe, ki se nahaja v državi, ki ni tista, v kateriima družba sedež, jurisdikciji, v kateri se nahaja podružnica;

(iii) jurisdikciji, katere zakoni urejajo posamezne posle, vključene v pogodbo o pobotu;

▼B

(iv) jurisdikciji, katere zakoni urejajo katero koli pogodbo ali dogovor, ki je potreben za učinkovanje pogodb o pobotu;

(c) kreditno tveganje do vsake nasprotne stranke se sešteje, da se vzpostavi ena pravno zavezujoča izpostavljenost za vse posle, z vsako nasprotno stranko. Ta seštevek se vključi v kreditne limite in izračun notranjega kapitala;

(d) pogodba ne vsebuje nobene klavzule, ki v primeru neplačila stranke dovoljuje nasprotni stranki, ki ni neplačnik, da plačuje samo omejene zneske ali sploh ne plačuje v korist stranke, ki je neplačnik, čeprav je ta neto upnik (tj. klavzule o opustitvi).

Če se kateremu koli pristojnemu organu ne dokaže, da so pogodbe o pobotu pravno veljavne in izvršljive v skladu z zakonodajo vsake posamezne jurisdikcije iz točke (b), se pogodbeni pobotne prizna, za zmanjševanje tveganja za katero koli nasprotno stranko. Pristojni organi se o tem med sabo obveščajo.

3. Pravna mnenja iz točke (b) se lahko pripravijo glede na vrste pogodbenega pobota. Pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami produktov izpolnjujejo naslednje dodatne pogoje:

(a) neto vsota iz točke (a) odstavka 2 je neto vsota pozitivnih in negativnih končnih vrednosti vseh vključenih posameznih dvostranskih okvirnih pogodb ter pozitivnih in negativnih tekočih tržnih vrednosti posameznih poslov, ("neto znesek med različnimi kategorijami produktov");

(b) pravna mnenja iz točke (b) odstavka 2 obravnavajo veljavnost in izvršljivost celotne pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami proizvodov v skladu s pogoji pogodbe, kakor tudi vpliv sporazuma o pobotu na pomembne določbe vseh vključenih posameznih dvostranskih okvirnih pogodb.

Člen 297

Obveznosti institucij

1. Institucija uvede in vzdržuje postopke za zagotavljanje pregleda pravne veljavnosti in izvršljivosti pogodb o pobotu, in sicer glede na spremembe v zakonodaji zadevnih jurisdikcij iz člena 296(2)(b).

2. Institucija hrani vso zahtevano dokumentacijo v zvezi s pogodbami o pobotu v svojih evidencah.

3. Institucija upošteva učinke pobota pri ugotavljanju skupne izpostavljenosti kreditnemu tveganju posamezne nasprotne stranke, pri čemer institucija upravlja svoje CCR na podlagi teh učinkov.

▼B

4. Institucija v primeru pogodbo pobotu med različnimi kategorijami produktov iz člena 295 vzdržuje postopke iz člena 296(2)(c), da bi preverila, ali pravno mnenje iz člena 296(2)(b) zajema vse posle, ki morajo biti vključeni v niz pobotov.

Ob upoštevanju pogodbenega pobota med različnimi kategorijami produktov institucija še naprej izpolnjuje zahteve za priznanje dvostranskega pobota in po potrebi tudi zahteve iz poglavja 4 za priznanje zmanjšanja kreditnega tveganja v zvezi z vsako posamezno vključeno dvostransko okvirno pogodbo in poslom.

▼M8

Člen 298

Učinki priznanja pobota kot dejavnika, ki zmanjšuje tveganje

Pobot se za namene oddelkov 3 do 6 pripoznava tako, kot je navedeno v teh oddelkih.

▼B

Oddelek 8

Postavke v trgovalni knjigi

Člen 299

Postavke v trgovalni knjigi

1. Za namene uporabe tega člena vključuje Priloga II sklic na izvedene finančne instrumente za prenos kreditnega tveganja, kakor je navedeno v točki (8) oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES.

2. Institucije pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke pri postavkah trgovalne knjige upoštevajo naslednja načela:

▼M8

_____

▼B

(b) institucije ne uporabijo enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, določene v členu 222, za priznanje učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem;

(c) v primeru repo poslov in poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, vključenih v trgovalno knjigo, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem priznajo vse finančne instrumente in blago, ki so primerni za vključitev v trgovalno knjigo;

▼B

(d) za izpostavljenosti iz izvedenih finančnih instrumentov OTC, ki so vključeni v trgovalno knjigo, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem priznajo blago, ki je primerno za vključitev v trgovalno knjigo;

(e) za namene izračunavanja prilagoditev za nestanovitnost, če so taki finančni instrumenti ali blago, ki ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4, posojeni, prodani ali dani, ali izposojeni, kupljeni ali prejeti kot zavarovanje s premoženjem ali kako drugače v okviru takšnega posla, institucija pa uporablja pristop nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost iz oddelka 3 poglavja 4, institucije obravnavajo take instrumente in blago na enak način kot lastniške finančne instrumente, ki niso uvrščeni v glavni borzni indeks, vendar kotirajo na priznani borzi;

(f) če institucija uporablja lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost iz oddelka 3 poglavja 4 v zvezi s finančnimi instrumenti ali blagom, ki ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4, izračuna prilagoditev za nestanovitnost za vsako posamezno postavko. Če je institucija pridobila dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov iz poglavja 4, lahko ta pristop uporablja tudi v trgovalni knjigi;

(g) v zvezi s priznanjem okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, institucije priznajo samo pobot po pozicijah v trgovalni in ►C2 netrgovalni knjigi ◄, če posli, ki so predmet pobota izpolnjujejo naslednje pogoje:

(i) vsi posli se vrednotijo dnevno z uporabo tekočih tržnih cen;

(ii) vse postavke, ki so izposojene, kupljene ali prejete v okviru poslov, se lahko priznajo kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem iz poglavja 4 brez uporabe točk (c) do (f) tega odstavka;

(h) če je kreditni izvedeni finančni instrument, vključen v trgovalno knjigo, sestavni del notranjega varovanja, kreditno zavarovanje pa je priznano v skladu s členom 204 te uredbe, institucije uporabljajo enega od naslednjih pristopov:

(i) obravnavajo ga kot da tveganje nasprotne stranke, ki bi izhajalo iz pozicije v tem kreditnem izvedenem finančnem instrumentu, ne obstaja;

(ii) za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za tveganje nasprotne stranke stalno vključujejo vse kreditne izvedene finančne instrumente, vključene v trgovalno knjigo, ki so sestavni del notranjega varovanja pred tveganji ali se kupijo kot zavarovanje za izpostavljenosti CCR, če je kreditno zavarovanje priznano kot primerno v skladu s poglavjem 4.

▼B

Oddelek 9

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke

Člen 300

Opredelitve pojmov

▼M8

Za namene tega oddelka in dela 7 se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

▼B

(1) "izvzetost iz stečaja" v zvezi s sredstvi stranke pomeni, da obstajajo učinkovite ureditve za zagotavljanje, da v primeru insolventnosti te CNS ali klirinškega člana, ta sredstva niso na voljo upnikom CNS oziroma klirinškega članu ali da ta sredstva niso na voljo klirinškemu članu za kritje izgube, ki je nastala zaradi neplačila stranke ali strank, ki niso tiste, ki so zagotovile ta sredstva;

(2) "posel v povezavi s CNS" pomeni pogodbo ali posel iz člena 301(1) med stranko in klirinškim članom, ki je neposredno povezan s pogodbo ali poslom iz navedenega odstavka med tem klirinškim članom in CNS;

(3) "klirinški član" pomeni klirinškega člana, kot je opredeljen v točki 14 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(4) "stranka" pomeni stranko, kot je opredeljena v točki 15 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali družbo, ki je vzpostavilo posredne ureditve kliringa s klirinškim članom v skladu s členom 4(3) navedene uredbe;

▼M8

(5) "denarni posel" pomeni posel z denarnimi sredstvi, dolžniškimi instrumenti ali lastniškimi instrumenti, promptni valutni posel ali promptni blagovni posel; vendar repo posli, posli posoje vrednostnih papirjev ali blaga in posli izposoje vrednostnih papirjev ali blaga niso denarni posli;

(6) "posredna ureditev kliringa" pomeni ureditev, ki izpolnjuje pogoje iz drugega pododstavka člena 4(3) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(7) "stranka višjega nivoja" pomeni subjekt, ki opravlja storitve kliringa za stranko nižjega nivoja;

(8) "stranka nižjega nivoja" pomeni subjekt, ki dostopa do storitev CNS prek stranke višjega nivoja;

(9) "večnivojska struktura strank" pomeni posredno ureditev kliringa, na podlagi katere za institucijo storitve kliringa opravlja subjekt, ki ni klirinški član, vendar je sam stranka klirinškega člana ali stranke višjega nivoja;

(10) "nefinancirani prispevek v jamstveni sklad" pomeni prispevek, za katerega se je institucija, ki je v vlogi klirinškega člana, pogodbeno zavezala, da ga bo zagotovila CNS, potem ko bo CNS izčrpala svoj jamstveni sklad za kritje izgub zaradi neplačila enega ali več svojih klirinških članov;

▼M8

(11) "posel posoje ali izposoje z v celoti zajamčeno vlogo" pomeni posel denarnega trga, v celoti zavarovan s premoženjem, pri katerem nasprotni stranki zamenjata vlogi, med njima pa posreduje CNS za zagotovitev, da nasprotni stranki izpolnjujeta svoje plačilne obveznosti.

Člen 301

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za naslednje pogodbe in posle, če so neporavnani pri CNS:

(a) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, navedene v Prilogi II, in kreditne izvedene finančne instrumente;

(b) posle financiranja z vrednostnimi papirji in posle posoje ali izposoje z v celoti zajamčeno vlogo ter

(c) posle z dolgim rokom poravnave.

Ta oddelek se ne uporablja za izpostavljenosti, ki izhajajo iz poravnave denarnih poslov. Institucije uporabljajo obravnavo iz naslova V za trgovalne izpostavljenosti, ki izhajajo iz teh poslov, in utež tveganja 0 % za prispevke v jamstveni sklad, ki zajemajo samo te posle. Institucije uporabljajo obravnavo iz člena 307 za prispevke v jamstveni sklad, ki poleg denarnih poslov zajemajo katero koli pogodbo iz prvega pododstavka tega odstavka.

2. Za namene tega oddelka veljajo naslednje zahteve:

(a) začetno kritje ne vključuje prispevkov v CNS za ureditve skupnega kritja izgub;

(b) začetno kritje vključuje zavarovanje s premoženjem, ki ga položi institucija v vlogi klirinškega člana ali stranka in presega najnižji znesek, ki ga zahteva CNS oziroma institucija v vlogi klirinškega člana, če lahko CNS ali institucija v vlogi klirinškega člana v primernih okoliščinah prepreči instituciji v vlogi klirinškega člana oziroma stranki, da dvigne tak presežni znesek zavarovanja s premoženjem;

(c) če CNS uporablja začetno kritje za potrebe skupnega kritja izgub med svojimi klirinškimi člani, institucije, ki nastopajo v vlogi klirinškega člana, to začetno kritje obravnavajo kot prispevek v jamstveni sklad.

▼B

Člen 302

Spremljanje izpostavljenosti do CNS

1. Institucije spremljajo vse izpostavljenosti do CNS in določijo postopke za redno poročanje o teh izpostavljenostih višjemu vodstvu in ustreznemu odboru ali odborom upravljalnega organa.

▼M8

2. Institucije z ustrezno analizo scenarijev in stresnim testiranjem ocenijo, ali je raven kapitala glede na izpostavljenosti do CNS, vključno s potencialnimi prihodnjimi ali pogojnimi kreditnimi izpostavljenostmi ali izpostavljenostmi iz naslova prispevkov v jamstveni sklad in, če institucija nastopa v vlogi klirinškega člana, izpostavljenostmi na podlagi pogodbenih dogovorov, kot je določeno v členu 304, ustrezna glede na tveganja, ki so sestavni del teh izpostavljenosti.

Člen 303

Obravnava izpostavljenosti klirinških članov do CNS

1. Institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana, bodisi v svojem imenu bodisi kot finančni posrednik med stranko in CNS, izračuna kapitalske zahteve za svoje izpostavljenosti do CNS, na naslednji način:

(a) za svoje trgovalne izpostavljenosti do CNS uporablja obravnavo iz člena 306;

(b) za svoje prispevke v jamstveni sklad pri CNS uporablja obravnavo iz člena 307.

2. Za namene odstavka 1 se za vsoto kapitalskih zahtev institucije za njene izpostavljenosti do KCNS zaradi trgovalnih izpostavljenosti in prispevkov v jamstveni sklad uporablja zgornja meja, ki je enaka vsoti kapitalskih zahtev, ki bi veljale za te iste izpostavljenosti, če bi bila CNS nekvalificirana CNS.

▼B

Člen 304

Obravnava izpostavljenosti klirinških članov do strank

▼M8

1. Institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana in v okviru teh pristojnosti kot finančni posrednik med stranko in CNS, kapitalske zahteve za posle s to stranko, povezane s CNS, izračuna v skladu z oddelki 1 do 8 tega poglavja, oddelkom 4 poglavja 4 tega naslova in naslovom VI, kot je ustrezno.

▼B

2. Če institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana, sklene pogodbeni dogovor s stranko drugega klirinškega člana, s katero tej stranki v skladu s členom 48(5) in (6) Uredbe (EU) št. 648/2012 olajša prenos pozicij in zavarovanja s premoženjem iz točke (b) člena 305(2) te uredbe, in če ta pogodbena ureditev povzroči pogojno obveznost za to institucijo, lahko ta institucija dodeli vrednost izpostavljenosti nič uporabi, ki velja za to pogojno obveznost.

▼M8

3. Če institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana, za izračun kapitalskih zahtev za svoje izpostavljenosti uporablja metode iz oddelka 3 ali 6 tega poglavja, se uporabljajo naslednje določbe:

▼M8

(a) institucija lahko z odstopanjem od člena 285(2) za svoje izpostavljenosti do stranke uporablja obdobje kritja za tveganje, ki znaša vsaj pet delovnih dni;

(b) institucija za svoje izpostavljenosti do CNS uporablja obdobje kritja za tveganje, ki znaša vsaj deset delovnih dni;

(c) institucija lahko z odstopanjem od člena 285(3), kadar niz pobotov, vključen v izračun, izpolnjuje pogoj iz točke (a) navedenega odstavka, ignorira omejitev iz navedene točke, če niz pobotov ne izpolnjuje pogoja iz točke (b) navedenega odstavka in ne vsebuje spornih poslov ali eksotičnih opcij;

(d) če CNS zadrži gibljivo kritje za posel in zavarovanje s premoženjem institucije ni zaščiteno pred insolventnostjo CNS, institucija uporabi obdobje kritja za tveganje, ki traja eno leto ali preostalo zapadlost posla, odvisno od tega, kaj je krajše, pri čemer je spodnja meja deset delovnih dni.

4. Z odstopanjem od točke (i) člena 281(2) lahko institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana in uporablja metodo iz oddelka 4 za izračun kapitalskih zahtev za svoje izpostavljenosti do stranke, za svoj izračun uporabi faktor zapadlosti 0,21.

5. Z odstopanjem od točke (d) člena 282(4) lahko institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana in uporablja metodo iz oddelka 5 za izračun kapitalskih zahtev za svoje izpostavljenosti do stranke, pri tem izračunu uporabi faktor zapadlosti 0,21.

6. Institucija, ki nastopa kot klirinški član, lahko uporabi nižjo izpostavljenost ob neplačilu, ki izhaja iz izračunov iz odstavkov 3, 4 in 5, za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu z naslovom VI.

7. Institucija, ki nastopa kot klirinški član, ki prejme zavarovanje s premoženjem od stranke za posel, povezan s CNS, in predloži to zavarovanje s premoženjem naprej CNS, lahko pripozna to zavarovanje s premoženjem za zmanjšanje izpostavljenosti do stranke za ta posel, povezan s CNS.

V primeru večnivojske strukture strank se lahko obravnava iz prvega pododstavka uporablja na vsakem nivoju te strukture.

▼B

Člen 305

Obravnava izpostavljenosti strank

▼M8

1. Institucija, ki je stranka, izračuna kapitalske zahteve za posle s svojim klirinškim članom, povezane s CNS, v skladu z oddelki 1 do 8 tega poglavja, oddelkom 4 poglavja 4 tega naslova in naslovom VI, kot je ustrezno.

▼B

2. Če je institucija v vlogi stranke, lahko brez poseganja v pristop iz odstavka 1 izračuna kapitalske zahteve za trgovalne izpostavljenosti za posle s klirinškim članom, povezane s CNS, v skladu s členom 306, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pozicije in sredstva te institucije, povezana s temi posli, se na ravni klirinškega člana in CNS razlikujejo in ločijo od pozicij in sredstev klirinškega člana in drugih strank navedenega klirinškega člana, zaradi razlikovanja in ločitve pa so te pozicije in sredstva izvzeti iz stečaja v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti klirinškega člana ali ene ali več njegovih drugih strank;

(b) zakoni in drugi predpisi ter pogodbeni dogovori, ki se uporabljajo za to institucijo ali CNS oziroma so zanju zavezujoči, omogočajo, da se v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti prvotnega klirinškega člana pozicije stranke v zvezi s temi pogodbami in posli ter zadevno zavarovanje s premoženjem laže prenesejo na drugega klirinškega člana znotraj obdobja kritja za tveganje, ki se uporablja. V takih okoliščinah se pozicije in zavarovanje s premoženjem stranke prenesejo po tržni vrednosti, razen če stranka ne zaprosi za zapiranje pozicij po tržni vrednosti;

▼M8

(c) stranka je izvedla dovolj temeljit pravni pregled, ki ga posodablja, ki potrjuje, da so ureditve, ki zagotavljajo, da je pogoj iz točke (b) izpolnjen, zakonite, veljavne, zavezujoče in izvršljive v skladu z zadevnimi zakoni zadevne jurisdikcije ali jurisdikcij;

▼B

(d) CNS je KCNS.

▼M8

Institucija lahko pri ocenjevanju izpolnjevanja pogoja iz točke (b) prvega pododstavka upošteva vse jasne precedenčne primere prenosov pozicij strank in povezanega zavarovanja s premoženjem pri CNS ter vse namene panoge nadaljevati to prakso.

3. Če institucija v vlogi stranke ne more izpolniti pogoja iz točke (a) odstavka 2, ker ni zaščitena pred izgubami v primeru, da klirinški član in druga stranka klirinškega člana istočasno postaneta neplačnika, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji iz točk (a) do (d) navedenega odstavka, lahko institucija z odstopanjem od odstavka 2 tega člena kapitalske zahteve za trgovalne izpostavljenosti za posle s klirinškim članom, povezane s CNS, izračuna v skladu s členom 306, pod pogojem, da se utež tveganja v višini 2 % iz točke (a) člena 306(1) nadomesti z utežjo tveganja v višini 4 %.

▼M8

4. V primeru večnivojske strukture strank lahko institucija, ki je stranka nižjega nivoja, ki dostopa do storitev CNS prek stranke višjega nivoja, obravnavo iz odstavka 2 ali 3 uporablja samo, če so pogoji iz navedenih odstavkov izpolnjeni na vsakem nivoju te strukture.

▼B

Člen 306

Kapitalske zahteve za trgovalne izpostavljenosti

1. Institucija za trgovalne izpostavljenosti s CNS uporablja naslednjo obravnavo:

(a) uporabi utež tveganja v višini 2 % za vse trgovalne izpostavljenosti s KCNS;

(b) uporabi utež tveganja, ki se uporablja za standardizirani pristop h kreditnemu tveganju iz člena 107(2)(b), in sicer za vse trgovalne izpostavljenosti z nekvalificiranimi CNS;

▼M8

(c) če institucija nastopa v vlogi finančnega posrednika med stranko in CNS, pogoji posla, povezanega s CNS, pa določajo, da institucija stranki ni dolžna povrniti morebitnih izgub, nastalih zaradi sprememb vrednosti posla v primeru neplačila CNS, lahko ta institucija nastavi vrednost izpostavljenosti za trgovalno izpostavljenost s CNS, ki ustreza navedenemu poslu, povezanemu s CNS, na nič;

(d) če institucija nastopa v vlogi finančnega posrednika med stranko in CNS, pogoji posla, povezanega s CNS, pa določajo, da je institucija stranki dolžna povrniti morebitne izgube, nastale zaradi sprememb vrednosti posla v primeru neplačila CNS, za trgovalno izpostavljenost s CNS, ki ustreza navedenemu poslu, povezanemu s CNS, ta institucija uporabi obravnavo iz točke (a) ali (b), kot je ustrezno.

2. Kadar so sredstva, ki so dana CNS ali klirinškemu članu kot zavarovanje s premoženjem, izvzeta iz stečaja v primeru, da CNS, klirinški član ali ena ali več drugih strank klirinškega člana postanejo insolventni, lahko institucija z odstopanjem od odstavka 1 izpostavljenostim kreditnega tveganja nasprotne stranke za ta sredstva dodeli vrednost izpostavljenosti nič.

▼M8

3. Institucija izračuna vrednosti izpostavljenosti svojih trgovalnih izpostavljenosti s CNS v skladu z oddelki 1 do 8 tega poglavja in oddelkom 4 poglavja 4, kot je ustrezno.

▼B

4. Institucija izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje trgovalne izpostavljenosti s CNS za namene členov 92(3) kot vsoto vrednosti izpostavljenosti svojih trgovalnih izpostavljenosti s CNS, izračunanih v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, pomnoženih z utežjo tveganja, določeno v skladu z odstavkom 1 tega člena.

▼M8

Člen 307

Kapitalske zahteve za prispevke v jamstveni sklad CNS

Institucija, ki nastopa kot klirinški član, obravnava izpostavljenosti, ki izhajajo iz njenih prispevkov v jamstveni sklad CNS, na naslednji način:

(a) kapitalsko zahtevo za predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad KCNS izračuna v skladu s pristopom iz člena 308;

(b) kapitalsko zahtevo za predhodno financirane in nefinancirane prispevke v jamstveni sklad nekvalificirane CNS izračuna v skladu s pristopom iz člena 309;

(c) kapitalsko zahtevo za nefinancirane prispevke v jamstveni sklad KCNS izračuna v skladu z obravnavo iz člena 310.

▼B

Člen 308

Kapitalske zahteve za predhodno financirane prispevke v ►C2 jamstveni sklad ◄ KCNS

1. Vrednost izpostavljenosti za predhodno financiran prispevek institucije v jamstveni sklad KCNS (DF_i) je vplačani znesek ali tržna vrednost sredstev, ki jih je zagotovila ta institucija, od katere se odšteje znesek tega prispevka, ki ga je KCNS že porabila za kritje izgub zaradi neplačila enega ali več klirinških članov.

▼M8

2. Institucija izračuna kapitalsko zahtevo za kritje izpostavljenosti, ki izhaja iz predhodno financiranega prispevka na naslednji način:

$$K_i = \max\left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}},\ 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

pri čemer je:

K_i = kapitalska zahteva;

▼**M8**

i = indeks, ki označuje klirinškega člana;

K_{CCP} = hipotetični kapital KCNS, ki ga ta sporoči instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012;

DF_i = predhodno financirani prispevek;

DF_{CCP} = znesek predhodno financiranih finančnih virov CNS, ki ga ta sporoči instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012, in

DF_{CM} = vsota predhodno financiranih prispevkov vseh klirinških članov KCNS, ki jo ta sporoči instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012.

3. Institucija izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izhajajo iz njenega predhodno financiranega prispevka v jamstveni sklad KCNS za namene člena 92(3), kot kapitalsko zahtevo, izračunano v skladu z odstavkom 2 tega člena, pomnoženo z 12,5.

_____

Člen 309

Kapitalske zahteve za predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad nekvalificirane CNS in za nefinancirane prispevke nekvalificirani CNS

1. Institucija za izračun kapitalske zahteve (K) za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodno financiranih prispevkov v jamstveni sklad nekvalificirane CNS (DF) in iz nefinanciranih prispevkov (UC) taki CNS, uporabi naslednjo formulo:

$$K = DF + UC$$

pri čemer je:

K = kapitalska zahteva;

DF = predhodno financirani prispevki v jamstveni sklad nekvalificirane CNS in

UC = nefinancirani prispevki v jamstveni sklad nekvalificirane CNS.

2. Institucija izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izhajajo iz njenega prispevka v jamstveni sklad nekvalificirane CNS za namene člena 92(3), kot kapitalsko zahtevo, izračunano v skladu z odstavkom 1 tega člena, pomnoženo z 12,5.

▼M8

Člen 310

Kapitalske zahteve za nefinancirane prispevke v jamstveni sklad KCNS

Institucija za svoje nefinancirane prispevke v jamstveni sklad KCNS uporabi 0 % utež tveganja.

Člen 311

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do CNS, ki prenehajo izpolnjevati nekatere pogoje

1. Institucije uporabijo obravnavo iz tega člena, ko so po javni objavi ali uradnem obvestilu pristojnega organa CNS, ki jo uporabljajo te institucije, ali same CNS obveščene, da CNS ne bo več izpolnjevala pogojev za pridobitev dovoljenja oziroma priznanja.

2. Če je izpolnjen pogoj iz odstavka 1, institucije v treh mesecih potem, ko ugotovijo obstoj v njem navedenih okoliščin, ali pred tem, če tako zahtevajo pristojni organi teh institucij, v zvezi z izpostavljenostmi do zadevne CNS storijo naslednje:

(a) trgovalne izpostavljenosti do zadevne CNS obravnavajo v skladu s točko (b) člena 306(1);

(b) predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad zadevne CNS in nefinancirane prispevke zadevni CNS obravnavajo v skladu s členom 309;

(c) svoje izpostavljenosti do zadevne CNS, razen za izpostavljenosti iz točk (a) in (b) tega odstavka, obravnavajo kot izpostavljenosti do podjetja v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz poglavja 2.

▼B

NASLOV III

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA OPERATIVNO TVEGANJE

POGLAVJE 1

Splošna načela, ki urejajo uporabo različnih pristopov

Člen 312

Dovoljenje in uradno obveščanje

1. Institucije izpolnjujejo pogoje za uporabo standardiziranega pristopa, če poleg splošnih standardov upravljanja tveganj iz členov 74 in 85 Direktive 2013/36/EU izpolnjujejo merila iz člena 320. Institucije pred uporabo standardiziranega pristopa uradno obvestijo pristojne organe.

▼B

Pristojni organi institucijam dovolijo uporabo relevantnega alternativnega kazalnika za poslovni področji "bančništvo na drobno" in "komercialno bančništvo", če so izpolnjeni pogoji iz členov 319(2) in 320.

2. Pristojni organi institucijam dovolijo uporabo naprednih pristopov za merjenje (v nadaljnjem besedilu: pristop AMA), ki temeljijo na njihovih lastnih sistemih za merjenje operativnega tveganja, če so izpolnjeni vsi kvalitativni in kvantitativni standardi iz člena 321 oziroma 322 ter institucije izpolnjujejo splošne standarde upravljanja tveganj iz členov 74 in 85 Direktive 2013/36/EU ter oddelka II poglavja 3 naslova VII navedene direktive.

Institucije ustrezne pristojne organe zaprosijo za dovoljenje tudi, če želijo izvesti pomembne razširitve in spremembe zadevnih pristopov AMA. Pristojni organi izdajo dovoljenje samo, če bi institucije po teh pomembnih razširitvah in spremembah še naprej izpolnjevale standarde, ki so navedeni v prvem pododstavku.

3. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o vseh spremembah svojih modelov pristopa AMA.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi institucijam dovolijo uporabo pristopov AMA;

(b) pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb pristopov AMA;

(c) načine uradnega obveščanja iz odstavka 3.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 313

Ponovna uporaba manj izpopolnjenih pristopov

1. Institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, ne začnejo ponovno uporabljati enostavnega pristopa, razen če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.

▼B

2. Institucije, ki uporabljajo pristope AMA, ne začnejo ponovno uporabljati standardiziranega ali enostavnega pristopa, razen če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.

3. Institucija lahko začne ponovno uporabljati manj izpopolnjen pristop za operativno tveganje, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da uporabe manj izpopolnjenega pristopa ne predlaga z namenom zmanjšanja svojih kapitalskih zahtev za operativno tveganje, ter da je ta uporaba potrebna zaradi narave in zapletenosti institucije ter da ne bo imela pomembnega škodljivega vpliva na kapitalsko ustreznost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito obvladovanje operativnega tveganja;

(b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Člen 314

Kombinirana uporaba različnih pristopov

1. Institucije lahko uporabijo kombinacijo pristopov, če pridobijo dovoljenje pristojnih organov. Pristojni organi tako dovoljenje izdajo, če so izpolnjene zahteve iz odstavkov od 2 do 4, kot je ustrezno.

2. Institucija lahko uporabi pristop AMA v kombinaciji z enostavnim ali standardiziranim pristopom, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) kombinacija pristopov, ki jih uporabi institucija, zajame vsa njena operativna tveganja in pristojni organi menijo, da metodologija, ki jo institucija uporablja, zadovoljivo zajema različne dejavnosti, geografske lokacije, pravne strukture ali druge zadevne, interno določene oddelke;

(b) merila iz člena 320 in standardi iz členov 321 in 322 so izpolnjeni za del dejavnosti, ki jih zajema standardizirani pristop oziroma pristopi AMA.

3. Za institucije, ki želijo uporabljati pristop AMA v kombinaciji z enostavnim ali standardiziranim pristopom, pristojni organi določijo naslednja dodatna pogoja za izdajo dovoljenja:

(a) na datum uvedbe pristopa AMA ta pristop zajema bistven delež operativnih tveganj institucije;

▼B

(b) institucija se zaveže k uporabi pristopa AMA za pomemben del svojega poslovanja v časovnem okviru, ki je bil predložen pristojnim organom in so ga ti odobrili.

4. Institucija lahko pristojni organ zaprosi za dovoljenje za uporabo kombinacije enostavnega pristopa in standardiziranega pristopa samo v izjemnih okoliščinah, kot je nedavni prevzem novega podjetja, kar lahko zahteva prehodno obdobje za uporabo standardiziranega pristopa.

Pristojni organ tako dovoljenje izda samo, če se institucija zaveže k uporabi standardiziranega pristopa v časovnem okviru, ki je bil predložen pristojnemu organu in ga je ta odobril.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) pogoje, ki jih bodo pristojni organi uporabljali pri ocenjevanju metodologije iz točke (a) odstavka 2;

(b) pogoje, ki jih bodo pristojni organi uporabljali pri odločanju o morebitni določitvi dodatnih pogojev iz odstavka 3.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2016.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 2

Enostavni pristop

Člen 315

Kapitalska zahteva

1. V skladu z enostavnim pristopom je kapitalska zahteva za operativno tveganje enaka 15 % triletnega povprečja relevantnega kazalnika, kot je opredeljen v členu 316.

Institucije izračunajo triletno povprečje relevantnega kazalnika na podlagi zadnjih treh dvanajstmesečnih opazovanj ob koncu poslovnega leta. Kadar revidirani podatki niso na voljo, lahko institucije uporabijo ocene poslovanja.

2. Kadar institucija deluje manj kot tri leta, lahko pri izračunu relevantnega kazalnika uporabi ocene prihodnjega poslovanja, pod pogojem da začne uporabljati podatke za preteklo obdobje, takoj ko so na razpolago.

▼B

3. Kadar institucija lahko dokaže svojemu pristojnemu organu, da bi zaradi združitve, prevzema ali prodaje subjektov ali dejavnosti uporaba triletnega povprečja za izračun relevantnega kazalnika vodila do pristranske ocene kapitalske zahteve za operativno tveganje, lahko pristojni organ institucijam dovoli, da spremenijo izračun tako, da upoštevajo tovrstne dogodke, in o tem takoj obvesti EBA. V takih okoliščinah lahko pristojni organ na lastno pobudo od institucije tudi zahteva, da prilagodi izračun.

4. Kadar je za katero koli dano opazovanje relevantni kazalnik negativen ali enak nič, institucije tega podatka ne upoštevajo pri izračunu triletnega povprečja. Institucije izračunajo triletno povprečje kot vsoto pozitivnih vrednosti, deljeno s številom pozitivnih vrednosti.

Člen 316

Relevantni kazalnik

1. Za institucije, ki uporabljajo računovodske standarde, vzpostavljene z Direktivo 86/635/EGS, ki temeljijo na računovodskih kategorijah izkaza poslovnega izida institucij v skladu s členom 27 navedene direktive, je relevantni kazalnik vsota elementov, navedenih v razpredelnici 1 tega odstavka. Institucije vsak element vključijo v vsoto z njegovim pozitivnim ali negativnim predznakom.

Razpredelnica 1

1	Prihodki iz obresti in podobni prihodki
2	Odhodki za obresti in podobni odhodki
3	Prihodki od delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim/fiksnim donosom
4	Prejete opravnine/provizije
5	Dane opravnine/provizije
6	Čisti dobiček ali čista izguba iz finančnih poslov
7	Drugi poslovni prihodki

Institucije te elemente prilagodijo, da odražajo naslednje opredelitve:

(a) institucije izračunajo relevantni kazalnik pred odbitkom rezervacij in operativnih stroškov. Institucije v operativne stroške vključijo opravnine za zunanje storitve, ki jih izvajajo tretje osebe, ki niso nadrejena oseba ali podrejena družba institucije ali podrejena družba nadrejene osebe, ki je tudi nadrejena oseba institucije. Institucije lahko upoštevajo stroške za zunanje storitve, ki jih izvajajo tretje osebe, da zmanjšajo relevantni kazalnik, kadar jih za te stroške bremeni podjetje, za katerega veljajo pravila v skladu s to uredbo ali enakovredna pravila;

▼B

(b) institucije pri izračunu relevantnega kazalnika ne upoštevajo naslednjih elementov:

(i) realiziranih dobičkov/izgub iz prodaje postavk iz netrgovalne knjige;

(ii) izrednih prihodkov;

(iii) prihodkov iz naslova zavarovanja;

(c) kadar je prevrednotenje postavk trgovanja sestavni del izkaza o poslovnem izidu, lahko institucije vključijo prevrednotenje. Kadar institucije uporabijo člen 36(2) Direktive 86/635/EGS, vključijo prevrednotenje izkaza poslovnega izida.

▼M8

Institucije se lahko z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka odločijo, da ne uporabijo obračunskih kategorij za izkaz poslovnega izida na podlagi člena 27 Direktive 86/635/EGS za finančne in poslovne najeme za namen izračuna zadevnega kazalnika, in lahko namesto tega:

(a) prihodke od obresti iz finančnih in poslovnih najemov ter dobičke iz zakupljenih sredstev vključijo v kategorijo iz točke 1 razpredelnice 1;

(b) odhodke za obresti iz finančnih in poslovnih najemov, izgube, amortizacijo in oslabitev poslovnih zakupljenih sredstev vključijo v kategorijo iz točke 2 razpredelnice 1.

▼B

2. Kadar institucije upoštevajo računovodske standarde, ki se razlikujejo od tistih, vzpostavljenih z Direktivo 86/635/EGS, izračunajo relevantni kazalnik na podlagi podatkov, ki najbolje odražajo opredelitev iz tega člena.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi metodologijo za izračun relevantnega kazalnika iz odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 3

Standardizirani pristop

Člen 317

Kapitalska zahteva

1. Pri standardiziranem pristopu institucije razdelijo svoje dejavnosti na poslovna področja iz razpredelnice 2 odstavka 4 in v skladu z načeli, določenimi v členu 318.

2. Institucije izračunajo kapitalsko zahtevo za operativno tveganje kot triletno povprečje vsote kapitalskih zahtev na letni ravni za vsa poslovna področja, navedena v razpredelnici 2 odstavka 4. Letna kapitalska zahteva za vsako poslovno področje je enaka zmnožku ustreznega faktorja beta, navedenega v tej razpredelnici, in dela relevantnega kazalnika, razporejenega v zadevno poslovno področje.

▼B

3. V katerem koli letu lahko institucije izravnajo negativne kapitalske zahteve, ki so posledica negativnega dela relevantnega kazalnika na katerem koli poslovnem področju, s pozitivnimi kapitalskimi zahtevami na drugih poslovnih področjih brez omejitve. Vendar, kadar so skupne kapitalske zahteve na vseh poslovnih področjih v danem letu negativne, institucije kot vhodni podatek za števec za zadevno leto uporabijo vrednost nič.

4. Institucije izračunajo triletno povprečje vsote iz odstavka 2 na podlagi zadnjih treh dvanajstmesečnih opazovanj ob koncu poslovnega leta. Kadar revidirani podatki niso na razpolago, lahko institucije uporabijo ocene poslovanja.

Če institucija lahko dokaže svojemu pristojnemu organu, da bi zaradi združitve, prevzema ali prodaje subjektov ali dejavnosti uporaba triletnega povprečja za izračun relevantnega kazalnika vodila do pristranske ocene kapitalske zahteve za operativno tveganje, lahko pristojni organ institucijam dovoli, da spremenijo izračun tako, da upoštevajo tovrstne dogodke, in o tem takoj obvesti EBA. V takih okoliščinah lahko pristojni organ na lastno pobudo od institucije tudi zahteva, da spremeni izračun.

Če institucija deluje manj kot tri leta, lahko pri izračunu relevantnega kazalnika uporabi ocene prihodnjega poslovanja, pod pogojem da začne uporabljati podatke za preteklo obdobje, takoj ko so na razpolago.

Razpredelnica 2

Poslovno področje	Seznam dejavnosti	Odstotek (beta faktor)
Podjetniške finance	Prva prodaja finančnih instrumentov ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa Storitve, povezane z izvedbo prvih prodaj vrednostnih papirjev Naložbeno svetovanje Svetovanje podjetjem glede strukture kapitala, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupi podjetij Raziskave na področju naložb in finančna analiza ter druge oblike splošnih priporočil v zvezi s posli s finančnimi instrumenti	18 %
Trgovanje in prodaja	Poslovanje za svoj račun Posli posredovanja na denarnem trgu Sprejemanje in posredovanje naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti Izvrševanje naročil za stranke Ponudba finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa Upravljanje večstranskih sistemov trgovanja	18 %

▼B

Poslovno področje	Seznam dejavnosti	Odstotek (beta faktor)
Posli z vrednostnimi papirji na drobno (dejavnosti s fizičnimi osebami ali z MSP, ki izpolnjujejo merila, določena v členu 123, za kategorijo izpostavljenosti na drobno)	Sprejemanje in prenos naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti Izvrševanje naročil za stranke Ponudba finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa	12 %
Komercialno bančništvo	Zbiranje vlog in drugih vračljivih sredstev Kreditiranje Finančni zakup Jamstva in prevzete obveznosti	15 %
Bančništvo na drobno (dejavnosti s fizičnimi osebami ali z MSP, ki izpolnjujejo merila, določena v členu 123, za kategorijo izpostavljenosti na drobno)	Zbiranje vlog in drugih vračljivih sredstev Kreditiranje Finančni zakup Jamstva in prevzete obveznosti	12 %
Plačilo in poravnava	Storitve plačilnega prometa Izdajanje in upravljanje plačilnih instrumentov	18 %
Agencijske storitve	Hramba in administrativne storitve povezane s finančnimi instrumenti za račun strank, vključno s skrbništvom ter sorodnimi storitvami, kot je upravljanje denarnih sredstev/zavarovanj	15 %
Upravljanje premoženja	Upravljanje portfeljev Upravljanje KNPVP Druge oblike upravljanja premoženja	12 %

Člen 318

Načela za razporejanje poslovnih področij

1. Institucije oblikujejo in dokumentirajo posebne politike in merila za razporeditev relevantnega kazalnika za tekoča poslovna področja in dejavnosti v standardiziran okvir, določen v členu 317. Politike in merila ponovno pregledajo ter jih po potrebi prilagodijo novim ali spreminjajočim se poslovnim dejavnostim in tveganjem.

2. Institucije uporabljajo naslednja načela za razporejanje poslovnih področij:

(a) institucije vse dejavnosti razporedijo v poslovna področja na medsebojno izključujoč in vseobsegajoč način;

▼B

(b) institucije vsako dejavnost, ki je ni mogoče brez težav razporediti v okvir poslovnega področja, vendar predstavlja pomožno dejavnost dejavnosti, ki je vključena v ta okvir, dodelijo poslovnemu področju, ki ga pomožna dejavnost podpira. Kadar pomožna dejavnost podpira več kot eno poslovno področje, institucije uporabijo merilo objektivnega razporejanja;

(c) če dejavnosti ni mogoče razporediti v določeno poslovno področje, potem institucije uporabijo poslovno področje z najvišjim odstotkom. Isto poslovno področje se uporabi tudi za katero koli pomožno dejavnost, ki je povezana s to dejavnostjo;

(d) institucije lahko za razporeditev relevantnega kazalnika med poslovnimi področji uporabijo notranje metode oblikovanja cen. Stroški, ki nastanejo v enem poslovnem področju, gredo pa v breme drugega poslovnega področja, se lahko prerazporedijo v poslovno področje, kjer nastanejo;

(e) razporejanje dejavnosti v poslovna področja za namene kapitala za pokrivanje operativnega tveganja je skladno s kategorijami, ki jih institucije uporabljajo za kreditna in tržna tveganja;

(f) za politiko razporejanja je odgovorno višje vodstvo pod nadzorom upravljalnega organa institucije;

(g) institucije zagotovijo neodvisen pregled procesa razporejanja v poslovna področja.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi pogoje uporabe načel za razporejanje poslovnih področij iz tega člena.

EBA predloži te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členoma 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 319

Alternativni standardizirani pristop

1. V skladu z alternativnim standardiziranim pristopom za poslovni področji "bančništvo na drobno" in "komercialno bančništvo" institucije uporabijo naslednje:

(a) relevantni kazalnik je normalizirani dohodkovni kazalnik, enak nominalnemu znesku kreditov in drugih finančnih sredstev, ki se pomnoži z 0,035;

(b) krediti in druga finančna sredstva sestavljajo skupni črpani zneski v ustreznih kreditnih portfeljih. Za poslovno področje "komercialno bančništvo" institucije vključijo tudi vrednostne papirje iz netrgovalne knjige v nominalni znesek kreditov in drugih finančnih sredstev.

▼B

2. Da bi bilo instituciji dovoljeno uporabljati alternativni standardizirani pristop, izpolni vse naslednje pogoje:

(a) njene dejavnosti bančništva na drobno ali komercialnega bančništva predstavljajo najmanj 90 % njenega dohodka;

(b) znaten delež njenih dejavnosti bančništva na drobno ali komercialnega bančništva sestavljajo krediti z visoko PD;

(c) alternativni standardizirani pristop zagotavlja ustrezno podlago za izračun njene kapitalske zahteve za operativno tveganje.

Člen 320

Merila za uporabo standardiziranega pristopa

Merila iz prvega pododstavka člena 312(1) so naslednja:

(a) institucija ima vzpostavljen dobro dokumentiran sistem ocenjevanja operativnega tveganja in njegovega obvladovanja z jasnimi odgovornostmi, dodeljenimi za ta sistem. Identificira svoje izpostavljenosti operativnemu tveganju in spremlja relevantne podatke o operativnem tveganju, vključno s podatki o pomembni izgubi. Ta sistem je predmet rednega neodvisnega pregledovanja, ki ga izvaja notranja ali zunanja oseba, ki ima ustrezno znanje za izvedbo tega pregleda;

(b) sistem ocenjevanja operativnega tveganja institucije je tesno vključen v procese upravljanja tveganj institucije. Njegovi rezultati so sestavni del procesa spremljanja in obvladovanja profila operativne tveganosti institucije;

(c) institucija uvede sistem poročanja višjemu vodstvu, s katerim se ustreznim funkcijam v institucijah zagotavlja poročila o operativnem tveganju. Institucija ima vzpostavljene postopke za ustrezno ukrepanje v skladu z informacijami, vsebovanimi v poročilih vodstvu.

POGLAVJE 4

Napredni pristopi za merjenje

Člen 321

Kvalitativni standardi

Kvalitativni standardi iz člena 312(2) so naslednji:

(a) sistem institucije za notranje merjenje operativnega tveganja je tesno vključen v njene vsakodnevneprocese upravljanja tveganj;

(b) institucija ima neodvisno funkcijo za upravljanje operativnega tveganja;

▼B

(c) institucija ima sistem za redno poročanje o izpostavljenostih operativnemu tveganju in o preteklih izgubah ter imajo postopke za sprejemanje ustreznih popravnih ukrepov;

(d) sistem institucije za upravljanje tveganj je dobro dokumentiran. Institucija ima vzpostavljene redne postopke za zagotavljanje skladnosti in politike za obravnavo neskladnosti;

(e) postopke institucije za upravljanje operativnega tveganja in njene sisteme merjenja operativnega tveganja redno pregledujejo notranji ali zunanji revizorji;

(f) notranji postopki institucije za ►C2 validacijo ◄ institucije so zanesljivi in učinkoviti;

(g) podatkovni tokovi in procesi, ki so povezani s sistemom institucije za merjenje tveganj, so pregledni in dostopni.

Člen 322

Kvantitativni standardi

1. Kvantitativni standardi iz člena 312(2) vključujejo standarde, povezane s procesom, notranjimi podatki, zunanjimi podatki, analizami scenarijev, poslovnim okoljem in dejavniki notranjih kontrol iz odstavkov 2 do 6.

2. Standardi v zvezi s procesom so naslednji:

(a) institucija izračuna svojo kapitalsko zahtevo z vključitvijo tako pričakovane izgube kakor tudi nepričakovane izgube, razen če je pričakovana izguba ustrezno zajeta v njihovih notranjih poslovnih praksah. Mera operativnega tveganja zajame potencialno resne dogodke z dna spodnjega dela statistične porazdelitve izgub, pri čemer mora doseči standard zanesljivosti, primerljiv z 99,9 % intervalom zaupanja v obdobju enega leta;

(b) sistem institucije za merjenje operativnega tveganja vključuje uporabo notranjih podatkov, zunanjih podatkov, analiz scenarijev in dejavnikov, ki odražajo poslovno okolje, ter sisteme notranjih kontrol, kakor je opredeljeno v odstavkih 3 do 6. Institucija ima vzpostavljen dobro dokumentiran pristop za tehtanje uporabe teh štirih elementov v svojem sistemu za merjenje celotnega operativnega tveganja;

(c) sistem institucije za merjenje tveganja zajema glavne dejavnike tveganja, ki vplivajo na obliko spodnjega dela ocenjene statistične porazdelitve izgub;

(d) institucija lahko prepozna korelacije pri izgubah zaradi operativnega tveganja po posameznih ocenah operativnega tveganja samo, če so njeni sistemi merjenja korelacij zanesljivi, se izvajajo celovito in upoštevajo negotovost, ki se pojavlja pri vseh takih ocenah korelacij, zlasti v stresnih obdobjih. Institucija ovrednoti svoje predpostavke o korelacijah z uporabo ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih tehnik;

▼B

(e) sistem institucije za merjenje tveganja je notranje dosleden in se izogiba večkratnemu štetju kvalitativnih ocen ali tehnikam zmanjševanja tveganja, priznanih v drugih delih te uredbe.

3. Standardi v zvezi z notranjimi podatki so naslednji:

(a) institucija kot podlago za svoje notranje generirane mer operativnega tveganja uporabi najmanj petletno preteklo obdobje opazovanja. Ko institucija prvič preide na pristop AMA, lahko uporabi triletno preteklo obdobje opazovanja;

(b) institucija je sposobna razporediti svoje pretekle notranje podatke o izgubi po poslovnih področjih, opredeljenih v členu 317, in po vrstah dogodkov, opredeljenih v členu 324, ter te podatke na zahtevo zagotovijo pristojnim organom. V izjemnih okoliščinah lahko institucija škodne dogodke, ki vplivajo na celotno institucijo, razporedi v dodatno poslovno področje "korporativne postavke". Institucija ima dokumentirana, objektivna merila za razporejanje izgub po določenih poslovnih področjih in vrstah dogodkov. Institucija evidentira izgube iz naslova operativnega tveganja, ki so povezane s kreditnim tveganjem in so bile v instituciji v preteklosti vključene v notranje baze podatkov o kreditnem tveganju, v baze podatkov o operativnem tveganju in jih ločeno označi. Takšne izgube niso predmet kapitalske zahteve za operativno tveganje, dokler jih morajo institucije pri izračunu zahtev po lastnih sredstvih še naprej obravnavati kot kreditno tveganje. Institucija vključi izgube iz naslova operativnega tveganja, ki so povezane s tržnimi tveganji, v okvir kapitalske zahteve za operativno tveganje;

(c) notranji podatki o izgubi institucije so celoviti v smislu, da zajemajo vse pomembne dejavnosti in izpostavljenosti iz vseh ustreznih podsistemov ter geografskih lokacij. Institucija je sposobna utemeljiti, da katere koli izključene dejavnosti ali izpostavljenosti, tako posamezno kot v kombinaciji, nimajo pomembnega vpliva na ocene celotnega tveganja. Institucija opredeli ustrezne spodnje prage izgub za namen zbiranja notranjih podatkov o izgubi;

(d) poleg informacij o bruto zneskih izgube institucija zbira informacije o datumu škodnega dogodka, morebitnih povračilih od bruto zneskov izgube, kakor tudi opisne informacije o dejavnikih ali vzrokih škodnega dogodka;

(e) institucija ima posebna merila za razporejanje podatkov o izgubi, ki izhajajo iz škodnega dogodka v centralizirani dejavnosti ali dejavnosti, ki se razteza čez več kot eno poslovno področje, kakor tudi iz povezanih škodnih dogodkov skozi čas;

(f) institucija ima dokumentirane postopke za ocenjevanje stalne relevantnosti podatkov o pretekli izgubi, vključno z okoliščinami, v katerih se lahko podatki spremenijo zaradi strokovne ocene ter uporabijo prilagoditvena merila ali druge prilagoditve, ter v kakšni meri se ta lahko uporabijo in kdo je pooblaščen za sprejemanje takih odločitev.

▼B

4. Kvalifikacijski standardi v zvezi z zunanjimi podatki so naslednji:

(a) sistem institucije za merjenje operativnega tveganja uporablja ustrezne zunanje podatke, zlasti če je utemeljeno pričakovati, da je institucija izpostavljena sicer redkim, vendar potencialno hudim izgubam. Institucija ima sistematičen proces za določanje razmer, v katerih se uporabijo zunanji podatki, in metodologije za vključitev podatkov v svoj sistem merjenja;

(b) institucija redno pregleduje pogoje in prakse v zvezi z uporabo zunanjih podatkov ter jih dokumentira in da v reden neodvisni pregled.

5. Institucija uporabi analizo scenarijev iz strokovnega mnenja v povezavi z zunanjimi podatki, da ovrednoti svojo izpostavljenost do zelo resnih dogodkov. Po določenem obdobju institucija ponovno ovrednoti te ocene ter jih ponovno oceni na podlagi primerjave z dejansko izgubo, da zagotovi njihovo smiselnost.

6. Kvalifikacijski standardi v zvezi z dejavniki poslovnega okolja in notranjih kontrol so naslednji:

(a) metodologija institucije za merjenje tveganja na najvišji ravni zajame ključne dejavnike poslovnega okolja in notranjih kontrol, ki lahko spremenijo njen profil operativne tveganosti;

(b) institucija upraviči izbiro vsakega dejavnika kot pomembnega nosilca tveganja na podlagi izkušenj in vključitve strokovne ocene vključenih poslovnih področij;

(c) institucija je pristojnim organom sposobna utemeljiti občutljivost ocen tveganja na spremembe dejavnikov in relativno utež različnih dejavnikov. Poleg zajemanja sprememb tveganja zaradi izboljšav nadzorovanja tveganja, okvir institucije za merjenje tveganja zajame tudi potencialna povečanja tveganja zaradi večje zapletenosti dejavnosti ali povečanega obsega poslovanja;

(d) institucija dokumentira svoj okvir za merjenje tveganja ter ga podvrže neodvisnemu pregledu znotraj institucije in s strani pristojnih organov. Po določenem obdobju institucija ovrednoti proces in njegove rezultate ter oboje ponovno oceni na podlagi primerjave z dejansko notranjo izgubo in relevantnimi zunanjimi podatki.

Člen 323

Vpliv zavarovanja in drugih oblik prenosa tveganja

1. Pristojni organi institucijam dovolijo, da upoštevajo vpliv zavarovanja v skladu s pogoji, določenimi v odstavkih od 2 do 5, in vpliv drugih oblik prenosa tveganja, kadar lahko institucija dokaže, da se doseže opazen učinek zmanjševanja tveganja.

▼B

2. Ponudnik zavarovalnih storitev ima dovoljenje za zagotavljanje zavarovanja ali pozavarovanja in ima za odplačevanje terjatev minimalno bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije (v nadaljnjem besedilu: ECAI), za katero je EBA določila, da po pravilih za tehtanje tveganosti izpostavljenosti do institucij v skladu s poglavjem 2 Naslova II ustreza najmanj stopnji kreditne kakovosti 3.

3. Zavarovanje in zavarovalni okvir institucij izpolnjujeta vse naslednje pogoje:

(a) začetno obdobje veljavnosti zavarovalne police je najmanj eno leto. Za police s preostalim obdobjem veljavnosti, krajšim od enega leta, institucija opravi ustrezne odbitke, ki odražajo iztekajoče se preostalo obdobje veljavnosti police, do polnega 100-odstotnega odbitka za police s preostalim obdobjem veljavnosti 90 dni ali manj;

(b) zavarovalna polica ima minimalni odpovedni rok za preklic pogodbe 90 dni;

(c) zavarovalna polica ne vsebuje nikakršnih izjem ali omejitev, ki jih sprožijo nadzorniška dejanja ali, v primeru institucije v težavah, ki stečajnemu ali likvidacijskemu upravitelju institucije onemogočijo, da izterja nadomestilo za škodo, ki jo je utrpel, ali stroške, ki jih je povzročila institucija, razen v zvezi z dogodki, ki so se pojavili po uvedbi stečajnega ali likvidacijskega postopka v zvezi z institucijo. Vendar zavarovalna polica lahko izključi denarne kazni, kazni ali eksemplarične odškodnine, ki so posledica dejanj pristojnih organov;

(d) izračuni zmanjšanja tveganja odražajo zavarovalno kritje na pregleden način v razmerju do dejanske verjetnosti in vpliva izgube, ki je bila uporabljena pri celovitem določanju kapitala za operativno tveganje, ter v skladu z njo;

(e) zavarovanje zagotovi tretja oseba. V primeru zavarovanja prek lastnih zavarovalnic ali odvisnih podjetij mora biti izpostavljenost prenesena na neodvisno tretjo osebo, ki izpolnjuje merila primernosti iz odstavka 2;

(f) okvir za priznavanje zavarovanja je dobro utemeljen in dokumentiran.

4. Metodologija za priznavanje zavarovanja zajame vse naslednje elemente s popusti ali odbitki v znesku priznanega zavarovanja:

(a) preostalo obdobje veljavnosti police, kadar je krajše od enega leta;

(b) pogoje za preklic police, kadar je krajša od enega leta;

(c) negotovost plačila, kakor tudi neusklajenosti pri kritju zavarovalnih polic.

5. Zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki izhaja iz priznanja zavarovanj in drugih oblik prenosa tveganja, ne presega 20 % kapitalske zahteve za operativno tveganje pred priznanjem tehnik za zmanjševanje tveganja.

▼B

Člen 324

Razvrščanje vrst škodnih dogodkov

Škodni dogodki iz točke (b) člena 322(3) so naslednji:

Razpredelnica 3

Kategorija vrste dogodka	Opredelitev
Notranja goljufija	Izgube zaradi vrste dejanj, katerih namen je poneverba, odtujitev lastnine ali izogibanje predpisom, zakonodaji ali politiki podjetja, z izjemo dogodkov razlikovanja/diskriminacije, v katere je vpletena vsaj ena notranja oseba.
Zunanja goljufija	Izgube zaradi vrste dejanj, katerih namen je poneverba, odtujitev lastnine ali izogibanje zakonodaji, s strani tretje osebe.
Prakse v zvezi z zaposlovanjem in varnostjo pri delu	Izgube, ki izhajajo iz dejanj, neskladnih z zakoni ali pogodbami, ki urejajo zaposlovanje, zdravje ali varnost, iz plačila odškodninskih zahtevkov v zvezi z osebnimi poškodbami ali iz dogodkov razlikovanja/diskriminacije.
Stranke, produkti in poslovne prakse	Izgube, ki izhajajo iz nenamernega neizpolnjevanja ali malomarnega izpolnjevanja strokovne obveznosti do določenih strank (vključno z zahtevami glede zaupnosti in ustreznosti poslovanja) ali iz narave ali sestave produkta.
Škoda na premičnem in nepremičnem premoženju	Izgube, ki izhajajo iz izgube ali poškodovanja premičnega in nepremičnega premoženja zaradi naravne nesreče in drugih dogodkov.
Poslovne motnje in izpadi sistemov	Izgube, ki izhajajo iz poslovnih motenj ali izpadov sistemov.
Izvedba, dostava in upravljanje procesov	Izgube, ki izhajajo iz neuspele obdelave poslov ali neuspelega upravljanja procesov, iz odnosov z nasprotnimi trgovskimi strankami in prodajalci.

NASLOV IV

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TRŽNO TVEGANJE

▼M8

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 325

Pristopi za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje

1. Institucija za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje vseh pozicij iz trgovalne knjige in pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, uporabi naslednja pristopa:

▼**M8**

(a) standardizirani pristop iz odstavka 2;

(b) pristop notranjih modelov iz poglavja 5 tega naslova za tiste kategorije tveganja, za katere je institucija prejela dovoljenje v skladu s členom 363 za uporabo tega pristopa.

2. Kapitalske zahteve za tržno tveganje, izračunane v skladu s standardiziranim pristopom iz točke (a) odstavka 1, so vsota naslednjih kapitalskih zahtev, kot je ustrezno:

(a) kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje iz poglavja 2;

(b) kapitalskih zahtev za valutno tveganje iz poglavja 3;

(c) kapitalskih zahtev za blagovno tveganje iz poglavja 4.

3. Institucija, ki ni izvzeta iz zahtev glede poročanja iz člena 430b v skladu s členom 325a, poroča o izračunu v skladu s členom 430b za vse pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, v skladu z naslednjima pristopoma:

(a) alternativnim standardiziranim pristopom iz poglavja 1a;

(b) alternativnim pristopom notranjih modelov iz poglavja 1b.

4. Institucija lahko znotraj skupine trajno uporablja kombinacijo pristopov iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena v skladu s členom 363.

5. Institucije ne uporabljajo pristopa iz točke (b) odstavka 3 za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju ali pozicije, vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, kot je opredeljen v odstavkih 6, 7 in 8.

6. Pozicije v listinjenju in kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila se vključijo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, če izpolnjujejo obe naslednji merili:

(a) pozicije niso pozicije v relistinjenju, opcije na tranšo listinjenja ali kakršni koli drugi izvedeni finančni instrumenti za izpostavljenosti v listinjenju, ki ne zagotavljajo sorazmernega deleža pri donosu tranše listinjenja;

(b) vsi njihovi osnovni instrumenti so:

(i) instrumenti za eno samo izpostavljenost, vključno s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost, za katere obstaja likvidni dvosmerni trg;

(ii) indeksi, ki se splošno uporabljajo pri trgovanju in temeljijo na instrumentih iz točke (i).

▼M8

Šteje se, da dvosmerni trg obstaja, če obstajajo neodvisne ponudbe za nakup in prodajo v dobri veri, tako da se lahko cena, ki je razumno povezana z zadnjo prodajno ceno ali trenutnimi konkurenčnimi povpraševanji in ponudbami v dobri veri, določi v enem dnevu in se pri tej ceni tudi ustali v razmeroma kratkem času v skladu s tržno prakso.

7. Pozicije s katerim koli od naslednjih osnovnih instrumentov se ne vključijo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo:

(a) osnovni instrumenti, ki so razvrščeni v kategorije izpostavljenosti iz točke (h) ali (i) člena 112;

(b) terjatev do subjekta s posebnim namenom, ki je neposredno ali posredno zavarovana s premoženjem v zvezi s pozicijo, ki v skladu z odstavkom 6 ne bi bila primerna za vključitev v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo.

8. Institucije lahko v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo vključijo pozicije, ki niso pozicije v listinjenju ali kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, vendar se z njimi varujejo druge pozicije v zadevnem portfelju, če za instrument ali njegov osnovni instrument obstaja likvidni dvosmerni trg, kot je opisan v drugem pododstavku odstavka 6.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi, kako institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje za pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, v skladu s pristopoma iz točk (a) in (b) odstavka 3.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. septembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325a

Izvzetja iz posebnih zahtev glede poročanja za tržno tveganje

1. Institucija je izvzeta iz zahteve glede poročanja iz člena 430b, če je obseg njenih bilančnih in zunajbilančnih poslov, ki so predmet tržnega tveganja, na podlagi ocene, ki se izvaja mesečno, pri čemer se uporabijo podatki na zadnji dan meseca, enak ali nižji od vsakega od naslednjih pragov:

(a) 10 % bilančne vsote institucije;

(b) 500 milijonov EUR.

2. Institucije izračunajo obseg svojih bilančnih in zunajbilančnih poslov, ki so predmet tržnega tveganja, z uporabo podatkov na zadnji dan vsakega meseca v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) vključijo se vse pozicije, uvrščene v trgovalno knjigo, razen kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki so pripoznani kot notranje

▼M8

varovanje pred izpostavljenostmi kreditnemu tveganju iz netrgovalne knjige, in poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ki v celoti izravnajo tržno tveganje notranjega varovanja iz člena 106(3);

(b) vključijo se vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja;

(c) vse pozicije razen pozicij iz točke (b) se vrednotijo po njihovih tržnih vrednostih na navedeni datum; če tržna vrednost pozicije na dani datum ni na voljo, institucije uporabijo pošteno vrednost za pozicijo na ta datum; če poštena in tržna vrednost pozicije na dani datum nista na voljo, institucije za to pozicijo uporabijo zadnjo razpoložljivo tržno ali pošteno vrednost;

(d) vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja, se obravnavajo kot skupna neto valutna pozicija in se vrednotijo v skladu s členom 352;

(e) vse pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet blagovnega tveganja, se vrednotijo v skladu s členoma 357 in 358;

(f) absolutna vrednost dolgih pozicij se prišteje absolutni vrednosti kratkih pozicij.

3. Institucije uradno obvestijo pristojne organe, če izračunavajo ali če prenehajo izračunavati kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s tem členom.

4. Institucija, ki ne izpolnjuje več enega ali več pogojev iz odstavka 1, o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ.

5. Izvzetje iz zahtev glede poročanja, določenih v členu 430b, se preneha uporabljati v treh mesecih po nastopu katere koli od naslednjih okoliščin:

(a) institucija tri zaporedne mesece ne izpolnjuje pogoja iz točke (a) ali (b) odstavka 1 ali

(b) institucija v zadnjih 12 mesecih več kot šest mesecev ni izpolnjevala pogoja iz točke (a) ali (b) odstavka 1.

6. Kadar so za institucijo v skladu z odstavkom 5 tega člena začele veljati zahteve glede poročanja, določene v členu 430b, je institucija iz teh zahtev glede poročanja izvzeta samo, če pristojnemu organu dokaže, da so bili eno leto skupaj neprekinjeno izpolnjeni vsi pogoji iz odstavka 1 tega člena.

7. Institucije ne vstopajo v pozicije in jih ne kupujejo ali prodajajo izključno z namenom izpolnjevanja katerega koli pogoja iz odstavka 1 med mesečno oceno.

8. Institucija, ki je upravičena do obravnave iz člena 94, je izvzeta iz zahteve glede poročanja iz člena 430b.

▼M8

Člen 325b

Dovoljenje za konsolidirane zahteve

1. Institucije lahko ob upoštevanju odstavka 2 ter izključno za namen izračuna neto pozicij in kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi v skladu s tem naslovom uporabijo pozicije v eni instituciji ali podjetju za izravnavo pozicij v drugi instituciji ali podjetju.

2. Institucije lahko uporabljajo odstavek 1 samo z dovoljenjem pristojnih organov, ki se izda, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) razporeditev kapitala znotraj skupine je zadovoljiva;

(b) regulativni, pravni ali pogodbeni okvir, znotraj katerega delujejo institucije, zagotavlja vzajemno finančno podporo znotraj skupine.

3. Kadar obstajajo podjetja, ki so v tretjih državah, so poleg pogojev iz odstavka 2 izpolnjeni tudi vsi naslednji pogoji:

(a) taka podjetja imajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti v tretji državi in ustrezajo opredelitvi kreditne institucije ali so priznana investicijska podjetja tretje države;

(b) taka podjetja na posamični podlagi izpolnjujejo kapitalske zahteve, ki so enakovredne kapitalskim zahtevam, določenim v tej uredbi;

(c) v zadevnih tretjih državah ne obstajajo predpisi, ki bi lahko pomembno vplivali na prenos sredstev znotraj skupine.

POGLAVJE 1a

Alternativni standardizirani pristop

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 325c

Področje uporabe in struktura alternativnega standardiziranega pristopa

1. Alternativni standardizirani pristop iz tega poglavja se uporablja samo za namene zahteve glede poročanja, določene v členu 430b(1).

2. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje za portfelj pozicij iz trgovalne knjige ali pozicij iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu ali blagovnemu tveganju, v skladu z alternativnim standardiziranim pristopom kot vsoto naslednjih treh sestavin:

(a) kapitalske zahteve po metodi na podlagi občutljivosti iz oddelka 2;

(b) kapitalske zahteve za tveganje neplačila iz oddelka 5, ki se uporablja samo za pozicije iz trgovalne knjige iz navedenega oddelka;

▼M8

(c) kapitalske zahteve za preostala tveganja iz oddelka 4, ki se uporablja samo za pozicije iz trgovalne knjige iz tega oddelka.

Oddelek 2

Metoda na podlagi občutljivosti za izračun kapitalske zahteve

Člen 325d

Opredelitve pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „razred tveganja“ pomeni eno od naslednjih sedmih kategorij:

(i) splošno obrestno tveganje;

(ii) tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje;

(iii) tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki ni vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo;

(iv) tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki je vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo;

(v) tveganje lastniških finančnih instrumentov;

(vi) blagovno tveganje;

(vii) valutno tveganje;

(2) „občutljivost“ pomeni relativno spremembo vrednosti pozicije zaradi spremembe vrednosti enega od relevantnih dejavnikov tveganja pozicije, izračunane z modelom institucije za določanje cen v skladu s pododdelkom 2 oddelka 3;

(3) „skupina“ pomeni podkategorijo pozicij znotraj enega razreda tveganj s podobnim profilom tveganosti, ki se ji dodeli utež tveganja, kot je določeno v pododdelku 1 oddelka 3.

Člen 325e

Sestavine metode na podlagi občutljivosti

1. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje z metodo na podlagi občutljivosti z združitvijo naslednjih treh kapitalskih zahtev v skladu s členom 325h:

(a) kapitalskih zahtev za delta tveganje, ki zajema tveganje sprememb vrednosti instrumenta zaradi sprememb njegovih dejavnikov tveganja, nepovezanih z nestanovitnostjo;

(b) kapitalskih zahtev za vega tveganje, ki zajema tveganje sprememb vrednosti instrumenta zaradi sprememb njegovih dejavnikov tveganja, povezanih z nestanovitnostjo;

(c) kapitalske zahteve za tveganje ukrivljenosti, ki zajema tveganje sprememb vrednosti instrumenta zaradi sprememb glavnih dejavnikov tveganja, nepovezanih z nestanovitnostjo, ki niso zajeti s kapitalskimi zahtevami za delta tveganje.

▼M8

2. Za namen izračuna iz odstavka 1

(a) se za vse pozicije instrumentov z opcionalnostjo uporabljajo kapitalske zahteve iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1;

(b) se za vse pozicije instrumentov brez opcionalnosti uporabljajo samo kapitalske zahteve iz točke (a) odstavka 1.

Za namene tega poglavja instrumenti z opcionalnostjo med drugim vključujejo: prodajne in nakupne opcije, obrestne kapice in dna, opcije na zamenjavo obrestnih mer, opcije z mejno vrednostjo osnovnega instrumenta in eksotične opcije. Vgrajene opcije, kot so opcije predplačila ali opcije na podlagi obnašanja, se za namene izračuna kapitalskih zahtev za tržno tveganje obravnavajo kot samostojne pozicije v opcijah.

Za namene tega poglavja se instrumenti, katerih denarni tokovi se lahko zapišejo kot linearna funkcija hipotetičnega zneska osnovnega instrumenta, štejejo za instrumente brez opcionalnosti.

Člen 325f

Kapitalske zahteve za delta in vega tveganja

1. Institucije uporabljajo dejavnike delta in vega tveganja, opisane v pododdelku 1 oddelka 3, za izračun kapitalskih zahtev za delta in vega tveganja.

2. Institucije za izračun kapitalskih zahtev za delta in vega tveganja uporabljajo postopek iz odstavkov 3 do 8.

3. Občutljivost vseh instrumentov, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve za delta ali vega tveganje, na vsakega od relevantnih dejavnikov delta ali vega tveganja, vključenega v razred tveganj, se za vsak tak razred tveganj izračunajo z uporabo ustreznih formul iz pododdelka 2 oddelka 3. Če je vrednost instrumenta odvisna od več dejavnikov tveganja, se občutljivost določi ločeno za vsak dejavnik tveganja.

4. Občutljivosti se dodelijo v eno od skupin „b“ znotraj vsakega razreda tveganj.

5. Pozitivne in negativne občutljivosti na isti dejavnik tveganja se znotraj vsake skupine „b“ pobotajo, kar privede do neto občutljivosti (s_k) na vsak dejavnik „k“ v skupini.

6. Neto občutljivosti na vsak dejavnik tveganja v vsaki skupini se pomnožijo z ustreznimi utežmi tveganja iz oddelka 6; rezultat so tehtane občutljivosti na vsakega od dejavnikov tveganja v tej skupini na podlagi naslednje formule:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

pri čemer je:

WS_k = tehtana občutljivost;

RW_k = uteži tveganja;

s_k = dejavnik tveganja.

▼M8

7. Tehtane občutljivosti na različne dejavnike tveganja v vsaki skupini se združijo v skladu s spodnjo formulo, pri čemer znesek znotraj funkcije kvadratnega korena ne sme biti nižji od nič, rezultat pa je občutljivost posamezne skupine. Uporabijo se ustrezne korelacije za tehtane občutljivosti v isti skupini (ρ_{kl}) iz oddelka 6.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

pri čemer je:

K_b = občutljivost posamezne skupine in

WS_k = tehtana občutljivost.

8. Občutljivost posamezne skupine se izračuna za vsako skupino v razredu tveganja v skladu z odstavki 5, 6 in 7. Ko se je za vse skupine izračunala občutljivost posamezne skupine, se tehtane občutljivosti na vse dejavnike tveganja po vseh skupinah združijo v skladu s spodnjo formulo, pri čemer se uporabijo ustrezne korelacije γ_{bc} za tehtane občutljivosti v različnih skupinah iz oddelka 6, rezultat česar je za razred tveganj specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganji:

$$\text{za razred tveganj specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganji} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

pri čemer je:

S_b = Σ_k WS_k za vse dejavnike tveganja v skupini b in S_c = Σ_k WS_k v skupini c; kadar te vrednosti za S_b in S_c privedejo do negativnega števila za skupno vsoto $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, institucija izračuna za razred tveganj specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganji z uporabo alternativne specifikacije, pri čemer je

S_b = max [min (Σ_k WS_k, K_b), – K_b] za vse dejavnike tveganja v skupini b in

S_c = max [min (Σ_k WS_k, K_c), – K_c] za vse dejavnike tveganja v skupini c.

Za razred tveganj specifične kapitalske zahteve za delta ali vega tveganji se izračunajo za vsak razred tveganj v skladu z odstavki 1 do 8.

Člen 325g

Kapitalske zahteve za tveganje ukrivljenosti

Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tveganje ukrivljenosti v skladu z delegiranim aktom iz člena 461a.

▼M8

Člen 325h

Združevanje za razred tveganja specifičnih kapitalskih zahtev za delta ter vega tveganji in tveganje ukrivljenosti

1. Institucije združijo za razred tveganja specifične kapitalske zahteve za delta ter vega tveganji in tveganje ukrivljenosti v skladu s postopkom iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Postopek za izračun razreda tveganja specifične kapitalske zahteve za delta ter vega tveganji in tveganja ukrivljenosti, opisanih v členih 325f in 325g, se izvede trikrat na razred tveganja, pri čemer se vsakič uporabi drugačen niz korelacijskih parametrov ρ_{kl} (korelacija med dejavniki tveganja znotraj skupine) ter γ_{bc} (korelacija med skupinami znotraj razreda tveganj). Vsak od teh treh nizov ustreza drugačnemu scenariju, ki so:

(a) scenarij srednjih korelacij, pri katerem korelacijska parametra ρ_{kl} in γ_{bc} ostaneta enaka kot tista v oddelku 6;

(b) scenarij visokih korelacij, pri katerem se korelacijska parametra ρ_{kl} inγ_{bc}, ki sta določena v oddelku 6, enotno pomnožita z 1,25, pri čemer se za ρ_{kl} in γ_{bc} uporablja zgornja meja 100 %;

(c) scenarij nizkih korelacij se opredeli v delegiranem aktu iz člena 461a.

3. Institucije izračunajo vsoto specifične kapitalske zahteve za razred tveganja delta in vega tveganj ter tveganje ukrivljenosti za vsakega od scenarijev, da bi določile tri od scenarija odvisne kapitalske zahteve.

4. Kapitalska zahteva v skladu z metodo na podlagi občutljivosti je najvišja izmed treh specifičnih scenarijev kapitalskih zahtev iz odstavka 3.

Člen 325i

Obravnava indeksnih instrumentov in opcij z več osnovnimi instrumenti

Institucije obravnavajo indeksne instrumente in opcije z več osnovnimi instrumenti v skladu z delegiranim aktom iz člena 461a.

Člen 325j

Obravnava kolektivnih naložbenih podjemov

Institucije obravnavajo kolektivne naložbene podjeme v skladu z delegiranim aktom iz člena 461a.

Člen 325k

Pozicije iz izvedbe prve prodaje instrumentov

1. Institucije lahko postopek iz tega člena uporabijo za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje pozicij iz izvedbe prve prodaje dolžniških ali lastniških finančnih instrumentov.

▼M8

2. Institucije uporabijo enega od ustreznih multiplikatorjev iz razpredelnice 1 za neto občutljivosti vseh pozicij iz izvedbe prve prodaje instrumentov pri vsakem posameznem izdajatelju, pri čemer se izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje instrumentov, ki so se že prenesle na tretje osebe ali so se te pogodbeno zavezale k njihovemu odkupu, in izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s pristopom iz tega poglavja na podlagi prilagojenih neto občutljivosti.

Razpredelnica 1

delovni dan 0	0 %
delovni dan 1	10 %
delovna dneva 2 in 3	25 %
delovni dan 4	50 %
delovni dan 5	75 %
po delovnem dnevu 5	100 %

Za namene tega člena je „delovni dan 0“ delovni dan, na katerega se institucija nepreklicno zaveže, da bo odkupila znano količino vrednostnih papirjev po dogovorjeni ceni.

3. Institucije pristojne organe obvestijo o uporabi postopka iz tega člena.

Oddelek 3

Opredelitve dejavnikov tveganja in občutljivosti

Pododdelek 1

Opredelitve dejavnikov tveganja

Člen 325l

Dejavniki splošnega obrestnega tveganja

1. Za vse dejavnike splošnega obrestnega tveganja, vključno s tveganjem inflacije in medvalutnim tveganjem osnove, obstaja ena skupina na valuto, ki vsebuje različne vrste dejavnikov tveganja.

Dejavniki delta splošnega obrestnega tveganja, ki se uporabljajo za instrumente, občutljive na obrestno mero, so relevantne netvegane obrestne mere po valutah in po vsaki od naslednjih zapadlosti: 0,25 leta, 0,5 leta, 1 leto, 2 leti, 3 leta, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Institucije dodelijo dejavnike tveganja specifičnim točkam z linearno interpolacijo ali z uporabo metode, ki je najbolj skladna s funkcijami določanja cen, ki jih neodvisna enota za nadzor nad tveganji institucije uporablja za poročanje o tržnem tveganju ali poslovnem izidu višjemu vodstvu.

2. Institucije pridobijo netvegane obrestne mere po valutah iz instrumentov denarnega trga v trgovalni knjigi institucije, ki imajo najnižje kreditno tveganje, kot so obrestne zamenjave na referenčno obrestno mero prek noči.

▼M8

3. Če institucije ne morejo uporabiti pristopa iz odstavka 2, netvegane obrestne mere temeljijo na eni ali več implicitnih tržnih krivulj zamenjav, ki jih institucija uporablja za vrednotenje pozicij po tekočih tržnih cenah, kot so krivulje zamenjav medbančnih obrestnih mer.

Če podatki o implicitnih tržnih krivuljah zamenjav iz odstavka 2 in prvega pododstavka tega odstavka niso zadostni, se lahko netvegane obrestne mere izpeljejo iz najustreznejše krivulje donosa državnih obveznic za dano valuto.

Če institucije uporabljajo dejavnike splošnega obrestnega tveganja, izpeljane v skladu s postopkom iz drugega pododstavka tega odstavka, za državne dolžniške instrumente, se državni dolžniški instrument ne izvzame iz kapitalskih zahtev za tveganje kreditnega razmika. V takih primerih, ko ni mogoče razdružiti netvegane obrestne mere od sestavine kreditnega razmika, se občutljivost na dejavnik tveganja razporedi tako v razred splošnega obrestnega tveganja kot razred tveganja kreditnega razmika.

4. V primeru dejavnikov splošnega obrestnega tveganja vsaka valuta sestavlja ločeno skupino. Institucije dodelijo dejavnikom tveganja, ki so v isti skupini, a imajo različne zapadlosti, različne uteži tveganja v skladu z oddelkom 6.

Institucije uporabljajo dodatne dejavnike tveganja za tveganje inflacije pri dolžniških instrumentih, katerih denarni tokovi so funkcionalno odvisni od stopenj inflacije. Ti dodatni dejavniki tveganja so sestavljeni iz enega vektorja implicitnih tržnih stopenj inflacije različnih zapadlosti po valutah. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je stopenj inflacije, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument.

5. Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na dodatni dejavnik tveganja za tveganje inflacije iz odstavka 4 kot spremembo vrednosti instrumenta, v skladu z modelom določanja cen, zaradi premika vsake sestavine vektorja za eno bazično točko. Vsaka valuta sestavlja ločeno skupino. Institucije znotraj vsake skupine inflacijo obravnavajo kot en dejavnik tveganja ne glede na število sestavin vsakega vektorja. Institucije pobotajo vse občutljivosti na inflacijo znotraj skupine, izračunane, kot je opisano v tem odstavku, da dobijo eno samo neto občutljivost na skupino.

6. Dolžniški instrumenti, ki vključujejo plačila v različnih valutah, so prav tako predmet medvalutnega tveganja osnove med temi valutami. Za namene metode na podlagi občutljivosti so dejavniki tveganja, ki jih uporabijo institucije, medvalutno tveganje osnove vsake valute prek ameriških dolarjev ali eurov. Institucije izračunajo medvalutne osnove, ki se ne nanašajo na osnovo prek ameriških dolarjev ali osnovo prek eurov, na podlagi „osnove prek ameriških dolarjev“ ali „osnove prek eurov“.

Vsak dejavnik medvalutnega tveganja osnove je sestavljen iz enega vektorja medvalutne osnove različnih zapadlosti po valutah. Vektor za vsak dolžniški instrument vsebuje toliko sestavin, kot je medvalutnih

▼M8

osnov, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument. Vsaka valuta sestavlja drugačno skupino.

Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na ta dejavnik medvalutnega tveganja osnove kot spremembo vrednosti instrumenta, v skladu z modelom določanja cen, zaradi premika vsake sestavine vektorja za eno bazično točko. Vsaka valuta sestavlja ločeno skupino. V vsaki skupini obstajata dva mogoča ločena dejavnika tveganja, tj. osnova prek eurov in osnova prek ameriških dolarjev, ne glede na število sestavin v vsakem vektorju medvalutne osnove. Največje število neto občutljivosti na skupino je dva.

7. Dejavniki vega splošnega obrestnega tveganja, ki se uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na splošno obrestno mero, so vgrajene nestanovitnosti relevantnih netveganih obrestnih mer, kot so opisane v odstavkih 2 in 3, ki se dodelijo v skupine glede na valuto in razporedijo na naslednje zapadlosti v vsaki skupini: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Za vsako valuto obstaja samo ena skupina.

Institucije za namene pobota štejejo, da vgrajene nestanovitnosti, povezane z istimi netveganimi obrestnimi merami in razporejene na iste zapadlosti, sestavljajo isti dejavnik tveganja.

Če institucije razporedijo vgrajene nestanovitnosti na zapadlosti, navedene v tem odstavku, veljajo naslednje zahteve:

(a) če je zapadlost opcije enaka zapadlosti osnovnega instrumenta, se upošteva en sam dejavnik tveganja, ki se razporedi na to zapadlost;

(b) če je zapadlost opcije krajša od zapadlosti osnovnega instrumenta, se upoštevata naslednja dejavnika tveganja:

(i) prvi dejavnik tveganja se razporedi na zapadlost opcije;

(ii) drugi dejavnik tveganja se razporedi na preostalo zapadlost osnovnega instrumenta opcije na datum izteka opcije.

8. Dejavniki splošnega obrestnega tveganja ukrivljenosti, ki jih uporabljajo institucije, so sestavljeni iz po enega vektorja netveganih obrestnih mer, ki predstavlja specifično krivuljo donosa brez tveganja, na valuto. Vsaka valuta sestavlja drugačno skupino. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je različnih zapadlosti netveganih obrestnih mer, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument.

9. Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na vsak dejavnik tveganja, uporabljen v formuli tveganja ukrivljenosti, v skladu s členom 325g. Institucije za namene tveganja ukrivljenosti obravnavajo vektorje, ki ustrezajo različnim krivuljam donosa in imajo različno število sestavin, kot isti dejavnik tveganja, če se ti vektorji nanašajo na isto valuto. Institucije pobotajo občutljivosti na isti dejavnik tveganja. Za vsako skupino obstaja samo ena neto občutljivost.

▼M8

Za tveganje inflacije in tveganje medvalutne osnove ni kapitalskih zahtev za tveganje ukrivljenosti.

Člen 325m

Dejavniki tveganja kreditnega razmika za nelistinjenje

1. Dejavniki delta tveganja kreditnega razmika, ki jih institucije uporabljajo za nelistinjene instrumente, občutljive na kreditni razmik, so stopnje kreditnega razmika izdajateljev teh instrumentov, ki se povzamejo iz relevantnih dolžniških instrumentov in kreditnih zamenjav ter razporedijo na naslednje zapadlosti: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Institucije uporabijo po en dejavnik tveganja na izdajatelja in zapadlost ne glede na to, ali so stopnje kreditnega razmika izdajateljev povzete iz dolžniških instrumentov ali kreditnih zamenjav. Skupine so sektorske skupine iz oddelka 6 in vsaka skupina vsebuje vse dejavnike tveganja, dodeljene relevantnemu sektorju.

2. Dejavniki vega tveganja kreditnega razmika, ki jih institucije uporabljajo za opcije z nelistinjenimi osnovnimi instrumenti, občutljivimi na kreditni razmik, so vgrajene nestanovitnosti stopenj kreditnega razmika izdajateljev osnovnih instrumentov, povzete, kot je določeno v odstavku 1, ki se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostjo opcije, za katero se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Uporabijo se iste skupine kot tiste, ki so se uporabile za delta tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje.

3. Dejavniki tveganja ukrivljenosti kreditnega razmika, ki jih institucije uporabijo za nelistinjene instrumente, so sestavljeni iz enega vektorja stopenj kreditnih razmikov, ki predstavlja krivuljo kreditnega razmika, specifičnega za izdajatelja. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je različnih zapadlosti stopenj kreditnih razmikov, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument. Uporabijo se iste skupine kot tiste, ki so se uporabile za delta tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje.

4. Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na vsak dejavnik tveganja, uporabljen v formuli tveganja ukrivljenosti, v skladu s členom 325g. Institucije za namene tveganja ukrivljenosti obravnavajo vektorje, povzete iz relevantnih dolžniških instrumentov ali kreditnih zamenjav in z različnim številom sestavin, kot isti dejavnik tveganja, če se ti vektorji nanašajo na istega izdajatelja.

Člen 325n

Dejavniki tveganja kreditnega razmika za listinjenje

1. Institucije uporabijo dejavnike tveganja kreditnega razmika iz odstavka 3 za pozicije v listinjenju, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, kot je določeno v členu 325(6), (7) in (8).

▼M8

Institucije uporabijo dejavnike tveganja kreditnega razmika iz odstavka 5 za pozicije v listinjenju, ki niso vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, kot je določeno v členu 325(6), (7) in (8).

2. Skupine, ki se uporabljajo za tveganje kreditnega razmika listinjenj, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, so iste kot skupine, ki se uporabljajo za tveganje kreditnega razmika nelistinjenj, kot je navedeno v oddelku 6.

Skupine, ki se uporabljajo za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, so specifične za to kategorijo razreda tveganja, kot je navedeno v oddelku 6.

3. Dejavniki tveganja kreditnega razmika, ki jih institucije uporabijo za pozicije v listinjenju, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, so naslednji:

(a) dejavniki delta tveganja so vse relevantne stopnje kreditnih razmikov izdajateljev osnovnih instrumentov v zvezi z izpostavljenostmi pozicije v listinjenju, povzete iz relevantnih dolžniških instrumentov in kreditnih zamenjav ter za vsako od naslednjih zapadlosti: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

(b) dejavniki vega tveganja, ki se uporabljajo za opcije s pozicijami v listinjenju, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo kot osnovni instrumenti, so vgrajene nestanovitnosti kreditnih razmikov izdajateljev osnovnih instrumentov v zvezi z izpostavljenostmi pozicije v listinjenju, povzete, kot je opisano v točki (a) tega odstavka, ki se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostjo zadevne opcije, za katero se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

(c) dejavniki tveganja ukrivljenosti so relevantne krivulje donosov kreditnih razmikov izdajateljev osnovnih instrumentov v zvezi z izpostavljenostmi pozicije v listinjenju, izražene kot vektor stopenj kreditnih razmikov za različne zapadlosti, povzetih v skladu s točko (a) tega odstavka; vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je različnih zapadlosti stopenj kreditnih razmikov, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument.

4. Institucije izračunajo občutljivost pozicije v listinjenju na vsak dejavnik tveganja, uporabljen v formuli tveganja ukrivljenosti, v skladu s členom 325g. Institucije za namene tveganja ukrivljenosti obravnavajo vektorje, povzete iz relevantnih dolžniških instrumentov ali kreditnih zamenjav in z različnim številom sestavin, kot isti dejavnik tveganja, če se ti vektorji nanašajo na istega izdajatelja.

5. Dejavniki tveganja kreditnega razmika, ki jih institucije uporabljajo za pozicije v listinjenju, ki niso vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, se nanašajo na razmik tranše in ne na razmik osnovnih instrumentov ter so naslednji:

(a) dejavniki delta tveganja so stopnje kreditnih razmikov relevantne tranše, razporejeni na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostjo tranše: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

▼M8

(b) dejavniki vega tveganja, ki se uporabljajo za opcije s pozicijami v listinjenju, ki niso vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo kot osnovni instrument, so vgrajene nestanovitnosti kreditnih razmikov tranš, od katerih se vsaka razporedi na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostjo opcije, za katero se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

(c) dejavniki tveganja ukrivljenosti so isti kot tisti, opisani v točki (a) tega odstavka; za vse navedene dejavnike tveganja se uporabi skupna utež tveganja, kot je navedeno v oddelku 6.

Člen 325o

Dejavniki tveganja lastniških finančnih instrumentov

1. Skupine za vse dejavnike tveganja lastniških finančnih instrumentov so sektorske skupine iz oddelka 6.

2. Dejavniki delta tveganja lastniških finančnih instrumentov, ki jih uporabljajo institucije, so vse promptne cene lastniških finančnih instrumentov in vse cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti.

Za namene tveganja lastniških finančnih instrumentov posebna krivulja repo poslov z lastniškimi instrumenti predstavlja en dejavnik tveganja, ki se izrazi kot vektor cen repo poslov z različnimi zapadlostmi. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je različnih zapadlosti cen repo poslov, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument.

Institucije izračunajo občutljivost instrumenta na dejavnik tveganja lastniških finančnih instrumentov kot spremembo vrednosti instrumenta, v skladu z modelom določanja cen, zaradi premika vsake sestavine vektorja za eno bazično točko. Institucije pobotajo občutljivosti na dejavnik tveganja cene repo poslov istega lastniškega finančnega instrumenta ne glede na število sestavin vsakega vektorja.

3. Dejavniki vega tveganja lastniških finančnih instrumentov, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na tveganje lastniških finančnih instrumentov, so vgrajene nestanovitnosti promptnih cen lastniških finančnih instrumentov, ki se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostmi zadevnih opcij, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Za cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti ni kapitalskih zahtev za vega tveganje.

4. Dejavniki tveganja ukrivljenosti lastniških finančnih instrumentov, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na tveganje lastniških finančnih instrumentov, so vse promptne cene lastniških finančnih instrumentov ne glede na zapadlost zadevnih opcij. Za cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti ni kapitalskih zahtev za tveganje ukrivljenosti.

Člen 325p

Dejavniki blagovnega tveganja

1. Skupine za vse dejavnike blagovnega tveganja so sektorske skupine iz oddelka 6.

2. Dejavniki delta blagovnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente, občutljive na blagovno tveganje, so vse promptne cene blaga glede na vrsto blaga in glede na naslednje zapadlosti: 0,25 leta,

▼M8

0,5 leta, 1 leto, 2 leti, 3 leta, 5 let, 10 let, 15 let, 20 let, 30 let. Institucije štejejo, da dve ceni blaga za isto vrsto blaga z isto zapadlostjo sestavljata isti dejavnik tveganja samo, če sta sklopa pravnih pogojev glede lokacije izročitve identična.

3. Dejavniki vega blagovnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na blagovno tveganje, so vgrajene nestanovitnosti cen blaga po vrstah blaga, ki se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostmi zadevnih opcij, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let. Institucije obravnavajo občutljivosti na isto vrsto blaga in dodeljene isti zapadlosti kot en sam dejavnik tveganja, ki ga nato pobotajo.

4. Dejavniki blagovnega tveganja ukrivljenosti, ki jih institucije uporabijo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na blagovno tveganje, so en niz cen blaga z različnimi zapadlostmi na vrsto blaga, izražen kot vektor. Vektor za vsak instrument vsebuje toliko sestavin, kot je cen tega blaga, ki se uporabljajo kot spremenljivke v modelu določanja cen institucije za ta instrument. Institucije ne razlikujejo med cenami blaga po lokacijah izročitve.

Občutljivost instrumenta na vsak dejavnik tveganja, uporabljen v formuli tveganja ukrivljenosti, se izračuna v skladu s členom 325g. Institucije za namene tveganja ukrivljenosti za vektorje, ki imajo različno število sestavin, štejejo, da sestavljajo isti dejavnik tveganja, če se ti vektorji nanašajo na isto vrsto blaga.

Člen 325q

Dejavniki valutnega tveganja

1. Dejavniki delta valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za instrumente, občutljive na valutno tveganje, so vsi promptni menjalni tečaji med valuto, v kateri je denominiran instrument, in valuto poročanja institucije. Za vsak par valut obstaja ena skupina, ki vsebuje en dejavnik tveganja in eno neto občutljivost.

2. Dejavniki vega valutnega tveganja, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na valutno tveganje, so vgrajene nestanovitnosti menjalnih tečajev med valutnimi pari iz odstavka 1. Te vgrajene nestanovitnosti menjalnih tečajev se razporedijo na naslednje zapadlosti v skladu z zapadlostmi zadevnih opcij, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve: 0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let.

3. Dejavniki valutnega tveganja ukrivljenosti, ki jih institucije uporabljajo za opcije z osnovnimi instrumenti, občutljivimi na valutno tveganje, so enaki kot tisti iz odstavka 1.

▼M8

4. Institucijam ni treba razlikovati med *onshore* in *offshore* različicami valute za vse dejavnike delta ter vega valutnega tveganja in valutnega tveganja ukrivljenosti.

Pododdelek 2

Opredelitve občutljivosti

Člen 325r

Občutljivosti na delta tveganje

1. Institucije izračunajo občutljivosti na delta splošno obrestno tveganje na naslednji način:

(a) občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo netvegane obrestne mere, se izračunajo, kot sledi:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y \ldots) - V_i(r_{kt},\ x,\ y \ldots)}{0{,}0001}$$

pri čemer je:

$S_{r_{kt}}$ = občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo netvegane obrestne mere;

r_{kt} = stopnja krivulje netvegane obrestne mere k z zapadlostjo t;

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

x,y = dejavnika tveganja v funkciji določanja cen V_i, različna od r_{kt};

(b) občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo tveganje inflacije in medvalutna osnova, se izračunajo na naslednji način:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\overline{x}_{ji} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z \ldots)}{0{,}0001}$$

pri čemer je:

S_{x_j} = občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo tveganje inflacije in medvalutna osnova;

$\overline{x}_{ji}$ = vektor m sestavin, ki predstavlja implicitno krivuljo inflacije ali krivuljo medvalutne osnove za dano valuto j, pri čemer je m enak številu inflacijskih ali medvalutnih spremenljivk, ki se uporabljajo v modelu določanja cen za instrument i;

$\overline{I_m}$ = enotna matrika dimenzije (1 × m);

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

y, z = drugi spremenljivki v modelu določanja cen.

2. Institucije izračunajo občutljivosti na delta tveganje kreditnega razmika za vse pozicije v listinjenju in pozicije brez listinjenja na naslednji način:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y \ldots) - V_i(CS_{kt},\ x,\ y \ldots)}{0{,}0001}$$

▼M8

pri čemer je:

$S_{CS_{kt}}$ = občutljivosti na delta tveganje kreditnega razmika za vse pozicije v listinjenju in pozicije brez listinjenja;

cs_{kt} = vrednost stopnje kreditnega razmika izdajatelja j pri zapadlosti t;

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

x,y = dejavnika tveganja v funkciji določanja cen V_i, različna od cs_{kt};

3. Institucije izračunajo občutljivosti na delta tveganje lastniških finančnih instrumentov na naslednji način:

(a) občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo promptne cene lastniških finančnih instrumentov, se izračunajo na naslednji način:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots) - V_i(EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots)}{0{,}01}$$

pri čemer je:

s_k = občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo promptne cene lastniških finančnih instrumentov,;

k = specifičen lastniški finančni instrument;

EQ_k = vrednost promptne cene tega lastniškega finančnega instrumenta;

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

x,y = dejavnika tveganja določanja cen V_i, različna od EQ_k v funkciji;

(b) občutljivosti na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti, se izračunajo na naslednji način:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\overline{x}_{ki} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z\ \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}0001}$$

pri čemer je:

S_{x_k} = občutljivost na dejavnike tveganja, ki jih sestavljajo cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti;

k = indeks, ki označuje lastniški finančni instrument;

$\overline{x}_{ki}$ = vektor m sestavin, ki predstavlja strukturo pogojev repo posla za specifični lastniški finančni instrument k, pri čemer je m enak številu cen repo poslov, ki ustrezajo različnim zapadlostim, ki se uporabljajo v modelu določanja cen za instrument i;

$\overline{I_m}$ = enotna matrika dimenzije (1 ·m);

V_i (.) = funkcija določanja cen instrumenta i; in

y, z = dejavnika tveganja v funkciji določanja cen Vi, različna od $\overline{x}_{ki}$.

4. Institucije izračunajo občutljivosti delta blagovno tveganja na vsak dejavnik tveganja k na naslednji način:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k,\ \gamma,\ z\ \ldots) - V_i(CTY_k,\ \gamma,\ z\ \ldots)}{0{,}01}$$

pri čemer je:

s_k = občutljivosti delta blagovnega tveganja;

▼M8

k = dani dejavnik blagovnega tveganja;

CTY_k = vrednost dejavnika tveganja k;

V_i (.) = tržna vrednost instrumenta i kot funkcija dejavnika tveganja k; in

y, z = dejavnika tveganja v modelu določanja cen za instrument i, različna od CTY_k.

5. Institucije izračunajo občutljivosti delta valutnega tveganja na vsak dejavnik valutnega tveganja k na naslednji način:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k,\ y,\ z\ \ldots) - V_i(FX_k,\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}01}$$

pri čemer je:

s_k = občutljivosti delta blagovnega tveganja;

k = dani dejavnik valutnega tveganja;

FX_k = vrednost dejavnika tveganja;

V_i (.) = tržna vrednost instrumenta i kot funkcija dejavnika tveganja k; in

y, z = dejavnika tveganja v modelu določanja cen za instrument i, različna od FX_k.

Člen 325s

Občutljivosti na vega tveganje

1. Institucije izračunajo občutljivosti vega tveganja opcije na dani dejavnik tveganja k na naslednji način:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01 + vol_k,\ x,\ y) - V_i(vol_k,\ x,\ y)}{0{,}01}$$

pri čemer je:

s_k = občutljivosti delta blagovnega tveganja opcije;

k = specifični dejavnik vega tveganja, ki ga sestavlja vgrajena nestanovitnost;

vol_k = vrednost tega dejavnika tveganja, ki se mora izraziti kot odstotek; in

x, y = dejavnika tveganja v funkciji določanja cen V_i, različna od vol_k;

2. V primeru razredov tveganja, pri katerih imajo dejavniki vega tveganja dimenzijo zapadlosti, vendar se pravila za razporejanje dejavnikov tveganja ne uporabljajo, ker opcije nimajo zapadlosti, institucije razporedijo te dejavnike tveganja na najdaljšo predpisano zapadlost. Za te opcije se uporablja pribitek za preostala tveganja.

▼M8

3. V primeru opcij, ki nimajo izvršilne cene ali mejne vrednosti osnovnega instrumenta, in opcij, ki imajo več izvršilnih cen ali mejnih vrednosti osnovnega instrumenta, institucije za razporejanje uporabijo izvršilne cene in zapadlosti, ki jih uporabljajo interno za določanje cene opcije. Za te opcije se prav tako uporablja pribitek za preostala tveganja.

4. Institucije ne izračunajo vega tveganja za tranše listinjenja, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, kot je določeno v členu 325(6), (7) in (8), ki nimajo vgrajene nestanovitnosti. Za te tranše listinjenja se izračunajo kapitalske zahteve za delta tveganje in tveganje ukrivljenosti.

Člen 325t

Zahteve za izračune občutljivosti

1. Institucije izpeljejo občutljivosti iz svojih modelov določanja cen, ki so podlaga za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu, z uporabo formul iz tega pododdelka.

Pristojni organi lahko z odstopanjem od prvega pododstavka od institucije, ki je prejela dovoljenje za uporabo alternativnega pristopa notranjih modelov iz poglavja 1b, zahtevajo, da uporabi funkcije določanja cen sistema za merjenje tveganja svojega pristopa notranjih modelov pri izračunu občutljivosti na podlagi tega poglavja za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje in poročanje o njih v skladu s členom 430b(3).

2. Institucije lahko pri izračunu občutljivosti na delta tveganje instrumentov z opcionalnostjo iz točke (a) člena 325e(2) predpostavljajo, da vgrajeni dejavniki tveganja nestanovitnosti ostajajo nespremenjeni.

3. Pri izračunu občutljivosti na vega tveganje instrumentov z opcionalnostjo iz točke (b) člena 325e(2) se uporabljajo naslednje zahteve:

(a) za splošno obrestno tveganje in tveganje kreditnega razmika institucije za vsako valuto predpostavljajo, da osnovni instrument dejavnikov tveganja nestanovitnosti, za katere se izračunava vega tveganje, sledi logaritemsko normalni ali normalni porazdelitvi v modelih določanja cen, ki se uporabljajo za te instrumente;

(b) za tveganje lastniških finančnih instrumentov, blagovno tveganje in valutno tveganje institucije predpostavljajo, da osnovni instrument dejavnikov tveganja nestanovitnosti, za katere se izračunava vega tveganje, sledi logaritemsko normalni porazdelitvi v modelih določanja cen, ki se uporabljajo za te instrumente.

4. Institucije izračunajo vse občutljivosti razen občutljivosti na prilagoditve kreditnega vrednotenja.

▼M8

5. Institucija lahko z odstopanjem od odstavka 1, pod pogojem, da ima dovoljenje pristojnih organov, pri izračunu kapitalskih zahtev pozicije iz trgovalne knjige v skladu s tem poglavjem uporabi alternativne opredelitve občutljivosti na delta tveganje, če institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganja in za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;

(b) institucija dokaže, da so te alternativne opredelitve ustreznejše za zajetje občutljivosti za pozicijo od formul, določenih v tem pododdelku, in da se iz tega izhajajoče občutljivosti pomembno ne razlikujejo od teh formul.

6. Institucija lahko z odstopanjem od odstavka 1, pod pogojem, da ima dovoljenje pristojnih organov, pri izračunu kapitalskih zahtev pozicije iz trgovalne knjige v skladu s tem poglavjem izračuna vega občutljivosti na podlagi linearnega preoblikovanja alternativnih opredelitev občutljivosti, če institucija izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) te alternativne opredelitve se uporabljajo za namene notranjega upravljanja tveganja in za poročanje o poslovnem izidu višjemu vodstvu s strani neodvisne enote za nadzor tveganja v okviru institucije;

(b) institucija dokaže, da so te alternativne opredelitve ustreznejše za zajetje občutljivosti za pozicijo od formul, določenih v tem pododdelku, in da linearno preoblikovanje iz prvega pododstavka odraža občutljivost na vega tveganje.

Oddelek 4

Pribitek za preostala tveganja

Člen 325u

Kapitalske zahteve za preostala tveganja

1. Institucije poleg kapitalskih zahtev za tržno tveganje iz oddelka 2 uporabljajo za instrumente, izpostavljene preostalim tveganjem, dodatne kapitalske zahteve v skladu s tem členom.

2. Za instrumente se šteje, da so izpostavljeni preostalim tveganjem, če izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) instrument temelji na eksotičnem osnovnem instrumentu, ki za namene tega poglavja pomeni instrument iz trgovalne knjige, ki temelji na izpostavljenosti iz naslova osnovnega instrumenta, ki ne spada med obravnave delta ter vega tveganj in tveganje ukrivljenosti v skladu z metodo na podlagi občutljivosti iz oddelka 2 ali kapitalskih zahtev za tveganje neplačila iz oddelka 5;

▼M8

(b) instrument je instrument, ki nosi druga preostala tveganja, kar za namene tega poglavja pomeni katere koli od naslednjih instrumentov:

(i) instrumenti, za katere se uporabljajo kapitalske zahteve za vega tveganje in tveganje ukrivljenosti iz metode na podlagi občutljivosti iz oddelka 2, instrument pa ustvarja izplačila, ki se ne morejo replicirati z omejeno linearno kombinacijo navadnih opcij z enotno ceno osnovnih lastniških finančnih instrumentov, ceno blaga, menjalnim tečajem, ceno obveznic, ceno kreditne zamenjave ali zamenjavo obrestnih mer;

(ii) instrumenti, ki so pozicije, ki so vključene v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo iz člena 325(6); varovanja, ki so vključena v ta alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, kot je navedeno v členu 325(8), se ne upoštevajo.

3. Institucije izračunajo dodatne kapitalske zahteve iz odstavka 1 kot vsoto bruto hipotetičnih zneskov instrumentov iz odstavka 2, pomnoženih z naslednjim utežmi tveganja:

(a) 1,0 % v primeru instrumentov iz točke (a) odstavka 2;

(b) 0,1 % v primeru instrumentov iz točke (b) odstavka 2.

4. Institucije z odstopanjem od odstavka 1 ne uporabljajo kapitalskih zahtev za preostala tveganja za instrument, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev:

(a) instrument kotira na priznani borzi;

(b) instrument je primeren za centralni kliring v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012;

(c) instrument popolnoma izravna tržno tveganje druge pozicije v trgovalni knjigi, pri čemer se obe popolnoma ujemajoči poziciji v trgovalni knjigi izvzameta iz kapitalske zahteve za preostala tveganja.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli, kaj je eksotični osnovni instrument in kateri instrumenti so instrumenti, ki nosijo preostala tveganja za namene odstavka 2.

EBA pri pripravi teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov preuči, ali bi bilo treba tveganje dolgoživosti, vreme, naravne katastrofe in prihodnjo realizirano nestanovitnost obravnavati kot eksotične osnovne instrumente.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M8

Oddelek 5

Kapitalske zahteve za tveganje neplačila

Člen 325v

Opredelitve pojmov in splošne določbe

1. Za namene tega oddelka se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „kratka izpostavljenost“ pomeni, da neplačilo izdajatelja ali skupine izdajateljev privede do dobička za institucijo ne glede na vrsto instrumenta ali posla, iz katerega izhaja izpostavljenost;

(b) „dolga izpostavljenost“ pomeni, da neplačilo izdajatelja ali skupine izdajateljev privede do izgube za institucijo ne glede na vrsto instrumenta ali posla, iz katerega izhaja izpostavljenost;

(c) „bruto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila“ pomeni ocenjeno velikost izgube ali dobička, ki bi ga neplačilo dolžnika povzročilo pri določeni izpostavljenosti;

(d) „neto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila“ pomeni ocenjeno velikost izgube ali dobička, ki bi ga neplačilo dolžnika povzročilo instituciji po pobotu bruto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila;

(e) „izguba ob neplačilu“ ali „LGD“ pomeni izgubo, če dolžnik ne plača instrumenta, ki ga je sam izdal, izražena kot delež hipotetičnega zneska instrumenta;

(f) „utež tveganja neplačila“ pomeni odstotek, ki predstavlja ocenjeno verjetnost neplačila vsakega dolžnika glede na kreditno sposobnost tega dolžnika.

2. Kapitalske zahteve za tveganje neplačila se uporabljajo za dolžniške in lastniške instrumente, za izvedene finančne instrumente, pri katerih so ti instrumenti osnovni instrumenti, ter za izvedene finančne instrumente, pri katerih na izplačilo ali poštene vrednosti vpliva neplačilo dolžnika, ki ni nasprotna stranka v samem izvedenem finančnem instrumentu. Institucije izračunajo zahteve za tveganje neplačila ločeno za vsako od naslednjih vrst instrumentov: nelistinjenja, listinjenja, ki ni vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, in listinjenja, ki je vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo. Končne kapitalske zahteve za tveganje neplačila za institucijo so vsota teh treh sestavin.

Pododdelek 1

Kapitalske zahteve za tveganje neplačila pri nelistinjenjih

Člen 325w

Bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila

1. Institucije izračunajo bruto zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za vsako dolgo izpostavljenost iz naslova dolžniških instrumentov na naslednji način:

▼M8

$$JTD_{long} = \max \{LGD\ V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long};\ 0\}$$

pri čemer je:

JTD_{long} = bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge izpostavljenosti;

$V_{notional}$ = hipotetični znesek instrumenta;

$P\&L_{long}$ = element, ki upošteva dobičke in izgube, ki jih je institucija že obračunala zaradi sprememb poštene vrednosti instrumenta, iz katerega izhaja dolga izpostavljenost; dobički se vnesejo v formulo s pozitivnim predznakom, izgube pa z negativnim; in

$Adjustment_{long}$ = znesek, za katerega bi se zaradi strukture izvedenega finančnega instrumenta izguba institucije v primeru neplačila povečala ali zmanjšala glede na polno izgubo osnovnega instrumenta; povečanja se vnesejo v $Adjustment_{long}$ s pozitivnim predznakom, zmanjšanja pa z negativnim.

2. Institucije izračunajo bruto zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za vsako kratko izpostavljenost iz naslova dolžniških instrumentov na naslednji način:

$$JTD_{short} = \min \{LGD\ V_{notional} + P\&L_{\ short} + Adjustment_{short};\ 0\}$$

pri čemer je:

JTD_{short} = bruto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za kratke izpostavljenosti;

$V_{notional}$ = hipotetični znesek instrumenta, ki se v formulo vnese z negativnim predznakom;

$P\&L_{short}$ = element, ki upošteva dobičke in izgube, ki jih je institucija že obračunala zaradi sprememb poštene vrednosti instrumenta, iz katerega izhaja kratka izpostavljenost; dobički se vnesejo v formulo s pozitivnim predznakom, izgube pa z negativnim; in

$Adjustment_{short}$ = znesek, za katerega bi se zaradi strukture izvedenega finančnega instrumenta dobiček institucije v primeru neplačila povečal ali zmanjšal glede na polno izgubo osnovnega instrumenta; zmanjšanja se vnesejo v $Adjustment_{short}$ s pozitivnim predznakom, povečanja pa z negativnim.

3. Za namene izračunov iz odstavkov 1 in 2 institucije za dolžniške instrumente uporabijo naslednjo LGD:

(a) izpostavljenostim do neprednostnih dolžniških instrumentov se dodeli 100 % LGD;

(b) izpostavljenostim do prednostnih dolžniških instrumentov se dodeli 75 % LGD;

(c) izpostavljenostim do kritih obveznic iz člena 129 se dodeli 25 % LGD.

4. Za namen izračunov iz odstavkov 1 in 2 se hipotetični zneski določijo na naslednji način:

▼M8

(a) pri dolžniških instrumentih je hipotetični znesek nominalna vrednost dolžniškega instrumenta;

(b) pri izvedenih finančnih instrumentih na dolžniške vrednostne papirje je hipotetični znesek hipotetični znesek izvedenega finančnega instrumenta.

5. Za izpostavljenosti iz naslova lastniških finančnih instrumentov institucije ne uporabijo formul iz odstavkov 1 in 2, temveč bruto zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila izračunajo na naslednji način:

$$JTD_{long} = \max \{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

$$JTD_{short} = \min \{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\}$$

pri čemer je:

JTD_{long} = bruto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge izpostavljenosti;

JTD_{short} = bruto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za kratke izpostavljenosti;

V = poštena vrednost lastniškega finančnega instrumenta oziroma, v primeru lastniških izvedenih finančnih instrumentov, poštena vrednost osnovnega lastniškega finančnega instrumenta.

6. Institucije za namene izračuna iz odstavka 5 lastniškim finančnim instrumentom dodelijo 100 % LGD.

7. V primeru izpostavljenosti tveganju neplačila, ki izhaja iz izvedenih finančnih instrumentov, pri katerih izplačila v primeru neplačila dolžnika niso povezana s hipotetičnim zneskom specifičnega instrumenta, ki ga je izdal ta dolžnik, ali z LGD dolžnika ali instrumenta, ki ga je izdal ta dolžnik, institucije uporabijo alternativne metodologije za oceno bruto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) kako institucije izračunajo zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za različne vrste instrumentov v skladu s tem členom;

(b) katere alternativne metodologije institucije uporabljajo za namene ocene bruto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila iz odstavka 7;

(c) hipotetične zneske instrumentov, ki niso zajeti v točkah (a) in (b) odstavka 4.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325x

Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila

1. Institucije izračunajo neto zneske skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila s pobotom bruto zneskov kratkih in dolgih izpostavljenosti skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila. Pobot je mogoč samo med izpostavljenostmi do istega dolžnika, kadar imajo kratke izpostavljenosti isto ali nižjo nadrejenost kot dolge izpostavljenosti.

▼M8

2. Pobot je popoln ali delen, odvisno od zapadlosti pobotanih izpostavljenosti:

(a) pobot je popoln, kadar imajo vse pobotane izpostavljenosti zapadlost enega leta ali več;

(b) pobot je delen, kadar ima vsaj ena od pobotanih izpostavljenosti zapadlost, krajšo od enega leta, in v tem primeru se znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za vsako izpostavljenost z zapadlostjo manj od enega leta pomnoži z deležem zapadlosti izpostavljenosti v enem letu.

3. Če pobot ni mogoč, so bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila enaki neto zneskom skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila v primeru izpostavljenosti z zapadlostmi eno leto ali več. Bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila z zapadlostmi, krajšimi od enega leta, se za izračun neto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila pomnožijo z deleži zapadlosti izpostavljenosti za eno leto, pri čemer so spodnja meja trije meseci.

4. Za namene odstavkov 2 in 3 se upoštevajo zapadlosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih in ne zapadlosti njihovih osnovnih instrumentov. Denarnim izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov se dodeli zapadlost enega leta ali treh mesecev, o čemer presodi institucija.

Člen 325y

Izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila

1. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se ne glede na vrsto nasprotne stranke pomnožijo z utežmi tveganja neplačila, ki ustrezajo njihovi kreditni kakovosti, kot je določeno v razpredelnici 2:

Razpredelnica 2

Kategorija kreditne kakovosti	Utež tveganja neplačila
Stopnja kreditne kakovosti 1	0,5 %
Stopnja kreditne kakovosti 2	3 %
Stopnja kreditne kakovosti 3	6 %
Stopnja kreditne kakovosti 4	15 %
Stopnja kreditne kakovosti 5	30 %
Stopnja kreditne kakovosti 6	50 %
Brez bonitetne ocene	15 %
Neplačano	100 %

2. Izpostavljenosti, ki bi po standardiziranem pristopu za kreditno tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova II prejele utež tveganja 0 %, za namene kapitalskih zahtev za tveganje neplačila prejmejo utež tveganja neplačila 0 %.

3. Tehtani neto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se razporedi v naslednje skupine: podjetja, države in lokalne oblasti/občine.

▼M8

4. Tehtani neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se v vsaki skupini združijo v skladu z naslednjo formulo:

$DRC_b = \max \{(\Sigma_{i \in long} RW_i \cdot \text{net } JTD_i)\ WtS \cdot (\Sigma_{i \in short} RW_i\ |\text{net } JTD_i|); 0\}$

pri čemer je:

DRC_b = kapitalska zahteva za tveganje neplačila za skupino „b“;

i = indeks, ki označuje instrument, ki spada v skupino „b“;

RW_i = utež tveganja in

WtS = količnik, ki priznava korist zaradi razmerja varovanja v skupini in se izračuna na naslednji način:

$$WtS = \frac{\sum \text{netJTD}_{long}}{\sum \text{netJTD}_{long} + \sum |\text{netJTD}_{short}|}$$

Dolge in kratke pozicije se za namene izračuna DRC_b in WtS združijo za vse pozicije v skupini, ne glede na stopnjo kreditne kakovosti, ki so jim dodeljene te pozicije, tako da so ustvarjene kapitalske zahteve za tveganje neplačila za specifično skupino.

5. Končna kapitalska zahteva za tveganje neplačila pri nelistinjenjih se izračuna kot preprosta vsota kapitalskih zahtev na ravni skupin.

Pododdelek 2

Kapitalske zahteve za tveganje neplačila za listinjenja, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

Člen 325z

Zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila

1. Bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za izpostavljenosti v listinjenju so njihova tržna vrednost ali, če ta ni na voljo, njihova poštena vrednost, določena v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

2. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se določijo tako, da se bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge izpostavljenosti pobotajo z bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za kratke izpostavljenosti. Pobot je mogoč samo med izpostavljenostmi v listinjenju z isto skupino izpostavljenosti iz naslova osnovnih instrumentov in iz iste tranše. Pobot se ne sme izvajati med izpostavljenostmi v listinjenju, ki imajo različne skupine izpostavljenosti iz naslova osnovnih instrumentov, tudi če so točke vključitve in izločitve iste.

3. Kadar se lahko pri razstavljanju ali združevanju obstoječih izpostavljenosti v listinjenju popolnoma replicirajo druge obstoječe izpostavljenosti v listinjenju, razen glede zapadlosti, se lahko za namene pobota namesto obstoječih izpostavljenosti v listinjenju uporabijo izpostavljenosti, ki izhajajo iz razstavljanja ali združevanja.

▼M8

4. Kadar se lahko pri razstavljanju ali združevanju obstoječih izpostavljenosti v osnovnih instrumentov do referenčnih subjektov celotna struktura tranš obstoječe izpostavljenosti v listinjenju popolnoma replicira, se lahko za namene pobota namesto obstoječih izpostavljenosti v listinjenju uporabijo izpostavljenosti, ki izhajajo iz tega razstavljanja ali združevanja. Če se osnovni instrumenti v zvezi z referenčnimi subjekti uporabljajo na ta način, se izločijo iz obravnave tveganja neplačila pri nelistinjenjih.

5. Člen 325x se uporablja za obstoječe izpostavljenosti v listinjenju in za izpostavljenosti v listinjenju, ki se uporabljajo v skladu z odstavkom 3 ali 4 tega člena. Zadevne zapadlosti so zapadlosti tranš v listinjenju.

Člen 325aa

Izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila za listinjenja

1. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za izpostavljenosti v listinjenju se pomnožijo z 8 % uteži tveganja, ki se uporablja za zadevno izpostavljenost v listinjenju, kar vključuje enostavna, pregledna in standardizirana (STS) listinjenja, iz netrgovalne knjige v skladu s hierarhijo pristopov iz oddelka 3 poglavja 5 naslova II in ne glede na vrsto nasprotne stranke.

2. Zapadlost enega leta se uporablja za vse tranše, pri katerih se uteži tveganja izračunajo v skladu s pristopom za listinjenje na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop SEC-IRB) in pristopom za listinjenje na osnovi zunanjih bonitetnih ocen (pristop SEC-ERB).

3. Tveganju prilagojeni zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za posamezne izpostavljenosti v listinjenju denarnih sredstev ne smejo biti višji od poštene vrednosti pozicije.

4. Tveganju prilagojeni zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se razvrstijo v naslednje skupine:

(a) skupna skupina za vsa podjetja ne glede na regijo;

(b) 44 različnih skupin, ki ustrezajo po eni skupini na regijo, za vsakega od 11 razredov sredstev, opredeljenih v drugem pododstavku.

Za namene prvega pododstavka 11 razredov sredstev zajema komercialne zapise s premoženjskim kritjem (ABCP), kredite za nakup vozil/zakupe vozil, finančne instrumente, zavarovane s stanovanjsko hipoteko (RMBS), kreditne kartice, finančne instrumente, zavarovane s hipoteko na poslovno nepremičnino (CMBS), finančne instrumente, zavarovane z zastavo posojila, relistinjene finančne instrumente, zavarovane z zastavno dolžniških instrumentov (*CDO-squared*), mala in srednja podjetja (MSP), študentska posojila, druge kredite na drobno, druge kredite velikim institucionalnim strankam. Štiri regije so Azija, Evropa, Severna Amerika in preostali svet.

5. Institucije pri razvrščanju izpostavljenosti v listinjenju v skupine uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu. Institucije vsako izpostavljenost v listinjenju razvrstijo v samo eno od skupin iz odstavka 4. Vse izpostavljenosti v listinjenju, ki jih institucija ne more razvrstiti v skupino razreda sredstev ali regij, se razvrstijo v razrede sredstev „drugi krediti na drobno“ „drugi krediti velikim institucionalnim strankam“ oziroma v regijo „preostali svet“.

▼M8

6. Tehtani neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se v vsaki skupini združijo na isti način kot za tveganje neplačila izpostavljenosti v nelistinjenju s formulo iz člena 325y(4), kar privede do kapitalske zahteve za tveganje neplačila za vsako skupino.

7. Končna kapitalska zahteva za tveganje neplačila pri listinjenjih, ki niso vključene alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, se izračuna kot preprosta vsota kapitalskih zahtev na ravni skupin.

Pododdelek 3

Kapitalske zahteve za tveganje neplačila za listinjenja, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

Člen 325ab

Področje uporabe

1. Kapitalske zahteve za alternativni trgovalni portfelj s korelacijo vključujejo tveganje neplačila za izpostavljenosti v listinjenju in za varovanja, ki niso listinjenja. Ta varovanja se izključijo iz izračunov tveganja neplačila nelistinjenj. Razpršitev med kapitalskimi zahtevami za tveganje neplačila pri nelistinjenjih, kapitalskimi zahtevami za tveganje neplačila pri listinjenjih, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, in kapitalskimi zahtevami za tveganje neplačila pri listinjenjih, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, ne ustvari koristi.

2. Za nelistinjene kreditne in lastniške izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na borzi, se zneski neplačil skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila po posameznih sestavnih delih določijo s pristopom vpogleda.

Člen 325ac

Zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za alternativne trgovalne portfelje s korelacijo

1. Za namene tega člena se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „razstavljanje z modelom za vrednotenje“ pomeni, da se sestavina listinjenja, ki je ena sama izpostavljenost, meri kot razlika med brezpogojno vrednostjo listinjenja in pogojno vrednostjo listinjenja ob predpostavki, da pride pri tej posamezni izpostavljenosti iz naslova neplačila s 100 % LGD;

(b) „replikacija“ pomeni, da se tranše posameznega indeksnega listinjenja združijo tako, da se replicira druga tranša iste serije indeksov ali da se replicira netranširana pozicija v seriji indeksov;

(c) „razstavljanje“ pomeni replikacijo indeksa z listinjenjem, pri čemer so izpostavljenosti iz naslova osnovnih instrumentov v skupini identične posameznim izpostavljenostim, ki sestavljajo indeks.

2. Bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za izpostavljenosti v listinjenju in izpostavljenosti v nelistinjenju v alternativnem trgovalnem portfelju s korelacijo so njihova tržna vrednost ali, če ta ni na voljo, njihova poštena vrednost, določena v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

▼M8

3. Produkti na podlagi n-tega neplačila se obravnavajo kot tranširani produkti z naslednjimi točkami vključitve in izločitve:

(a) točka vključitve = (N – 1)/referenčni subjekti skupaj;

(b) točka izločitve = N/referenčni subjekti skupaj;

pri čemer so „referenčni subjekti skupaj“ skupno število referenčnih subjektov v košarici ali skupini osnovnih instrumentov.

4. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se določijo tako, da se bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge izpostavljenosti pobotajo z bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za kratke izpostavljenosti. Pobot je mogoč samo med izpostavljenostmi, ki so z izjemo zapadlosti identične. Pobot je mogoč samo v naslednjih primerih:

(a) za indekse, tranše v indeksu in posebej prilagojene tranše je pobot mogoč po zapadlostih v okviru iste družine, serije ali tranše indeksa ob upoštevanju določb o izpostavljenostih z zapadlostjo manj od enega leta iz člena 325x; bruto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila za dolge in kratke izpostavljenosti, ki so popolna replikacija drug drugega, se lahko pobotajo z razstavljanjem na izpostavljenosti, enakovredne posameznim, z uporabo modela za vrednotenje. V takih primerih je vsota bruto zneskov skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila izpostavljenosti, enakovrednih posameznim, ki se pridobijo z razstavljanjem, enaka bruto znesku skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila nerazstavljene izpostavljenosti;

(b) pobot z razstavljanjem, kot je opisan v točki (a), ni dovoljen za relistinjenja ali izvedene finančne instrumente na listinjenje;

(c) za indekse in tranše v indeksu je pobot mogoč po zapadlostih v okviru iste družine, serije ali tranše indeksa z replikacijo ali razstavljanjem; če so dolge in kratke izpostavljenosti sicer enakovredne z izjemo ene preostale sestavine, je pobot dovoljen in neto znesek skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila odraža preostalo izpostavljenost;

(d) različne tranše iste serije indeksov, različne serije istega indeksa in različne družine indeksov se ne smejo pobotati.

Člen 325ad

Izračun kapitalske zahteve za tveganje neplačila pri alternativnem trgovalnem portfelju s korelacijo

1. Neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se pomnožijo z naslednjim:

(a) pri tranširanih produktih z utežmi tveganja neplačila, ki ustrezajo zadevni kreditni kakovosti, kot je določeno v členu 325y(1) in (2);

(b) pri netranširanih produktih z utežmi tveganja neplačila iz člena 325aa(1).

2. Tveganju prilagojeni neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se razvrstijo v skupine, ki ustrezajo indeksu.

▼M8

3. Tehtani neto zneski skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila se v vsaki skupini združijo v skladu z naslednjo formulo:

$$DRC_b = \max\{(\Sigma_{i \in long} RW_i \cdot \text{net } JTD_i) - WtS_{ACTP} \cdot (\Sigma_{i \in short} RW_i \cdot |\text{net } JTD_i|); 0\}$$

pri čemer je:

DRC_b = kapitalska zahteva za tveganje neplačila za skupino „b“;

i = instrument, ki spada v skupino „b“; in

WtS_{ACTP} = količnik, ki priznava korist zaradi razmerja varovanja v skupini in se izračuna v skladu s formulo WtS iz člena 325y(4), vendar z uporabo dolgih in kratkih pozicij iz celotnega alternativnega trgovalnega portfelja s korelacijo (ACTP) in ne samo pozicij iz določene skupine.

4. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tveganje neplačila za alternativni trgovalni portfelj s korelacijo (DRC_{ACTP}) z naslednjo formulo:

$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b (\max[DRC_b,\ 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b,\ 00])\ ;\ 0)\right\}$$

pri čemer je:

DRC_{ACTP} = kapitalske zahteve za tveganje neplačila za alternativni trgovalni portfelj s korelacijo in

DRC_b = kapitalska zahteva za tveganje neplačila za skupino „b“;

Oddelek 6

Uteži tveganja in korelacije

Pododdelek 1

Uteži in korelacije za delta tveganje

Člen 325ae

Uteži tveganja za splošno obrestno tveganje

1. Za valute, ki niso vključene v podkategorijo najlikvidnejših valut iz točke (b) člena 325bd(7), so uteži tveganja občutljivosti na dejavnike tveganja netvegane obrestne mere za vsako skupino v razpredelnici 3 določene na podlagi delegiranega akta iz člena 461a:

Razpredelnica 3

Skupina	Zapadlost
1	0,25 leta
2	0,5 leta
3	1 leto
4	2 leti
5	3 leta
6	5 let

▼M8

Skupina	Zapadlost
7	10 let
8	15 let
9	20 let
10	30 let

2. Skupna utež tveganja za vse dejavnike tveganja občutljivosti na inflacijo in medvalutne osnove je določena v delegiranem aktu iz člena 461a.

3. Za valute, vključene v podkategorijo najlikvidnejših valut iz točke (b) člena 325bd(7), in domačo valuto institucije so uteži tveganja dejavnikov tveganja netvegane obrestne mere uteži tveganja iz razpredelnice 3 tega člena, deljene s$\sqrt{2}$.

Člen 325af

Korelacije znotraj skupin za splošno obrestno tveganje

1. Korelacija ρ_{kl} med dvema tehtanima občutljivostma dejavnikov splošnega obrestnega tveganja WS_k in WS_l v isti skupini in z isto dodeljeno zapadlostjo, a z različnimi krivuljami, je enaka 99,90 %.

2. Korelacija med dvema tehtanima občutljivostma dejavnikov splošnega obrestnega tveganja WS_k in WS_l v isti skupini, ki imajo isto krivuljo, vendar različne zapadlosti, se določi v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}\right)};\ 40\%\right]$$

pri čemer je:

T_k (oziroma T_l) = zapadlost, ki se nanaša na netvegano obrestno mero;

θ = 3 %.

3. Korelacija ρ_{kl} med dvema tehtanima občutljivostma dejavnikov splošnega obrestnega tveganja WS_k in WS_l v isti skupini, ki imajo različne krivulje in različne zapadlosti, je enaka korelacijskemu parametru iz odstavka 2, pomnoženemu z 99,90 %.

4. Korelacija med katero koli tehtano občutljivostjo dejavnikov splošnega obrestnega tveganja WS_k in katero koli tehtano občutljivostjo dejavnikov tveganja inflacije WS_l je enaka 40 %.

5. Korelacija med katero koli tehtano občutljivostjo dejavnikov tveganja medvalutne osnove WS_k in katero koli tehtano občutljivostjo dejavnikov splošnega obrestnega tveganja WS_l, vključno z drugim dejavnikom medvalutnega tveganja osnove, je enaka 0 %.

▼M8

Člen 325ag

Korelacije med skupinami za splošno obrestno tveganje

1. Za združevanje dejavnikov tveganja, ki spadajo v različne skupine, se uporablja parameter γ_{bc} = 50 %.

2. Za združevanje dejavnika obrestnega tveganja na podlagi valute iz člena 325av(3) in dejavnika obrestnega tveganja na podlagi eura se uporablja parameter γ_{bc} = 80 %.

Člen 325ah

Uteži tveganja za tveganje kreditnega razmika za nelistinjenja

1. Uteži tveganja za občutljivosti na dejavnike tveganja kreditnega razmika za nelistinjenja so iste za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) znotraj vsake skupine v razpredelnici 4:

Razpredelnica 4

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja (odstotne točke)
1	Vse	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, države članice	0,50 %
2	Stopnja kreditne kakovosti od 1 do 3	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	0,5 %
3		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	1,0 %
4		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	5,0 %
5		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	3,0 %
6		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	3,0 %
7		Tehnologija, telekomunikacije	2,0 %
8		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	1,5 %
9		Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v državah članicah	1,0 %
11	Stopnja kreditne kakovosti od 4 do 6	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118	
12		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja	4,0 %

▼M8

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor	Utež tveganja (odstotne točke)
13		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami	12,0 %
14		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin	7,0 %
15		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti	8,5 %
16		Tehnologija, telekomunikacije	5,5 %
17		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti	5,0 %
18	Drugi sektorji		12,0 %

2. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v samo eno sektorsko skupino v razpredelnici 4. Izpostavljenosti tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 18 v razpredelnici 4.

Člen 325ai

Korelacije znotraj skupin za tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje

1. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med dvema občutljivostma WS_k in WS_l znotraj iste skupine določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(name)}$ je 1, če sta oba referenčna subjekta občutljivosti k in l identična, sicer pa 35 %;

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 65 %;

$\rho_{kl}^{(basis)}$ je 1, če sta obe občutljivosti povezani z istima krivuljama, sicer pa 99,90 %.

2. Korelacijski parametri iz odstavka 1 tega člena se ne uporabljajo za skupino 18 v razpredelnici 4 iz člena 325ah(1). Formula združevanja za kapitalsko zahtevo za delta tveganja za skupino 18 je enaka vsoti absolutnih vrednosti neto tehtanih občutljivosti, razvrščenih v navedeno skupino:

$$K_{b(\text{skupina } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

▼M8

Člen 325aj

Korelacije med skupinami za tveganje kreditnega razmika za nelistinjenje

Korelacijski parameter γ_{bc}, ki se uporablja za združevanje občutljivosti med različnimi skupinami, se določi na naslednji način:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(rating)} \cdot \gamma_{bc}^{(sector)}$$

pri čemer je:

$\gamma_{bc(rating)}$ je 1, če imata obe skupini isti razred kreditne kakovosti (stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3 ali stopnjo kreditne kakovosti od 4 do 6), sicer pa 50 %; za namene tega izračuna se za skupino 1 šteje, da spada v isti razred kreditne kakovosti kot skupine, ki imajo stopnjo kreditne kakovosti od 1 do 3; in

$\gamma_{bc(sector)}$ je 1, če obe skupini spadata v isti sektor, sicer pa ustrezni odstotek iz razpredelnice 5:

Razpredelnica 5

Skupina	1, 2 in 11	3 in 12	4 in 13	5 in 14	6 in 15	7 in 16	8 in 17	9
1, 2 in 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 in 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 in 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 in 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 in 15						25 %	5 %	15 %
7 in 16							5 %	20 %
8 in 17								5 %
9								-

Člen 325ak

Uteži tveganja za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

Uteži tveganja za občutljivosti na dejavnike tveganja kreditnega razmika za listinjenja, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, so iste za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) znotraj vsake skupine in se določijo za vsako skupino v razpredelnici 6 na podlagi delegiranega akta iz člena 461a:

Razpredelnica 6

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor
1	Vse	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, držav članic
2	Stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118
3		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja

▼M8

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor
4		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami
5		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin
6		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti
7		Tehnologija, telekomunikacije
8		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti
9		Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v državah članicah
10		Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v tretjih državah
11	Stopnja kreditne kakovosti 4 do 6	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, tretje države, multilateralne razvojne banke in mednarodne organizacije iz člena 117(2) ali člena 118
12		Regionalne ali lokalne ravni države in subjekti javnega sektorja
13		Subjekti finančnega sektorja, vključno s kreditnimi institucijami, ki so jih prevzele ali ustanovile enote centralne, regionalne ali lokalne ravni države, in javno-spodbujevalnimi bankami
14		Osnovni materiali, energetika, industrija, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin
15		Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti
16		Tehnologija, telekomunikacije
17		Zdravstvo, komunalne storitve, strokovne in tehnične dejavnosti
18	Drugi sektorji	

Člen 325al

Korelacije za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki so vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

1. Korelacija za delta tveganje ρ_{kl} se izpelje v skladu s členom 325ai z izjemo, da je $\rho_{kl}^{(basis)}$ za namene tega odstavka 1, če sta obe občutljivosti povezani z istima krivuljama, sicer pa 99,00 %.

2. Korelacija γ_{bc} se izpelje v skladu s členom 325aj.

▼M8

Člen 325am

Uteži tveganja za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj brez korelacije

1. Uteži tveganja za občutljivosti na dejavnike tveganja kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena alternativni trgovalni portfelj s korelacijo, so iste za vse zapadlosti (0,5 leta, 1 leto, 3 leta, 5 let, 10 let) znotraj vsake skupine v razpredelnici 7 in se določijo za vsako skupino v razpredelnici 7 na podlagi delegiranega akta iz člena 461a:

Razpredelnica 7

Številka skupine	Kreditna kakovost	Sektor
1	Prednostna in stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	RMBS – prvorazredni
2		RMBS – srednjerazredni
3		RMBS – drugorazredni
4		CMBS
5		Vrednostni papirji s premoženjskim kritjem (ABS) – študentska posojila
6		ABS – kreditne kartice
7		ABS – vozila
8		Finančni instrument, zavarovan z zastavo posojila (CLO), ki ne spadajo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo
9	Neprednostna in stopnja kreditne kakovosti 1 do 3	RMBS – prvorazredni
10		RMBS – srednjerazredni
11		RMBS – drugorazredni
12		CMBS
13		ABS – študentska posojila
14		ABS – kreditne kartice
15		ABS – vozila
16		CLO – ki ne spadajo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo
17	Stopnja kreditne kakovosti 4 do 6	RMBS – prvorazredni
18		RMBS – srednjerazredni
19		RMBS – drugorazredni
20		CMBS
21		ABS – študentska posojila
22		ABS – kreditne kartice
23		ABS – vozila
24		CLO – ki ne spadajo v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo
25	Drugi sektorji	

▼M8

2. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v samo eno sektorsko skupino v razpredelnici 7. Izpostavljenosti tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na ta način, se razvrstijo v skupino 25.

Člen 325an

Korelacije znotraj skupin za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

1. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med dvema občutljivostma WS_k in WS_l znotraj iste skupine določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tranche)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(tranche)}$ je 1, če sta oba referenčna subjekta občutljivosti k in l v isti skupini in se nanašata na isto tranšo listinjenja (več kot 80 % prekrivanje hipotetičnih vrednosti), sicer pa 40 %;

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 80 %;

$\rho_{kl}^{(basis)}$ je 1, če sta obe občutljivosti povezani z istima krivuljama, sicer pa 99,90 %.

2. Korelacijski parametri iz odstavka 1 se ne uporabljajo za skupino 25 v razpredelnici 7 člena 325am(1). Formula združevanja za kapitalsko zahtevo za delta tveganja za skupino 25 je enaka vsoti absolutnih vrednosti neto tehtanih občutljivosti, razvrščenih v to skupino:

$$K_{b(\text{skupina } 25)} = \sum_k |WS_k|$$

Člen 325ao

Korelacije med skupinami za tveganje kreditnega razmika za listinjenja, ki niso vključena alternativni trgovalni portfelj s korelacijo

1. Korelacijski parameter γ_{bc} se uporablja za združevanje občutljivosti med različnimi skupinami in znaša 0 %.

2. Kapitalska zahteva za skupino 25 se doda celotnemu kapitalu na ravni razreda tveganja, pri čemer se učinki razpršitve ali varovanja pred tveganjem ne pripoznajo v nobeni drugi skupini.

Člen 325ap

Uteži tveganja za tveganje lastniških finančnih instrumentov

1. Uteži tveganja za občutljivosti na dejavnike tveganja lastniških finančnih instrumentov in cene repo poslov z lastniškimi finančnimi instrumenti se določijo za vsako skupino v razpredelnici 8 na podlagi delegiranega akta iz člena 461a:

▼**M8**

Razpredelnica 8

Številka skupine	Tržna kapitalizacija	Gospodarstvo	Sektor
1	Velika	Nastajajoče tržno gospodarstvo	Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti, zdravstvo, komunalne storitve
2			Telekomunikacije, industrija
3			Osnovni materiali, energetika, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin
4			Finančne dejavnosti, vključno z državnimi, nepremičninske dejavnosti, tehnologija
5		Razvito gospodarstvo	Potrošniško blago in storitve, prevoz in skladiščenje, administrativne in podporne dejavnosti, zdravstvo, komunalne storitve
6			Telekomunikacije, industrija
7			Osnovni materiali, energetika, kmetijstvo, proizvodnja, pridobivanje rudnin in kamnin
8			Finančne dejavnosti, vključno z državnimi, nepremičninske dejavnosti, tehnologija
9	Majhna	Nastajajoče tržno gospodarstvo	Vsi sektorji, opisani pri skupinah 1, 2, 3 in 4
10		Razvito gospodarstvo	Vsi sektorji, opisani pri skupinah 5, 6, 7 in 8
11	Drugi sektorji		

2. Za namene tega člena sta majhna in velika tržna kapitalizacija opredeljeni v regulativnih tehničnih standardih iz člena 325bd(7).

3. Za namene tega člena EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli, kaj je nastajajoče tržno gospodarstvo in kaj je razvito gospodarstvo.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2021.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M8

4. Institucije pri dodeljevanju izpostavljenosti tveganju določenemu sektorju uporabljajo klasifikacijo, ki se običajno uporablja na trgu za razporejanje izdajateljev v skupine po sektorjih. Institucije vsakega izdajatelja razvrstijo v eno od sektorskih skupin v razpredelnici 8 in vse izdajatelje iz iste panoge razvrstijo v isti sektor. Izpostavljenosti tveganju izdajateljev, ki jih institucija ne more razporediti v sektor na tak način, se razvrstijo v skupino 11. Izdajatelji lastniških vrednostnih papirjev, ki so aktivni v več državah ali več sektorjih, se razvrstijo v določeno skupino na podlagi najpomembnejše regije in sektorja, v katerih posluje izdajatelj lastniških finančnih instrumentov.

Člen 325aq

Korelacije znotraj skupin za tveganje lastniških finančnih instrumentov

1. Korelacijski parameter delta tveganja ρ_{kl} med dvema občutljivostma WS_k in WS_l v isti skupini se določi na 99,90 %, če je ena občutljivost na promptno ceno lastniškega finančnega instrumenta, druga pa občutljivost na ceno repo posla z lastniškimi finančnimi instrumenti, kadar sta obe povezani z istim izdajateljem lastniških finančnih instrumentov.

2. V drugih primerih, kot so tisti iz odstavka 1, korelacijski parameter ρ_{kl} med dvema občutljivostma WS_k in WS_l na promptno ceno lastniškega finančnega instrumenta v isti skupini znaša:

(a) 15 % med dvema občutljivostma v isti skupini, ki spadata v razred velike tržne kapitalizacije, nastajajoče tržno gospodarstvo (skupina številka 1, 2, 3 ali 4);

(b) 25 % med dvema občutljivostma v isti skupini, ki spadata v razred velike tržne kapitalizacije, razvito gospodarstvo (skupina številka 5, 6, 7 ali 8);

(c) 7,5 % med dvema občutljivostma v isti skupini, ki spadata v razred majhne tržne kapitalizacije, nastajajoče tržno gospodarstvo (skupina številka 9);

(d) 12,5 % med dvema občutljivostma v isti skupini, ki spadata v razred majhne tržne kapitalizacije, razvito gospodarstvo (skupina številka 10).

3. Korelacijski parameter ρ_{kl} med dvema občutljivostma WS_k in WS_l na ceno repo posla z lastniškimi finančnimi instrumenti v isti skupini se določi v skladu z odstavkom 2.

4. Korelacijski parameter ρ_{kl} med dvema občutljivostma WS_k in WS_l v isti skupini, pri čemer je ena občutljivost na promptno ceno lastniškega finančnega instrumenta, druga pa občutljivost na ceno repo posla z lastniškimi finančnimi instrumenti ter se vsaka občutljivost nanaša na drugega izdajatelja lastniških finančnih instrumentov, je enak korelacijskim parametrom, določenim v odstavku 2, pomnoženim z 99,90 %.

5. Korelacijski parametri, določeni v odstavkih 1 do 4, se ne uporabljajo za skupino 11. Formula združevanja za kapitalsko zahtevo za delta tveganja za skupino 11 je enaka vsoti absolutnih vrednosti neto tehtanih občutljivosti, razvrščenih v to skupino:

$$K_{b(\text{skupina } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

▼M8

Člen 325ar

Korelacije med skupinami za tveganje lastniških finančnih instrumentov

Korelacijski parameter γ_{bc} se uporablja za združevanje občutljivosti med različnimi skupinami. Če obe skupini spadata med skupine 1 do 10, znaša 15 %.

Člen 325as

Uteži tveganja za blagovno tveganje

Uteži tveganja za občutljivosti na dejavnike blagovnega tveganja se določijo za vsako skupino v razpredelnici 9 na podlagi delegiranih aktov iz člena 461a:

Razpredelnica 9

Številka skupine	Ime skupine
1	Energetika – trda goriva
2	Energetika – tekoča goriva
3	Energetika – trgovanje z električno energijo in emisijskimi kuponi
4	Tovor
5	Kovine – neplemenite
6	Plinasta goriva
7	Plemenite kovine (vključno z zlatom)
8	Zrna in oljnice
9	Živina in mlečni izdelki
10	Mehke surovine in drugo kmetijsko blago
11	Drugo blago

Člen 325at

Korelacije znotraj skupin za blagovno tveganje

1. Za namene tega člena se za dve vrsti blaga šteje, da sta različni, če na trgu obstajata dve pogodbi, ki se razlikujeta samo glede na blago kot osnovni instrument, ki se mora izročiti po vsaki pogodbi.

2. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med dvema občutljivostma WS_k in WS_l znotraj iste skupine določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(commodity)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(commodity)}$ je 1, če sta obe vrsti blaga občutljivosti k in l identični, sicer pa je enak korelacijam znotraj skupin v razpredelnici 10;

▼M8

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ je 1, če sta obe točki občutljivosti k in l identični, sicer pa 99 %; in

$\rho_{kl}^{(basis)}$ je 1, če sta obe občutljivosti identični v smislu lokacije izročitve blaga, sicer pa 99,90 %.

3. Korelacije znotraj skupin $\rho_{kl}^{(commodity)}$ so:

Razpredelnica 10

Številka skupine	Ime skupine	Korelacija $\rho_{kl}^{(commodity)}$
1	Energetika – Trda goriva	55 %
2	Energetika – Tekoča goriva	95 %
3	Energetika – Trgovanje z elektriko in emisijskimi kuponi	40 %
4	Tovor	80 %
5	Kovine – neplemenite	60 %
6	Plinasta goriva	65 %
7	Plemenite kovine (vključno z zlatom)	55 %
8	Zrna in oljnice	45 %
9	Živina in mleko	15 %
10	Kmetijski proizvodi	40 %
11	Drugo blago	15 %

4. Ne glede na odstavek 1 se uporabljajo naslednje določbe:

(a) Dejavnika tveganja, ki sta dodeljena skupini 3 v razpredelnici 10 in se nanašata na električno energijo, ki se proizvaja v različnih regijah ali je po pogodbi dobavljena v različnem časovnem obdobju, štejeta za različna dejavnika blagovnega tveganja.

(b) Dejavnika tveganja, ki sta dodeljena skupini 4 v razpredelnici 10 in se nanašata na tovor, ki se prevaža po različni poti ali pa je njun teden dobave različen, štejeta za različna dejavnika blagovnega tveganja.

Člen 325au

Korelacije med skupinami za blagovno tveganje

Korelacijski parameter γ_{bc}, ki se uporablja za združevanje občutljivosti med različnimi skupinami, znaša:

(a) 20 %, če obe skupini spadata med skupine 1 do 10;

(b) 0 %, če je ena od obeh skupin skupina 11.

▼M8

Člen 325av

Uteži tveganja za valutno tveganje

1. Uteži tveganja za vse občutljivosti na dejavnike valutnega tveganja se določijo v delegiranem aktu iz člena 461a.

2. Utež tveganja dejavnikov valutnega tveganja, ki se nanaša na valutne pare, sestavljene iz eura in valute države članice, ki sodeluje v drugi fazi ekonomske in monetarne unije (ERM II), je ena izmed naslednjih:

(a) utež tveganja iz odstavka 1, deljena s 3;

(b) največje nihanje znotraj razpona nihanja, o katerem se formalno dogovorita država članica in Evropska centralna banka, če je ta razpon nihanja manjši od razpona nihanja, določenega v ERM II.

3. Ne glede na odstavek 2 je utež tveganja dejavnikov valutnega tveganja, ki se nanaša na valute iz odstavka 2, ki sodelujejo v ERM II, in katere formalno dogovorjeni razpon nihanja je manjši od standardnega razpona za plus ali minus 15 %, enaka največjemu odstotnemu nihanju znotraj tega manjšega razpona.

4. Utež tveganja dejavnikov valutnega tveganja iz podkategorije najlikvidnejših valutnih parov iz točke (c) člena 325bd(7) je utež tveganja iz odstavka 1 tega člena, deljena s$\sqrt{2}$.

5. Kadar je iz podatkov o dnevnih menjalnih tečajih za predhodna tri leta razvidno, da je valutni par, sestavljen iz eura in valute države članice, ki ni euro, v stalnem sorazmerju ter da se je institucija vedno sposobna spoprijeti z ničelnim razponom ponudbe in povpraševanja pri zadevnih poslih v zvezi s tem valutnim parom, lahko institucija uporablja utež tveganja iz odstavka 1, deljeno z 2, pod pogojem, da ima za to izrecno dovoljenje svojega pristojnega organa.

Člen 325aw

Korelacije za valutno tveganje

Za združevanje občutljivosti na dejavnike valutnega tveganja se uporablja enoten korelacijski parameter γ_{bc}, ki je enak 60 %.

Pododdelek 2

Uteži in korelacije za vega tveganje in tveganje ukrivljenosti

Člen 325ax

Uteži za vega tveganje in tveganje ukrivljenosti

1. Za dejavnike vega tveganja se uporabljajo delta skupine iz pododdelka 1.

▼M8

2. Utež tveganja za dani dejavnik vega tveganja k se določi kot delež trenutne vrednosti tega dejavnika tveganja k, ki predstavlja implicitno nestanovitnost osnovnega instrumenta, kot je opisano v oddelku 3.

3. Delež iz odstavka 2 je odvisen od predpostavljene likvidnosti vsake vrste dejavnika tveganja v skladu z naslednjo formulo:

$$RW_k = (\text{vrednost dejavnika tveganja k}) \cdot \min\left\{RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{\text{risk class}}}}{\sqrt{10}};\ 100\ \%\right\}$$

pri čemer je:

RW_k = utež tveganja za dani dejavnik vega tveganja k;

RW_σ znaša 55 % in

$LH_{\text{risk class}}$ je regulativno obdobje likvidnosti, ki se predpiše pri določanju vsakega dejavnika vega tveganja k. $LH_{\text{risk class}}$ je določen v skladu z naslednjo razpredelnico:

Razpredelnica 11

Razred tveganja	$LH_{\text{risk class}}$
Splošno obrestno tveganje	60
Tveganje kreditnega razmika, nelistinjenje	120
Tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki je vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo	120
Tveganje kreditnega razmika za listinjenje, ki ni vključeno v alternativni trgovalni portfelj s korelacijo	120
Tveganje lastniških FI (velika kapitalizacija)	20
Tveganje lastniških FI (majhna kapitalizacija)	60
Blagovno tveganje	120
Valutno tveganje	40

4. Skupine, uporabljene v kontekstu delta tveganja iz pododdelka 1, se uporabijo tudi v kontekstu tveganja ukrivljenosti, razen če je v tem poglavju določeno drugače.

5. Za dejavnike valutnega tveganja in tveganja ukrivljenosti lastniških finančnih instrumentov so uteži tveganja ukrivljenosti relativni premiki, enaki utežem delta tveganja iz pododdelka 1.

6. Za dejavnike splošnega obrestnega tveganja ukrivljenosti, tveganja ukrivljenosti kreditnega razmika in blagovnega tveganja ukrivljenosti je utež tveganja ukrivljenosti vzporedni premik vseh točk za vsako krivuljo na podlagi najvišje predpisane uteži delta tveganja iz pododdelka 1 za ustrezni razred tveganj.

Člen 325ay

Korelacije za vega tveganje in tveganje ukrivljenosti

1. Korelacijski parameter r_{kl} se med občutljivostmi na vega tveganje v isti skupini razreda splošnega obrestnega tveganja določi na naslednji način:

▼M8

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{option maturity})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}; 1\}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ e enak $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, pri čemer α znaša 1 %, T_k in T_l pa sta enaka zapadlosti opcij, za katere se izpeljujejo občutljivosti na vega tveganje, izraženi kot število let;

$\rho_{kl}^{(\text{underlying maturity})}$ je enak $e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, pri čemer α znaša 1 %, T_k^U in T_l^U pa sta enaka zapadlosti osnovnih instrumentov opcij, za katere se izpeljujejo občutljivosti na vega tveganje, zmanjšanim za zapadlosti zadevnih opcij, ki se v obeh primerih izrazijo kot število let.

2. Korelacijski parameter ρ_{kl} se med občutljivostmi na vega tveganje v skupini drugih razredov tveganj določi na naslednji način:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{option maturity})}; 1\}$$

pri čemer je:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ je enak delta korelaciji znotraj skupine, ki ustreza skupini, v katero bi se razvrstila dejavnika vega tveganja k in l; in

$\rho_{kl}^{(\text{option maturity})}$ se določi v skladu z odstavkom 1.

3. Kar zadeva občutljivosti na vega tveganje med skupinami znotraj razreda tveganj (splošno obrestno tveganje in drugi razredi tveganja), se v kontekstu vega tveganja uporabljajo isti korelacijski parametri za γ_{bc}, kot so določeni za delta korelacije za vsak razred tveganja v oddelku 4.

4. V standardiziranem pristopu se ne pripoznajo nobene koristi zaradi razpršitve ali varovanja med dejavniki vega tveganja in dejavniki delta tveganja. Kapitalske zahteve za vega tveganje in kapitalske zahteve za delta tveganje se združijo s preprostim seštevanjem.

5. Korelacije za tveganje ukrivljenosti so enake kvadratu ustreznih korelacij za delta tveganje ρ_{kl} in γ_{bc} iz pododdelka 1.

POGLAVJE 1B

Alternativni pristop notranjih modelov

Oddelek 1

Dovoljenje in kapitalske zahteve

Člen 325az

Alternativni pristop notranjih modelov in dovoljenje za uporabo alternativnih notranjih modelov

1. Alternativni pristop notranjih modelov iz tega poglavja se uporablja samo za namene zahteve glede poročanja iz člena 430b(3).

▼M8

2. Potem ko pristojni organi preverijo, ali institucije izpolnjujejo zahteve iz členov 325bh, 325bi in 325bj, jim izdajo dovoljenje za izračun kapitalskih zahtev z uporabo njihovih alternativnih notranjih modelov v skladu s členom 325ba za portfelj vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, če so izpolnjene vse naslednje zahteve:

(a) trgovalne enote so bile vzpostavljene v skladu s členom 104b;

(b) institucija je pristojnemu organu utemeljila, zakaj je treba trgovalne enote vključiti v alternativni pristop notranjih modelov;

(c) trgovalne enote izpolnjujejo zahteve glede testiranja za nazaj iz člena 325bf(3) za predhodno leto;

(d) institucija je pristojnemu organu sporočila rezultate zahteve po pripisu dobičkov in izgub za trgovalne enote, določene v členu 325bg;

(e) trgovalne enote, ki jim je bila dodeljena vsaj ena od pozicij iz trgovalne knjige iz člena 325bl, izpolnjujejo zahteve iz člena 325bm za notranji model tveganja neplačila;

(f) trgovalnim enotam ni bila dodeljena nobena pozicija v listinjenju ali relistinjenju.

Za namene točke (b) prvega pododstavka tega odstavka dejstvo, da bi bila kapitalska zahteva, izračunana po alternativnem standardiziranem pristopu, določenem v točki (a) člena 325(3), nižja od kapitalske zahteve, izračune po alternativnem pristopu notranjih modelov, ni razlog za nevključitev trgovalne enote v alternativni pristop notranjih modelov.

3. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo alternativnega pristopa notranjih modelov poročajo pristojnim organom v skladu s členom 430b(3).

4. Institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje iz odstavka 2, nemudoma uradno obvesti svoje pristojne organe, kadar ena od njenih trgovalnih enot ne izpolnjuje več vsaj ene od zahtev iz navedenega odstavka. Ta institucija ne sme več uporabljati tega poglavja za nobeno pozicijo, dodeljeno tej trgovalni enoti, in izračunava kapitalske zahteve za tržna tveganja v skladu s pristopom iz poglavja 1a za vse pozicije, dodeljene tej trgovalni enoti, od najzgodnejšega datuma poročanja in dokler pristojnim organom ne dokaže, da trgovalna enota ponovno izpolnjuje vse zahteve iz odstavka 2.

▼M8

5. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavka 4 v izjemnih okoliščinah instituciji dovolijo, da še naprej uporablja svoje alternativne notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za tržna tveganja trgovalne enote, ki ne izpolnjuje več pogojev iz točke (c) odstavka 2 tega člena in iz člena 325bg(1). Kadar pristojni organi uporabijo to možnost, o tem uradno obvestijo EBA in utemeljijo svojo odločitev.

6. Institucija izračuna kapitalske zahteve za tržno tveganje za pozicije, dodeljene trgovalnim enotam, za katere ji ni bilo izdano dovoljenje, kakor je določeno v odstavku 2, v skladu s poglavjem 1a tega naslova. Za namene tega izračuna se vse navedene pozicije obravnavajo na posamični podlagi kot ločeni portfelji.

7. Pomembne spremembe pri uporabi alternativnih notranjih modelov, za katere je institucija prejela dovoljenje za uporabo, razširitev uporabe alternativnih notranjih modelov, za katere je institucija prejela dovoljenje za uporabo, in pomembne spremembe pri izbiri podskupine dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, iz člena 325bc(2) zahtevajo ločeno dovoljenje njenih pristojnih organov.

Institucije pristojne organe uradno obvestijo o vseh drugih razširitvah in spremembah uporabe alternativnih notranjih modelov, za katere je institucija prejela dovoljenje.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb uporabe alternativnih notranjih modelov ter sprememb podskupine dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, iz člena 325bc;

(b) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi preverijo, ali institucija izpolnjuje zahteve iz členov 325bh, 325bi, 325bn, 325bo in 325bp.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2024.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev izjemnih okoliščin, v katerih lahko pristojni organi instituciji dovolijo:

(a) da še naprej uporablja svoje alternativne notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje trgovalne enote, ki ne izpolnjuje več pogojev iz točke (c) odstavka 2 tega člena in iz člena 325bg(1);

(b) da omeji pribitek na tistega, ki je posledica preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb.

▼M8

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2024.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325ba

Kapitalske zahteve pri uporabi alternativnih notranjih modelov

1. Institucija, ki uporablja alternativni notranji model, izračuna kapitalske zahteve za portfelj vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere ji je bilo izdano dovoljenje, kakor je določeno v členu 325az(2), kot višje od naslednjih:

(a) vsote naslednjih vrednosti:

(i) mere tveganja pričakovanega primanjkljaja institucije iz prejšnjega dne, izračunane v skladu s členom 325bb (ES_{t-1}), in

(ii) mere tveganja za stresni scenarij institucije iz prejšnjega dne, izračunane v skladu z oddelkom 5 (SS_{t-1}), ali

(b) vsote naslednjih vrednosti:

(i) povprečja dnevne mere tveganja pričakovanega primanjkljaja institucije, izračunane v skladu s členom 325bb za vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (ES^{avg}), pomnoženega z multiplikatorjem (m_c), ter

(ii) povprečja dnevne mere tveganja za stresni scenarij institucije, izračunane v skladu z oddelkom 5 za vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (SS^{avg}).

2. Institucije, ki imajo pozicije v dolžniških in lastniških finančnih instrumentih, s katerimi se trguje, vključene v okvir notranjega modela tveganja neplačila in dodeljene trgovalnim enotam iz odstavka 1, izpolnjujejo dodatno kapitalsko zahtevo, izraženo kot višjo od naslednjih vrednosti:

(a) zadnje kapitalske zahteve za tveganje neplačila, izračunane v skladu z oddelkom 3;

(b) povprečja zneska iz točke (a) v zadnjih 12 tednih.

▼M8

Oddelek 2

Splošne zahteve

Člen 325bb

Mera tveganja pričakovanega primanjkljaja

1. Institucije izračunajo mero tveganja pričakovanega primanjkljaja iz točke (a) člena 325ba(1) za kateri koli dani datum „t“ in za kateri koli dani portfelj pozicij iz trgovalne knjige na naslednji način:

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

pri čemer je:

ES_t = mera tveganja pričakovanega primanjkljaja;

i = indeks, ki označuje pet širših kategorij dejavnikov tveganja, navedenih v prvem stolpcu razpredelnice 2 člena 325bd;

UES_t = mera neomejenega pričakovanega primanjkljaja, izračunana, kot sledi:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}},\ 1\right)$$

UES_t^i = mera neomejenega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja i, ki se izračuna na naslednji način:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}},\ 1\right)$$

ρ = nadzorniški korelacijski faktor med širšimi kategorijami tveganja; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(2);

PES_t^{RC} = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(3);

PES_t^{FC} = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(4);

$PES_t^{RS,i}$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja i, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(2);

$PES_t^{RC,i}$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja i, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(3), in

$PES_t^{FC,i}$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja i, ki se izračuna za vse pozicije v portfelju v skladu s členom 325bc(4).

▼M8

2. Institucije scenarije prihodnjih šokov uporabljajo samo za specifičen niz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, ki se uporablja za mero vsakega delnega pričakovanega primanjkljaja, kot je določeno v členu 325bc, ko določajo mero vsakega delnega pričakovanega primanjkljaja za izračun mere tveganja pričakovanega primanjkljaja v skladu z odstavkom 1.

3. Kadar ima vsaj en posel v portfelju vsaj en dejavnik tveganja, primeren za modeliranje, ki je razporejen v širšo kategorijo dejavnikov tveganja *i* v skladu s členom 325bd, institucije izračunajo mero neomejenega pričakovanega primanjkljaja za širšo kategorijo dejavnikov tveganja *i* in jo vključijo v formulo mere tveganja pričakovanega primanjkljaja iz odstavka 1 tega člena.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucija zmanjša pogostost izračuna mer neomejenega pričakovanega primanjkljaja UES_t^i in mer delnega pričakovanega primanjkljaja $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ in $PES_t^{FC,i}$ za vse širše kategorije dejavnikov tveganja i z dnevnega na tedenski izračun, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) institucija lahko pristojnemu organu dokaže, da pri izračunu mere neomejenega pričakovanega primanjkljaja UES_t^i ne podcenjuje tržnih tveganj ustreznih pozicij iz trgovalne knjige;

(b) institucija lahko poveča pogostost izračuna UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ in $PES_t^{FC,i}$ s tedenske na dnevno, če to zahteva njen pristojni organ.

Člen 325bc

Izračuni delnih pričakovanih primanjkljajev

1. Institucije izračunajo vse mere delnih pričakovanih primanjkljajev iz člena 325bb(1) na naslednji način:

(a) dnevni izračuni mer delnih pričakovanih primanjkljajev;

(b) pri 97,5. percentilu enostranski interval zaupanja;

(c) institucija za dani portfelj pozicij iz trgovalne knjige izračuna mero delnega pričakovanega primanjkljaja ob času „t“ v skladu z naslednjo formulo:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,\ j)\cdot\sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)}$$

pri čemer je:

PES_t = mera delnega pričakovanega primanjkljaja ob času „t“;

j = indeks, ki označuje pet obdobij likvidnosti, navedenih v prvem stolpcu razpredelnice 1;

LH_j = dolžina obdobij likvidnosti j, izražena v dneh, iz razpredelnice 1;

T = osnovno obdobje, pri čemer je T = 10 dni;

▼**M8**

$PES_t(T)$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se določi z uporabo scenarijev prihodnjih šokov z 10-dnevnim obdobjem samo za specifičen niz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju iz odstavkov 2, 3 in 4 za vsako mero delnega pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(1); in

$PES_t(T, j)$ = mera delnega pričakovanega primanjkljaja, ki se določi z uporabo scenarijev prihodnjih šokov z 10-dnevnim obdobjem samo za specifičen niz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju iz odstavkov 2, 3 in 4 za vsako mero delnega pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(1), in pri katerem je dejansko obdobje likvidnosti, kot se določi v skladu s členom 325bd(2), enako ali daljše od LH_j.

Razpredelnica 1

Obdobje likvidnosti *j*	Dolžina obdobij likvidnosti *j* (v dneh)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Institucije za namene izračuna mere delnega pričakovanega primanjkljaja PES_t^{RS} in $PES_t^{RS,i}$ iz člena 325bb(1) poleg zahtev iz odstavka 1 tega člena izpolnjujejo tudi naslednje zahteve:

(a) pri izračunu PES_t^{RS} institucije scenarije prihodnjih šokov uporabljajo samo za podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju, ki ga je izbrala institucija, s čimer se strinjajo tudi pristojni organi, tako da je izpolnjen naslednji pogoj, pri čemer se vsota nanaša na predhodnih 60 delovnih dni.

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\ \%$$

Institucija, ki ne izpolnjuje več zahteve iz prvega pododstavka te točke, o tem nemudoma uradno obvesti pristojne organe in v roku dveh tednov posodobi podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, da izpolni to zahtevo; če institucija po dveh tednih ne izpolni te zahteve, začne ponovno uporabljati pristop iz poglavja 1a za izračun kapitalskih zahtev za tržna tveganja za nekatere trgovalne enote, dokler pristojnemu organu ne dokaže, da izpolnjuje zahtevo iz prvega pododstavka te točke;

▼M8

(b) institucije pri izračunu $PES_t^{RS,i}$ uporabijo scenarije prihodnjih šokov samo za podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju, ki jih je institucija izbrala za namene točke (a) tega odstavka in ki so se razporedili v širšo kategorijo dejavnikov tveganja „i“ v skladu s členom 325bd;

(c) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, iz točk (a) in (b), se umerijo na pretekle podatke iz nepretrganega 12-mesečnega obdobja finančnega stresa, ki ga določi institucija, da se doseže čim višja vrednost PES_t^{RS}. Institucije za namene določitve tega stresnega obdobja uporabijo obdobje opazovanja, ki se začne vsaj s 1. januarjem 2007 in s katerim se morajo strinjati pristojni organi, ter

(d) vhodni podatki za $PES_t^{RS,i}$ se umerijo na 12-mesečno stresno obdobje, ki ga je institucija določila za namene točke (c).

3. Institucije za namene izračuna mer delnih pričakovanih primanjkljajev PES_t^{RC} in $PES_t^{RC,i}$ iz člena 325bb(1) poleg zahtev iz odstavka 1 tega člena izpolnjujejo tudi naslednje zahteve:

(a) pri izračunu PES_t^{RC} institucije uporabijo scenarije prihodnjih šokov samo za podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju iz točke (a) odstavka 2;

(b) pri izračunu $PES_t^{RC,i}$ institucije uporabijo scenarije prihodnjih šokov samo za podniz dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, pozicij v portfelju iz točke (b) odstavka 2;

(c) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, iz točk (a) in (b) tega odstavka, se umerijo na pretekle podatke iz točke (c) odstavka 4. Ti podatki se posodobijo vsaj mesečno.

4. Institucije za namene izračuna mer delnega pričakovanega primanjkljaja PES_t^{FC} in $PES_t^{FC,i}$ iz člena 325bb(1) poleg zahtev iz odstavka 1 tega člena izpolnjujejo tudi naslednje zahteve:

(a) pri izračunu PES_t^{FC} institucije uporabijo scenarije prihodnjih šokov za vse dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, pozicij v portfelju;

(b) institucije pri izračunu $PES_t^{FC,i}$ uporabijo scenarije prihodnjih šokov za vse dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, pozicij v portfelju, ki so se razporedili v širšo kategorijo dejavnikov tveganja i v skladu s členom 325bd;

▼M8

(c) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, iz točk (a) in (b), se umerijo na pretekle podatke iz predhodnega 12-mesečnega obdobja; kadar pride do znatnega povečanja nestanovitnosti cen pomembnega števila dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, portfelja institucije, ki niso v podnizu dejavnikov tveganja iz točke (a) odstavka 2, lahko pristojni organi od institucije zahtevajo, da uporabi pretekle podatke iz obdobja, krajšega od predhodnih 12 mesecev, pri čemer tako krajše obdobje ne sme biti krajše od predhodnih šestih mesecev; pristojni organi uradno obvestijo EBA o vseh odločitvah, s katerimi od institucije zahtevajo, da uporablja pretekle podatke iz obdobja, krajšega od 12 mesecev, in te odločitve utemeljijo.

5. Pri izračunu dane mere delnega pričakovanega primanjkljaja iz člena 325bb(1) institucije ohranijo vrednosti dejavnikov tveganja, primernih za modeliranje, za katere jim ni treba uporabljati scenarijev prihodnjih šokov za to mero delnega pričakovanega primanjkljaja v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena.

Člen 325bd

Obdobja likvidnosti

1. Institucije razporedijo vsak dejavnik tveganja pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere jim je bilo izdano dovoljenje, kakor je določeno v členu 325az(2), ali so v postopku pridobitve dovoljenja, v eno od širših kategorij dejavnikov tveganja, navedenih v razpredelnici 2 ter v eno od širših podkategorij dejavnikov tveganja iz navedene razpredelnice.

2. Obdobje likvidnosti dejavnika tveganja pozicij iz odstavka 1 je obdobje likvidnosti zadevne širše podkategorije dejavnikov tveganja, v katero je bil dejavnik razporejen.

3. Institucija se lahko z odstopanjem od odstavka 1 tega člena v zvezi z dano trgovalno enoto odloči nadomestiti obdobje likvidnosti široke podkategorije dejavnikov tveganja, navedenih v razpredelnici 2 tega člena z enim od daljših obdobij likvidnosti iz razpredelnice 1 člena 325bc. Če institucija sprejme tako odločitev, se daljše obdobje likvidnosti uporablja za vse dejavnike tveganja, ki so primerni za modeliranje, pozicij, dodeljenih tej trgovalni enoti, in ki so razporejeni v to širšo podkategorijo dejavnikov tveganja za namene izračuna mere delnega pričakovanega primanjkljaja v skladu s točko (c) člena 325bc(1).

Institucija uradno obvesti pristojne organe o trgovalnih enotah in o širših podkategorijah dejavnikov tveganja, v zvezi s katerimi se je odločila za obravnavo iz prvega pododstavka.

4. Za izračun mer delnih pričakovanih primanjkljajev v skladu s točko (c) člena 325bc(1) se dejansko obdobje likvidnosti danega dejavnika tveganja, primernega za modeliranje, dane pozicije v trgovalni knjigi izračuna na naslednji način:

▼**M8**

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > LH_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ if } LH1 \leq \text{Mat} \leq LH_5 \\ LH_1 \text{ if Mat} < LH_1 \end{cases}$$

pri čemer je:

EffectiveLH	=	dejansko obdobje likvidnosti;
Mat	=	zapadlost pozicije iz trgovalne knjige;
SubCatLH	=	dolžina obdobja likvidnosti dejavnika tveganja, primernega za modeliranje, določena v skladu z odstavkom 1, in
$\min_j LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}$	=	dolžina enega od obdobij likvidnosti iz razpredelnice 1 v členu 325bc, ki je najbližje obdobje likvidnosti nad zapadlostjo pozicije iz trgovalne knjige.

5. Valutni pari, sestavljeni iz eura in valute države članice, ki sodeluje v ERM II, se vključijo v podkategorijo najlikvidnejših valutnih parov v širši kategoriji dejavnikov valutnega tveganja iz razpredelnice 2.

6. Institucija preveri ustreznost razporeditve iz odstavka 1 vsaj enkrat mesečno.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) kako institucije razporedijo dejavnike tveganja pozicij iz odstavka 1 v širše kategorije dejavnikov tveganja in širše podkategorije dejavnikov tveganja za namene odstavka 1;

(b) valute, ki sestavljajo podkategorijo najlikvidnejših valut v širši kategoriji dejavnikov obrestnega tveganja iz razpredelnice 2;

(c) valutne pare, ki sestavljajo podkategorijo najlikvidnejših valutnih parov v širši kategoriji dejavnikov valutnega tveganja iz razpredelnice 2;

(d) opredelitev majhne in velike tržne kapitalizacije za namene podkategorije cene lastniških finančnih instrumentov in nestanovitnosti v širši kategoriji dejavnikov tveganja lastniških finančnih instrumentov v razpredelnici 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. marca 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M8

Razpredelnica 2

Širše kategorije dejavnikov tveganja	Širše podkategorije dejavnikov tveganja	Obdobja likvidnosti	Dolžina obdobja likvidnosti (v dnevih)
Obrestno tveganje	Najlikvidnejše valute in domača valuta	1	10
	Druge valute (brez najlikvidnejših valut)	2	20
	Nestanovitnost	4	60
	Druge vrste	4	60
Tveganje kreditnega razmika	Enote centralne ravni države, vključno s centralnimi bankami, držav članic	2	20
	Krite obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v državah članicah (naložbeni razred)	2	20
	Državne obveznice (naložbeni razred)	2	20
	Državne obveznice (visok donos)	3	40
	Podjetniške obveznice (naložbeni razred)	3	40
	Podjetniške obveznice (visok donos)	4	60
	Nestanovitnost	5	120
	Druge vrste	5	120
Tveganje lastniških finančnih instrumentov	Cena lastniških finančnih instrumentov (velika tržna kapitalizacija)	1	10
	Cena lastniških finančnih instrumentov (majhna tržna kapitalizacija)	2	20
	Nestanovitnost (velika tržna kapitalizacija)	2	20
	Nestanovitnost (majhna tržna kapitalizacija)	4	60
	Druge vrste	4	60
Valutno tveganje	Najlikvidnejši valutni pari	1	10
	Drugi valutni pari (brez najlikvidnejših valutnih parov)	2	20
	Nestanovitnost	3	40
	Druge vrste	3	40
Blagovno tveganje	Cena energije in cena emisijskih kuponov	2	20
	Cena plemenitih kovin in cena neželeznih kovin	2	20
	Cene drugega blaga (brez cen energije, emisijskih kuponov, plemenitih kovin in neželeznih kovin)	4	60
	Nestanovitnost energije in nestanovitnost emisijskih kuponov	4	60
	Nestanovitnost plemenitih kovin in nestanovitnost neželeznih kovin	4	60
	Nestanovitnosti drugega blaga (brez nestanovitnosti energije, emisijskih kuponov, plemenitih kovin in neželeznih kovin)	5	120
	Druge vrste	5	120

▼M8

Člen 325be

Ocena primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje

1. Institucije ocenijo primernost za modeliranje vseh dejavnikov tveganja pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere je bilo izdano dovoljenje v skladu s členom 325az(2) ali so v postopku pridobitve takega dovoljenja.

2. V okviru ocene iz odstavka 1 tega člena institucije izračunajo kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s členom 325bk za tiste dejavnike tveganja, ki niso primerni za modeliranje.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi merila za oceno primernosti dejavnikov tveganja za modeliranje v skladu z odstavkom 1 ter opredeli pogostost te ocene.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. marca 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325bf

Regulativne zahteve za testiranje za nazaj in multiplikatorji

1. Za namene tega člena „preseganje“ pomeni enodnevno spremembo vrednosti portfelja, ki ga sestavljajo vse pozicije, dodeljene trgovalni enoti, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano na podlagi alternativnega notranjega modela institucije v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) za izračun tvegane vrednosti velja enodnevno obdobje posedovanja;

(b) scenariji prihodnjih šokov se uporabljajo za dejavnike tveganja pozicij v trgovalni enoti iz člena 325bg(3), ki se štejejo za primerne za modeliranje v skladu s členom 325be;

(c) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, se umerijo glede na pretekle podatke iz točke (c) člena 325bc(4);

(d) razen če je v tem členu določeno drugače, alternativni notranji model institucije temelji na istih predpostavkah za modeliranje, kot so tiste, ki se uporabljajo za izračun mere tveganja pričakovanega primanjkljaja iz točke (a) člena 325ba(1).

2. Institucije štejejo dnevna preseganja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja, ki ga sestavljajo vse pozicije, dodeljene trgovalni knjigi.

▼M8

3. Šteje se, da trgovalna enota institucije izpolnjuje zahteve glede testiranja za nazaj, če število preseganj za to trgovalno enoto, do katerih je prišlo v zadnjih 250 delovnih dneh, ne presega nobenega od naslednjih:

(a) 12 preseganj za tvegano vrednost, izračunano pri 99. percentilu enostranskega intervala zaupanja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja;

(b) 12 preseganj za tvegano vrednost, izračunano pri 99. percentilu enostranskega intervala zaupanja s testiranjem za nazaj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja;

(c) 30 preseganj za tvegano vrednost, izračunano pri 97,5. percentilu enostranskega intervala zaupanja s testiranjem za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja;

(d) 30 preseganj za tvegano vrednost, izračunano pri 97,5. percentilu enostranskega intervala zaupanja s testiranjem za nazaj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja.

4. Institucije štejejo dnevna preseganja v skladu z naslednjim:

(a) testiranje za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in vrednostjo portfelja ob koncu naslednjega dne ob predpostavki, da ostanejo pozicije nespremenjene;

(b) testiranje za nazaj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in njegovo dejansko vrednostjo ob koncu naslednjega dne, zmanjšano za provizije in opravnine;

(c) preseganje se šteje za vsak delovni dan, ko institucija ne more oceniti vrednosti portfelja ali ne more izračunati tvegane vrednosti iz odstavka 3.

5. Institucija v skladu z odstavkoma 6 in 7 tega člena izračuna multiplikator (mc) iz člena 325ba za portfelj vseh pozicij, dodeljenih trgovalnim enotam, za katere ji je bilo izdano dovoljenje za uporabo alternativnih notranjih modelov iz člena 325az(2).

6. Multiplikator (mc) je vsota vrednosti 1,5 ter pribitka med 0 in 0,5 v skladu z razpredelnico 3. Za portfelj iz odstavka 5 se ta pribitek izračuna na podlagi števila preseganj, do katerih je prišlo v zadnjih 250 delovnih dneh, kar je podprto s testiranjem za nazaj, ki ga institucija izvaja za tvegano vrednost, izračunano v skladu s točko (a) tega pododstavka. Za izračun pribitka veljajo naslednje zahteve:

▼M8

(a) preseganje pomeni enodnevno spremembo vrednosti portfelja, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano z notranjim modelom institucije v skladu z naslednjim:

(i) enodnevno obdobje posedovanja;

(ii) pri 99. percentilu enostranski interval zaupanja;

(iii) scenariji prihodnjih šokov se uporabljajo za dejavnike tveganja pozicij v trgovalni enoti iz člena 325bg(3), ki se štejejo za primerne za modeliranje v skladu s členom 325be;

(iv) vhodni podatki, uporabljeni za določitev scenarijev prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, primerne za modeliranje, se umerijo glede na pretekle podatke iz točke (c) člena 325bc(4);

(v) razen če je v tem členu določeno drugače, notranji model institucije temelji na istih predpostavkah za modeliranje, kot so tiste, ki se uporabljajo za izračun mere tveganja pričakovanega primanjkljaja iz točke (a) člena 325ba(1);

(b) število preseganj je enako številu preseganj na podlagi hipotetičnih ali številu preseganj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja, odvisno od tega, katero je višje.

Razpredelnica 3

Število preseganj	Pribitek
manj kot 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
več kot 9	0,50

V izjemnih okoliščinah lahko pristojni organi omejijo pribitek na tisto, kar je posledica preseganj pri testiranju za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb, kadar število preseganj dejanskih sprememb na podlagi testiranja za nazaj ne izhaja iz pomanjkljivosti notranjega modela.

7. Pristojni organi spremljajo, ali je multiplikator iz odstavka 5 ustrezen in ali trgovalne enote spoštujejo zahteve glede testiranja za nazaj iz odstavka 3. Institucije čim prej in v vsakem primeru ne pozneje kot v petih delovnih dneh po nastopu preseganja pristojne organe uradno obvestijo o preseganjih, ki izhajajo iz njihovega programa testiranja za nazaj, ter ta preseganja pojasnijo.

▼M8

8. Pristojni organi lahko z odstopanjem od odstavkov 1 in 6 tega člena instituciji dovolijo, da ne upošteva preseganja, če se lahko enodnevna sprememba vrednosti njenega portfelja, ki preseže povezano tvegano vrednost, izračunano z notranjim modelom te institucije, pripiše dejavniku tveganja, ki ni primeren za modeliranje. Da lahko institucija to stori, svojemu pristojnemu organu dokaže, da je mera tveganja za stresni scenarij, izračunana v skladu s členom 325bk za ta dejavnik tveganja, ki ni primeren za modeliranje, višja kot pozitivna razlika med spremembo vrednosti portfelja institucije in povezano tvegano vrednostjo.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi tehnične elemente, ki se vključijo v dejanske in hipotetične spremembe vrednosti portfelja institucije za namene tega člena.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. marca 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325bg

Zahteva po pripisu dobičkov in izgub

1. Trgovalna enota institucije izpolnjuje zahteve po pripisu dobičkov in izgub, če izpolnjuje zahteve iz tega člena.

2. Zahteva po pripisu dobičkov in izgub zagotavlja, da so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi modela institucije za merjenje tveganj dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote na podlagi modela institucije za določanje cen.

3. Za vsako pozicijo v dani trgovalni enoti izpolnjevanje zahteve po pripisu dobičkov in izgub s strani institucije privede do opredelitve natančnega seznama dejavnikov tveganja, ki veljajo kot primerni za preverjanje, ali institucija spoštuje zahtevo glede testiranja za nazaj iz člena 325bf.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) merila, potrebna za zagotovitev, da so teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote za namene odstavka 2, pri čemer se upošteva mednarodni regulativni razvoj;

(b) posledice za institucijo, kadar teoretične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote niso dovolj blizu hipotetičnim spremembam vrednosti portfelja trgovalne enote za namene odstavka 2;

▼M8

(c) pogostost pripisa dobičkov in izgub, ki jih mora opraviti institucija;

(d) tehnične elemente, ki se vključijo v teoretične in hipotetične spremembe vrednosti portfelja trgovalne enote za namene tega člena;

(e) način, kako naj institucije, ki uporabljajo notranji model, združijo skupne kapitalske zahteve za tržno tveganje za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in za pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju, ob upoštevanju posledic iz točke (b).

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. marca 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 325bh

Zahteve glede merjenja tveganj

1. Institucije, ki uporabljajo notranji model za merjenje tveganj, s katerim izračunavajo kapitalske zahteve za tržno tveganje, kot je navedeno v členu 325ba, zagotovijo, da ta model izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) notranji model za merjenje tveganj zajema zadostno število dejavnikov tveganja, ki vključujejo vsaj dejavnike tveganja iz pododdelka 1 oddelka 3 poglavja 1a, razen če institucija pristojnim organom dokaže, da opustitev teh dejavnikov tveganja ne vpliva pomembno na rezultate zahteve po pripisu dobičkov in izgub iz člena 325bg; institucija je sposobna pojasniti pristojnim organom, zakaj je posamezen dejavnik tveganja vključila v svoj model določanja cen, ne pa v svoj notranji model za merjenje tveganj;

(b) notranji model za merjenje tveganj zajame nelinearnosti za opcije in druge produkte ter korelacijsko tveganje in tveganje osnove;

(c) notranji model za merjenje tveganj vključuje niz dejavnikov tveganja, ki ustrezajo obrestnim meram v vsaki valuti, v kateri ima institucija obrestno občutljive bilančne ali zunajbilančne pozicije; institucija pripravi modele krivulj donosa na podlagi enega od splošno sprejetih pristopov; krivulja donosa se razdeli na različne razrede zapadlosti, tako da se zajamejo spremembe nihanja obrestnih mer vzdolž krivulje donosa; za pomembne izpostavljenosti obrestnemu tveganju v najpomembnejših valutah in na glavnih trgih se krivulja donosa modelira z uporabo najmanj šestih razredov zapadlosti in število dejavnikov tveganja, ki se uporabljajo za modeliranje krivulje donosa, je sorazmerno z naravo in zapletenostjo strategij trgovanja institucije; model zajema tudi razpršitev tveganja nepopolno koreliranih gibanj med različnimi krivuljami donosa ali različnimi finančnimi instrumenti istega izdajatelja osnovnega instrumenta;

▼M8

(d) notranji model za merjenje tveganj vključuje dejavnike tveganja, ki se nanašajo na zlato in posamezne tuje valute, v katerih so denominirane pozicije institucije; za KNP se upoštevajo dejanske pozicije KNP v tujih valutah; institucije se lahko zanašajo na poročanje tretje osebe o pozicijah KNP v tujih valutah, če se ustrezno zagotovi natančnost takega poročila; pozicije KNP v tujih valutah, s katerimi institucija ni seznanjena, se izločijo iz pristopa notranjih modelov in obravnavajo v skladu s poglavjem 1a;

(e) kompleksnost tehnike modeliranja je sorazmerna s pomembnostjo dejavnosti institucij na trgih lastniških instrumentov; notranji model za merjenje tveganj uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsak trg lastniških instrumentov, na katerem ima institucija pomembne pozicije, in vsaj en dejavnik tveganja, ki zajema sistemske spremembe cen lastniških finančnih instrumentov in odvisnost tega dejavnika tveganja od posameznih dejavnikov tveganja za vsak trg lastniških finančnih instrumentov;

(f) notranji model za merjenje tveganj uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsako vrsto blaga, v kateri ima institucija pomembne pozicije, razen če ima institucija majhno skupno pozicijo v blagu v primerjavi z vsemi svojimi trgovalnimi dejavnostmi; v takem primeru lahko uporabi ločen dejavnik tveganja za vsako široko vrsto blaga; za pomembne izpostavljenosti do blagovnih trgov model zajema tveganje nepopolno koreliranih gibanj med blagom, ki je podobno, vendar ne identično, izpostavljenost spremembam terminskih cen, ki izhajajo iz neusklajenosti zapadlosti, ter donosnost posedovanja med pozicijami v izvedenih finančnih instrumentih in denarnimi pozicijami;

(g) uporabljeni približki so se v preteklosti izkazali za zanesljive v zvezi z dejansko pozicijo, so ustrezno konservativni in se uporabijo samo, kadar so razpoložljivi podatki nezadostni, na primer med stresnimi obdobji iz točke (c) člena 325bc(2);

(h) za pomembne izpostavljenosti tveganjem v zvezi z nestanovitnostjo pri instrumentih z opcionalnostjo notranji model za merjenje tveganj zajema odvisnost vgrajenih nestanovitnosti po različnih izvršilnih cenah in zapadlostih opcij.

2. Institucija lahko uporabi empirične korelacije znotraj širših kategorij dejavnikov tveganja in, za namene izračuna mere neomejenega pričakovanega primanjkljajaUES$_t$, kakor je določeno v členu 325bb(1), med širšimi kategorijami dejavnikov tveganja samo, če je pristop institucije za merjenje teh korelacij zanesljiv, skladen z veljavnimi obdobji likvidnosti in se izvaja dosledno.

3. EBA do 28. septembra 2020 izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, s katerimi opredeli merila za uporabo vhodnih podatkov v modelu za merjenje tveganj, kot je navedeno v členu 325bc.

▼M8

Člen 325bi

Kvalitativne zahteve

1. Vsak notranji model za merjenje tveganj, ki se uporablja za namene tega poglavja, je konceptualno zanesljiv, se izračuna in izvaja dosledno ter izpolnjuje vse naslednje kvalitativne zahteve:

(a) vsak notranji model za merjenje tveganj, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje, je tesno vključen v vsakodnevni proces institucije za upravljanje tveganj in služi kot podlaga za poročanje višjemu vodstvu o izpostavljenostih tveganju;

(b) institucija ima enoto za nadzor tveganj, ki je neodvisna od enot za trgovanje in poroča neposredno višjemu vodstvu; ta enota je odgovorna za oblikovanje in izvajanje vsakega notranjega modela za merjenje tveganj; enota izvaja začetno in redno validacijo vsakega notranjega modela, ki se uporablja za namene tega poglavja, in je odgovorna za celotni sistem upravljanja tveganj; enota pripravlja in analizira dnevna poročila o rezultatih vsakega notranjega modela, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje, ter poročila o ustreznosti ukrepov, ki jih je treba sprejeti glede trgovalnih limitov;

(c) upravljalni organ in višje vodstvo aktivno sodelujeta v procesu nadzora tveganj in dnevna poročila, ki jih pripravi enota za nadzor tveganj, pregledujejo vodstveni delavci, ki imajo ustrezna pooblastila, da zahtevajo zmanjšanje pozicij posameznih trgovcev ter zmanjšanje celotne izpostavljenosti institucije tveganju;

(d) institucija ima zadostno število zaposlenih, katerih raven usposobljenosti je ustrezna glede na raven kompleksnosti notranjih modelov za merjenje tveganj, ter zadostno število zaposlenih, ki so usposobljeni na področju trgovanja, nadzora nad tveganji, revidiranja in zalednih služb;

(e) institucija ima dokumentiran niz notranjih politik, postopkov in kontrol za spremljanje ter zagotavljanje skladnosti s splošnim delovanjem njenih notranjih modelov za merjenje tveganj;

(f) vsak notranji model za merjenje tveganj, vključno z vsakim modelom za določanje cen, se je v preteklosti izkazal kot zadostno natančen pri merjenju tveganj in se ne razlikuje bistveno od modelov, ki jih institucija uporablja za svoje notranje upravljanje tveganj;

(g) institucija pogosto izvaja stroge programe stresnega testiranja, vključno s povratnimi stresnimi testi, kar zajema vse notranje modele za merjenje tveganj; rezultate teh stresnih testov vsaj enkrat mesečno pregleda višje vodstvo in morajo biti skladni s politikami in omejitvami, ki jih je odobril upravljalni organ; institucija sprejme ustrezne ukrepe, kadar rezultati teh stresnih testov kažejo na previsoke izgube iz naslova trgovalnih dejavnosti institucije v nekaterih okoliščinah;

▼M8

(h) institucija izvede neodvisen pregled svojih notranjih modelov za merjenje tveganj, bodisi v okviru rednega postopka notranje revizije bodisi z imenovanjem tretje osebe za izvedbo tega pregleda; pregled se izvede tako, da se s tem strinjajo pristojni organi.

Za namen točke (h) prvega pododstavka tretja oseba pomeni podjetje, ki za institucije izvaja revizijske ali svetovalne storitve in ki ima osebje, ki je dovolj usposobljeno na področju tržnega tveganja pri trgovalnih dejavnostih.

2. Pregled iz točke (h) odstavka 1 vključuje aktivnosti enot trgovalnih dejavnosti in neodvisnih enot za nadzor tveganj. Institucija opravi pregled celotnega postopka za upravljanje tveganj vsaj enkrat letno. Pri tem pregledu se oceni naslednje:

(a) ustreznost dokumentacije sistema in postopka za upravljanje tveganj ter organizacije enote za nadzor tveganj;

(b) vključenost meritev tveganja v dnevno upravljanje tveganj in celovitost upravljalnega informacijskega sistema;

(c) procesi, ki jih institucija uporablja za odobravanje cenovnih modelov in sistemov vrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v enotah trgovalnih dejavnosti in zalednih službah;

(d) obseg tveganj, ki jih zajema model, natančnost in ustreznost sistema za merjenje tveganj ter validacija vseh večjih sprememb notranjega modela za merjenje tveganj;

(e) natančnost in popolnost podatkov o pozicijah, natančnost in ustreznost predpostavk glede nestanovitnosti in korelacij, natančnost vrednotenja in izračunov občutljivosti na tveganje ter natančnost in ustreznost določanja približkov podatkov, kadar so razpoložljivi podatki nezadostni za izpolnjevanje zahteve iz tega poglavja;

(f) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, ki se uporabljajo za delovanje vseh notranjih modelov za merjenje tveganj, vključno z neodvisnostjo teh virov podatkov;

(g) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno zahtev glede testiranja za nazaj ter zahtev po pripisu dobičkov in izgub, ki se izvede, da bi se ocenila natančnost njenega notranjega modela za merjenje tveganj;

(h) če pregled izvede tretja oseba v skladu s točko (h) odstavka 1 tega člena, preverjanje, ali postopek notranje validacije iz člena 325bj izpolnjuje svoje cilje.

▼M8

3. Institucije posodobijo tehnike in prakse, ki jih uporabljajo za katerega koli od notranjih modelov za merjenje tveganj, uporabljenih za namene tega poglavja, da bi upoštevale nove tehnike in najboljše prakse, ki se razvijajo v zvezi s temi notranjimi modeli za merjenje tveganj.

Člen 325bj

Notranje potrjevanje

1. Institucije imajo vzpostavljene postopke, s katerimi zagotovijo, da so vse notranje modele za merjenje tveganj, ki se uporabljajo za namene tega poglavja, ustrezno validirale primerno kvalificirane osebe, ki so neodvisne od postopka njihovega razvoja, s čimer se zagotovi, da so vsi taki modeli konceptualno zanesljivi in ustrezno zajemajo vsa pomembna tveganja.

2. Institucije izvedejo validacijo iz odstavka 1 v naslednjih okoliščinah:

(a) vsakič, ko se na novo razvije notranji model za merjenje tveganj, in vsakič, ko se tak model znatno spremeni;

(b) periodično in kadar pride do večjih strukturnih sprememb na trgu ali sprememb sestave portfelja, zaradi česar bi lahko postal notranji model za merjenje tveganj neustrezen.

3. Validacija notranjih modelov institucije za merjenje tveganj ni omejena na zahteve glede testiranja za nazaj in zahteve po pripisu dobičkov in izgub, ampak vključuje najmanj naslednje:

(a) teste za preverjanje, ali so predpostavke v notranjem modelu ustrezne in ne podcenjujejo ali precenjujejo tveganja;

(b) lastne teste za validacijo notranjih modelov, vključno z dodatnim testiranjem za nazaj poleg regulativnih programov testiranja za nazaj, v zvezi s tveganji in strukturami njihovih portfeljev;

(c) uporabo hipotetičnih portfeljev za zagotovitev, da je notranji model za merjenje tveganj zmožen upoštevati posebne strukturne okoliščine, ki lahko nastanejo, na primer pomembno tveganje osnove in tveganje koncentracije ali tveganja, povezana z uporabo približkov.

Člen 325bk

Izračun mere tveganja za stresni scenarij

1. „Mera tveganja za stresni scenarij danega dejavnika tveganja, neprimernega za modeliranje“, pomeni izgubo, ki nastane v vseh pozicijah iz trgovalne knjige ali v pozicijah iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju portfelja, kar vključuje ta za modeliranje neprimerni dejavnik tveganja, kadar se zanj uporabi ekstremni scenarij prihodnjih šokov.

▼M8

2. Institucije oblikujejo ustrezne ekstremne scenarije prihodnjih šokov za vse dejavnike tveganja, neprimerne za modeliranje, s čimer se morajo strinjati njihovi pristojni organi.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi:

(a) kako naj institucije oblikujejo ekstremne scenarije prihodnjih šokov, ki se uporabljajo za dejavnike tveganja, neprimerne za modeliranje, in na kakšen način naj uporabljajo te ekstremne scenarije prihodnjih šokov za te dejavnike tveganja;

(b) regulativni ekstremni scenarij prihodnjih šokov za vsako širšo podkategorijo dejavnikov tveganja, navedeno v razpredelnici 2 v členu 325bd, ki ga lahko institucije uporabljajo, kadar ne morejo oblikovati ekstremnega scenarija prihodnjih šokov v skladu s točko (a) tega pododstavka, ali za katerega lahko pristojni organi od te institucije zahtevajo, da ga uporablja, če ti organi niso zadovoljni z ekstremnim scenarijem prihodnjih šokov, ki ga oblikuje institucija;

(c) okoliščine, v katerih lahko institucije izračunajo mero tveganja za stresni scenarij za več kot en dejavnik tveganja, neprimeren za modeliranje;

(d) kako institucije združijo mere tveganja za stresni scenarij vseh dejavnikov tveganja, neprimernih za modeliranje, ki so vključeni v njihove pozicije iz trgovalne knjige in pozicije iz netrgovalne knjige, ki so izpostavljene valutnemu tveganju ali blagovnemu tveganju.

EBA pri pripravi teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov upošteva zahtevo, da mora biti raven kapitalskih zahtev za tržno tveganje dejavnika tveganja, neprimernega za modeliranje, kot je določeno v tem členu, tako visoka kot raven kapitalskih zahtev za tržno tveganje, ki bi bila izračunana v skladu s tem poglavjem, če bi bil ta dejavnik tveganja primeren za modeliranje.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. septembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 3

Notranji model tveganja neplačila

Člen 325bl

Področje uporabe notranjega modela tveganja neplačila

1. Za vse pozicije institucije, ki so bile dodeljene trgovalnim enotam, za katere je bilo instituciji izdano dovoljenje, kakor je določeno v členu 325az(2), velja kapitalska zahteva za tveganje neplačila, kadar te pozicije vključujejo vsaj en dejavnik tveganja, ki je bil pripisan širšima kategorijama dejavnikov tveganja „lastniški instrumenti“ ali

▼M8

„kreditni razmik“ v skladu s členom 325bd(1). Ta kapitalska zahteva, ki presega tveganja, zajeta v kapitalskih zahtevah iz člena 325ba(1), se izračuna z uporabo notranjega modela tveganja neplačila institucije. Ta model je skladen z zahtevami, določenimi v tem oddelku.

2. Za vsako pozicijo iz odstavka 1 institucija določi enega izdajatelja dolžniškega ali lastniškega instrumenta, s katerim se trguje, povezanega z vsaj enim dejavnikom tveganja.

Člen 325bm

Dovoljenje za uporabo notranjega modela tveganja neplačila

1. Pristojni organi instituciji izdajo dovoljenje za uporabo notranjega modela tveganja neplačila za izračun kapitalskih zahtev iz člena 325ba(2) za vse pozicije iz trgovalne knjige iz člena 325bl, ki so dodeljene trgovalni enoti, za katero se notranji model tveganja neplačila sklada z zahtevami iz členov 325bi, 325bj, 325bn, 325bo in 325bp.

2. Če trgovalna enota institucije, ki ji je bila dodeljena vsaj ena od pozicij iz trgovalne knjige iz člena 325bl, ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 1 tega člena, se kapitalske zahteve za tržno tveganje za vse pozicije v zadevni trgovalni enoti izračunajo v skladu s pristopom iz poglavja 1a.

Člen 325bn

Kapitalske zahteve za tveganje neplačila ob uporabi notranjega modela tveganja neplačila

1. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za tveganje neplačila na podlagi notranjega modela tveganja neplačila za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige iz člena 325bl na naslednji način:

(a) kapitalske zahteve so enake tvegani vrednosti, ki meri potencialno izgubo tržne vrednosti portfelja, ki nastane zaradi neplačila izdajateljev, povezanih z zadevnimi pozicijami, pri 99,9 % intervalu zaupanja v obdobju enega leta;

(b) potencialna izguba iz točke (a) pomeni neposredno ali posredno izgubo tržne vrednosti pozicije, ki je nastala zaradi neplačila izdajateljev in presega morebitne izgube, ki so že upoštevane v tekočem vrednotenju pozicije; neplačilo izdajateljev pozicij v lastniških finančnih instrumentih se ponazori s tem, da se vrednost cen lastniških finančnih instrumentov nastavi na nič;

▼M8

(c) institucije korelacije neplačila med različnimi izdajatelji določijo na podlagi konceptualno zanesljive metodologije ob uporabi objektivnih preteklih podatkov o tržnih kreditnih razmikih ali cenah lastniških finančnih instrumentov v obdobju najmanj desetih let, ki vključuje stresno obdobje, ki ga institucija opredeli v skladu s členom 325bc(2); izračun korelacij neplačila med različnimi izdajatelji se umeri na obdobje enega leta;

(d) notranji model tveganja neplačila temelji na predpostavki o enoletni nespremenjeni poziciji.

2. Institucije kapitalsko zahtevo za tveganje neplačila izračunajo na podlagi notranjega modela tveganja neplačila iz odstavka 1, in sicer najmanj enkrat tedensko.

3. Institucija lahko z odstopanjem od točk (a) in (c) odstavka 1 za namen izračuna tveganja neplačila nekaterih ali vseh pozicij v lastniških finančnih instrumentih obdobje enega leta nadomesti z obdobjem šestdesetih dni, kjer je to ustrezno. V tem primeru je izračun korelacij neplačila med cenami lastniških finančnih instrumentov in verjetnostjo neplačila skladen z obdobjem šestdesetih dni, izračun korelacij neplačila med cenami lastniških finančnih instrumentov in cenami obveznic pa je skladen z obdobjem enega leta.

Člen 325bo

Priznanje varovanj v notranjem modelu tveganja neplačila

1. Institucije lahko v svoj notranji model tveganja neplačila vključijo varovanje in lahko pobotajo pozicije, če se dolge pozicije in kratke pozicije nanašajo na isti finančni instrument.

2. Institucije lahko v svojih notranjih modelih tveganj neplačila učinke varovanja ali razpršenosti, povezane z dolgimi in kratkimi pozicijami, ki vključujejo različne instrumente ali različne vrednostne papirje istega dolžnika, ter dolgimi in kratkimi pozicijami v različnih izdajateljih, priznajo samo z izrecnim modeliranjem bruto dolgih in kratkih pozicij v različnih instrumentih, vključno z modeliranjem tveganj osnove med različnimi izdajatelji.

3. Institucije v svojih notranjih modelih tveganj neplačila zajamejo pomembna tveganja med instrumentom za varovanje in varovanim instrumentom, ki bi se lahko pojavila v intervalu med zapadlostjo instrumenta za varovanje in obdobjem enega leta, ter tudi možnost pomembnih tveganj osnove v strategijah varovanja, ki izhajajo iz razlik v vrsti produkta, statusu nadrejenosti v strukturi kapitala, notranji ali zunanji bonitetni oceni, zapadlosti, letniku in iz drugih razlik. Institucije priznajo instrument za varovanje samo, če ga je mogoče ohraniti tudi v primeru, ko se dolžnik sooča z možnostjo nastopa kreditnega dogodka ali drugega dogodka.

▼M8

Člen 325bp

Posebne zahteve za notranji model tveganja neplačila

1. Notranji model tveganja neplačila iz člena 325bm(1) lahko modelira neplačilo posameznih izdajateljev in sočasno neplačilo več izdajateljev ter upošteva vpliv teh neplačil na tržne vrednosti pozicij, ki so vključene v področje uporabe zadevnega modela. V ta namen se neplačilo posameznega izdajatelja modelira z uporabo dveh vrst dejavnikov sistemskega tveganja.

2. Notranji model tveganja neplačila odraža ekonomski cikel, vključno z medsebojno odvisnostjo med stopnjami poplačljivosti in dejavniki sistemskega tveganja iz odstavka 1.

3. Notranji model tveganja neplačila odraža nelinearen vpliv opcij in drugih pozicij s pomembnim nelinearnim gibanjem v zvezi s spremembami cene. Institucije tudi ustrezno upoštevajo obseg modelskega tveganja, ki je sestavni del vrednotenja in ocenjevanja cenovnih tveganj, povezanih s temi produkti.

4. Notranji model tveganja neplačila temelji na objektivnih in posodobljenih podatkih.

5. Za simulacijo neplačila izdajateljev v notranjem modelu tveganja neplačila morajo ocene institucije o verjetnosti neplačila izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) najnižja vrednost verjetnosti neplačila je 0,03 %;

(b) verjetnosti neplačila temeljijo na obdobju enega leta, razen če je v tem oddelku določeno drugače;

(c) verjetnosti neplačila se izmerijo bodisi samo s podatki o dejanskih preteklih neplačilih iz preteklega obdobja najmanj petih let in izrednimi padci tržnih cen, ustrezajočih dogodkom neplačila, bodisi s temi podatki v kombinaciji s tekočimi tržnimi cenami; o verjetnosti neplačila se ne sklepa izključno na podlagi tekočih tržnih cen;

(d) institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje verjetnosti neplačila v skladu z oddelkom 1 poglavja 3 naslova II, za izračun verjetnosti neplačila uporabi metodologijo, določeno v navedenem oddelku;

(e) institucija, ki ji dovoljenje za ocenjevanje verjetnosti neplačila v skladu z oddelkom 1 poglavja 3 naslova II ni bilo izdano, za ocenjevanje verjetnosti neplačila razvije notranjo metodologijo ali uporabi zunanje vire. V obeh primerih so ocene verjetnosti neplačila skladne z zahtevami, določenimi v tem členu.

▼M8

6. Za simulacijo neplačila izdajateljev v notranjem modelu tveganja neplačila mora ocena institucije glede izgube ob neplačilu izpolnjevati naslednje zahteve:

(a) najnižja vrednost izgube ob neplačilu je 0 %;

(b) ocene izgube ob neplačilu odražajo status nadrejenosti posamezne pozicije;

(c) institucija, ki ji je bilo izdano dovoljenje za ocenjevanje izgube ob neplačilu v skladu z oddelkom 1 poglavja 3 naslova II, za izračun ocene izgube ob neplačilu uporabi metodologijo, določeno v navedenem oddelku;

(d) institucija, ki ji dovoljenje za ocenjevanje izgube ob neplačilu v skladu z oddelkom 1 poglavja 3 naslova II ni bilo izdano, za ocenjevanje verjetnosti neplačila razvije notranjo metodologijo ali uporabi zunanje vire za oceno izgube ob neplačilu. V obeh primerih so ocene izgube ob neplačilu skladne z zahtevami, določenimi v tem členu.

7. Institucije kot del neodvisnega pregleda in validacije notranjih modelov, ki jih uporabljajo za namene tega poglavja, tudi za sistem merjenja tveganja:

(a) preverijo, ali je njihov pristop modeliranja v primeru sprememb korelacije in cen ustrezen za njihov portfelj, vključno z izbiro in utežmi dejavnikov sistemskega tveganja v modelu;

(b) izvedejo različne stresne teste, vključno z analizami občutljivosti in analizami scenarijev, da ocenijo kvalitativno in kvantitativno sprejemljivost notranjega modela tveganja neplačila, zlasti glede obravnave koncentracij, ter

(c) uporabijo ustrezno kvantitativno validacijo, ki vključuje primerna notranja merila za modeliranje.

Testi iz točke (b) niso omejeni na izkušnje, povezane s sklopom dogodkov iz preteklosti.

8. Notranji model tveganja neplačila ustrezno odraža koncentracije izdajateljev in koncentracije, ki lahko nastanejo znotraj razredov produktov in med njimi v stresnih pogojih.

9. Notranji model tveganja neplačila je skladen z notranjimi metodologijami institucije za upravljanje tveganj za ugotavljanje, merjenje in upravljanje tveganj v zvezi s trgovanjem.

10. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za določanje predpostavk o korelaciji neplačil med različnimi izdajatelji v skladu s točko (c) člena 325bn(1) ter za izbiro preferenčne metode za ocenjevanje verjetnosti neplačila iz točke (e) odstavka 5 tega člena in oceno izgube ob neplačilu iz točke (d) odstavka 6 tega člena.

▼M8

11. Institucije dokumentirajo svoje notranje modele tako, da so pristojnim organom njihove predpostavke glede korelacij in druge predpostavke v zvezi z modeliranjem jasno razvidne.

12. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi zahteve, ki jih morajo izpolnjevati notranja metodologija institucije ali njeni zunanji viri za ocenjevanje verjetnosti neplačila in izgub ob neplačilu v skladu s točko (e) odstavka 5 in točko (d) odstavka 6.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. septembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

POGLAVJE 2

Kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje

Oddelek 1

Splošne določbe in posebni instrumenti

Člen 326

Kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje

Kapitalska zahteva institucije za pozicijsko tveganje je vsota kapitalskih zahtev za splošno in posebno tveganje njenih pozicij v dolžniških ter lastniških instrumentih. Pozicije v listinjenju v trgovalni knjigi se obravnavajo kot dolžniški instrumenti.

Člen 327

Pobot

1. Absolutna vrednost presežka dolgih (kratkih) pozicij institucije nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v istih lastniških, dolžniških in zamenljivih vrednostnih papirjih ter identičnih finančnih terminskih pogodbah, opcijah, nakupnih bonih in kritih nakupnih bonih je njena neto pozicija v vsakem od teh različnih instrumentov. Pri izračunavanju neto pozicije se pozicije v izvedenih finančnih instrumentih obravnavajo v skladu s členi 328 do 330. Lastni dolžniški instrumenti institucije se pri izračunavanju kapitalskih zahtev za posebno tveganje iz člena 336 ne upoštevajo.

▼B

2. Med zamenljivim vrednostnim papirjem in nasprotno pozicijo v njegovem osnovnem instrumentu se pobot ne dovoli, razen če pristojni organi sprejmejo pristop, ki upošteva verjetnost konverzije določenega zamenljivega vrednostnega papirja, ali zahtevajo, da kapitalska zahteva krije vsakršno izgubo, ki bi lahko nastala zaradi konverzije. O takih pristopih ali kapitalskih zahtevah se uradno obvesti EBA. EBA spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Vse neto pozicije, ne glede na njihov predznak, je treba vsak dan pred njihovim seštevanjem pretvoriti v valuto poročanja institucije po trenutno veljavnem menjalnem tečaju.

Člen 328

Terminske pogodbe na obrestno mero in dogovori o terminski obrestni meri

1. Terminske pogodbe o obrestni meri, dogovori o terminski obrestni meri (v nadaljnjem besedilu: FRA) ter terminske pogodbe o nakupu ali prodaji dolžniških instrumentov se obravnavajo kot kombinacije dolgih in kratkih pozicij. Dolga pozicija terminske pogodbe na obrestno mero se tako obravnava kot kombinacija izposojenega sredstva, ki zapade na dan poravnave terminske pogodbe, in posedovanega sredstva, katerega dan zapadlosti je enak dnevu zapadlosti instrumenta ali hipotetične pozicije, na katero se zadevna terminska pogodba nanaša. Podobno se prodan FRA obravnava kot dolga pozicija z dnem zapadlosti, ki je enak dnevu poravnave, povečanim za dogovorjeno trajanje pogodbe, in kratka pozicija s sovpadajočim dnevom zapadlosti in poravnave. Da se izračuna kapitalska zahteva za posebno tveganje za terminske pogodbe na obrestno mero in FRA, se tako izposojena sredstva kot posedovana sredstva vključijo v prvo kategorijo, določeno v razpredelnici 1 v členu 336. Pogodba o terminskem nakupu dolžniškega instrumenta se obravnava kot kombinacija izposojenega sredstva, ki zapade na dan poravnave, in dolge (promptne) pozicije v samem dolžniškem instrumentu. Izposojeno sredstvo se vključi v prvo kategorijo, določeno v razpredelnici 1 v členu 336 za namene posebnega tveganja, dolžniški instrument pa v isto razpredelnico v zanj ustrezni stolpec.

2. Za namene tega člena "dolga pozicija" pomeni pozicijo, v kateri je institucija fiksirala obrestno mero, ki jo bo prejela enkrat v prihodnosti, "kratka pozicija" pa pomeni pozicijo, v kateri je fiksiralaobrestno mero, ki jo bo plačala enkrat v prihodnosti.

Člen 329

Opcije in nakupni boni

1. Opcije in nakupni boni na obrestne mere, dolžniške instrumente, lastniške instrumente, delniške indekse, finančne terminske pogodbe, zamenjave in tuje valute se obravnavajo kot pozicije, katerih vrednost je enaka znesku osnovnega finančnega instrumenta, na katerega se opcija nanaša, pomnoženemu s svojo delto za namene tega poglavja. Slednje pozicije se lahko pobotajo s katerimi koli nasprotnimi pozicijami v identičnih osnovnih vrednostnih papirjih ali izvedenih finančnih instrumentih. Uporabljena delta je delta zadevne borze. Institucija lahko

▼B

za opcije OTC ali kadar delta zadevne borze ni na voljo, sama izračuna delto z uporabo ustreznega modela, če ima za to dovoljenje pristojnih organov. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.

2. Institucije v kapitalskih zahtevah poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, iz odstavka 2, v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter zapletenostjo dejavnosti institucij na področju opcij in nakupnih bonov.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz odstavka 3 lahko pristojni organi še naprej uporabljajo veljavne nacionalne obravnave, če so jih uporabljali pred 31. decembrom 2013.

Člen 330

Zamenjave

Zamenjave se za namene obrestnega tveganja obravnavajo na isti osnovi kot bilančni instrumenti. Tako se obrestna zamenjava, po kateri institucija prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, obravnava kot enakovredna dolgi poziciji vinstrumentih s spremenljivo obrestno mero, katerih rok zapadlosti sovpada z rokom naslednje določitve obrestne mere, ter kratki poziciji v instrumentih s fiksno obrestno mero in isto zapadlostjo, kot jo ima sama zamenjava.

Člen 331

Obrestno tveganje pri izvedenih finančnih instrumentih

1. Institucije, ki vrednotijo po tekočih tržnih cenah in upravljajo obrestno tveganje pri izvedenih finančnih instrumentih iz členov 328 do 330 na podlagi diskontiranega denarnega toka, lahko za izračun pozicij iz navedenih členov, kadar imajo za to dovoljenje pristojnih organov, uporabijo modele občutljivosti in jih lahko uporabijo za vsako obveznico, ki se namesto prek enega končnega odplačila glavnice odplačuje do svoje preostale zapadlosti. Dovoljenje se izda, če ti modeli ustvarijo pozicije, ki so enako občutljive na spremembe obrestne mere kot osnovni denarni tokovi. Ta občutljivost se oceni glede na samostojna gibanja vzorčnih obrestnih mer na krivulji donosa, z vsaj eno točko občutljivosti v vsakem razredu zapadlosti iz razpredelnice 2 v členu 339. Pozicije se vključijo v izračun kapitalskih zahtev za splošno tveganje dolžniških instrumentov.

▼B

2. Institucije, ki ne uporabljajo modelov iz odstavka 1, lahko obravnavajo kot popolnoma izravnane vse pozicije v izvedenih finančnih instrumentih iz odstavkov 328 do 330, ki izpolnjujejo vsaj naslednje pogoje:

(a) pozicije imajo enako vrednost in so denominirane v isti valuti;

(b) referenčna obrestna mera (za pozicije s spremenljivo obrestno mero) ali kuponska obrestna mera (za pozicije s fiksno obrestno mero) sta si zelo podobni;

(c) rok do naslednje določitve obrestne mere ali preostala zapadlost za pozicije s fiksno kuponsko obrestno mero ustreza naslednjim omejitvam:

(i) krajši od enega meseca: isti dan;

(ii) med enim mesecem in enim letom: v sedmih dneh;

(iii) daljši od enega leta: v 30 dneh.

Člen 332

Kreditni izvedeni finančni instrumenti

1. Razen če ni drugače določeno, se pri izračunu kapitalske zahteve za splošno in posebno tveganje stranke, ki prevzame kreditno tveganje ("prodajalec zavarovanja"), uporabi hipotetični znesek pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu. Ne glede na prvi stavek se lahko institucija odloči za zamenjavo hipotetične vrednosti s hipotetično vrednostjo, ki se ji prišteje sprememba neto tržne vrednosti izvedenega kreditnega finančnega instrumenta od trenutka začetka trgovanja, pri čemer ima neto sprememba navzdol za prodajalca zavarovanja negativni predznak. Pri izračunu kapitalske zahteve za posebno tveganje se, razen pri zamenjavah celotnega donosa, namesto zapadlosti obveznosti uporablja zapadlost pogodbe o kreditnem finančnem izvedenem instrumentu. Pozicije se določijo, kot sledi:

(a) zamenjava celotnega donosa ustvari za namene splošnega tveganja dolgo pozicijo v referenčni obveznosti in kratko pozicijo v državni obveznici, katere rok zapadlosti sovpada z rokom naslednje določitve obrestne mere in ki ji je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu z naslovom II Poglavja 2. Poleg tega ustvari za namene posebnega tveganja dolgo pozicijo v referenčni obveznosti;

(b) kreditna zamenjava ne ustvari pozicije za namene splošnega tveganja. Za namene posebnega tveganja institucija evidentira sintetično dolgo pozicijo v obveznosti referenčnega subjekta, razen če ima izvedeni finančni instrument določeno bonitetno oceno in ustreza pogojem za postavko kvalificiranega dolga; v tem primeru se v izvedenem finančnem instrumentu evidentira dolga pozicija. Če v okviru produkta zapade plačilo premij ali obresti, so ti denarni tokovi predstavljeni kot hipotetične pozicije v državnih obveznicah;

▼B

(c) kreditni zapis za eno samo izpostavljenost za namene splošnega tveganja ustvari dolgo pozicijo v tem kreditnem zapisu v obliki obrestnega produkta. Za namene posebnega tveganja se ustvari sintetična dolga pozicija v obveznosti referenčnega subjekta. Dodatna dolga pozicija se ustvari v izdajatelju zapisa. Če ima kreditni zapis zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za postavko kvalificiranega dolga, se lahko za namene posebnega tveganja evidentira ena sama dolga pozicija v tem zapisu;

(d) kreditni zapis za skupino izpostavljenosti, ki zagotavlja sorazmerno zavarovanje, ustvari za namene posebnega tveganja poleg dolge pozicije v obveznosti izdajatelja zapisapozicije v obveznostih vseh referenčnihsubjektov, pri čemer je skupni hipotetični znesek pogodbe razporejen po pozicijah glede na delež v skupnem hipotetičnem znesku, ki ga predstavlja vsaka izpostavljenost do referenčnega subjekta. Če se lahko izbere več kot ena obveznost referenčnega subjekta, se posebno tveganje določi z upoštevanjem obveznosti z največjo utežjo tveganja;

(e) kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi prvega neplačila ustvari pozicijo v višini hipotetičnega zneska v obveznosti vsakega referenčnega subjekta. Če je znesek največjega plačila v primeru kreditnega dogodka manjši od kapitalske zahteve v skladu z metodo iz prvega stavka te točke, se lahko kot kapitalska zahtevaza posebno tveganje uporabi znesek tega največjega plačila.

Kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila ustvari pozicijo v višini hipotetičnega zneska v obveznosti vsakega referenčnega subjekta, zmanjšano za obveznosti n – 1 referenčnih subjektov z najnižjo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje. Če je znesek največjega plačila v primeru kreditnega dogodka manjši od kapitalske zahteve v skladu z metodo iz prvega stavka te točke, se lahko kot kapitalska zahteva za posebno tveganje uporabi ta znesek.

Kadar ima kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila zunanjo bonitetno oceno, prodajalec zavarovanja pri izračunu kapitalske zahteve za posebno tveganje uporabi bonitetno oceno izvedenega finančnega instrumenta in po potrebi ustrezne uteži tveganja pri listinjenju.

2. Za stranko, ki prenese kreditno tveganje (kupec zavarovanja), se pozicije določijo kot zrcalna slika prodajalca zavarovanja, z izjemo kreditnega zapisa (ki ne ustvari nobene kratke pozicije v obveznosti izdajatelja). Kadar se izračunava kapitalska zahteva za "kupca zavarovanja", se uporabi hipotetični znesek pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu. Ne glede na prvi stavek se lahko institucija odloči za zamenjavo hipotetične vrednosti s hipotetično vrednostjo, ki se ji prišteje sprememba neto tržne vrednosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta od trenutka začetka trgovanja, pri čemer ima neto sprememba navzdol za prodajalca zavarovanja negativni predznak. Če v danem trenutku obstaja nakupna opcija v kombinaciji s stopnjevanjem, se tak trenutek obravnava kot zapadlost zavarovanja.

▼B

3. Kreditni izvedeni finančni instrumenti v skladu s členom 338(1) ali (3) se vključijo le v določitev kapitalske zahteve za posebno tveganje v skladu s členom 338(4).

Člen 333

Vrednostni papirji, prodani na podlagi pogodbe o začasni prodaji, ali posojeni

Prenosnik vrednostnih papirjev ali zajamčenih pravic v zvezi z vrednostnimi papirji v okviru pogodbe o začasni prodaji in posojevalec vrednostnih papirjev pri njihovi posoji vključita te vrednostne papirje v izračun svoje kapitalske zahteve v skladu s tem poglavjem, če so takšni vrednostni papirji pozicije trgovalne knjige.

Oddelek 2

Dolžniški instrumenti

Člen 334

Neto pozicije v dolžniških instrumentih

Neto pozicije se razvrstijo glede na valuto, v kateri so denominirane, in se uporabljajo za izračun kapitalske zahteve za splošno in posebno tveganje v vsaki posamezni valuti posebej.

Pododdelek 1

Posebno tveganje

Člen 335

Omejitev kapitalske zahteve za neto pozicijo

Institucija lahko omeji kapitalsko zahtevo za posebno tveganje neto pozicije v dolžniškem instrumentu na raven največje možne izgube, povezane s tveganjem neplačila. Za kratko pozicijo se ta meja lahko izračuna kot sprememba vrednosti zaradi takojšnjega preoblikovanja instrumenta ali, kadar je to ustrezno, osnovnih referenčnih subjektov v subjekte brez tveganja neplačila.

Člen 336

Kapitalska zahteva za dolžniške instrumente, ki niso pozicije v listinjenju

1. Institucija razvrsti svoje neto pozicije v trgovalni knjigi v instrumentih, ki niso pozicije v listinjenju, kot se izračunajo v skladu s členom 327, v ustrezne kategorije v razpredelnico 1 glede na njihovega izdajatelja ali dolžnika, zunanjo ali notranjo bonitetno oceno in preostalo zapadlost ter jih nato pomnoži z utežmi, prikazanimi v zadevni razpredelnici. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija sešteje svoje tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe tega člena, ne glede na to, ali so dolge ali kratke.

▼B

Razpredelnica 1

Kategorije	Kapitalska zahteva za posebno tveganje
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 0 %.	0 %
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 20 % ali 50 %, in druge kvalificirane postavke, kot so opredeljene v odstavku 4.	0,25 % (preostali čas do končne zapadlosti šest mesecev ali manj) 1,00 % (preostali čas do končne zapadlosti več kot šest mesecev ter do vključno 24 mesecev) 1,60 % (preostali čas do zapadlosti je daljši od 24 mesecev)
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 100 %.	8,00 %
Dolg, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejel utež tveganja 150 %.	12,00 %

2. Institucije, ki za kategorijo izpostavljenosti, v katero spada izdajatelj dolžniškega instrumenta, uporabljajo pristop IRB, izpolnijo pogoje za uporabo uteži tveganja v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz odstavka 1, če ima izdajatelj izpostavljenosti notranjo bonitetno oceno z PD, ki je enakovredna ali nižja od tiste, povezane z ustrezno stopnjo kreditne kakovosti v skladu s standardiziranim pristopom.

3. Institucije lahko izračunajo kapitalske zahteve za posebno tveganje za katere koli obveznice, ki izpolnijo pogoje za utež tveganja 10 %, v skladu z obravnavo v členih 129(4), (5) in (6), kot polovico ustrezne kapitalske zahteve za posebno tveganje za drugo kategorijo v razpredelnici 1.

4. Druge kvalificirane postavke so:

(a) dolge in kratke pozicije v sredstvih, za katera bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo in ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) zadevna institucija jih šteje za dovolj likvidne;

(ii) po lastni presoji institucije je njihova investicijska kakovost najmanj enakovredna investicijski kakovosti sredstev, navedenih v drugi vrstici razpredelnice 1;

(iii) kotirajo na vsaj enem reguliranem trgu v državi članici ali na borzi tretje države, če je borza priznana s strani pristojnih organov zadevne države članice;

▼B

(b) dolge in kratke pozicije v sredstvih, ki so jih izdale institucije, ki so predmet kapitalskih zahtev iz te uredbe, ki jih zadevna institucija šteje za dovolj likvidne in katerih investicijska kakovost je po lastni presoji institucije najmanj enakovredna investicijski kakovosti sredstev, navedenih v drugi vrstici razpredelnice 1;

(c) vrednostni papirji, ki jih izdajo institucije, za katere se šteje, da imajo enakovredno ali višjo kreditno kakovost od kakovosti tistih, ki so povezani s stopnjo kreditne kakovosti 2 v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje izpostavljenosti do institucij in ki so predmet nadzorniških in regulativnih dogovorov, primerljivih dogovorom skladnim z določbami v tej uredbi in Direktivi 2013/36/EU.

Institucije, ki uporabijo točko (a) ali (b), imajo vzpostavljeno dokumentirano metodologijo za ocenjevanje, ali sredstva izpolnjujejo zahteve iz zadevnih točk, in o tej metodologiji uradno obvestijo pristojne organe.

▼M5

Člen 337

Kapitalska zahteva za instrumente v listinjenju

1. Za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju, institucija neto pozicije, kot so izračunane v skladu s členom 327(1), tehta z 8 % uteži tveganja, ki bi jo institucija uporabila za pozicije v svoji netrgovalni knjigi v skladu z oddelkom 3 poglavja 5 naslova II.

2. Pri določanju uteži tveganja za namene odstavka 1 se lahko ocene PD in LGD določijo na podlagi ocen, ki so izvedene z notranjim modelom za presežno tveganje neplačila in migracije (v nadaljnjem besedilu: model IRC) institucije, ki ji je bilo izdano dovoljenje za uporabo notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov. Slednja alternativa se lahko uporabi izključno na podlagi dovoljenja pristojnih organov, ki se izda, če zadevne ocene izpolnjujejo kvantitativne zahteve za pristop IRB, določene v poglavju 3 naslova II.

V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 EBA izda smernice o uporabi ocen PD in LGD kot vhodnih podatkov, kadar zadevne ocene temeljijo na modelu IRC.

3. Za pozicije v listinjenju, ki so predmet dodatne uteži tveganja v skladu s členom 247(6), se uporabi 8 % celotne uteži tveganja.

4. Institucija za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje sešteje svoje tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe odstavkov 1, 2 in 3, ne glede na to, ali so dolge ali kratke, razen pozicij v listinjenju, za katere se uporablja člen 338(4).

5. Kadar institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju ne izpolnjuje pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja iz člena 244, institucija v vlogi originatorja v svoj izračun kapitalske zahteve vključi osnovne izpostavljenosti listinjenja, kot da te pozicije ne bi bile listinjene.

▼M5

Kadar institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju ne izpolnjuje pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja iz člena 245, institucija v vlogi originatorja v svoj izračun kapitalskih zahtev vključi osnovne izpostavljenosti listinjenja, kot da te pozicije ne bi bile listinjene, in zanemari učinek sintetičnega listinjenja za namene kreditnega zavarovanja.

▼B

Člen 338

Kapitalska zahteva za trgovalni portfelj s korelacijo

1. Trgovalni portfelj s korelacijo sestavljajo pozicije v listinjenju in kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(a) pozicije niso pozicije v relistinjenju, opcije na tranšo listinjenja ali kakršni koli drugi izvedeni finančni instrumenti za izpostavljenosti v listinjenju, ki ne zagotavljajo sorazmernega deleža pri donosu tranše listinjenja;

(b) vsi referenčni instrumenti so eno od naslednjega:

(i) instrumenti za eno samo izpostavljenost, vključno s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost, za katere obstaja likvidni dvosmerni trg;

(ii) indeksi, ki se splošno uporabljajo pri trgovanju in temeljijo na zadevnih referenčnih subjektih.

Šteje se, da dvosmerni trg obstaja, če obstajajo neodvisne ponudbe za nakup in prodajo v dobri veri, tako da se lahko cena, ki je razumno povezana z zadnjo prodajno ceno ali trenutnimi konkurenčnimi povpraševanji in ponudbami v dobri veri, določi v enem dnevu in se pri tej ceni tudi ustali v razmeroma kratkem času v skladu s tržno prakso.

2. V trgovalni portfelj s korelacijo niso vključene pozicije, ki se nanašajo na kar koli od naslednjega:

(a) osnovo, ki jo je mogoče v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje v netrgovalni knjigi institucije razporediti v kategoriji izpostavljenosti "izpostavljenosti na drobno" ali "izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine";

(b) terjatev do subjekta s posebnim namenom, ki je neposredno ali posredno zavarovana s pozicijo, ki v skladu z odstavkoma 1 in tem odstavkom sama ne bi bila primerna za vključitev v trgovalni portfelj s korelacijo.

3. Institucija lahko v trgovalni portfelj s korelacijo vključi pozicije, ki niso pozicije v listinjenju ali kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, vendar se z njimi varujejo druge pozicije zadevnega portfelja, če za instrument ali njegovo osnovo obstaja likvidni dvosmerni trg, kot je opisan v zadnjem pododstavku odstavka 1.

4. Institucija kot kapitalsko zahtevo za posebno tveganje za trgovalni portfelj s korelacijo določi višjega izmed naslednjih zneskov:

▼B

(a) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto dolge pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo;

(b) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto kratke pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo.

Pododdelek 2

Splošno tveganje

Člen 339

Izračun splošnega tveganja na podlagi zapadlosti

1. Za izračun kapitalskih zahtev za splošno tveganje se vse pozicije tehtajo glede na zapadlost, kot je pojasnjeno v odstavku 2, da se izračuna znesek njihovih kapitalskih zahtev. Ta zahteva se zniža, kadar je tehtana pozicija uvrščena v isti razred zapadlosti kot nasprotna tehtana pozicija. Znižanje kapitalske zahteve se izvede tudi, kadar se nasprotne tehtane pozicije uvrstijo v različne razrede zapadlosti, pri čemer je obseg znižanja odvisen od tega, če sta poziciji uvrščeni v isto skupino ali ne, in od posameznih skupin, v katere se uvrstita.

2. Institucija razporedi svoje neto pozicije v ustrezne razrede zapadlosti v stolpec 2 ali 3, kakor je primerno, razpredelnice 2 odstavka 4. V primeru instrumentov s fiksno obrestno mero to stori na podlagi preostalega časa do zapadlosti, v primeru instrumentov s spremenljivo obrestno mero do njihove končne zapadlosti pa na podlagi obdobja do naslednje določitve obrestne mere. Razlikuje tudi med dolžniškimi instrumenti z obrestno mero 3 % ali več in tistimi z obrestno mero, manjšo od 3 %, ter jih na tej podlagi razporedi v stolpec 2 ali stolpec 3 razpredelnice 2. Potem vsakega od njih pomnoži z utežjo za zadevni razred zapadlosti iz stolpca 4 razpredelnice 2.

3. Institucija nato izračuna vsoto tehtanih dolgih pozicij in vsoto tehtanih kratkih pozicij v vsakem razredu zapadlosti. Znesek tehtanih dolgih pozicij, ki se izravna z zneskom tehtanih kratkih pozicij v določenem razredu zapadlosti, je izravnana tehtana pozicija v tem razredu, medtem ko je preostala dolga ali kratka pozicija neizravnana tehtana pozicija za isti razred. Nato se izračuna seštevek izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih.

4. Institucija izračuna seštevke neizravnanih tehtanih dolgih pozicij za razrede, vključene v vsako od skupin razpredelnice 2, da dobi neizravnano tehtano dolgo pozicijo za vsako skupino. Podobno se vsota neizravnanih tehtanih kratkih pozicij za vsak razred v posamezni skupini sešteje za izračun neizravnane tehtane kratke pozicije za to skupino. Izravnana tehtana pozicija posamezne skupine je tisti del

▼B

neizravnane tehtane dolge pozicije določene skupine, ki se izravna z neizravnano tehtano kratko pozicijo iste skupine. Neizravnana tehtana pozicija posamezne skupine je tisti del neizravnane tehtane dolge ali neizravnane tehtane kratke pozicije skupine, ki je tako ni mogoče izravnati.

Razpredelnica 2

Skupina	Razred zapadlosti		Utež (v %)	Predvidena sprememba obrestne mere (v %)
	Obrestna mera 3 % ali več	Obrestna mera nižja od 3 %		
Ena	0 ≤ 1 meseca	0 ≤ 1 meseca	0,00	—
	> 1 ≤ 3 mesecev	> 1 ≤ 3 mesecev	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mesecev	> 3 ≤ 6 mesecev	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mesecev	> 6 ≤ 12 mesecev	0,70	1,00
Dva	> 1 ≤ 2 let	> 1,0 ≤ 1,9 let	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 let	> 1,9 ≤ 2,8 let	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 let	> 2,8 ≤ 3,6 let	2,25	0,75
Tri	> 4 ≤ 5 let	> 3,6 ≤ 4,3 let	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 let	> 4,3 ≤ 5,7 let	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 let	> 5,7 ≤ 7,3 let	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 let	> 7,3 ≤ 9,3 let	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 let	> 9,3 ≤ 10,6 leta	5,25	0,60
	> 20 let	> 10,6 ≤ 12,0 let	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 leta	8,00	0,60
		> 20 let	12,50	0,60

5. Znesek neizravnane tehtane dolge ali kratke pozicije skupine 1, ki se izravna z neizravnano tehtano kratko ali dolgo pozicijo skupine 2, je izravnana tehtana pozicija med skupinama 1 in 2. Enak izračun se nato izvede za tisti del neizravnane tehtane pozicije skupine 2, ki še ostane, in neizravnane tehtane pozicije skupine 3, da se izračuna izravnana tehtana pozicija med skupinama 2 in 3.

6. Institucija lahko spremeni vrstni red v odstavku 5 tako, da izračuna izravnano tehtano pozicijo med skupinama 2 in 3 pred izračunom zadevne pozicije med skupinama 1 in 2.

7. Preostanek neizravnane tehtane pozicije skupine 1 se nato izravna s preostankom zadevne pozicije skupine 3, potem ko je bila slednja izravnana s skupino 2, da se dobi izravnana tehtana pozicija med skupinama 1 in 3.

8. Preostale pozicije se po treh ločenih izravnalnih izračunih iz odstavkov 5, 6 in 7 seštejejo.

9. Kapitalska zahteva institucije se izračuna kot vsota:

(a) 10 % vsote izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih zapadlosti;

▼B

(b) 40 % izravnane tehtane pozicije skupine 1;

(c) 30 % izravnane tehtane pozicije skupine 2;

(d) 30 % izravnane tehtane pozicije skupine 3;

(e) 40 % izravnane tehtane pozicije med skupinama 1 in 2 ter med skupinama 2 in 3;

(f) 150 % izravnane tehtane pozicije med skupinama 1 in 3;

(g) 100 % preostalih neizravnanih tehtanih pozicij.

Člen 340

Izračun splošnega tveganja na podlagi trajanja

1. Institucije lahko za izračunavanje kapitalske zahteve za splošno tveganje dolžniških instrumentov namesto pristopa, določenega v členu 339, uporabijo pristop, ki odraža trajanje, če institucija ta pristop uporablja dosledno.

2. V skladu s pristopom na podlagi trajanja, navedenim v odstavku 1, institucija glede na tržno vrednost vsakega dolžniškega instrumenta s fiksno obrestno mero izračuna njegov donos do zapadlosti, ki je implicitna diskontna stopnja zadevnega instrumenta. V primeru instrumentov s spremenljivo obrestno mero institucija glede na tržno vrednost vsakega instrumenta izračuna njegov donos ob predpostavki, da glavnica zapade ob naslednji možnosti za spremembo obrestne mere.

3. Institucija nato izračuna modificirano trajanje za vsak dolžniški instrument po naslednji formuli:

$$\textit{modificirano trajanje} = \frac{D}{1+R}$$

pri čemer je:

D = trajanje, izračunano po naslednji formuli:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

pri čemer je:

R = donos do zapadlosti;

C_t = denarno plačilo v času t;

M = celotna zapadlost.

Za izračun modificiranega trajanja za dolžniške instrumente, ki so predmet tveganja predčasnega plačila, se opravi korekcija. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o načinu uporabe takih korekcij.

▼B

4. Institucija nato vsak posamezni dolžniški instrument razporedi v ustrezno skupino razpredelnice 3. To stori na podlagi modificiranega trajanja vsakega instrumenta.

Razpredelnica 3

Skupina	Modificirano trajanje (v letih)	Predvidena obrestna mera (sprememba v %)
Ena	$> 0 \leq 1{,}0$	1,0
Dva	$> 1{,}0 \leq 3{,}6$	0,85
Tri	$> 3{,}6$	0,7

5. Institucija nato izračuna pozicijo, tehtano s trajanjem, za vsak posamezen instrument tako, da njegovo tržno ceno pomnoži z njegovim modificiranim trajanjem in predvideno spremembo obrestne mere za instrument s tem določenim modificiranim trajanjem (glej stolpec 3 razpredelnice 3).

6. Institucija znotraj vsake skupine izračuna svoje dolge in kratke pozicije, tehtane s trajanjem. Znesek dolgih pozicij, tehtanih s trajanjem, ki se izravna s kratkimi pozicijami, tehtanimi s trajanjem, v okviru vsake skupine, je izravnana pozicija, tehtana s trajanjem, zadevne skupine.

Institucija nato izračuna neizravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino. Institucija potem sledi postopkom, določenim za neizravnane tehtane pozicije, v členu 339(5) do (8).

7. Kapitalska zahteva institucije se nato izračuna kot vsota naslednjega:

(a) 2 % izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino;

(b) 40 % izravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem, med skupinama 1 in 2 ter med skupinama 2 in 3;

(c) 150 % izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, med skupinama 1 in 3;

(d) 100 % preostalih neizravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem.

Oddelek 3

Lastniški instrumenti

Člen 341

Neto pozicije v lastniških instrumentih

1. Institucija ločeno sešteje vse svoje neto dolge pozicije in vse svoje neto kratke pozicije v skladu s členom 327. Vsota absolutnih vrednosti obeh seštevkov je skupna bruto pozicija institucije.

▼B

2. Institucija ločeno za vsak trg izračuna razliko med vsoto neto dolgih in neto kratkih pozicij. Vsota absolutnih vrednosti teh razlik je skupna neto pozicija institucije.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov z opredelitvijo izraza trg iz odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 342

Posebno tveganje lastniških instrumentov

Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija pomnoži svojo skupno bruto pozicijo z 8 %.

Člen 343

Splošno tveganje lastniških instrumentov

Kapitalska zahteva za splošno tveganje je skupna neto pozicija institucije, pomnožena z 8 %.

Člen 344

Delniški indeksi

1. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih navede delniške indekse, za katere so na voljo obravnave iz drugega stavka odstavka 4.

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼C2

2. Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz odstavka 1 lahko institucije še naprej uporabljajo obravnavo iz drugega stavka odstavka 4, če so pristojni organi to obravnavo uporabili pred 1. januarjem 2014.

▼B

3. Terminske pogodbe na delniške indekse, delta tehtani ekvivalenti opcij v terminskih pogodbah na delniške indekse in delniški indeksi, v nadaljevanju "terminske pogodbe na delniške indekse", se lahko razstavijo na pozicije v posameznih lastniških instrumentih, ki sestavljajo indeks. Te pozicije se lahko obravnavajo kot osnovne pozicije v zadevnih lastniških instrumentih in se lahko netirajo z nasprotnimi pozicijami v samih osnovnih lastniških instrumentih. Institucije uradno obvestijo pristojni organ o uporabi takšne obravnave.

▼B

4. Kadar terminska pogodba na delniške indekse ni razstavljena na svoje osnovne pozicije, se obravnava kot posamezen lastniški instrument. Vendar posebnega tveganja tega posameznega lastniškega instrumenta ni potrebno upoštevati, če se z zadevno terminsko pogodbo na delniške indekse trguje na borzi in če ta pogodba predstavlja zadevni ustrezno razpršen indeks.

Oddelek 4

Izvedba prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa

Člen 345

Zmanjšanje neto pozicij

1. V primeru izvedbe prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa za dolžniške in lastniške instrumente lahko institucija pri izračunu svojih kapitalskih zahtev uporabi naslednji postopek. Institucija najprej izračuna neto pozicije tako, da od celotne obveznosti odkupa odšteje pozicije, ki jih je že prenesla na tretje osebe ali so se te pogodbeno zavezale k njihovemu odkupu. Institucija nato zmanjša neto pozicije z redukcijskimi faktorji iz razpredelnice 4 in izračuna svoje kapitalske zahteve z uporabo zmanjšanih pozicij, ki so nastale pri izvedbi prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa.

Razpredelnica 4

delovni dan 0:	100 %
delovni dan 1:	90 %
delovna dneva 2 do 3:	75 %
delovni dan 4:	50 %
delovni dan 5:	25 %
po delovnem dnevu 5:	0 %.

"Delovni dan nič" je delovni dan, s katerim se institucija nepreklicno zaveže, da bo odkupila znano količino vrednostnih papirjev po dogovorjeni ceni.

2. Institucije uradno obvestijo pristojne organe o uporabi odstavka 1.

Oddelek 5

Kapitalske zahteve za posebno tveganje za pozicije, ki so varovane s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti

Člen 346

Olajšava za varovanja s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti

1. Olajšava se dodeli za varovanja, zagotovljena s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, v skladu z načeli iz odstavkov 2 do 6.

2. Institucije obravnavajo pozicijo v kreditnem izvedenem finančnem instrumentu kot eno stran in varovano pozicijo z istim nominalnim ali, kadar je to ustrezno, hipotetičnim zneskom kot drugo stran.

▼B

3. Popolna olajšava se podeli, kadar se vrednosti obeh strani vedno gibljeta v nasprotno smer in v približno enakem obsegu. To se zgodi v naslednjih primerih:

(a) obe strani sta sestavljeni iz popolnoma enakih instrumentov;

(b) dolga denarna pozicija je zavarovana z zamenjavo celotnega donosa (ali obratno), referenčna obveznost in osnovna izpostavljenost (tj. denarna pozicija) pa se popolnoma ujemata. Zapadlost same zamenjave se lahko razlikuje od zapadlosti osnovne izpostavljenosti.

V teh primerih se kapitalska zahteva za posebno tveganje ne uporabi za nobeno od strani pozicije.

4. Izravnava v višini 80 % se uporabi, kadar se vrednosti obeh strani vedno gibljeta v nasprotni smeri in kadar se referenčna obveznost, zapadlost tako referenčne obveznosti kot kreditnega izvedenega finančnega instrumenta in valuta osnovne izpostavljenosti popolnoma ujemajo. Poleg tega glavne značilnosti pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu ne povzročijo bistvenega odstopanja cenovnih premikov kreditnega izvedenega finančnega instrumenta od cenovnih premikov denarne pozicije. Če na podlagi posla pride do prenosa tveganja, bo za stran posla z večjo kapitalsko zahtevo uporabljena izravnava za posebno tveganje v višini 80 %, kapitalska zahteva za posebno tveganje na drugi strani pa je enake nič.

5. Delna olajšava se podeli v naslednjih primerih, z izjemo primerov v odstavkih 3 in 4:

(a) pozicija je predmet odstavka 3(b), vendar sredstva referenčne obveznosti in osnovne izpostavljenosti niso usklajena. Vendar pozicije izpolnjujejo naslednji zahtevi:

   (i) referenčna obveznost je uvrščena enakovrednoz osnovno obveznostjo (pari passu) ali ji je podrejena;

   (ii) osnovna obveznost in referenčna obveznost imata istega dolžnika ter vsebujeta pravno izvršljivo klavzulo o navzkrižni kršitvi ali navzkrižni takojšnji zapadlosti;

(b) pozicija je predmet odstavka 3(a) ali odstavka 4, vendar valuta ali zapadlost zavarovanja kredita in osnovnega sredstva nista usklajeni. Taka valutna neusklajenost se vključi v kapitalsko zahtevo za valutno tveganje;

(c) pozicija je predmet odstavka 4, vendar sredstva denarne pozicije in kreditnega izvedenega finančnega instrumenta niso usklajena. Vendar je osnovno sredstvo v dokumentaciji o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu vključeno med izročljive obveznosti.

Delna olajšava pomeni, da se namesto seštevanja kapitalskih zahtev za posebno tveganje za vsako stran posla uporabi samo višja od obeh kapitalskih zahtev.

▼B

6. V vseh primerih, ki niso predmet odstavkov 3 do 5, se kapitalska zahteva za posebno tveganje izračuna ločeno za obe strani pozicij.

Člen 347

Olajšava za zavarovanja s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi prvega in n-tega neplačila

V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi prvega neplačila in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila se uporabi naslednja obravnava za dodelitev olajšave v skladu s členom 346:

(a) kadar institucija pridobi kreditno zavarovanje za več referenčnih subjektov, ki tvorijo osnovo za kreditni izvedeni finančni instrument pod pogojema, da prvo neplačilo med sredstvi sproži plačilo in da ta kreditni dogodek prekine pogodbo, lahko institucija izravna posebno tveganje referenčnega subjekta z odstotkovno najmanjšo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje med osnovnimi referenčnimi subjekti v skladu z razpredelnico 1 iz člena 336;

(b) kadar n-to neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo na podlagi kreditnega zavarovanja, lahko kupec zavarovanja izravna posebno tveganje samo, če je bilo zavarovanje pridobljeno tudi za neplačila od 1 do n-1 ali kadar so se n-1 neplačila že zgodila. V takih primerih se uporablja metodologija določena v točki (a) za kreditne izvedene finančne instrumente na podlagi prvega neplačila, ustrezno spremenjena za produkte n-tega neplačila.

Oddelek 6

Kapitalske zahteve za kolektivne naložbene podjeme

Člen 348

Kapitalske zahteve za kolektivne naložbene podjeme

1. Brez poseganja v druge določbe tega oddelka so pozicije v kolektivnih naložbenih podjemih (KNP) predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje posebno in splošno tveganje, v višini 32 %. Brez poseganja v določbe člena 353, kadar se uporablja spremenjena obravnava naložb v zlatu iz člena 352 (4) in člena 367 (2)(b), so pozicije v KNP predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje posebno in splošno tveganje, in valutno tveganje v višini 40 %.

2. Razen če ni v členu 350 drugače določeno, pobot med osnovnimi naložbami KNP in drugimi pozicijami institucije ni dovoljen.

▼B

Člen 349

Splošna merila za KNP

KNP so primerni za pristop iz člena 350, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) prospekt KNP ali enakovreden dokument vsebuje vse naslednje:

(i) kategorije sredstev, za katere ima KNP dovoljenje, da vanje vlaga;

(ii) kadar se uporabljajo omejitve naložb, relativne omejitve in metodologije za njihov izračun;

(iii) kadar je dovoljen finančni vzvod, največja raven finančnega vzvoda;

(iv) kadar je dovoljeno sklepanje poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC ali repo poslov ali izposojanje ali posojanje vrednostnih papirjev, politiko omejevanja tveganja nasprotne stranke, ki izhaja iz teh poslov;

(b) o poslovanju KNP se poroča v polletnih in letnih poročilih, da je omogočeno ocenjevanje sredstev in obveznosti, prihodkov in poslov v obdobju poročanja;

(c) delnice ali enote KNP so na zahtevo imetnika enote dnevno izplačljive v denarju iz sredstevdružbe;

(d) naložbe v KNP so ločene od premoženja družbe za upravljanje KNP;

(e) institucija, ki vlaga, ustrezno oceni tveganost KNP;

(f) KNP upravljajo osebe, nadzorovane v skladu z Direktivo 2009/65/ES ali enakovredno zakonodajo.

Člen 350

Posebne metode za KNP

1. Kadar institucija dnevno spremlja osnovne naložbe KNP, lahko vpogleda v zadevne osnovne naložbe, da bi izračunala kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje. V skladu s takšnim pristopom se pozicije KNP obravnavajo kot pozicije v osnovnih naložbah KNP. Pobot med pozicijami v osnovnih naložbah KNP in drugimi pozicijami institucije je dovoljen, če ima institucija zadostno število delnic ali enot, ki omogoča odkup/ustvarjanje v zameno za osnovne naložbe.

▼B

2. Institucije lahko izračunajo kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje, za pozicije v KNP na podlagi hipotetičnih pozicij, ki predstavljajo pozicije, potrebne za posnemanje sestave in gibanja vrednosti obstoječega zunanjega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev iz točke (a), ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) namen mandata KNP je, da posnema sestavo in gibanje vrednosti obstoječega zunanjega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev;

(b) minimalni korelacijski koeficient med dnevnimi donosi na KNP in indeksom ali košarico lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih posnema, v višini 0,9 se lahko jasno vzpostavi v obdobju najmanj šestih mesecev.

3. Kadar institucija ne spremlja dnevno osnovnih naložb KNP, lahko izračuna kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) predpostavljalo se bo, da KNP najprej vlaga v največjem dovoljenem obsegu v skladu s svojim mandatom v kategorije sredstev, za katere velja največja kapitalska zahteva za posebno in splošno tveganje ločeno, nato pa v padajočem vrstnem redu nadaljuje z vlaganjem v naložbe, dokler ni dosežena skupna naložbena omejitev. Pozicija v KNP bo obravnavana kot neposredna naložba v hipotetični poziciji;

(b) institucije upoštevajo največjo posredno izpostavljenost, ki bi jo lahko dosegle s sprejetjem pozicij s finančnim vzvodom prek KNP, kadar izračunavajo svojo kapitalsko zahtevo za posebno in splošno tveganje ločeno, s sorazmernim povečanjem pozicije v KNP do največje izpostavljenosti v postavke osnovne naložbe, ki izhajajo iz mandata;

(c) če bi kapitalska zahteva sredstvih za posebno in splošno tveganje skupaj v skladu s tem odstavkom presegla višino iz člena 348 (1), se kapitalska zahteva omeji na tej višini.

4. Institucije se lahko zanesejo na naslednje tretje osebe, da izračunavajo in sporočajo kapitalske zahteveza pozicijsko tveganje za pozicije v KNP, ki so predmet odstavkov 1 do 4, v skladu z metodami, določenimi v tem poglavju:

(a) depotno družbo KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje deponira pri tej depotni družbi;

(b) za druge KNP, družbo za upravljanje KNP, če izpolnjuje merila iz člena 132(3)(a).

▼B

Pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor.

POGLAVJE 3

Kapitalske zahteve za valutno tveganje

Člen 351

De minimis in utež za valutno tveganje

Če vsota skupne neto pozicije institucije v tuji valuti in njene neto pozicije v zlatu, izračunana v skladu s postopkom iz člena 352, vključno z vsemi pozicijami v tuji valuti in zlatu, za katere se kapitalske zahteve izračunajo z uporabo notranjega modela, presega 2 % njenega skupnega kapitala, institucija izračuna kapitalsko zahtevo za valutno tveganje. Kapitalska zahteva za valutno tveganje je vsota njene skupne neto pozicije v tuji valuti in njene neto pozicije v zlatu v valuti poročanja, pomnožena z 8 %.

Člen 352

Izračun skupne neto pozicije v tuji valuti

1. Neto odprta pozicija institucije v vsaki posamezni valuti (vključno z valuto poročanja) in v zlatu se izračuna kot vsota naslednjih elementov (pozitivnih ali negativnih):

(a) neto promptne pozicije (tj. vseh aktivnih postavk, zmanjšanih za vse pasivne postavke, vključno z obračunanimi obrestmi, v zadevni valuti ali, za zlato, neto promptne pozicije v zlatu);

(b) neto terminske pozicije, ki so vsi zneski, ki bodo predvidoma prejeti, zmanjšani za vse zneske, ki bodo predvidoma plačani, v okviru terminskih dogovorov na tuje valute in zlato, vključno s terminskimi pogodbami na valute in zlato ter glavnica pri valutnih zamenjavah, ki niso vključene v promptno pozicijo;

(c) nepreklicnih jamstev in podobnih instrumentov, ki bodo zagotovo unovčeni in za katere obstaja majhna verjetnost poplačila;

(d) neto delta ekvivalenta ali ekvivalenta na osnovi delta vrednosti celotnega portfelja opcij na tuje valute in zlato;

(e) tržne vrednosti drugih opcij.

Delta, uporabljena za namene iz točke (d), je delta zadevne borze. Institucija lahko za opcije OTC ali kadar delta zadevne borze ni na voljo, sama izračuna delto z uporabo ustreznega modela, če ima za to dovoljenje pristojnih organov. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.

▼B

Institucija lahko vključi neto prihodnje prihodke/odhodke, ki še niso obračunani, a so že v celoti varovani, če to počne dosledno.

Institucija lahko razdeli neto pozicije v sestavljenih valutah na valute, ki jih sestavljajo, na podlagi veljavnih kvot.

2. Vse pozicije, ki jih je institucija namenoma ustvarila za namen varovanja pred negativnim učinkom menjalnega tečaja na njena razmerja v skladu s členom 92(1), se lahko izključijo iz izračuna neto odprtih valutnih pozicij, če to dovolijo pristojni organi. Take pozicije so netrgovalne ali strukturne narave in vsaka sprememba pogojev njihove izključitve je predmet ločenega dovoljenja pristojnih organov. Enako se lahko pod istimi pogoji obravnavajo tudi pozicije institucije, povezane s postavkami, ki so ►C2 odbite ◄ že pri izračunu kapitala.

3. Institucija lahko pri izračunu neto odprtih pozicij v vsaki valuti in v zlatu uporabi pristop neto sedanje vrednosti, če institucija ta pristop uporablja dosledno.

4. Neto kratke in dolge pozicije v vsaki valuti, razen v valuti poročanja, ter neto dolga ali neto kratka pozicija v zlatu se preračunajo v valuto poročanja po trenutnih menjalnih tečajih. Nato se ločeno seštejejo, tako da dobimo seštevek neto kratkih pozicij oziroma seštevek neto dolgih pozicij. Večji od teh dveh seštevkov je skupna neto pozicija institucije v tujih valutah.

5. Institucije v kapitalskih zahtevah poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter zapletenostjo dejavnosti institucije na področju opcij.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz prvega pododstavka lahko pristojni organi še naprej uporabljajo veljavne nacionalne obravnave, če so jih uporabljali pred 31. decembrom 2013.

▼B

Člen 353

Valutno tveganje KNP

1. Za namene člena 352 se v zvezi s KNP upoštevajo dejanske pozicije KNP v tujih valutah.

2. Institucije se lahko glede poročanja pozicij v tujih valutah v KNP zanesejo na naslednje tretje osebe:

(a) depotno družbo KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje deponira pri tej depotni družbi;

(b) za druge KNP, družbo za upravljanje KNP, če izpolnjuje merila iz točke (a) člena 132(3).

Pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor.

3. Kadar institucija ne pozna pozicij v tujih valutah v KNP, se predpostavlja, da je KNP v tuje valute vlagal do največjega dovoljenega obsega v skladu z mandatom KNP, in institucije pri izračunavanju svoje kapitalske zahteve za valutno tveganje za pozicije iz trgovalne knjige upoštevajo največjo posredno izpostavljenost, ki bi jo lahko dosegle s pozicijami finančnega vzvoda v KNP. To storijo tako, da pozicijo v KNP sorazmerno povečajo do največje izpostavljenosti v postavke osnovnih naložb na podlagi mandata za vlaganje. Predpostavljena pozicija KNP v tuji valuti se obravnava kot ločena valuta v skladu z obravnavo naložb v zlatu, pod pogojem, da se skupna dolga pozicija, doda skupni dolgi odprti poziciji v tuji valuti, skupna kratka pozicija pa se doda skupni kratki odprti poziciji v tuji valuti, kadar je na voljo smer naložbe KNP. Pred izračunom med takimi pozicijami pobot ni dovoljen.

Člen 354

Tesno korelirane valute

1. Institucije lahko zagotovijo nižje kapitalske zahteve za pozicije v zadevnih tesno koreliranih valutah. Da sta dve valuti tesno korelirani, se šteje le, če je verjetnost izgube, izračunana na podlagi podatkov o dnevnih menjalnih tečajih za obdobje zadnjih treh ali petih let, pri enakih ali nasprotnih pozicijah v takšnih valutah v naslednjih 10 delovnih dneh, kar znaša 4 % ali manj vrednosti izravnane zadevne pozicije (vrednotene v valuti poročanja), vsaj 99 %, kadar se uporabi triletna opazovalna doba, in 95 %, kadar se uporabi petletna opazovalna doba. Kapitalska zahteva za izravnano pozicijo v dveh tesno soodvisnih valutah znaša 4 %, pomnoženo z vrednostjo izravnane pozicije.

▼B

2. Pri izračunavanju zahtev iz tega poglavja lahko institucije izključijo pozicije v valutah, ki so predmet pravno zavezujočega medvladnega sporazuma, da omejijo odstopanje v razmerju do drugih valut, ki jih pokriva isti sporazum. Institucije izračunajo svoje izravnane pozicije v takšnih valutah in jih podvržejo kapitalski zahtevi, ki ni nižja od polovice največjega dovoljenega odstopanja, določenega v ustreznem medvladnem sporazumu v zvezi z zadevnimi valutami.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov z navedbo valut, za katere je na voljo obravnava iz odstavka 1.

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prbega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Kapitalska zahteva za izravnane pozicije v valutah držav članic, ki sodelujejo v drugi fazi ekonomske in monetarne unije, se lahko izračuna kot 1,6 % vrednosti takšnih izravnanih pozicij.

5. Samo neizravnane pozicije v valutah, navedenih v tem členu, se vključijo v skupno neto odprto pozicijo v skladu s členom 352 (4).

6. Če je iz podatkov o dnevnih menjalnih tečajih za obdobje zadnjih treh ali petih let pri enakih ali nasprotnih pozicijah v dveh valutah v naslednjih 10 delovnih dneh razvidno, da sta ti dve valuti popolnoma pozitivno korelirani in da se institucija lahko vedno sooči z ničelnim razponom ponudbe in povpraševanja pri zadevnih poslih, lahko institucija z izrecnim dovoljenjem svojega pristojnega organa uporablja kapitalsko zahtevo 0 % do konca leta 2017.

POGLAVJE 4

Kapitalske zahteve za blagovno tveganje

Člen 355

Izbira metode za blagovno tveganje

Ob upoštevanju členov 356 do 358 institucije izračunajo kapitalske zahtevo za blagovno tveganje po eni od metod, ki so določene v členih 359, 360 ali 361.

▼B

Člen 356

Pomožno poslovanje z blagom

1. Institucije s pomožnim poslovanjem s kmetijskim blagom lahko določijo kapitalske zahteve za svojo stvarno zalogo blaga ob koncu vsakega leta za naslednje leto, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) v vsakem trenutku leta ima kapital za to tveganje, ki ni manjši od povprečne kapitalske zahteve za to tveganje, ocenjene na konzervativni podlagi za prihodnje leto;

(b) na konzervativni podlagi oceni pričakovano nestanovitnost za podatek, izračunan v skladu s točko (a);

(c) njena povprečna kapitalska zahteva za to tveganje ne presega 5 % njenega kapitala ali enega milijona eurov in, ob upoštevanju nestanovitnosti, ocenjene v skladu s točko (b), pričakovane najvišje kapitalske zahteve ne presegajo 6,5 % njenega kapitala;

(d) institucija redno spremlja, ali ocene, pripravljene v skladu s točkama (a) in (b), še vedno odražajo realnost.

2. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o uporabi možnosti iz odstavka 1.

Člen 357

Pozicije v blagu

1. Vsaka pozicija v blagu ali izvedenih finančnih instrumentih na blago se izrazi v standardni merski enoti. Promptna cena vsake vrste blaga se izrazi v valuti poročanja.

2. Za pozicije v zlatu ali izvedene finančne instrumente na zlato se šteje, da so predmet valutnega tveganja in se za namen izračunavanja blagovnega tveganja obravnavajo v skladu s poglavjem 3 ali 5, kakor je ustrezno.

3. Za namen člena 360 (1) je neto pozicija institucije v vsakem blagu presežek njenih dolgih pozicij nad njenimi kratkimi pozicijami, ali obratno, v istem blagu ter identičnih terminskih pogodbah na blago, opcijah in nakupnih bonih. Izvedeni finančni instrumenti se v skladu z določbami člena 358 obravnavajo kot pozicije v osnovnem blagu.

4. Za namene izračuna pozicije v blagu se naslednje pozicije obravnavajo kot pozicije v istem blagu:

▼B

(a) pozicije v različnih podkategorijah blaga v primerih, ko so te podkategorije medsebojno zamenljive;

(b) pozicije v podobnem blagu, če gre za skoraj enake nadomestke in kadar je minimalno korelacijo 0,9 med spremembami cene mogoče jasno ugotoviti v obdobju najmanj enega leta.

Člen 358

Posebni instrumenti

1. Terminske pogodbe na blago in terminski dogovori o nakupu ali prodaji posameznega blaga se v sistem merjenja vključijo kot hipotetični zneski v obliki standardne merske enote in se jim pripiše zapadlost glede na datum poravnave.

2. Blagovne zamenjave, pri katerih je ena stran posla fiksna cena in druga trenutna tržna cena, se obravnavajo kot serija pozicij, ki je enaka hipotetičnemu znesku pogodbe, pri čemer po potrebi ena pozicija ustreza posameznemu plačilu v okviru zamenjave ter se razporedi v razrede zapadlosti iz člena 359 (1). Pozicije so dolge pozicije, če institucija plačuje fiksno ceno in prejema spremenljivo ceno, ter kratke pozicije, če institucija prejema fiksno ceno in plačuje spremenljivo ceno. O blagovnih zamenjavah, kjer sta strani posla v različnem blagu, se pri pristopu lestvice zapadlosti poroča v ustrezni poročevalni lestvici.

3. Opcije in nakupni boni za blago ali izvedene finančne instrumente na blago se obravnavajo, kot če bi bili pozicije, katerih vrednost je enaka znesku osnove, na katero se opcija nanaša, pomnoženemu z njegovo delto za namene tega poglavja. Slednje pozicije se lahko pobotajo s katerimi koli nasprotnimi pozicijami v identičnem osnovnem blagu ali izvedenem finančnem instrumentu na blago. Uporabljena delta je delta zadevne borze. Institucija lahko za opcije OTC ali kadar delta zadevne borze ni na voljo, sama izračuna delto z uporabo ustreznega modela, če ima za to dovoljenje pristojnih organov. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.

Institucije v kapitalskih zahtevah poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter zapletenostjo dejavnosti institucije na področju opcij.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz prvega pododstavka lahko pristojni organi še naprej uporabljajo veljavne nacionalne obravnave, če so jih uporabljali pred 31. decembrom 2013.

5. Kadar je institucija nekaj od naslednjega, vključi zadevno blago v izračun svoje kapitalske zahteve za blagovno tveganje:

(a) prenosnik blaga ali zajamčenih pravic v zvezi s pravico na blago v okviru pogodbe o začasni prodaji;

(b) posojevalec blaga v okviru dogovora o izposoji blaga.

Člen 359

Pristop lestvice zapadlosti

1. Institucija za vsako blago uporabi ločeno lestvico zapadlosti v skladu z razpredelnico 1. Vse pozicije v zadevnem blagu se razporedijo v ustrezne razrede zapadlosti. Stvarne zaloge se razporedijo v prvi razred zapadlosti od 0 ter do največ vključno 1 mesec.

Razpredelnica 1

Razred zapadlosti (1)	Stopnja razmika (v %) (2)
0 ≤ 1 meseca	1,50
> 1 ≤ 3 mesecev	1,50
> 3 ≤ 6 mesecev	1,50
> 6 ≤ 12 mesecev	1,50
> 1 ≤ 2 let	1,50
> 2 ≤ 3 let	1,50
> 3 let	1,50

2. Pozicije v istem blagu se lahko izravnajo in razporedijo v ustrezne razrede zapadlosti na neto podlagi, in sicer če gre za:

(a) pozicije v pogodbah z istim dnevom zapadlosti;

(b) pozicije v pogodbah, ki zapadejo v razmaku največ 10 dni, če se s pogodbami trguje na trgih z dnevnimi datumi izročitve.

▼B

3. Institucija nato izračuna vsoto dolgih pozicij in vsoto kratkih pozicij v vsakem razredu zapadlosti. Znesek prvih, ki so izravnane s slednjimi v določenem razredu zapadlosti, so izravnane pozicije zadevnega razreda, medtem ko je preostala dolga ali kratka pozicija neizravnana pozicija tega razreda.

4. Tisti del neizravnane dolge pozicije za določen razred zapadlosti, ki se izravna z neizravnano kratko pozicijo, ali obratno, v naslednjem razredu zapadlosti, je izravnana pozicija med dvema razredoma zapadlosti. Tisti del neizravnane dolge ali neizravnane kratke pozicije, ki ga ni mogoče tako izravnati, je neizravnana pozicija.

5. Kapitalska zahteva institucije za vsako blago se izračuna na podlagi ustrezne lestvice zapadlosti kot vsota naslednjega:

(a) vsote izravnanih dolgih in kratkih pozicij, pomnožene z ustrezno stopnjo razmika, kot je navedena v drugem stolpcu razpredelnice 1 za vsak razred zapadlosti, in s promptno ceno za blago;

(b) izravnane pozicije med dvema razredoma zapadlosti za vsak razred zapadlosti, v katerega se prenese neizravnan položaj, pomnožene z 0,6 %, ki je stopnja prenosa, in s promptno ceno za blago;

(c) preostalih neizravnanih pozicij, pomnoženih s 15 %, ki je končna stopnja, in s promptno ceno za blago.

6. Skupna kapitalska zahteva institucije za blagovno tveganje se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev, izračunanih za vsako blago v skladu z odstavkom 5.

Člen 360

Poenostavljeni pristop

1. Kapitalska zahteva institucije za vsako blago se izračuna kot vsota naslednjega:

(a) 15 % neto pozicije, dolge ali kratke, pomnožene s promptno ceno za blago;

(b) 3 % bruto pozicije, vsota dolge in kratke, pomnožene s promptno ceno za blago.

2. Skupna kapitalska zahteva institucije za blagovno tveganje se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev, izračunanih za vsako blago v skladu z odstavkom 1.

▼B

Člen 361

Razširjeni pristop lestvice zapadlosti

Institucije lahko namesto tistih iz člena 359 uporabijo najmanjšo stopnjo razmika, stopnjo prenosa in končno stopnjo, določene v naslednji razpredelnici 2, če institucije:

(a) v velikem obsegu poslujejo z blagom na debelo;

(b) imajo ustrezno razpršen portfelj v blagu;

(c) še ne morejo uporabljati notranjih modelov za namen izračuna kapitalske zahteve za blagovno tveganje.

Razpredelnica 2

	Plemenite kovine (razen zlata)	Navadne kovine	Kmetijski proizvodi	Drugo, vključno z energetskimi proizvodi
Stopnja razpona (v %)	1,0	1,2	1,5	1,5
Stopnja prenosa (v %)	0,3	0,5	0,6	0,6
Končna stopnja (v %)	8	10	12	15

Institucije svoje pristojne organe uradno obvestijo o uporabi tega člena skupaj z dokazom o svojih naporih za uvedbo notranjega modela za namen izračuna kapitalske zahteve za blagovno tveganje.

POGLAVJE 5

Uporaba notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev

Oddelek 1

Dovoljenje in kapitalske zahteve

Člen 362

Posebno in splošno tveganje

Pozicijsko tveganje za dolžniški instrument ali lastniški instrument ali iz njiju izveden finančni instrument, s katerimi se trguje na borzi, se lahko za namene tega poglavja razdeli na dva sestavna dela. Prvi je njegovo posebno tveganje in obsega tveganje spremembe cene zadevnega instrumenta zaradi dejavnikov, ki so povezani z njegovim izdajateljem ali, v primeru izvedenega finančnega instrumenta, z izdajateljem osnovnega instrumenta. Sestavni del, ki predstavlja splošno tveganje, obsega tveganje spremembe cene instrumenta zaradi spremembe ravni obrestnih mer (v primeru dolžniškega instrumenta ali izvedenega dolžniškega finančnega instrumenta, s katerima se trguje na borzi) ali obsežen cenovni premik na trgu lastniških instrumentov, ki ni povezan z nobenimi posebnimi značilnostmi posameznih vrednostnih papirjev (v primeru lastniškega instrumenta ali izvedenega lastniškega finančnega instrumenta).

▼B

Člen 363

Dovoljenje za uporabo notranjih modelov

1. Potem ko pristojni organi preverijo, ali institucija izpolnjuje zahteve iz oddelkov 2, 3 in 4, kakor je ustrezno, izdajo institucijam dovoljenje za izračun njihovih kapitalskih zahtev za eno ali več od naslednjih kategorij tveganja z uporabo njihovih notranjih modelov namesto metod iz poglavij od 2 do 4 ali v kombinaciji z njimi:

(a) splošno tveganje lastniških instrumentov;

(b) posebno tveganje lastniških instrumentov;

(c) splošno tveganje dolžniških instrumentov;

(d) posebno tveganje dolžniških instrumentov;

(e) valutno tveganje;

(f) blagovno tveganje.

2. Za kategorije tveganja, za katere instituciji ni bilo izdano dovoljenje iz odstavka 1 za uporabo njenih notranjih modelov, institucija nadaljuje z izračunavanjem kapitalskih zahtev v skladu s poglavji 2, 3 in 4, kot je ustrezno. Dovoljenje pristojnih organov za uporabo notranjih modelov se zahteva za vsako kategorijo tveganja, izda pa se le, če notranji model zajema pomemben delež pozicij iz določenih kategorij tveganja.

3. Pomembne spremembe pri uporabi notranjih modelov, za katere je institucija dobila dovoljenje za uporabo, razširitev uporabe notranjih modelov, za katere je institucija dobila dovoljenje za uporabo, zlasti na dodatne kategorije tveganja, in prvotni izračun stresne tvegane vrednosti v skladu s členom 365(2) zahtevajo ločeno dovoljenje pristojnih organov.

Institucije pristojne organe uradno obvestijo o vseh drugih razširitvah in spremembah uporabe teh notranjih modelov, za katere je institucija dobila dovoljenje za uporabo.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb pri uporabi notranjih modelov;

(b) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi institucijam dovolijo uporabo notranjih modelov;

(c) pogoje, pod katerimi se delež pozicij, zajetih v notranjem modelu znotraj kategorije tveganja, šteje za "pomembnega", kot je navedeno v odstavku 2.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 364

Kapitalske zahteve pri uporabi notranjih modelov

1. Vsaka institucija, ki uporablja notranji model, poleg kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s poglavji 2, 3 in 4 za tiste kategorije tveganja, za katere dovoljenje za uporabo notranjega modela ni bilo izdano, izpolni kapitalsko zahtevo, izraženo kot vsota točk (a) in (b):

(a) večje izmed naslednjih vrednosti:

(i) njene tvegane vrednosti (VaR) za prejšnji dan, izračunane v skladu s členom 365(1) (VaR_{t-1});

(ii) povprečja dnevnih tveganih vrednosti, izračunanih v skladu s členom 365(1) za vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (VaR_{avg}), pomnoženega z multiplikatorjem (mc) v skladu s členom 366;

(b) večje izmed naslednjih vrednosti:

(i) njene najnovejše razpoložljive stresne tvegane vrednosti, izračunane v skladu s členom 365(2) ($sVaR_{t-1}$); in

(ii) povprečja stresnih tveganih vrednosti, izračunanih na način in v skladu s pogostostjo iz člena 365(2), v prejšnjih 60 delovnih dnevih ($sVaR_{avg}$), pomnoženega z multiplikatorjem (ms) v skladu s členom 366.

2. Institucije, ki za izračun svoje kapitalske zahteve za posebno tveganje dolžniških instrumentov uporabljajo notranji model, izpolnijo dodatno kapitalsko zahtevo, izraženo kot vsota točk (a) in (b):

(a) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s členoma 337 in 338, za posebno tveganje pozicij v listinjenju in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila v trgovalni knjigi, z izjemo tistih, ki so vključena v kapitalsko zahtevo za posebno tveganje trgovalnega portfelja s korelacijo v skladu z oddelkom 5 in po potrebi v kapitalsko zahtevo za posebno tveganje v skladu z oddelkom 6 poglavja 2, za tiste pozicije v KNP, za katere niso izpolnjeni niti pogoji iz člena 350 (1) niti pogoji iz člena 350 (2);

▼B

(b) večje izmed:

(i) najnovejše vrednosti tveganja za presežno tveganje neplačila in migracije, izračunane v skladu z oddelkom 3;

(ii) povprečja te vrednosti v zadnjih 12 tednih.

3. Institucije s trgovalnim portfeljem s korelacijo, ki izpolnjuje zahteve iz člena 338 (1) do (3), lahko sklenejo, da bodo izpolnile kapitalsko zahtevo na podlagi člena 377 in ne člena 338 (4), izračunano kot večje od naslednjega:

(a) najnovejše vrednosti tveganja za trgovalni portfelj s korelacijo, izračunane v skladu z oddelkom 5;

(b) povprečja te vrednosti v zadnjih 12 tednih;

(c) 8 % kapitalske zahteve, ki bi bila v času izračuna najnovejše vrednosti tveganja iz točke (a) izračunana v skladu s členom 338(4), za vse tiste pozicije, ki so vključene v notranji model za trgovalni portfelj s korelacijo.

Oddelek 2

Splošne zahteve

Člen 365

Izračun tvegane vrednosti (VaR) in stresne tvegane vrednosti

1. Izračun tvegane vrednosti iz člena 364 je predmet naslednjih zahtev:

(a) dnevnega izračunavanja tvegane vrednosti;

(b) 99 % enostranskega intervala zaupanja;

(c) 10-dnevnega obdobja posedovanja;

(d) najmanj enoletnega efektivnega obdobja opazovanja preteklih dogodkov, razen če je krajše obdobje opazovanja upravičeno zaradi znatnega povečanja nestanovitnosti cen;

(e) najmanj mesečnih posodobitev podatkovnih nizov.

Institucija lahko uporabi tvegane vrednosti, izračunane v skladu z obdobji posedovanja, krajšimi od 10 dni, prilagojene navzgor na obdobje 10 dni z ustrezno metodologijo, ki se redno pregleduje.

▼B

2. Poleg tega institucija vsaj tedensko izračuna "stresno tvegano vrednost" trenutnega portfelja v skladu z zahtevami iz prvega odstavka, pri čemer so vhodni podatki modela tvegane vrednosti umerjeni na pretekle podatke iz nepretrganega 12-mesečnega obdobja resnega finančnega stresa, ki zadeva portfelj institucije. Izbira takšnih preteklih podatkov je predmet vsaj letnega pregleda s strani institucije, ki o izidu uradno obvesti pristojne organe. EBA spremlja različne prakse za izračunavanje stresne tvegane vrednosti in v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 pripravi smernice glede takšnih praks.

Člen 366

Regulatorno testiranje za nazaj in multiplikatorji

1. Rezultati izračunov iz člena 365 se prilagodijo navzgor z multiplikatorjema (m_c) in (m_s).

2. Vsak od multiplikatorjev (m_c) in (m_s) je vsota najmanj 3 ter prištevka med 0 in 1 v skladu z razpredelnico 1. Prištevek je odvisen od števila preseganj za zadnjih 250 delovnih dni, ugotovljenih s testiranjem tvegane vrednosti za nazaj, ki ga opravi institucija, kot je določeno v členu 365(1).

Razpredelnica 1

Število preseganj	Prištevek
Manj kot 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 ali več	1,00

3. Institucije dnevno štejejo preseganja na podlagi testiranj za nazaj na podlagi hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja. Preseganje je enodnevna sprememba vrednosti portfelja, ki preseže ustrezno enodnevno tvegano vrednost, izračunano z modelom institucije. Za namen določitve prištevka se število preseganj oceni vsaj četrtletno in je enako višjemu od števila preseganj na podlagi hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja.

Testiranje za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in njegovo vrednostjo ob koncu naslednjega dne ob predpostavki, da ostanejo pozicije nespremenjene.

Testiranje za nazaj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in njegovo dejansko vrednostjo ob koncu naslednjega dne, zmanjšano za provizije, opravnine in neto prihodek od obresti.

▼B

4. Pristojni organi lahko v posameznih primerih omejijo prištevek na tistega, ki je posledica preseganj na podlagi hipotetičnih sprememb, kadar število preseganj na podlagi dejanskih sprememb ni posledica pomanjkljivosti notranjega modela.

5. Da se pristojnim organom omogoči redno spremljanje ustreznosti multiplikatorjev, institucije nemudoma in v vsakem primeru najkasneje v petih delovnih dneh uradno obvestijo pristojne organe o preseganjih, ki so posledica njihovega programa testiranja za nazaj.

Člen 367

Zahteve glede merjenja tveganja

1. Vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje, blagovno tveganje in vsak notranji model za trgovanje s korelacijami izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) model natančno zajame vsa pomembna cenovna tveganja;

(b) model zajame zadostno število dejavnikov tveganja, odvisno od stopnje aktivnosti institucije na zadevnih trgih. Če je dejavnik tveganja vključen v cenovni model institucije, ne pa tudi v model za merjenje tveganja, mora institucija utemeljiti to izpustitev pristojnemu organu. Model za merjenje tveganja zajame nelinearnosti za opcije in druge produkte ter korelacijsko tveganje in tveganje osnove. Kadar se za dejavnike tveganja uporabljajo približki, ti izkazujejo zanesljivost za dejansko pozicijo, ki jo je banka posedovala v preteklosti.

2. Vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje ali blagovno tveganje, izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) model vključuje niz dejavnikov tveganja, ki ustrezajo obrestnim meram v vsaki valuti, v kateri ima institucija obrestno občutljive bilančne ali zunajbilančne pozicije. Institucija pripravi modele krivulj donosa na podlagi enega od splošno sprejetih pristopov. Za pomembne izpostavljenosti obrestnemu tveganju v pomembnih valutah in na glavnih trgih se krivulja donosa razdeli na najmanj šest razredov zapadlosti tako, da zajame spremembe nihanja obrestnih mer vzdolž krivulje donosa. Model zajame tudi tveganje ne popolnoma koreliranih gibanj med različnimi krivuljami donosa;

▼B

(b) model vključuje dejavnike tveganja, ki se nanašajo na zlato in posamezne tuje valute, v katerih so denominirane pozicije institucije. Za KNP se upoštevajo dejanske pozicije KNP v tujih valutah. Institucije se lahko zanesejo na poročanje tretje osebe o pozicijah KNP v tujih valutah, kadar se ustrezno zagotovi točnost navedenega poročila. Če institucija ne pozna pozicij KNP v tujih valutah, se ta pozicija izloči in obravnava v skladu s členom 353 (3);

(c) model uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsak trg lastniških instrumentov, na katerem ima institucija pomembne pozicije;

(d) model uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsako blago, v katerem ima institucija pomembne pozicije. Model zajema tudi tveganje ne popolnoma koreliranih gibanj med podobnim, toda ne identičnim blagom, in izpostavljenost spremembam terminskih cen zaradi neusklajenih zapadlosti. Upošteva tudi značilnosti trga, predvsem datume izročitve in možnosti, ki jih imajo trgovci na voljo za zapiranje pozicij;

(e) notranji model institucije konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen na podlagi realističnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se uporabijo samo, kadar so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

3. Institucije lahko v vsakem notranjem modelu za namene tega poglavja uporabljajo empirične korelacije v kategorijah tveganja in med njimi samo, če je pristop institucije za merjenje korelacij zanesljiv in se izvaja dosledno.

Člen 368

Kvalitativne zahteve

1. Vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja, je konceptualno zanesljiv in se izvaja dosledno ter zlasti izpolnjuje vse naslednje kvalitativne zahteve:

(a) vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje ali blagovno tveganje, je tesno vključen v vsakodnevni proces institucije za upravljanje tveganj in služi kot podlaga za poročanje višjemu vodstvu o izpostavljenosti tveganju;

(b) institucija ima enoto za nadzor tveganj, ki je neodvisna od enot za trgovanje in poroča neposredno višjemu vodstvu. Ta enota je odgovorna za oblikovanje in izvajanje vsakega notranjega modela, ki se uporablja za namene tega poglavja. Enota izvede izhodiščno in redno ►C2 validacijo ◄ vsakega notranjega modela, ki se uporablja za namene tega poglavja, in je odgovorna za celotni sistem upravljanja tveganj. Enota pripravlja in analizira dnevna poročila

▼B

o rezultatih notranjega modela, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in blagovno tveganje, ter o ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti glede trgovalnih limitov;

(c) upravljalni organ in višje vodstvo institucije aktivno sodelujeta v procesu nadzora tveganj, dnevna poročila, ki jih pripravi enota za nadzor tveganj, pa pregledujejo vodilni delavci, ki imajo ustrezna pooblastila za zmanjšanje tako pozicij posameznih trgovcev kot tudi celotne izpostavljenosti institucije tveganju;

(d) institucija ima zadostno število zaposlenih, ki so ustrezno usposobljeni za uporabo izpopolnjenih notranjih modelov, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja, na področju trgovanja, nadzora tveganja, revidiranja in zalednih služb;

(e) institucija ima vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z dokumentiranim nizom notranjih politik in kontrol v zvezi s celotnim delovanjem njenih notranjih modelov, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja;

(f) vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja, ima zanesljive dokaze o zadostni stopnji natančnosti pri merjenju tveganj v preteklosti;

(g) institucija pogosto izvaja strog program stresnega testiranja, vključno s povratnimi stresnimi testi, ki zajema vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja; rezultate teh stresnih testov pregleda višje vodstvo ter se odražajo v politikah in limitih, ki jih ti določijo. Ta postopek se nanaša zlasti na nelikvidnost trgov v stresnih tržnih pogojih, tveganje koncentracije, enosmerne trge, tveganje nepričakovanih dogodkov in tveganje skokovitega naraščanja neplačil, nelinearnost produktov, pozicije, ki se jih ne izplača izvršiti, pozicije, ki so predmet velikega cenovnega razkoraka in druga tveganja, ki morebiti niso ustrezno zajeta z notranjimi modeli. Uporabljeni šoki odražajo naravo portfeljev in čas, ki bi bil potreben za vzpostavitev varovanja tveganj ali njihovo upravljanje v težkih tržnih pogojih;

(h) institucija kot del svojega rednega postopka notranjega revidiranja izvede neodvisen pregled svojih notranjih modelov, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja.

2. Pregled iz točke (h) odstavka 1 vključuje dejavnosti trgovalnih enot in neodvisnih enot za nadzor tveganj. Najmanj enkrat na leto institucija opravi pregled svojega celotnega postopka za obvladovanje tveganj. Pregled vključuje naslednje:

(a) ustreznost dokumentacije sistema in postopka za obvladovanje tveganj ter organizacije enote za nadzor tveganj;

▼B

(b) vključenost meritev tveganja v dnevno upravljanje tveganj in celovitost sistema obveščanja vodstva;

(c) proces, ki ga institucija uporablja za odobravanje cenovnih modelov in sistemov vrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v trgovalni enoti in zaledni službi;

(d) obseg tveganj, ki jih zajame model za merjenje tveganj, in ►C2 validacijo ◄ vseh večjih sprememb v procesu merjenja tveganj;

(e) točnost in popolnost podatkov o pozicijah, točnost in ustreznost predpostavk glede nestanovitnosti in korelacij ter točnost izračunov vrednotenja in občutljivosti na tveganje;

(f) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, ki se uporabljajo za delovanje notranjih modelov, vključno z neodvisnostjo takih virov podatkov;

(g) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno testiranja za nazaj in se izvede, da se oceni točnost modela.

3. Z razvojem tehnik in najboljših praks institucije uporabijo te nove tehnike in prakse v vsakem notranjem modelu, ki se uporablja za namene tega poglavja.

Člen 369

▼C2

Notranja validacija

▼B

1. Institucije imajo vzpostavljene postopke za zagotovitev, da so bili vsi njihovi notranji modeli, ki se uporabljajo za namene iz tega poglavja, ustrezno ovrednoteni s strani primerno kvalificiranih oseb, neodvisno od postopka njihovega oblikovanja, da se zagotovi, da so konceptualno zanesljivi in zadostno zajamejo vsa pomembna tveganja. ►C2 Validacija ◄ se izvede v izhodišču, ko se notranji model oblikuje, in ob uvedbi vseh večjih sprememb notranjega modela. ►C2 Validacija ◄ se izvaja tudi periodično, vendar zlasti, kadar pride do večjih strukturnih sprememb na trgu ali sprememb sestave portfelja, zaradi česar notranji model lahko ne bi bil več ustrezen. Z razvojem tehnik in najboljših praks institucije uporabijo te nove tehnike in prakse. Potrjevanje notranjih modelov ni omejeno na testiranje za nazaj, ampak vključuje najmanj tudi naslednje:

(a) teste, ki dokazujejo, da so vse predpostavke v zvezi z notranjim modelom ustrezne in ne podcenjujejo ali precenjujejo tveganja;

(b) poleg regulatornih programov testiranja za nazaj institucije izvajajo lastne teste za ►C2 validacijo ◄ notranjega modela, vključno s testiranjem za nazaj v zvezi s tveganji in strukturami svojih portfeljev;

▼B

(c) uporabo hipotetičnih portfeljev za zagotovitev, da je notranji model zmožen upoštevati posebne strukturne okoliščine, ki lahko nastanejo, na primer večje tveganje osnove in tveganje koncentracije.

2. Institucija izvaja testiranje za nazaj na podlagi dejanskih in hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja.

Oddelek 3

Posebne zahteve za modeliranje posebnega tveganja

Člen 370

Zahteve za modeliranje posebnega tveganja

Notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje, in notranji model za trgovanje s korelacijami izpolnjujeta naslednje dodatne zahteve:

(a) pojasnjujeta preteklo spremenljivost cen v portfelju;

(b) zajameta koncentracijo v smislu velikosti portfelja in sprememb njegove sestave;

(c) ustrezno delujeta v neugodnem okolju;

(d) ovrednotena sta s testiranjem za nazaj, katerega namen je oceniti, če je posebno tveganje zajeto natančno. Če institucija tako testiranje za nazaj izvaja na podlagi ustreznih podportfeljev, je izbira teh dosledna;

(e) zajameta idiosinkratično osnovno tveganje, še zlasti, da sta občutljiva na pomembne značilne razlike med pozicijami, ki so si podobne, vendar niso identične;

(f) zajameta tveganje nepričakovanih dogodkov.

Člen 371

Izključitve iz modelov posebnega tveganja

1. Institucija se lahko odloči, da iz izračuna svoje kapitalske zahteve za posebno tveganje z uporabo notranjega modela izključi tiste pozicije, za katere izpolnjuje kapitalsko zahtevo za posebno tveganje v skladu s členom 332 (1)(e) ali členom 337, razen pozicij, za katere se uporablja pristop iz člena 377.

2. Institucija se lahko odloči, da v svojem notranjem modelu ne zajame tveganj neplačila in migracije za dolžniške instrumente, s katerimi se trguje na borzi, kadar ta tveganja zajame z izpolnjevanjem zahtev iz oddelka 4.

▼B

Oddelek 4

Notranji model za presežno tveganje neplačila in migracije

Člen 372

Zahteva za uporabo notranjega modela IRC

Institucija, ki za izračunavanje kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, uporablja notranji model, ima vzpostavljen tudi notranji model za presežno tveganje neplačila in migracije (v nadaljevanju besedila: notranji model IRC), da zajame tveganja neplačila in migracije svojih pozicij v trgovalni knjigi, ki presežejo tveganja, zajeta v tvegani vrednosti iz člena 365(1). Institucija dokaže, da njen notranji model izpolnjuje naslednje standarde ob predpostavki, da se raven tveganja ne spreminja, in se po potrebi prilagaja zaradi upoštevanja vpliva likvidnosti, koncentracij, zavarovanja in izbirnosti:

(a) notranji model zagotavlja smiselno razlikovanje tveganja ter natančne in dosledne ocene presežnega tveganja neplačila in migracije;

(b) ocene potencialnih izgub, pridobljene na podlagi notranjega modela, imajo ključno vlogo pri upravljanju tveganj institucije;

(c) tržni podatki in podatki o pozicijah, ki se uporabljajo za notranji model, so posodobljeni in ustrezno ocenjeni z vidika kakovosti;

(d) zahteve v členih 367 (3), 368, 369 (1) in 370 (b), (c), (e) in (f) so izpolnjene.

EBA objavi smernice za zahteve iz členov 373 do 376.

Člen 373

Področje uporabe notranjega modela IRC

Notranji model IRC zajame vse pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve za posebno obrestno tveganje, vključno s tistimi, ki so predmet 0 % kapitalske zahteve za posebno tveganje v skladu s členom 336, vendar ne zajame pozicij v listinjenju in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila.

Institucija se lahko odloči, če ima za to dovoljenje pristojnih organov, za dosledno vključevanje vseh pozicij v lastniških instrumentih, ki kotirajo na borzi, in pozicij v izvedenih finančnih instrumentih na lastniški instrument, ki kotira na borzi. Dovoljenje se izda, če je takšna vključitev skladna z načinom, kako institucija notranje meri in obvladuje tveganje.

▼B

Člen 374

Parametri notranjega modela IRC

1. Institucije uporabijo notranji model za izračun števila, ki meri izgube zaradi neplačila ali migracije notranjih ali zunanjih bonitetnih ocen pri 99,9 % intervalu zaupanja v časovnem obdobju enega leta. Institucije to število izračunajo vsaj tedensko.

2. Predpostavke o korelaciji so podprte z analizo objektivnih podatkov v konceptualno zanesljivem okviru. Notranji model ustrezno odraža koncentracije izdajateljev. Odražajo se tudi koncentracije, ki lahko nastanejo znotraj razredov produktov in med njimi v stresnih pogojih.

3. Notranji model IRC odraža vpliv korelacij med dogodki neplačila in dogodki migracije. Ne odraža pa vpliva razlikovanja med dogodki neplačila in dogodki migracije na eni strani ter drugimi dejavniki tveganja na drugi strani.

4. Notranji model temelji na predpostavki, da se stopnja tveganja v časovnem obdobju enega leta ne spreminja, kar pomeni, da se dane posamezne pozicije v trgovalni knjigi ali nizi pozicij, ki so bili v obdobju likvidnosti predmet neplačila ali migracije, ob koncu njihovega obdobja likvidnosti ponovno uravnotežijo, da dosežejo izhodiščno stopnjo tveganja. Alternativno se lahko institucija odloči tudi za dosledno uporabo predpostavke o enoletni konstantni poziciji.

5. Obdobja likvidnosti se določijo v skladu s časom, potrebnim za prodajo pozicije ali za zavarovanje vseh pomembnih relevantnih cenovnih tveganj v stresnih tržnih razmerah, ob posebnem upoštevanju velikosti pozicije. Obdobja likvidnosti odražajo dejansko prakso in izkušnje v obdobjih tako sistematičnih kot idiosinkratičnih težkih razmer. Obdobje likvidnosti se meri na podlagi konzervativnih predpostavk in je dovolj dolgo, da dejanje prodaje ali varovanja samo po sebi ne bi bistveno vplivalo na ceno, po kateri bi bila prodaja ali varovanje izvršena.

6. Pri določitvi ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali niz pozicij se upošteva trimesečne spodnji prag.

7. Določitev ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali niz pozicij upošteva notranje politike institucije v zvezi s prilagoditvami vrednotenja in upravljanjem zastaranih pozicij. Kadar institucija določi obdobja likvidnosti za nize pozicij in ne za posamezne pozicije, so merila za določitev nizov pozicij opredeljena tako, da smiselno odražajo razlike v njihovi likvidnosti. Obdobja likvidnosti so daljša za pozicije, ki so koncentrirane, kar odraža daljše obdobje, potrebno za unovčenje takih pozicij. Obdobje likvidnosti za osnovne izpostavljenosti, ki jih banka namerava listiniti, odraža čas za zbiranje, prodajo in listinjenje sredstev ali za varovanje pomembnih dejavnikov tveganja v stresnih tržnih pogojih.

▼B

Člen 375

Priznanje varovanj v notranjem modelu IRC

1. Varovanja se lahko vključijo v notranji model institucije za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije. Pozicije se lahko pobotajo, če se dolge in kratke pozicije nanašajo na isti finančni instrument. Učinke varovanja ali razpršitve, povezane z dolgimi in kratkimi pozicijami, ki vključujejo različne instrumente ali različne vrednostne papirje istega dolžnika, ter dolgimi in kratkimi pozicijami v različnih izdajateljih, se lahko prizna samo z izrecnim modeliranjem bruto dolgih in kratkih pozicij v različnih instrumentih. Institucije odražajo učinek pomembnih tveganj, ki bi se lahko pojavila v intervalu med zapadlostjo zavarovanja in obdobjem likvidnosti, ter tudi možnost pomembnih tveganj osnove v strategijah varovanja po produktu, statusu nadrejenosti v strukturi kapitala, notranji ali zunanji bonitetni oceni, zapadlosti, letniku in drugih razlikah v instrumentih. Institucija upošteva varovanje samo, če ga je mogoče ohraniti tudi v primeru, ko se dolžnik sooča z možnostjo nastopa kreditnega ali podobnega dogodka, ki bi sprožil varovanje.

2. Za pozicije, ki so varovane prek dinamičnih strategij varovanja, se lahko prizna ponovno uravnoteženje varovanja v obdobju likvidnosti varovane pozicije, če institucija:

(a) dosledno modelira ponovno uravnoteženje varovanja na ustreznem nizu pozicij v trgovalni knjigi;

(b) dokaže, da vključitev ponovnega uravnoteženja pomeni boljše merjenje tveganja;

(c) dokaže, da so trgi za instrumente, ki služijo kot varovanja, dovolj likvidni, da omogočajo tako ponovno uravnoteženje celo v stresnih obdobjih. Vsa preostala tveganja, ki so posledica dinamičnih strategij varovanja, se odražajo v kapitalski zahtevi.

Člen 376

Posebne zahteve za notranji model IRC

1. Notranji model za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije odraža nelinearen vpliv opcij, strukturiranih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in drugih pozicij s pomembnim nelinearnim gibanjem v zvezi s spremembami cene. Institucija tudi ustrezno upošteva obseg modelskega tveganja ter je sestavni del vrednotenja in ocenjevanja cenovnih tveganj, povezanih s takšnimi produkti.

2. Notranji model temelji na objektivnih in posodobljenih podatkih.

▼B

3. Kot del neodvisnega pregledovanja in ►C2 validacije ◄ njihovih notranjih modelov, ki se uporabljajo za namene tega poglavja, tudi za namen sistema merjenja tveganja, institucija zlasti stori vse naslednje:

(a) ovrednoti, da je njen pristop modeliranja za korelacije in spremembe cen ustrezen za njen portfelj, vključno z izbiro in utežmi dejavnikov sistematičnega tveganja;

(b) izvede več različnih stresnih testov, vključno z analizo občutljivosti in analizo scenarijev, da oceni kvalitativno in kvantitativno sprejemljivost notranjega modela, zlasti glede obravnave koncentracij. Takšni testi niso omejeni na sklop preteklih dogodkov;

(c) uporabi ustrezno kvantitativno ►C2 validacijo ◄, ki vključuje primerna notranja merila za modeliranje.

4. Notranji model je skladen z notranjimi metodologijami institucije za upravljanje tveganj za ugotavljanje, merjenje in obvladovanje tveganj v zvezi s trgovanjem.

5. Institucije dokumentirajo svoje notranje modele tako, da so pristojnim organom njihove predpostavke glede korelacij in druge predpostavke v zvezi z modeliranjem jasno razvidne.

6. Notranji model konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen, na podlagi realnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

Oddelek 5

Notranji model za trgovanje s korelacijo

Člen 377

Zahteve za notranji model za trgovanje s korelacijo

1. Pristojni organi izdajo dovoljenje za uporabo notranjega modela za kapitalsko zahtevo za trgovalni portfelj s korelacijo namesto kapitalske zahteve v skladu s členom 338 institucijam, ki jim je dovoljena uporaba notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov ter izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 do 6 tega člena in iz členov 367(1) in (3), 368, 369 (1) in 370(a), (b), (c), (e) in (f).

▼B

2. Institucije uporabijo ta notranji model za izračun števila, ki ustrezno meri vsa cenovna tveganja pri 99,9 % intervalu zaupanja v časovnem obdobju enega leta, ob predpostavki, da se nivo tveganja ne spreminja in se po potrebi prilagaja zaradi upoštevanja vpliva likvidnosti, koncentracij, varovanja in izbirnosti. Institucije to število izračunajo vsaj tedensko.

3. Model iz odstavka 1 ustrezno zajame naslednja tveganja:

(a) kumulativno tveganje zaradi večih neplačil, vključno z različno razporeditvijo neplačil, pri tranširanih produktih;

(b) tveganje kreditnega razmika, vključno z učinki game in navzkrižne game;

(c) nestanovitnost implicitnih korelacij, vključno z navzkrižnim učinkom med razmiki in korelacijami;

(d) tveganje osnove, ki vključuje oboje od naslednjega:

(i) osnovo med razmikom indeksa in tistih posameznih izpostavljenosti, ki ga sestavljajo;

(ii) osnovo med implicirano korelacijo indeksa in tistih portfeljev, ki so posebej prilagojeni;

(e) nestanovitnost stopnje poplačljivosti, saj je povezana z možnostjo, da stopnje poplačljivosti vplivajo na ceno tranš;

(f) če celotna mera tveganja vključuje učinke iz naslova dinamičnega varovanja, tveganje negativnih učinkov pri varovanju in morebitne stroške za ponovno uravnoteženje takšnih varovanj;

(g) vsa druga pomembna cenovna tveganja pozicij v trgovalnem portfelju s korelacijo.

4. Institucija v modelu iz odstavka 1 uporabi dovolj tržnih podatkov za zagotovitev, da v celoti zajame glavna tveganja zadevnih izpostavljenosti v svojem notranjem pristopu v skladu z zahtevami iz tega člena. Pristojnemu organu je s testiranjem za nazaj ali na druge ustrezne načine sposobna dokazati, da lahko njen model ustrezno pojasni pretekle razlike v cenah teh produktov.

Institucija ima ustrezne politike in postopke za ločevanje pozicij, za katere ima dovoljenje, da jih vključi v kapitalsko zahtevo v skladu s tem odstavkom, od drugih pozicij, za katere nima takšnega dovoljenja.

▼B

5. Glede portfelja vseh pozicij, ki so vključene v model iz odstavka 1, institucija redno uporablja niz posebnih, vnaprej določenih stresnih scenarijev. V takšnih stresnih scenarijih se preučijo učinki stresa na stopnje neplačil, stopnje poplačljivosti, kreditne razmike, tveganje osnove, korelacije in druge pomembne dejavnike tveganja za trgovalni portfelj s korelacijo. Institucija uporablja takšne scenarije najmanj tedensko in najmanj četrtletno poroča pristojnim organom o rezultatih, vključno s primerjavami s kapitalsko zahtevo institucije v skladu s tem členom. O vseh primerih, ko rezultati stresnih testov pomembno presežejo kapitalsko zahtevo za trgovalni portfelj s korelacijo, se v ustreznem času poroča pristojnim organom. EBA izda smernice o uporabi stresnih scenarijev za trgovalni portfelj s korelacijo.

6. Notranji model konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen, na podlagi realnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

NASLOV V

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PORAVNAVE

Člen 378

Tveganje poravnave/izročitve

V primeru poslov, v katerih dolžniški instrumenti, lastniški instrumenti, tuje valute in blago, z izjemo repo poslov ter posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, po svojih datumih zapadlosti še niso poravnani, institucija izračuna razliko v ceni, ki ji je izpostavljena.

Razlika v ceni se izračuna kot razlika med dogovorjeno ceno poravnave za zadevni dolžniški instrument, lastniški instrument, tujo valuto ali blago in njihovo trenutno tržno vrednostjo, kadar bi razlika lahko pomenila izgubo za kreditno institucijo.

Institucija to razliko v ceni pomnoži z ustreznim faktorjem v desnem stolpcu naslednje razpredelnice 1, da izračuna kapitalsko zahtevo za tveganje poravnave.

Razpredelnica 1

Število delovnih dni po zapadlem datumu poravnave	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 ali več	100

▼B

Člen 379

Proste izročitve

1. Od institucija se zahteva, da ima kapital, kot je določeno v razpredelnici 2, kadar se zgodi naslednje:

(a) je vrednostne papirje, tuje valute ali blago plačala pred njihovim prejetjem ali je vrednostne papirje, tuje valute ali blago izročila, preden je prejela plačilo zanje;

(b) je, v primeru čezmejnih poslov, od plačila ali izročitve minil en dan ali več.

Razpredelnica 2

Kapitalske obravnava za proste izročitve

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3	Stolpec 4
Vrsta posla	Do prvega pogodbenega plačila ali faze izročitve	Od prvega pogodbenega plačila ali faze izročitve do največ štiri dni po drugem pogodbenem plačilu ali fazi izročitve	Od 5 delovnih dni po drugem pogodbenem plačilu ali fazi izročitve do zaključka posla
Prosta izročitev	Brez kapitalske zahteve	Obravnavati kot izpostavljenost	Obravnavati kot izpostavljenost tveganju, tehtano s 1 250 %

2. Pri uporabi uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova prostih izročitev, ki se obravnavajo v skladu s stolpcem 3 razpredelnice 2, lahko institucija, ki uporablja pristop IRB, določen v poglavju 3 naslova II dela tri, nasprotnim strankam, za katere nima nobene druge izpostavljenosti v ►C2 netrgovalni knjigi ◄, dodeli verjetnost neplačila na podlagi zunanje bonitetne ocene nasprotne stranke. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene "LGD", lahko za izpostavljenosti iz naslova prostih izročitev, ki se obravnavajo v skladu s stolpcem 3 razpredelnice 2, uporabijo LGD, določen v členu 161 (1), če ga uporabljajo za vse take izpostavljenosti. Alternativno lahko institucija, ki uporablja pristop IRB iz poglavja 3 naslova II dela 3, uporabi uteži tveganja standardiziranega pristopa iz poglavja 2 naslova II dela tri, če jih uporablja za vse take izpostavljenosti ali lahko za vse take izpostavljenosti uporabi 100 % utež tveganja.

Če znesek pozitivne izpostavljenosti iz poslovproste izročitve ni pomemben, lahko institucije za te izpostavljenosti uporabijo utež tveganja 100 %, razen kadar se zahteva utež tveganja 1 250 % v skladu s stolpcem 4 razpredelnice 2 iz odstavka 1.

3. Kot alternativo uporabi uteži tveganja 1 250 % za izpostavljenosti iz naslova prostih izročitev v skladu s stolpcem 4 razpredelnice 2 iz odstavka 1, lahko institucije ►C2 odbijejo ◄ preneseno vrednost in trenutno pozitivno izpostavljenost iz teh izpostavljenosti od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36 (1).

▼B

Člen 380

Oprostitev

Če pride do splošnega izpada sistema poravnave ali klirinškega sistema ali do propada CNS, se lahko pristojni organi odločijo za oprostitev kapitalske zahteve, izračunane v skladu s členoma 378 in 379, dokler se razmere ne uredijo. V tem primeru se neporavnan posel s strani nasprotne stranke ne šteje kot neplačilo za namene kreditnega tveganja.

NASLOV VI

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PRILAGODITVE KREDITNEGA VREDNOTENJA

Člen 381

Pomen prilagoditve kreditnega vrednotenja

Za namene tega naslova in poglavja 6 naslova II "prilagoditev kreditnega vrednotenja" (credit valuation adjustment – CVA) pomeni prilagoditev portfelja poslov z nasprotno stranko na vrednotenje po srednji tržni vrednosti. Zadevna prilagoditev za institucijo odraža tekočo tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke, ne odraža pa tekoče tržne vrednosti kreditnega tveganja institucije za nasprotno stranko.

Člen 382

Področje uporabe

1. Institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s tem naslovom za vse izvedene finančne instrumente OTC za vse svoje poslovne dejavnostmi, razen za kreditne izvedene finančne instrumente, ki priznano zmanjšujejo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje.

2. Institucija vključi v izračun kapitala, zahtevan v odstavku 1, tudi posle financiranja vrednostnih papirjev, če pristojni organ določi, da so izpostavljenosti institucije tveganju CVA, ki izhajajo iz zadevnih poslov, pomembne.

3. Posli s kvalificirano centralno nasprotno stranko in posli stranke s klirinškim članom so, kadar klirinški član nastopa v vlogi posrednika med stranko in kvalificirano centralno nasprotno stranko ter zaradi teh poslov nastanejo trgovalne izpostavljenost klirinškega člana do kvalificirane centralne nasprotne stranke, izključeni iz izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA.

4. Iz kapitalske zahteve za tveganje CVA so izključeni naslednji posli:

▼B

(a) posli z nefinančnimi nasprotnimi strankami, kot so opredeljene točki (9) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali nefinančnimi nasprotnimi strankami s sedežem v tretji državi, če ti posli ne presegajo praga kliringa, kot je določeno v členu 10(3) in (4) navedene uredbe.]

▼M9

(b) posli znotraj skupine, kot so določeni v členu 3 Uredbe (EU) št. 648/2012, razen če države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, v kateri zahtevajo strukturno ločitev znotraj bančne skupine; v tem primeru lahko pristojni organi zahtevajo, da se posli znotraj skupine med strukturno ločenimi subjekti vključijo v kapitalske zahteve;

▼B

(c) posli z nasprotnimi strankami iz točke (10) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012, za katere veljajo prehodne določbe iz člena 89(1) navedene uredbe, dokler te prehodne določbe ne prenehajo veljati;

▼C2

(d) posli z nasprotnimi strankami iz člena 1(4) in (5) ter Uredbe (EU) št. 648/2012 ter posli z nasprotnimi strankami, za katere je v členih 114(4) in 115(2) te uredbe za izpostavljenosti do teh nasprotnih strank določena utež tveganja 0 %.

Izvzetje od kapitalske zahteve za tveganje CVA za posle iz točke (c) tega odstavka, ki se sklenejo v prehodnem obdobju iz člena 89(1) Uredbe (EU) št. 648/2012, se uporablja za obdobje veljavnosti pogodbe za ta posel.

Glede točke (a), kadar institucija preneha uporabljati izvzetje, ker je presežen prag za izvzetje ali zaradi spremembe praga za izvzetje, se za veljavne pogodbe izvzetje uporablja do njihove zapadlosti.

5. EBA do 1. januarja 2015 in nato vsake dve leti opravi pregled, pri katerem upošteva mednarodni regulativni razvoj ter morebitne metodologije glede umeritve in pragov za uporabo zahtev za tveganje CVA, ki veljajo za nefinančne nasprotne stranke iz tretjih držav.

▼B

EBA v sodelovanju z ESMA oblikuje osnutek regulativnih tehničnih standardov, s katerim natančneje določi postopke za izključitev poslov z nefinančnimi nasprotnimi strankami s sedežem v tretji državi iz kapitalskih zahteve za tveganje CVA.

EBA predloži navedeni osnutek regulativnih tehničnih standardov v šestih mesecih od datuma pregleda iz prvega pododstavka.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 383

Napredna metoda

1. Institucija, ki ima v skladu s členom 363 (1)(d)dovoljenje za uporabo notranjih modelov za izračun posebnega tveganja dolžniških instrumentov, za vse posle, za katere ima v skladu s členom 283 tudi dovoljenje za določanje vrednosti izpostavljenosti za povezano kreditno tveganje nasprotne stranke z uporabo IMM), določi kapitalske zahteve za tveganje CVA z modeliranjem vpliva sprememb v kreditnih razmikih nasprotnih strank na CVA vseh nasprotnih strank teh poslov, ob upoštevanju varovanj CVA, ki so ustrezna v skladu s členom 386.

Institucija uporablja svoj notranji modelza določanje kapitalskih zahtev za posebno tveganje, povezano z pozicijami v dolžniških instrumentih, s katerimi se trguje, ter uporabi 99 % interval zaupanja in 10-dnevno obdobje posedovnja. Notranji model se uporablja tako, da simulira spremembe v kreditnih razmikih nasprotnih strank, vendar ne modelira občutljivosti CVA na spremembe drugih tržnih dejavnikov, vključno s spremembami vrednosti referenčnega sredstva, blaga, valute ali obrestne mere izvedenega finančnega instrumenta.

Kapitalske zahteve za tveganje CVA za vsako nasprotno stranko se izračunajo po naslednji formuli:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max\left\{0, \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) - \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right)\right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

pri čemer je:

t_i = čas i-tega prevrednotenja z začetno vrednostjo $t_0 = 0$;

t_T = najdaljša pogodbena zapadlost v nizih pobotov z nasprotno stranko;

s_i = kreditni razmik nasprotne stranke pri trajanju (tenor) t_i, uporabljen za izračun CVA nasprotne stranke. Kadar je razmik za kreditne zamenjave nasprotne stranke na voljo, ga institucija uporabi. Kadar tak razmik za kreditne zamenjave ni na voljo, institucija uporabi njegov približek, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke;

LGD_{MKT} = LGD nasprotne stranke, ki temelji na razmiku tržnega instrumenta nasprotne stranke, če je instrument nasprotne stranke na voljo. Kadar instrument nasprotne stranke ni na voljo, temelji na približku razmika, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke.

▼B

Prvi dejavnik v vsoti predstavlja približek tržno določene mejne verjetnosti, da pride do neplačila med časoma t_{i-1} in t_i;

EE_i = pričakovana izpostavljenost do nasprotne stranke v času prevrednotenja t_i, kadar se dodajo izpostavljenosti iz različnih nizov pobotov za takšno nasprotno stranko in kadar najdaljšo zapadlost vsakega niza pobotov določa najdaljša pogodbena zapadlost znotraj niza pobotov. Institucija uporabi obravnavo iz odstavka 3 v primeru trgovanja s kritjem, če institucija za posle s kritjem uporablja mero pričakovane pozitivne izpostavljenosti v nadaljnjem besedilu: EPE), navedeno v točki (a) ali (b) člena 285 (1);

D_i = Diskontni faktor za primere brez tveganja neplačila v času t_i, kadar je $D_0 = 1$.

2. Kadar institucija izračunava kapitalske zahteve za tveganje CVA za nasprotno stranko, za temelj vseh vhodnih podatkov za svoj notranji model za posebno tveganje dolžniških instrumentov uporabi naslednje formule (glede na ustreznost):

(a) kadar model temelji na celotnem prevrednotenju, se formula iz odstavka 1 uporabi neposredno;

(b) kadar model temelji na občutljivostih kreditnega razmika za posamezna trajanja (tenor), institucija za temelj vsake občutljivosti kreditnega razmika ("regulativni CS01") uporabi naslednjo formulo:

$$\textit{Regulativni CS01}_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2};$$

Za zadnji časovni interval i=T je ustrezna naslednja formula:

$$\textit{Regulativni CS01}_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

(c) kadar model uporablja občutljivosti kreditnega razmika na vzporedne premike v kreditnih razmikih, institucija uporabi naslednjo formulo:

$$\textit{Regulativni CS01} = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T} \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

(d) kadar model uporablja občutljivosti drugega reda na premike v kreditnih razmikih (razmik gama), se game izračunajo na podlagi formule iz odstavka 1.

3. Institucija, ki za določanje kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 1za s premoženjem zavarovane izvedene finančne instrumente OTC, navedene v točki (a) ali (b) člena 285 (1), uporablja mero EPE, stori oboje od naslednjega:

(a) domneva, da se profil EE ne spreminja;

(b) določi EE, ki je enaka efektivni pričakovani izpostavljenosti, izračunani v skladu s členom 285 (1)(b) za zapadlost, ki je enaka večjemu od naslednjih:

(i) polovici najdaljše zapadlosti znotraj niza pobotov;

(ii) hipotetični tehtani povprečni zapadlosti vseh poslov v nizu pobotov.

4. Institucija, ki je v skladu s členom 283 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti v zvezi z večino njenih poslovnih dejavnosti, vendar za manjše portfelje uporablja metodo iz oddelka 3, oddelka 4 ali oddelka 5 poglavja 6 naslova II in je pridobila dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov za posebno tveganje dolžniških instrumentov, v skladu s točko (d) člena 363(1), lahko, če je pridobila dovoljenje pristojnih organov za nize pobotov, ki jih ne zajame IMM, izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu z odstavkom 1. Pristojni organi to dovoljenje izdajo samo, če institucija uporablja metodo iz oddelka 3, oddelka 4 ali oddelka 5 poglavja 6 naslova II za omejeno število manjših portfeljev.

Za namene izračuna v skladu s predhodnim pododstavkom in kadar model IMM ne izdela profila pričakovane izpostavljenosti, institucija stori oboje od naslednjega:

(a) domneva, da se profil EE ne spreminja;

(b) določi EE, ki je enak vrednosti izpostavljenosti, kot se izračuna v skladu z metodami iz oddelka 3, 4 ali 5 poglavja 6 naslova II, ali IMM za zapadlost, ki je enaka večjemu od:

(i) polovici najdaljše zapadlosti znotraj niza pobotov;

(ii) hipotetični tehtani povprečni zapadlosti vseh poslov v nizu pobotov.

▼B

5. Institucija v skladu s členi 364 (1), 365 in 367 določi kapitalske zahteve za tveganje CVA kot vsoto ne-stresne tvegane vrednosti in stresne tvegane vrednosti, ki se izračunata kot sledi:

(a) za ne-stresno tvegano vrednost se uporabijo trenutne umeritve parametrov za pričakovano izpostavljenost, kot je določeno v prvem pododstavku člena 292 (2);

(b) za stresno tvegano vrednost se uporabijo prihodnji profili EE nasprotnih strank z uporabo stresne umeritev, kot je določeno v drugem pododstavku člena 292(2). Stresno obdobje za parametre kreditnega razmika je najtežje enoletno stresno obdobje znotraj triletnega stresnega obdobja, ki se uporabi za parametre izpostavljenosti;

(c) za te izračune se bo uporabljal trikratni multiplikator, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev na podlagi tvegane vrednosti in stresne tvegane vrednosti v skladu s členom 364(1). EBA spremlja doslednost vsakršne proste presoje nadzornih organov glede uporabe multiplikatorja, ki je višji od trikratnega, za vhodne vrednosti tvegane vrednosti in stresne tvegane vrednosti za kapitalske zahteve za tveganje CVA. Pristojni organi, ki uporabljajo multiplikator, ki je višji od trikratnega, EBA predložijo pisno obrazložitev;

(d) izračun se izvede vsaj enkrat mesečno, prav tako izračun EE, ki se uporabi. Če se izračun iz točk (a)(ii) in (b)(ii) člena 364 ne izvaja vsak dan, institucije uporabijo povprečno vrednost v obdobju treh mesecev.

6. Za izpostavljenosti do nasprotne stranke, za katere odobreni notranji model institucije za posebno tveganje dolžniških instrumentov ne ustvarja približka razmika, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke, institucija za izračun kapitalske zahteve za tveganje CVA uporabi metodo iz člena 384.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da natančneje opredeli:

(a) kako je treba določiti približek razmika z odobrenim notranjim modelom institucije za posebno tveganje dolžniških instrumentovza namene ugotavljanja s_i in LGD_{MKT} iz odstavka 1;

(b) število in velikost portfeljev, ki izpolnjujejo pogoj omejenega števila manjših portfeljev iz odstavka 4.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 384

Standardizirana metoda

1. Institucija, ki ne izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA za svoje nasprotne stranke v skladu s členom 383, kapitalske zahteve za tveganje CVA izračuna za vsako nasprotno stranko v skladu z naslednjo formulo ob upoštevanju varovanj CVA, ki izpolnjujejo pogoje v skladu s členom 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

pri čemer je:

h = enoletno obdobje tveganja (v enotah leta); h = 1;

w_i = utež, ki se uporablja za nasprotno stranko "i".

Nasprotna stranka "i" se vzporedi v eno od šestih uteži wi na podlagi zunanje bonitetne ocene s strani imenovane ECAI, kot je določeno v razpredelnici 1. Za nasprotno stranko, za katero bonitetna ocena s strani imenovane ECAI ni na voljo:

(a) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3 naslova II, vzporedi notranjo bonitetno oceno nasprotne stranke glede na tisto iz zunanje bonitetne ocene;

(b) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 2 naslova II, tej nasprotni stranki dodeli utež wi=1,0 %. Če institucija izpostavljenosti kreditnemu tveganju do te nasprotne stranke dodeli utež tveganja v skladu s členom 128, tej nasprotni strankidodeli utež wi=3,0 %;

▼M8

EAD_i^{skupno} = celotna vrednost izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke za nasprotno stranko ‚i‘ (sešteta za vse njene nize pobotov), vključno z upoštevanjem učinkov zavarovanja s premoženjem, v skladu z metodami, določenimi v oddelkih 3 do 6 poglavja 6 naslova II, kot se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke za zadevno nasprotno stranko.

▼B

För ett institut som inte använder den metod som anges i avdelning II kapitel 6 avsnitt 6 ska exponeringen diskonteras med följande faktor:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = hipotetična vrednost (vsota vrednosti, če je več kot ena pozicija) kupljenih kreditnih zamenjavza eno samo izpostavljenost, ki se nanašajo na nasprotno stranko "i" in se uporabljajo za varovanje tveganja CVA.

▼B

Zadevna hipotetična vrednost se diskontira z uporabo naslednjega faktorja:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = celotna hipotetična vrednost ene ali več kupljenih varovanj z indeksi kreditnih zamenjav ki se uporabljajo za varovanje tveganja CVA.

Zadevna hipotetičnaa vrednost se diskontira z uporabo naslednjega faktorja:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = utež, ki se uporablja za varovanje z indeksom.

Institucija določi W_{ind} z izračunom tehtanega povprečja w_i, ki se uporablja za posamezne sestavne dele indeksa;

M_i = efektivna zapadlost poslov z nasprotno stranko "i".

Za institucijo, ki uporablja metodo, določeno v oddelku 6 poglavja 6 naslova II, se M_i izračuna v skladu s členom 162(2)(g). Vendar se Mi v ta namen ne omeji na pet let, temveč na najdaljšo preostalo pogodbeno zapadlost znotraj niza pobotov.

Za institucijo, ki ne uporablja metode, določene v oddelku 6 poglavja 6 naslova II, je M_i povprečna hipotetična tehtana zapadlost, kot je navedena v členu 162 (2)(b). Vendar se Mi v ta namen ne omeji na pet let, temveč na najdaljšo preostalo pogodbeno zapadlost znotraj niza pobotov;

M_i^{hedge} = zapadlost instrumenta varovanja s hipotetično vrednostjo B_i (količine M_i zavarovanja B_i se seštejejo, če gre za več pozicij);

M_{ind} = zapadlost varovanja z indeksom.

500V primeru več kot ene pozicije varovanja z indeksom, je M_{ind} hipotetična tehtana zapadlost.

2. Kadar je nasprotna stranka vključena v indeks, na katerem temelji kreditna zamenjava, ki se uporablja za varovanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, lahko institucija odšteje hipotetični znesek, ki je pripisan zadevni nasprotni stranki v skladu z njeno referenčno utežjo od hipotetičnega zneska indeksa kreditnih zamenjav in ga obravnava kot varovanje za eno samo izpostavljenost (B_i) posamezne nasprotne stranke z zapadlostjo, ki temelji na zapadlosti indeksa.

▼B

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	Utež w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

▼M8

Člen 385

Alternativa uporabi metode CVA pri izračunu kapitalskih zahtev

Kot alternativo uporabi člena 384 za instrumente iz člena 382 in s predhodnim soglasjem pristojnega organa lahko institucije, ki uporabljajo metodo originalne izpostavljenosti, kot je določena v členu 282, namesto izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA za te izpostavljenosti uporabijo multiplikator 10 za posledične zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke.

▼B

Člen 386

Primerna varovanja

1. Varovanja so "primerna varovanja" za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 383 in členom 384 samo, kadar se uporabljajo za namen zmanjševanja tveganja CVA in se z njimi upravlja na ta način ter so nekaj od naslednjega:

(a) kreditne zamenjave za eno samo izpostavljenost ali enakovredni instrumenti varovanja, ki se neposredno nanašajo na nasprotno stranko;

▼C2

(b) indeksi kreditnih zamenjav, če se pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da se osnova med razmikom katerekoli posamezne nasprotne stranke in razmiki varovanj z indeksom kreditnih zamenjav odraža v tvegani vrednosti in stresni tvegani vrednosti.

▼B

Zahteva iz točke (b), da se osnova med razmikom katere koli posamezne nasprotne stranke in razmiki varovanj z indeksom kreditnih zamenjav odraža v tvegani vrednosti in stresni tvegani vrednosti, se uporablja tudi v primerih, kadar se za razmik nasprotne stranke uporablja približek.

▼B

Za vse nasprotne stranke, za katere se uporablja približek, institucija uporabi razumen osnoven časovni niz iz reprezentativne skupine podobnih izpostavljenosti, za katere je razmik na voljo.

▼C2

Če se osnova med razmikom katere koli posamezne nasprotne stranke in razmiki varovanj z indeksom kreditnih zamenjav po oceni pristojnih organov ne odraža ustrezno, potem institucija upošteva v tvegani vrednosti in stresni tvegani vrednosti samo 50 % hipotetičnega zneska varovanja z indeksi.

▼B

Presežno varovanje izpostavljenosti s kreditnimi zamenjavami za eno samo izpostavljenost po metodi iz člena 383 ni dovoljeno.

2. Institucija pri izračunu kapitalskih zahtev za tveganje CVA ne upošteva drugih vrst varovanj kreditnega tveganja nasprotne stranke. Zlasti tranširane zamenjave ali kreditne zamenjave na podlagi n-tega neplačila in kreditni zapisi niso primerna varovanja za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA.

3. Ustrezna varovanja, ki so vključena v izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA, se ne vključijo v izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje, kot je določeno v naslovu IV, ali obravnavajo kot zmanjševanje kreditnega tveganja, razen za kreditno tveganje nasprotne stranke iz istega portfelja posla.

DEL 4

VELIKE IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 387

Predmet

Institucije spremljajo in nadzirajo svoje velike izpostavljenosti v skladu s tem delom.

▼M9

———————

▼B

Člen 389

Opredelitev

Za namene tega dela „izpostavljenosti“ pomeni katero koli aktivno postavko ali zunajbilančno postavko iz poglavja 2 naslova II dela 3 brez uporabe uteži tveganja ali stopenj tveganja.

▼M8

Člen 390

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Celotne izpostavljenosti do skupine povezanih strank se izračunajo s seštevanjem izpostavljenosti do posameznih strank v tej skupini.

2. Skupne izpostavljenosti do posameznih strank se izračunajo tako, da se seštejejo izpostavljenosti v trgovalni knjigi in izpostavljenosti v netrgovalni knjigi.

▼M8

3. Institucije lahko za izpostavljenosti v trgovalni knjigi:

(a) pobotajo svoje dolge pozicije s kratkimi pozicijami v istih finančnih instrumentih, ki jih izda posamezna stranka, pri čemer se neto pozicija v vsakem od različnih instrumentov izračuna v skladu z metodami, določenimi v poglavju 2 naslova IV dela 3;

(b) pobotajo svoje dolge pozicije s kratkimi pozicijami v različnih finančnih instrumentih, ki jih izda posamezna stranka, vendar le, če je finančni instrument, ki je osnovni instrument za kratko pozicijo, podrejen finančnemu instrumentu, ki je osnovni instrument za dolgo pozicijo, ali kadar imata osnovna instrumenta enak status nadrejenosti.

Za namene točk (a) in (b) se finančni instrumenti lahko razvrstijo v skupine na podlagi različnih stopenj nadrejenosti, da se tako določi relativni status nadrejenosti pozicij.

4. Institucije izračunajo vrednosti izpostavljenosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in pogodb o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, sklenjenih neposredno s stranko, v skladu z eno od metod, ki so določene v oddelkih 3, 4 in 5 poglavja 6 naslova II dela 3, kakor je ustrezno. Izpostavljenosti, ki izhajajo iz poslov iz členov 378, 379 in 380, se izračunajo na način, ki je določen v navedenih členih.

Pri izračunu vrednosti izpostavljenosti za pogodbe iz prvega pododstavka, kadar so te pogodbe razporejene v trgovalno knjigo, institucije upoštevajo tudi načela iz člena 299.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo metod iz oddelka 4 poglavja 4 naslova II dela 3 in oddelka 6 poglavja 6 naslova II dela 3, uporabijo te metode za izračun vrednosti izpostavljenosti za posle financiranja z vrednostnimi papirji.

5. Institucije celotni izpostavljenosti do stranke dodajo izpostavljenost, ki izhaja iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in pogodb o kreditnih izvedenih finančnih instrumentih, če pogodbe niso sklenile neposredno s to stranko, vendar je osnovni instrument dolžniški ali lastniški instrument, ki ga je izdala ta stranka.

6. Izpostavljenosti ne vključujejo nič od naslednjega:

(a) v primeru poslov s tujimi valutami izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave v dveh delovnih dneh po plačilu;

(b) v primeru poslov nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave v petih delovnih dneh po plačilu ali izročitvi vrednostnih papirjev, kar nastopi prej;

(c) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringa in poravnave v kateri koli valuti ter korespondenčnega bančništva ali kliringa, poravnave in skrbniških storitev finančnih instrumentov za stranke, zapoznelih prejemkov iz naslova financiranja ter drugih izpostavljenosti, ki izhajajo iz dejavnosti strank, ki ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne;

▼M8

(d) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringa in poravnave v kateri koli valuti ter korespondenčnega bančništva, izpostavljenosti znotraj tekočega delovnega dne do institucij, ki ponujajo zadevne storitve;

(e) izpostavljenosti, odbitih od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali postavk dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členoma 36 in 56, ali kakršnega koli drugega odbitka od teh postavk, ki zmanjšuje količnik kapitalske ustreznosti.

7. Da se ugotovi skupna izpostavljenost do stranke ali skupine povezanih strank, institucija za stranke, do katerih ima izpostavljenosti prek poslov, navedenih v točkah (m) in (o) člena 112, ali prek drugih poslov, pri katerih obstajajo osnovne izpostavljenosti, oceni osnovne izpostavljenosti teh poslov ob upoštevanju ekonomske vsebine strukture posla in tveganj, ki so sestavni del strukture posla samega, da bi ugotovila, ali ta struktura predstavlja dodatno izpostavljenost.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi:

(a) pogoje in metodologije, ki se uporabljajo za ugotavljanje skupne izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank za vrste izpostavljenosti iz odstavka 7;

(b) pogoje, pod katerimi struktura poslov iz odstavka 7 ne predstavlja dodatne izpostavljenosti.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

9. Za namene odstavka 5 EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi, kako se ugotovijo izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, če pogodbe niso sklenile neposredno s stranko, vendar je osnovni instrument dolžniški ali lastniški instrument, ki ga je izdala ta stranka, za njihovo vključitev med izpostavljenosti do stranke.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. marca 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 391

Opredelitev institucije za namene velikih izpostavljenosti

Za namene izračuna vrednosti izpostavljenosti v skladu s tem delom izraz "institucija" vključuje vsako zasebno ali javno družbo, vključno z njenimi podružnicami, ki bi, če bi bila ustanovljena v Uniji, ustrezala opredelitvi izraza "institucija", in je pridobilo dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi ter izpolnjuje zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

▼M8

Za namene prvega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitve, ali so zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve tretje države vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

Člen 392

Opredelitev velike izpostavljenosti

Izpostavljenost institucije do stranke ali skupine povezanih strank šteje za veliko izpostavljenost, kadar je vrednost izpostavljenosti enaka ali presega 10 % temeljnega kapitala institucije.

▼B

Člen 393

Sposobnost ugotavljanja in upravljanja velikih izpostavljenosti

Institucija ima zanesljive administrativne in računovodske postopke ter ustrezne sisteme notranjih kontrol za ugotavljanje, upravljanje, spremljanje, poročanje in evidentiranje vseh velikih izpostavljenosti ter njihovih naknadnih sprememb v skladu s to uredbo.

▼M8

Člen 394

Zahteve glede poročanja

1. Institucije pristojnim organom poročajo o naslednjih informacijah glede vsake svoje velike izpostavljenosti, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1):

(a) identiteto stranke ali skupine povezanih strank, do katerih ima institucija veliko izpostavljenost;

(b) vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, kjer je ustrezno;

(c) vrsto stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, kadar se uporablja;

(d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, izračunano za namene člena 395(1), kjer je ustrezno.

Institucije, za katere se uporablja poglavje 3 naslova II dela 3, svojim pristojnim organom poročajo o svojih 20 največjih izpostavljenostih na konsolidirani podlagi, z izjemo tistih, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1).

Institucije svojim pristojnim organom poročajo tudi o izpostavljenostih na konsolidirani podlagi, katerih vrednost je enaka ali večja od 300 milijonov EUR, vendar je nižja od 10 % temeljnega kapitala institucije.

▼M8

2. Institucije poleg informacij iz odstavka 1 tega člena svojim pristojnim organom poročajo tudi o naslednjih informacijah glede svojih desetih največjih izpostavljenosti do institucij na konsolidirani podlagi in glede svojih desetih največjih izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci zunaj reguliranega okvira, na konsolidirani podlagi, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1):

(a) identiteto stranke ali skupine povezanih strank, do katerih ima institucija veliko izpostavljenost;

(b) vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, kjer je ustrezno;

(c) vrsto stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, kadar se uporablja;

(d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, izračunano za namene člena 395(1), kjer je ustrezno.

3. Institucije poročajo o informacijah iz odstavkov 1 in 2 svojim pristojnim organom najmanj dvakrat letno.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi merila za identifikacijo subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci, iz odstavka 2.

Pri pripravi teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov EBA upošteva razvoj na mednarodni ravni in mednarodno dogovorjene standarde na področju bančništva v senci ter preuči, ali:

(a) razmerje s posameznim subjektom ali skupino subjektov lahko predstavlja tveganje za kapitalsko ustreznost ali likvidnostni položaj institucije;

(b) bi morali biti subjekti, za katere se uporabljajo kapitalske ali likvidnostne zahteve, podobne zahtevam, ki jih določata ta uredba in Direktiva 2013/36/EU, v celoti ali delno izvzeti iz obveznosti poročanja o subjektih, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci, iz odstavka 2.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 395

Omejitve velikih izpostavljenosti

▼M9
▼C5

1. Vrednost izpostavljenosti institucije do strank ali skupine povezanih strank po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 25 % njenega temeljnega kapitala. Kadar je ta stranka institucija ali kadar skupina povezanih strank vključuje eno ali več institucij, zadevna vrednost ne presega

▼C5

25 % temeljnega kapitala institucije ali 150 milijonov EUR, kar od tega je večje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti do vseh povezanih strank, ki niso institucije ali investicijska podjetja, po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 25 % temeljnega kapitala institucije.

▼M8

Kadar znesek 150 milijonov EUR presega 25 % temeljnega kapitala institucije, vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 te uredbe ne presega razumne omejitve glede na temeljni kapital te institucije. Zadevno omejitev določi institucija v skladu s politikami in postopki iz člena 81 Direktive 2013/36/EU, da obravnava in nadzira tveganje koncentracije. Ta omejitev ne presega 100 % temeljnega kapitala institucije.

Pristojni organi lahko določijo omejitev, ki je nižja od 150 milijonov EUR, in v tem primeru o tem obvestijo EBA in Komisijo.

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka vrednost izpostavljenosti GSPI do druge GSPI ali do GSPI zunaj EU, po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ne presega 15 % njenega temeljnega kapitala. GSPI zagotovi skladnost z navedeno omejitvijo najpozneje 12 mesecev po datumu njene opredelitve kot GSPI. Kadar ima GSPI izpostavljenost do druge institucije ali skupine, ki postane opredeljena kot GSPI ali GSPI zunaj EU, zagotovi skladnost z navedeno omejitvijo najpozneje 12 mesecev po datumu opredelitve take institucije ali skupine kot GSPI ali GSPI zunaj EU.

▼B

2. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in ob upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ter razvoja na področju bančništva v senci in velikih izpostavljenosti na ravni Unije in mednarodni ravni do 31. decembra 2014 izda smernice, ki določajo ustrezne agregatne omejitve takih izpostavljenosti ali strožje posamezne omejitve za izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci zunaj reguliranega okvira.

EBA pri oblikovanju teh smernic upošteva, ali bi uvedba dodatnih omejitev pomembno škodljivo vplivala na profil tveganosti institucij, ustanovljenih v Uniji, zagotavljanje kreditov realnemu gospodarstvu ali na stabilnost in pravilno delovanje finančnih trgov.

Komisija do 31. decembra 2015 oceni ustreznost in vpliv določitve omejitev izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci zunaj reguliranega okvira, pri čemer upošteva razvoj na področju bančništva v senci in velikih izpostavljenosti na ravni Unije in mednarodni ravni ter zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403. Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki mu po potrebi priloži zakonodajni predlog o omejitvah izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci zunaj reguliranega okvira.

3. Ob upoštevanju člena 396 institucija vedno zagotavlja izpolnjevanje omejitve, določene v odstavku 1.

4. Aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do priznanih investicijskih podjetij tretjih držav, so lahko predmet enake obravnave, kot je določena v odstavku 1.

▼M8

5. Omejitve, določene v tem členu, se lahko presežejo za izpostavljenosti v trgovalni knjigi institucije, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) izpostavljenost do zadevne stranke ali skupine povezanih strank v netrgovalni knjigi ne presega omejitve, določene v odstavku 1, ki se izračuna glede na temeljni kapital, tako da preseganje v celoti nastane v trgovalni knjigi;

(b) institucija za del izpostavljenosti, ki presega omejitev, določeno v odstavku 1 tega člena, izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki se izračuna v skladu s členoma 397 in 398;

(c) kadar od pojava preseganja iz točke (b) preteče deset dni ali manj, izpostavljenost iz trgovalne knjige do zadevne stranke ali skupine povezanih strank ne presega 500 % temeljnega kapitala institucije;

(d) vsa preseganja, ki trajajo več kot deset dni, skupaj ne presegajo 600 % temeljnega kapitala institucije.

Institucija pristojnim organom za vsak primer preseganja omejitve nemudoma poroča o znesku preseganja in imenu zadevne stranke ter, kjer je ustrezno, imenu zadevne skupine povezanih strank.

▼B

6. Za namene tega odstavka strukturni ukrepi pomenijo ukrepe, ki jih sprejmejo države članice, izvajajo pa zadevni pristojni organi teh držav članic do začetka veljavnosti pravnega akta o izrecnem usklajevanju takih ukrepov, v skladu s katerimi morajo kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v zadevni državi članici, zmanjšati izpostavljenosti do različnih pravnih subjektov glede na njihove dejavnosti, ne glede na kraj teh dejavnosti, da bi zaščitili vlagatelje in ohranili finančno stabilnost.

Kadar države članice sprejmejo nacionalne predpise, v skladu s katerimi je treba strukturne ukrepe sprejeti znotraj bančne skupine, lahko pristojni organi ne glede na odstavek 1 tega člena in člen 400 (1)(f) od institucij v bančni skupini, ki hranijo vloge, krite s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog [1] ali enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, ►C1 zahtevajo, da med 28. junijem 2013 in 30. junijem 2015 uporabljajo omejitev velike izpostavljenosti pod 25 %, vendar ne nižje od 15 %, ◄ od 1. julija 2015 naprej pa ne nižje od 10 % na subkonsolidirani podlagi, kot je opredeljeno v členu 11(5) za izpostavljenosti znotraj skupine, če so te izpostavljenosti sestavljene iz izpostavljenosti do subjekta, ki z vidika strukturnih ukrepov ne spada v isto podskupino.

Za uporabo tega odstavka se izpolnijo naslednji pogoji:

(a) vsi subjekti, ki z vidika strukturnih ukrepov spadajo v isto podskupino strukturnih ukrepov, se štejejo kot ena stranka ali kot skupina povezanih strank;

(b) pristojni organi za izpostavljenosti iz prvega pododstavka uporabljajo enotno omejitev.

Uporaba tega pristopa ne pomeni posega v učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi niti ne sme povzročiti nesorazmernih negativnih učinkov na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v celotni Uniji oziroma pomeniti ali postaviti ovire delovanju notranjega trga.

[1] UL L 135, 31.5.1994, str. 5.

▼B

7. Pristojni organi pred sprejemom posebnih strukturnih ukrepov v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz odstavka 6 in vsaj dva meseca pred objavo odločitve o sprejetju strukturnih ukrepov obvestijo Svet, Komisijo, zadevne pristojne organe in EBA ter predložijo ustrezne kvantitativne ali kvalitativne dokaze za vse navedeno:

(a) obseg dejavnosti, za katere veljajo strukturni ukrepi;

(b) obrazložitev upravičenosti, učinkovitosti in sorazmernosti takega osnutka ukrepov pri zaščiti vlagateljev;

(c) oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka ukrepov na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državam članicam.

8. Pooblastilo za sprejetje izvedbenega akta, s katerim se sprejmejo ali zavrnejo predlagani nacionalni ukrepi iz odstavka 7, se podeli Komisiji, ki deluje v skladu s postopkom iz člena 464(2).

EBA v enem mesecu po prejetju uradnega obvestila iz odstavka 7 Svetu, Komisiji in zadevni državi članici predloži mnenje o točkah iz navedenega odstavka. Tudi zadevni pristojni organi lahko Svetu, Komisiji in zadevni državi članici predložijo mnenje o točkah iz navedenega odstavka.

Ob čim bolj doslednem upoštevanju mnenj iz drugega pododstavka in če obstajajo zanesljivi in trdni dokazi, da imajo ukrepi negativen vpliv na notranji trg, ki je večji od koristi finančne stabilnosti, Komisija v dveh mesecih od prejema uradnega obvestila zavrne predlagane nacionalne ukrepe. V nasprotnem primeru Komisija sprejme predlagane nacionalne ukrepe za začetno obdobje dveh let, ukrepi pa se lahko po potrebi spremenijo.

Komisija zavrne predlagane nacionalne ukrepe le, če meni, da povzročajo nesorazmerne negativne učinke na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v celotni Uniji, pri čemer pomenijo ali postavljajo ovire delovanju notranjega trga ali prostemu pretoku kapitala v skladu z določbami PDEU.

Ocena Komisije upošteva mnenje EBA in dokaze, predložene v skladu z odstavkom 7.

Pristojni organi lahko pred iztekom ukrepov predlagajo nove ukrepe, ki obdobje uporabe ukrepov vsakič podaljšajo za dodatni dve leti. V tem primeru uradno obvestijoSvet, Komisijo, zadevne pristojne organe in EBA. Odobritev novih ukrepov poteka po postopku iz tega člena. Ta člen ne posega v člen 458.

Člen 396

Izpolnjevanje zahtev glede velikih izpostavljenosti

1. Če izpostavljenosti v izjemnem primeru presežejo omejitev, določeno v členu 395(1), institucija vrednost izpostavljenosti nemudoma sporoči pristojnim organom, ki lahko, kadar to upravičujejo okoliščine, instituciji odobrijo omejeno časovno obdobje, v katerem se mora uskladiti z omejitvijo.

▼M8

Kadar se uporablja znesek 150 milijonov EUR iz člena 395(1), lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo preseganje omejitve v višini 100 % glede na temeljni kapital institucije.

Kadar v izjemnih primerih iz prvega in drugega pododstavka tega odstavka pristojni organ za obdobje, daljše od treh mesecev, dovoli instituciji, da presega omejitev iz člena 395(1), institucija predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zadevno omejitvijo na način, s katerim se pristojni organ strinja, in ta načrt izvede v roku, dogovorjenem s pristojnim organom. Pristojni organ spremlja izvajanje načrta in po potrebi zahteva, da se skladnost vzpostavi hitreje, kot je bilo sprva predvideno.

▼B

2. Kadar institucija na posamični ali subkonsolidirani podlagi ni dolžna izpolnjevati obveznosti, določenih v tem delu v skladu s členom 7(1) ali se uporabljajo določbe člena 8 v primeru nadrejenih institucij v državi članici, se sprejmejo ukrepi za zagotovitev zadovoljive razporeditve tveganj znotraj skupine.

▼M8

3. Za namene odstavka 1 EBA izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in v njih opredeli, kako lahko pristojni organi določijo:

(a) izjemne primere iz odstavka 1 tega člena;

(b) ustrezen rok za ponovno vzpostavitev skladnosti;

(c) ukrepe, ki jih je treba sprejeti, da se zagotovi pravočasna ponovna vzpostavitev skladnosti institucije.

▼B

Člen 397

Izračunavanje dodatnih kapitalskih zahtev za velike izpostavljenosti v trgovalni knjigi

1. Presežek iz člena 395(5)(b) se izračuna z izbiro tistih sestavnih delovcelotne izpostavljenosti iz trgovanja do zadevne stranke ali skupine povezanih strank, za katere je potrebno izračunati najvišje kapitalske zahteve za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela 3 in/ali zahteve iz člena 299 ter naslova V dela 3, vsota katerih je enaka znesku presežka iz točke (a) člena 395(5).

2. Kadar presežek ne traja več kot 10 dni, je dodatna kapitalska zahteva enaka 200 % kapitalskih zahtev iz odstavka 1 za te sestavne dele.

▼B

3. Po 10 dneh od nastanka presežka se sestavne dele presežka, izbrane v skladu z odstavkom 1, razvrsti v ustrezno vrstico v stolpec 1 razpredelnice 1 v naraščajočem vrstnem redu glede na zahteve za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela 3 in/ali zahteve iz člena 299 ter naslova V dela 3. Dodatna kapitalska zahteva je enaka vsoti kapitalskih zahtev za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela 3 in/ali kapitalskih zahtev za te sestavne dele iz člena 299 ter naslova V dela 3, pomnoženi z ustreznim faktorjem iz stolpca 2 razpredelnice 1.

Razpredelnica 1

Stolpec 1: preseganje omejitve (na podlagi odstotka sprejemljivega kapitala) ►M8 temeljnega kapitala ◄	Stolpec 2: faktorji
do 40 %	200 %
od 40 % do 60 %	300 %
od 60 % do 80 %	400 %
od 80 % do 100 %	500 %
od 100 % do 250 %	600 %
nad 250 %	900 %

Člen 398

Postopki institucij za preprečevanje izogibanja dodatni kapitalski zahtevi

Institucije se namerno ne izogibajo dodatnim kapitalskim zahtevam, določenim v členu 397, ki bi jih sicer morale izračunavati za izpostavljenosti, ki presegajo omejitev iz člena 395(1), ko te izpostavljenosti obstajajo več kot 10 dni, z začasnim prenosom zadevnih izpostavljenosti na drugo podjetje, ki je lahko del iste skupine ali ne, in/ali s sklepanjem navideznih poslov za odpravo izpostavljenosti v 10-dnevnem obdobju in ustvarjanjem nove izpostavljenosti.

Institucije vzdržujejo sisteme, ki zagotavljajo, da se vsak prenos z učinkom iz prvega pododstavka nemudoma sporoči pristojnim organom.

Člen 399

Ustrezne tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganj

▼M8

1. Institucija pri izračunu izpostavljenosti uporabi tehniko za zmanjševanje kreditnega tveganja, kadar je uporabila to tehniko za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje v skladu z naslovom II dela 3, če tehnika za zmanjševanje kreditnega tveganja izpolnjuje pogoje iz tega člena.

Za namene členov 400 do 403 izraz „jamstvo“ vključuje kreditne izvedene finančne instrumente, priznane v skladu s poglavjem 4 naslova II dela 3, razen kreditnih zapisov.

▼B

2. Če se ob upoštevanju odstavka 3 tega člena v skladu s členi od 400 do 403 dovoli priznanje stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, se za to zahteva izpolnjevanje meril primernosti in drugih zahtev, določenih v poglavju 4 naslova II dela 3.

▼M8

3. Tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki so na voljo samo institucijam, ki uporabljajo enega od pristopov IRB, se ne uporabljajo za zmanjšanje vrednosti izpostavljenosti za namene velikih izpostavljenosti, razen za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami v skladu s členom 402.

▼B

4. Institucije v največji možni meri analizirajo svoje izpostavljenosti do izdajateljev zavarovanj s premoženjem, dajalcev jamstva in osnovne izpostavljenosti v skladu s členom 390(7) za morebitne koncentracije ter po potrebi ukrepajo in o vseh pomembnih ugotovitvah poročajo svojemu pristojnemu organu.

Člen 400

Izvzetja

1. Naslednje izpostavljenosti so izvzete iz uporabe člena 395(1):

(a) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni držav, centralnih bank ali subjektov javnega sektorja, ki bi jim bila nezavarovanim v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do mednarodnih organizacij ali multilateralnih razvojnih bank, ki bi jim bila nezavarovanim v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(c) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi jamstvi enot centralne ravni držav, ►C2 centralnih bank, mednarodnih organizacij, multilateralnih razvojnih bank ali subjektov javnega sektorja, ◄ kadar bi bila nezavarovanim terjatvam do subjekta, ki zagotavlja jamstvo, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(d) druge izpostavljenosti, ki štejejo kotali za katere jamčijo enote centralne ravni držav, centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali subjekti javnega sektorja, kadar bi bila nezavarovanim terjatvam do subjekta, kateremu pripiše izpostavljenost ali ki zanjo jamči, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, kadar bi bila zadevnim terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %, ter druge izpostavljenosti do zadevnih enot regionalne ali lokalne ravni držav ali izpostavljenosti, za katere jamčijo zadevne enote, terjatvam do katerih bi bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

▼B

(f) izpostavljenosti do nasprotnih strank, navedenih v členu 113(6) ali (7), če bi jim bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo zadevnih meril, se ne glede na to, če so izvzete iz člena 395(1) ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;

(g) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane s premoženjem v obliki gotovinskih depozitov pri posojilni instituciji ali pri instituciji, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba te institucije;

(h) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane s premoženjem v obliki potrdil o vlogah, ki jih izda posojilna institucija ali institucija, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba te institucije, ter so v hrambi pri eni od njih;

(i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz prevzetih kreditnih obveznosti, ki so razvrščene med zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem iz Priloge I, in če je bil s stranko ali skupino povezanih strank sklenjen sporazum, po katerem je črpanje možno le, če se zagotovi, da to ne bo povzročilo preseganja omejitev, ki se uporablja v skladu s členom 395(1);

▼M8

(j) trgovalne izpostavljenosti klirinških članov in prispevki v jamstveni sklad kvalificiranih centralnih nasprotnih strank;

▼B

(k) izpostavljenosti do sistemov zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES, ki izhajajo iz financiranja zadevnih sistemov, če so institucije članice v sistemu pravno ali pogodbeno obvezane financirati sistem;

▼M8

(l) trgovalne izpostavljenosti strank iz člena 305(2) ali (3);

(m) deleži subjektov v postopku reševanja ali njihovih podrejenih družb, ki same niso subjekti v postopku reševanja, v kapitalskih instrumentih in kvalificiranih obveznostih iz člena 45f(2) Direktive 2014/59/EU, ki jih izda kateri koli od naslednjih subjektov:

(i) v zvezi s subjekti v postopku reševanja: drugi subjekti, ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja;

(ii) v zvezi s podrejenimi družbami subjekta v postopku reševanja, ki same niso subjekti v postopku reševanja: zadevne hčerinske družbe podrejene družbe, ki spadajo v isto skupino v postopku reševanja;

(n) izpostavljenosti, ki izhajajo iz prevzete obveznosti za zagotavljanje minimalne vrednosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz člena 132c(3).

▼B

Šteje se, da gotovina, prejeta na podlagi kreditnega zapisa, ki ga izda institucija, ter kredite nasprotne stranke instituciji in vloge nasprotne stranke instituciji pri instituciji, ki so predmet pogodbe o bilančnem pobotu, priznanega v skladu s poglavjem 4 naslova II dela 3, sodi pod točko (g).

▼B

2. Pristojni organi lahko v celoti ali delno izvzamejo naslednje izpostavljenosti:

(a) krite obveznice, ki ustrezajo pogojem iz člena 129(1), (3) in (6);

(b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, kadar bi bila zadevnim terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 20 %, ter druge izpostavljenosti do zadevnih enot regionalne ali lokalne ravni držav ali izpostavljenosti, za katere jamčijo zadevne enote, terjatvam do katerih bi bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 20 %;

▼M8

(c) izpostavljenosti institucije, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, do njene nadrejene osebe, do drugih podrejenih družb te nadrejene osebe ali do lastnih podrejenih družb in iz naslova kvalificiranih deležev, če so te družbe predmet istega nadzora na konsolidirani podlagi kot sama institucija v skladu s to uredbo, Direktivo 2002/87/ES ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, se ne glede na to, ali so izvzete iz člena 395(1) te uredbe ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;

▼B

(d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je kreditna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za operacije kliringa gotovinskih transakcij v okviru mreže;

(e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti kreditnih institucij, od katerih ena posluje na nekonkurenčni osnovi in zagotavlja kredite ali jamči zanje na podlagi zakonsko določenih programov ali svojih statutov za spodbujanje določenih gospodarskih sektorjev pod določeno obliko vladnega nadzora ter z omejitvami glede uporabe kreditov, do kreditnih institucij, če te izpostavljenosti izhajajo iz takih kreditov ali jamstev za take kredite, ki se prek kreditnih institucij prenesejo na upravičence;

(f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, če zadevne izpostavljenosti niso del kapitala takih institucij, ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne in niso denominirane v glavni trgovalni valuti;

(g) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralnih bank v obliki zahtevanih minimalnih rezerv, ki se hranijo v teh centralnih bankah in so denominirane v njihovih nacionalnih valutah;

▼B

(h) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralnih ravni države v obliki zakonsko predpisanih likvidnostnih zahtev v državne vrednostne papirje, ki so denominirani in vplačani v njihovih nacionalnih valutah, če je po presoji pristojnega organa bonitetna ocena zadevnih enot centralne ravni države, ki je določena s strani imenovane ECAI, naložbeni razred;

(i) 50 % zunajbilančnih dokumentarnih akreditivov s srednjim/nizkim tveganjem in zunajbilančnih prevzetih kreditnih obveznosti s srednjim/nizkim tveganjem iz Priloge I, in če se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % jamstev, ki niso jamstva za kredite ter imajo zakonsko ali regulatorno podlago in jih dajejo za svoje člane vzajemne jamstvene sheme s statusom kreditnih institucij;

(j) zakonsko zahtevana jamstva, ki se uporabljajo, ko se hipotekarni kredit, financiran z izdajo hipotekarnih obveznic, izplača hipotekarnemu kreditojemalcu pred dokončnim vpisom hipoteke v zemljiško knjigo, pod pogojem, da to jamstvo ni uporabljeno za zmanjševanje tveganja pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

▼M8

(k) izpostavljenosti iz naslova zavarovanja s premoženjem ali jamstva za stanovanjske kredite, ki ga zagotovi primeren dajalec zavarovanja iz člena 201, ki izpolnjuje pogoje za bonitetno oceno, ki ustreza vsaj nižji kreditni stopnji od naslednjih:

(i) stopnji kreditne kakovosti 2;

(ii) stopnji kreditne kakovosti, ki ustreza bonitetni oceni v tuji valuti enote centralne ravni države članice, v kateri ima sedež dajalec zavarovanja;

(l) izpostavljenosti iz naslova jamstva za uradno podprte izvozne kredite, ki ga zagotovi izvozna agencija, ki izpolnjuje pogoje za bonitetno oceno, ki ustreza vsaj nižji kreditni stopnji od naslednjih:

(i) stopnji kreditne kakovosti 2;

(ii) stopnji kreditne kakovosti, ki ustreza bonitetni oceni v tuji valuti enote centralne ravni države članice, v kateri ima sedež izvozna agencija.

▼B

3. Pristojni organi lahko uporabijo izvzetje iz odstavka 2, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) posebna narava izpostavljenosti, nasprotne stranke ali odnosa med institucijo in nasprotno stranko prepreči ali izniči tveganje izpostavljenosti; in

(b) kakršno koli preostalo tveganje koncentracije se lahko upravlja z drugimi, enako učinkovitimi sredstvi, kot so ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 81 Direktive 2013/36/EU.

▼M8

Pristojni organi obvestijo EBA, ali nameravajo uporabiti katero od izvzetij iz odstavka 2 v skladu s točkama (a) in (b) tega odstavka, in EBA podajo razloge, s katerimi utemeljijo uporabo teh izvzetij.

4. Za isto izpostavljenost ni dovoljeno hkrati uporabiti več kot enega izvzetja iz odstavkov 1 in 2.

Člen 401

Izračunavanje učinka uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395(1) lahko institucija uporabi popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E*), izračunano v skladu s poglavjem 4 naslova II dela 3, ob upoštevanju zmanjševanja kreditnega tveganja, prilagoditev za nestanovitnost in morebitne neusklajenosti zapadlosti iz navedenega poglavja.

2. Razen institucij, ki uporabljajo enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, za namene prvega odstavka institucije uporabljajo razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, in sicer ne glede na metodo, uporabljeno za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje.

Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo metod iz oddelka 4 poglavja 4 naslova II dela 3 in oddelka 6 poglavja 6 naslova II dela 3, uporabijo te metode za izračun vrednosti izpostavljenosti iz naslova poslov financiranja z vrednostnimi papirji.

3. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395(1) institucije opravljajo redne stresne teste v zvezi s svojimi koncentracijami kreditnih tveganj, vključno v zvezi z unovčljivo vrednostjo vsakega prejetega zavarovanja s premoženjem.

Ti redni stresni testi iz prvega pododstavka obravnavajo tveganja iz naslova možnih sprememb pogojev na trgu, ki bi lahko neugodno vplivale na kapitalsko ustreznost institucije, in tveganja iz naslova unovčenja zavarovanja s premoženjem v stresnih razmerah.

Opravljeni stresni testi so ustrezni in primerni za oceno teh tveganj.

Institucije v svoje strategije za obravnavanje tveganja koncentracije vključijo naslednje:

(a) politike in postopke za obravnavanje tveganj iz naslova neusklajenosti zapadlosti med izpostavljenostmi in katerim koli kreditnim zavarovanjem za zadevne izpostavljenosti;

(b) politike in postopke v zvezi s tveganjem koncentracije, ki je posledica uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti iz naslova velikih posrednih kreditnih izpostavljenosti, na primer izpostavljenosti do enega samega izdajatelja vrednostnih papirjev, prejetih kot zavarovanje s premoženjem.

▼M8

4. Kadar institucija zmanjša izpostavljenost do stranke z uporabo ustrezne tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s členom 399(1), obravnava na način, določen v členu 403, del izpostavljenosti, za katerega se je izpostavljenost do stranke zmanjšala, kakor da je nastal do izdajatelja zavarovanja in ne do stranke.

▼B

Člen 402

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami

▼M8

1. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucije, razen kadar je to prepovedano po veljavni nacionalni zakonodaji, zmanjšajo vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 125(1) v celoti zavarovan s stanovanjskimi nepremičninami, za zastavljeni znesek tržne vrednosti ali hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, vendar ne več kot za 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pristojni organ države članice za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, v skladu s členom 124(2) ni določil uteži tveganja, ki je višja od 35 %;

(b) izpostavljenost ali del izpostavljenosti je v celoti zavarovan z enim od naslednjega:

(i) eno ali več hipotekami na stanovanjske nepremičnine; ali

(ii) stanovanjsko nepremičnino v okviru posla finančnega zakupa, pri katerem zakupodajalec zadrži popolno lastništvo nad zakupljeno stanovanjsko nepremičnino, zakupnik pa še ni uveljavil svoje možnosti za nakup;

(c) izpolnjene so zahteve iz členov 208 in 229(1).

2. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucija, razen kadar je to prepovedano po veljavni nacionalni zakonodaji, zmanjša vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 126(1) v celoti zavarovan s poslovnimi nepremičninami, za zastavljeni znesek tržne vrednosti ali hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, vendar ne več kot za 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pristojni organ države članice za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, v skladu s členom 124(2) ni določil uteži tveganja, ki je višja od 50 %;

(b) izpostavljenost je v celoti zavarovana z enim od naslednjega:

(i) eno ali več hipotekami na pisarne ali druge gospodarske objekte ali

▼M8

(ii) eno ali več pisarnami ali drugimi gospodarskimi objekti, izpostavljenosti pa se nanašajo na posle finančnega zakupa nepremičnine;

(c) izpolnjene so zahteve iz točke (a) člena 126(2) ter člena 208 in člena 229(1);

(d) poslovna nepremičnina je v celoti zgrajena.

▼B

3. Institucija lahko izpostavljenost do nasprotne stranke, ki nastane zaradi pogodbe o začasnem odkupu, na podlagi katere je od nasprotne stranke odkupila neakcesorne neodvisne pravice iz zavarovanja s hipoteko na nepremičninah tretjih oseb,obravnava kot več posameznih izpostavljenosti do vsake izmed tretjih oseb, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

▼M9

(a) nasprotna stranka je institucija ali investicijsko podjetje;

▼B

(b) izpostavljenost je v celoti zavarovana s pravicami na nepremičnine tretjih oseb, ki jih je institucija odkupila in jih lahko uveljavi;

(c) institucija je zagotovila, da so obveznosti iz členov 208 in 229(1) izpolnjene;

(d) institucija v primeru neplačila, insolventnosti ali likvidacije nasprotne stranke postane prejemnica terjatev, ki jih ima nasprotna stranka do tretjih oseb;

▼M9

(e) institucija pristojnim organom v skladu s členom 394 poroča o celotnem znesku izpostavljenosti, obravnavanih v skladu s tem odstavkom, do vsake druge institucije ali investicijskega podjetja.

▼B

V ta namen institucija namesto ustreznega zneska izpostavljenosti do nasprotne stranke to izpostavljenost obravnava kot izpostavljenost do vsake od tretjih oseb v višini zneska terjatve, ki jo ima nasprotna stranka do tretje osebe,. Morebitni preostanek izpostavljenosti do nasprotne stranke se še naprej obravnava kot izpostavljenost do nasprotne stranke.

▼M8

Člen 403

Pristop substitucije

1. Kadar je izpostavljenost do stranke zavarovana z jamstvom tretje osebe ali s premoženjem, ki ga izda tretja oseba, institucija:

(a) obravnava del izpostavljenosti, ki je zavarovan z jamstvom, kot izpostavljenost do dajalca jamstva in ne do stranke, če bi se nezavarovani izpostavljenosti do dajalca jamstva dodelila utež tveganja, ki je enaka ali nižja od uteži tveganja nezavarovane izpostavljenosti do stranke v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(b) obravnava del izpostavljenosti, ki je zavarovan s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s premoženjem, kot izpostavljenost do tretje osebe in ne do stranke, če je izpostavljenost zavarovana s premoženjem in pod pogojem, da bi bila zavarovanemu delu izpostavljenosti dodeljena utež tveganja, ki je enaka ali nižja od uteži tveganja nezavarovane izpostavljenosti do stranke v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3.

▼M8

Pristopa iz točke (b) prvega pododstavka institucija ne uporablja, kadar obstaja neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja.

Za namene tega dela lahko institucija razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in obravnavo iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka uporablja samo, kadar je za namene člena 92 dovoljeno uporabljati tako razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem kot enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

2. Kadar institucija uporabi točko (a) odstavka 1, ta institucija:

(a) kadar je jamstvo denominirano v valuti, ki ni valuta, v kateri je denominirana izpostavljenost, znesek izpostavljenosti, ki se šteje za krito, izračuna v skladu z določbami o obravnavanju valutne neusklajenosti za osebno kreditno zavarovanje iz dela 3;

(b) katero koli neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja obravnava v skladu z določbami o obravnavanju neusklajenosti zapadlosti iz poglavja 4 naslova II dela 3;

(c) lahko prizna delno kritje v skladu z obravnavo iz poglavja 4 naslova II dela 3.

3. Za namene točke (b) odstavka 1 lahko institucija nadomesti znesek iz točke (a) tega odstavka z zneskom iz točke (b) tega odstavka, če so izpolnjeni pogoji iz točk (c), (d) in (e) tega odstavka:

(a) skupni znesek izpostavljenosti institucije do izdajatelja zavarovanja s premoženjem na podlagi tristranskih pogodb o začasni prodaji, pri katerih sodeluje tripartitni agent;

(b) celotni znesek omejitev, ki jih tripartitni agent iz točke (a) po navodilih institucije uporablja za vrednostne papirje, ki jih izda izdajatelj zavarovanja s premoženjem iz točke (a);

(c) institucija je preverila, da ima tripartitni agent vzpostavljene ustrezne zaščitne ukrepe, da bi se preprečile kršitve omejitev iz točke (b);

(d) pristojni organ glede institucije ni izrazil pomembnih pomislekov;

(e) vsota zneska omejitve iz točke (b) tega odstavka in katerih koli drugih izpostavljenosti institucije do izdajatelja zavarovanja s premoženjem ne presega omejitve iz člena 395(1).

4. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, v katerih opredeli pogoje za uporabo obravnave iz odstavka 3 tega člena, vključno s pogoji in pogostostjo določanja, spremljanja in revizije omejitev iz točke (b) navedenega odstavka.

EBA te smernice objavi do 31. decembra 2019.

▼M5

_____

▼B

DEL 6

LIKVIDNOST

NASLOV I

▼M8

OPREDELITVE POJMOV IN LIKVIDNOSTNE ZAHTEVE

Člen 411

Opredelitve pojmov

V tem delu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „finančna stranka“ pomeni stranko, vključno s finančno stranko, ki pripada nefinančni skupini družb, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36/EU, ali ki je nekaj od naslednjega:

(a) kreditna institucija;

(b) investicijsko podjetje;

(c) subjekt s posebnim namenom pri listinjenju (v nadaljnjem besedilu: SSPE);

(d) kolektivni naložbeni podjem (v nadaljnjem besedilu: KNP);

(e) zaprt investicijski sklad;

(f) zavarovalnica;

(g) pozavarovalnica;

(h) finančni holding ali mešani finančni holding;

(i) finančna institucija;

(j) pokojninska shema, kot je opredeljena v točki (10) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012.

(2) „vloga na drobno“ pomeni obveznost do fizične osebe ali do MSP, kadar bi to MSP izpolnjevalo pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB za kreditno tveganje, ali obveznost do podjetja, ki je upravičeno do obravnave iz člena 153(4), in kadar skupne vloge tega MSP ali podjetja na skupinski podlagi ne presegajo 1 milijona EUR;

(3) „osebno investicijsko podjetje“ pomeni podjetje ali sklad, čigar lastnik oziroma upravičenec je fizična oseba ali skupina tesno povezanih fizičnih oseb, ki ne opravlja drugih poslovnih, industrijskih ali strokovnih dejavnosti in ki je bila ustanovljena izključno za upravljanje premoženja lastnikov, vključno z drugimi pomožnimi dejavnostmi, kot so ločevanje sredstev lastnikov od sredstev podjetja, olajševanje prenosa sredstev v okviru družine ali preprečevanje ločitve sredstev po smrti družinskega člana, če so te pomožne dejavnosti povezane z glavnim namenom, ki je upravljanje premoženja lastnikov;

▼M8

(4) „posrednik pri vlogah“ pomeni fizično osebo ali podjetje, ki v zameno za plačilo pri kreditnih institucijah polaga vloge tretjih oseb, vključno z vlogami na drobno in vlogami podjetij, razen vlog finančnih institucij;

(5) „neobremenjena sredstva“ pomeni sredstva, za katera ne veljajo nobene pravne, pogodbene, regulativne ali druge omejitve, ki bi instituciji preprečile unovčenje, prodajo, prenos, odstop ali, na splošno, odtujitev takih sredstev z dokončno prodajo na trgih ali s pogodbo o začasni prodaji;

(6) „neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem“ pomeni vsak znesek sredstev, ki ga instituciji ni treba pripisati izdaji kritih obveznic zaradi pravnih ali regulativnih zahtev, pogodbenih obveznosti ali zaradi tržne discipline, zlasti če zagotovljena sredstva presegajo najnižje pravne, zakonske ali regulativne zahteve po presežnem zavarovanju s premoženjem, ki se uporabljajo za krite obveznice v skladu z nacionalno zakonodajo države članice ali tretje države;

(7) „zahteva glede pokritosti sredstev“ pomeni razmerje sredstev glede na obveznosti, kot je določeno za namene izboljšanja kreditne kakovosti v zvezi s kritimi obveznicami v skladu z nacionalno zakonodajo države članice ali tretje države;

(8) „krediti za povečanje trgovalnega portfelja“ pomeni zavarovane kredite, odobrene strankam z namenom prevzema trgovalne pozicije s finančnim vzvodom;

(9) „pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih“ pomeni pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, navedene v Prilogi II, in kreditne izvedene finančne instrumente;

(10) „stresne razmere“ pomeni nenadno ali veliko poslabšanje kapitalske ustreznosti ali likvidnostnega položaja institucije zaradi spremembe razmer na trgu ali idiosinkratičnih dejavnikov, ki povzročijo veliko tveganje, da institucija ne bo mogla izpolniti svojih obveznosti, ko zapadejo v naslednjih 30 dneh;

(11) „sredstva stopnje 1“ pomeni sredstva z izjemno visoko likvidnostjo in kreditno kakovostjo iz drugega pododstavka člena 416(1);

(12) „sredstva stopnje 2“ pomeni sredstva z visoko likvidnostjo in kreditno kakovostjo iz drugega pododstavka člena 416(1) te uredbe; sredstva stopnje 2 so dodatno razdeljena na sredstva stopnje 2A in sredstva stopnje 2B, kot je navedeno v delegiranem aktu iz člena 460(1);

(13) „likvidnostni blažilnik“ pomeni znesek sredstev stopnje 1 in stopnje 2, ki jih ima institucija v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1);

(14) „neto likvidnostni odlivi“ pomeni znesek, ki se izračuna tako, da se od likvidnostnih odlivov institucije odštejejo njeni likvidnostni prilivi;

▼M8

(15) „valuta poročanja“ pomeni valuto države članice, v kateri je sedež institucije;

(16) „faktoring“ pomeni pogodbeni sporazum med podjetjem (odstopnik) in finančnim subjektom (prevzemnik), v katerem odstopnik odstopi ali proda svoje terjatve prevzemniku in prevzemnik v zameno odstopniku zagotovi eno ali več od naslednjih storitev v zvezi z odstopljenimi terjatvami:

(a) predplačilo odstotka zneska odstopljenih terjatev, ki so običajno odstopljene kratkoročno, neporabljene in brez samodejne obnovitve;

(b) upravljanje terjatev, izterjavo in kreditno zavarovanje, pri čemer običajno prevzemnik vodi računovodske knjige odstopnika in izterja terjatve v svojem imenu;

za namene naslova IV se faktoring obravnava kot trgovinsko financiranje;

(17) „odobreni kreditni aranžmaji ali okvirni likvidnostni kredit“ pomeni kreditni aranžma ali okvirni likvidnostni kredit, ki je nepreklicen ali pogojno preklicen.

▼B

Člen 412

Zahteva glede likvidnostnega kritja

1. Institucije imajo likvidna sredstva, katerih vsota vrednosti krije likvidnostne odlive, zmanjšane za likvidnostne prilive v stresnih pogojih, s čimer se zagotovi, da institucije vzdržujejo zadostne ravni likvidnostnih blažilnikov za pokritje vsakega morebitnega neravnotežja med likvidnostnimi prilivi in odlivi v zelo stresnih pogojih za obdobje tridesetih dni. Institucije lahko v stresnih razmerah uporabijo svoja likvidna sredstva, da bi krile svoje neto likvidnostne odlive.

▼M8

2. Institucije likvidnostnih odlivov, likvidnostnih prilivov in likvidnih sredstev ne štejejo dvakrat.

Razen če je drugače opredeljeno v delegiranem aktu iz člena 460(1), se postavka, ki se lahko šteje v več kot eni kategoriji odliva, šteje v tisti kategoriji odliva, ki ustvarja največji pogodbeni odliv za to postavko.

▼B

3. Institucije lahko uporabijo likvidna sredstva iz odstavka 1 za izpolnjevanje svojih obveznosti v stresnih razmerah, kot je določeno v členu 414.

4. Določbe iz naslova II se uporabljajo izključno za namene opredelitve obveznosti poročanja iz člena 415.

▼M9

4a. Delegirani akt iz člena 460(1) se uporablja za institucije.

▼B

5. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo nacionalne določbe na področju likvidnostnih zahtev, preden se v Uniji v skladu s členom 460 za zahteve po likvidnostnem kritju določijo in v celoti uvedejo zavezujoči minimalni standardi. Države članice lahko od institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, ali podskupine teh institucij zahtevajo, da ohranijo višjo zahtevo po likvidnostnem kritju do 100 %, dokler se v skladu s členom 460 v celoti ne uvede zavezujoč minimalni standard v višini 100 %.

▼M8

Člen 413

Zahteva glede stabilnega financiranja

1. Institucije zagotovijo, da so dolgoročne aktivne in zunajbilančne postavke ustrezno izpolnjene z raznolikim naborom instrumentov za financiranje, ki so stabilni v običajnih, pa tudi v stresnih pogojih.

2. Določbe iz naslova III se uporabljajo izključno za namene določitve obveznosti poročanja iz člena 415, dokler se v pravu Unije ne določijo in uvedejo obveznosti poročanja iz navedenega člena za količnik neto stabilnega financiranja iz naslova IV.

3. Določbe iz naslova IV se uporabljajo za namen določitve zahteve glede stabilnega financiranja iz odstavka 1 tega člena in obveznosti poročanja za institucije iz člena 415.

4. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo nacionalne določbe na področju zahtev po stabilnem financiranju, preden se začnejo uporabljati zavezujoči minimalni standardi za zahteve po neto stabilnem financiranju iz odstavka 1.

Člen 414

Izpolnjevanje likvidnostnih zahtev

Institucija, ki ne izpolnjuje zahtev iz člena 412 ali člena 413(1) ali pričakuje, da jih ne bo izpolnila, tudi v času stresnih razmer, o tem takoj uradno obvesti pristojne organe in jim nemudoma predloži načrt za hitro ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami iz člena 412 oziroma člena 413(1), kot je ustrezno. Dokler se skladnost ponovno ne vzpostavi, institucija dnevno poroča o postavkah iz naslova III in naslova IV, iz izvedbenega akta iz člena 415(3) ali (3a) ali iz delegiranega akta iz člena 460(1), kot je ustrezno, ob koncu vsakega delovnega dne, razen če pristojni organ ne odobri manjše pogostosti poročanja in daljšega odloga za poročanje. Pristojni organi odobrijo manjšo pogostost poročanja ali daljši odlog za poročanje samo na podlagi individualnega položaja institucije, pri čemer upoštevajo obseg in zapletenost dejavnosti institucije. Pristojni organi spremljajo izvajanje takšnega načrta za ponovno vzpostavitev skladnosti in po potrebi zahtevajo, da se skladnost vzpostavi hitreje, kot je bilo sprva predvideno.

▼B

NASLOV II

POROČANJE O LIKVIDNOSTI

Člen 415

Obveznost poročanja in način poročanja

▼M8

1. Institucije pristojnim organom poročajo o postavkah iz izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 3 ali 3a tega člena, naslova IV in delegiranega akta iz člena 460(1) v valuti poročanja, ne glede na dejansko denominacijo teh postavk. Dokler se za količnik neto stabilnega financiranja iz naslova IV v pravu Unije ne določijo in uvedejo obveznosti poročanja in oblika poročanja, institucije pristojnim organom poročajo o postavkah iz naslova III v valuti poročanja, ne glede na dejansko denominacijo teh postavk.

Frekvenca poročanja je najmanj mesečna za postavke iz delegiranega akta iz člena 460(1) in najmanj četrtletna za postavke iz naslovov III in IV.

2. Institucija pristojnim organom ločeno poroča o postavkah iz izvedbenega tehničnega standarda iz odstavka 3 ali 3a tega člena, iz naslova III, dokler se v pravu Unije ne določijo in uvedejo obveznosti poročanja in oblika poročanja za količnik neto stabilnega financiranja iz naslova IV, iz naslova IV in iz delegiranega akta iz člena 460(1), kot je ustrezno, v skladu z naslednjim:

(a) kadar so postavke denominirane v valuti, ki se razlikuje od valute poročanja, in so celotne obveznosti institucije denominirane v tej valuti, pri čemer so enake ali presegajo 5 % celotnih obveznosti institucije ali enotne likvidnostne podskupine, razen postavk kapitala in zunajbilančnih postavk, se poročanje opravi v valuti denominacije;

(b) kadar so postavke denominirane v valuti države članice gostiteljice, kjer ima institucija pomembno podružnico iz člena 51 Direktive 2013/36/EU in zadevna država članica uporablja valuto, ki ni valuta poročanja, se poročanje opravi v valuti države članice, v kateri je pomembna podružnica;

(c) kadar so postavke denominirane v valuti poročanja in je skupni znesek obveznosti v valutah, ki se razlikujejo od valute poročanja, enak ali presega 5 % celotnih obveznosti institucije ali enotne likvidnostne podskupine, razen postavk kapitala in zunajbilančnih postavk, se poročanje opravi v valuti poročanja.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da opredeli naslednje:

▼M8

(a) enotne obrazce za poročanje in rešitve na področju informacijske tehnologije z ustreznimi navodili za pogostost, referenčne datume in datume predložitve; načini in pogostost poročanja so sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo različnih dejavnosti institucij ter vključujejo poročanje, zahtevano v skladu z odstavkoma 1 in 2;

(b) potrebne dodatne metrike za spremljanje likvidnosti, da se pristojnim organom omogoči pridobitev celostnega pregleda nad profilom likvidnostnega tveganja institucije v sorazmerju z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucije;

EBA Komisiji predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov za elemente iz točke (a) do 28. julija 2013, za elemente iz točke (b) pa do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3a. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi opredeli, katere dodatne metrike za spremljanje likvidnosti, kot so navedene v odstavku 3, se uporabljajo za majhne in nekompleksne institucije.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

4. Pristojni organi matične države članice na zahtevo pristojnim organom in centralni banki države članice gostiteljice ter EBA pravočasno in v elektronski obliki zagotovijo posamezna poročila v skladu s tem členom.

►C2 5. Pristojni organi, ki izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU, ◄ na zahtevo pravočasno in v elektronski obliki zagotovijo vsa poročila, ki jih je predložila institucija v skladu z enotnimi predlogami za poročanje iz odstavka 3:

(a) pristojnim organom in nacionalni centralni banki držav članic gostiteljic, v katerih so pomembne podružnice v skladu s členom 51 Direktive 2013/36/EU nadrejene institucije ali institucije, ki jo obvladuje isti nadrejen finančni holding,

(b) pristojnim organom, ki so izdali dovoljenje za opravljanje dejavnosti podrejenim družbam nadrejene institucije ali institucijam, ki jih obvladuje isti nadrejen finančni holding, in centralni banki iste države članice;

(c) EBA;

(d) ECB.

▼B

6. Pristojni organi, ki so izdali dovoljenje za opravljanje dejavnosti instituciji, ki je podrejena družba nadrejene institucije ali nadrejenega finančnega holdinga, na zahtevo pravočasno in v elektronski obliki zagotovijo pristojnim organom, ki izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111 Direktive 2013/36EU, centralni banki države članice, v kateri ima institucija dovoljenje za opravljanje dejavnosti, in EBA vsa poročila, ki jih je predložila institucija v skladu z enotnimi predlogami za poročanje iz odstavka 3.

Člen 416

Poročanje o likvidnih sredstvih

1. Institucije v okviru poročanja o likvidnih sredstvih poročajo o naslednjem, razen če je to izključeno v skladu z odstavkom 2 in samo če likvidna sredstva izpolnjujejo pogoje iz odstavka 3:

▼C2

(a) denarnih sredstvih in izpostavljenostih do centralnih bank, če je te izpostavljenosti možno kadar koli sprostiti v stresnih razmerah. Pristojni organ in centralna banka si prizadevata, da bi v zvezi z vlogami pri centralnih bankah dosegla soglasje glede obsega, v katerem se lahko te minimalne rezerve sprostijo v stresnih razmerah;

▼B

(b) drugih prenosljivih sredstvih, katerih likvidnost in kreditna kakovost sta izjemno visoki;

(c) prenosljivih sredstvih, ki predstavljajo terjatve do naslednjih institucij ali za katere jamčijo naslednje institucije:

(i) enota centralne ravni države članice, regija s fiskalno pristojnostjo pobiranja davkov ali tretja država v domači valuti enote centralne ali regionalne ravni države, če institucija prevzema likvidnostno tveganje v zadevni državi članici ali tretji državi, ki ga krije z vzdrževanjem zadevnih likvidnih sredstev;

(ii) centralne banke in subjekti javnega sektorja, ki ne sodijo v okvir centralne ravni države, v domači valuti centralne banke in subjekta javnega sektorja;

(iii) Banka za mednarodne poravnave, Mednarodni denarni sklad, Komisija ali multilateralne razvojne banke;

(iv) Evropski instrument za finančno stabilnost in Evropski mehanizem za stabilnost;

(d) prenosljivih sredstvih, katerih likvidnost in kreditna kakovost sta visoki;

(e) rezervnih kreditnih aranžmajih, ki jih odobrijo centralne banke v okviru monetarne politike, kolikor ti aranžmaji niso zavarovani z likvidnimi sredstvi in ob izključitvi izredne likvidnostne pomoči;

▼B

(f) če kreditna institucija spada v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami, zakonsko ali statutarno najmanjših vlogah pri centralni kreditni instituciji in drugem statutarno ali pogodbeno razpoložljivem likvidnem financiranju centralnih kreditnih institucij ali institucij, ki so članice mreže iz člena 113(7) ali za katere se uporablja oprostitev iz člena 10, če to financiranje ni zavarovano z likvidnimi sredstvi.

Do enotne opredelitve visoke ter izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti v skladu s členom 460, institucije same identificirajo prenosljiva sredstva v določeni valuti, ki so visoke oziroma izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti. Do enotne opredelitve lahko pristojni organi ob upoštevanju meril, navedenih v členu 509(3), (4) in (5), določijo splošne smernice, ki jih institucije upoštevajo pri identificiranju sredstev visoke ter izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti. Če take smernice niso na voljo, institucije za ta namen uporabijo pregledna in nepristranska merila, vključno z nekaterimi ali vsemi merili, navedenimi v členu 509(3), (4) in (5).

2. Naslednje se ne šteje za likvidna sredstva:

(a) sredstva, ki jih izda kreditna institucija, razen če izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

(i) gre za obveznice, ki so primerne za obravnavo v skladu s členom 129(4) ali (5), ali listinjene vrednostne papirje, če so dokazano najvišje kreditne kakovosti, kot jih določi EBA v skladu z merili iz člena 509(3), (4) in (5);

(ii) gre za obveznice iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, razen tistih iz podtočke (i) te točke;

(iii) kreditno institucijo so ustanovile enote centralne ali regionalne ravni države članice, ki morajo zaščititi ekonomske temelje institucije in ohraniti njeno sposobnost delovanja med celotno življenjsko dobo, ali za premoženje izrecno jamčijo te enote, ali za vsaj 90 % kreditov, ki jih odobri institucija, neposredno ali posredno jamči ta enota centralne ali regionalne ravni države in se premoženje uporablja zlasti za financiranje promocijskih kreditov, odobrenih po nekonkurenčnih in neprofitnih pogojih, da se spodbudijo cilji javne politike teh enot;

(b) premoženje, ki ga institucije pridobijo v obliki zavarovanja na podlagi poslov začasnega odkupa in poslov financiranja vrednostnih papirjev, ki jih imajo institucije na voljo le za zmanjšanje kreditnega tveganja, zakonsko in pogodbeno pa jih ne morejo uporabiti;

(c) sredstva, ki jih izda katera koli od naslednjih subjektov:

▼B

(i) investicijsko podjetje;

(ii) zavarovalnica;

(iii) finančni holding;

(iv) mešani finančni holding;

(v) kateri koli drug subjekt, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36EU.

▼M8

3. V skladu z odstavkom 1 institucije o sredstvih poročajo kot o likvidnih sredstvih, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) sredstva so neobremenjena ali so na voljo v skupini zavarovanj s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi kreditnih linij, ki jih ima na voljo institucija, za katere so obveznosti prevzete, v primeru, da skupino upravlja centralna banka, pa tudi neprevzete, a še nefinancirane;

(b) sredstev ne izda sama institucija ali njej nadrejene ali podrejene institucije ali druga podrejena družba njej nadrejene institucije ali nadrejenega finančnega holdinga;

(c) o ceni sredstev se običajno dogovorijo tržni udeleženci in jo je mogoče zlahka spremljati na trgu, ali pa se njihova cena lahko določi s pomočjo formule, ki jo je enostavno izračunati na podlagi javno dostopnih vhodnih podatkov in ki ni odvisna od močnih predpostavk, kot je običajno pri strukturiranih ali eksotičnih produktih;

(d) sredstva kotirajo na priznani borzi ali se z njimi trguje na podlagi dokončne prodaje na trgih ali s preprostim sporazumom o začasni prodaji/začasnem odkupu na trgih začasne prodaje/začasnega odkupa; ta merila se ocenjujejo za vsak trg posebej.

Pogoji iz točk (c) in (d) prvega pododstavka se ne uporabljajo za sredstva, navedena v točkah (a), (e) in (f) odstavka 1.

▼B

4. Do specifikacije zavezujoče likvidnostne zahteve v skladu s členom 460 institucije ne glede na določbe iz odstavkov 1, 2 in 3 in v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 tega člena poročajo o:

(a) drugih sredstvih, ki niso primerna za centralne banke, a se z njimi trguje, kot so lastniški finančni instrumenti in zlato, na podlagi preglednih in objektivnih meril, vključno z nekaterimi ali vsemi merili iz člena 509(3), (4) in (5);

▼B

(b) drugih sredstvih, ki so primerna za centralne banke in s katerimi se trguje, kot so listinjeni vrednostni papirji najvišje kreditne kakovosti, kot jih določi EBA v skladu z merili iz člena 509(3), (4) in (5);

(c) drugih sredstvih, ki so primerna za centralne banke, vendar se z njimi ne trguje, kot so kreditne terjatve, kot jih določi EBA v skladu z merili iz člena 509(4).

▼M8

5. Delnice ali enote KNP se lahko obravnavajo kot likvidna sredstva do absolutnega zneska 500 milijonov EUR ali enakovrednega zneska v domači valuti v portfelju likvidnih sredstev posamezne institucije, če so zahteve iz člena 132(3) izpolnjene in če KNP, z izjemo izvedenih finančnih instrumentov za zmanjševanje obrestnega, kreditnega ali valutnega tveganja, vlaga izključno v likvidna sredstva iz odstavka 1 tega člena.

Če KNP za varovanje tveganj dovoljenih naložb uporablja ali bi lahko uporabljal izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti tega KNP za obravnavo iz prvega pododstavka tega odstavka. Kadar tretje strani iz točk (a) in (b) člena 418(4) vrednosti delnic ali enot KNP ne vrednotijo redno z uporabo tekočih tržnih cen, pristojni organ pa ni prepričan, da ima institucija razvite zanesljive metode in procese za tovrstno vrednotenje, kot je določeno v členu 418(4), se delnice ali enote v navedenem KNP ne obravnavajo kot likvidna sredstva.

6. Kadar likvidno sredstvo ne izpolnjuje več zahtev za likvidno sredstvo iz tega člena, ga lahko institucija kljub temu še naprej šteje za likvidno sredstvo za dodatno obdobje 30 dni. Kadar likvidno sredstvo v KNP ni več primerno za obravnavo iz odstavka 5, se delnice ali enote v KNP lahko kljub temu štejejo za likvidno sredstvo za dodatno obdobje 30 dni, če ta sredstva ne presegajo 10 % vseh sredstev KNP.

_____

▼B

Člen 417

Operativne zahteve za rezerve likvidnih sredstev

Institucije v okviru poročanja o likvidnih sredstvih poročajo samo o tistih imetjih likvidnih sredstev, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) so ustrezno razpršena. Razpršitev ni potrebna za sredstva, ki ustrezajo sredstvom iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1);

▼B

(b) v pravnem in praktičnem smislu so na razpolago v vsakem trenutku v naslednjih 30 dneh za unovčenje z dokončno prodajo ali prek enostavne pogodbe o začasni prodaji/začasnem odkupu na odobrenih trgih začasne prodaje/začasnega odkupa, da tako izpolnijo obveznosti, ki zapadejo. Likvidna sredstva iz člena 416(1)(c), ki jih imajo v lasti v tretjih državah z omejitvami glede prenosov ali ki so denominirana v nekonvertibilnih valutah, se štejejo za razpoložljiva samo v takšni meri, kot ustrezajo odlivom v zadevni tretji državi ali valuti, razen če institucija pristojnim organom ne dokaže, da je ustrezno zavarovala posledično valutno tveganje;

(c) likvidna sredstva obvladuje služba za upravljanje z likvidnostjo;

►C2 (d) del likvidnih sredstev, razen tistih iz točk (a), (c), (e) in (f) člena 416(1), se redno in najmanj enkrat letno ◄ unovči z dokončno prodajo ali enostavnimi pogodbami o začasni prodaji/začasnem odkupu na odobrenem trgu začasne prodaje/začasnega odkupa za naslednje namene:

(i) testiranje dostopa do trga za ta sredstva;

(ii) testiranje učinkovitosti procesov za unovčenje sredstev;

(iii) testiranje uporabnosti sredstev;

(iv) kar najbolj zmanjšati tveganje negativnih znakov v obdobju težav;

(e) cenovna tveganja, povezana s sredstvi, se lahko zavarujejo, vendar so likvidna sredstva predmet ustreznih notranjih dogovorov, ki zagotavljajo, da so po potrebi takoj na voljo zakladništvu in zlasti da ne bodo uporabljena v drugih operacijah v teku, vključno s:

(i) strategijami varovanja ali drugimi strategijami trgovanja;

(ii) zagotavljanjem izboljšanj kreditne kakovosti v strukturiranih poslih;

(iii) kritjem operativnih stroškov;

(f) denominacija likvidnih sredstev je skladna z razporeditvijo glede na valuto likvidnostnih odlivov po zmanjšanju za prilive.

Člen 418

Vrednotenje likvidnih sredstev

1. Vrednost likvidnega sredstva, ki se poroča, je njegova tržna vrednost ob upoštevanju ustreznih odbitkov, ki odražajo vsaj trajanje, kreditno in likvidnostno tveganje ter značilne odbitke pri začasni prodaji/začasnem odkupu v obdobjih splošnih stresnih razmer na trgu. Za sredstva iz točke (d) člena 416(1) odbitki niso manjši od 15 %. Če institucija zavaruje cenovno tveganje, povezano s sredstvom, upošteva denarni tok zaradi morebitne ukinitve zavarovanja.

▼B

2. Delnice ali enote KNP, kot so navedene v členu 416(6), so predmet odbitkov z vpogledom v osnovne naložbe, kot sledi:

(a) 0 % za osnovne naložbe v sredstva iz točke (a) člena 416(1);

(b) 5 % za osnovne naložbe v sredstva iz točk (b) in (c) člena 416(1);

(c) 20 % za osnovne naložbe v sredstva iz točke (d) člena 416(1).

3. Pristop vpogleda iz odstavka 2 se uporablja kot sledi:

(a) kadar institucija pozna osnovne izpostavljenosti KNP, jih lahko z vpogledom v te osnovne izpostavljenosti dodelitočkam od (a) do (d) člena 416(1);

(b) kadar institucija ne pozna osnovnih izpostavljenosti KNP, se predvideva, da KNP investira v največjem dovoljenem obsegu v skladu s svojim mandatom v padajočem vrstnem redu v kategorije sredstev, navedene v točkah od (a) do (d) člena 416(1), dokler ni dosežena zgornja meja celotne naložbe.

4. Institucije oblikujejo zanesljive metodolgije in postopke za izračunavanje tržne vrednosti in odbitkov za delnice ali enote KNP ter poročanje o njih. Le če institucije lahko pristojnemu organu dokažejo, da pomembnost izpostavljenosti ne upravičuje oblikovanja lastnih metodologij, se lahko za izračunavanje in poročanje odbitkov za delnice ali enote KNP v skladu z metodami, določenimi v točkah (a) in (b) odstavka 3, zanašajo na naslednje tretje strani:

(a) depotna družba KNP, če KNP investira izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje deponira pri tej depotni družbi;

(b) za druge KNP, družbo za upravljanje KNP, če izpolnjuje merila iz člena 132(3)(a).

Točnost izračunov depotne družbe ali družbe za upravljanje KNP potrdi zunanji revizor.

Člen 419

Valute, v katerih je razpoložljivost likvidnih sredstev omejena

1. EBA za institucije oceni razpoložljivost likvidnih sredstev iz točke (b) člena 416(1) v valutah, pomembnih za institucije s sedežem v Uniji.

▼M8

2. Kadar utemeljene potrebe po likvidnih sredstvih glede na zahtevo iz člena 412 presegajo razpoložljivost teh likvidnih sredstev v določeni valuti, se uporabi eno ali več od naslednjih odstopanj:

(a) z odstopanjem od točke (f) člena 417 je lahko denominacija likvidnih sredstev neskladna z razporeditvijo glede na valuto likvidnostnih odlivov po odbitku prilivov;

(b) za valute države članice ali tretjih držav se lahko zahtevana likvidna sredstva nadomestijo s kreditnimi linijami iz centralne banke zadevne države članice ali tretje države, ki so pogodbeno nepreklicno odobrene za naslednjih 30 dni in dane po pošteni ceni ne glede na trenutno črpan znesek, če pristojni organi zadevne države članice ali tretje države storijo isto ter ima zadevna država članica ali tretja država vzpostavljene primerljive zahteve glede poročanja;

(c) kadar primanjkuje sredstev stopnje 1, ima institucija lahko dodatna sredstva stopnje 2A, ki so predmet višjih odbitkov, in se lahko spremenijo morebitne omejitve višine teh sredstev, ki veljajo v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1).

▼B

3. Odstopanja, uporabljena v skladu z odstavkom 2, so obratno sorazmerna z razpoložljivostjo ustreznih sredstev. Upravičene potrebe institucij se ocenijo ob upoštevanju njihove sposobnosti, da s solidnim upravljanjem likvidnosti zmanjšajo potrebo po zadevnih likvidnih sredstvih, in deležev teh sredstev, ki so v lasti drugih udeležencev na trgu.

4. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov z navedbo valut, ki izpolnjujejo pogoje iz tega člena.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. marca 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼M8

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi odstopanja iz odstavka 2, vključno s pogoji njihove uporabe.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. decembra 2019.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 420

Likvidnostni odlivi

1. Likvidnostni odlivi, o katerih se poroča, do specifikacije likvidnostne zahteve v skladu s členom 460 vključujejo:

(a) trenutno stanje vlog na drobno, kot je določeno v členu 421;

▼B

(b) trenutno stanje drugih obveznosti, ki zapadejo, za katere lahko institucije izdajateljice ali subjekti, ki so zagotovili sredstva, zahtevajo izplačilo ali ki pomenijo izrecno pričakovanje s strani subjekta, ki je sredstva zagotovil, da bo institucija obveznost izplačala v naslednjih 30 dneh, kot je določeno v členu 422;

(c) dodatne odlive, navedene v členu 423;

▼C2

(d) največji znesek, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh iz nečrpanih odobrenih kreditnih aranžmajev in okvirnih likvidnostnih kreditov, kot je določeno v členu 424;

▼B

(e) dodatni odliv, ugotovljen v oceni v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije redno ocenjujejo verjetnost in potencialen obseg likvidnostnih odlivov v naslednjih 30 dneh v zvezi s produkti ali storitvami, ki niso zajete v členih 422, 423 in 424 in ki jih te institucije ponujajo ali sponzorirajo ali bi zanje morebitni kupci šteli, da so povezane s temi institucijami, med drugim tudi likvidnostnih odlivov, ki so posledica vsakršnih pogodbenih dogovorov, kot so druge zunajbilančne obveznosti in pogojne obveznosti financiranja, med drugim odobreni kreditni aranžmaji,nečrpani krediti in kratkoročni krediti velikim institucionalnim strankam, hipoteke, ki so bile dogovorjene, ne pa še koriščene, prekoračitve na kreditnih karticah, načrtovani odlivi, povezani z obnovitvijo ali podaljšanjem novih kreditov na drobno ali kreditov velikim institucionalnim strankam, načrtovane obveznosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov in zunajbilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem iz člena 429 in Priloge I. Te odlive se oceni ob predpostavki kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija.

Pri tej oceni institucije zlasti upoštevajo pomembno škodo za ugled, do katere bi lahko prišlo, če ne bi zagotovile likvidnostne podpore zadevnim produktom ali storitvam. Institucije pristojnim organom najmanj letno poročajo o tistih produktih in storitvah, katerih verjetnost ter potencialen obseg likvidnostnih odlivov iz prvega pododstavka sta pomembna, pristojni organi pa določijo odlive za dodelitev. Pristojni organi lahko za zunajbilančne zadevne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem iz člena 429 in Priloge I, uporabijo stopnjo odliva do 5 %.

Pristojni organi najmanj letno poročajo EBA o vrstah produktov ali storitev, za katere so določili odlive na podlagi poročil institucij. V zadevnem poročilu tudi pojasnijo metodologijo, uporabljeno za določitev odlivov.

Člen 421

Odlivi za vloge na drobno

1. Institucije ločeno poročajo o zneskuvlog na drobno, kritih s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES ali enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, in ga pomnožijo z vsaj 5 %, kadar jevloga:

(a) del vzpostavljenega odnosa, zaradi česar je verjetnost dviga izjemno majhna;

▼B

(b) na transakcijskem računu, vključno z računi, na katere se redno nakazujejo plače.

2. Institucije drugevloge na drobno, ki niso navedene v odstavku 1, pomnožijo z najmanj 10 %.

3. EBA ob upoštevanju obnašanja lokalnih vlagateljev, kot mu svetujejo pristojni organi, do 1. januarja 2014 izda smernice glede meril za določitev pogojev uporabe odstavkov 1 in 2 v zvezi z identificiranjemvlog na drobno, ki so predmet drugačnih odlivov, in opredelitev teh produktov za namene tega naslova. Ta merila upoštevajo verjetnost, da bodo te vloge povzročile odlive likvidnosti v naslednjih 30 dneh. Ti odlivi so ocenjeni ob predpostavki kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija.

4. Ne glede naodstavka (1) in (2) institucije pomnožijo vloge na drobno iz tretjih držav z večjim odstotkom, kot je določen v navedenih odstavkih, če tak odstotek določajo primerljive zahteve tretje države glede poročanja.

5. Institucije lahko iz izračuna odlivov izključijo nekatere jasno definirane kategorijevlog na drobno, če institucija v vsakem primeru za celotno kategorijo teh vlog strogo uporablja naslednje, razen v individualno upravičenih primerih, ko je vlagatelj v stiski:

(a) vlagatelju v 30 dneh ni dovoljeno dvignitivloge; ali

(b) za predčasne dvige v 30 dneh mora vlagatelj plačati kazen, ki zajema izgubo obresti med datumom dviga in datumom pogodbene zapadlosti, ter materialno kazen, za katero ni nujno, da presega pripadajoče obresti za čas, ki je pretekel med datumom pologa in datumom dviga.

Člen 422

Odlivi za druge obveznosti

1. Institucije obveznosti, ki izhajajo iz lastnih stroškov institucije za delovanje, pomnožijo z 0 %.

2. Institucije pomnožijo obveznosti, ki izhajajo iz zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot so opredeljeni v točki (3) člena 192, za:

(a) 0 % do vrednosti likvidnih sredstev v skladu s členom 418, če so zavarovane s sredstvi, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 416;

(b) 100 % prek vrednosti likvidnih sredstev v skladu s členom 418, če so zavarovane s sredstvi, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 416;

▼B

(c) 100 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne bi izpolnjevala pogojev za likvidna sredstva v skladu s členom 416, razen poslov iz točk (d) in (e) tega člena;

(d) 25 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne bi izpolnjevala pogojev za likvidna sredstva v skladu s členom 416, in je kreditodajalec enota centralne ravni države, subjekt javnega sektorja države članice, v kateri je kreditna institucija pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti ali je odprla podružnico, ali multilateralna razvojna banka. Subjekti javnega sektorja, ki so deležni takšne obravnave, so omejeni na tiste, ki imajo utež tveganja 20 % ali manj v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3.

(e) 0 %, če je kreditodajalec centralna banka.

3. Institucije pomnožijo:

(a) obveznosti, ki izhajajo izvlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj, da od institucije pridobi storitve kliringa, skrbništva, upravljanja z denarjem ali druge primerljive storitve;

(b) obveznosti, ki izhajajo izvlog, ki jih je treba vzdrževati v okviru sodelovanja pri skupnih nalogah znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7), ali kot zakonsko ali statutarno najmanjšo vlogo s strani drugega subjekta, ki je član iste institucionalne jamstvene sheme;

(c) obveznosti, ki izhajajo izvlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj v okviru vzpostavljenega operativnega odnosa, ki ni odnos iz točke (a);

(d) obveznosti, ki izhajajo izvlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj, da pridobi storitve denarnega kliringa in storitve centralne kreditne institucije, in kjer je kreditna institucija v mreži v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami;

s 5 % v primeru točke (a) v obsegu, v katerem so pokrite s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES ali enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, drugače pa s 25 %.

Vloge kreditnih institucij pri centralnih kreditnih institucijah, ki se štejejo za likvidna sredstva v skladu s členom 416(1)(f), se pomnožijo s 100-odstotno stopnjo odliva.

▼M8

4. Storitve kliringa, skrbništva, upravljanja denarja ali druge primerljive storitve, navedene v točkah (a) in (d) odstavka 3, se upoštevajo samo v obsegu, v katerem se te storitve izvajajo v okviru vzpostavljenega odnosa, od katerega je vlagatelj močno odvisen. Te storitve niso le storitve korespondenčnega bančništva ali storitve posredovanja in institucije imajo dokaze, da stranka ne more dvigniti zneskov, ki jih po zakonu dolguje, v obdobju 30 dni, ne da bi ogrozila svoje operativno delovanje.

▼M8

Dokler ni določena enotna opredelitev vzpostavljenega operativnega odnosa iz točke (c) odstavka 3, institucije same določijo merila, na podlagi katerih lahko ugotovijo, da gre za vzpostavljen operativni odnos, kadar imajo dokaze, da stranka ne more dvigniti zneskov, ki jih po zakonu dolguje, v obdobju 30 dni, ne da bi ogrozila svoje operativno delovanje, in o teh merilih obvestijo pristojne organe. Pristojni organi lahko v odsotnosti enotne opredelitve zagotovijo splošna napotila, ki jih morajo institucije upoštevati pri opredelitvi vlog, ki jih vlagatelj vzdržuje v okviru vzpostavljenega operativnega odnosa.

▼B

5. Institucije obveznosti, ki izhajajo iz vlog nefinančnih strank, pomnožijo s 40 %, če zanje ne velja odstavkov 3 in 4, in znesek teh obveznosti, kritih s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES ali z enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, pomnožijo z 20 %.

6. Institucije upoštevajo neto osnovo odlivov in prilivov, ki so predvideni v obdobju 30 dni iz pogodb iz Priloge II, med nasprotnimi strankami ter jih v primeru neto odlivov pomnožijo z 100 %. Neto osnova pomeni tudi neto glede na zavarovanje s premoženjem, ki se prejme in se šteje kot likvidna sredstva v skladu s členom 416.

7. Institucije ločeno poročajo o drugih obveznostih, ki ne spadajo pod odstavke 1 do 5.

▼M8

8. Pristojni organi lahko za obveznosti iz odstavka 7 dovolijo uporabo nižjega odstotka odliva za vsak posamezen primer posebej, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) nasprotna stranka je eno od naslednjega:

▼M9

(i) institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali investicijsko podjetje, ki je nadrejeno ali podrejeno instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali istega nadrejenega investicijskega podjetja;

▼M8

(ii) nasprotna stranka je z zadevno institucijo povezana v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU;

(iii) institucija, ki spada v isto institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7), ali

(iv) osrednja institucija ali član mreže v skladu s točko (d) člena 400(2);

(b) obstajajo razlogi, zaradi katerih se v prihodnjih 30 dneh pričakuje manjši odliv, tudi v primeru kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija;

(c) nasprotna stranka z odstopanjem od člena 425 uporablja ustrezni simetrični ali bolj konservativni priliv;

(d) institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici.

▼B

9. Pristojni organi lahko opustijo pogoje iz točke (d) odstavka 8, če se uporablja člen 20(1)(b). ►C2 V tem primeru morajo biti izpolnjena dodatna objektivna merila iz delegiranega akta, navedenega v členu 460. ◄ Kadar pristojni organi dovolijo uporabo manjšega odliva, o izidu procesa iz člena 20(1)(b) obvestijo EBA. Pristojni organi redno pregledujejo izpolnjevanje pogojev za takšne manjše odlive.

10. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za podrobnejšo opredelitev dodatnih objektivnih meril iz odstavka 9.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 423

Dodatni odlivi

1. Zavarovanje s premoženjem, razen sredstev iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1), ki ga predloži institucija za pogodbe iz Priloge II in kreditne izvedene finančne instrumente, so predmet dodatnega odliva v višini 20 %.

▼M8

2. Institucija pristojne organe uradno obvesti o vseh sklenjenih pogodbah, katerih pogodbeni pogoji v 30 dneh po pomembnem poslabšanju kreditne kakovosti institucije povzročijo likvidnostne odlive ali dodatne potrebe po zavarovanju s premoženjem. Kadar pristojni organi menijo, da so te pogodbe pomembne v povezavi s potencialnimi likvidnostnimi odlivi institucije, od institucije zahtevajo, da za te pogodbe doda dodatni odliv, ki ustreza dodatnim potrebam po zavarovanju s premoženjem, ki izhajajo iz pomembnega poslabšanja kreditne kakovosti institucije, kot je poslabšanje njene zunanje bonitetne ocene za tri stopnje. Institucija redno pregleduje obseg tega pomembnega poslabšanja glede na zadevne določbe iz sklenjenih pogodb in rezultate tega pregleda uradno sporoča pristojnim organom.

3. Institucija doda dodatni odliv, ki ustreza potrebam po zavarovanju s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na njene posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, če je ta vpliv pomemben.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, pod katerimi se lahko uporabi pojem pomembnosti, in metode za merjenje tega dodatnega odliva.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. marca 2014.

▼M8

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

4. Institucija doda dodatni odliv, ki ustreza tržni vrednosti vrednostnih papirjev ali drugih sredstev, prodanih na kratko brez kritja in predanih v roku 30 dni, razen če ima institucija v lasti prodane vrednostne papirje ali si jih je izposodila pod pogoji, ki zahtevajo njihovo vračilo šele po izteku 30-dnevnega roka, ter če zadevni vrednostni papirji niso del likvidnih sredstev institucije.

5. Institucija doda dodatni odliv glede na:

(a) čezmerno zavarovanje s premoženjem, ki ga ima institucija in ga na podlagi pogodbe lahko kadar koli zahteva nasprotna stranka;

(b) zavarovanje s premoženjem, ki ga je treba vrniti nasprotni stranki;

(c) zavarovanje s premoženjem, ki ustreza sredstvom, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva za namene člena 416, a bi jih lahko brez soglasja institucije nadomestila sredstva, ki ne bi izpolnjevala pogojev za likvidna sredstva za namene člena 416.

6. Vloge, prejete kot zavarovanje s premoženjem, se ne štejejo kot obveznosti za namene člena 422, temveč se bodo zanje, kadar bo to primerno, uporabljale določbe tega člena.

Člen 424

Odlivi iz kreditnih aranžmajev in ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄

1. Institucije prijavijo odlive iz odobrenih kreditnih aranžmajev in odobrenih okvirnih ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄, ki se določijo kot odstotek najvišjega zneska, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh. Ta najvišji znesek za črpanje se lahko v skladu s členom 418 oceni brez kakršne koli likvidnostne zahteve, ki bi bila naložena v skladu s členom 420(2) za zunajbilančne postavke, povezane s trgovinskim financiranjem, in brez vrednosti zavarovanja s premoženjem, ki ga je treba predložiti, če lahko institucija ponovno uporabi zavarovanje ter če se zavarovanje s premoženjem vzdržuje v obliki likvidnih sredstev v skladu s členom 416. Zavarovanje s premoženjem, ki ga je treba predložiti, niso sredstva, ki jih izda nasprotna stranka v aranžmaju ali eden od njenih povezanih subjektov. Če ima institucija na voljo potrebne informacije, se najvišji znesek, ki se lahko črpa za kreditne aranžmaje in ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, določi kot najvišji znesek, ki bi se lahko črpal glede na obveznosti nasprotne stranke ali predhodno določen razpored črpanja iz pogodbe, katerih rok plačila je v naslednjih 30 dneh.

2. Najvišji znesek nečrpanih odobrenih sredstev kreditnih aranžmajev in nečrpanih odobrenih ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄, ki ga je mogoče porabiti v naslednjih 30 dneh, se pomnoži s 5 %, če ta sredstva izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranimi pristopi ali pristopi IRB do obravnave kreditnih tveganj.

▼B

3. Najvišji znesek nečrpanih odobrenih sredstev kreditnih aranžmajev in nečrpanih odobrenih ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh, se pomnoži z 10 %, če ta sredstva izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) ne izpolnjujejo pogojev za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranimi pristopi ali pristopi IRB do kreditnih tveganj;

(b) so bila zagotovljena strankam, ki niso finančne stranke;

(c) niso bila zagotovljena kot nadomestilo za financiranje stranke, kadar ta ni zmožna izpolnjevati zahtev glede financiranja, ki zanjo veljajo na finančnih trgih.

▼M8

4. Odobreni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, dodeljenega subjektu s posebnim namenom pri listinjenju (v nadaljnjem besedilu: SSPE), da bi lahko ta SSPE od strank, ki niso finančne stranke, pridobil sredstva, ki niso vrednostni papirji, se pomnoži z 10 %, če odobreni znesek presega vrednost sredstev, ki se trenutno pridobivajo od strank, in je najvišji znesek dviga pogodbeno omejen na vrednost trenutno pridobljenih sredstev.

▼B

5. Institucije poročajo o najvišjem znesku nečrpanih odobrenih sredstev kreditnih aranžmajev in nečrpanih odobrenih ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh. To velja zlasti za naslednje:

(a) ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, ki jih je institucija odobrila SSPE, razen sredstev iz točke (b) odstavka (3);

(b) dogovore, v skladu s katerimi mora institucija kupovati sredstva od SSPE ali jih izmenjevati;

(c) aranžmaje in kredite, zagotovljena kreditnim institucijam;

(d) aranžmaje in kredite, zagotovljena finančnim institucijam in investicijskim podjetjem.

6. Z odstopanjem od odstavka 5, lahko institucije, ki jih je ustanovila in jih financira vsaj ena enota centralne ali regionalne ravni države, uporabljajo obravnave iz odstavkov 2 in 3 tudi za kreditne aranžmaje in ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, ki se zagotovijo institucijam z edinim namenom neposrednega ali posrednega financiranja promocijskih kreditov, ki izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v razrede izpostavljenosti iz teh odstavkov. ►C2 Z odstopanjem od točke (g) člena 425(2), lahko institucije uporabijo simetrične prilive in odlive, ◄ kadar se ti promocijski krediti zagotovijo prek druge institucije posrednice (pretočni krediti). Ti promocijski krediti bodo na voljo le osebam, ki niso finančne stranke, po nekonkurenčnih in neprofitnih pogojih, da se spodbudijo cilji javne politike Unije in/ali enot centralne ali regionalne ravni države članice. Takšne aranžmaje in kredite bo mogoče črpati le na podlagi utemeljeno pričakovane zahteve za promocijski kredit in v višini, ki je navedena v tej zahtevi, povezani z naknadnim poročanjem o uporabi izplačanih sredstev.

▼B

Člen 425

Prilivi

1. Institucije poročajo o svojih likvidnostnih prilivih. Omejeni likvidnostni prilivi so likvidnostni prilivi, omejeni na 75 % likvidnostnih odlivov. ►C2 Institucije lahko iz te omejitve izvzamejo likvidnostne prilive iz vlog pri drugih institucijah, ki izpolnjujejo pogoje za obravnave iz člena 113(6) ali 108(7). ◄ Institucije lahko iz te omejitve izvzamejo likvidnostne prilive iz zapadlih denarnih zneskov, ki jih dolgujejo kreditojemalci in vlagatelji v obveznice, povezane s hipotekarnimi krediti, financiranimi z obveznicami, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4), (5) ali (6) ali obveznicami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES. Institucije lahko izvzamejo prilive iz promocijskih pretočnih kreditov institucije. Institucija lahko po predhodni odobritvi pristojnega organa, odgovornega za nadzor naposamični podlagi, v celoti ali delno izključi prilive, kadar je izdajatelj institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali je z zadevno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

2. Likvidnostni prilivi se merijo v obdobju naslednjih 30 dni. Vključujejo samo pogodbene prilive iz izpostavljenosti, ki niso zapadle in za katere institucija nima razloga, da bi pričakovala, da jih v 30 dnevnem obdobju ne bi bilo mogoče izvesti. O likvidnostnih prilivih se poroča v celoti, o naslednjih prilivih pa ločeno:

(a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo stranke, ki niso finančne stranke za namene plačila glavnice, se zmanjšajo za 50 % njihove vrednosti ali v višini pogodbenih obveznosti do teh strank, da se zagotovi financiranje, odvisno od tega, kateri znesek je višji. To ne zajema denarnih sredstev iz naslova zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v točki (3) člena 192, ki so v skladu s členom 416 zavarovana z likvidnimi sredstvi, kot je določeno v točki (d) tega odstavka.

Z odstopanjem od prvega pododstavka te točke lahko institucije, ki so prejele obveznost iz člena 424(6), da bi izplačale promocijski kredit končnemu prejemniku, upoštevajo priliv do višine zneska odliva, ki ga uporabijo za ustrezno obveznost za zagotovitev teh promocijskih kreditov;

(b) denarna sredstva iz naslova poslov trgovinskega financiranja iz točke (b) drugega pododstavka člena 162(3) s preostalo zapadlostjo največ 30 dni, se v celoti upoštevajo kot prilivi;

▼M8

(c) krediti z nedoločenim pogodbenim končnim datumom se upoštevajo z 20 % prilivom, če pogodba instituciji omogoča, da odstopi od pogodbe in zahteva plačilo v 30 dneh;

▼B

(d) denarna sredstva iz naslova ►C2 zavarovanih kreditnih poslov ◄ in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v točki (3) člena 192, se, če so zavarovana z likvidnimi sredstvi, kot so opredeljena v členu 416(1), se ne upoštevajo do vrednosti likvidnih sredstev, zmanjšani za odbitke, ter se upoštevajo v celoti za preostala zapadla denarna sredstva;

(e) zapadla denarna sredstva, ki jih institucija, ki dolguje ta sredstva, obravnava v skladu s členom 422(3) in (4), se pomnožijo z ustreznim simetričnim prilivom;

(f) denarna sredstva iz naslova pozicij v lastniških instrumentih, ki so vključeni v glavne borzne indekse, če se likvidna sredstva ne štejejo dvakrat;

(g) ne upoštevajo se nobeni nečrpani kreditni aranžmaji ali ►C2 okvirni likvidnostni krediti ◄ ter nobene druge prejete obveznosti.

►C2 3. Odlivi in prilivi, ki so predvideni v obdobju 30 dni, iz pogodb iz Priloge II, se upoštevajo na neto osnovi med nasprotnimi strankami ter ◄ se pomnožijo za 100 % neto priliva. Neto osnova pomeni tudi neto glede na zavarovanje s premoženjem, ki se prejme in se šteje kot likvidna sredstva v skladu s členom 416.

4. Z odstopanjem od točke (g) odstavka 2 lahko pristojni organi za vsak posamezen primer posebej dovolijo uporabo višjih prilivov za kreditne aranžmaje in ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obstajajo razlogi, da se pričakuje višji priliv tudiv primeru kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija;

(b) nasprotna stranka je institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali je z zadevno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS ali član enake institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) te uredbe ali osrednja institucija ali član mreže, za katero velja oprostitev iz člena 10 te uredbe;

(c) nasprotna stranka z odstopanjem od členov 422, 423 in 424 uporablja ustrezni simetrični ali bolj konservativni odliv;

(d) institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici.

5. Kadar se uporablja člen 20(1)(b) lahko pristojni organi opustijo pogoj iz točke (d) odstavka 4.V tem primeru morajo biti izpolnjena dodatna objektivna merila iz delegiranega akt iz člena 460. Kadar pristojni organi dovolijo uporabo višjega priliva, o izidu postopka iz člena 20(1)(b) obvestijo EBA. Pristojni organi redno pregledujejo izpolnjevanje pogojev za navedene višje prilive.

▼B

6. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za podrobnejšo opredelitev dodatnih objektivnih meril iz odstavka 5.

EBA predloži Komisiji navedeni osnutek regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pod odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Institucije ne poročajo prilivov iz likvidnih sredstev, poročanih v skladu s členom 416, razen zapadlih plačiliz naslova teh sredstev, ki se ne odražajo v tržni vrednosti sredstva.

8. Institucije ne prijavijo prilivov iz nobenih novih prevzetih obveznosti.

9. Institucije upoštevajo likvidnostne prilive, ki bodo prejeti v tretjih državah z omejitvami pri prenosu ali ki so denominirani v nekonvertibilnih valutah, le v takšni meri, kot ustrezajo odlivom v tretji državi oziroma v zadevni valuti.

Člen 426

Posodobitev prihodnjih likvidnostnih zahtev

Potem ko Komisija sprejme delegirani akt za določitev likvidnostne zahteve v skladu s členom 460, lahko EBA oblikuje osnutek izvedbenih tehničnih standardov za podrobno opredelitev pogojev iz členov 421(1), 422 (z izjemo odstavkov 8, 9 in 10 navedenega člena) in člena 424, da bi se upoštevali mednarodno dogovorjeni standardi.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

NASLOV III

POROČANJE O STABILNEM FINANCIRANJU

Člen 427

Postavke, ki zagotavljajo stabilno financiranje

1. Institucije v skladu z zahtevami za poročanje iz člena 415(1) in enotnimi predlogami za poročanje iz člena 415(3) pristojnim organom poročajo o naslednjih postavkah in njihovih sestavnih delih, da se omogoči ocena razpoložljivosti stabilnega financiranja:

▼B

(a) naslednje vrste kapitala, ob upoštevanju odbitkov, kadar je to ustrezno:

(i) kapitalskih instrumentov temeljnega kapitala;

(ii) kapitalskih instrumentov dodatnega kapitala;

(iii) drugih prednostnih delnic in kapitalskih instrumentov, ki presegajo dovoljeni znesek dodatnega kapitala in katerih dejanska zapadlost je eno leto ali več;

(b) naslednje obveznosti, ki niso vključene v točko (a):

(i) vloge na drobno, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 421(1);

(ii) vloge na drobno, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 421(2);

(iii) vloge, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 422 (3) in (4)

(iv) od vlog iz točke (iii) tisti, ki spadajo v sheme zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES, ►C2 ali zajamčene vloge v skladu s členom 421(1), ki spadajo v enakovredne sheme zajamčenih vlog v tretjih državah; ◄

(v) od vlog iz točke (iii) tisti, ki spadajo pod točko (b) člena 422(3);

(vi) od vlog iz točke (iii) tisti, ki spadajo pod točko (d) člena 422(3);

(vii) vloženi zneski, ki ne spadajo pod točko (i), (ii) ali (iii), če jih ne položijo finančne stranke;

(viii) vsa finančna sredstva, pridobljena od finančnih strank;

(ix) ločeno za zneske, ki spadajo pod točko (vii) oziroma točko (viii), finančna sredstva iz zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v točki (3) člena 192:

— zavarovana s sredstvi, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 416;

— zavarovana s kakršnimi koli drugimi sredstvi;

(x) obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4) ali (5), ali kot so določene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES;

▼B

(xi) druge obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev, ki ne spadajo pod točko (a):

— obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev z dejansko zapadlostjo eno leto ali več;

— obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev z dejansko zapadlostjo manj kot eno leto;

(xii) vse druge morebitne obveznosti.

2. Kjer je to mogoče, se vse postavke predstavijo v naslednjih petih skupinah glede na najbližji datum njihove zapadlosti in najzgodnejši datum, na katerega jih je po pogodbi mogoče terjati:

(a) v treh mesecih;

(b) med 3 in 6 meseci;

(c) med 6 in 9 meseci;

(d) med 9 in 12 meseci;

(e) nad 12 mesecev.

Člen 428

Postavke, ki potrebujejo stabilno financiranje

1. Naslednje postavke se pristojnim organom poročajo ločeno, če se ne ►C2 odbijejo ◄ odkapitala, da se omogoči ocena potrebe po stabilnem financiranju:

(a) sredstva, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 416, razporejena glede na vrsto sredstva;

(b) vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, ki niso vključeni pod točko (a);

(i) sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 122;

(ii) sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjokreditne kakovosti 2 v skladu s členom 122;

(iii) druga sredstva;

(c) lastniški vrednostni papirji nefinančnihsubjektov, ki so vključeni v glavne borzne indekse priznane borze;

(d) drugi lastniški vrednostni papirji;

(e) zlato;

(f) druge dragocene kovine;

▼B

(g) neobnovljivi krediti in terjatve, in ločeno neobnovljivi krediti in terjatve, katerih kreditojemalci so:

(i) fizične osebe, ki niso samostojni podjetniki in osebne družbe;

(ii) MSP, ki izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB za kreditno tveganej ali izpostavljenosti do podjetja, ki izpolnjuje pogoje za obravnavo iz člena 153(4), in če je skupna vloga te stranke ali skupine povezanih strank nižja od 1 milijona EUR;

(iii) države, centralne banke in subjekti javnega sektorja;

(iv) stranke, ki niso navedene v točkah (i) in (ii) in niso finančne stranke;

(v) stranke, ki niso navedene v točkah (i), (ii) in (iii) in so finančne stranke, in ločeno tiste, ki so kreditne institucije in druge finančne stranke;

(h) neobnovljivikrediti in terjatve iz točke (g), in ločeno tisti, ki so:

(i) zavarovani s poslovno nepremičnino;

(ii) zavarovani s stanovanjsko nepremičnino;

(iii) financirani z obveznicami ujemajočih značilnosti (pretočni model), ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4) ali (5) ali obveznicami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES;

(i) terjatve iz naslova izvedenih finančnih instrumentov;

(j) vsa druga sredstva;

(k) nečrpani odobreni kreditni aranžmaji, ki izpolnjujejo pogoje za "srednje tveganje" ali "srednje/nizko tveganje" iz Priloge I.

2. Kjer je to mogoče, se vse postavke predstavijo v petih skupinah, opisanih v členu 427(2).

▼M8

NASLOV IV

KOLIČNIK NETO STABILNEGA FINANCIRANJA

POGLAVJE 1

Količnik neto stabilnega financiranja

Člen 428a

Uporaba na konsolidirani podlagi

Kadar se količnik neto stabilnega financiranja iz tega naslova uporablja na konsolidirani podlagi v skladu s členom 11(4), se uporabljajo naslednje določbe:

(a) za sredstva in zunajbilančne postavke podrejene družbe s sedežem v tretji državi, za katere se v skladu z zahtevo glede neto stabilnega financiranja, določeno v nacionalni zakonodaji te tretje države, uporabljajo faktorji potrebnega stabilnega financiranja, ki so višji od tistih iz poglavja 4, se uporablja konsolidacija v skladu z višjimi faktorji, določenimi v nacionalni zakonodaji zadevne tretje države;

▼M8

(b) za obveznosti in kapital podrejene družbe s sedežem v tretji državi, za katere se v skladu z zahtevo glede neto stabilnega financiranja, določeno v nacionalni zakonodaji te tretje države, uporabljajo faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja, ki so nižji od tistih iz poglavja 3, se uporablja konsolidacija v skladu z nižjimi faktorji, določenimi v nacionalni zakonodaji zadevne tretje države;

(c) sredstva v tretji državi, ki izpolnjujejo zahteve iz delegiranega akta iz člena 460(1) in ki jih ima podrejena družba s sedežem v tretji državi, se ne pripoznajo kot likvidna sredstva za namene konsolidacije, če ne štejejo za likvidna sredstva v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede likvidnostnega kritja.

▼M9

_____

▼M8

Člen 428b

Količnik neto stabilnega financiranja

1. Zahteva glede neto stabilnega financiranja iz člena 413(1), je enaka razmerju med razpoložljivim stabilnim financiranjem institucije iz poglavja 3 in potrebnim stabilnim financiranjem institucije iz poglavja 4 ter je izražena kot odstotek. Institucije svoj količnik neto stabilnega financiranja izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\frac{\text{Razpoložljivo stabilno financiranje}}{\text{Potrebno stabilno financiranje}} = \text{Količnik neto stabilnega financiranja (\%)}$$

2. Institucije ohranjajo količnik neto stabilnega financiranja v višini vsaj 100 %, izračunanega v valuti poročanja za vse svoje posle, ne glede na njihovo dejansko valutno denominacijo.

3. Kadar se količnik neto stabilnega financiranja institucije zmanjša pod 100 % oziroma se lahko razumno pričakuje, da se bo zmanjšal pod 100 %, se uporabi zahteva iz člena 414. Institucija si prizadeva za ponovno vzpostavitev količnika neto stabilnega financiranja na raven iz odstavka 2 tega člena. Pristojni organi ocenijo, zakaj institucija ni uspela izpolniti zahtev iz odstavka 2 tega člena, preden sprejmejo kakršne koli nadzorniške ukrepe.

4. Institucije izračunajo in spremljajo količnik neto stabilnega financiranja v valuti poročanja za vse svoje posle, ne glede na njihovo dejansko valutno denominacijo, in ločeno za svoje posle, denominirane v vsaki od valut, za katere velja ločeno poročanje v skladu s členom 415(2).

▼M8

5. Institucije zagotovijo, da je valutna denominacija njihovega profila financiranja na splošno usklajena z razporeditvijo njihovih sredstev po valutah. Kadar je primerno, lahko pristojni organi od institucij zahtevajo, da omejijo valutno neusklajenost, zato določijo omejitev za delež potrebnega stabilnega financiranja v določeni valuti, ki se lahko pokrije z razpoložljivim stabilnim financiranjem, ki ni denominirano v tej valuti. Taka omejitev se lahko uporablja samo za valuto, za katero velja ločeno poročanje v skladu s členom 415(2).

Pri določanju stopnje morebitne omejitve glede valutne neusklajenosti, ki se lahko uporablja v skladu s tem členom, pristojni organi upoštevajo vsaj:

(a) ali ima institucija zmožnost, da prenese razpoložljivo stabilno financiranje iz ene valute v drugo ter med jurisdikcijami in pravnimi osebami znotraj svoje skupine, in ali ima zmožnost, da izvede valutne zamenjave in zbere finančna sredstva na trgih tujih valut v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja;

(b) učinek negativnih gibanj menjalnega tečaja na obstoječe pozicije z valutno neusklajenostjo in na učinkovitost vseh vzpostavljenih varovanj pred tveganjem v tuji valuti.

Vse omejitve valutne neusklajenosti, naložene v skladu s tem členom, so posebna zahteva glede likvidnosti iz člena 105 Direktive 2013/36/EU.

POGLAVJE 2

Splošna pravila za izračun količnika neto stabilnega financiranja

Člen 428c

Izračun količnika neto stabilnega financiranja

1. Če v tem naslovu ni določeno drugače, institucije sredstva, obveznosti in zunajbilančne postavke upoštevajo na bruto osnovi.

2. Institucije za namene izračuna svojega količnika neto stabilnega financiranja uporabijo ustrezne faktorje stabilnega financiranja iz poglavij 3 in 4, za knjigovodsko vrednost svojih sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, razen če v tem naslovu ni določeno drugače.

3. Institucije obsega potrebnega stabilnega financiranja in razpoložljivega stabilnega financiranja ne štejejo dvakrat.

Če v tem naslovu ni določeno drugače, se postavka, ki se lahko dodeli v več kot eno kategorijo potrebnega stabilnega financiranja, dodeli v tisto kategorijo potrebnega stabilnega financiranja, ki ustvarja največje potrebno stabilno pogodbeno financiranje za to postavko.

Člen 428d

Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih

1. Institucije uporabljajo ta člen za izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih iz poglavij 3 in 4.

▼M8

2. Institucije brez poseganja v člen 428ah(2) upoštevajo pošteno vrednost pozicij v izvedenih finančnih instrumentih na neto osnovi, kadar so te pozicije vključene v isti niz pobotov, ki izpolnjuje zahteve iz člena 429c(1). V nasprotnem primeru institucije upoštevajo pošteno vrednost pozicij v izvedenih finančnih instrumentih na bruto osnovi in te pozicije v izvedenih finančnih instrumentih za namene poglavja 4 obravnavajo kot lastni niz pobotov.

3. Za namene tega naslova „poštena vrednost niza pobotov“ pomeni vsoto poštenih vrednosti vseh poslov, vključenih v niz pobotov.

4. Brez poseganja v člen 428ah(2) se vse pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih iz točk 2(a) do (e) Priloge II, ki vključujejo popolno izmenjavo zneskov glavnice na isti dan, izračunajo na neto osnovi za vse valute, vključno za namene poročanja v valuti, za katero velja ločeno poročanje v skladu s členom 415(2), tudi če navedeni posli niso vključeni v isti niz pobotov, ki izpolnjuje zahteve iz člena 429c(1).

5. Denarna sredstva, prejeta kot zavarovanje s premoženjem za zmanjšanje izpostavljenosti pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, se obravnavajo kot taka in se ne obravnavajo kot vloge, za katere se uporablja poglavje 3.

6. Pristojni organi se lahko ob odobritvi zadevne centralne banke odločijo opustiti učinek pogodb o izvedenih finančnih instrumentih na izračun količnika neto stabilnega financiranja, tudi prek določitve faktorjev potrebnega stabilnega financiranja ter rezervacij in izgub, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) preostala zapadlost teh pogodb je manj kot šest mesecev;

(b) nasprotna stranka je ECB ali centralna banka države članice;

(c) pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih so namenjene monetarni politiki ECB ali centralne banke države članice.

Kadar je podrejena družba, ki ima sedež v tretji državi, upravičena do opustitve iz prvega pododstavka v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne tretje države, ki določa zahtevo glede neto stabilnega financiranja, se opustitev, kot je določena v nacionalni zakonodaji tretje države, upošteva za namene konsolidacije.

Člen 428e

Pobot zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga

Sredstva in obveznosti, ki izhajajo iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji z eno samo nasprotno stranko, se izračunajo na neto osnovi, če ta sredstva in obveznosti izpolnjujejo pogoje za pobot iz člena 429b(4).

Člen 428f

Soodvisna sredstva in obveznosti

1. Na podlagi predhodne odobritve pristojnih organov lahko institucija sredstvo in obveznost obravnava kot soodvisna, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

▼M8

(a) institucija deluje izključno kot pretočna enota za usmerjanje financiranja od obveznosti do ustreznega soodvisnega sredstva;

(b) posamezna soodvisna sredstva in obveznosti so jasno razpoznavni in imajo isti znesek glavnice;

(c) sredstvo in soodvisna obveznost imata znatno podobno zapadlost, tako da je časovni zamik med zapadlostjo sredstva in zapadlostjo obveznosti največ 20 dni;

(d) soodvisna obveznost je bila zahtevana v skladu s pravno, regulativno ali pogodbeno obveznostjo in se ne uporablja za financiranje drugih sredstev;

(e) tokovi plačil glavnice iz sredstva se ne uporabijo v druge namene kot za poplačilo soodvisne obveznosti;

(f) nasprotni stranki za posamezen par soodvisnega sredstva in obveznosti nista enaki.

2. Za sredstva in obveznosti se šteje, da izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1 in veljajo za soodvisne, če so neposredno povezani z naslednjimi produkti ali storitvami:

(a) centraliziranimi reguliranimi prihranki, če so institucije pravno zavezane k prenosu reguliranih vlog v centralizirani sklad, ki ga je ustanovila in ga nadzira enota centralne ravni države članice in ki zagotavlja kredite za spodbujanje ciljev v javnem interesu, in če se prenos vlog v centralizirani sklad opravi vsaj enkrat mesečno;

(b) promocijskimi krediti ter okvirnimi krediti in okvirnimi likvidnostnimi krediti, ki izpolnjujejo merila iz delegiranega akta iz člena 460(1), za institucije, ki delujejo zgolj kot posredniki, ki ne prevzemajo nikakršnega tveganja financiranja;

(c) kritimi obveznicami, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) so obveznice, ki so navedene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES ali ki izpolnjujejo zahteve glede upravičenosti do obravnave iz člena 129(4) ali (5) te uredbe;

(ii) osnovni krediti so popolnoma financirani z izdanimi kritimi obveznicami ali pa obstajajo nediskrecijski sprožilci podaljšanja zapadlosti kritih obveznic za eno leto ali več do konca trajanja osnovnega kredita v primeru neuspešnega refinanciranja na datum zapadlosti krite obveznice;

(d) dejavnostmi kliringa izvedenih finančnih instrumentov za stranke pod pogojem, da institucija svojim strankam ne zagotavlja izvajanja dejavnosti CNS in posledično tudi ne prevzema nobenega tveganja financiranja.

▼M8

3. EBA zaradi preverjanja, ali in v kolikšni meri so merila ustreznosti iz odstavka 1 izpolnjena, spremlja sredstva in obveznosti ter produkte in storitve, ki so v skladu z odstavkoma 1 in 2 obravnavani kot soodvisna sredstva in obveznosti. EBA Komisiji sporoči rezultate tega spremljanja in ji svetuje, ali bi bilo treba pogoje iz odstavka 1 ali seznam produktov in storitev iz odstavka 2 spremeniti.

Člen 428g

Vloge v institucionalnih shemah za zaščito vlog in zadružnih mrežah

Kadar je institucija udeležena v institucionalni shemi za zaščito vlog v skladu s členom 113(7), v mreži, upravičeni do opustitve iz člena 10, ali v zadružni mreži v državi članici, za vpogledne vloge, ki jih ima institucija pri centralni instituciji in jih institucija vlagateljica šteje za likvidna sredstva na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), veljata naslednji zahtevi:

(a) institucija vlagateljica uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu z oddelkom 2 poglavja 4, odvisno od obravnave teh vpoglednih vlog kot sredstev stopnje 1, stopnje 2A ali stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) in odvisno od ustreznih odbitkov, uporabljenih za te vpogledne vloge za izračun količnika likvidnostnega kritja;

(b) centralna institucija, ki prejme vlogo, uporabi ustrezen simetričen faktor razpoložljivega stabilnega financiranja.

Člen 428h

Prednostna obravnava znotraj skupine ali institucionalne sheme za zaščito vlog

1. Z odstopanjem od poglavij 3 in 4, v primerih, v katerih se člen 428g ne uporablja, lahko pristojni organi posameznim institucijam dovolijo uporabo višjega faktorja razpoložljivega stabilnega financiranja ali nižjega faktorja potrebnega stabilnega financiranja za sredstva, obveznosti in odobrene kreditne aranžmaje ali okvirne likvidnostne kredite, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) nasprotna stranka je eno od naslednjega:

(i) nadrejena oseba ali podrejena družba te institucije;

(ii) druga podrejena družba iste nadrejene osebe;

(iii) podjetje, ki je s to institucijo povezano v smislu člena 22(7) Direktive 2013/34/EU;

(iv) članica iste institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) te uredbe kot institucija;

▼M8

(v) centralni organ ali povezana kreditna institucija mreže ali zadružne skupine iz člena 10 te uredbe;

(b) obstajajo razlogi, zaradi katerih se lahko pričakuje, da obveznost ali odobreni kreditni aranžmaji ali okvirni likvidnostni kredit, ki jih prejme institucija, predstavljajo stabilnejši vir financiranja ali da je za sredstvo ali odobreni kreditni aranžmaji ali okvirni likvidnostni kredit, ki jih odobri institucija, potrebnega manj stabilnega financiranja v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja kot za enako obveznost, sredstvo ali odobreni kreditni aranžma ali okvirni likvidnostni kredit, ki ga prejmejo ali odobrijo druge nasprotne stranke;

(c) nasprotna stranka uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki je enak ali višji kot višji faktor razpoložljivega stabilnega financiranja, ali faktor razpoložljivega stabilnega financiranja, ki je enak ali nižji kot nižji faktor potrebnega stabilnega financiranja;

(d) institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici.

2. Kadar imata institucija in nasprotna stranka sedež v različnih državah članicah, lahko pristojni organi opustijo pogoj iz točke (d) odstavka 1, če so poleg meril iz odstavka 1 izpolnjena naslednja merila:

(a) obstajajo pravno zavezujoči dogovori in zaveze med subjekti v skupini v zvezi z obveznostjo, sredstvom ali odobrenimi kreditnimi aranžmaji ali okvirnim likvidnostnim kreditom;

(b) ponudnik financiranja ima nizek profil tveganosti financiranja;

(c) profil tveganosti financiranja prejemnika financiranja je bil ustrezno upoštevan pri upravljanju likvidnostnega tveganja ponudnika financiranja.

Pristojni organi se medsebojno posvetujejo v skladu s točko (b) člena 20(1), da ugotovijo, ali so dodatna merila iz tega odstavka izpolnjena.

POGLAVJE 3

Razpoložljivo stabilno financiranje

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 428i

Izračun zneska razpoložljivega stabilnega financiranja

Če v tem poglavju ni določeno drugače, se znesek razpoložljivega stabilnega financiranja izračuna z množenjem knjigovodske vrednosti različnih kategorij ali vrst obveznosti in kapitala s faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Skupni znesek razpoložljivega stabilnega financiranja je vsota tehtanih zneskov obveznosti in kapitala.

▼M8

Obveznice in drugi dolžniški vrednostni papirji, ki jih izda institucija in se prodajajo izključno na trgu za male vlagatelje ter so na računu za male vlagatelje, lahko štejejo, kot da spadajo v ustrezno kategorijo vlog na drobno. Uvedejo se takšne omejitve, da teh instrumentov ne morejo kupiti ali imeti stranke, ki niso stranke na drobno.

Člen 428j

Preostala zapadlost obveznosti ali kapitala

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, institucije za določitev faktorjev razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, upoštevajo preostalo pogodbeno zapadlost svojih obveznosti in kapitala.

2. Institucije pri določanju preostale zapadlosti obveznosti ali kapitala upoštevajo obstoječe možnosti. To storijo ob predpostavki, da bo nasprotna stranka nakupne opcije izkoristila na najzgodnejši možni datum. Pri opcijah, ki se lahko izvršijo po diskrecijski presoji institucije, institucija in pristojni organi upoštevajo dejavnike ugleda, ki bi lahko omejili možnost institucije, da ne izvrši opcije, zlasti tržna pričakovanja, da bi morale institucije nekatere obveznosti izpolniti pred njihovo zapadlostjo.

3. Institucije obravnavajo vloge z določenim odpovednim rokom v skladu z njihovim odpovednim rokom, vezane vloge pa v skladu z njihovo preostalo zapadlostjo. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena institucije pri določanju preostale zapadlosti vezanih vlog na drobno ne upoštevajo opcij za predčasne dvige, pri katerih mora vlagatelj za predčasne dvige, ki jih opravi v manj kot enem letu, plačati materialno kazen, kot je določena v delegiranem aktu iz člena 460(1).

4. Za določitev faktorjev razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, institucije obravnavajo kateri koli del obveznosti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, ki zapade v manj kot šestih mesecih, in kateri koli del takih obveznosti, ki zapade v obdobju od šestih mesecev do enega leta, kot da imajo preostalo zapadlost manj kot šest mesecev oziroma od šestih mesecev do enega leta.

Oddelek 2

Faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja

Člen 428k

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %

1. Če v členih 428l do 428o ni določeno drugače, se za vse obveznosti brez navedene zapadlosti, vključno s kratkimi pozicijami in pozicijami z neopredeljeno zapadlostjo, uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %, razen za:

▼M8

(a) odložene obveznosti za davek, ki se obravnavajo v skladu s prvim možnim datumom, na katerega bi se te obveznosti lahko realizirale;

(b) manjšinske deleže, ki se obravnavajo v skladu s trajanjem instrumenta.

2. Za odložene obveznosti za davek in manjšinske deleže iz odstavka 1 se uporablja eden od naslednjih faktorjev:

(a) 0 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža manj kot šest mesecev;

(b) 50 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto;

(c) 100 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža eno leto ali več.

3. Za naslednje obveznosti se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %:

(a) obveznosti iz nakupa finančnih instrumentov, tujih valut in blaga, ki zapadejo na dan sklenitve posla in za katere se pričakuje, da bodo poravnane v standardnem obdobju poravnave ali v obdobju, ki je običajno za zadevno izmenjavo ali vrsto posla, ali ki še niso poravnane, vendar se še vedno pričakuje, da bodo;

(b) obveznosti, ki so opredeljene kot soodvisne s sredstvi v skladu s členom 428f;

(c) obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, ki jih zagotovijo:

(i) ECB ali centralna banka države članice;

(ii) centralna banka tretje države;

(iii) finančne stranke;

(d) vse druge obveznosti in kapitalske postavke ali instrumente, ki niso navedeni v členih 428l do 428o.

4. Institucije uporabijo faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 % za absolutno vrednost razlike, če je ta negativna, med vsoto poštenih vrednosti skozi vse nize pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo in vsoto poštenih vrednosti skozi vse nize pobotov z negativno pošteno vrednostjo, izračunano v skladu s členom 428d.

Za izračun iz prvega pododstavka se uporabljata naslednji pravili:

(a) gibljivo kritje, ki ga institucije prejmejo od svojih nasprotnih strank, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo, kadar se zavarovanje s premoženjem, prejeto kot gibljivo kritje, na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) šteje za sredstva stopnje 1, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ter kadar so institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti navedeno zavarovanje;

(b) vse gibljivo kritje, ki ga institucije dajo nasprotnim strankam, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov z negativno pošteno vrednostjo.

▼M8

Člen 428l

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 50 %

Za naslednje obveznosti se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 50 %:

(a) prejete vloge, ki izpolnjujejo merila za vloge za operativne namene iz delegiranega akta iz člena 460(1);

(b) obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki jih zagotovijo:

(i) enota centralne ravni države članice ali tretje države;

(ii) enote regionalne ali lokalne ravni države članice ali tretje države;

(iii) subjekti javnega sektorja države članice ali tretje države;

(iv) multilateralne razvojne banke iz člena 117(2) in mednarodne organizacije iz člena 118;

(v) nefinančne podjetniške stranke;

(vi) kreditne zadruge, ki jih odobri pristojni organ, osebna investicijska podjetja in stranke, ki so posredniki pri vlogah, če te obveznosti ne spadajo pod točko (a) tega odstavka;

(c) obveznosti s preostalo pogodbeno zapadlostjo najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto, ki jih zagotovijo:

(i) ECB ali centralna banka države članice;

(ii) centralna banka tretje države;

(iii) finančne stranke;

(d) vse druge obveznosti s preostalo zapadlostjo najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto, ki niso navedene v členih 428m, 428n in 428o.

Člen 428m

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 90 %

Za vpogledne vloge na drobno, vloge na drobno z določenim odpovednim rokom, krajšim od enega leta, in vezane vloge na drobno s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki izpolnjujejo ustrezna merila za druge vloge na drobno iz delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 90 %.

Člen 428n

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 95 %

Za vpogledne vloge na drobno, vloge na drobno z določenim odpovednim rokom, krajšim od enega leta, in vezane vloge na drobno s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki izpolnjujejo ustrezna merila za stabilne vloge na drobno iz delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 95 %.

▼M8

Člen 428o

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 100 %

Za naslednje obveznosti ter kapitalske postavke in instrumente se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 100 %:

(a) postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije pred uporabo prilagoditev na podlagi členov 32 do 35, odbitkov na podlagi člena 36 ter izvzetij in drugih možnosti iz členov 48, 49 in 79;

(b) postavke dodatnega temeljnega kapitala institucije pred odbitkom postavk iz člena 56 in pred uporabo člena 79, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi se izvršile, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(c) postavke dodatnega kapitala institucije pred odbitki iz člena 66 in pred uporabo člena 79, s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi jih izvršili, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(d) katere koli druge kapitalske instrumente institucije s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi jih izvršili, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(e) katera koli druga zavarovana in nezavarovana posojila in obveznosti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, vključno z vezanimi vlogami, razen če ni drugače določeno v členih 428k do 428n.

POGLAVJE 4

Potrebno stabilno financiranje

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 428p

Izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se znesek potrebnega stabilnega financiranja izračuna z množenjem knjigovodske vrednosti različnih kategorij ali vrst sredstev in zunajbilančnih postavk s faktorji potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Skupni znesek potrebnega stabilnega financiranja je vsota tehtanih zneskov sredstev in zunajbilančnih postavk.

2. Iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja se izključijo sredstva, ki so si jih institucije izposodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, če so ta sredstva izkazana v bilancah stanja institucije in jih institucija nima v dejanski lasti.

▼M8

Sredstva, ki so si jih institucije izposodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, so predmet faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, če ta sredstva niso izkazana v bilancah stanja institucije, a jih institucija ima v dejanski lasti.

3. Sredstva, ki so jih institucije posodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in ki jih institucije obdržijo v dejanski lasti, se za namene tega poglavja obravnavajo kot obremenjena sredstva in so predmet ustreznih faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, četudi zadevna sredstva ne ostanejo v bilanci stanja institucije. Taka sredstva se sicer izključijo iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja.

4. Za sredstva, ki so obremenjena za preostalo zapadlost šestih mesecev ali več, se določi ali faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se v skladu z oddelkom 2 uporabil za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena, ali pa faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se sicer uporablja za ta obremenjena sredstva, odvisno od tega, kateri faktor je večji. Enako velja v primeru, ko je preostala zapadlost obremenjenih sredstev krajša od preostale zapadlosti posla, ki je vir obremenitve.

Za sredstva, ki jim je do izteka obdobja obremenitve ostalo manj kot šest mesecev, se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi v skladu z oddelkom 2 za enaka sredstva, če ne bi bila obremenjena.

5. Če institucija ponovno uporabi ali ponovno zastavi sredstvo, ki je bilo izposojeno, vključno v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in ki se obračuna za zunajbilančne postavke, se posel, na podlagi katerega je bilo to sredstvo izposojeno, obravnava kot obremenjen, pod pogojem, da ta posel ne more zapasti, če institucija ne vrne izposojenega sredstva.

6. Za neobremenjena sredstva štejejo naslednja sredstva:

(a) sredstva, vključena v skupino, ki so na voljo za takojšno uporabo kot zavarovanje s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi kreditnih linij, ki jih ima na voljo institucija, za katere so obveznosti odobrene ali, če skupino upravlja centralna banka, neodobrene, vendar še ne financirane; ta sredstva vključujejo sredstva, ki jih ima kreditna institucija pri centralni instituciji v zadružni mreži ali institucionalni shemi za zaščito vlog; institucije predpostavljajo, da so sredstva v skupini obremenjena, in sicer po pravilu naraščajoče likvidnosti, pri čemer upoštevajo razvrstitev sredstev glede likvidnosti na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer začnejo s sredstvi, ki niso primerna za likvidnostni blažilnik;

(b) sredstva, ki jih je institucija prejela kot zavarovanje s premoženjem za namene zmanjševanja kreditnega tveganja pri zavarovanih kreditnih poslih, zavarovanih poslih financiranja ali poslih izmenjave zavarovanja s premoženjem ter ki jih institucija lahko odtuji;

▼M8

(c) sredstva, pripisana izdaji kritih obveznic kot neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem.

7. V primeru nestandardnih, začasnih dejavnosti, ki jih izvaja ECB, centralna banka države članice ali centralna banka tretje države, da bi izpolnila svoj mandat v obdobju finančnih pretresov na trgih ali v izrednih makroekonomskih okoliščinah, se zmanjšan faktor potrebnega stabilnega financiranja lahko dodeli naslednjim sredstvom:

(a) z odstopanjem od točke (f) člena 428ad in od točke (a) člena 428ah(1) sredstvom, obremenjenim za namene dejavnosti iz tega pododstavka,

(b) z odstopanjem od točk (d)(i) in (d)(ii) člena 428ad, od točke (b) člena 428af in od točke (c) člena 428ag denarnim sredstvom, ki izvirajo iz dejavnosti iz tega pododstavka.

Pristojni organi v dogovoru s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu, določijo faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi za sredstva iz točk (a) in (b) prvega pododstavka. Za obremenjena sredstva iz točke (a) prvega pododstavka faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi, ni nižji od faktorja potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se v skladu z oddelkom 2 uporabljal za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena.

Pri uporabi zmanjšanega faktorja potrebnega stabilnega financiranja v skladu z drugim pododstavkom pristojni organi pazljivo spremljajo učinek tega zmanjšanega faktorja na pozicije stabilnega financiranja institucije in po potrebi sprejmejo ustrezne nadzorniške ukrepe.

8. Da se prepreči dvojno štetje, institucije iz drugih delov izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja v skladu s tem poglavjem izključijo sredstva, povezana z zavarovanjem s premoženjem, ki je priznano kot gibljivo kritje, dano v skladu s točko (b) člena 428k(4) in člena 428ah(2), kot predloženo začetno kritje ali kot prispevek v jamstveni sklad CNS v skladu s točkama (a) in (b) člena 428ag.

9. Institucije v izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja vključijo tuje valute in blago, za katere je nakupno naročilo izvršeno. Iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja izključijo finančne instrumente, tuje valute in blago, za katere je prodajno naročilo izvršeno, pod pogojem, da ti posli v bilanci stanja institucije niso izkazani kot izvedeni finančni instrumenti ali zavarovani posli financiranja in da bodo ti posli izkazani v bilanci stanja institucije, ko bodo poravnani.

10. Pristojni organi lahko določijo, da se faktorji potrebnega stabilnega financiranja uporabijo pri zunajbilančnih izpostavljenostih, ki niso navedene v tem poglavju, in tako zagotovijo, da imajo institucije ustrezen znesek razpoložljivega stabilnega financiranja za delež izpostavljenosti, za katere se pričakuje, da jih bo treba financirati v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja. Za določitev teh faktorjev pristojni organi zlasti upoštevajo pomembno škodo za ugled institucije, ki bi lahko nastala, če tega financiranja ne bi zagotovila.

▼M8

Pristojni organi EBA najmanj enkrat na leto poročajo o vrstah zunajbilančnih izpostavljenosti, za katere so določili faktorje potrebnega stabilnega financiranja. V zadevnem poročilu tudi pojasnijo metodologijo, uporabljeno za določitev teh faktorjev.

Člen 428q

Preostala zapadlost sredstva

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, institucije za določitev faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo za njihova sredstva in zunajbilančne postavke v skladu z oddelkom 2, upoštevajo preostalo pogodbeno zapadlost svojih sredstev in zunajbilančnih poslov.

2. Institucije sredstva, ki so ločena v skladu s členom 11(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, obravnavajo glede na izpostavljenost iz naslova osnovnega instrumenta teh sredstev. Vendar institucije za ta sredstva uporabijo višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, odvisno od obdobja obremenitve, ki ga določijo pristojni organi, ki preučijo zmožnost institucije za prosto odtujitev ali izmenjavo takih sredstev ter ročnost obveznosti strank institucij, na katere se nanaša zahteva glede ločevanja.

3. Institucije pri izračunu preostale zapadlosti sredstva upoštevajo opcije, in sicer ob predpostavki, da bo izdajatelj ali nasprotna stranka izvršil vsako opcijo za podaljšanje zapadlosti zadevnega sredstva. Pri opcijah, ki se lahko izvršijo po diskrecijski presoji institucije, institucija in pristojni organi upoštevajo faktorje ugleda, ki bi lahko omejili možnost institucije, da ne izvrši opcije, zlasti pričakovanja trga in strank, da bi morala institucija zapadlost nekaterih sredstev podaljšati na datum zapadlosti.

4. Za določitev faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, se za amortizacijo kreditov s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več kateri koli del takih obveznosti, ki zapade v manj kot šestih mesecih, in kateri koli del takih obveznosti, ki zapade v obdobju od šestih mesecev do enega leta, obravnavata, kot da imata preostalo zapadlost manj kot šest mesecev oziroma od šestih mesecev do enega leta.

Oddelek 2

Faktorji potrebnega stabilnega financiranja

Člen 428r

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %

1. Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %:

▼M8

(a) neobremenjena sredstva, ki so primerna za visokokakovostna likvidna sredstva stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz navedenega delegiranega akta, ne glede na to, ali so skladna z operativnimi zahtevami iz navedenega delegiranega akta;

(b) neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 0 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, določenimi v navedenem delegiranem aktu;

(c) vse rezerve, ki jih ima institucija pri ECB, centralni banki države članice ali centralni banki tretje države, vključno z obveznimi in presežnimi rezervami;

(d) vse terjatve do ECB, centralne banke države članice ali centralne banke tretje države s preostalo zapadlostjo, krajšo od šestih mesecev;

(e) terjatve iz prodaje finančnih instrumentov, tujih valut ali blaga, ki zapadejo na dan sklenitve posla, za katere se pričakuje, da bodo poravnane v standardnem obdobju poravnave ali v obdobju, ki je običajno za zadevno izmenjavo ali vrsto poslov, ali ki še niso poravnane, vendar se še vedno pričakuje, da bodo;

(f) sredstva, ki so opredeljena kot soodvisna z obveznostmi v skladu s členom 428f;

(g) zapadla denarna sredstva iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji s finančnimi strankami, kadar je preostala zapadlost teh poslov manj kot šest mesecev, kadar so ta zapadla sredstva zavarovana s sredstvi, ki štejejo za sredstva stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice iz navedenega akta, ter kadar bi bile institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti ta sredstva v času trajanja posla.

Kadar se uporablja člen 428e, institucije zapadla denarna sredstva iz točke (g) prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo na neto osnovi.

2. Z odstopanjem od točke (c) odstavka 1 se lahko pristojni organi v dogovoru z zadevno centralno banko odločijo uporabiti višji faktor potrebnega stabilnega financiranja za obvezne rezerve in pri tem zlasti upoštevajo, v kakšnem obsegu so potrebne rezerve v enoletnem obdobju in z njimi povezano stabilno financiranje.

Pri podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretji državi, kjer za obvezne rezerve centralne banke velja višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu z zahtevo glede neto stabilnega financiranja, določeno v nacionalni zakonodaji te tretje države, se ta višji faktor potrebnega stabilnega financiranja upošteva za namene konsolidacije.

▼M8

Člen 428s

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 %

1. Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 %:

(a) neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 5 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) zapadla denarna sredstva iz poslov financiranja z vrednostnimi papirji s finančnimi strankami, kadar imajo ti posli preostalo zapadlost, manjšo od šestih mesecev, razen tistih iz točke (g) člena 428r(1);

(c) neporabljeni del odobrenih kreditnih aranžmajev ali okvirnega likvidnostnega kredita na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(d) zunajbilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, iz Priloge I s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev.

Kadar se uporablja člen 428e, institucije zapadla denarna sredstva iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo na neto osnovi.

2. Institucije za vse nize pobotov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih uporabijo faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 % za absolutno pošteno vrednost navedenih nizov pobotov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki je bruto vrednost brez danih zavarovanj s premoženjem, kadar imajo ti nizi pobotov negativno pošteno vrednost. Za namene tega odstavka institucije določijo pošteno vrednost kot bruto vrednost brez zavarovanj s premoženjem ali plačil in prejemkov poravnav, povezanih s spremembami tržne vrednosti takih pogodb.

Člen 428t

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 7 %

Za neobremenjena sredstva, primerna za izjemno visokokakovostne krite obveznice stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 7 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428u

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 7,5 %

Za zunajbilančne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem, iz Priloge I s preostalo zapadlostjo najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 7,5 %.

▼M8

Člen 428v

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 10 %

Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 10 %:

(a) zapadla denarna sredstva iz poslov s finančnimi strankami, katerih preostala zapadlost je manj kot šest mesecev, razen tistih iz točke (g) člena 428r(1) in iz točke (b) člena 428s(1);

(b) bilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev;

(c) zunajbilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, iz Priloge I s preostalo zapadlostjo enega leta ali več.

Člen 428w

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 12 %

Za neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 12 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 12 %, ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428x

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 15 %

Za neobremenjena sredstva, primerna za sredstva stopnje 2A na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 15 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428y

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 20 %

Za neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 20 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 20 %, ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

▼M8

Člen 428z

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 25 %

Za neobremenjena listinjenja stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 25 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428aa

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 30 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 30 %:

(a) neobremenjene izjemno visokokakovostne krite obveznice na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 30 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428ab

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 35 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 35 %:

(a) neobremenjena listinjenja stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 35 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428ac

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 40 %

Za neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 40 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 40 %, ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

▼M8

Člen 428ad

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 50 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 50 %:

(a) neobremenjena sredstva, primerna za sredstva stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer so izvzeta listinjenja stopnje 2B in visokokakovostne krite obveznice na podlagi navedenega delegiranega akta, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika iz navedenega delegiranega akta;

(b) vloge institucije pri drugi finančni instituciji, ki izpolnjujejo merila za vloge za operativne namene, kot je določeno v delegiranem aktu iz člena 460(1);

(c) zapadla denarna sredstva iz poslov s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto z:

  (i) enoto centralne ravni države članice ali tretje države;

  (ii) enotami regionalne ali lokalne ravni države članice ali tretje države;

  (iii) subjekti javnega sektorja države članice ali tretje države;

  (iv) multilateralnimi razvojnimi bankami iz člena 117(2) in mednarodnimi organizacijami iz člena 118;

  (v) nefinančnimi družbami, strankami na drobno ter MSP;

  (vi) kreditnimi zadrugami, ki jih odobri pristojni organ, osebnimi investicijskimi podjetji in strankami, ki so posredniki pri vlogah, če ta sredstva ne spadajo pod točko (b) tega odstavka;

(d) zapadla denarna sredstva iz poslov s preostalo zapadlostjo najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto z:

  (i) ECB ali centralno banko države članice;

  (ii) centralno banko tretje države;

  (iii) finančnimi strankami;

(e) bilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, s preostalo zapadlostjo najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto;

(f) sredstva, obremenjena za preostalo zapadlost najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členi 428ae do 428ah, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporablja višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se uporabljal za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena;

(g) vsa druga sredstva s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, razen če ni drugače določeno v členih 428r do 428ac.

▼M8

Člen 428ae

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 55 %

Za neobremenjene delnice ali enote v KNP, ki so upravičene do 55 % odbitka za izračun količnika likvidnostnega kritja v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 55 %, ne glede na to, ali so v skladu z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428af

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 65 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 65 %:

(a) neobremenjeni krediti, zavarovani s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ali neobremenjeni stanovanjski krediti, za katere v celoti jamči primeren dajalec zavarovanja iz točke (e) člena 129(1), s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, pod pogojem, da se tem kreditom dodeli utež tveganja 35 % ali manj v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(b) neobremenjeni krediti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen kreditov za finančne stranke in kreditov iz členov 428r do 428ad, pod pogojem, da se tem kreditom dodeli utež tveganja 35 % ali manj v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3.

Člen 428ag

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 85 %

Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 85 %:

(a) vsa sredstva in zunajbilančne postavke, vključno z denarnimi sredstvi, dana kot začetno kritje za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členom 428ah, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporabi višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se za ta sredstva uporabljal, če ne bi bila obremenjena;

(b) vsa sredstva in zunajbilančne postavke, vključno z denarnimi sredstvi, dana kot prispevek v jamstveni sklad CNS, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členom 428ah, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporablja višji faktor potrebnega stabilnega financiranja za neobremenjena sredstva;

▼M8

(c) neobremenjeni krediti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen kreditov za finančne stranke in kreditov iz členov 428r do 428af, ki so zapadli pred manj kot 90 dnevi in ki jim je dodeljena utež tveganja več kot 35 % v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(d) bilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, s preostalo zapadlostjo enega leta ali več;

(e) neobremenjeni vrednostni papirji s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, pri katerih ni prišlo do neplačila v skladu s členom 178 in ki ne izpolnjujejo pogojev za likvidna sredstva na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(f) neobremenjeni lastniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na borzi, ki niso primerni za sredstva stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(g) fizično blago, s katerim se trguje, vključno z zlatom, razen izvedenih finančnih instrumentov na blago;

(h) sredstva, obremenjena s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, v kritnem premoženju, financiranem s kritimi obveznicami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES ali s kritimi obveznicami, ki izpolnjujejo zahteve glede upravičenosti do obravnave iz člena 129(4) ali (5) te uredbe.

Člen 428ah

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 %

1. Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 %:

(a) vsa sredstva, obremenjena za preostalo zapadlost enega leta ali več, razen če je v tem poglavju določeno drugače;

(b) vsa sredstva, ki niso navedena v členih 428r do 428ag, vključno s krediti za finančne stranke s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več, nedonosne izpostavljenosti, postavke, odbite od kapitala, stalna sredstva, lastniški finančni instrumenti, s katerimi se ne trguje na borzi, zadržane obresti, zavarovalna sredstva, vrednostni papirji, pri katerih je prišlo do neplačila.

2. Institucije uporabijo faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 % za razliko, če je ta pozitivna, med vsoto poštenih vrednosti po vseh nizih pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo in vsoto poštenih vrednosti vseh nizov pobotov z negativno pošteno vrednostjo, izračunano v skladu s členom 428d.

▼M8

Za izračun iz prvega pododstavka se uporabljata naslednji pravili:

(a) gibljivo kritje, ki ga institucije prejmejo od svojih nasprotnih strank, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo, kadar se zavarovanje s premoženjem, prejeto kot gibljivo kritje, na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) šteje za sredstva stopnje 1, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ter kadar so institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti navedeno zavarovanje s premoženjem;

(b) vse gibljivo kritje, ki ga institucije dajo svojim nasprotnim strankam, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov z negativno pošteno vrednostjo.

POGLAVJE 5

Odstopanje za majhne in nekompleksne institucije

Člen 428ai

Odstopanje za majhne in nekompleksne institucije

Z odstopanjem od poglavij 3 in 4 se lahko majhne in nekompleksne institucije ob predhodnem dovoljenju njihovega pristojnega organa odločijo, da izračunajo razmerje med razpoložljivim stabilnim financiranjem institucije iz poglavja 6 in potrebnim stabilnim financiranjem institucije iz poglavja 7 ter ga izrazijo kot odstotek.

Pristojni organ lahko od majhne in nekompleksne institucije zahteva, da zahtevo glede neto stabilnega financiranja izpolni na podlagi razpoložljivega stabilnega financiranja institucije iz poglavja 3 in potrebnega stabilnega financiranja institucije iz poglavja 4, če meni, da se s poenostavljeno metodologijo ne da ustrezno oceniti tveganja financiranja te institucije.

POGLAVJE 6

Razpoložljivo stabilno financiranje za poenostavljeni izračun količnika neto stabilnega financiranja

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 428aj

Poenostavljeni izračun zneska razpoložljivega stabilnega financiranja

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se znesek razpoložljivega stabilnega financiranja izračuna z množenjem knjigovodske vrednosti različnih kategorij ali vrst obveznosti in kapitala s faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Skupni znesek razpoložljivega stabilnega financiranja je vsota tehtanih zneskov obveznosti in kapitala.

▼M8

2. Obveznice in drugi dolžniški vrednostni papirji, ki jih izda institucija in se prodajajo izključno na trgu za male vlagatelje ter so na računu za male vlagatelje, lahko štejejo, kot da spadajo v ustrezno kategorijo vlog na drobno. Uvedejo se takšne omejitve, da teh instrumentov ne morejo kupiti ali imeti stranke, ki niso stranke na drobno.

Člen 428ak

Preostala zapadlost obveznosti ali kapitala

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, institucije za določitev faktorjev razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, upoštevajo preostalo pogodbeno zapadlost svojih obveznosti in kapitala.

2. Institucije pri določanju preostale zapadlosti obveznosti ali kapitala upoštevajo obstoječe opcije. To storijo ob predpostavki, da bo nasprotna stranka nakupne opcije izkoristila na najzgodnejši možni datum. Pri opcijah, ki se lahko izvršijo po diskrecijski presoji institucije, institucija in pristojni organi upoštevajo dejavnike ugleda, ki bi lahko omejili možnost institucije, da ne izvrši opcije, zlasti tržna pričakovanja, da bi morale institucije nekatere obveznosti izpolniti pred njihovo zapadlostjo.

3. Institucije obravnavajo vloge z določenim odpovednim rokom v skladu z njihovim odpovednim rokom, vezane vloge pa v skladu z njihovo preostalo zapadlostjo. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena institucije pri določanju preostale zapadlosti vezanih vlog na drobno ne upoštevajo opcij za predčasne dvige, pri katerih mora vlagatelj za predčasne dvige, ki jih opravi v manj kot enem letu, plačati materialno kazen, kot je določena v delegiranem aktu iz člena 460(1).

4. Za določitev faktorjev razpoložljivega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, se za obveznosti s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več kateri koli del, ki zapade v manj kot šestih mesecih, in kateri koli del, ki zapade v obdobju od šestih mesecev do enega leta, obravnava, kot da ima preostalo zapadlost manj kot šest mesecev oziroma od šestih mesecev do enega leta.

Oddelek 2

Faktorji razpoložljivega stabilnega financiranja

Člen 428al

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %

1. Če v tem oddelku ni določeno drugače, se za vse obveznosti brez navedene zapadlosti, vključno s kratkimi pozicijami in pozicijami z neopredeljeno zapadlostjo, uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %, razen za:

▼M8

(a) odložene obveznosti za davek, ki se obravnavajo v skladu s prvim možnim datumom, na katerega bi se te obveznosti lahko realizirale;

(b) manjšinske deleže, ki se obravnavajo v skladu z obdobjem veljavnosti zadevnega instrumenta.

2. Za odložene obveznosti za davek in manjšinske deleže iz odstavka 1 se uporablja eden od naslednjih faktorjev:

(a) 0 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža manj kot eno leto;

(b) 100 %, če je dejanska preostala zapadlost odložene obveznosti za davek ali manjšinskega deleža eno leto ali več.

3. Za naslednje obveznosti se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %:

(a) obveznosti iz nakupa finančnih instrumentov, tujih valut in blaga, ki zapadejo na dan sklenitve posla, za katere se pričakuje, da bodo poravnane v standardnem obdobju poravnave ali v obdobju, ki je običajno za zadevno izmenjavo ali vrsto posla, ali ki še niso poravnane, vendar se še vedno pričakuje, da bodo;

(b) obveznosti, ki so opredeljene kot soodvisne s sredstvi v skladu s členom 428f;

(c) obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki jih zagotovijo:

(i) ECB ali centralna banka države članice;

(ii) centralna banka tretje države;

(iii) finančne stranke;

(d) vse druge obveznosti in kapitalske postavke ali instrumenti, ki niso navedeni v tem členu in členih 428am do 428ap.

4. Institucije uporabijo faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 % za absolutno vrednost razlike, če je ta negativna, med vsoto poštenih vrednosti skozi vse nize pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo in vsoto poštenih vrednosti skozi vse nize pobotov z negativno pošteno vrednostjo, izračunano v skladu s členom 428d.

Za izračun iz prvega pododstavka se uporabljata naslednji pravili:

(a) gibljivo kritje, ki ga institucije prejmejo od svojih nasprotnih strank, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo, kadar se zavarovanje s premoženjem, prejeto kot gibljivo kritje, na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) šteje za sredstva stopnje 1, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ter kadar so institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti navedeno zavarovanje s premoženjem;

(b) vse gibljivo kritje, ki ga institucije dajo svojim nasprotnim strankam, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov z negativno pošteno vrednostjo.

▼M8

Člen 428am

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 50 %

Za naslednje obveznosti se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 50 %:

(a) prejete vloge, ki izpolnjujejo merila za vloge za operativne namene, kot je določeno v delegiranem aktu iz člena 460(1);

(b) obveznosti s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki jih zagotovijo:

(i) enota centralne ravni države članice ali tretje države;

(ii) enote regionalne ali lokalne ravni države članice ali tretje države;

(iii) subjekti javnega sektorja države članice ali tretje države;

(iv) multilateralne razvojne banke iz člena 117(2) in mednarodne organizacije iz člena 118;

(v) nefinančne podjetniške stranke;

(vi) kreditne zadruge, ki jih odobri pristojni organ, osebna investicijska podjetja in stranke, ki so posredniki pri vlogah, z izjemo prejetih vlog, ki izpolnjujejo merila za vloge za operativne namene, kot je določeno v delegiranem aktu iz člena 460(1).

Člen 428an

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 90 %

Za vpogledne vloge na drobno, vloge na drobno z določenim odpovednim rokom, krajšim od enega leta, in vezane vloge na drobno s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki izpolnjujejo ustrezna merila za druge vloge na drobno iz delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 90 %.

Člen 428ao

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 95 %

Za vpogledne vloge na drobno, vloge na drobno z določenim odpovednim rokom, krajšim od enega leta, in vezane vloge na drobno s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, ki izpolnjujejo ustrezna merila za stabilne vloge na drobno iz delegiranega akta iz člena 460(1), se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 95 %.

Člen 428ap

Faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 100 %

Za naslednje obveznosti ter kapitalske postavke in instrumente se uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 100 %:

(a) postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije pred uporabo prilagoditev na podlagi členov 32 do 35, odbitkov na podlagi člena 36 ter izvzetij in drugih možnosti iz členov 48, 49 in 79;

▼M8

(b) postavke dodatnega temeljnega kapitala institucije pred odbitkom postavk iz člena 56 in pred uporabo člena 79, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi se izvršile, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(c) postavke dodatnega kapitala institucije pred odbitki iz člena 66 in pred uporabo člena 79 s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi se izvršile, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(d) katere koli druge kapitalske instrumente institucije s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen katerih koli instrumentov z izrecnimi ali vgrajenimi opcijami, ki bi, če bi se izvršile, skrajšale dejansko preostalo zapadlost na manj kot eno leto;

(e) katera koli druga zavarovana in nezavarovana posojila in obveznosti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, vključno z vezanimi vlogami, razen če ni drugače določeno v členih 428al do 428ao.

POGLAVJE 7

Potrebno stabilno financiranje za poenostavljeni izračun količnika neto stabilnega financiranja

Oddelek 1

Splošne določbe

Člen 428aq

Poenostavljeni izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, se znesek potrebnega stabilnega financiranja za majhne in nekompleksne institucije izračuna z množenjem knjigovodske vrednosti različnih kategorij ali vrst sredstev in zunajbilančnih postavk s faktorji potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Skupni znesek potrebnega stabilnega financiranja je vsota tehtanih zneskov sredstev in zunajbilančnih postavk.

2. Iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja se izključijo sredstva, ki so si jih institucije izposodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in so izkazana v njihovih bilancah stanja ter ki jih nimajo v dejanski lasti.

Sredstva, ki so si jih institucije izposodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in niso izkazana v njihovih bilancah stanja, a jih imajo v dejanski lasti, so predmet faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2.

▼M8

3. Sredstva, ki so jih institucije posodile, tudi v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in ki jih obdržijo v dejanski lasti, četudi ne ostanejo v njihovi bilanci stanja, se za namene tega poglavja obravnavajo kot obremenjena sredstva in so predmet faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2. Taka sredstva se sicer izključijo iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja.

4. Za sredstva, ki so obremenjena za preostalo zapadlost šestih mesecev ali več, se določi ali faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se v skladu z oddelkom 2 uporabil za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena, ali pa faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se sicer uporablja za ta obremenjena sredstva, odvisno od tega, kateri faktor je večji. Enako velja v primeru, ko je preostala zapadlost obremenjenih sredstev krajša od preostale zapadlosti posla, ki je vir obremenitve.

Za sredstva, ki jim je do izteka obdobja obremenitve ostalo manj kot šest mesecev, se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi v skladu z oddelkom 2 za enaka sredstva, če ne bi bila obremenjena.

5. Če institucija ponovno uporabi ali ponovno zastavi sredstvo, ki je bilo izposojeno, vključno v okviru poslov financiranja z vrednostnimi papirji, in ki se obračuna za zunajbilančne postavke, se posel, na podlagi katerega je bilo to sredstvo izposojeno, obravnava kot obremenjen, kolikor ta posel ne more zapasti, če institucija ne vrne izposojenega sredstva.

6. Za neobremenjena sredstva štejejo naslednja sredstva:

(a) sredstva, vključena v skupino, ki so na voljo za takojšno uporabo kot zavarovanje s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi kreditnih linij, ki jih ima na voljo institucija, za katere so obveznosti odobrene ali, če skupino upravlja centralna banka, neodobrene, vendar še ne financirane, vključno s sredstvi, ki jih ima kreditna institucija pri centralni instituciji v zadružni mreži ali institucionalni shemi za zaščito vlog;

(b) sredstva, ki jih je institucija prejela kot zavarovanje s premoženjem za namene zmanjševanja kreditnega tveganja pri zavarovanih kreditnih poslih, zavarovanih poslih financiranja ali poslih izmenjave zavarovanja ter ki jih institucija lahko odtuji;

(c) sredstva, pripisana izdaji kritih obveznic kot neobvezno presežno zavarovanje s premoženjem.

Institucije za namene točke (a) prvega pododstavka tega odstavka predpostavljajo, da so sredstva v skupini obremenjena, in sicer po pravilu naraščajoče likvidnosti, pri čemer upoštevajo razvrstitev sredstev glede likvidnosti iz delegiranega akta iz člena 460(1), začenši s sredstvi, ki niso primerna za likvidnostni blažilnik.

▼M8

7. V primeru nestandardnih, začasnih dejavnosti, ki jih izvaja ECB, centralna banka države članice ali centralna banka tretje države, da bi izpolnila svoj mandat v obdobju finančnih pretresov na trgih ali v izrednih makroekonomskih okoliščinah, se zmanjšan faktor potrebnega stabilnega financiranja lahko dodeli naslednjim sredstvom:

(a) z odstopanjem od člena 428aw in od točke (a) člena 428az(1) sredstvom, obremenjenim za dejavnosti iz tega pododstavka,

(b) z odstopanjem od člena 428aw in od točke (b) člena 428ay denarnim sredstvom, ki izvirajo iz dejavnosti iz tega pododstavka.

Pristojni organi v dogovoru s centralno banko, ki je nasprotna stranka v poslu, določijo faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi za sredstva iz točk (a) in (b) prvega pododstavka. Za obremenjena sredstva iz točke (a) prvega pododstavka faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabi, ni nižji od faktorja potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se v skladu z oddelkom 2 uporabljal za ta sredstva, če ne bi bila obremenjena.

Pri uporabi zmanjšanega faktorja potrebnega stabilnega financiranja v skladu z drugim pododstavkom pristojni organi pazljivo spremljajo učinek tega zmanjšanega faktorja na pozicije stabilnega financiranja institucije in po potrebi sprejmejo ustrezne nadzorniške ukrepe.

8. Institucije iz drugih delov izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja v skladu s tem poglavjem izključijo sredstva, povezana z zavarovanjem s premoženjem, ki je priznano kot gibljivo kritje, dano v skladu s točko (b) člena 428k(4) in členom 428ah(2), ali kot predloženo začetno kritje ali kot prispevek v jamstveni sklad CNS v skladu s točkama (a) in (b) člena 428ag, da se prepreči dvojno štetje.

9. Institucije v izračun zneska potrebnega stabilnega financiranja vključijo finančne instrumente, tuje valute in blago, za katere je nakupno naročilo izvršeno. Iz izračuna zneska potrebnega stabilnega financiranja izključijo finančne instrumente, tuje valute in blago, za katere je prodajno naročilo izvršeno, pod pogojem, da ti posli v bilanci stanja institucije niso izkazani kot izvedeni finančni instrumenti ali zavarovani posli financiranja in da bodo ti posli izkazani v bilanci stanja institucije, ko bodo poravnani.

10. Pristojni organi lahko določijo, da se faktorji potrebnega stabilnega financiranja uporabijo pri zunajbilančnih izpostavljenostih, ki niso navedene v tem poglavju, in tako zagotovijo, da imajo institucije ustrezen znesek razpoložljivega stabilnega financiranja za delež izpostavljenosti, za katere se pričakuje, da jih bo treba financirati v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja. Za določitev teh faktorjev pristojni organi zlasti upoštevajo pomembno škodo za ugled institucije, ki bi lahko nastala, če tega financiranja ne bi zagotovila.

▼M8

Pristojni organi EBA najmanj enkrat na leto poročajo o vrstah zunajbilančnih izpostavljenosti, za katere so določili faktorje potrebnega stabilnega financiranja. V zadevnem poročilu tudi pojasnijo metodologijo, uporabljeno za določitev teh faktorjev.

Člen 428ar

Preostala zapadlost sredstva

1. Če v tem poglavju ni določeno drugače, institucije za določitev faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo za njihova sredstva in zunajbilančne postavke v skladu z oddelkom 2, upoštevajo preostalo pogodbeno zapadlost svojih sredstev in zunajbilančnih poslov.

2. Institucije sredstva, ki so ločena v skladu s členom 11(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, obravnavajo glede na izpostavljenost teh sredstev iz naslova osnovnega instrumenta. Vendar institucije za ta sredstva uporabijo višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, odvisno od obdobja obremenitve, ki ga določijo pristojni organi, ki preučijo zmožnost institucije za prosto odtujitev ali izmenjavo takih sredstev ter ročnost obveznosti strank institucij, na katere se nanaša zahteva glede ločevanja.

3. Institucije pri izračunu preostale zapadlosti sredstva upoštevajo opcije, in sicer ob predpostavki, da bo izdajatelj ali nasprotna stranka izkoristil vsako opcijo za podaljšanje zapadlosti zadevnega sredstva. Pri opcijah, ki se lahko izvršijo po diskrecijski presoji institucije, institucija in pristojni organi upoštevajo faktorje ugleda, ki bi lahko omejili možnost institucije, da ne izvrši opcije, zlasti pričakovanja trga in strank, da bi morala institucija zapadlost nekaterih sredstev podaljšati na datum zapadlosti.

4. Za amortizacijo kreditov s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več se z namenom določitve faktorjev potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo v skladu z oddelkom 2, za deleže, ki zapadejo v manj kot šestih mesecih ali v času od šestih mesecev do enega leta, šteje, da ima preostalo zapadlost manj kot šest mesecev oziroma od šest mesecev do enega leta.

Oddelek 2

Faktorji potrebnega stabilnega financiranja

Člen 428as

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %

1. Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %:

(a) neobremenjena sredstva, ki so primerna za visokokakovostna likvidna sredstva stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ne glede na to, ali so skladna z operativnimi zahtevami, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

▼M8

(b) vse rezerve, ki jih ima institucija pri ECB, centralni banki države članice ali centralni banki tretje države, vključno z obveznimi in presežnimi rezervami;

(c) vse terjatve do ECB, centralne banke države članice ali centralne banke tretje države s preostalo zapadlostjo, krajšo od šestih mesecev;

(d) sredstva, ki so opredeljena kot soodvisna z obveznostmi v skladu s členom 428f.

2. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 1 se lahko pristojni organi v dogovoru z zadevno centralno banko odločijo uporabiti višji faktor potrebnega stabilnega financiranja za obvezne rezerve, zlasti ob upoštevanju, v kakšnem obsegu so potrebne rezerve v enoletnem obdobju in z njimi povezano stabilno financiranje.

Pri podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretji državi, kjer za obvezne rezerve centralne banke velja višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu z zahtevo glede neto stabilnih virov financiranja, določeno v nacionalni zakonodaji zadevne tretje države, se ta višji faktor potrebnega stabilnega financiranja upošteva za namene konsolidacije.

Člen 428at

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 %

1. Za neporabljeni del odobrenih kreditnih aranžmajev in okvirnega likvidnostnega kredita, določenih v delegiranem aktu iz člena 460(1), se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 %.

2. Institucije za vse nize pobotov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih uporabijo faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 5 % za absolutno pošteno vrednost navedenih nizov pobotov pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, ki je bruto vrednost brez danih zavarovanj s premoženjem, kadar imajo ti nizi pobotov negativno pošteno vrednost. Za namene tega odstavka institucije določijo pošteno vrednost kot bruto vrednost brez danih zavarovanj s premoženjem ali plačil in prejemkov poravnav, povezanih s spremembami tržne vrednosti takih pogodb.

Člen 428au

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 10 %

Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 10 %:

(a) neobremenjena sredstva, primerna za izjemno visokokakovostne krite obveznice stopnje 1 na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu;

(b) zunajbilančne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem, iz Priloge I.

▼M8

Člen 428av

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 20 %

Za neobremenjena sredstva, primerna za sredstva stopnje 2A na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), in neobremenjene delnice ali enote v KNP na podlagi navedenega delegiranega akta se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 20 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu.

Člen 428aw

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 50 %

Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 50 %:

(a) zavarovani in nezavarovani krediti, ki imajo preostalo zapadlost manj kot eno leto in so obremenjeni manj kot eno leto,

(b) vsa druga sredstva s preostalo zapadlostjo manj kot eno leto, razen če ni drugače določeno v členih 428as do 428av;

(c) sredstva, obremenjena za preostalo zapadlost najmanj šest mesecev, vendar manj kot eno leto, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členi 428ax, 428ay in 428az, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporabi višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se za ta sredstva uporabljal, če ne bi bila obremenjena.

Člen 428ax

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 55 %

Za sredstva, ki so primerna za sredstva stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), in delnice ali enote v KNP na podlagi navedenega delegiranega akta se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 55 %, ne glede na njihovo skladnost z operativnimi zahtevami in zahtevami glede sestave likvidnostnega blažilnika, kot so določene v navedenem delegiranem aktu, če so obremenjeni manj kot eno leto.

Člen 428ay

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 85 %

Za naslednja sredstva in zunajbilančne postavke se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 85 %:

▼M8

(a) vsa sredstva in zunajbilančne postavke, vključno z denarnimi sredstvi, dana kot začetno kritje za pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih ali dana kot prispevek v jamstveni sklad CNS, razen kadar bi bil za ta sredstva določen višji faktor potrebnega stabilnega financiranja v skladu s členom 428az, če ne bi bila obremenjena; v tem primeru se uporabi višji faktor potrebnega stabilnega financiranja, ki bi se za ta sredstva uporabljal, če ne bi bila obremenjena;

(b) neobremenjeni krediti s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, razen kreditov za finančne stranke, ki so zapadli pred manj kot 90 dnevi;

(c) bilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem, s preostalo zapadlostjo enega leta ali več;

(d) neobremenjeni vrednostni papirji s preostalo zapadlostjo enega leta ali več, pri katerih ni prišlo do neplačila v skladu s členom 178 in ki ne izpolnjujejo pogojev za likvidna sredstva na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(e) neobremenjeni lastniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na borzi, ki niso primerni za sredstva stopnje 2B na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1);

(f) fizično blago, s katerim se trguje, vključno z zlatom, razen izvedenih finančnih instrumentov na blago.

Člen 428az

Faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 %

1. Za naslednja sredstva se uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 %:

(a) vsa sredstva, obremenjena za preostalo zapadlost enega leta ali več;

(b) vsa sredstva, ki niso navedena v členih 428as do 428ay, vključno s krediti za finančne stranke s preostalo pogodbeno zapadlostjo enega leta ali več, nedonosne izpostavljenosti, postavke, odbite od kapitala, stalna sredstva, lastniški finančni instrumenti, s katerimi se ne trguje na borzi, zadržane obresti, zavarovalna sredstva, vrednostni papirji, pri katerih je prišlo do neplačila.

2. Institucije uporabijo faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 100 % za razliko, če je ta pozitivna, med vsoto poštenih vrednosti po vseh nizih pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo in vsoto poštenih vrednosti vseh nizov pobotov z negativno pošteno vrednostjo, izračunano v skladu s členom 428d.

Za izračun iz prvega pododstavka se uporabljata naslednji pravili:

▼M8

(a) gibljivo kritje, ki ga institucije prejmejo od svojih nasprotnih strank, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov s pozitivno pošteno vrednostjo, kadar se zavarovanje s premoženjem, prejeto kot gibljivo kritje, na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1) šteje za sredstva stopnje 1, pri čemer so izvzete izjemno visokokakovostne krite obveznice, določene v navedenem delegiranem aktu, ter kadar so institucije pravno upravičene in operativno sposobne ponovno uporabiti navedeno zavarovanje s premoženjem;

(b) vse gibljivo kritje, ki ga institucije dajo svojim nasprotnim strankam, se odšteje od poštene vrednosti niza pobotov z negativno pošteno vrednostjo.

DEL 7

FINANČNI VZVOD

Člen 429

Izračun količnika finančnega vzvoda

1. Institucije izračunajo količnik finančnega vzvoda po metodi, ki je določena v odstavkih 2, 3 in 4.

2. Količnik finančnega vzvoda se izračuna kot mera kapitala institucije, deljena z mero skupne izpostavljenosti te institucije, in se izrazi kot odstotek.

Institucije izračunajo količnik finančnega vzvoda na zadnji referenčni datum poročanja.

3. Za namene odstavka 2 je mera kapitala temeljni kapital.

4. Za namene odstavka 2 je mera skupne izpostavljenosti vsota vrednosti izpostavljenosti:

(a) sredstev, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in pozicij iz člena 429e, izračunanih v skladu s členom 429b(1);

(b) pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, vključno z zunajbilančnimi pogodbami in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, izračunanih v skladu s členoma 429c in 429d;

(c) pribitkov za kreditno tveganje nasprotne stranke v zvezi s posli financiranja z vrednostnimi papirji, vključno z zunajbilančnimi, izračunanih v skladu s členom 429e;

(d) zunajbilančnih postavk, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz Priloge II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja z vrednostnimi papirji in pozicij iz členov 429d in 429g, izračunanih v skladu s členom 429f;

(e) običajnih nakupov ali prodaj, ki čakajo na poravnavo, izračunanih v skladu s členom 429g.

Institucije posle z dolgim rokom poravnave obravnavajo v skladu s točkami (a) do (d) prvega pododstavka, kakor je ustrezno.

▼M8

Institucije lahko zmanjšajo vrednosti izpostavljenosti iz točk (a) in (d) prvega pododstavka za ustrezen znesek splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja za bilančne in zunajbilančne postavke ob upoštevanju spodnjega praga 0, kadar je bil na podlagi popravkov zaradi kreditnega tveganja zmanjšan temeljni kapital.

5. Z odstopanjem od točke (d) odstavka 4 se uporabljajo naslednje določbe:

(a) izvedeni finančni instrument, ki se v skladu s točko (d) odstavka 4 šteje za zunajbilančno postavko, vendar se v skladu z veljavnim računovodskim okvirom obravnava kot izvedeni finančni instrument, se obravnava tako, kot je določeno v navedeni točki;

(b) kadar stranka institucije, ki deluje kot klirinški član, sklene posel z izvedenimi finančnimi instrumenti neposredno s CNS in institucija jamči za uspešnost trgovalnih izpostavljenosti svoje stranke do CNS, ki izhajajo iz zadevnega posla, institucija svojo izpostavljenost, ki izhaja iz jamstva v skladu s točko (b) odstavka 4, izračuna, kot da je navedena institucija sklenila posel neposredno s stranko, tudi kar zadeva prejetje ali zagotovitev gibljivega kritja v obliki denarnih sredstev.

Obravnava iz točke (b) prvega pododstavka se uporablja tudi za institucijo, ki ima vlogo stranke višjega nivoja, ki jamči za uspešnost trgovalnih izpostavljenosti svoje stranke.

Za namene točke (b) prvega pododstavka in drugega pododstavka tega odstavka lahko institucije povezani subjekt štejejo za stranko samo, kadar zadevni subjekt ne spada v obseg regulativne konsolidacije na ravni, na kateri se uporablja zahteva iz točke (d) člena 92(3).

6. Za namene točke (e) odstavka 4 tega člena in člena 429g „običajni nakup ali prodaja“ pomeni nakup ali prodajo vrednostnega papirja v skladu s pogodbami, ki zahtevajo izročitev vrednostnega papirja v roku, ki ga na splošno določa pravo ali običaj na zadevnem trgu.

7. Razen če ni v tem delu izrecno drugače določeno, institucije izračunajo mero skupne izpostavljenosti v skladu z naslednjima načeloma:

(a) zavarovanja s stvarnim ali finančnim premoženjem, jamstva ali sredstva, kupljena za zmanjšanje kreditnih tveganj, se ne uporabijo za zmanjšanje mere skupne izpostavljenosti;

(b) sredstva se ne pobotajo z obveznostmi.

8. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 7 lahko institucije zmanjšajo vrednost izpostavljenosti kredita za predfinanciranje ali vmesnega kredita, in sicer s pozitivnim stanjem na varčevalnem računu dolžnika, ki mu je bil odobren kredit, in v mero skupne izpostavljenosti vključijo le tako dobljeni znesek, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) odobritev kredita je odvisna od odprtja varčevalnega računa pri instituciji, ki odobri kredit, pri čemer tako kredit kot varčevalni račun ureja enaka sektorska zakonodaja;

▼M8

(b) v celotnem času trajanja kredita dolžnik z varčevalnega računa ne more dvigniti ne delnega ne celotnega zneska;

(c) institucija lahko v primerih, ki jih ureja sektorska zakonodaja iz točke (a), vključno s primerom dolžnikovega neplačevanja ali insolvenčnosti, brezpogojno in nepreklicno uporabi znesek na varčevalnem računu za poravnavo vseh terjatev, ki izvirajo iz kreditne pogodbe.

„Kredit za predfinanciranje“ ali „vmesni kredit“ pomeni kredit, ki se kreditojemalcu odobri za omejeno obdobje, da lahko premosti finančne vrzeli, dokler se mu v skladu z merili iz sektorske zakonodaje, ki ureja te posle, ne odobri končni kredit.

Člen 429a

Izpostavljenosti, izključene iz mere skupne izpostavljenosti

1. Z odstopanjem od člena 429(4) lahko institucija iz svoje mere skupne izpostavljenosti izključi katero koli od naslednjih izpostavljenosti:

(a) zneske, ki se odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (d) člena 36(1);

(b) sredstva, ki se odbijejo pri izračunu mere kapitala iz člena 429(3);

(c) izpostavljenosti, ki se jim v skladu s členom 113(6) ali (7) dodeli utež tveganja 0 %;

(d) kadar je institucija javna razvojna kreditna institucija, izpostavljenosti, ki izhajajo iz sredstev, ki predstavljajo terjatve do enote centralne, regionalne ali lokalne ravni ali subjektov javnega sektorja v zvezi z naložbami javnega sektorja in promocijskimi krediti;

(e) kadar institucija ni javna razvojna kreditna institucija, dele izpostavljenosti, ki izhajajo iz promocijskih kreditov, ki se prenesejo na druge kreditne institucije;

(f) zajamčene dele izpostavljenosti, ki izhajajo iz izvoznih kreditov in izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

(i) jamstvo zagotovi primerni dajalec osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s členoma 201 in 202, med drugim tudi izvozne agencije ali enote centralne ravni države;

(ii) za zavarovani del izpostavljenosti se v skladu s členom 114(2) ali (4) ali členom 116(4) uporablja utež tveganja 0 %;

(g) kadar je institucija klirinški član KCNS, trgovalne izpostavljenosti te institucije, če se kliring zanje opravi prek navedene KCNS in izpolnjujejo pogoje iz točke (c) člena 306(1);

▼M8

(h) kadar je institucija stranka višjega nivoja v okviru večnivojske strukture strank, trgovalne izpostavljenosti do klirinškega člana ali subjekta, ki je v razmerju do te institucije stranka višjega nivoja, če so izpolnjeni pogoji iz člena 305(2) in če institucija svojim strankam ni dolžna povrniti morebitnih izgub v primeru neplačila klirinškega člana ali KCNS;

(i) fiduciarna sredstva, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) v skladu s členom 10 Direktive 86/635/EGS so skladno z nacionalnimi splošno sprejetimi računovodskimi načeli pripoznana v bilanci stanja institucije;

(ii) izpolnjujejo merila za nepripoznanje iz mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 9, kakor se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;

(iii) izpolnjujejo merila za nekonsolidacijo iz MSRP 10, kakor se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, kadar je to primerno;

(j) izpostavljenosti, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) so izpostavljenosti do subjekta javnega sektorja;

(ii) obravnavajo se v skladu s členom 116(4);

(iii) izhajajo iz vlog, ki jih je institucija pravno zavezana prenesti na subjekt javnega sektorja iz točke (i) za namene financiranja naložb splošnega interesa;

(k) presežno zavarovanje s premoženjem, vloženo pri tripartitnih agentih, ki ni bilo posojeno;

(l) kadar institucija v okviru veljavnega računovodskega okvira pripozna gibljivo kritje, plačano svoji nasprotni stranki v denarnih sredstvih, kot sredstvo, ki je terjatev, tako sredstvo, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (e) člena 429c(3);

(m) listinjene izpostavljenosti iz tradicionalnega listinjenja, ki izpolnjujejo pogoje za prenos pomembnega deleža tveganja iz člena 244(2);

▼M10

(n) naslednje izpostavljenosti do centralne banke institucije, za katere veljajo pogoji iz odstavkov 5 in 6:

▼M8

(i) kovanci in bankovci, ki v pristojnosti centralne banke pomenijo uradno valuto,

(ii) sredstva, ki predstavljajo terjatve do centralne banke, vključno z rezervami pri centralni banki;

(o) če ima institucija dovoljenje v skladu s členom 16 in točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, izpostavljenosti institucije zaradi pomožnih bančnih storitev iz točke (a) oddelka C Priloge k navedeni uredbi, ki so neposredno povezane z osnovnimi ali pomožnimi storitvami iz oddelkov A in B navedene priloge;

▼M8

(p) če je institucija imenovana v skladu s točko (b) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, izpostavljenosti institucije zaradi pomožnih bančnih storitev iz točke (a) oddelka C Priloge k navedeni uredbi, ki so neposredno povezane z osnovnimi ali pomožnimi storitvami centralne depotne družbe, ki ima dovoljenje v skladu s členom 16 navedene uredbe, iz oddelkov A in B navedene priloge.

Institucije za namene točke (m) prvega pododstavka v mero skupne izpostavljenosti vključijo kakršno koli zadržano izpostavljenost.

2. Za namene točk (d) in (e) odstavka 1 „javna razvojna kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) ustanovila jo je enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice;

(b) njena dejavnost je omejena na napredek glede določenih ciljev finančne, socialne ali gospodarske javne politike v skladu z zakoni in določbami, ki urejajo to institucijo, vključno z določbami statuta, na nekonkurenčni osnovi;

(c) njen cilj ni povečanje dobička ali tržnega deleža;

(d) v skladu s pravili državne pomoči Unije mora enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države zagotoviti preživetje kreditne institucije ali posredno ali neposredno zajamčiti najmanj 90 % kapitalskih zahtev, zahtev glede virov financiranja ali odobrenih promocijskih kreditov kreditne institucije;

(e) ne sprejema kritih vlog, kakor so opredeljene v točki (5) člena 2(1) Direktive 2014/49/EU ali v nacionalni zakonodaji, ki izvaja navedeno direktivo, ki bi se lahko razvrstile kot vezane vloge z določenim odpovednim rokom ali varčevalne vloge potrošnikov v smislu točke (a) člena 3 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Za namene točke (b) prvega pododstavka lahko cilji javne politike vključujejo določbe o financiranju za promocijske ali razvojne namene za specifične gospodarske sektorje ali geografska območja zadevne države članice.

Za namene točk (d) in (e) prvega pododstavka in brez poseganja v pravila Unije za državne pomoči ter z njim povezane obveznosti držav članic lahko pristojni organi na zahtevo institucije organizacijsko, strukturno in finančno neodvisno ter samostojno enoto te institucije obravnavajo kot javno razvojno kreditno institucijo, če ta enota izpolnjuje vse pogoje iz prvega pododstavka in če taka obravnava ne vpliva na učinkovitost nadzora te institucije. Pristojni organi nemudoma uradno obvestijo Komisijo in EBA, če se odločijo, da bodo za namene tega pododstavka enoto institucije obravnavali kot javno razvojno kreditno institucijo. Pristojni organ vsako leto pregleda tako odločitev.

([1]) Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22.5.2008, str. 66).

▼M8

3. Za namene točk (d) in (e) odstavka 1 in točke (d) odstavka 2 „promocijski kredit“ pomeni kredit, ki ga odobri javna razvojna kreditna institucija ali subjekt, ki ga ustanovi enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice, neposredno ali prek posredniške kreditne institucije na nekonkurenčni in neprofitni podlagi, da bi pospeševali cilje javne politike centralne, regionalne ali lokalne ravni države članice.

4. Institucije ne izključijo trgovalne izpostavljenosti iz točk (g) in (h) odstavka 1 tega člena, če ni izpolnjen pogoj iz tretjega pododstavka člena 429(5).

5. ►M10 Institucije lahko izključijo izpostavljenosti iz točke (n) odstavka 1, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji: ◄

(a) pristojni organ institucije je po posvetovanju z ustrezno centralno banko ugotovil in javno izjavil, da obstajajo izredne okoliščine, ki upravičujejo izključitev, da bi se tako olajšalo izvajanje monetarnih politik;

(b) izvzetje je odobreno za omejeno obdobje, ki ni daljše od enega leta;

▼M10

(c) pristojni organ institucije je po posvetovanju z zadevno centralno banko določil datum, ko se šteje, da so se začele izredne razmere, in ta datum objavil; ta datum se določi tako, da sovpada s koncem četrtletja.

▼M8

6. Izpostavljenosti, ki se izključijo v skladu s točko (n) odstavka 1, izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

(a) denominirane so v isti valuti kot vloge, ki jih sprejema zadevna institucija;

(b) njihova povprečna zapadlost ne presega znatno povprečne zapadlosti vlog, ki jih sprejema zadevna institucija.

7. Če institucija, z odstopanjem od točke (d) člena 92(1), izključi izpostavljenosti iz točke (n) odstavka 1 tega člena, vedno izpolnjuje naslednjo zahtevo glede prilagojenega količnika finančnega vzvoda za obdobje trajanja izključitve:

$$aLR = 3\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

pri čemer je:

aLR = prilagojeni količnik finančnega vzvoda;

▼M10

EM_{LR} = mera skupne izpostavljenosti institucije, kot je izračunana v skladu s členom 429(4), vključno z izpostavljenostmi, izključenimi v skladu s točko (n) odstavka 1 tega člena, na datum iz točke (c) odstavka 5 tega člena in

▼M10

CB = dnevno povprečje skupne vrednosti izpostavljenosti institucije do njene centralne banke, izračunana v celotnem obdobju izpolnjevanja rezerv centralne banke neposredno pred datumom iz točke (c) odstavka 5, ki se lahko izključijo v skladu s točko (n) odstavka 1.

▼M8

Člen 429b

Izračun vrednosti izpostavljenosti sredstev

1. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti sredstev, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in pozicij iz člena 429e, v skladu z naslednjima načeloma:

(a) vrednost izpostavljenosti sredstev pomeni vrednost izpostavljenosti, kot je opredeljena v prvem stavku člena 111(1);

(b) posli financiranja z vrednostnimi papirji se ne pobotajo.

2. Dogovor o združevanju denarnih sredstev, ki ga ponuja institucija, ne krši pogoja iz točke (b) člena 429(7) samo, če dogovor izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) institucija, ki ponuja dogovor o združevanju denarnih sredstev, pozitivna in negativna stanja več posamičnih računov subjektov skupine, ki so vključeni v dogovor („izvirni računi“), prenese na ločen, enoten račun in tako stanje izvirnih računov nastavi na nič;

(b) institucija ukrepe iz točke (a) tega pododstavka izvaja vsak dan.

Za namene tega odstavka in odstavka 3dogovor o združevanju denarnih sredstev pomeni dogovor, po katerem se pozitivna in negativna stanja več posamičnih računov združijo za namen upravljanja denarnih sredstev ali likvidnosti.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena dogovor o združevanju denarnih sredstev, ki ne izpolnjuje pogoja iz točke (b) navedenega odstavka, vendar izpolnjuje pogoj iz točke (a) navedenega odstavka, ne krši pogoja iz točke (b) člena 429(7), če dogovor izpolnjuje vse naslednje pogoje:

+(a) institucija ima v vsakem trenutku pravno izvršljivo pravico pobotati stanja izvirnih računov s prenosom na enotni račun;

(b) ni neusklajenosti zapadlosti med stanji izvirnih računov;

(c) institucija zaračunava ali plačuje obresti na podlagi skupnega stanja izvirnih računov;

(d) pristojni organ institucije meni, da je pogostost prenosa stanj vseh izvirnih računov ustrezna za to, da se lahko v mero skupne izpostavljenosti vključi samo skupno stanje dogovora o združevanju denarnih sredstev.

▼M8

4. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 1 lahko institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti denarnih terjatev in denarnih obveznosti iz naslova poslov financiranja z vrednostnimi papirji z isto nasprotno stranko na neto podlagi samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) posli imajo enak izrecno določen končni datum poravnave;

(b) pravica do pobota zneska, ki se dolguje nasprotni stranki, z zneskom, ki ga nasprotna stranka dolguje, je pravno izvršljiva v običajnem okviru poslovanja ter v primeru neplačila, insolventnosti in stečaja;

(c) nasprotne stranke nameravajo poravnati na neto podlagi ali izvesti hkratno poravnavo ali pa se za posle uporabi mehanizem poravnave, ki predstavlja funkcionalni ekvivalent neto poravnave.

5. Za namene točke (c) odstavka 4 lahko institucije štejejo, da mehanizem poravnave predstavlja funkcionalni ekvivalent neto poravnave samo, kadar je na datum poravnave neto rezultat denarnih tokov poslov v okviru navedenega mehanizma enak enemu samemu neto znesku v okviru neto poravnave in so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) posli se poravnajo prek istega sistema poravnave ali sistemov poravnave, ki uporabljajo skupno infrastrukturo za poravnavo;

(b) ureditve poravnave so podprte z denarnimi sredstvi ali meddnevnimi kreditnimi produkti, katerih namen je zagotoviti, da se poravnave poslov izvedejo do konca delovnega dne;

(c) morebitna vprašanja v zvezi s stranjo vrednostnih papirjev v poslih financiranja z vrednostnimi papirji ne ovirajo zaključka neto poravnave denarnih terjatev in obveznosti.

Pogoj iz točke (c) prvega pododstavka je izpolnjen le, če bi lahko neizvršitev katerega koli posla financiranja z vrednostnimi papirji v mehanizmu poravnave odložila poravnavo samo ujemajoče denarne strani tega posla ali ustvarila obveznost do mehanizma poravnave, ki jo podpira povezani kreditni produkt.

Kadar je stran vrednostnih papirjev posla financiranja z vrednostnimi papirji v mehanizmu za poravnavo na koncu obdobja za poravnavo v mehanizmu neizvršena, institucije izločijo zadevni posel in z njim povezano denarno stran iz niza pobotov in ju obravnavajo na bruto osnovi.

Člen 429c

Izračun vrednosti izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti pogodb o izvedenih finančnih instrumenti, navedenih v Prilogi II, in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, vključno z zunajbilančnimi, v skladu z metodo iz oddelka 3 poglavja 6 naslova II dela 3.

▼M8

Institucije lahko pri izračunu vrednosti izpostavljenosti upoštevajo učinke pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu v skladu s členom 295. Institucije ne upoštevajo pobota med različnimi kategorijami produktov, vendar lahko izvajajo pobot znotraj kategorije produktov iz točke (25)(c) člena 272 in pobotajo kreditne izvedene finančne instrumente, kadar zanje velja pogodba o pobotu med različnimi kategorijami produktov iz točke (c) člena 295.

Institucije v mero skupne izpostavljenosti vključijo prodane opcije, tudi če se njihova vrednost izpostavljenosti lahko nastavi na nič v skladu z obravnavo iz člena 274(5).

2. Kadar predložitev zavarovanja s premoženjem, povezanega s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih, zmanjša znesek sredstev v okviru veljavnega računovodskega okvira, institucije to zmanjšanje razveljavijo.

3. Za namene odstavka 1 tega člena lahko institucije, ki računajo nadomestitvene stroške pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v skladu s členom 275, pripoznajo samo zavarovanje s premoženjem v obliki denarnih sredstev, ki ga od svojih nasprotnih strank prejmejo kot gibljivo kritje iz člena 275, kadar v okviru veljavnega računovodskega okvira gibljivo kritje še ni bilo pripoznano kot zmanjšanje vrednosti izpostavljenosti in kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) za posle brez kliringa prek KCNS se denarna sredstva, ki jih prejme nasprotna stranka prejemnica, ne ločijo;

(b) gibljivo kritje se izračuna in izmenja najmanj enkrat dnevno na podlagi vrednotenja pozicij v izvedenih finančnih instrumentih po tekočih tržnih cenah;

(c) prejeto gibljivo kritje je v valuti, ki je določena v pogodbi o izvedenih finančnih instrumentih, veljavni okvirni pogodbi o pobotu, prilogi o kreditni podpori h kvalificirani okvirni pogodbi o pobotu ali v kateri koli pogodbi o pobotu s KCNS;

(d) prejeto gibljivo kritje je celotni znesek, ki bi bil potreben za poravnavo izpostavljenosti pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu po tekočih tržnih cenah, pri čemer je treba upoštevati prag in najnižje zneske prenosa, ki se uporabljajo za nasprotno stranko;

(e) pogodba o izvedenih finančnih instrumentih in gibljivo kritje med institucijo in nasprotno stranko te pogodbe sta zajeta v eni sami pogodbi o pobotu, ki jo institucija lahko obravnava kot dejavnik, ki zmanjšuje tveganje, v skladu s členom 295.

Kadar institucija nasprotni stranki zagotovi zavarovanje z denarnimi sredstvi in to zavarovanje izpolnjuje pogoje iz točk (a) do (e) prvega pododstavka, institucija to zavarovanje šteje kot gibljivo kritje, dano tej nasprotni stranki, in ga vključi v izračun nadomestitvenih stroškov.

Za namene točke (b) prvega pododstavka se šteje, da institucija izpolnjuje pogoj iz navedene točke, kadar se gibljivo kritje izmenja zjutraj naslednjega trgovalnega dne po trgovalnem dnevu, ko je bila dogovorjena pogodba o izvedenih finančnih instrumentih, pod pogojem, da izmenjava temelji na vrednosti pogodbe ob koncu trgovalnega dne, ko je bila pogodba dogovorjena.

▼M8

Za namene točke (d) prvega pododstavka lahko institucije v primeru spora glede kritja pripoznajo znesek nespornega zavarovanja s premoženjem, ki je bilo izmenjano.

4. Za namene odstavka 1 tega člena institucije prejetega zavarovanja s premoženjem ne vključijo v izračun NICA, kakor je opredeljen v točki (12a) člena 272, razen v primeru pogodb o izvedenih finančnih instrumentih s strankami, kadar se za te pogodbe kliring izvede prek KCNS.

5. Za namene odstavka 1 tega člena institucije vrednost multiplikatorja, ki se uporablja za izračun potencialne prihodnje izpostavljenosti v skladu s členom 278(1), nastavijo na ena, razen v primeru pogodb o izvedenih finančnih instrumentih s strankami, kadar se za te pogodbe kliring izvede prek KCNS.

6. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije uporabijo metodo iz oddelka 4 ali 5 poglavja 6 naslova II dela 3 za določitev vrednosti izpostavljenosti pogodb o izvedenih finančnih instrumentih iz točk 1 in 2 Priloge II, vendar samo, kadar za te pogodbe to metodo uporabljajo tudi za določitev vrednosti izpostavljenosti za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92.

Kadar institucije uporabljajo eno od metod iz prvega pododstavka, mere skupne izpostavljenosti ne zmanjšajo za znesek prejetega kritja.

Člen 429d

Dodatne določbe za izračun vrednosti izpostavljenosti prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov

1. Za namene tega člena „prodan kreditni izvedeni finančni instrument“ pomeni vsak finančni instrument, s katerim institucija učinkovito zagotavlja kreditno zavarovanje, vključno s kreditnimi zamenjavami, zamenjavami celotnega donosa in opcijami, če ima institucija obveznost zagotoviti kreditno zavarovanje pod pogoji, določenimi v opcijski pogodbi.

2. Poleg izračuna iz člena 429c institucije v izračun vrednosti izpostavljenosti prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov vključijo efektivne hipotetične zneske, ki se nanašajo na prodane kreditne izvedene finančne instrumente, zmanjšane za vse negativne spremembe poštene vrednosti, ki so bile vključene v temeljni kapital v zvezi z zadevnimi prodanimi kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti.

Institucije izračunajo efektivni hipotetični znesek prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov s prilagoditvijo hipotetičnega zneska zadevnih izvedenih finančnih instrumentov, ki odraža dejansko izpostavljenost pogodb, ki jim struktura posla daje finančni vzvod ali jih kako drugače izboljšuje.

3. Institucije lahko v celoti ali deloma zmanjšajo vrednost izpostavljenosti, izračunano v skladu z odstavkom 2, za efektivni hipotetični znesek kupljenih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) preostala zapadlost kupljenega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta je enaka ali večja od preostale zapadlosti prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta;

▼M8

(b) za kupljeni kreditni izvedeni finančni instrument sicer veljajo enako ali bolj konservativni bistveni pogoji kot za ustrezni prodani kreditni izvedeni finančni instrument;

(c) kupljeni kreditni izvedeni finančni instrument se ne kupi od nasprotne stranke, ki bi institucijo izpostavila posebnemu tveganju neugodnih gibanj, kot je opredeljeno v točki (b) člena 291(1);

(d) kadar se efektivni hipotetični znesek prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta zmanjša za vse negativne spremembe poštene vrednosti, vključene v temeljni kapital institucije, se efektivni hipotetični znesek kupljenega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta zmanjša za vse pozitivne spremembe poštene vrednosti, ki so bile vključene v temeljni kapital;

(e) kupljeni kreditni izvedeni finančni instrument ni vključen v posel, za katerega je kliring opravila institucija v imenu stranke ali institucija v vlogi stranke višjega nivoja v okviru večnivojske strukture strank in za katerega je efektivni hipotetični znesek v zvezi z ustreznim prodanim kreditnim izvedenim finančnim instrumentom izključen iz mere skupne izpostavljenosti v skladu s točko (g) ali (h) prvega pododstavka člena 429a(1), kot je ustrezno.

Za namene izračuna potencialne prihodnje izpostavljenosti v skladu s členom 429c(1) lahko institucije iz niza pobotov izključijo del prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, ki se ne pobota v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka in katerega efektivni hipotetični znesek je vključen v mero skupne izpostavljenosti.

4. Za namene točke (b) odstavka 3 „bistven pogoj“ pomeni katero koli značilnost kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, ki je pomembna za njegovo vrednotenje, vključno s stopnjo podrejenosti, opcionalnostjo, kreditnimi dogodki, referenčnim subjektom ali skupino subjektov v zvezi z osnovnim instrumentom in referenčno obveznostjo ali skupino obveznosti v zvezi z osnovnim instrumentom, razen hipotetičnega zneska in preostale zapadlosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta. Dva referenčna subjekta sta enaka samo, če se nanašata na isti pravni subjekt.

5. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 3 lahko institucije kupljene kreditne izvedene finančne instrumente v zvezi s skupino referenčnih subjektov uporabijo za pobot prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v zvezi s posameznimi referenčnimi subjekti v tej skupini, kadar sta skupina referenčnih subjektov in stopnja podrejenosti pri obeh poslih enaki.

6. Institucije ne zmanjšajo efektivnega hipotetičnega zneska prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, kadar kupijo kreditno zavarovanje z zamenjavo celotnega donosa in evidentirajo prejeta neto plačila kot neto prihodek, hkrati pa ne evidentirajo nasprotno učinkujočega zmanjšanja vrednosti prodanega kreditnega izvedenega finančnega instrumenta v temeljnem kapitalu.

7. V primeru kupljenih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na skupino referenčnih obveznosti lahko institucije zmanjšajo efektivni hipotetični znesek prodanih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na posamezne referenčne obveznosti za efektivni hipotetični znesek kupljenih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov v skladu z odstavkom 3 samo, kadar je kupljeno zavarovanje z ekonomskega vidika enakovredno ločenemu nakupu zavarovanja za vsako posamezno obveznost v skupini.

▼M8

Člen 429e

Pribitek za kreditno tveganje nasprotne stranke pri poslih financiranja z vrednostnimi papirji

1. Poleg izračuna vrednosti izpostavljenosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji, vključno s tistimi, ki so zunajbilančni, v skladu s členom 429b(1), institucije v mero skupne izpostavljenosti vključijo pribitek za kreditno tveganje nasprotne stranke, izračunan v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena, kot je primerno.

2. Institucije za posle z nasprotno stranko, za katere ni sklenjena okvirna pogodba o pobotu, ki izpolnjuje pogoje iz člena 206, pribitek izračunajo na ravni posameznega posla v skladu z naslednjo formulo:

$$E_i^* = \max\{0,\ E_i - C_i\}$$

pri čemer je:

E_i^* = pribitek;

i = indeks, ki označuje posel;

E_i = poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, ki se posodijo nasprotni stranki v okviru posla i; in

C_i = poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, prejetih od nasprotne stranke v okviru posla i.

Institucije lahko določijo vrednost E_i^* na nič, če so Ei denarna sredstva, posojena nasprotni stranki, s tem povezane denarne terjatve pa niso primerne za pobot iz člena 429b(4).

3. Institucije za posle z nasprotno stranko, za katere je sklenjena okvirna pogodba o pobotu, ki izpolnjuje pogoje iz člena 206, pribitek izračunajo na ravni posamezne pogodbe v skladu z naslednjo formulo:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

pri čemer je:

E_i^* = pribitek;

i = indeks, ki označuje pogodbo o pobotu;

E_i = poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, ki se posodijo nasprotni stranki za posle, za katere je sklenjena okvirna pogodba o pobotu i; in

C_i = poštena vrednost vrednostnih papirjev ali denarnih sredstev, prejetih od nasprotne stranke, s katero je sklenjena okvirna pogodba o pobotu i.

4. Za namene odstavkov 2 in 3 pojem nasprotna stranka vključuje tudi tripartitne agente, pri katerih se položi prejeto zavarovanje s premoženjem in ki upravljajo zavarovanje s premoženjem v primeru tripartitnega posla.

▼M8

5. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena lahko institucije uporabijo metodo iz člena 222, pri kateri se uporablja 20 % spodnji prag za utež tveganja, da določijo pribitek za posle financiranja z vrednostnimi papirji, vključno s tistimi, ki so zunajbilančni. Institucije lahko uporabijo to metodo samo, kadar jo uporabijo tudi za izračun vrednosti izpostavljenosti navedenih poslov za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) člena 92(1).

6. Če se za repo posel na podlagi veljavnega računovodskega okvira uporabi odprava pripoznanja (računovodenje po pravilu prodaje), institucija razveljavi vse računovodske vknjižbe, povezane s prodajo.

7. Kadar ima institucija vlogo agenta med dvema strankama v poslu financiranja z vrednostnimi papirji, vključno z zunajbilančnimi posli, se za izračun mere skupne izpostavljenosti institucije uporabljajo naslednje določbe:

(a) kadar institucija zagotovi odškodnino ali jamstvo eni od strank v poslu financiranja z vrednostnimi papirji in sta odškodnina ali jamstvo omejena na morebitno razliko med vrednostjo vrednostnega papirja ali denarnih sredstev, ki jih je posodila stranka, in vrednostjo zavarovanja s premoženjem, ki ga je zagotovil kreditojemalec, institucija v mero skupne izpostavljenosti vključi samo pribitek, izračunan v skladu z odstavkom 2 ali 3, kot je primerno;

(b) kadar institucija ne zagotovi odškodnine ali jamstva nobeni od udeleženih strank, se posel ne vključi v mero skupne izpostavljenosti;

(c) kadar je institucija ekonomsko izpostavljena vrednostnemu papirju kot osnovnemu instrumentu ali denarnim sredstvom v poslu v znesku, ki presega izpostavljenost, ki jo zajema pribitek, v mero skupne izpostavljenosti vključi tudi celotni znesek vrednostnega papirja ali denarnih sredstev, katerim je izpostavljena;

(d) kadar institucija, ki deluje kot agent, zagotovi odškodnino ali jamstvo obema strankama, vključenima v posel financiranja z vrednostnimi papirji, institucija izračuna svojo mero skupne izpostavljenosti v skladu s točkami (a), (b) in (c), in sicer ločeno za vsako stranko, udeleženo v poslu.

Člen 429f

Izračun vrednosti izpostavljenosti zunajbilančnih postavk

1. Institucije v skladu s členom 111(1) izračunajo vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, razen pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, poslov financiranja z vrednostnimi papirji in pozicij iz člena 429d.

Če se prevzeta obveznost nanaša na povečanje druge prevzete obveznosti, se uporabi člen 166(9).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko institucije znesek kreditne izpostavljenosti zunajbilančne postavke zmanjšajo za ustrezni znesek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja. Pri izračunu se uporablja spodnji prag v višini nič.

▼M8

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena institucije za zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem iz točke (d) člena 111(1) uporabijo konverzijski faktor 10 %.

Člen 429g

Izračun vrednosti izpostavljenosti običajnih nakupov in prodaj, ki čakajo na poravnavo

1. Denarna sredstva, povezana z običajnimi prodajami, in vrednostne papirje, povezane z običajnimi nakupi, ki ostanejo v bilanci stanja do datuma poravnave, institucije obravnavajo kot sredstva v skladu s točko (a) člena 429(4).

2. Institucije, ki v skladu z veljavnim računovodskim okvirom za običajne nakupe in prodaje, ki čakajo na poravnavo, uporabljajo obračunavanje sredstev po datumu sklenitve posla, razveljavijo vse pobote denarnih terjatev za običajne prodaje, ki čakajo na poravnavo, z denarnimi obveznostmi za običajne nakupe, ki čakajo na poravnavo, dovoljene v skladu z zadevnim okvirom. Ko institucije razveljavijo računovodski pobot, lahko pobotajo tiste denarne terjatve in denarne obveznosti, pri katerih se tako povezane običajne prodaje kot nakupi pobotajo po načelu dostave proti plačilu.

3. Institucije, ki v skladu z veljavnim računovodskim okvirom za običajne prodaje in nakupe, ki čakajo na poravnavo, uporabljajo obračunavanje po datumu poravnave, v mero skupne izpostavljenosti vključijo celotno nominalno vrednost prevzetih obveznosti za plačilo povezanih običajnih nakupov.

Institucije lahko pobotajo celotno nominalno vrednost prevzetih obveznosti za plačilo, povezanih z običajnimi nakupi, s celotno nominalno vrednostjo denarnih terjatev, povezanih z običajnimi prodajami, ki čakajo na poravnavo, samo če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) tako običajni nakupi kot prodaje se poravnajo po načelu dostave proti plačilu;

(b) kupljena in prodana finančna sredstva, ki so povezana z denarnimi terjatvami in denarnimi obveznostmi, se merijo po pošteni vrednosti prek poslovnega izida in se vključijo v trgovalno knjigo institucije.

DEL 7A

ZAHTEVE GLEDE POROČANJA

Člen 430

Poročanje o bonitetnih zahtevah in finančnih informacijah

1. Institucije poročajo svojim pristojnim organom o:

(a) kapitalskih zahtevah, vključno s količnikom finančnega vzvoda, iz člena 92 in dela 7;

▼M8

(b) zahtevah iz členov 92a in 92b, za institucije, na katere se te zahteve nanašajo;

(c) velikih izpostavljenostih iz člena 394;

(d) likvidnostnih zahtevah iz člena 415;

(e) zbirnih podatkih za vsak nacionalni nepremičninski trg iz člena 430a(1);

(f) zahtevah in usmeritvah iz Direktive 2013/36/EU, ki so predmet standardiziranega poročanja, razen dodatnih zahtev glede poročanja v skladu s točko (j) člena 104(1) navedene direktive;

(g) ravni obremenitve sredstev, vključno z razčlenitvijo po vrstah obremenitve sredstev, kot so pogodbe o začasni prodaji, posojanje vrednostnih papirjev, listinjene izpostavljenosti ali krediti.

Za institucije, ki so izvzete v skladu s členom 6(5), ne velja zahteva glede poročanja o količniku finančnega vzvoda iz točke (a) prvega pododstavka tega odstavka na posamični podlagi.

▼M11

1a. Kadar institucije za namene iz točke (a) odstavka 1 tega člena poročajo o kapitalskih zahtevah za listinjenja, informacije, ki jih poročajo, vključujejo informacije o listinjenju nedonosnih izpostavljenosti, za katera se uporablja obravnava iz člena 269a, o bilančnem listinjenju STS, ki jih izdajo, in o razčlenitvi sredstev, ki so osnova za ta bilančna listinjenja STS, po razredih sredstev.

▼M8

2. Velike institucije poleg poročanja o količniku finančnega vzvoda iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1 svojim pristojnim organom poročajo o specifičnih sestavinah količnika finančnega vzvoda na podlagi povprečij v obdobju poročanja in podatkov, uporabljenih za izračun teh povprečij, da se pristojnim organom omogoči spremljanje nestanovitnosti količnikov finančnega vzvoda, zlasti okrog referenčnih datumov poročanja.

3. Institucije poleg poročanja o bonitetnih zahtevah iz odstavka 1 tega člena svojim pristojnim organom poročajo finančne informacije, kadar so institucije eno od naslednjega:

(a) institucija, za katero velja člen 4 Uredbe (ES) št. 1606/2002;

(b) kreditna institucija, ki pripravi svoje konsolidirane računovodske izkaze v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi na podlagi točke (b) člena 5 Uredbe (ES) št. 1606/2002.

4. Pristojni organi lahko na podlagi člena 24(2) od kreditnih institucij, ki svoj kapital določajo na konsolidirani podlagi v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, zahtevajo, da poročajo finančne informacije v skladu s tem členom.

▼M8

5. Poročanje finančnih informacij iz odstavkov 3 in 4 zajema samo informacije, ki so potrebne za celovit pregled nad profilom tveganosti institucije in sistemskim tveganjem, ki ga institucija predstavlja za finančni sektor ali realno gospodarstvo, v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

6. Zahteve glede poročanja iz tega člena se za institucije uporabljajo sorazmerno ob upoštevanju poročila iz odstavka 8 glede na njihovo velikost, zapletenost ter naravo in stopnjo tveganja njihovih dejavnosti.

7. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi enotne obrazce in predloge za poročanje, navodila in metodologijo za uporabo navedenih predlog, pogostost in datume poročanja, opredelitve pojmov in IT rešitve, ki se uporabljajo za poročanje iz odstavkov 1 do 4.

Nobena nova zahteva glede poročanja, določena v takšnih izvedbenih tehničnih standardih, se ne uporablja prej kot šest mesecev po datumu njihovega začetka veljavnosti.

Za namene odstavka 2 osnutki izvedbenih tehničnih standardov določajo, o katerih sestavinah količnika finančnega vzvoda se poroča z uporabo vrednosti ob koncu dneva ali vrednosti ob koncu meseca. EBA za te namene upošteva:

(a) kako dovzetna je sestavina za znatna začasna zmanjšanja obsega transakcij, zaradi česar bi lahko bilo na referenčni datum poročanja podcenjeno tveganje prevelikega finančnega vzvoda;

(b) razvoj in ugotovitve na mednarodni ravni.

EBA Komisiji predloži osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz tega odstavka do 28. junija 2021, razen v zvezi z naslednjim:

(a) količnikom finančnega vzvoda, ki se predloži do 28. junija 2020;

(b) obveznostmi iz členov 92a in 92b, ki se predloži do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. EBA oceni stroške in koristi zahtev glede poročanja iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014 ([1]) v skladu s tem odstavkom ter svoje ugotovitve sporoči Komisiji do 28. junija 2020. Navedena ocena se opravi zlasti v povezavi z majhnimi in nekompleksnimi institucijami. Za te namene se v poročilu:

(a) razvrsti institucije v kategorije glede na njihovo velikost, zapletenost ter naravo in stopnjo tveganja njihovih dejavnosti;

(b) izračunajo stroški poročanja za vsako kategorijo institucij v zadevnem obdobju zaradi izpolnjevanja zahtev glede poročanja iz Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014, ob upoštevanju naslednjih načel:

([1]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškim poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

▼M8

(i) stroški poročanja se izračunajo kot razmerje med stroški poročanja in celotnimi stroški institucije v zadevnem obdobju;

(ii) stroški poročanja zajemajo vse odhodke, ki so povezani z uvedbo sistemov poročanja in njihovim rednim delovanjem, vključno z odhodki za zaposlene, sisteme IT ter pravne, računovodske, revizijske in svetovalne storitve;

(iii) zadevno obdobje se nanaša na vsako enoletno obdobje, v katerem so institucije imele stroške poročanja zaradi priprave na uvedbo zahtev glede poročanja, določenih v Izvedbeni uredbi (EU) št. 680/2014, in zaradi nadaljevanja rednega delovanja sistemov poročanja;

(c) oceni, ali so bili stroški poročanja za vsako kategorijo institucij sorazmerni glede na koristi, ki jih prinašajo zahteve glede poročanja za namene bonitetnega nadzora;

(d) oceni učinke zmanjšanja zahtev glede poročanja na stroške in učinkovitost nadzora ter

(e) priporoči, kako zmanjšati zahteve glede poročanja vsaj za majhne in nekompleksne institucije, za ta namen pa si EBA prizadeva doseči znižanje pričakovanih povprečnih stroškov vsaj za 10 %, po možnosti pa za 20 %. EBA oceni zlasti, ali:

(i) bi bilo zahteve glede poročanja iz točke (g) odstavka 1 mogoče opustiti za majhne in nekompleksne institucije, če je bila obremenitev sredstev nižja od določenega praga;

(ii) bi bilo za majhne in nekompleksne institucije mogoče zmanjšati pogostost poročanja, ki se zahteva v skladu s točkami (a), (c) in (g) odstavka 1.

EBA temu poročilu priloži osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz odstavka 7.

9. Pristojni organi se z EBA posvetujejo o tem, ali bi morale institucije, razen tistih iz odstavkov 3 in 4, poročati o finančnih informacijah na konsolidirani podlagi v skladu z odstavkom 3, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) zadevne institucije še ne poročajo na konsolidirani podlagi;

(b) za zadevne institucije velja računovodski okvir v skladu z Direktivo 86/635/EGS;

(c) finančno poročanje je potrebno za celovit pregled nad profilom tveganosti dejavnosti navedenih institucij in nad sistemskimi tveganji, ki jih predstavljajo za finančni sektor ali realno gospodarstvo, v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi obrazce in predloge, ki jih institucije iz prvega pododstavka uporabljajo za namene, določene v tem pododstavku.

▼M8

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

10. Če pristojni organ meni, da so informacije, ki niso zajete v izvedbenih tehničnih standardih iz odstavka 7, potrebne za namene iz odstavka 5, uradno obvesti EBA in ESRB o dodatnih informacijah, za katere meni, da jih je treba vključiti v izvedbene tehnične standarde iz navedenega odstavka.

11. Pristojni organi lahko opustijo zahtevo za predložitev kakršnih koli podatkovnih točk iz predlog za poročanje, določenih v izvedbenih tehničnih standardih iz tega člena, kadar se te podatkovne točke podvajajo. Za te namene se podvojene podatkovne točke nanašajo na kakršne koli podatkovne točke, ki so že na voljo pristojnim organom na drug način kot z zbiranjem teh predlog za poročanje, tudi kadar je mogoče te podatkovne točke pridobiti iz podatkov, ki so pristojnim organom že na voljo v različnih oblikah ali ravneh razdrobljenosti; pristojni organi lahko opustitve iz tega odstavka odobrijo le, če so podatki, prejeti, zbrani ali združeni s takšnimi alternativnimi metodami, popolnoma enaki tistim podatkovnim točkam, o katerih ki bi bilo treba sicer poročati v skladu z ustreznimi izvedbenimi tehničnimi standardi.

Pristojni organi, organi za reševanje in imenovani organi si vedno, kadar je to mogoče, izmenjujejo podatke, da zmanjšajo zahteve glede poročanja. Uporabljajo se določbe o izmenjavi informacij in poklicni skrivnosti iz oddelka II poglavja 1 naslova VII Direktive 2013/36/EU.

Člen 430a

Posebne obveznosti poročanja

1. Institucije svojim pristojnim organom letno poročajo o naslednjih zbirnih podatkih za vsak nacionalni nepremičninski trg, ki so mu izpostavljene:

(a) izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino do višine nižjega izmed zneska zavarovanja in 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti, razen če je v členu 124(2) določeno drugače;

(b) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino v delu izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s stanovanjsko nepremičnino v skladu s členom 124(1);

(c) vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino, ki je omejena na tisti del, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s stanovanjsko nepremičnino v skladu s členom 124(1);

(d) izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino do višine nižjega izmed zneska zavarovanja in 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti, razen če je v členu 124(2) določeno drugače;

▼M8

(e) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino v delu izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s poslovno nepremičnino v skladu s členom 124(1);

(f) vrednosti izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino, ki je omejena na tisti del, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s poslovno nepremičnino v skladu s členom 124(1).

2. O podatkih iz odstavka 1 se poroča pristojnemu organu matične države članice zadevne institucije. Kadar ima institucija podružnico v drugi državi članici, se o podatkih v zvezi s to podružnico poroča tudi pristojnim organom države članice gostiteljice. O podatkih se ločeno poroča za vsak nepremičninski trg v Uniji, ki mu je zadevna institucija izpostavljena.

3. Pristojni organi na zbirni podlagi letno objavijo podatke iz točk (a) do (f) odstavka 1, skupaj s podatki za preteklo obdobje, če so na voljo. Pristojni organ na zahtevo drugega pristojnega organa v državi članici ali na zahtevo EBA predloži temu pristojnemu organu ali EBA podrobnejše informacije o stanju trgov stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin v zadevni državi članici.

Člen 430b

Posebne zahteve glede poročanja za tržno tveganje

▼M9

1. Kreditne institucije, ki ne izpolnjujejo pogojev iz člena 94(1) in pogojev iz člena 325a(1), za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in vse svoje pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja, od datuma začetka uporabe delegiranega akta iz člena 461a poročajo o rezultatih izračunov na podlagi alternativnega standardiziranega pristopa iz poglavja 1a naslova IV dela 3, in sicer na isti podlagi, kot te institucije poročajo o obveznostih iz točk (b)(i) in (c) člena 92(3).

▼M8

2. Institucije iz odstavka 1 tega člena ločeno poročajo o izračunih iz točk (a), (b) in (c) člena 325c(2) za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige ali pozicij iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja in blagovnega tveganja.

3. Poleg zahteve iz odstavka 1 tega člena institucije od konca triletnega obdobja po datumu začetka veljavnosti najnovejših regulativnih tehničnih standardov iz členov 325bd(7), 325be(3), 325bf(9) in 325bg(4) za pozicije, dodeljene trgovalnim enotam, za katere so prejele dovoljenje pristojnih organov za uporabo alternativnega pristopa notranjega modela v skladu s členom 325az(2), poročajo o rezultatih izračunov na podlagi navedenega pristopa iz poglavja 1b naslova IV dela 3, in sicer na isti podlagi, kot take institucije poročajo o obveznostih iz točk (b)(i) in (c) člena 92(3).

▼M8

4. Institucije za namene zahteve glede poročanja iz odstavka 3 tega člena ločeno poročajo o izračunih iz točk (a)(i), (a)(ii), (b)(i) in (b)(ii) člena 325ba(1) in za portfelj vseh pozicij iz trgovalne knjige ali pozicij iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja in blagovnega tveganja in dodeljene trgovalnim enotam, za katere je institucija prejela dovoljenje pristojnih organov za uporabo alternativnega pristopa notranjega modela v skladu s členom 325az(2).

5. Institucije lahko znotraj skupine uporabijo kombinacijo pristopov iz odstavkov 1 in 3, če izračun na podlagi pristopa iz odstavka 1 ne presega 90 % skupnega izračuna. Drugače institucije pristop iz odstavka 1 uporabijo za vse svoje pozicije iz trgovalne knjige in vse svoje pozicije iz netrgovalne knjige, ki so predmet valutnega tveganja ali blagovnega tveganja.

6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi enotne predloge za poročanje, navodila in metodologijo za uporabo teh predlog, pogostost in datume poročanja, opredelitve pojmov ter IT rešitve, ki se uporabljajo za poročanje iz tega člena.

Nobena nova zahteva glede poročanja, določena v takšnih izvedbenih tehničnih standardih, se ne uporablja prej kot šest mesecev po datumu njihovega začetka veljavnosti.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 430c

Poročilo o izvedljivosti integriranega sistema poročanja

1. EBA pripravi poročilo o izvedljivosti razvoja enotnega in integriranega sistema za zbiranje statističnih podatkov, podatkov v zvezi z reševanjem in bonitetnih podatkov, ter o svojih ugotovitvah poroča Komisiji do 28. junija 2020.

2. EBA pri pripravi poročila o izvedljivosti sodeluje s pristojnimi organi in organi, pristojnimi za sisteme jamstva za vloge in za reševanje, ter zlasti z ESCB. Poročilo upošteva predhodno delo ESCB glede integriranih zbirk podatkov in temelji na analizi skupnih stroškov in koristi, ki vključuje vsaj:

(a) pregled količine in obsega trenutnih podatkov, ki so jih zbrali pristojni organi v svoji jurisdikciji, ter njihovega vira in razdrobljenosti;

▼M8

(b) vzpostavitev enotnega slovarja podatkov, ki se bodo zbirali, z namenom povečati konvergenco zahtev glede poročanja, ki se nanašajo na redne obveznosti poročanja, in izogibanju nepotrebnim zahtevam po podatkih;

(c) ustanovitev skupnega odbora, v katerega bosta vključena vsaj EBA in ESCB, za razvoj in izvajanje integriranega sistema poročanja;

(d) izvedljivost in možna oblika osrednje točke za zbiranje podatkov za integriran sistem poročanja, vključno z zahtevami po zagotavljanju stroge zaupnosti zbranih podatkov, stroge avtentikacije in upravljanja pravic dostopa do sistema ter kibernetske varnosti, ki:

(i) vsebuje centralni register podatkov z vsemi statističnimi podatki, podatki v zvezi z reševanjem in bonitetnimi podatki, s potrebno razdrobljenostjo in pogostostjo za posamezno institucijo, ki je posodobljen v potrebnih intervalih;

(ii) je kontaktna točka za pristojne organe, kjer prejemajo, obdelujejo in združujejo vse zahteve po podatkih, kjer so lahko zahteve povezane z ustreznimi že zbranimi sporočenimi podatki, in ki pristojnim organom omogoči hiter dostop do zahtevanih informacij;

(iii) zagotavlja dodatno podporo pristojnim organom za prenos podatkovnih zahtev do institucij ter vnaša zahtevane podatke v centralni register podatkov;

(iv) usklajuje izmenjavo informacij in podatkov med pristojnimi organi ter

(v) upošteva postopke in procese pristojnih organov ter jih vključuje v standardizirani sistem.

3. Komisija v enem letu po predložitvi poročila iz tega člena ob upoštevanju poročila EBA o izvedljivosti Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predloži zakonodajni predlog za vzpostavitev standardiziranega in integriranega sistema poročanja za zahteve glede poročanja.

DEL 8

RAZKRITJE S STRANI INSTITUCIJ

NASLOV I

SPLOŠNA NAČELA

Člen 431

Zahteve in politike glede razkritja

1. Institucije javno razkrijejo informacije iz naslovov II in III v skladu z določbami iz tega naslova, ob upoštevanju izjem iz člena 432.

2. Institucije, ki so v zvezi z instrumenti in metodologijami iz naslova III tega dela pridobile dovoljenje pristojnih organov v skladu z delom 3, javno razkrijejo informacije iz tega dovoljenja.

▼M8

3. Upravljalni organ ali višje vodstvo sprejme formalne politike za izpolnjevanje zahtev glede razkritja iz tega dela ter vzpostavi in vzdržuje notranje postopke, sisteme in kontrole, s katerimi se preverja, ali so razkritja institucij ustrezna in v skladu z zahtevami, določenimi v tem delu. Vsaj en član upravljalnega organa ali višjega vodstva pisno potrdi, da je zadevna institucija opravila razkritja, ki jih zahteva ta del, v skladu s formalnimi politikami in notranjimi postopki, sistemi in kontrolami. Pisno potrdilo in ključni elementi formalnih politik institucije za izpolnjevanje zahtev glede razkritja se vključijo v razkritja institucij.

Informacije, ki jih je treba razkriti v skladu s tem delom, so predmet enake ravni internega preverjanja, kot se uporablja za poslovno poročilo, ki je vključeno v finančno poročilo institucije.

Institucije imajo vzpostavljene tudi politike za preverjanje, ali njihova razkritja udeležencem na trgu celovito prikazujejo njihov profil tveganosti. Kadar institucije ugotovijo, da razkritja, ki jih zahteva ta del, udeležencem na trgu profila tveganosti ne prikazujejo celovito, javno razkrijejo dodatne informacije poleg tistih, ki jih je treba razkriti v skladu s tem delom. Vendar pa institucije razkrijejo samo informacije, ki so pomembne, in ne informacij, ki so poslovna skrivnost, ali zaupne informacije iz člena 432.

4. Vsa kvantitativna razkritja spremlja kvalitativni opis in vse druge dodatne informacije, ki so morda potrebne, da uporabniki teh informacij razumejo zadevna kvantitativna razkritja, pri čemer se zlasti navedejo vse pomembne spremembe posameznega razkritja v primerjavi z informacijami iz prejšnjih razkritij.

5. Institucije na zahtevo MSP in drugih podjetij, ki so zaprosila za kredit, pojasnijo svoje odločitve glede bonitetne ocene v pisni obliki. Administrativni stroški tega pojasnila so sorazmerni z višino kredita.

Člen 432

Nepomembne informacije, informacije, ki so poslovna skrivnost, ali zaupne informacije

1. Z izjemo razkritij iz točke (c) člena 435(2) ter členov 437 in 450 lahko institucije opustijo eno ali več razkritij iz naslovov II in III, če se informacije, predložene v okviru takšnega razkritja, ne štejejo za pomembne.

Šteje se, da so informacije iz razkritij pomembne, kadar bi lahko njihova opustitev ali napačna navedba spremenila ali vplivala na oceno ali odločitev uporabnika, ki te informacije uporablja za sprejemanje ekonomskih odločitev.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kako morajo institucije uporabljati pojem pomembnosti v zvezi z zahtevami glede razkritja iz naslovov II in III.

▼M8

2. Institucije lahko opustijo tudi eno ali več informacij iz naslovov II in III, če te postavke vključujejo informacije, ki se v skladu s tem odstavkom štejejo za poslovno skrivnost ali zaupne informacije, razen za razkritja iz členov 437 in 450.

Informacije se štejejo za poslovno skrivnost institucij, kadar bi njihovo razkritje javnosti oslabilo konkurenčni položaj institucije. Informacije, ki so poslovna skrivnost, lahko vključujejo informacije o produktih ali sistemih, zaradi katerih bi se zmanjšale vrednosti naložb institucije v te produkte in sisteme.

Informacije se štejejo za zaupne, kadar morajo institucije zaradi strank ali drugih odnosov z nasprotnimi strankami ohraniti njihovo zaupnost.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o tem, kako morajo institucije uporabiti načeli poslovne skrivnosti in zaupnosti v zvezi z zahtevami glede razkritja iz naslovov II in III.

3. V izjemnih primerih iz odstavka 2 zadevna institucija v svojih razkritjih navede, da določeni podatki niso razkriti in razlog za nerazkritje, ter objavi splošnejše informacije o zadevi, ki je predmet zahteve po razkritju, razen v primerih, ko je zadeva sama po sebi poslovna skrivnost ali zaupna.

Člen 433

Pogostost in obseg razkritij

Institucije objavijo razkritja, zahtevana na podlagi naslovov II in III, na način, določen v členih 433a, 433b in 433c.

Letna razkritja se objavijo na isti dan, kot institucije objavijo svoje računovodske izkaze, ali v najkrajšem možnem času po tem.

Polletna in četrtletna razkritja se objavijo na isti dan, kot institucije objavijo svoja računovodska poročila za ustrezno obdobje, kadar je to ustrezno, ali v najkrajšem možnem času po tem.

Morebitna razlika med datumom objave razkritij, ki se zahtevajo v skladu s tem delom, in ustreznih računovodskih izkazov mora biti razumna in v nobenem primeru ne presega časovnega okvira, ki ga določijo pristojni organi v skladu s členom 106 Direktive 2013/36/EU.

Člen 433a

Razkritja s strani velikih institucij

1. Velike institucije razkrijejo informacije iz nadaljevanja z naslednjo pogostostjo:

(a) na letni osnovi vse informacije, zahtevane v tem delu;

▼M8

(b) na polletni osnovi informacije iz:

(i) točke (a) člena 437;

(ii) točke (e) člena 438;

(iii) točk (e) do (l) člena 439;

(iv) člena 440;

(v) točk (c), (e), (f) in (g) člena 442;

(vi) točke (e) člena 444;

(vii) člena 445;

(viii) točk (a) in (b) člena 448(1);

(ix) točk (j) do (l) člena 449;

(x) točk (a) in (b) člena 451(1);

(xi) člena 451a(3);

(xii) točke (g) člena 452;

(xiii) točk (f) do (j) člena 453;

(xiv) točk (d), (e) in (g) člena 455;

(c) na četrtletni osnovi informacije iz:

(i) točk (d) in (h) člena 438;

(ii) ključnih metrik iz člena 447;

(iii) člena 451a(2).

2. Z odstopanjem od odstavka 1 velike institucije, razen GSPI, ki ne kotirajo na borzi, razkrijejo informacije iz nadaljevanja z naslednjo pogostostjo:

(a) na letni osnovi vse informacije, zahtevane v tem delu;

(b) na polletni osnovi ključne metrike iz člena 447.

3. Velike institucije, za katere se uporablja člen 92a ali člen 92b, na polletni osnovi razkrijejo informacije, zahtevane na podlagi člena 437a, razen ključnih metrik iz točke (h) člena 447, ki jih je treba razkriti na četrtletni osnovi.

Člen 433b

Razkritja s strani majhnih in nekompleksnih institucij

1. Majhne in nekompleksne institucije razkrijejo informacije iz nadaljevanja z naslednjo pogostostjo:

(a) na letni osnovi informacije iz:

(i) točk (a), (e) in (f) člena 435(1);

(ii) točke (d) člena 438;

(iii) točk (a) do (d), (h), (i) in (j) člena 450(1);

(b) na polletni osnovi ključne metrike iz člena 447.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena majhne in nekompleksne institucije, ki ne kotirajo na borzi, razkrijejo ključne metrike iz člena 447 na letni osnovi.

▼M8

Člen 433c

Razkritja s strani drugih institucij

1. Institucije, za katere se ne uporablja člen 433a ali 433b, razkrijejo informacije iz nadaljevanja z naslednjo pogostostjo:

(a) na letni osnovi vse informacije, zahtevane v tem delu;

(b) na polletni osnovi ključne metrike iz člena 447.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena druge institucije, ki ne kotirajo na borzi, razkrijejo na letni osnovi naslednje informacije:

(a) informacije iz točk (a), (e) in (f) člena 435(1);

(b) informacije iz točk (a), (b) in (c) člena 435(2);

(c) informacije iz točke (a) člena 437;

(d) informacije iz točk (c) in (d) člena 438;

(e) ključne metrike iz člena 447;

(f) informacije iz točk (a) do (d) in (h) do (k) člena 450(1).

Člen 434

Način razkritij

1. Institucije razkrijejo vse informacije, ki se zahtevajo v skladu z naslovoma II in III, v elektronski obliki, in sicer na enem samem mediju ali mestu. En sam medij ali mesto mora biti samostojen dokument, ki zagotavlja lahko dostopen vir bonitetnih informacij za uporabnike teh informacij, ali poseben oddelek, ki je vključen v računovodske izkaze ali finančna poročila institucij ali jim je priložen, in vsebuje zahtevana razkritja ter je za uporabnike zlahka prepoznaven.

2. Institucije na svoji spletni strani ali, če ta ne obstaja, na katerem koli drugem primernem mestu, omogočijo dostop do arhiva informacij, ki jih je treba razkriti v skladu s tem delom. Arhiva je dostopen za obdobje, ki ne sme biti krajše od obdobja hrambe, ki po nacionalni zakonodaji velja za informacije, vključene v finančna poročila institucij.

Člen 434a

Enotni obrazci za razkritja

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, s katerimi določi enotne obrazce za razkritja in ustrezna navodila, v skladu s katerimi se opravijo razkritja, ki se zahtevajo v naslovih II in III.

Ti enotni obrazci vsebujejo dovolj izčrpne in primerljive informacije, da lahko uporabniki ocenijo profil tveganosti institucij in njihovo stopnjo skladnosti z zahtevami, določenimi v delih 1 do 7. Da bi se olajšala primerljivost informacij, se z izvedbenimi tehničnimi standardi poskuša ohraniti skladnost obrazcev za razkritja z mednarodnimi standardi o razkritjih.

▼M8

Enotni obrazci za razkritja so v tabelarični obliki, kadar je to primerno.

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. junija 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje teh izvedbenih tehničnih standardov v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

NASLOV II

TEHNIČNA MERILA ZA PREGLEDNOST IN RAZKRITJE

Člen 435

Razkritje ciljev in politik upravljanja tveganj

1. Institucije razkrijejo svoje cilje in politike glede upravljanja tveganj za vsako posamezno vrsto tveganj, vključno s tveganji iz tega naslova. Ta razkritja vključujejo:

(a) strategije in procese za upravljanje teh kategorij tveganj;

(b) strukturo in organizacijo zadevne funkcije upravljanja tveganj, vključno z informacijami o podlagi za njena pooblastila, pristojnosti in odgovornost v skladu z ustanovnimi akti in listinami o upravljanju institucije;

(c) obseg in naravo poročanja o tveganjih in sistemih merjenja;

(d) politike za varovanje pred tveganji in njihovo zmanjševanje ter strategije in procese za spremljanje stalne učinkovitosti varovanj pred tveganji in zmanjševanj tveganj;

(e) izjavo upravljalnega organa o ustreznosti ureditev upravljanja tveganj zadevne institucije, ki zagotavlja, da vzpostavljeni sistemi za upravljanje tveganj ustrezajo profilu in strategiji institucije;

(f) strnjeno izjavo upravljalnega organa o tveganjih, v kateri je kratko in jedrnato opisan celoten profil tveganosti zadevne institucije, povezan s poslovno strategijo; ta izjava vključuje:

(i) ključne kazalnike in podatke, ki zunanjim deležnikom zagotavljajo celosten vpogled v način, kako institucija upravlja tveganja, razkrivajo pa tudi, kako je profil tveganosti institucije povezan z ravnjo sprejemljivega tveganja, ki jo določi upravljalni organ;

(ii) informacije o poslih znotraj skupine in poslih s povezanimi strankami, ki bi lahko imeli pomemben vpliv na profil tveganosti konsolidirane skupine.

2. Institucije razkrijejo naslednje informacije glede ureditev upravljanja:

(a) število direktorskih mest, ki jih zasedajo člani upravljalnega organa;

▼M8

(b) politiko izbora članov upravljalnega organa ter njihovo dejansko znanje, veščine in izkušnje;

(c) politiko glede raznolikosti pri izboru članov upravljalnega organa, splošne in konkretne cilje te politike ter v kolikšni meri so bili doseženi;

(d) ali je institucija ustanovila ločeno komisijo za tveganja ali ne ter kolikokrat se je komisija za tveganja sestala;

(e) opis toka informacij glede tveganj do upravljalnega organa.

Člen 436

Razkritje področja uporabe

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s področjem uporabe te uredbe:

(a) ime institucije, za katero se uporablja ta uredba;

(b) uskladitev konsolidiranih računovodskih izkazov, pripravljenih v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, s konsolidiranimi računovodskimi izkazi, pripravljenimi v skladu z zahtevami glede regulativne konsolidacije na podlagi oddelkov 2 in 3 naslova II dela 1; v tej uskladitvi so opisane razlike med obsegom konsolidacije za računovodske in regulativne namene ter navedeni pravni subjekti, ki spadajo v obseg konsolidacije za regulativne namene, če se ta razlikuje od obsega konsolidacije za računovodske namene; pri navedbi pravnih subjektov, vključenih v obseg konsolidacije za regulativne namene, se opiše metoda regulativne konsolidacije, če se razlikuje od metode računovodske konsolidacije, ter navede, ali so ti pravni subjekti polno ali sorazmerno konsolidirani in ali so deleži v njih odbiti od kapitala;

(c) razčlenitev sredstev in obveznosti konsolidiranih računovodskih izkazov, pripravljenih v skladu z zahtevami za regulativno konsolidacijo na podlagi oddelkov 2 in 3 naslova II dela 1, glede na vrsto tveganja iz tega dela;

(d) uskladitev, v kateri so opredeljeni glavni viri razlik med knjigovodskimi vrednostmi v računovodskih izkazih v skladu z regulativnim obsegom konsolidacije, kot je opredeljen v oddelkih 2 in 3 naslova II dela 1, in zneskom izpostavljenosti, ki se uporablja za regulativne namene; tej uskladitvi se priložijo kvalitativne informacije o zadevnih glavnih virih razlik;

(e) pri izpostavljenostih iz trgovalne knjige in netrgovalne knjige, ki se prilagodijo v skladu s členom 34 in členom 105, razčlenitev zneskov sestavnih elementov prilagoditve preudarnega vrednotenja, ki jo opravi institucija, glede na vrste tveganja, pa tudi vse sestavne elemente, ločeno za pozicije trgovalne knjige in pozicije netrgovalne knjige;

(f) vse trenutne ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in njenimi podrejenimi družbami;

▼M8

(g) zbirni znesek, za katerega je dejanski kapital nižji od zahtevanega v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in ime ali imena teh podrejenih družb;

(h) kadar je ustrezno, okoliščine, v katerih se uporabi odstopanje iz člena 7 ali metoda individualne konsolidacije iz člena 9.

Člen 437

Razkritja o kapitalu

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim kapitalom:

(a) celovito uskladitev postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ter filtrov in odbitkov v skladu s členi 32 do 36, 56, 66 in 79, ki se nanašajo na kapital institucije, z bilanco stanja v revidiranih računovodskih izkazih institucije;

(b) opis glavnih značilnosti instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega kapitala, ki jih izda institucija;

(c) vsa določila in pogoje za vse instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala;

(d) ločeno razkritje narave in zneskov:

(i) vsakega bonitetnega filtra, ki se uporabi v skladu s členi 32 do 35;

(ii) postavk, ki se odbijejo v skladu s členi 36, 56 in 66;

(iii) postavk, ki se ne odbijejo v skladu s členi 47, 48, 56, 66 in 79;

(e) opis vseh omejitev, ki se uporabljajo za izračun kapitala v skladu s to uredbo, ter instrumentov, bonitetnih filtrov in odbitkov, za katere veljajo te omejitve;

(f) celovito obrazložitev osnove, na kateri so izračunani kapitalski količniki, kadar so ti izračunani z uporabo sestavin kapitala, določenih na drugačni osnovi kot v tej uredbi.

Člen 437a

Razkritja o kapitalu in kvalificiranih obveznostih

Institucije, za katere se uporablja člen 92a ali 92b, razkrijejo naslednje informacije o svojem kapitalu in kvalificiranih obveznostih:

(a) sestavo kapitala in kvalificiranih obveznosti, njihovo zapadlost in njihove glavne značilnosti;

(b) razvrstitev kvalificiranih obveznosti v hierarhiji upnikov;

▼M8

(c) skupni znesek posameznih izdaj instrumentov kvalificiranih obveznosti iz člena 72b in znesek teh izdaj, ki je vključen v postavke kvalificiranih obveznosti v okviru omejitev, določenih v členu 72b(3) in (4);

(d) skupni znesek izključenih obveznosti iz člena 72a(2).

Člen 438

Razkritje kapitalskih zahtev in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz člena 92 te uredbe ter zahtev iz člena 73 in točke (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU:

(a) povzetek pristopa institucije k ocenjevanju ustreznosti njenega notranjega kapitala za podporo obstoječih in prihodnjih dejavnosti;

(b) znesek dodatnih kapitalskih zahtev na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja iz točke (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU ter njegovo sestavo glede na instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala;

(c) na zahtevo zadevnega pristojnega organa rezultat procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala institucije;

(d) skupni znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti in pripadajoče skupne kapitalske zahteve, določene v skladu s členom 92, ki se razčlenijo po različnih kategorijah tveganja iz dela 3, ter, kjer je ustrezno, pojasnilo učinkov neodbitnih postavk od kapitala zaradi uporabe kapitalskih pragov na izračun kapitala in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

(e) bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti, zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in s tem povezane pričakovane izgube za vsako kategorijo posebnih kreditnih aranžmajev iz preglednice 1 člena 153(5) ter bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti in zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kategorije izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 155(2);

(f) vrednost izpostavljenosti in znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kapitalske instrumente v vsaki zavarovalnici, pozavarovalnici ali zavarovalnem holdingu, ki jih institucije pri izračunu svojih kapitalskih zahtev na posamični, subkonsolidirani in konsolidirani podlagi ne odbijejo od svojega kapitala v skladu s členom 49;

(g) dopolnilne kapitalske zahteve in količnik kapitalske ustreznosti finančnega konglomerata, izračunan v skladu s členom 6 Direktive 2002/87/ES in Prilogo I k navedeni direktivi, kadar se uporabi metoda 1 ali 2 iz navedene priloge;

▼M8

(h) razlike v zneskih tveganju prilagojenih izpostavljenosti med tekočim obdobjem razkritja in neposredno predhodnim obdobjem razkritja, ki so posledica uporabe notranjih modelov, vključno z opisom ključnih dejavnikov, ki pojasnjujejo te razlike.

Člen 439

Razkritje izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo izpostavljenostjo kreditnemu tveganju nasprotne stranke iz poglavja 6 naslova II dela 3:

(a) opis metodologije, uporabljene za določanje notranjega kapitala in kreditnih limitov za kreditne izpostavljenosti nasprotne stranke, vključno z metodami za določanje teh limitov za izpostavljenosti do CNS;

(b) opis politik v zvezi z jamstvi in drugimi načini za zmanjševanje kreditnega tveganja, kot so politike za zagotavljanje zavarovanja s premoženjem in vzpostavljanje kreditnih rezerv;

(c) opis politik glede splošnega in posebnega tveganja neugodnih gibanj, kot sta opredeljena v členu 291;

(d) znesek zavarovanja s premoženjem, ki bi ga morala institucija zagotoviti, če bi se njena bonitetna ocena znižala;

(e) znesek prejetega in danega ločenega in neločenega zavarovanja s premoženjem glede na vrsto zavarovanja s premoženjem, dodatno razčlenjeno na zavarovanje s premoženjem, ki se uporablja za izvedene finančne instrumente in posle financiranja z vrednostnimi papirji;

(f) kar zadeva posle z izvedenimi finančnimi instrumenti, vrednosti izpostavljenosti pred učinkom zmanjševanja kreditnega tveganja in po njem, kot je določeno v skladu z metodami iz oddelkov 3 do 6 poglavja 6 naslova II dela 3 glede na uporabljeno metodo, in s tem povezane zneske izpostavljenosti tveganju, razčlenjene glede na uporabljeno metodo;

(g) kar zadeva posle financiranja z vrednostnimi papirji, vrednosti izpostavljenosti pred učinkom zmanjševanja kreditnega tveganja in po njem, kot je določeno v skladu z metodami iz poglavij 4 in 6 naslova II dela 3 glede na uporabljeno metodo, in s tem povezane zneske izpostavljenosti tveganjem, razčlenjene glede na uporabljeno metodo;

(h) vrednosti izpostavljenosti po učinku zmanjševanja kreditnega tveganja in s tem povezane izpostavljenosti tveganju v zvezi s kapitalsko zahtevo za prilagoditev kreditnega vrednotenja, in sicer ločeno za vsako metodo iz naslova VI dela 3;

▼M8

(i) vrednost izpostavljenosti do CNS in s tem povezane izpostavljenosti tveganju v okviru področja uporabe oddelka 9 poglavja 6 naslova II dela 3, in sicer ločeno za kvalificirane in nekvalificirane CNS ter razčlenjeno glede na vrsto izpostavljenosti;

(j) hipotetične zneske in poštene vrednosti poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti; posli s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti se razčlenijo glede na vrsto produkta; za vsako vrsto produkta se posli s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti dodatno razčlenijo glede na kupljeno in prodano kreditno zavarovanje;

(k) oceno alfe, če je institucija pridobila dovoljenje pristojnih organov za uporabo lastnih ocen alfe v skladu s členom 284(9);

(l) ločeno razkritja, vključena v točki (e) člena 444 in točki (g) člena 452;

(m) za institucije, ki uporabljajo metode iz oddelkov 4 in 5 poglavja 6 naslova II dela 3, obseg njihovih bilančnih in zunajbilančnih poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, izračunan v skladu s členom 273a(1) oziroma (2).

Če centralna banka države članice zagotavlja likvidnostno pomoč v obliki poslov zamenjave zavarovanja s premoženjem, lahko pristojni organ institucije oprosti izpolnjevanja zahtev iz točk (d) in (e) prvega pododstavka, če meni, da bi razkritje tam navedenih informacij lahko razkrilo zagotavljanje izredne likvidnostne pomoči. V te namene pristojni organ določi ustrezne prage in objektivna merila.

Člen 440

Razkritje proticikličnih kapitalskih blažilnikov

Institucije razkrijejo naslednje informacije glede izpolnjevanja zahteve za proticiklični kapitalski blažilnik iz poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU:

(a) geografsko porazdelitev zneskov izpostavljenosti in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti svojih kreditnih izpostavljenosti, ki se uporabijo kot podlaga za izračun proticikličnega kapitalskega blažilnika;

(b) znesek posamezni instituciji lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

Člen 441

Razkritje kazalnikov globalnega sistemskega pomena

GSPI na letni ravni razkrivajo vrednosti kazalnikov, uporabljenih za določanje njihovega rezultata v skladu z določitveno metodologijo iz člena 131 Direktive 2013/36/EU.

Člen 442

Razkritje izpostavljenosti kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti

Institucije razkrijejo naslednje informacije o svojih izpostavljenostih kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti:

(a) področje uporabe in opredelitev pojmov ‚zapadlost‘ in ‚oslabljenost‘, ki se uporabljata za računovodske namene, ter morebitne razlike med pojmoma ‚zapadlost‘ in ‚neplačilo‘, ki se uporabljata za računovodske in regulativne namene;

▼M8

(b) opis pristopov in metod, sprejetih za določanje posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

(c) informacije o znesku in kakovosti donosnih, nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenosti za kredite, dolžniške vrednostne papirje in zunajbilančne izpostavljenosti, vključno z akumuliranimi oslabitvami, rezervacijami in negativnimi spremembami poštene vrednosti zaradi kreditnega tveganja ter zneski prejetih zavarovanj s premoženjem in finančnih poroštev, ki se nanašajo na te izpostavljenosti;

(d) analizo zapadlih izpostavljenosti, kot so opredeljene za računovodske namene, glede na starost;

(e) bruto knjigovodsko vrednost tako neplačanih izpostavljenosti kot izpostavljenosti, ki niso neplačane, akumulirane posebne in splošne popravke zaradi kreditnega tveganja, akumulirane odpise teh izpostavljenosti in neto knjigovodsko vrednost ter njihovo porazdelitev po geografskih območjih in gospodarskih panogah ter za kredite, dolžniške vrednostne papirje in zunajbilančne izpostavljenosti;

(f) vse spremembe bruto zneska neplačanih bilančnih in zunajbilančnih izpostavljenosti, med drugim vsaj informacije o začetnih in končnih stanjih teh izpostavljenosti ter bruto znesek vsake izmed teh izpostavljenosti, ki znova postane izpostavljenost, ki ni neplačana, ali se odpiše;

(g) razčlenitev kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev glede na preostalo zapadlost.

Člen 443

Razkritje obremenjenih in neobremenjenih sredstev

Institucije razkrijejo informacije o svojih obremenjenih in neobremenjenih sredstvih. Za te namene uporabijo knjigovodsko vrednost po kategoriji izpostavljenosti, razčlenjeno po kakovosti sredstev ter skupnem znesku knjigovodske vrednosti obremenjenih in neobremenjenih sredstev. Razkritje informacij o obremenjenih in neobremenjenih sredstvih ne zajema izredne likvidnostne pomoči, ki jo zagotavljajo centralne banke.

Člen 444

Razkritje uporabe standardiziranega pristopa

Institucije, ki izračunavajo svoje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, razkrijejo naslednje informacije za vsako od kategorij izpostavljenosti iz člena 112:

(a) imena imenovanih ECAI in ECA ter razloge za morebitne spremembe teh imenovanj v obdobju razkritja;

▼M8

(b) kategorije izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna ECAI ali ECA;

(c) opis procesa določanja uteži tveganja za izpostavljenosti, ki niso vključene v trgovalno knjigo, na podlagi bonitetnih ocen izdajatelja in izdaje;

(d) vzporeditev zunanje bonitetne ocene vsake imenovane ECAI ali ECA z utežmi tveganja, ki ustrezajo stopnjam kreditne kakovosti, določenim v poglavju 2 naslova II dela 3, ob upoštevanju, da teh informacij ni treba razkriti, kadar institucije uporabljajo standardno shemo vzporeditve, ki jo objavi EBA;

(e) vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja, ki so povezane z vsako stopnjo kreditne kakovosti iz poglavja 2 naslova II dela 3, po kategorijah izpostavljenosti, kakor tudi vrednosti izpostavljenosti, odbite od kapitala.

Člen 445

Razkritje izpostavljenosti tržnemu tveganju

Institucije, ki svoje kapitalske zahteve izračunavajo v skladu s točkama (b) in (c) člena 92(3), razkrijejo te zahteve ločeno za vsako tveganje iz navedenih točk. Poleg tega se ločeno razkrijejo kapitalske zahteve za posebno obrestno tveganje pozicij v listinjenju.

Člen 446

Razkritje upravljanja operativnih tveganj

Institucije razkrijejo naslednje informacije o svojem upravljanju operativnih tveganj:

(a) pristope za oceno kapitalskih zahtev za operativno tveganje, za katere institucija izpolnjuje pogoje;

(b) opis metodologije iz člena 312(2), če jo institucija uporablja, vključno z obrazložitvijo ustreznih notranjih in zunanjih dejavnikov, ki jih institucija upošteva v naprednem pristopu za merjenje;

(c) v primeru delne uporabe, področje in obseg uporabe različnih uporabljenih metodologij.

Člen 447

Razkritje ključnih metrik

Institucije razkrijejo naslednje ključne metrike v tabelarični obliki:

(a) sestavo kapitala in kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s členom 92;

(b) znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(3);

(c) kjer je ustrezno, znesek in sestavo dodatno potrebnega kapitala, ki ga institucije morajo imeti v skladu s točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;

▼M8

(d) svojo zahtevo po skupnem blažilniku, ki ga institucije morajo imeti v skladu s poglavjem 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU;

(e) svoj količnik finančnega vzvoda in mero skupne izpostavljenosti, kot se izračunata v skladu s členom 429;

(f) naslednje informacije v zvezi s svojim količnikom likvidnostnega kritja, kot se izračuna v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1):

(i) povprečno vrednost oziroma povprečne vrednosti svojega količnika likvidnostnega kritja za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje;

(ii) povprečno vrednost oziroma povprečne vrednosti skupnih likvidnostnih sredstev po ustreznih odbitkih, ki so vključena v likvidnostni blažilnik na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje;

(iii) povprečne vrednosti svojih likvidnostnih odlivov, likvidnostnih prilivov in neto likvidnostnih odlivov, kot se izračunajo na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje;

(g) naslednje informacije v zvezi s svojo zahtevo glede neto stabilnega financiranja, kot se izračuna v skladu z naslovom IV dela 6:

(i) količnik neto stabilnega financiranja ob koncu vsakega četrtletja ustreznega obdobja razkritja;

(ii) razpoložljivo stabilno financiranje ob koncu vsakega četrtletja ustreznega obdobja razkritja;

(iii) potrebno stabilno financiranje ob koncu vsakega četrtletja ustreznega obdobja razkritja;

(h) svoje količnike kapitala in kvalificiranih obveznosti ter njihovi sestavini, števec in imenovalec, kot se izračunajo v skladu s členoma 92a in 92b, razčlenjene na ravni vsake skupine v postopku reševanja, kjer je to ustrezno.

Člen 448

Razkritje izpostavljenosti obrestnemu tveganju pri pozicijah, ki niso v trgovalni knjigi

1. Institucije od 28. junija 2021 razkrivajo naslednje kvantitativne in kvalitativne informacije o tveganjih zaradi morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo tako na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala kot na čiste prihodke od obresti iz njihovih dejavnosti iz netrgovalne knjige iz člena 84 in člena 98(5) Direktive 2013/36/EU:

(a) spremembe ekonomske vrednosti lastniškega kapitala, izračunane na podlagi šestih nadzorniških stresnih scenarijev iz člena 98(5) Direktive 2013/36/EU za tekoče in prejšnja obdobja razkritja;

▼M8

(b) spremembe čistih prihodkov od obresti, izračunane na podlagi dveh nadzorniških stresnih scenarijev iz člena 98(5) Direktive 2013/36/EU za tekoče in prejšnja obdobja razkritja;

(c) opis ključnih predpostavk glede modeliranja in parametrov, razen tistih iz točk (b) in (c) člena 98(5a) Direktive 2013/36/EU, ki se uporabljajo za izračun sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in čistih prihodkov od obresti, ki se zahtevajo v skladu s točkama (a) in (b) tega odstavka;

(d) pojasnitev pomena mer tveganja, razkritih v skladu s točkama (a) in (b) tega odstavka, in vseh pomembnih sprememb teh mer tveganja od prejšnjega referenčnega datuma razkritja;

(e) opis, kako institucije opredelijo, merijo, zmanjšujejo in upravljajo obrestno tveganje svojih dejavnosti iz netrgovalne knjige za namene pregleda pristojnih organov v skladu s členom 84 Direktive 2013/36/EU, vključno z:

(i) opisom posebnih mer tveganja, ki jih institucije uporabljajo za vrednotenje sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in čistih prihodkov od obresti;

(ii) opisom ključnih predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki se uporabljajo v notranjih sistemih merjenja institucij in bi se lahko razlikovale od skupnih predpostavk glede modeliranja in parametrov iz člena 98(5a) Direktive 2013/36/EU, za namen izračuna sprememb ekonomske vrednosti lastniškega kapitala in čistih prihodkov od obresti, vključno z razlogi za te razlike;

(iii) opisom stresnih scenarijev za obrestne mere, ki jih institucije uporabljajo za oceno teh obrestnih tveganj;

(iv) priznanjem učinka varovanja pred temi obrestnimi tveganji, vključno z notranjimi varovanji, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 106(3);

(v) navedbo, kako pogosto se ovrednotijo obrestna tveganja;

(f) opis splošnih strategij za upravljanje in zmanjševanje teh tveganj;

(g) povprečen in najdaljši rok za prilagoditev obrestnih mer za nezapadle vloge.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se zahteve iz točk (c) in (e)(i) do (e)(iv) odstavka 1 tega člena ne uporabljajo za institucije, ki uporabljajo standardizirano metodologijo ali poenostavljeno standardizirano metodologijo iz člena 84(1) Direktive 2013/36/EU.

▼M8

Člen 449

Razkritje izpostavljenosti pozicijam v listinjenju

Institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 5 naslova II dela 3 ali kapitalske zahteve v skladu s členom 337 ali 338, razkrijejo naslednje informacije, in sicer ločeno za dejavnosti iz trgovalne knjige in netrgovalne knjige:

(a) opis svojih dejavnosti listinjenja in relistinjenja, vključno z upravljanjem tveganj in naložbenimi cilji v zvezi s temi dejavnostmi, svojo vlogo v poslih listinjenja in relistinjenja, ali uporabljajo enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje (STS), kot je opredeljeno v točki (10) člena 242, ter obseg, v katerem uporabljajo posle listinjenja za prenos kreditnega tveganja listinjenih izpostavljenosti na tretje osebe, z ločenim opisom svoje politike prenosa tveganja pri sintetičnem listinjenju, kjer je to ustrezno;

(b) vrsto tveganj, ki so jim izpostavljene pri dejavnostih listinjenja in relistinjenja po stopnji nadrejenosti zadevnih pozicij listinjenja, pri čemer razlikujejo med STS pozicijami in pozicijami, ki niso STS, in med:

   (i) zadržanim tveganjem v poslih, ki so odobrene pri njih samih;

   (ii) tveganjem, nastalim v zvezi s posli, ki so odobreni pri tretjih osebah;

(c) svoje pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki jih uporabljajo pri svojih dejavnostih listinjenja, vključno z vrstami pozicij v listinjenju, za katere se posamezen pristop uporablja, pri čemer razlikujejo med STS pozicijami in pozicijami, ki niso STS;

(d) seznam pravnih subjektov s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE), ki spadajo v katero koli naslednjo kategorijo, z opisom vrst njihovih izpostavljenosti do teh SSPE, vključno s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih:

   (i) SSPE, ki prevzamejo izpostavljenosti, odobrene pri institucijah;

   (ii) SSPE, ki jih sponzorirajo institucije;

   (iii) SSPE in drugi pravni subjekti, za katere institucije zagotavljajo storitve, povezane z listinjenjem, kot so svetovanje, servisiranje sredstev ali storitve upravljanja;

   (iv) SSPE, vključene v regulativni obseg konsolidacije institucije;

(e) seznam vseh pravnih subjektov, v zvezi s katerimi so institucije razkrile, da so zagotovile podporo v skladu s poglavjem 5 naslova II dela 3;

(f) seznam pravnih subjektov, povezanih z institucijami, ki vlagajo v listinjenja, odobrena pri institucijah, ali v pozicije listinjenja, ki jih izdajo SSPE, ki jih sponzorirajo institucije;

▼M8

(g) povzetek svojih računovodskih usmeritev za dejavnost listinjenja, po potrebi vključno z ustreznim razlikovanjem med pozicijami listinjenja in relistinjenja;

(h) imena ECAI, ki se uporabljajo za listinjenja, in vrste izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna agencija;

(i) kjer je ustrezno, opis pristopa notranjega ocenjevanja, kot je opredeljen v poglavju 5 naslova II dela 3, vključno s strukturo procesa notranjega ocenjevanja ter razmerjem med notranjimi ocenami in zunanjimi bonitetnimi ocenami ustrezne ECAI, razkritimi v skladu s točko (h), kontrolne mehanizme pri procesu notranjega ocenjevanja, vključno z razpravo o neodvisnosti, odgovornosti in pregledu procesa notranjega ocenjevanja, vrste izpostavljenosti, za katere se proces notranjega ocenjevanja uporablja, ter stresne dejavnike, uporabljene za določitev stopnje kreditne izboljšave;

(j) ločeno za trgovalno knjigo in netrgovalno knjigo knjigovodsko vrednost izpostavljenosti v listinjenju, vključno z informacijami o tem, ali so institucije prenesle pomembno kreditno tveganje v skladu s členoma 244 in 245, pri katerem institucije delujejo kot originatorji, sponzorji ali vlagatelji, in sicer ločeno za tradicionalna in sintetična listinjenja in za STS posle in posle, ki niso STS, ter razčlenjeno glede na vrsto izpostavljenosti v listinjenju;

(k) za dejavnosti iz netrgovalne knjige naslednje informacije:

(i) zbirni znesek pozicij v listinjenju, če institucije delujejo kot originatorji ali sponzorji, in povezanih tveganju prilagojenih sredstev ter kapitalske zahteve po regulativnih pristopih, vključno z izpostavljenostmi, ki se odbijejo od kapitala ali se zanje uporabi utež tveganja 1 250 %, razčlenjene na tradicionalna in sintetična listinjenja in na izpostavljenosti v listinjenju in relistinjenju, in sicer ločeno za STS pozicije in pozicije, ki niso STS, ter nadalje razčlenjene v smiselno število razredov uteži tveganja ali razredov kapitalskih zahtev ter glede na pristop, uporabljen za izračun kapitalskih zahtev;

(ii) zbirni znesek pozicij v listinjenju, če institucije delujejo kot vlagatelji, in povezanih tveganju prilagojenih sredstev ter kapitalske zahteve po regulativnih pristopih, vključno z izpostavljenostmi, ki se odbijejo od kapitala ali se zanje uporabi utež tveganja 1 250 %, razčlenjene na tradicionalna in sintetična listinjenja, pozicije listinjenja in relistinjenja ter STS pozicije in pozicije, ki niso STS, in nadalje razčlenjene v smiselno število razredov uteži tveganja ali razredov kapitalskih zahtev ter glede na pristop, uporabljen za izračun kapitalskih zahtev;

(l) za izpostavljenosti, ki jih je listinila institucija, znesek neplačanih izpostavljenosti in znesek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, ki jih je v tekočem obdobju opravila institucija, oboje razčlenjeno po vrstah izpostavljenosti.

▼M8

Člen 449a

Razkritje okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganj

Velike institucije, ki so izdale vrednostne papirje, sprejete v trgovanje na reguliranem trgu katere koli države članice, kot je opredeljen v točki (21) člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, od 28. junija 2022 razkrivajo informacije o okoljskih, socialnih in upravljavskih tveganjih, vključno s fizičnimi in tranzicijskimi tveganji, kot so opredeljena v poročilu iz člena 98(8) Direktive 2013/36/EU.

Informacije iz prvega odstavka se v prvem letu razkrijejo na letni osnovi, nato pa dvakrat letno.

Člen 450

Razkritje politike prejemkov

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojo politiko in praksami glede prejemkov za tiste kategorije zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucij:

(a) informacije o procesu odločanja, ki se uporablja pri določanju politike prejemkov, in število sestankov, ki jih je v poslovnem letu opravil glavni organ za nadzor prejemkov, po potrebi vključno z informacijami o sestavi in pooblastilih komisije za prejemke, o zunanjem svetovalcu, katerega storitve so se uporabljale pri določanju politike prejemkov, in o vlogi relevantnih deležnikov;

(b) informacije o povezavi med plačilom zaposlenih in njihovo uspešnostjo;

(c) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno z informacijami o merilih, uporabljenih za merjenje uspešnosti in prilagajanje tveganju, politiki odloga in merilih za dodelitev pravice do izplačila;

(d) razmerje med fiksnimi in variabilnimi prejemki, določeno v skladu s točko (g) člena 94(1) Direktive 2013/36/EU;

(e) informacije o merilih uspešnosti, na katerih temelji pravica do delnic, opcij ali variabilnih sestavin prejemkov;

(f) glavne parametre in utemeljitev za vsako shemo variabilnih sestavin prejemkov in morebitne druge nedenarne ugodnosti;

(g) zbirne kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene po področjih poslovanja;

(h) zbirne kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih poklicne dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganosti institucij, pri čemer se navede:

▼M8

(i) zneski dodeljenih prejemkov za poslovno leto, razdeljeni na fiksne prejemke, vključno z opisom fiksnih delov, in variabilne prejemke, ter število upravičencev;

(ii) zneski in oblika dodeljenih variabilnih prejemkov, razdeljeni na denarna sredstva, delnice, z delnicami povezane instrumente ter druge vrste prejemkov, in sicer ločeno za del, ki je plačan vnaprej, in del, za katerega je plačilo odloženo;

(iii) zneski odloženih prejemkov, dodeljenih za prejšnja obdobja ocenjevanja uspešnosti, razdeljeni na znesek, ki se pridobi v poslovnem letu, in na znesek, ki se pridobi v prihodnjih letih;

(iv) znesek odloženega prejemka, ki zapade v poslovnem letu in ki se izplača med poslovnim letom ter se zmanjša s prilagoditvijo za uspešnost;

(v) zajamčeni variabilni prejemki, dodeljeni med poslovnim letom, in število upravičencev takih prejemkov;

(vi) odpravnine, dodeljene v prejšnjih obdobjih, ki so bile izplačane v zadevnem poslovnem letu;

(vii) zneski odpravnin, dodeljenih med poslovnim letom, razdeljeni na plačane vnaprej in na odložene, ter število upravičencev do teh plačil in najvišje plačilo, dodeljeno eni sami osebi;

(i) število posameznikov, ki jim je bilo izplačano 1 milijon EUR ali več na poslovno leto, pri čemer se plačila med 1 milijonom EUR in 5 milijoni EUR razdelijo na plačne razrede po 500 000 EUR, plačila 5 milijonov EUR ali več pa na plačne razrede po 1 milijon EUR;

(j) na zahtevo zadevne države članice ali pristojnega organa celotne prejemke vsakega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva;

(k) informacije o tem, ali se za institucijo lahko uporablja odstopanje iz člena 94(3) Direktive 2013/36/EU.

Za namene točke (k) prvega pododstavka tega odstavka institucije, za katere se uporablja takšno odstopanje, navedejo, ali se to odstopanje zanje uporablja na podlagi točke (a) ali (b) člena 94(3) Direktive 2013/36/EU. Navedejo tudi, za katera načela o prejemkih uporabljajo odstopanja, število zaposlenih, za katere velja odstopanje, in njihov skupni prejemek, razdeljen na fiksni in variabilni prejemek.

2. Za velike institucije so kvantitativne informacije o prejemkih za kolektivni upravljalni organ institucije iz tega člena dostopne tudi javnosti, pri čemer se razlikuje med izvršnimi in neizvršnimi člani.

▼M8

Institucije izpolnjujejo zahteve iz tega člena na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organizacijo in naravo, področje in zapletenost njihovih dejavnosti, ter brez poseganja v Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Člen 451

Razkritje količnika finančnega vzvoda

1. Institucije, za katere se uporablja del 7, razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim količnikom finančnega vzvoda, izračunanim v skladu s členom 429, ter o tem, kako obvladujejo tveganje prekomernega finančnega vzvoda:

(a) količnik finančnega vzvoda in kako uporabljajo člen 499(2);

(b) razčlenitev mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4) in usklajenost te mere z zadevnimi informacijami, razkritimi v objavljenih računovodskih izkazih;

(c) po potrebi znesek izpostavljenosti, izračunan v skladu s členom 429(8) in 429a(1), ter prilagojeni količnik finančnega vzvoda, izračunan v skladu s členom 429a(7);

(d) opis procesov, ki se uporabljajo za upravljanje tveganja prekomernega finančnega vzvoda;

(e) opis dejavnikov, ki so vplivali na količnik finančnega vzvoda v obdobju, na katerega se nanaša razkriti količnik finančnega vzvoda.

2. Javne razvojne kreditne institucije, kot so opredeljene v členu 429a(2), razkrijejo količnik finančnega vzvoda brez prilagoditve mere skupne izpostavljenosti, določene v skladu s točko (d) prvega pododstavka člena 429a(1).

3. Velike institucije poleg informacij iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena razkrijejo količnik finančnega vzvoda in razčlenitev mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4) na podlagi povprečnih vrednosti, izračunanih v skladu z izvedbenim aktom iz člena 430(7).

Člen 451a

Razkritje likvidnostnih zahtev

1. Institucije, za katere se uporablja del 6, razkrijejo informacije o svojem količniku likvidnostnega kritja, količniku neto stabilnega financiranja in upravljanju likvidnostnega tveganja v skladu s tem členom.

([1]) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

▼M8

2. Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim količnikom likvidnostnega kritja, kot se izračuna v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1):

(a) povprečno vrednost ali povprečne vrednosti, kot je primerno, svojega količnika likvidnostnega kritja za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje;

(b) povprečno vrednost ali povprečne vrednosti, kot je primerno, skupnih likvidnostnih sredstev po ustreznih odbitkih, ki so vključena v likvidnostni blažilnik na podlagi delegiranega akta iz člena 460(1), za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje, ter opis sestave tega likvidnostnega blažilnika;

(c) povprečne vrednosti svojih likvidnostnih odlivov, likvidnostnih prilivov in neto likvidnostnih odlivov, kot se izračunajo v skladu z delegiranim aktom iz člena 460(1), za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja, in sicer na podlagi opazovanj ob koncu meseca za predhodno 12-mesečno obdobje, ter opis njihove sestave.

3. Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s svojim količnikom neto stabilnega financiranja, kot se izračuna v skladu z naslovom IV dela 6:

(a) vrednosti ob koncu četrtletja za količnik neto stabilnega financiranja, izračunan v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela 6 za vsako četrtletje zadevnega obdobja razkritja;

(b) pregled zneska razpoložljivega stabilnega financiranja, izračunanega v skladu s poglavjem 3 naslova IV dela 6;

(c) pregled zneska potrebnega stabilnega financiranja, izračunanega v skladu s poglavjem 4 naslova IV dela 6.

4. Institucije razkrijejo svoje ureditve, sisteme, procese in strategije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje svojega likvidnostnega tveganja v skladu s členom 86 Direktive 2013/36/EU.

NASLOV III

KVALIFIKACIJSKE ZAHTEVE ZA UPORABO DOLOČENIH INSTRUMENTOV ALI METODOLOGIJ

Člen 452

Razkritje uporabe pristopa IRB pri kreditnih tveganjih

Institucije, ki izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, razkrijejo naslednje informacije:

(a) dovoljenje pristojnega organa za pristop ali odobritev postopnega uvajanja;

▼M8

(b) za vsako kategorijo izpostavljenosti iz člena 147 odstotek vrednosti skupne izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, za katero se uporablja standardizirani pristop iz poglavja 2 naslova II dela 3 ali pristop IRB iz poglavja 3 naslova II dela 3, kakor tudi del posamezne kategorije izpostavljenosti, ki je vključen v načrt uvedbe; institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo lastnih LGD in konverzijskih faktorjev pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ločeno razkrijejo odstotek vrednosti skupne izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, za katero se uporablja zadevno dovoljenje;

(c) nadzorne mehanizme za bonitetne sisteme v različnih fazah razvoja, kontrol in sprememb modela, kar vključuje informacije o:

(i) odnosu med funkcijo upravljanja tveganj in funkcijo notranje revizije;

(ii) pregledu bonitetnega sistema;

(iii) postopku za zagotovitev neodvisnosti funkcije, ki je odgovorna za pregled modelov, od funkcij, odgovornih za razvoj modelov;

(iv) postopku za zagotovitev odgovornosti funkcij, odgovornih za razvoj in pregledovanje modelov;

(d) vloge funkcij, vključenih v razvoj, odobritev in poznejše spremembe modelov kreditnega tveganja;

(e) področja uporabe in glavne vsebine poročanja v zvezi z modeli kreditnega tveganja;

(f) opis procesa notranjih bonitetnih ocen po kategorijah izpostavljenosti, vključno s številom ključnih modelov, ki se uporabljajo v zvezi s posameznim portfeljem, in kratkim pojasnilom glavnih razlik med modeli znotraj istega portfelja, kar zajema:

(i) opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in validacijo verjetnosti neplačila (PD), vključno s tem, kako so PD ocenjeni za portfelje z majhnim številom neplačnikov, ali je regulativno določen spodnji prag in kateri so dejavniki za razlike med PD in dejanskimi stopnjami neplačila vsaj za zadnja tri obdobja;

(ii) kjer je ustrezno, opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in validacijo izgube ob neplačilu (LGD), kot so metode za izračun LGD za obdobje gospodarske recesije, kako so LGD ocenjeni za portfelje z majhnim številom neplačnikov in časovno obdobje med nastankom neplačila in zaključkom izpostavljenosti;

(iii) kjer je ustrezno, opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in validacijo konverzijskih faktorjev, vključno s predpostavkami, uporabljenimi pri izpeljavi teh spremenljivk;

▼M8

(g) po potrebi naslednje informacije v zvezi z vsako kategorijo izpostavljenosti iz člena 147:

(i) svojo bruto bilančno izpostavljenost;

(ii) vrednosti svojih zunajbilančnih izpostavljenosti pred uporabo ustreznih konverzijskih faktorjev;

(iii) svojo izpostavljenost po uporabi ustreznih konverzijskih faktorjev in zmanjševanju kreditnega tveganja;

(iv) vse modele, parametre ali vhodne vrednosti, ki so pomembni za razumevanje tehtanja tveganja in posledičnih zneskov izpostavljenosti tveganju, razkritih za zadostno število bonitetnih razredov dolžnika (vključno z neplačili), da je mogoče smiselno razlikovanje med kreditnimi tveganji;

(v) ločeno za tiste kategorije izpostavljenosti, v zvezi s katerimi so institucije dobile dovoljenje za uporabo lastnih LGD in konverzijskih faktorjev pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, in za izpostavljenosti, za katere institucije ne uporabljajo takih ocen, vrednosti iz točk (i) do (iv), za katere velja zadevno dovoljenje;

(h) ocene institucije o PD glede na dejansko stopnjo neplačil za vsako kategorijo izpostavljenosti v daljšem obdobju, z ločenim razkritjem razpona PD, enakovredne zunanje bonitetne ocene, tehtane povprečne in aritmetične povprečne PD, števila dolžnikov ob koncu prejšnjega leta in v letu pregleda, števila dolžnikov, ki niso poravnali obveznosti, vključno z novimi, in povprečne letne stopnje neplačil v preteklosti.

Za namene točke (b) tega člena institucije uporabijo vrednost izpostavljenosti, kot je opredeljena v členu 166.

Člen 453

Razkritje uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

Institucije, ki uporabljajo tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, razkrijejo naslednje informacije:

(a) ključne elemente politik in procesov za bilančni in zunajbilančni pobot ter navedbo obsega, v katerem institucije uporabljajo bilančni pobot;

(b) ključne elemente politik in procesov za ocenjevanje in upravljanje primernega zavarovanja s premoženjem;

(c) opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejema institucija za zmanjševanje kreditnega tveganja;

▼M8

(d) za jamstva in kreditne izvedene finančne instrumente, ki se uporabljajo kot kreditno zavarovanje, glavne vrste dajalcev jamstva in nasprotnih strank v kreditnih izvedenih finančnih instrumentih ter njihovo kreditno sposobnost za namen zmanjševanja kapitalskih zahtev, z izjemo tistih, ki so del struktur sintetičnega listinjenja;

(e) informacije o koncentracijah tržnega ali kreditnega tveganja v okviru prevzetega zmanjševanja kreditnega tveganja;

(f) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB, vrednost skupne izpostavljenosti, ki ni pokrita s primernim kreditnim zavarovanjem, in vrednost skupne izpostavljenosti, ki je pokrita s primernim kreditnim zavarovanjem, po uporabi prilagoditev za nestanovitnost; razkritje iz te točke se opravi ločeno za kredite in dolžniške vrednostne papirje ter vključuje razčlenitev neplačanih izpostavljenosti;

(g) ustrezni konverzijski faktor in zmanjševanje kreditnega tveganja, povezana z izpostavljenostjo, in pojavnost tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja z učinkom substitucije in brez njega;

(h) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom, vrednost bilančnih in zunajbilančnih izpostavljenosti po kategorijah izpostavljenosti pred in po uporabi konverzijskih faktorjev in kakršnega koli z njim povezanega zmanjševanja kreditnega tveganja;

(i) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom, znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti ter razmerje med tem zneskom tveganju prilagojenih izpostavljenosti in vrednostjo izpostavljenosti po uporabi ustreznih konverzijskih faktorjev in zmanjševanju kreditnega tveganja v povezavi z izpostavljenostjo; razkritje iz te točke se opravi ločeno za vsako kategorijo izpostavljenosti;

(j) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pred in po priznanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja zaradi uporabe kreditnih izvedenih finančnih instrumentov; institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo lastnih LGD in konverzijskih faktorjev pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, razkritje iz te točke opravijo ločeno za kategorije izpostavljenosti, za katere se uporablja zadevno dovoljenje.

Člen 454

Razkritje uporabe naprednih pristopov za merjenje operativnega tveganja

Institucije, ki uporabljajo napredne pristope za merjenje iz členov 321 do 324 za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje, razkrijejo opis uporabe zavarovanj in drugih oblik prenosa tveganja za namene zmanjševanja tega tveganja.

▼M8

Člen 455

Uporaba notranjih modelov za tržno tveganje

Institucije, ki izračunavajo svoje kapitalske zahteve v skladu s členom 363, razkrijejo naslednje informacije:

(a) za vsak zajeti podportfelj:

(i) značilnosti uporabljenih modelov;

(ii) po potrebi za notranje modele za presežna tveganja neplačila in migracije ter za trgovanje s korelacijo uporabljene metodologije in tveganja, merjena s pomočjo uporabe notranjega modela, vključno z opisom pristopa, ki ga je institucija uporabila za določitev obdobij likvidnosti, uporabljenimi metodologijami za doseganje ocene kapitala, ki je skladna z zahtevanimi standardi zanesljivosti, in pristopi, uporabljenimi za validacijo modela;

(iii) opis stresnega testiranja, ki se uporablja za podportfelj;

(iv) opis pristopov, uporabljenih za testiranje za nazaj ter za potrjevanje točnosti in doslednosti notranjih modelov in procesov modeliranja;

(b) področje uporabe dovoljenja pristojnega organa;

(c) opis obsega in metodologij za skladnost z zahtevami iz členov 104 in 105;

(d) najvišjo, najnižjo in srednjo vrednost naslednjega:

(i) dnevnih mer tveganih vrednosti v obdobju poročanja in ob koncu obdobja poročanja;

(ii) dnevnih mer stresnih tveganih vrednosti v obdobju poročanja in ob koncu obdobja poročanja;

(iii) vrednosti tveganja za presežno tveganje neplačila in migracije ter posebno tveganje trgovalnega portfelja s korelacijo v obdobju poročanja in ob koncu obdobja poročanja;

(e) elemente kapitalske zahteve, kot je določeno v členu 364;

(f) tehtano povprečje obdobja likvidnosti za vsak podportfelj, ki ga pokrivajo interni modeli za presežno tveganje neplačila in migracije ter za trgovanje s korelacijo;

▼M8

g) primerjavo dnevnih mer tveganih vrednosti ob koncu dneva z enodnevnimi spremembami vrednosti portfelja ob koncu naslednjega delovnega dne, skupaj z analizo vsakega pomembnega preseganja v obdobju poročanja.

▼B

DEL 9

DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 456

Delegirani akti

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 462 v zvezi z naslednjimi zadevami:

(a) pojasnitev opredelitev iz členov 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 in 411 za zagotovitev enotne uporabe te uredbe;

(b) pojasnitev opredelitev iz členov 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 in 411, da se pri uporabi te uredbe upošteva razvoj na finančnih trgih;

(c) spremembe seznama kategorij izpostavljenosti iz členov 112 in 147 zaradi upoštevanja razvoja na finančnih trgih;

(d) znesek, določen v členih 123(c), 147(5)(a), 153(4) in 162(4), da se upoštevajo učinki inflacije;

(e) seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk v prilogah I in II, da se upošteva razvoj na finančnih trgih;

▼M9

_____

▼B

(h) sprememba kapitalskih zahtev, kot so določene v členih 301 do 311 te uredbe in členih 50a do 50d Uredbe (EU) št. 648/2012, ki izhajaiz razvoja ali sprememb mednarodnih standardov za izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke;

(i) pojasnitev pogojev, ki se nanašajo na izvzetja, opredeljena v členu 400;

▼B

(j) sprememba mere kapitala in mere skupne izpostavljenosti pri količniku finančnega vzvoda iz člena 429(2), da se popravijo vse pomanjkljivosti, ugotovljene na podlagi poročanja iz člena 430(1), preden morajo institucije objaviti količnik finančnega vzvoda, kot je določeno v členu 451(1)(a);

▼M8

(k) spremembe zahtev po razkritju, določenih v naslovih II in III dela 8, da se upoštevajo razvoj ali spremembe mednarodnih standardov o razkritjih.

▼B

2. EBA spremlja kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja in do 1. januarja 2015 Komisiji predloži poročilo. V poročilu se še zlasti oceni:

(a) obravnavo tveganja CVA kot samostojne zahteve v primerjavi z njeno obravnavo kot integrirani sestavni del okvira tržnih tveganj

(b) obseg zahteve za tveganje CVA, vključno z izjemo iz člena 482;

(c) ustrezna varovanja;

(d) izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA.

Na podlagi tega poročila in kjer je ugotovljeno, da je tak ukrep potreben, se Komisija v skladu s členom 462 pooblasti tudi za sprejetje delegiranega akta o spremembi člena 381, 382(1) do (3)in členov 383 do 386, v zvezi s temi postavkami.

Člen 457

Tehnične prilagoditve in popravki

Komisija je pooblaščena za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 462 za tehnične prilagoditve in popravke nebistvenih elementov v naslednjih določbah, da upošteva nadaljnji razvoj/nova dognanja na področju novih finančnih produktov ali dejavnosti, za prilagoditve razvoju po sprejetju te uredbe v drugih zakonodajnih aktih Unije o finančnih storitvah in računovodstvu, vključno z računovodskimi standardi na podlagi Uredbe (EU) št. 1606/2002:

(a) kapitalskih zahtevah za kreditna tveganja, določenih v členih 111 do 134 in členih 143 do 191;

(b) učinkih zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 193 do 241;

▼M5

(c) kapitalskih zahtevah za listinjenje iz členov 242 do 270a;

▼B

(d) kapitalskih zahtevah za kreditna tveganja nasprotne stranke v skladu s členi 272 do 311;

(e) kapitalskih zahtevah za operativno tveganje iz členov 315 do 325;

(f) kapitalskih zahtevah za tržno tveganje iz členov 325 do 377;

(g) kapitalskih zahtevah za tveganje poravnave iz členov 378 do 379;

(h) kapitalskih zahtevah za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja iz členov 383, 384 in 386;

▼M8

(i) delu 2 in členu 430 le zaradi razvoja računovodskih standardov ali zahtev, ki upoštevajo zakonodajne akte Unije.

▼B

Člen 458

Makrobonitetno ali sistemsko tveganje, ugotovljeno na ravni države članice

1. Države članice imenujejo organ, pristojen za izvajanje tega člena. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

▼M8

2. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 1 tega člena, ugotovi spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici in za katere navedeni organ meni, da se je nanje mogoče učinkoviteje odzvati z izvajanjem strožjih nacionalnih ukrepov kot pa z makrobonitetnimi instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, o tem ustrezno uradno obvesti Komisijo in ESRB. ESRB uradno obvestilo nemudoma posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in EBA.

Uradnemu obvestilu se priložijo naslednji dokumenti, pri čemer se po potrebi vanj vključijo zadevna kvantitativna ali kvalitativna dokazila:

(a) spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja;

(b) razlogi, zakaj bi navedene spremembe lahko ogrozile finančno stabilnost na nacionalni ravni ali realno gospodarstvo;

(c) obrazložitev, zakaj organ meni, da bi bili makrobonitetni instrumenti iz členov 124 in 164 te uredbe ter členov 133 in 136 Direktive 2013/36/EU manj primerni in učinkoviti za obravnavo teh tveganj kot osnutki nacionalnih ukrepov iz točke (d) tega odstavka;

▼M8

(d) osnutek nacionalnih ukrepov za ublažitev sprememb intenzivnosti tveganja za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, ali za podskupino teh institucij glede:

(i) ravni kapitala iz člena 92;

(ii) zahtev v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz člena 392 in členov 395 do 403;

(iii) likvidnostnih zahtev iz dela 6;

(iv) uteži tveganja, usmerjene na nepremičninske balone v sektorju stanovanjskih in poslovnih nepremičnin,

(v) zahtev po javnem razkritju iz dela 8;

(vi) ravni varovalnega kapitalskega blažilnika iz člena 129 Direktive 2013/36/EU ali

(vii) izpostavljenosti znotraj finančnega sektorja;

(e) obrazložitev, zakaj organ, imenovan v skladu z odstavkom 1, meni, da so ti osnutki ukrepov primerni, učinkoviti in sorazmerni za obravnavo razmer, ter

(f) ocena verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka osnutkov ukrepov na notranji trg na osnovi informacij, ki so na voljo zadevni državi članici.

▼B

3. Ko organi, imenovani v skladu z odstavkom 1, pridobijo dovoljenje za uporabo nacionalnih ukrepov v skladu s tem členom, zadevnim pristojnim organom ali imenovanim organom drugih držav članic predložijo vse ustrezne informacije.

▼M8

4. Pooblastilo za sprejetje izvedbenega akta, s katerim se zavrnejo osnutki nacionalnih ukrepov iz točke (d) odstavka 2, se prenese na Svet, ki odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije.

ESRB in EBA v enem mesecu od prejema uradnega obvestila iz odstavka 2 Svetu, Komisiji in zadevni državi članici predložita mnenje o zadevah iz točk (a) do (f) navedenega odstavka.

Ob kar največjem upoštevanju mnenj iz drugega pododstavka in če obstajajo zanesljivi, trdni in podrobni dokazi, da bo imel ukrep negativen učinek na notranji trg, ki bo večji od koristi za finančno stabilnost zaradi zmanjšanja ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, lahko Komisija v enem mesecu Svetu predlaga izvedbeni akt, s katerim se osnutki nacionalnih ukrepov zavrnejo.

▼M8

Če Komisija v enem mesecu ne predloži takšnega predloga, lahko zadevna država članica nemudoma sprejme osnutke nacionalnih ukrepov za obdobje do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej.

Svet odloči o predlogu Komisije v enem mesecu od prejema predloga in navede razloge za zavrnitev ali odobritev osnutkov nacionalnih ukrepov.

Svet zavrne predlagane osnutke nacionalnih ukrepov le, če meni, da ni izpolnjen eden ali več naslednjih pogojev:

(a) spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja so takšne narave, da predstavljajo tveganje za finančno stabilnost na nacionalni ravni;

(b) makrobonitetni instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU so manj primerni ali učinkoviti za obravnavo ugotovljenih makrobonitetnih ali sistemskih tveganj kot osnutki nacionalnih ukrepov;

(c) osnutki nacionalnih ukrepov ne povzročajo nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej Uniji, ki bi ovirali ali ustvarili ovire za delovanje notranjega trga, ter

(d) to vprašanje zadeva le eno državo članico.

Svet v svoji oceni, pripravljeni na podlagi dokazov, ki jih je v skladu z odstavkom 2 predložil organ, imenovan v skladu z odstavkom 1, upošteva mnenje ESRB in EBA.

Če Svet v enem mesecu po prejemu predloga Komisije ne sprejme izvedbenega akta o zavrnitvi osnutkov nacionalnih ukrepov, lahko zadevna država članica sprejme ukrepe in jih uporablja v obdobju do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej.

5. Druge države članice lahko priznajo ukrepe, sprejete v skladu s tem členom, in jih uporabljajo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici in imajo podružnice ali izpostavljenosti v državi članici, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepa.

▼B

6. Če države članice priznajo ukrepe, določene v skladu s tem členom, o tem obvestijo Svet, Komisijo, EBA, ESRB in državo članico, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepov.

7. Država članica pri odločanju, ali bo priznala ukrepe, določene v skladu s tem členom, upošteva merila iz odstavka 4.

8. Država članica, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepov, lahko zaprosi ESRB, da v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic, ki ukrepov ne priznavajo.

▼M8

9. Zadevna država članica pred iztekom dovoljenja, izdanega v skladu z odstavkom 4, ob posvetovanju z ESRB in EBA pregleda trenutne razmere, na podlagi tega pa lahko po postopku iz odstavka 4 sprejme novo odločitev o podaljšanju uporabe nacionalnih ukrepov, vsakič za največ dve dodatni leti. Komisija po prvem podaljšanju ob posvetovanju z ESRB in EBA pregleda razmere vsaj vsaki dve leti.

10. Ne glede na postopek iz odstavkov 3 do 9 tega člena se državam članicam dovoli, da zvišajo uteži tveganja za največ 25 % nad tistimi, ki jih določa ta uredba, za izpostavljenosti iz točk (d)(iv) in (d)(vii) odstavka 2 tega člena ter zaostrijo omejitev velike izpostavljenosti iz člena 395 za največ 15 % za obdobje do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji in zahteve glede obveščanja iz odstavka 2 tega člena.

▼B

Člen 459

Bonitetne zahteve

Komisijo se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 462, s katerimi se za dobo enega leta uvedejo strožje bonitetne zahteve za izpostavljenosti, če je to potrebno zaradi upoštevanja sprememb intenzivnosti mikrobonitetnih in makrobonitetnih tveganj, ki so posledica razvoja trga v Uniji ali razmer zunaj Unije, ki prizadenejo vse države članice, in če instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36EU ne zadostujejo za obvladovanje teh tveganj, zlasti na podlagi priporočila ali mnenja ESRB ali EBA, ki zadevajo:

(a) raven kapitala iz člena 92;

(b) zahteve v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz člena 392 in členov 395 do 403;

(c) zahteve po javnem razkritju iz členov 431 do 455.

Komisija ob pomoči ESRB vsaj enkrat letno Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o razvoju dogodkov na trgu, ki lahko zahtevajo uporabo tega člena.

Člen 460

Likvidnost

▼M8

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 462, s katerimi natančno določi splošno zahtevo iz člena 412(1). Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem odstavkom, temeljijo na postavkah, o katerih se poroča v skladu z naslovom II dela 6 in Prilogo III, podrobneje določajo, v katerih okoliščinah morajo pristojni organi določiti specifične stopnje prilivov in odlivov za institucije, da se zajamejo specifična tveganja, katerim so izpostavljene, in spoštujejo pragove iz odstavka 2 tega člena.

▼M8

Na Komisijo se zlasti prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov, s katerimi podrobneje določi likvidnostne zahteve za namene uporabe člena 8(3), členov 411 do 416, 419, 422, 425, 428a, 428f, 428g, 428j do 428n, 428p, 428r, 428s, 428w, 428ae, 428ag, 428ah, 428ak in 451a.

▼B

2. Zahteva glede likvidnostnega kritja iz člena 412 se uvede postopoma, in sicer velja:

(a) 60 % zahteve glede likvidnostnega kritja leta 2015;

(b) 70 % od 1. januarja 2016;

(c) 80 % od 1. januarja 2017;

(d) 100 % od 1. januarja 2018.

Komisija v ta namen upošteva poročila iz člena 509(1), (2) in (3) ter mednarodne standarde, ki so jih vzpostavili mednarodni forumi, pa tudi posebnosti Unije.

Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 1 do 30. junija 2014. Veljati začne do 31. decembra 2014, vendar se ne uporablja pred 1. januarjem 2015.

▼M8

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za spremembo te uredbe s sprejetjem delegiranih aktov v skladu s členom 462 za spremembo seznama produktov ali storitev iz člena 428f(2), če meni, da sredstva in obveznosti, ki so neposredno povezani z drugimi produkti ali storitvami, izpolnjujejo pogoje iz člena 428f(1).

Komisija sprejme delegirani akt iz prvega pododstavka do 28. junija 2024.

▼B

Člen 461

Pregled postopnega uvajanja zahteve glede likvidnostnega kritja

1. EBA po posvetovanju z ESRB do 30. junija 2016 Komisiji poroča, ali bi bilo treba spremeniti postopno uvajanje zahteve glede likvidnostnega kritja iz člena 460(2). Pri tej analizi ustrezno upošteva razvoj dogodkov na trgu in mednarodni regulativni razvoj, pa tudi posebnosti Unije.

EBA v svojem poročilu oceni zlasti odložitev uvedbe 100 % minimalnega zavezujočega standarda do 1. januarja 2019. V poročilu upošteva letna poročila iz člena 509(1), zadevne tržne podatke in priporočila vseh pristojnih organov.

▼B

2. Kadar je to potrebno, da se upošteva razvoj dogodkov na trgu in drugod, se Komisija pooblasti, da v skladu s členom 462 sprejme delegirani akt, s katerim spremeni postopno uvajanje iz člena 460 in do leta 2019 odloži uvedbo 100 % minimalnega zavezujočega standarda v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja iz člena 412(1) ter v letu 2018 uporablja 90 % minimalnega zavezujočega standarda v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja.

Komisija pri ocenjevanju potrebe po odložitvi upošteva poročilo in oceno iz odstavka 1.

Delegirani akt, sprejet v skladu s tem členom, se ne uporablja pred 1. januarjem 2018, veljati pa začne do 30. junija 2017.

▼M8

Člen 461a

Alternativni standardizirani pristop za tržno tveganje

Za namene zahtev glede poročanja iz člena 430b(1) se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 462, za spremembo te uredbe z uvedbo tehničnih prilagoditev v členih 325e, 325g do 325j, 325p, 325q, 325ae, 325ak, 325am, 325ap do 325at, 325av in 325ax in z določitvijo uteži tveganja za skupino 11 iz razpredelnice 4 v členu 325ah in uteži tveganja za krite obveznice, ki jih izdajo kreditne institucije v tretjih državah, v skladu s členom 325ah ter korelacijo kritih obveznic, ki jih izdajo kreditne institucije v tretjih državah, v skladu s členom 325aj v okviru alternativnega standardiziranega pristopa iz poglavja 1a naslova IV dela 3, ob upoštevanju razvoja mednarodnih regulativnih standardov.

Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 1 do 31. decembra 2019.

Člen 462

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460 ter člena 461a se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 28. junija 2013.

3. Prenos pooblastila iz členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460 ter člena 461a lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

▼M8

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 244(6) in 245(6), členov 456 do 460 ter člena 461a, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

▼B

Člen 463

Ugovori zoper regulativne tehnične standarde

Kadar Komisija v skladu s to uredbo sprejme regulativni tehnični standard, ki je enak osnutku regulativnega tehničnega standarda predloženega s strani EBA, lahko Evropski parlament in Svet temu regulativnemu tehničnemu standardu nasprotujeta v roku enega meseca od dne uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za en mesec. Z odstopanjem od drugega pododstavka člena 13(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 se lahko rok, v katerem lahko Evropski parlament in Svet temu regulativnemu tehničnemu standardu nasprotujeta, po potrebi dodatno podaljša za en mesec.

Člen 464

Evropski odbor za bančništvo

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za bančništvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/10/ES ([1]). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

([1]) UL L 3, 7.1.2004, str. 36.

▼B

DEL 10

PREHODNE DOLOČBE, POROČILA, PREGLEDI IN SPREMEMBE

NASLOV I

PREHODNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Kapitalske zahteve, nerealizirani dobički in izgube, merjeni po pošteni vrednosti, in odbitki

Oddelek 1

Kapitalske zahteve

Člen 465

Kapitalske zahteve

1. Z odstopanjem od točk (a) in (b) člena 92(1) v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014 se uporabljajo naslednje kapitalske zahteve:

(a) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala v razponu od 4 % do 4,5 %;

▼C2

(b) količnik temeljnega kapitala v razponu od 5,5 % do 6 %.

▼B

2. Pristojni organi določijo in objavijo ravni količnikov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in temeljnega kapitala v razponih iz odstavka 1, ki jih institucije izpolnjujejo ali presegajo.

Člen 466

Prva uporaba mednarodnih standardov računovodskega poročanja

Z odstopanjem od člena 24(2) pristojni organi institucijam, od katerih se zahteva, da vrednotijo aktivne in zunajbilančne postavke ter določijo kapital v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, kot se uporabljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, pri prvi uporabi standardov odobrijo 24 mesecev za izvedbo potrebnih notranjih procesov in tehničnih zahtev.

Oddelek 2

Nerealizirani dobički in izgube, merjeni po pošteni vrednosti

▼M10

———————

▼**M10**

Člen 468

Začasna obravnava nerealiziranih dobičkov in izgub, merjenih po pošteni vrednosti prek drugega vseobsegajočega donosa, zaradi pandemije COVID-19

1. Z odstopanjem od člena 35 lahko institucije v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2022 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasne obravnave) iz izračuna svojih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala izključijo ali vključijo znesek A, določen v skladu z naslednjo formulo:

$$A = a \cdot f$$

pri čemer je:

a = znesek nerealiziranih dobičkov in izgub, akumuliranih od 31. decembra 2019, ki so izkazani v bilanci stanja kot‚spremembe poštene vrednosti dolžniških instrumentov, merjenih po pošteni vrednosti prek drugega vseobsegajočega donosa‘ in se nanaša na izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države iz člena 115(2) te uredbe in do subjektov javnega sektorja iz člena 116(4) te uredbe, razen tistih finančnih sredstev s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljeni v Dodatku A Priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 1126/2008 (Priloga v zvezi z MSRP 9), in

f = veljavni faktor v vsakem letu poročanja v obdobju začasne obravnave v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije pri izračunu zneska A iz odstavka 1 uporabljajo naslednje faktorje f:

(a) 1 v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(b) 0,7 v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021;

(c) 0,4 v obdobju od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2022.

3. Kadar se institucija odloči, da bo uporabila začasno obravnavo iz odstavka 1, o svoji odločitvi obvesti pristojni organ vsaj 45 dni pred datumom predložitve za poročanja o informacijah na podlagi obravnave. Institucija lahko na podlagi predhodnega dovoljenja pristojnega organa, v obdobju začasne obravnave enkrat spremeni svojo prvotno odločitev. Institucije javno razkrijejo, ali uporabljajo to obravnavo.

▼M10

4. Kadar institucija iz postavk svojega navadnega lastniškega temeljnega kapitala izključi znesek nerealiziranih izgub v skladu z odstavkom 1 tega člena, preračuna vse zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, ki se izračunajo z uporabo katere koli od naslednjih postavk:

(a) znesek odloženih terjatev za davek, ki se odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (c) člena 36(1) ali je tehtan z utežjo tveganja v skladu s členom 48(4);

(b) znesek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

Pri preračunu ustrezne zahteve institucija ne upošteva učinkov, ki jih imajo na te postavke pričakovane oslabitve in rezervacije za kreditno izgubo v zvezi z izpostavljenostmi do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države iz člena 115(2) te uredbe in do subjektov javnega sektorja iz člena 116(4) te uredbe, razen tistih finančnih sredstev, ki imajo poslabšano kreditno kakovost, kot so opredeljeni v Dodatku A Priloge v zvezi z MSRP 9.

5. Institucije, ki se odločijo za uporabo začasne obravnave iz odstavka 1 tega člena, v obdobjih iz odstavka 2 tega člena poleg razkritja zahtevanih informacij iz dela 8 razkrijejo tudi zneske kapitala, navadnega lastniškega temeljnega kapitala in temeljnega kapitala, količnik skupnega kapitala, količnik navadnega lastniškega temeljnega kapital, količnik temeljnega kapitala in količnik finančnega vzvoda, ki bi jih imele, če ne bi uporabile navedene obravnave.

▼B

Oddelek 3

Odbitki

Pododdelek 1

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Člen 469

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od člena 36(1) v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 velja naslednje:

(a) institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo veljavni odstotek iz člena 478 od zneskov, ki jih je treba odbiti v skladu s točkami (a) do (h) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

▼B

(b) institucije uporabijo zadevne določbe iz člena 472 za preostale zneske postavk, ki jih je treba odbiti v skladu s točkami (a) do (h) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(c) institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo veljavni odstotek iz člena 478 od skupnega zneska, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (i) člena 36(1) po uporabi člena 470;

(d) institucije uporabijo zahteve iz člena 472(5) ali (11), kjer je to primerno, za preostali znesek postavk, ki jih je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (i) člena 36(1) po uporabi člena 470.

2. Institucije določijo obseg celotnega preostalega zneska iz točke (d) odstavka 1, ►C2 za katerega se uporablja člen 472(5), ◄ tako da znesek iz točke (a) tega odstavka delijo z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, iz točke (a) člena 470(2);

(b) vsota zneskov iz točk (a) in (b) člena 470(2).

3. Institucije določijo obseg celotnega preostalega zneska iz točke (d) odstavka 1, ►C2 za katerega se uporablja člen 472(11), ◄ tako da znesek iz točke (a) tega odstavka delijo z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek neposrednih in posrednih deležev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz točke (b) člena 470(2);

(b) vsota zneskov iz točk (a) in (b) člena 470(2).

▼M7

Člen 469a

Odstopanje od odbitkov od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala za nedonosne izpostavljenosti

Z odstopanjem od točke (m) člena 36(1) institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne odbijejo ustreznega zneska nezadostnega kritja za nedonosne izpostavljenosti, če je izpostavljenost nastala pred 26. aprilom 2019.

Kadar institucija pogoje za izpostavljenost, ki je nastala pred 26. aprilom 2019, spremeni tako, da se izpostavljenost institucije do dolžnika poveča, se šteje, da je izpostavljenost nastala na dan začetka veljavnosti spremembe, in odstopanje iz prvega pododstavka zanjo preneha veljati.

▼B

Člen 470

Izvzetje iz odbitka od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Za namene tega člena zadevne postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključujejo postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunane po uporabi določb iz členov 32 do 35 ter po odbitkih v skladu s točkami (a) do (h), (k)(ii) do (v) in (l) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik.

2. Z odstopanjem od člena 48(1) institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 ne odbijajo postavk iz točk (a) in (b) tega odstavka, ki skupaj znašajo enako ali manj kot 15 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije:

(a) odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, ter skupaj znašajo enako ali manj kot 10 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije;

(b) če ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, njene neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala tega subjekta, ki skupaj znašajo enako ali manj kot 10 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

3. Z odstopanjem od člena 48(4) se za postavke, izvzete iz odbitkov v skladu z odstavkom 2 tega člena, uporabi utež tveganja 250 %. Za postavke iz točke (b) odstavka 2 tega člena veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kjer je primerno.

Člen 471

Izvzetje iz odbitka deležev v lastniški kapital zavarovalnic od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

▼M8

1. Z odstopanjem od člena 49(1) se lahko institucije v obdobju od 31. decembra 2018 do 31. decembra 2024 odločijo, da ne odbijejo deležev v lastniški kapital zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pogoji iz točk (a) in (e) člena 49(1);

(b) pristojni organi so zadovoljni z ravnijo kontrole tveganj in postopki finančne analize, ki jih je institucija sprejela izrecno za nadzor naložbe v družbo ali holding;

▼M8

(c) delež lastniškega kapitala institucije v zavarovalnico, pozavarovalnico ali zavarovalni holding ne presega 15 % instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala zadevna zavarovalna družba, na dan 31. decembra 2012 in v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2024;

(d) znesek deleža lastniškega kapitala, ki se ne odbije, ne presega zneska v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala zavarovalnice, pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga, ki ga ima institucija na dan 31. decembra 2012.

▼B

2. Deleži lastniškega kapitala, ki se ne odbijejo v skladu z odstavkom 1, se štejejo za izpostavljenosti, dodeli pa se jim utež tveganja 370 %.

Člen 472

Postavke, ki se ne odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od točke (c) člena 33 in točk (a) do (i) člena 36(1) institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 uporabljajo ta člen za preostale zneske postavk iz drugega pododstavka člena 468(4) ter točk (b) in (d) člena 469(1), kot je ustrezno.

2. Preostali zneski prilagoditev vrednotenja na izvedene finančne obveznosti, ki izhajajo iz kreditnega tveganja same institucije, se ne odbijejo.

3. Institucije za preostali znesek izgub tekočega poslovnega leta, navedene v točki (a) člena 36(1), uporabljajo naslednje:

(a) pomembne izgube se odbijejo od postavk temeljnega kapitala;

(b) izgube, ki niso pomembne, se ne odbijejo.

4. Institucije odbijejo preostali znesek neopredmetenih sredstev iz člena 36(1)(b) od postavk temeljnega kapitala.

5. Preostali znesek odloženih terjatev za davek iz točke (c) člena 36(1) se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja 0 %.

6. Polovica preostalega zneska postavk iz člena 36(1)(d) se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala.

7. Preostali znesek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami iz člena 36(1)(e) se ne odbije od katere koli sestavine kapitala ter se vključi v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala v obsegu, kot bi se znesek priznal za temeljni kapital v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za točke (a) do (ca) člena 57 Direktive 2006/48/ES.

▼B

8. Institucije za preostali znesek deležev v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 36(1)(f) uporabljajo naslednje:

(a) znesek neposrednih deležev se odbije od postavk temeljnega kapitala;

(b) znesek posrednih in sintetičnih deležev, vključno z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanj veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

9. Če ima institucija vzajemni navzkrižni delež s subjektom iz točke (g) člena 36(1), institucije za preostali znesek deleža instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjekta finančnega sektorja uporabijo naslednje:

(a) če institucija v tem subjektu finančnega sektorja nima pomembne naložbe, se znesek njenega deleža v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (h) člena 36(1);

(b) če ima institucija v tem subjektu finančnega sektorja pomembno naložbo, se znesek njenega deleža v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava ►C2 kot znesek iz točke (i) člena 36(1). ◄

10. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (h) člena 36(1) uporabljajo naslednje:

(a) polovica zneskov za odbitek, ki se nanašajo na neposredne deleže, se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala;

(b) zneski, ki se nanašajo na posredne in sintetične deleže, se ne odbijejo, zanje pa se uporabijo uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, poleg tega zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

11. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (i) člena 36(1) uporabljajo naslednje:

(a) polovica zneskov za odbitek, ki se nanašajo na neposredne deleže, se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala;

(b) zneski, ki se nanašajo na posredne in sintetične deleže, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, poleg tega zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼B

Člen 473

Uvedba sprememb mednarodnega računovodskega standarda 19

1. Z odstopanjem od člena 481 lahko pristojni organi v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2018 institucijam, ki pripravljajo svoje računovodske izkaze skladno z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002, dovolijo da k svojemu navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu dodajo ustrezen znesek v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena, kot je ustrezno, ki ga pomnožijo s faktorjem, v skladu z odstavkom 4.

2. Ustrezni znesek se izračuna tako, da se od zneska, izračunanega v skladu z (a), odbije znesek, izračunan v skladu z (b):

(a) institucije v skladu z Uredbo (ES) št. 1126/2008 ([1]) določijo vrednosti sredstev svojih pokojninskih skladov ali načrtov z določenimi pravicami, kot so bile spremenjene z Uredbo (EU) št. 1205/2011 ([2]). Nato od vrednosti teh sredstev odbijejo vrednosti obveznosti iz istih skladov ali načrtov, določene v skladu z istimi računovodskimi pravili;

(b) institucije določijo vrednosti sredstev svojih pokojninskih skladov ali načrtov z določenimi pravicami v skladu s pravili iz Uredbe (ES) št. 1126/2008. Nato od vrednosti teh sredstev odbijejo vrednosti obveznosti iz istih skladov ali načrtov, določene v skladu z istimi računovodskimi pravili.

3. Znesek, določen v skladu z odstavkom 2, je omejen na znesek, ki ga pred 1. januarja 2014 ni bilo treba odbiti od kapitala v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos Direktive 2006/48/ES, če bi ti nacionalni ukrepi za prenos v zadevni državi članici izpolnjevali pogoje za obravnavo iz člena 481 te uredbe.

4. Uporabljajo se naslednji faktorji:

(a) 1 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) 0,8 v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) 0,6 v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 1126/2008 z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 320, 29.11.2008, str. 1)

([2]) Uredba Komisije (EU) št. 1205/2011 z dne 22. novembra 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1126/2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 7 (UL L 305, 23.11.2011, str. 16)

▼B

(d) 0,4 v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;

(e) 0,2 v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018.

5. Institucije razkrijejo vrednosti sredstev in obveznosti, izračunane v skladu z odstavkom 2, v svojih objavljenih računovodskih izkazih.

▼M4

Člen 473a

Uvedba MSRP 9

▼M10

1. Z odstopanjem od člena 50 in do konca prehodnih obdobij iz odstavkov 6 in 6a tega člena, lahko naslednji subjekti navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu dodajo znesek, izračunan v skladu s tem odstavkom:

▼M4

(a) institucije, ki pripravljajo svoje računovodske izkaze skladno z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002;

(b) institucije, ki v skladu s členom 24(2) te uredbe izvajajo vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk ter določitev kapitala skladno z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002;

(c) institucije, ki izvajajo vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk skladno z računovodskimi standardi na podlagi Direktive 86/635/EGS ter pri tem uporabijo model za pričakovane kreditne izgube, ki je enak tistemu, ki se uporablja pri mednarodnih računovodskih standardih, sprejetih v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002.

▼M10

Znesek iz prvega pododstavka, se izračuna kot vsota naslednjega:

(a) pri izpostavljenostih, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, se znesek (AB_{SA}) izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$AB_{SA} = \left(A_{2,SA} - t_1\right) \cdot f_1 + \left(A_{4,SA} - t_2\right) \cdot f_2 + \left(A_{SA}^{old} - t_3\right) \cdot f_1$$

pri čemer je:

$A_{2,SA}$ = znesek, izračunan v skladu z odstavkom 2;

$A_{4,SA}$ = znesek, izračunan v skladu z odstavkom 4 na podlagi zneskov, izračunanih v skladu z odstavkom 3;

$$A_{SA}^{old} = \max\left\{P_{1.1.2020}^{SA} - P_{1.1.2018}^{SA}; 0\right\}$$

▼**M10**

$P^{SA}_{1.1.2020}$ = vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, določenih v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, določene v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A Priloge v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2020;

$P^{SA}_{1.1.2018}$ = vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, določenih v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, določene v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A Priloge v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2018 ali na datum začetka uporabe MSRP 9, kar je pozneje;

f_1 = veljavni faktor, določen v odstavku 6;

f_2 = veljavni faktor, določen v odstavku 6a;

t_1 = povečanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi odbitka davka od zneska $A_{2,SA}$;

t_2 = povečanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi odbitka davka od zneska $A_{4,SA}$;

t_3 = povečanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi odbitka davka od zneska A^{old}_{SA};

(b) pri izpostavljenostih, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, se znesek (AB_{IRB}) izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$AB_{IRB} = \left(A_{2,IRB} - t_1\right) \cdot f_1 + \left(A_{4,IRB} - t_2\right) \cdot f_2 + \left(A^{old}_{IRB} - t_3\right) \cdot f_1$$

pri čemer je:

$A_{2,IRB}$ = znesek, izračunan v skladu z odstavkom 2 in prilagojen v skladu s točko (a) odstavka 5;

$A_{4,IRB}$ = znesek, izračunan v skladu z odstavkom 4 na podlagi zneskov, izračunanih v skladu z odstavkom 3 in prilagojenih v skladu s točkama (b) in (c) odstavka 5;

▼**M10**

$$A_{IRB}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{IRB} - P_{1.1.2018}^{IRB}; 0\};$$

$P_{1.1.2020}^{IRB}$ = vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, določenih v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, določene v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A Priloge v zvezi z MSRP 9, zmanjšana za vsoto zneskov pričakovanih izgub za iste izpostavljenosti, izračunanih v skladu s členom 158(5), (6) in (10) te uredbe, na dan 1. januarja 2020. Kadar je rezultat izračuna negativen, institucija določi, da je vrednost $P_{1.1.2020}^{IRB}$ nič;

$P_{1.1.2018}^{IRB}$ = vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, določenih v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, določene v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A Priloge v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2018 ali na datum začetka uporabe MSRP 9, kar je pozneje, zmanjšana za vsoto zneskov pričakovanih izgub za iste izpostavljenosti, izračunanih v skladu s členom 158(5), (6) in (10) te uredbe. Kadar je rezultat izračuna negativen, institucija določi, da je vrednost $P_{1.1.2018}^{IRB}$ enaka nič;

f_1 = veljavni faktor, določen v odstavku 6;

f_2 = veljavni faktor, določen v odstavku 6a;

t_1 = povečanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi odbitka davka od zneska $A_{2,IRB}$;

t_2 = povečanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi odbitka davka od zneska $A_{4,IRB}$;

▼M10

t_3 = povečanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi odbitka davka od zneska A_{IRB}^{old}.

▼M4

2. Institucije zneska $A_{2,SA}$ in $A_{2,IRB}$ iz točk (a) oziroma (b) drugega pododstavka odstavka 1 kot večjega od zneskov iz točk (a) in (b) tega odstavka ločeno izračunajo za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, in za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3:

(a) nič;

(b) znesek, izračunan v skladu s točko (i), zmanjšan za znesek, izračunan v skladu s točko (ii):

(i) vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.5 MSRP 9 kot je določeno v Prilogi k Uredbi Komisije (ES) št. 1126/2008 (v nadaljnjem besedilu: Priloga v zvezi z MSRP 9), in zneska popravka vrednosti za izgubo za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, ki se določijo v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2018 ali na dan začetka uporabe MSRP 9;

(ii) skupni znesek izgub zaradi oslabitve finančnih sredstev, razvrščenih kot posojila in terjatve, finančnih naložb v posesti do zapadlosti v plačilo in za prodajo razpoložljivih finančnih sredstev, kot so opredeljena v odstavku 9 MRS 39, razen kapitalskih instrumentov in enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjemih, določenih v skladu z odstavki 63, 64, 65, 67, 68 in 70 MRS 39, kot je določeno v Prilogi k Uredbi (ES) št. 1126/2008, na dan 31. decembra 2017 ali na dan pred začetkom uporabe MSRP 9.

3. Institucije znesek, za katerega znesek iz točke (a) presega znesek iz točke (b) izračunajo ločeno za svoje izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, in za svoje izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3:

▼M10

(a) vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, določenih v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, določene v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A Priloge v zvezi z MSRP 9, na datum poročanja, in – kadar se uporablja člen 468 te uredbe– brez pričakovanih kreditnih izgub, določenih za izpostavljenosti, merjene po pošteni vrednosti prek drugega vseobsegajočega donosa v skladu z odstavkom 4.1.2 A Priloge v zvezi z MSRP 9;

▼M10

(b) vsota pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, določenih v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, določene v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A k Prilogi v zvezi z MSRP 9, in – kadar se uporablja člen 468 te uredbe– brez pričakovanih kreditnih izgub, določenih za izpostavljenosti, merjene po pošteni vrednosti prek drugega vseobsegajočega donosa v skladu z odstavkom 4.1.2 A Priloge v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2020 ali na dan začetka uporabe MSRP 9, kar je pozneje.

▼M4

4. Za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, pri katerih znesek, določen v skladu s točko (a) odstavka 3, presega znesek iz točke (b) odstavka 3, institucije določijo, da je vrednost $A_{4,SA}$ enaka razliki med tema zneskoma, v nasprotnem primeru pa določijo, da je vrednost $A_{4,SA}$ enaka nič.

Za izpostavljenosti, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, pri katerih znesek, določen v skladu s točko (a) odstavka 3, po uporabi točke (b) odstavka 5, presega znesek za te izpostavljenosti iz točke (b) odstavka 3 po uporabi točke (c) odstavka 5, institucije določijo, da je vrednost $A_{4,IRB}$ enaka razliki med tema zneskoma, v nasprotnem primeru pa določijo, da je vrednost $A_{4,IRB}$ enaka nič.

5. Pri izpostavljenostih, za katere se uporablja utež tveganja v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, institucije uporabijo odstavke 2 do 4, kot sledi:

(a) za izračun $A_{2,IRB}$ institucije zmanjšajo vsak znesek, izračunan v skladu s točkama (b)(i) in (ii) odstavka 2 tega člena, za vsoto zneskov pričakovanih izgub, izračunano v skladu s členom 158(5), (6) in (10) na dan 31. decembra 2017 ali na dan pred začetkom uporabe MSRP 9. Kadar je rezultat izračuna zneska iz točke (b)(i) odstavka 2 tega člena negativna vrednost, institucija določi to vrednost zneska na nič. Kadar je rezultat izračuna zneska iz točke (b)(ii) odstavka 2 tega člena negativna vrednost, institucija določi vrednost tega zneska na nič;

▼M10

(b) institucije nadomestijo znesek, izračunan v skladu s točko (a) odstavka 3 tega člena, z vsoto pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, določenih v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, določene v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A k Prilogi v zvezi z MSRP 9,

▼**M10**

in – kadar se uporablja člen 468 te uredbe – brez pričakovanih kreditnih izgub, določenih za izpostavljenosti, merjene po pošteni vrednosti prek drugega vseobsegajočega donosa v skladu z odstavkom 4.1.2 A Priloge v zvezi z MSRP 9, zmanjšano za vsoto zneskov pričakovanih izgub za iste izpostavljenosti, izračunanih v skladu s členom 158(5), (6) in (10) te uredbe, na datum poročanja. Kadar je rezultat izračuna negativna vrednost, institucija določi vrednost zneska iz točke (a) odstavka 3 tega člena na nič;

(c) institucije nadomestijo znesek, izračunan v skladu s točko (b) odstavka 3 tega člena, z vsoto pričakovanih kreditnih izgub v 12-mesečnem obdobju, določenih v skladu z odstavkom 5.5.5 Priloge v zvezi z MSRP 9, in zneska popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja, določene v skladu z odstavkom 5.5.3 Priloge v zvezi z MSRP 9, brez upoštevanja popravka vrednosti za pričakovane kreditne izgube v celotnem obdobju trajanja za finančna sredstva s poslabšano kreditno kakovostjo, kot so opredeljena v Dodatku A k Prilogi v zvezi z MSRP 9, in – kadar se uporablja člen 468 te uredbe – brez pričakovanih kreditnih izgub, ki se določijo za izpostavljenosti, merjene po pošteni vrednosti prek drugega vseobsegajočega donosa v skladu z odstavkom 4.1.2 A Priloge v zvezi z MSRP 9, na dan 1. januarja 2020 ali na dan začetka uporabe MSRP 9, kar je pozneje, zmanjšano za vsoto zneskov pričakovanih izgub za iste izpostavljenosti, izračunanih v skladu s členom 158(5), (6) in (10) te uredbe, na dan 1. januarja 2020 ali na dan začetka uporabe MSRP 9, kar je pozneje. Kadar je rezultat izračuna negativna vrednost, institucija določi vrednost zneska iz točke (b) odstavka 3 tega člena na nič.

6. Institucije pri izračunu zneskov AB_{SA} oziroma AB_{IRB} iz točke (a) oziroma (b) drugega pododstavka odstavka 1 uporabljajo naslednje faktorje f_1:

(a) 0,7 v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(b) 0,5 v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021;

(c) 0,25 v obdobju od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2022;

(d) 0 v obdobju od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2024.

Institucije, katerih poslovno leto se začne po 1. januarju 2020, vendar pred 1. januarjem 2021, datume iz točk (a) do (d) iz prvega pododstavka prilagodijo svojemu poslovnemu letu, prilagojene datume pa sporočijo pristojnemu organu in jih javno razkrijejo.

▼M10

Institucije, ki začnejo računovodske standarde iz odstavka 1 uporabljati 1. januarja 2021 ali po tem datumu, uporabijo ustrezne faktorje v skladu s točkami (b) do (d) prvega pododstavka, začenši s faktorjem, ki ustreza letu prve uporabe teh računovodskih standardov.

6a. Institucije pri izračunu zneskov AB_{SA} oziroma AB_{IRB} iz točke (a) oziroma (b) drugega pododstavka odstavka 1 uporabljajo naslednje faktorje f_2:

(a) 1 v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(b) 1 v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021;

(c) 0,75 v obdobju od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2022;

(d) 0,5 v obdobju od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2023;

(e) 0,25 v obdobju od 1. januarja 2024 do 31. decembra 2024.

Institucije, katerih poslovno leto se začne po 1. januarju 2020, vendar pred 1. januarjem 2021, datume iz točk (a) do (e) iz prvega pododstavka prilagodijo svojemu poslovnemu letu, prilagojene datume pa sporočijo pristojnemu organu in jih javno razkrijejo.

Institucije, ki začnejo računovodske standarde iz odstavka 1 uporabljati 1. januarja 2021 ali po tem datumu, uporabijo ustrezne faktorje v skladu s točkami (b) do (e) prvega pododstavka, začenši s faktorjem, ki ustreza letu prve uporabe teh računovodskih standardov.

▼M4

7. Kadar institucija navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu doda znesek v skladu z odstavkom 1 tega člena, preračuna vse zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, ki se nanašajo na katero od spodnjih postavk, ne da bi upoštevala učinke rezervacij za pričakovane kreditne izgube, ki jih je dodala navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu, na zadevne postavke:

(a) znesek odloženih terjatev za davek, ki se odbije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (c) člena 36(1) ali je tehtan z utežjo tveganja v skladu s členom 48(4);

(b) vrednost izpostavljenosti, določeno v skladu s členom 111(1), pri čemer se posebni popravki zaradi kreditnega tveganja, za katere se zmanjša vrednost izpostavljenosti, pomnožijo z naslednjim prilagoditvenim faktorjem (sf):

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

pri čemer je:

AB_{SA} = znesek, izračunan v skladu s točko (a) drugega pododstavka odstavka 1;

RA_{SA} = skupni znesek posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

▼M4

(c) znesek postavk dodatnega kapitala, izračunan v skladu s točko (d) člena 62.

▼M10

7a. Z odstopanjem od točke (b) odstavka 7 tega člena lahko institucije pri preračunu zahtev iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU dodelijo utež tveganja 100 % zneska AB_{SA} iz točke (a) drugega pododstavka odstavka 1 tega člena. Za namene izračuna mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4) te uredbe institucije dodajo zneska AB_{SA} in AB_{IRB} iz točk (a) in (b) drugega pododstavka odstavka 1 tega člena k meri skupne izpostavljenosti.

Institucije lahko samo enkrat izberejo, ali bodo uporabile izračun iz točke (b) odstavka 7 ali izračun iz prvega pododstavka tega odstavka. Institucije svojo odločitev razkrijejo.

8. Institucije, ki se odločijo za uporabo prehodne ureditve iz tega člena, v obdobjih iz odstavkov 6 in 6a tega člena poleg razkritja zahtevanih informacij iz dela 8 tudi poročajo pristojnim organom in razkrijejo tudi zneske kapitala, navadnega lastniškega temeljnega kapitala in temeljnega kapitala, količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala, količnik temeljnega kapitala, količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda, ki bi jih imele, če ne bi uporabile tega člena.

9. Institucija se odloči, ali bo v prehodnem obdobju uporabila ureditev iz tega člena, in o svoji odločitvi do 1. februarja 2018 obvesti pristojni organ. Kadar institucija dobi predhodno dovoljenje pristojnega organa, lahko v prehodnem obdobju spremeni svojo odločitev. Institucije javno razkrijejo vsako odločitev, sprejeto v skladu s tem pododstavkom.

Institucija, ki se je odločila, da bo uporabila prehodno ureditev iz tega člena, se lahko odloči, da ne bo uporabila odstavka 4, in v tem primeru o svoji odločitvi do 1. februarja 2018 obvesti pristojni organ. V takšnem primeru institucija določi $A_{4,SA}$, $A_{4,IRB}$, A_{SA}^{old}, A_{IRB}^{old}, , t_2 in t_3 iz odstavka 1 na nič. Kadar institucija dobi predhodno dovoljenje pristojnega organa, lahko v prehodnem obdobju spremeni svojo odločitev. Institucije javno razkrijejo vsako odločitev, sprejeto v skladu s tem pododstavkom.

Institucija, ki se je odločila, da bo uporabila prehodno ureditev iz tega člena, se lahko odloči, da ne bo uporabila odstavka 2, in v tem primeru o svoji odločitvi nemudoma obvesti pristojni organ. V takšnem primeru institucija določi $A_{2,SA}$, $A_{2,IRB}$ in t_1 iz odstavka 1 na nič. Institucija lahko spremeni svojo odločitev v prehodnem obdobju, če je prejela predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Pristojni organi vsaj enkrat na leto uradno obvestijo EBA o uporabi tega člena s strani institucij pod njihovim nadzorom.

▼M4

10. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 30. junija 2018 pripravi smernice glede zahtev po razkritju iz tega člena.

▼B

Pododdelek 2

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Člen 474

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Z odstopanjem od člena 56 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 velja naslednje:

(a) institucije od postavk dodatnega temeljnega kapitala odbijejo veljavni odstotek iz člena 478 od zneskov, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 56;

(b) institucije uporabijo zahteve iz člena 475 za preostale zneske postavk, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 56.

Člen 475

Postavke, ki se ne odbijejo od postavk dodatnega temeljnega kapitala

▼C2

1. Z odstopanjem od člena 56 se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 zahteve iz tega člena uporabljajo za preostale zneske iz točke (b) člena 474.

▼B

2. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (a) člena 56 uporabljajo naslednje:

(a) neposredni deleži v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala se po knjigovodski vrednosti odbijejo od postavk temeljnega kapitala;

(b) posredni in sintetični deleži v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼B

3. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (b) člena 56 uporabljajo naslednje:

(a) če institucija nima pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja, s katero ima vzajemni navzkrižni delež, se znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev teh instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (c) člena 56;

(b) če ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, s katero ima vzajemni navzkrižni delež, se znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev teh instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (d) člena 56.

4. Institucije za preostale zneske postavk iz točk (c) in (d) člena 56 uporabljajo naslednje:

(a) polovica zneska, ki se nanaša na neposredne deleže, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 56, se odbije od postavk temeljnega kapitala, druga polovica pa od postavk dodatnega kapitala;

(b) znesek, ki se nanaša na posredne in sintetične deleže, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 56, se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanj veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

Pododdelek 3

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Člen 476

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Z odstopanjem od člena 66 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 velja naslednje:

(a) institucije od postavk dodatnega kapitala odbijejo veljavni odstotek iz člena 478 od zneskov, ki jih je treba ►C2 odbiti ◄ v skladu s členom 66;

(b) institucije uporabijo zahteve iz člena 477 za preostale zneske, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 66.

▼B

Člen 477

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

1. Z odstopanjem od člena 66 se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 zahteve iz tega člena uporabljajo za preostale zneske iz točke (b) člena 476.

2. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (a) člena 66 uporabljajo naslednje:

(a) neposredni deleži v lastne instrumente dodatnega kapitala se po knjigovodski vrednosti odbijejo od postavk dodatnega kapitala;

(b) posredni in sintetični deleži v lastne instrumente dodatnega kapitala, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

3. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (b) člena 66 uporabljajo naslednje:

(a) če institucija nima pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja, s katero ima vzajemni navzkrižni delež, se znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev instrumentov dodatnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (c) člena 66;

(b) če ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, s katero ima vzajemni navzkrižni delež, se znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev instrumentov dodatnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (d) člena 66.

4. Institucije za preostale zneske postavk iz točk (c) in (d) člena 66 uporabljajo naslednje:

(a) polovica zneska, ki se nanaša na neposredne deleže, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 66, se odbije od postavk temeljnega kapitala, druga polovica pa od postavk dodatnega kapitala;

(b) znesek, ki se nanaša na posredne in sintetične deleže, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 66, se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanj veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼B

Pododdelek 4

Veljavni odstotki za odbitek

Člen 478

Veljavni odstotki za odbitek od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

1. Odstotek, ki se uporabi za namene člena 468(4), člena 469(1)(a) in (c), člena 474(a) in člena 476(a), se uvršča v naslednje razpone:

(a) od 20 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 40 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 60 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 80 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

▼C1

2. Z odstopanjem od odstavka 1, se za postavke iz točke (c) člena 36(1), ki so obstajale že pred 1. januarjem 2014, veljavni odstotek, ki se uporabi za namen točke (c) člena 469(1), uvršča v naslednje razpone:

(a) od 0 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 10 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 20 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 30 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;

(e) od 40 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;

(f) od 50 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019;

(g) od 60 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(h) od 70 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021;

▼C1

(i) od 80 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2022;

(j) od 90 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2023.

▼B

3. Pristojni organi določijo in objavijo veljavni odstotek v razponih iz odstavkov 1 in 2 za vsakega od naslednjih odbitkov:

(a) posamezni odbitki, ki se zahtevajo v skladu s točkami (a) do (h) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(b) celotni znesek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, ter postavke iz točke (i) člena 36(1), ki ga je treba ►C2 odbiti ◄ v skladu s členom 48,;

(c) vsak odbitekzahtevan v skladu s točkami (b) do (d) člena 56;

(d) vsak odbitek zahtevan v skladu s točkami (b) do (d) člena 66.

Oddelek 4

Manjšinski deleži ter instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, izdani s strani podrejenih družb

Člen 479

Priznavanje instrumentov in postavk v konsolidiranem navadnem lastniškem temeljnem kapitalu, ki se ne štejejo za manjšinske deleže

1. Z odstopanjem od naslova II dela 2 pristojni organi v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 odločijo glede priznanja postavk v konsolidiranem kapitalu, ki bi se uvrstile med konsolidacijske rezerve v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos skladno s členom 65 Direktive 2006/48/ES in ki ne štejejo za navadni lastniški temeljni kapital iz katerega koli od naslednjih razlogov:

(a) instrument ne šteje med instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala in posledično z njimi povezani zadržani dobički in vplačani presežki kapitala ne štejejo za postavke konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) postavka ne izpolnjuje zahteviz člena 81(2);

▼B

(c) postavkaese ne štejejo, ker podrejena družba ni institucija ali subjekt, za katerega na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(d) postavke se ne štejejo, ker podrejena družba ni polno vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

2. Veljavni odstotek postavk iz odstavka 1, ki bi se uvrstile med konsolidacijske rezerve v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za člen 65 Direktive 2006/48/ES, se šteje za konsolidiran navadni lastniški temeljni kapital.

3. Za namene odstavka 2 se veljavni odstotki uvrščajo v naslednje razpone:

(a) od 0 % do 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 0 % do 60 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 0 % do 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 0 % do 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

4. Pristojni organi določijo in objavijo veljavni odstotek v razponih iz odstavka 3.

Člen 480

Priznavanje manjšinskih deležev ter kvalificiranega dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala v konsolidiranem kapitalu

1. Z odstopanjem od točke (b) člena 84(1), točke (b) člena 85(1) in točke (b) člena 87(1) se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 odstotki iz teh členov pomnožijo z veljavnim faktorjem.

2. Za namene odstavka 1 se veljavni faktor uvršča v naslednje razpone:

(a) od 0,2 do 1 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 0,4 do 1 v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 0,6 do 1 v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; in

(d) od 0,8 do 1 v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

▼B

3. Pristojni organi določijo in objavijo vrednost veljavnega faktorja v razponih iz odstavka 2.

Oddelek 5

Dodatni filtri in odbitki

Člen 481

Dodatni filtri in odbitki

1. Z odstopanjem od členov 32 do 36 ter 56 in 66 institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 izvedejo prilagoditve, s katerimi v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke temeljnega kapitala, postavke dodatnega kapitala ali postavke kapitala vključijo ali od navedenih postavk odbijejo veljavni odstotek filtrov ali odbitkov, ki se zahtevajo v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za člene 57, 61, 63, 63a, 64 in 66 Direktive 2006/48/ES ter za člena 13 in 16 Direktive 2006/49/ES, in se ne zahtevajo v skladu z delom 2 te uredbe.

2. ►C2 Z odstopanjem od členov 36(1)(i) ter 49(1) lahko pristojni organi v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014 od institucij zahtevajo ali jim dovolijo, da namesto odbitka, ki se zahteva v skladu s členom 36(1), uporabo metode iz člena 49(1), če zahteve iz točke (b) člena 49(1) niso izpolnjene. ◄ V takih primerih se obseg deležev kapitalskih instrumentov subjekta finančnega sektorja, v katerem ima nadrejena oseba pomembno naložbo, za katero se ne zahteva odbitek v skladu s členom 49(1), določi na podlagi veljavnega odstotka iz odstavka 4 tega člena. Za znesek, ki se ne odbije, veljajo zahteve iz člena 49(4), kot je ustrezno.

3. Za namene odstavka 1 se veljavni odstotki uvrščajo v naslednje razpone:

(a) od 0 % do 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 0 % do 60 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 0 % do 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 0 % do 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

4. Za namen odstavka 2 se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014 uporabljajo veljavni odstotki, ki se uvrščajo v razpon od 0 % do 50 %.

▼B

5. Pristojni organi za vsak filter ali odbitek iz odstavkov 1 in 2 določi in objavijo veljavne odstotke v razponih iz odstavkov 3 in 4.;

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi pristojni organi določijo, ali je treba prilagoditve kapitala ali njihovih sestavin v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2006/49/ES, ki niso vključene v del 2 te uredbe, za namene tega člena izvesti na postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavkah dodatnega temeljnega kapitala, postavkah temeljnega kapitala, postavkah dodatnega kapitala ali kapitala.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 482

Obseg uporabe pri transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti s pokojninskimi skladi

Glede transakcije iz člena 89 Uredbe (EU) št. 648/2012 sklenjene s pokojninskimi shemami, kot so opredeljene v členu 2 navedene uredbe, institucije ne izračunajo kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve vrednotenja zaradi kreditnega tveganja, kot to predvideva člen 382(4)(c) te uredbe.

POGLAVJE 2

Uporaba predhodnih pravil za kapitalske instrumente

Oddelek 1

Instrumenti, ki tvorijo državno pomoč

Člen 483

Uporaba predhodnih pravil za instrumente državne pomoči

1. Z odstopanjem od členov 26 do 29, 51, 52, 62 in 63 se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 ta člen uporablja za kapitalske instrumente in postavke, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) instrumenti so bili izdani pred 1. januarja 2014;

(b) instrumenti so bili izdani v okviru ukrepov dokapitalizacije v skladu s pravili za državno pomoč. Če je del instrumentov vpisan s strani zasebnih vlagateljev, morajobiti izdani pred 30. junijem 2012 in skupaj s tistimi deli, ki jih vpiše država članica;

▼B

(c) Komisija je instrumente štela za združljive z notranjim trgom v skladu s členom 107 PDEU;

▼C2

Kadar instrumente vpišejo tako država članica kot tudi zasebni vlagatelji in če se instrumenti, ki jih vpiše država članica, delno odkupijo, se za ustrezen del zasebno vpisanih instrumentov uporabijo predhodna pravila v skladu s členom 484. Ko se odkupijo vsi instrumenti, vpisani s strani države članice, se za preostale instrumente, vpisane s strani zasebnih vlagateljev, uporabijo predhodna pravila v skladu s členom 484.

▼B

2. Instrumenti, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos, izpolnjujejo pogoje za točko (a) člena 57 Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne glede na karkoli od naslednjega:

(a) pogoji iz člena 28 te uredbe niso izpolnjeni;

(b) instrumente je izdala družba iz člena 27 te uredbe in pogoji iz člena 28 ali člena 29, kot je ustrezno, niso izpolnjeni.

3. Instrumenti iz točke (c) odstavka 1 tega člena, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos ne izpolnjujejo pogojev za točko (a) člena 57 Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, tudi če zahteve iz točke (a) ali (b) odstavka 2 tega člena niso izpolnjene, pod pogojem, da so izpolnjene zahteve iz odstavka 8 tega člena.

Instrumenti, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s prvim pododstavkom, se ne morejo šteti za instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala iz odstavka 5 ali 7.

4. Instrumenti, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos izpolnjujejo pogoje za točko (ca) člena 57 in za člen 66(1) Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, tudi če niso izpolnjeni pogoji iz člena 52(1) te uredbe.

5. Instrumenti iz točke (c) odstavka 1 tega člena, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos ne izpolnjujejo pogojev za točko (ca) člena 57 Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, tudi če pogoji iz člena 52(1) te uredbe niso izpolnjeni, pod pogojem, da so izpolnjene zahteve iz odstavka 8 tega člena.

Instrumenti, ki štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s prvim pododstavkom, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ►C2 ali instrumente dodatnega kapitala iz odstavka 3 ali 7. ◄

▼B

6. Postavke, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos izpolnjujejo pogoje za točko (f), (g) ali (h) člena 57 in za člen 66(1) Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente dodatnega kapitala, tudi če postavke niso opredeljene v členu 62 te uredbe ali pogoji iz člena 63 te uredbe niso izpolnjeni.

7. Instrumenti iz točke (c) odstavka 1 tega člena, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos ne izpolnjujejo pogojev za točko (f), (g) ali (h) člena 57 in za člen 66(1) Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente dodatnega kapitala, tudi če postavke niso opredeljene v členu 62 te uredbe ali pogoji iz člena 63 te uredbe niso izpolnjeni, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 8 tega člena.

Instrumenti, ki se štejejo za instrumente dodatnega kapitala v skladu s prvim pododstavkom, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali dodatnega temeljnega kapitala iz odstavka 3 ali 5.

8. Instrumenti iz odstavkov 3, 5 in 7 se lahko štejejo za kapitalske instrumente iz teh odstavkov samo, če je izpolnjen pogoj iz točke (a) odstavka 1 in če te instrumente izdajo institucije, ki imajo sedež v državi članici, vključeni v program za gospodarsko prilagoditev, in izdaja teh instrumentov je odobrena ali upravičena v okviru tega programa.

Oddelek 2

Instrumenti, ki ne tvorijo državne pomoči

Pododdelek 1

Upravičenost in omejitve uporabe predhodnih pravil

Člen 484

Upravičenost uporabe predhodnih pravil za postavke, ki se štejejo za kapital v okviru nacionalnih ukrepov za prenos Direktive 2006/48/ES

▼C2

1. Ta člen se uporablja le za instrumente in postavke, ki so bili izdani 31. decembra 2011 ali pred tem dnevom in so šteli za kapital 31. decembra 2011 in niso tisti, ki so navedeni v členu 483(1).

▼B

2. Z odstopanjem od členov 26 do 29, 51, 52, 62 in 63 se ta člen uporablja v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021.

►C2 3. Ob upoštevanju člena 485 te uredbe in omejitev iz člena 486(2) te uredbe, ◄ se kapital v smislu člena 22 Direktive 86/635/EGS in z njim povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujeta pogoje za temeljni kapital po nacionalnih ukrepih za prenos točke (a) člena 57 Direktive 2006/48/ES, štejeta za postavki navadnega lastniškega temeljnega kapitala, čeprav ta kapital ne izpolnjuje pogojev iz člena 28 ali 29, kot je ustrezno.

▼B

4. V skladu z omejitvijo iz člena 486(3) te uredbe se instrumenti in z njimi povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujejo pogoje za temeljni kapital v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos točke (ca) člena 57 ter člena 154(8) in (9) Direktive 2006/48/ES, štejejo za postavke dodatnega temeljnega kapitala, tudi če pogoji iz člena 52 te uredbe niso izpolnjeni.

5. V skladu z omejitvami iz člena 486(4) te uredbe se postavke in z njimi povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalnih ukrepov za prenos točk (e), (f), (g) ali (h) člena 57 Direktive 2006/48/ES, štejejo za postavke dodatnega kapitala, tudi če postavke niso vključene v člen 62 te uredbe ali pogoji iz člena 63 te uredbe niso izpolnjeni.

Člen 485

Upravičenost do vključitve vplačanih presežkov kapitala, povezanih s postavkami, ki v okviru nacionalnih ukrepov za prenos Direktive 2006/48/ES izpolnjujejo pogoje za kapital, v navaden lastniški temeljni kapital

1. Ta člen se uporablja le za instrumente, ki so bili izdani pred 31. decembrom 2010 in niso navedeni v členu 483(1).

2. Vplačan presežek kapitala, povezan s kapitalom v smislu člena 22 Direktive 86/635/ES, ki v okviru nacionalnih ukrepov za prenos člena 57(a) Direktive 2006/48/ES izpolnjuje pogoje za temeljni kapital, se šteje za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če izpolnjuje pogoje iz točk (i) in (j) člena 28 te uredbe.

Člen 486

Omejitve glede uporabe predhodnih pravil za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

1. V obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 se instrumenti in postavke iz člena 484 štejejo za kapital v omejenem obsegu v skladu s tem členom.

2. Znesek postavk iz člena 484(3), ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, se omeji na veljavni odstotek vsote zneskov iz točk (a) in (b) tega odstavka:

(a) nominalni znesek kapitala iz člena 484(3), ki je bil v izdaji 31. decembra 2012;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan s postavkami iz točke (a).

▼B

3. Znesek postavk iz člena 484(4), ki se štejejo za postavke dodatnega temeljnega kapitala, se omeji na veljavni odstotek, pomnožen z razliko, ki se dobi, ko se od vsote zneskov iz točk (a) in (b) tega odstavka odšteje vsota zneskov iz točk (c) do (f) tega odstavka:

(a) nominalni znesek instrumentov iz člena 484(4), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);

(c) znesek instrumentov iz člena 484(4), ki so 31. decembra 2012 presegli omejitve določene z nacionalnim ukrepom za prenos točke (a) člena 66(1) in člena 66(1a) Direktive 2006/48/ES;

(d) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (c);

(e) nominalni znesek instrumentov iz člena 484(4), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012, vendar se ne štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členom 489(4);

(f) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (e).

4. Znesek postavk iz člena 484(5), ki se štejejo za postavke dodatnega kapitala, je omejen na veljavni odstotek razlike, ki se dobi, ko se od vsote zneskov iz točk (a) do (d) tega odstavka odšteje vsota zneskov iz točk (e) do (h) tega odstavka:

(a) nominalni znesek instrumentov iz člena 484(5), ki so ostali v izdaji 31. decembra 2012;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);

►C2 (c) nominalni znesek podrejenega dolga, ki je ostal v izdaji 31. decembra 2012, znižan za znesek, ◄ ki se zahteva v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos točke (c) člena 64(3) Direktive 2006/48/ES;

(d) nominalni znesek postavk iz člena 484(5), razen instrumentov in podrejenega dolga iz točk (a) in (c) tega odstavka, ki so bile v izdaji 31. decembra 2012;

(e) nominalni znesek instrumentov in postavk iz člena 484(5), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012 in so presegali omejitve iz nacionalnih ukrepov za prenos točke (a) člena 66(1) Direktive 2006/48/ES;

(f) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (e);

▼B

(g) nominalni znesek instrumentov iz člena 484(5), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012, vendar se ne štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 490(4);

(h) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (g).

5. Za namene tega člena se veljavni odstotki iz odstavkov 2 do 4 uvrščajo v naslednje razpone:

(a) od 60 % do 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 40 % do 70 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 20 % do 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 0 % do 50 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;

(e) od 0 % do 40 % v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;

(f) od 0 % do 30 % v obdobju od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019;

(g) od 0 % do 20 % v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(h) od 0 % do 10 % v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021.

6. Pristojni organi določijo in objavijo veljavne odstotke v razponih iz odstavka 5.

Člen 487

Postavke, izključene iz uporabe predhodnih pravil za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali postavke dodatnega temeljnega kapitala, v drugih sestavinah kapitala

1. Z odstopanjem od členov 51, 52, 62 in 63 lahko institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 obravnavajo kot postavke iz člena 484(4) kapital in z njim povezani vplačan presežek kapitala iz člena 484(3), ki nista zajeta med postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ►C2 ker presegata veljavni odstotek iz člena 486(2), v obsegu, ◄, ko vključitev kapitala in z njim povezanega vplačanega presežka kapitala ne presega veljavne odstotkovne omejitve iz člena 486(3).

▼B

2. Z odstopanjem od členov 51, 52, 62 in 63 lahko institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 obravnavajo naslednje postavke kot postavke iz člena 484(5), če njihova vključitev ne presega veljavne odstotkovne omejitve iz člena 486(4):

(a) kapital in z njim povezani vplačan presežek kapitala iz člena 484(3), ki sta izključena iz postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ker presegata veljavni odstotek iz člena 486(2);

(b) instrumenti in z njimi povezan vplačan presežek kapitala iz člena 484(4), ►C2 ki presegajo veljavni odstotek iz člena 486(3). ◄

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje za obravnavo kapitalskih instrumentov iz odstavkov 1 in 2, kot da se uvrščajo pod člen 486(4) ali (5), v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021.

▼C1

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 28. julija 2013.

▼B

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 488

Amortizacija postavk, za katere se uporabljajo predhodna pravila za postavke dodatnega kapitala

Za postavke iz člena 484(5), ki se štejejo za postavke dodatnega kapitala iz člena 484(5) ali člena 486(4), veljajo zahteve iz člena 64.

Pododdelek 2

Vključitev instrumentov z odpoklicem in spodbudo za odkup pri postavkah dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

Člen 489

Hibridni instrumenti z odpoklicem in spodbudo za odkup

▼C2

1. Z odstopanjem od členov 51 in 52 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 veljajo za instrumente iz člena 484(4), ki med svojimi določili in pogoji vključujejo odpoklic s spodbudo za njihov odkup s strani institucije, pogoji iz tega člena.

▼B

2. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le pred 1. januarjem 2013;

(b) institucija ni izvedla odpoklica;

(c) pogoji, določeni s členom 52, so izpolnjeni od 1. januarja 2013.

3. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala z znižano priznano vrednostjo v skladu s členom 484(4) do datuma njihove dejanske zapadlosti, po tem pa se štejejo za postavke dodatnega temeljnega kapitala brez določene omejitve, če:

(a) je institucija lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti instrumentov;

(c) pogoji iz člena 52 so izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

4. Instrumenti se ne štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala in zanje ne velja člen 484(4) od 1. januarja 2014, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup med 31. decembrom 2011 in 1. januarjem 2013;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti instrumentov;

(c) pogoji iz člena 52 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

5. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala z znižano priznano vrednostjo v skladu s členom 484(4) do datuma njihove dejanske zapadlosti ter se zatem ne štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti instrumentov;

(c) pogoji iz člena 52 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

▼B

6. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členom 484(4), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le 31. decembra 2011 ali prej;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti instrumentov;

(c) pogoji iz člena 52 niso bili izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

Člen 490

Postavke dodatnega kapitala s spodbudo za odkup

▼C2

1. Z odstopanjem od členov 62 in 63 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 veljajo za postavke iz člena 484(5), ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalnih ukrepov za prenos točke (f) ali (h) iz člena 57 Direktive 2006/48/ES in med svojimi določili in pogoji vključujejo odpoklic s spodbudo za njihov odkup s strani institucije, pogoji iz tega člena.

▼B

2. Postavke se štejejo za instrumente dodatnega kapitala, če:

(a) je institucija lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le pred 1. januarjem 2013;

(b) institucija ni izvedla odpoklica;

(c) so od 1. januarja 2013 izpolnjeni pogoji, določeni v členu 63.

3. Postavke se štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 484(5) do datuma njihove dejanske zapadlosti ter se nato štejejo za postavke dodatnega kapitala brez omejitve, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti postavk;

(c) pogoji iz člena 63 so izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

▼C2

4. Postavke se ne štejejo za postavke dodatnega kapitala od 1. januarja 2014, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼B

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le med 31. decembrom 2011 in 1. januarjem 2013;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti postavk;

(c) pogoji iz člena 63 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

5. Postavke se štejejo za postavke dodatnega kapitala z znižano priznano vrednostjo v skladu s členom 484(5) do datuma njihove dejanske zapadlosti, po tem pa se ne štejejo za postavke dodatnega kapitala, če:

(a) je institucija lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum njihove dejanske zapadlosti;

(c) pogoji iz člena 63 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

6. Postavke se štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 484(5), če:

(a) je institucija lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le 31. decembra 2011 ali prej;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti postavk;

(c) pogoji iz člena 63 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

Člen 491

Dejanska zapadlost

Za namene členov 489 in 490 se dejanska zapadlost določi na naslednji način:

(a) za postavke iz odstavkov 3 in 5 teh členov je to datum prvega odpoklica s spodbudo za odkup, do katerega je prišlo 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) za postavke iz odstavka 4 teh členov je to datum prvega odpoklica s spodbudo za odkup, do katerega je prišlo med 31. decembrom 2011 in 1. januarjem 2013;

▼B

(c) za postavke iz odstavka 6 teh členov je to datum prvega odpoklica s spodbudo za odkup pred 31. decembrom 2011.

POGLAVJE 3

Prehodne določbe za razkritje o kapitalu

Člen 492

Razkritje o kapitalu

1. Institucije uporabljajo določbe iz tega člena v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021.

2. V obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2015 institucije razkrijejo, v kakšnem obsegu navadni lastniški temeljni kapital in temeljni kapital presegata zahteve iz člena 465.

3. V obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 institucije razkrijejo naslednje dodatne informacije o svojem kapitalu:

(a) naravo in učinek posameznih filtrov in odbitkov, ki se uporabljajo v skladu s členi 467 do 470, 474, 476 in 479, na navadni lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in kapital;

(b) zneske manjšinskih deležev in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala ter z njimi povezane zadržane dobičke in vplačane presežke kapitala, izdani s strani podrejenih družb, ki so zajeti v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in kapital v skladu z oddelkom 4 poglavja 1;

(c) učinek posameznih filtrov in odbitkov, ki se uporabljajo v skladu s členom 481 na navadni lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in kapital;

(d) naravo in znesek postavk, ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke temeljnega kapitala in postavke dodatnega kapitala, z uporabo odstopanj, določenih v oddelku 2 poglavja 2.

4. V obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 institucije razkrijejo znesek instrumentov, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala z uporabo člena 484.

▼B

5. ►C2 EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne predloge za razkritje na podlagi tega člena. ◄ Predloge vsebujejo postavke iz točk (a), (b), (d) in (e) člena 437(1), kot jih spreminjata poglavji 1 in 2 tega naslova.

▼C1

EBA predloži navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 4

Velike izpostavljenosti, kapitalske zahteve, finančni vzvod in prag iz sporazuma Basel I

Člen 493

Prehodne določbe za velike izpostavljenosti

▼M9

1. Določbe o velikih izpostavljenostih iz členov 387 do 403 te uredbe ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavna dejavnost je izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti iz točk 5, 6, 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU in za katere dne 31. decembra 2006 ni veljala Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

_____

▼B

3. Z odstopanjem od člena 400(2) in (3) ►C1 lahko države članice v prehodnem obdobju do začetka veljavnosti katerega koli pravnega akta, ki bo sledil pregledu v skladu s členom 507, vendar ne po 31. decembru 2028 v celoti ali delno izvzamejo naslednje izpostavljenosti ◄ iz uporabe člena 395(1):

(a) krite obveznice v okviru člena 129(1)), (3) in (6);

([1]) Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

▼B

(b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, kadar bi bila zadevnim terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 20 %, ter druge izpostavljenosti do zadevnih enot regionalne ali lokalne ravni držav ali izpostavljenosti, za katere jamčijo zadevne enote, terjatvam, do katerih bi bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 20 %;

▼M8

(c) izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, institucije do njene nadrejene osebe, do drugih podrejenih družb te nadrejene osebe ali do lastnih podrejenih družb in iz naslova kvalificiranih deležev, če so te družbe predmet istega nadzora na konsolidirani podlagi kot sama institucija v skladu s to uredbo, Direktivo 2002/87/ES ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, se ne glede na to, ali so izvzete iz člena 395(1) te uredbe ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;

▼B

(d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je kreditna institucija v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za operacije kliringa gotovinskih transakcij v okviru mreže;

(e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti kreditnih institucij, od katerih ena posluje na nekonkurenčni osnovi in zagotavlja kredite ali jamči zanje na podlagi programov, določenih v zakonodaji, ali v statutih, za spodbujanje določenih gospodarskih sektorjev pod določeno obliko vladnega nadzora ter z omejitvami glede uporabe posojil, do kreditnih institucij, če te izpostavljenosti izhajajo iz takih kreditov ali jamstev za take kredite, ki se prek kreditnih institucij prenesejo na upravičence;

(f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, če zadevne izpostavljenosti niso del kapitala takih institucij, ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne in niso denominirane v glavni trgovalni valuti;

(g) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralnih bank v obliki zahtevanih minimalnih rezerv, ki se hranijo v teh centralnih bankah in so denominirane v njihovih nacionalnih valutah;

(h) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralnih ravni države v obliki zakonsko predpisanih likvidnostnih zahtev, v državne vrednostne papirje, ki so denominirani in vplačani v njihovih nacionalnih valutah, če je po presoji pristojnega organa bonitetna ocena zadevnih enot centralne ravni države, ki je določena s strani imenovane ECAI, naložbeni razred;

▼B

(i) 50 % zunajbilančnih dokumentarnih akreditivov s srednjim/nizkim tveganjem in zunajbilančnih prevzetih kreditnih obveznosti s srednjim/nizkim tveganjem iz Priloge I, in če se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % jamstev, ki niso jamstva za kredite, ki imajo podlago v zakonodaji ali imajo regulativno podlago in jih dajejo za svoje člane vzajemne jamstvene sheme s statusom kreditnih institucij;

(j) zakonsko zahtevana jamstva, ki se uporabljajo, ko se hipotekarni kredit, financiran z izdajo hipotekarnih obveznic, izplača hipotekarnemu kreditojemalcu pred dokončnim vpisom hipoteke v zemljiško knjigo, pod pogojem, da jamstvo ni uporabljeno za zmanjševanje tveganja pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

(k) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do priznanih borz.

▼M4

4. Z odstopanjem od člena 395(1) lahko pristojni organi institucijam dovolijo, da upoštevajo vse izpostavljenosti iz odstavka 5 tega člena, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 6 tega člena, v višini naslednjih omejitev:

(a) 100 % temeljnega kapitala institucije do 31. decembra 2018;

(b) 75 % temeljnega kapitala institucije do 31. decembra 2019;

(c) 50 % temeljnega kapitala institucije do 31. decembra 2020.

Omejitve iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka se uporabljajo za vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjšanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403.

5. Prehodna ureditev iz odstavka 4 se uporablja za naslednje izpostavljenosti:

(a) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni držav, centralnih bank ali subjektov javnega sektorja držav članic;

(b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi jamstvi enot centralne ravni držav, centralnih bank ali subjektov javnega sektorja držav članic;

(c) druge izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, centralnih bank ali subjektov javnega sektorja držav članic ali druge izpostavljenosti z njihovimi jamstvi;

▼M4

(d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic in ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115(2);

(e) druge izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic ali druge izpostavljenosti z njihovimi jamstvi, pri čemer se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115(2).

Za namene točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka se prehodna ureditev iz odstavka 4 tega člena uporablja le za aktivne postavke in druge izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, oziroma za katere ti jamčijo, in ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, enot regionalne ali lokalne ravni v skladu s členom 116(4). Kadar se aktivne postavke in druge izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, oziroma za katere ti jamčijo, obravnavajo kot izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni v skladu s členom 116(4), se prehodna ureditev iz odstavka 4 tega člena uporablja le, kadar se izpostavljenosti do zadevne enote regionalne ali lokalne ravni obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države v skladu s členom 115(2).

6. Prehodna ureditev iz odstavka 4 tega člena se uporablja samo, kadar izpostavljenost iz odstavka 5 tega člena izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) izpostavljenosti bi bila dodeljena utež tveganja 0 % v skladu z različico člena 495(2) v veljavi na dan 31. decembra 2017;

(b) izpostavljenost je nastala na dan 12. decembra 2017 ali po tem datumu.

7. Izpostavljenost iz odstavka 5 tega člena, ki je nastala pred 12. decembrom 2017 in ki ji je bila 31. decembra 2017 dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s členom 495(2), se izvzame iz uporabe člena 395(1).

▼M8

Člen 494

Prehodne določbe v zvezi z zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Z odstopanjem od člena 92a od 27. junija 2019 do 31. decembra 2021 institucije, določene kot subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali del GSPI, vedno izpolnjujejo naslednji zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti:

(a) količnik, ki temelji na tveganju, v višini 16 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4);

(b) količnik, ki ne temelji na tveganju, v višini 6 %, ki predstavlja kapital in kvalificirane obveznosti institucije, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4).

▼M8

2. Z odstopanjem od člena 72b(3) od 27. junija 2019 do 31. decembra 2021 obseg, v katerem se instrumenti kvalificiranih obveznosti iz člena 72b(3) lahko vključijo v postavke kvalificiranih obveznosti, znaša 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4).

3. Z odstopanjem od člena 72b(3) – dokler organ za reševanje prvič ne oceni izpolnjevanja pogojev iz točke (c) navedenega odstavka – se obveznosti štejejo za instrumente kvalificiranih obveznosti do celotnega zneska, ki do 31. decembra 2021 ne presega 2,5 %, po tem datumu pa 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s členom 92(3) in (4), če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) člena 72b(3).

Člen 494a

Uporaba predhodno veljavnih pravil za izdaje preko subjektov s posebnim namenom

1. Z odstopanjem od člena 52 se kapitalski instrumenti, ki jih institucija ne izda neposredno, do 31. decembra 2021 štejejo kot instrumenti dodatnega temeljnega kapitala samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pogoji iz člena 52(1), razen pogoja, da instrumente izda neposredno institucija;

(b) instrumenti so izdani preko subjekta, vključenega v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

(c) prihodki so takoj in brez omejitev razpoložljivi instituciji v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka.

2. Z odstopanjem od člena 63 se kapitalski instrumenti, ki jih institucija ne izda neposredno, do 31. decembra 2021 štejejo kot instrumenti dodatnega kapitala samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pogoji iz člena 63(1), razen pogoja, da instrumente izda neposredno institucija;

(b) instrumenti so izdani preko subjekta, vključenega v konsolidacijo na podlagi poglavja 2 naslova II dela 1;

(c) prihodki so takoj in brez omejitev razpoložljivi instituciji v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka.

Člen 494b

Uporaba predhodno veljavnih pravil za kapitalske instrumente in instrumente kvalificiranih obveznosti

1. Z odstopanjem od členov 51 in 52 se instrumenti, izdani pred 27. junijem 2019, štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala najpozneje do 28. junija 2025, če so izpolnjeni pogoji iz členov 51 in 52, razen pogojev iz točk (p), (q) in (r) člena 52(1).

▼M8

2. Z odstopanjem od členov 62 in 63 se instrumenti, izdani pred 27. junijem 2019, štejejo za instrumente dodatnega kapitala najpozneje do 28. junija 2025, če so izpolnjeni pogoji iz členov 62 in 63, razen pogojev iz točk (n), (o) in (p) člena 63.

3. Z odstopanjem od točke (a) člena 72a(1) se obveznosti, izdane pred 27. junijem 2019, štejejo za postavke kvalificiranih obveznosti, če so izpolnjeni pogoji iz člena 72b, razen pogojev iz točke (b)(ii) in točk (f) do (m) člena 72b(2).

▼M11

Člen 494c

Uporaba predhodnih pravil za nadrejene pozicije v listinjenju

Z odstopanjem od člena 270 lahko institucija v vlogi originatorja izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti nadrejenih pozicij v listinjenju v skladu s členom 260, 262 ali 264, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) listinjenje je bilo izdano pred 9. aprilom 2021;

(b) listinjenje je 8. aprila 2021 izpolnjevalo pogoje iz člena 270, kot so se uporabljali na ta dan.

▼B

Člen 495

▼C2

Obravnava izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v okviru pristopa IRB

▼B

1. Z odstopanjem od poglavja 3 dela 3 lahko pristojni organi do 31. decembra 2017 izvzamejo iz obravnave IRB nekatere skupine izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki jih imajo institucije in EU podružnice institucij v tej državi članici na dan 31. decembra 2007. Pristojni organi objavijo skupine izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki imajo takšno obravnavo v skladu s členom 143 Direktive 2013/36/EU.

Izvzeta pozicija se meri kot število delnic na dan 31. decembra 2007 in vseh dodatnih delnic, ki so neposredno posledica lastništva teh delnic, če ne povečajo sorazmernega deleža lastništva v zadevnem podjetju.

Če prevzem poveča sorazmerni lastniški delež v določenem podjetju, presežnega deleža lastništva ni mogoče izvzeti. Prav tako se izvzetje ne uporablja za lastniške instrumente, ki so prvotno bili izvzeti, nato pa so bili prodani in ponovno odkupljeni.

Za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere velja ta določba, veljajo kapitalske zahteve, izračunane v skladu s standardiziranim pristopom iz poglavja II naslova 2 dela III in zahteve iz naslova IV dela 3, kar je ustrezno.

Pristojni organi uradno obvestijo Komisijo in EBA o izvajanju tega odstavka.

▼M10

_____

▼B

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, v skladu s katerimi pristojni organi uporabijo izvzetje iz odstavka 1.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. junija 2014 predloži Komisiji.

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 496

Kapitalske zahteve za krite obveznice

1. ►M3 Pristojni organi lahko v celoti ali delno opustijo zgornjo mejo 10 % za nadrejene enote, ki jih izdajo francoski Fonds Commun de Créances ali njemu enakovredne ustanove za listinjenje, določeno v točkah (d) in (f) člena 129(1), če sta izpolnjena oba izmed naslednjih pogojev: ◄

(a) so bile listinjene izpostavljenosti iz naslova stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin izdane s strani člana iste konsolidirane skupine, katere član je izdajatelj kritih obveznic, ali s strani subjekta, povezanega z istim centralnim organom, s katerim je povezan izdajatelj kritih obveznic (skupno članstvo v isti skupini ali povezanost je treba ugotoviti takrat, ko se nadrejene enote zastavijo kot zavarovanje za krite obveznice);

(b) je član iste konsolidirane skupine, katere član je izdajatelj kritih obveznic, ali subjekt, povezan z istim centralnim organom, s katerim je povezan izdajatelj kritih obveznic, imetnik celotne tranše prve izgube, ki podpira te nadrejene enote.

2. Do 31. decembra 2014 se za namene točke (c) člena 129(1) šteje, da nadrejene nezavarovane izpostavljenosti institucije, ki izpolnjujejo pogoje za 20 % utež tveganja ►C2 v skladu z nacionalno zakonodajo pred 28. junijem 2013, izpolnjujejo pogoje za prvo stopnjo kreditne kakovosti. ◄

3. Do 31. decembra 2014 se za namene člena 129(5) šteje, da nadrejene nezavarovane izpostavljenosti institucije, ki izpolnjujejo pogoje za 20 %o utež tveganja ►C2 v skladu z nacionalno zakonodajo pred 28. junijem 2013, izpolnjujejo pogoje za 20 % utež tveganja. ◄

▼M8

Člen 497

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do CNS

1. Če CNS iz tretje države zaprosi za priznanje v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012, lahko institucije zadevno CNS štejejo za KCNS od datuma, ko je vlogo za priznanje predložila ESMA, do enega od naslednjih datumov:

▼M8

(a) če je Komisija že sprejela izvedbeni akt iz člena 25(6) Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s tretjo državo, v kateri ima sedež CNS, in je zadevni izvedbeni akt že začel veljati, dve leti po datumu predložitve vloge;

(b) če Komisija še ni sprejela izvedbenega akta iz člena 25(6) Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s tretjo državo, v kateri ima sedež CNS, ali če zadevni izvedbeni akt še ni začel veljati, do zgodnejšega od naslednjih datumov:

(i) dve leti po datumu začetka veljavnosti zadevnega izvedbenega akta;

(ii) za CNS, ki so vlogo predložile po 27. juniju 2019, dve leti po datumu predložitve vloge;

(iii) za CNS, ki so vlogo predložile pred 27. junijem 2019, 28. junija 2021.

2. Če CNS iz odstavka 1 tega člena nima jamstvenega sklada in nima zavezujoče ureditve s klirinškimi člani, ki ji omogoča, da uporablja vse začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili predhodno plačani prispevki, institucija do izteka roka iz navedenega odstavka nadomesti formulo za izračun kapitalskih zahtev iz člena 308(2) z naslednjo:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM};\ 8\,\% \cdot 2\,\% \cdot IM_i\right\}$$

pri čemer je:

K_{CM_i} = kapitalska zahteva;

K_{CCP} = hipotetični kapital KCNS, ki ga je KCNS sporočila instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012;

DF_{CCP} = predhodno financirani finančni viri CNS, ki ga je CNS sporočila instituciji v skladu s členom 50c Uredbe (EU) št. 648/2012;

i = indeks, ki označuje klirinškega člana;

IM_i = začetno kritje, ki ga klirinški član i da CNS; in

▼M8

IM = skupni znesek začetnega kritja, ki ga CNS sporoči instituciji v skladu s členom 89(5a) Uredbe (EU) št. 648/2012.

3. Komisija lahko v izjemnih okoliščinah, če je to potrebno in sorazmerno, da se preprečijo motnje na mednarodnih finančnih trgih, z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) odloči, da se enkrat za 12 mesecev podaljša veljavnost prehodnih določb iz odstavka 1 tega člena.

▼M9
▼C5

Člen 498

Izvzetje za trgovce z blagom

Do 26. junija 2021, in za katera dne določbe o kapitalskih zahtevah iz te uredbe ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno opravljanje investicijskih storitev ali poslov v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, in za katera dne 31. decembra 2006 Direktiva 2004/39/ES ni veljala.

▼B

Člen 499

Finančni vzvod

1. Z odstopanjem od členov 429 in 430 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 institucije izračunajo in poročajo količnik finančnega vzvoda, pri čemer kot mera kapitala uporabijo oboje od spodaj naštetega:

(a) temeljni kapital;

(b) temeljni kapital, za katerega veljajo odstopanja iz poglavij 1 in 2 tega naslova.

2. Z odstopanjem od člena 451(1) se lahko institucije odločijo, ali bodo razkrile informacije o količniku finančnega vzvoda na podlagi zgolj ene ali obeh opredelitev mer kapitala iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena. Kadar institucije spremenijo svojo odločitev glede tega, kateri količnik finančnega vzvoda bodo razkrile, se pri prvem razkritju po takšni spremembi uskladijo informacije o vseh količnikih finančnega vzvoda, razkritih do trenutka spremembe.

▼M8

_____

▼M8

Člen 500

Prilagoditev zaradi večjih odtujitev

1. Z odstopanjem od točke (a) člena 181(1) lahko institucija prilagodi svoje ocene LGD, tako da delno ali v celoti izravna učinek večjih odtujitev neplačanih izpostavljenosti na dejanske LGD največ do razlike med povprečnimi ocenami LGD za primerljive neplačane izpostavljenosti, ki še niso bile dokončno unovčene, in povprečnimi dejanskimi LGD, ki vključujejo tudi dejanske izgube zaradi večjih odtujitev, kakor hitro so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija je pristojni organ uradno obvestila o načrtu, ki vključuje obseg, sestavo in datum odtujitev neplačanih izpostavljenosti;

(b) datumi odtujitev neplačanih izpostavljenosti so po 23. novembru 2016, vendar najpozneje 28. junija 2022;

(c) skupni znesek odtujenih neplačanih izpostavljenosti od datuma prve odtujitve v skladu z načrtom iz točke (a) je presegel 20 % skupnega zneska vseh ugotovljenih neplačil od datuma prve odtujitve iz točk (a) in (b).

Prilagoditev iz prvega pododstavka se lahko izvede le do 28. junija 2022, njeni učinki pa lahko trajajo, dokler so ustrezne izpostavljenosti vključene v lastne ocene LGD institucije.

2. Institucije pristojni organ nemudoma uradno obvestijo, ko je izpolnjen pogoj iz točke (c) odstavka 1.

▼M10

Člen 500a

Začasna obravnava javnega dolga, izdanega v valuti druge države članice

1. Z odstopanjem od člena 114(2) se do 31. decembra 2024 za izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank držav članic, kadar so te izpostavljenosti denominirane in financirane v domači valuti druge države članice, uporablja naslednje:

(a) do 31. decembra 2022 utež tveganja, ki se uporablja za vrednost izpostavljenosti, znaša 0 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu s členom 114(2);

▼M10

(b) v letu 2023 utež tveganja, ki se uporablja za vrednost izpostavljenosti, znaša 20 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu s členom 114(2);

(c) v letu 2024 znaša utež tveganja, ki se uporablja za vrednost izpostavljenosti, 50 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu s členom 114(2).

2. Z odstopanjem od členov 395(1) in 493(4) lahko pristojni organi institucijam dovolijo izpostavljenosti iz odstavka 1 tega člena v višini naslednjih omejitev:

(a) 100 % temeljnega kapitala institucije do 31. decembra 2023;

(b) 75 % temeljnega kapitala institucije med 1. januarjem in 31. decembrom 2024;

(c) 50 % temeljnega kapitala institucije med 1. januarjem in 31. decembrom 2025.

Omejitve iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka tega odstavka se uporabljajo za vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjšanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403.

3. Z odstopanjem od točke (ii) točke (d) člena 150(1) lahko institucije po pridobitvi predhodnega dovoljenja pristojnih organov in v skladu s pogoji iz člena 150 uporabijo standardizirani pristop tudi za izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in do centralnih bank, kadar je tem izpostavljenostim v skladu z odstavkom 1 tega člena dodeljena utež tveganja 0 %.

Člen 500b

Začasna izključitev nekaterih izpostavljenosti do centralnih bank iz mere skupne izpostavljenosti glede na pandemijo COVID-19

1. Z odstopanjem od člena 429(4) lahko institucija do 27. junija 2021 iz svoje mere skupne izpostavljenosti pod pogoji iz odstavkov 2 in 3 tega člena izključi naslednje izpostavljenosti do centralne banke institucije:

(a) kovance in bankovce, ki v pristojnosti centralne banke pomenijo uradno valuto;

(b) sredstva, ki predstavljajo terjatve do centralne banke, vključno z rezervami pri centralni banki.

Znesek, ki ga institucija izključi, ne sme presegati dnevnega povprečja zneska izpostavljenosti iz točk (a) in (b) prvega pododstavka v zadnjem obdobju izpolnjevanja rezerv centralne banke institucije.

▼M10

2. Institucija lahko izpostavljenosti iz odstavka 1 izključi, kadar je pristojni organ institucije po posvetovanju z ustrezno centralno banko ugotovil in javno izjavil, da obstajajo izredne okoliščine, ki upravičujejo izključitev, da bi se tako olajšalo izvajanje monetarnih politik.

Izpostavljenosti, ki se izključijo v skladu z odstavkom 1, morajo izpolnjevati oba naslednja pogoja:

(a) denominirane so v isti valuti kot vloge, ki jih sprejema zadevna institucija;

(b) njihova povprečna zapadlost ne presega znatno povprečne zapadlosti vlog, ki jih sprejema zadevna institucija.

Institucija, ki iz svoje mere skupne izpostavljenosti izključi izpostavljenosti do svoje centralne banke v skladu z odstavkom 1, razkrije tudi količnik finančnega vzvoda, ki bi ga imela, če teh izpostavljenosti ne bi izključila.

Člen 500c

Izključitev preseganj iz izračuna prištevka za testiranje za nazaj glede na pandemijo COVID-19

Z odstopanjem od člena 366(3) lahko pristojni organi v izjemnih okoliščinah in v posameznih primerih institucijam dovolijo, da iz izračuna prištevka za testiranje za nazaj iz člena 366(3) izključijo tista preseganja, ki se pokažejo, ko institucija opravi testiranja za nazaj v zvezi s hipotetičnimi ali dejanskimi spremembami, pod pogojem, da ta preseganja ne izhajajo iz pomanjkljivosti notranjega modela in da so nastala med 1. januarjem 2020 in 31. decembrom 2021.

Člen 500d

Začasni izračun vrednosti izpostavljenosti običajnih nakupov in prodaj, ki čakajo na poravnavo, glede na pandemijo COVID-19

1. Z odstopanjem od člena 429(4) do 27. junija 2021 lahko institucije izračunavajo vrednost izpostavljenosti običajnih nakupov in prodaj, ki čakajo na poravnavo, v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena.

2. Denarna sredstva, povezana z običajnimi prodajami, in vrednostne papirje, povezane z običajnimi nakupi, ki ostanejo v bilanci stanja do datuma poravnave, institucije obravnavajo kot sredstva v skladu s točko (a) člena 429(4).

3. Institucije, ki v skladu z veljavnim računovodskim okvirom za običajne nakupe in prodaje, ki čakajo na poravnavo, uporabljajo obračunavanje po datumu sklenitve posla, razveljavijo vse pobote denarnih terjatev za običajne prodaje, ki čakajo na poravnavo, z denarnimi obveznostmi za običajne nakupe, ki čakajo na poravnavo, dovoljene v skladu

▼M10

z zadevnim računovodskim okvirom. Ko institucije razveljavijo računovodski pobot, lahko pobotajo tiste denarne terjatve in denarne obveznosti, pri katerih se tako povezane običajne prodaje kot nakupi pobotajo po načelu dostave proti plačilu.

4. Institucije, ki v skladu z veljavnim računovodskim okvirom za običajne prodaje in nakupe, ki čakajo na poravnavo, uporabljajo obračunavanje po datumu poravnave, v mero skupne izpostavljenosti vključijo celotno nominalno vrednost prevzetih obveznosti za plačilo povezanih običajnih nakupov.

Institucije lahko pobotajo celotno nominalno vrednost prevzetih obveznosti za plačilo, povezanih z običajnimi nakupi, s celotno nominalno vrednostjo denarnih terjatev, povezanih z običajnimi prodajami, ki čakajo na poravnavo, samo, kadar sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) tako običajni nakupi kot prodaje se poravnajo po načelu dostava proti plačilu;

(b) kupljena in prodana finančna sredstva, ki so povezana z denarnimi terjatvami in denarnimi obveznostmi, se merijo po pošteni vrednosti prek poslovnega izida in se vključijo v trgovalno knjigo institucije.

5. Za namene tega člena „običajni nakup ali prodaja“ pomeni nakup ali prodajo vrednostnega papirja na podlagi pogodbe, ki zahteva izročitev vrednostnega papirja v roku, ki ga na splošno določa pravo ali običaj na zadevnem trgu.

▼M8

Člen 501

Prilagoditev tveganju prilagojenih izpostavljenosti do MSP, ki niso neplačane

1. Institucije prilagodijo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti (RWEA) za izpostavljenosti do MSP, ki niso neplačane, ki se izračunajo v skladu s poglavjem 2 oziroma 3 naslova II dela 3 skladno z naslednjo formulo:

$$RWEA^{*} = RWEA \cdot \frac{\min\{E^{*};\ EUR\ \ 2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{E^{*} - EUR\ \ 2\ 500\ 000;\ 0\} \cdot 0{,}85}{E^{*}}$$

pri čemer je:

RWEA* = RWEA, prilagojen s faktorjem za podporo MSP; in

E* = skupni znesek, ki ga MSP ali skupina povezanih strank, v katero je vključen MSP, dolguje instituciji, njenim podrejenim družbam, njenim nadrejenim osebam in drugim podrejenim družbam teh nadrejenih oseb, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja dajatev ali pogojnih terjatev, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami.

▼M8

2. Za namene tega člena velja naslednje:

(a) izpostavljenost do MSP se vključi bodisi med izpostavljenosti na drobno, izpostavljenosti do podjetij ali izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine;

(b) MSP je opredeljen v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES ([1]); izmed meril iz člena 2 Priloge k navedenemu priporočilu se upošteva le letni promet;

(c) institucije sprejmejo ustrezne ukrepe za pravilen izračun E* in pridobitev informacij, zahtevanih v točki (b).

Člen 501a

Prilagoditev kapitalskih zahtev za kreditno tveganje za izpostavljenosti do subjektov, ki upravljajo ali financirajo fizične strukture ali objekte, sisteme in omrežja, ki zagotavljajo ali podpirajo osnovne javne storitve

1. Kapitalske zahteve za kreditno tveganje, izračunane v skladu z naslovom II dela 3, se pomnožijo s faktorjem 0,75, če izpostavljenost izpolnjuje vsa naslednja merila:

(a) izpostavljenost se vključi bodisi v kategorijo izpostavljenosti do podjetij bodisi v kategorijo izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri čemer so neplačane izpostavljenosti izključene;

(b) izpostavljenost je do subjekta, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje ali upravljanje fizične strukture ali objektov, sistemov in omrežij, ki zagotavljajo ali podpirajo osnovne javne storitve;

(c) kar zadeva vir poplačila obveznosti, predstavljajo vsaj dve tretjini njegovega zneska dohodek, ki ga ustvari financirano premoženje, in ne sredstva iz drugih aktivnosti širše komercialne dejavnosti, ali subvencije, nepovratna sredstva ali financiranje, ki jih zagotovi eden ali več subjektov iz točk (b)(i) in (b)(ii) odstavka 2;

(d) dolžnik lahko izpolnjuje svoje finančne obveznosti tudi v zelo stresnih pogojih, ki so relevantni za tveganje projekta;

(e) denarni tokovi, ki jih ustvarja dolžnik, so predvidljivi in pokrivajo vsa prihodnja odplačila kredita v času trajanja kredita;

(f) tveganje refinanciranja izpostavljenosti je majhno ali ustrezno zmanjšano, ob upoštevanju morebitnih subvencij, nepovratnih sredstev ali financiranja, ki jih zagotovi eden ali več subjektov iz točk (b)(i) in (b)(ii) odstavka 2;

([1]) Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).;

▼M8

(g) pogodbeni dogovori kreditodajalcem zagotavljajo visoko stopnjo zaščite, vključno z naslednjim:

(i) kadar se prihodki dolžnika ne financirajo s plačili velikega števila uporabnikov, pogodbeni dogovori vključujejo določbe, ki kreditodajalce učinkovito varujejo pred izgubami zaradi prekinitve projekta s strani stranke, ki se zaveže k nakupu blaga ali storitev, ki jih zagotavlja dolžnik;

(ii) dolžnik ima zadosten rezervni sklad, ki se v celoti financira z denarnimi sredstvi, ali druge finančne dogovore z dajalci jamstva z visoko bonitetno oceno za kritje financiranja v izrednih razmerah in potreb po obratnem kapitalu v celotni življenjski dobi sredstev iz točke (b) tega odstavka;

(iii) kreditodajalci imajo visoko raven nadzora nad premoženjem in dohodkom, ki ga ustvarjajo dolžniki;

(iv) kreditodajalci v obsegu, ki ga dovoljuje veljavna zakonodaja, za zavarovanje uporabljajo premoženje in pogodbe, ki so ključnega pomena za infrastrukturne dejavnosti, ali pa imajo vzpostavljene alternativne mehanizme za zavarovanje svoje pozicije;

(v) kreditodajalcem se kot zavarovanje zastavijo lastniški vrednostni papirji, tako da ti lahko prevzamejo nadzor nad subjektom v primeru neplačila;

(vi) uporaba čistih denarnih tokov iz poslovanja po obveznih plačilih iz projekta v druge namene kot za odplačilo obveznosti iz dolga je omejena;

(vii) obstajajo pogodbene omejitve za dolžnika glede izvajanja dejavnosti, ki lahko škodujejo kreditodajalcem, vključno z omejitvijo, da novega dolga ni mogoče izdati brez soglasja obstoječih upnikov iz naslova dolžniškega financiranja;

(h) obveznost je nadrejena vsem drugim terjatvam, razen zakonsko določenim terjatvam in terjatvam nasprotnih strank v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti;

(i) kadar je projekt dolžnika v gradbeni fazi, vlagatelj lastniškega kapitala ali skupina vlagateljev lastniškega kapitala kot celota, če obstaja več kot en vlagatelj lastniškega kapitala, izpolnjuje naslednja merila:

(i) vlagatelji lastniškega kapitala imajo pretekle izkušnje z uspešnim nadzorom infrastrukturnih projektov, finančno trdnost in ustrezno strokovno znanje;

(ii) vlagatelji lastniškega kapitala imajo nizko tveganje neplačila ali pa obstaja nizko tveganje pomembnih izgub za dolžnika v primeru njihovega neplačila;

(iii) obstajajo ustrezni mehanizmi za uskladitev interesov vlagateljev lastniškega kapitala z interesi kreditodajalcev;

▼M8

(j) dolžnik ima ustrezne zaščitne ukrepe za zagotovitev dokončanja projekta v skladu z dogovorjenimi specifikacijami, proračunom ali datumom dokončanja; to vključuje znatna jamstva za dokončanje projekta ali udeležbo izkušenega gradbenika in ustrezne pogodbene določbe o odškodninah;

(k) če obstajajo pomembna operativna tveganja, se ta ustrezno upravljajo;

(l) dolžnik uporablja preizkušeno tehnologijo in zasnovo;

(m) pridobljena so bila vsa potrebna dovoljenja in pooblastila;

(n) dolžnik uporablja izvedene finančne instrumente samo za zmanjševanje tveganja;

(o) dolžnik je izvedel oceno o tem, ali financirano premoženje prispeva k uresničevanju naslednjih okoljskih ciljev:

(i) blažitev podnebnih sprememb;

(ii) prilagajanje podnebnim spremembam;

(iii) trajnostna raba ter varstvo vodnih in morskih virov;

(iv) prehod na krožno gospodarstvo, preprečevanje nastajanja odpadkov in njihovo recikliranje;

(v) preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja;

(vi) varovanje zdravih ekosistemov.

2. Za namene točke (e) odstavka 1 se ustvarjeni denarni tokovi ne štejejo za predvidljive, razen če znaten del prihodkov izpolnjuje naslednja pogoja:

(a) izpolnjeno je eno od naslednjih meril:

(i) prihodki temeljijo na razpoložljivosti;

(ii) za prihodke velja ureditev glede stopnje donosa;

(iii) prihodki so predmet pogodbe „vzemi ali plačaj“;

(iv) obseg proizvodnje ali uporabe in cena neodvisno izpolnjujeta eno od naslednjih meril:

— sta regulirana,

— sta pogodbeno določena,

— sta dovolj predvidljiva zaradi nizkega tveganja v zvezi s povpraševanjem;

▼M8

(b) če dolžnikovi prihodki ne temeljijo na plačilih velikega števila uporabnikov, je stranka, ki se zaveže k nakupu blaga ali storitev, ki jih zagotavlja dolžnik, ena od naslednjih:

(i) centralna banka, enota centralne, regionalne ali lokalne ravni države, če ima utež tveganja 0 % v skladu s členoma 114 in 115 ali bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3;

(ii) subjekt javnega sektorja, če ima utež tveganja 20 % ali manj v skladu s členom 116 ali bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3;

(iii) multilateralna razvojna banka iz člena 117(2);

(iv) mednarodna organizacija iz člena 118;

(v) podjetje, ki ima bonitetno oceno ECAI, ki ustreza stopnji kreditne kakovosti vsaj 3;

(vi) subjekt, ki ga je mogoče zamenjati brez bistvene spremembe obsega in časovnega razporeda prihodkov.

3. Institucije pristojnim organom vsakih šest mesecev poročajo o skupnem znesku izpostavljenosti do subjektov za infrastrukturni projekt, ki se izračuna v skladu z odstavkom 1 tega člena.

4. Komisija do 28. junija 2022 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o učinku kapitalskih zahtev, določenih v tej uredbi, na kreditiranje subjektov za infrastrukturni projekt, pri čemer po potrebi predloži zakonodajni predlog.

5. Za namene odstavka 4 EBA Komisiji poroča o:

(a) analizi razvoja trendov in pogojev na trgih za kreditiranje infrastrukturnih projektov in financiranja projektov v obdobju iz odstavka 4;

(b) analizi dejanske tveganosti subjektov iz točke (b) odstavka 1 v celotnem gospodarskem ciklu;

(c) skladnosti kapitalskih zahtev, določenih v tej uredbi, z rezultati analiz iz točk (a) in (b) tega odstavka.

▼M8

Člen 501b

Odstopanje od zahtev glede poročanja

Z odstopanjem od člena 430 lahko pristojni organ v obdobju od datuma začetka uporabe zadevnih določb te uredbe do datuma prve predložitve poročil iz izvedbenih tehničnih standardov iz navedenega člena opusti zahtevo glede poročanja informacij v obliki, določeni v predlogi, ki se nahaja v izvedbenem aktu iz člena 430(7), če te predloge še niso bili posodobljene na podlagi določb te uredbe.

▼B

NASLOV II

POROČILA IN PREGLEDI

▼M8

Člen 501c

Bonitetna obravnava izpostavljenosti, povezanih z okoljskimi in/ali socialnimi cilji

▼M11

EBA po posvetovanju z ESRB na podlagi razpoložljivih podatkov in ugotovitev strokovne skupine Komisije na visoki ravni za vzdržne finance oceni, ali bi bila upravičena posebna bonitetna obravnava izpostavljenosti v zvezi s sredstvi, vključno z listinjenjem, ali dejavnostmi, ki so bistveno povezane z okoljskimi in/ali socialnimi cilji. V poročilu EBA še zlasti oceni:

▼M8

(a) metodologije za ocenjevanje dejanske tveganosti izpostavljenosti v zvezi s sredstvi in dejavnostmi, ki so bistveno povezani z okoljskimi in/ali socialnimi cilji, v primerjavi s tveganostjo druge izpostavljenosti;

(b) razvoj ustreznih meril za ocenjevanje fizičnih in tranzicijskih tveganj, vključno s tveganji, povezanimi z znižanjem vrednosti sredstev zaradi regulativnih sprememb;

(c) morebitne učinke posebne bonitetne obravnave izpostavljenosti v zvezi s sredstvi in dejavnostmi, ki so bistveno povezani z okoljskimi in/ali socialnimi cilji, na finančno stabilnost in bančna posojila v Uniji.

EBA Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji do 28. junija 2025 predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

Komisija na podlagi tega poročila Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi poda zakonodajni predlog.

▼B

Člen 502

Cikličnost kapitalskih zahtev

Komisija v sodelovanju z EBA, ESRB in državami članicami ter ob upoštevanju mnenja ECB redno spremlja, ali ta uredba v celoti, skupaj z Direktivo 2013/36/EU, pomembno vpliva na gospodarski cikel, in glede

▼B

na navedeni pregled obravnava, ali so upravičeni morebitni popravni ukrepi. Do 31. decembra 2013 EBA poroča Komisiji, če in kako naj bi se metodologije institucij, ki uporabljajo pristop IRB, poenotile, z namenom primerljivejših kapitalskih zahtev, pri zmanjševanju procikličnosti.

Na podlagi analize in ob upoštevanju mnenjea ECB, Komisija pripravi dvoletno poročilo ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. Pri pripravi poročila se ustrezno upoštevajo tako prispevki kreditojemalcev kot tudi kreditodajalcev.

Komisija do 31. decembra 2014 pregleda uporabo člena 33(1)(c) in o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, kateremu po potrebi predloži zakonodajni predlog.

V zvezi z morebitno odpravo člena 33(1)(c) in njegovo morebitno uporabo na ravni Unije se pri pregledu zlasti zagotovi, da obstaja zadostna zaščita za zagotavljanje finančne stabilnosti v vseh državah članicah.

Člen 503

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti v obliki kritih obveznic

1. Komisija po posvetovanju z EBA do 31. decembra 2014, poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, ali so uteži tveganja, določene v členu 129, in kapitalske zahteve za posebna tveganja iz člena 336(3) ustrezne za vse instrumente, ki izpolnjujejo pogoje za te obravnave, in ali so merila iz člena 129 ustrezna, pri čemer predloži morebitne ustrezne predloge.

2. Poročilo in predlogi iz odstavka 1 zadevajo:

(a) obseg, v katerem sedanje predpisane kapitalske zahteve, ki veljajo za krite obveznice, ustrezno razlikujejo med odstopanjem v kreditni kakovosti kritih obveznic in kritnega premoženja, s katerim so te zavarovane, vključno z obsegom odstopanj med državami članicami;

(b) preglednost trga kritih obveznic in obseg, v katerem to olajša celostno notranjo analizo, ki jo izvedejo investitorji v zvezi s kreditnim tveganjem kritih obveznic in kritnim premoženjem, s katerim so te krite, ter izločitev sredstev v primeru insolventnosti izdajatelja, to v skladu s členom 129 te uredbe in členom 52(4) Direktive 2009/65/ES o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje vključuje olajševalne učinke temeljne stroge nacionalne zakonodaje na splošno kreditno kakovost kritih obveznic in njihov vpliv na raven preglednosti, ki jo potrebujejo investitorji;

▼B

(c) obseg, v katerem izdaja kritih obveznic s strani kreditne institucije vpliva na kreditno tveganje, ki so mu izpostavljeni drugi upniki institucije izdajateljice.

3. Komisija po posvetovanju z EBA do 31. decembra 2014 sporoči Evropskemu parlamentu in Svetu, ali bi bilo treba kredite, zavarovane z letali (zastavne pravice na letalu), in stanovanjske kredite, zavarovane z jamstvom, in ne s hipoteko, vpisano v zemljiško knjigo, pod določenimi pogoji šteti za primerna sredstva v skladu s členom 129.

4. Komisija do 31. decembra 2016 pregleda ustreznost odstopanja iz člena 496 in, če je primerno, ustreznost razširitve podobne obravnave na vse druge oblike kritih obveznic. Glede na ta pregled lahko Komisija po potrebi sprejme delegirane akte v skladu s členom 462, da postane to odstopanje trajno, ali sprejme zakonodajne predloge za njegovo razširitev na druge oblike kritih obveznic.

Člen 504

Kapitalski instrumenti, ki jih vpišejo javni organi v izrednih razmerah

Komisija po posvetovanju z EBA do 31. decembra 2016 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, ali je treba spremeniti ali odpraviti obravnavo iz člena 31, pri čemer predloži morebitne ustrezne predloge.

▼M8

Člen 504a

Deleži v instrumente kvalificiranih obveznosti

EBA Komisiji do 28. junija 2022 poroča o zneskih in porazdelitvi deležev v instrumente kvalificiranih obveznosti med institucijami, določenimi kot GSPI ali DSPI, ter o morebitnih ovirah za reševanje in tveganju širjenja negativnih vplivov, povezanih s temi deleži.

Komisija na podlagi poročila EBA Evropskemu parlamentu in Svetu do 28. junija 2023 poroča o ustrezni obravnavi takšnih deležev, pri čemer po potrebi priloži zakonodajni predlog.

▼B

Člen 505

Pregled dolgoročnega financiranja

Komisija do 31. decembra 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o primernosti zahtev te uredbe in predloži morebitne ustrezne predloge ob upoštevanju, da je treba zagotoviti ustrezne ravni financiranja za vse oblike dolgoročnega financiranja gospodarstva, vključno s projekti kritične infrastrukture na področju prometa, energije in komunikacij v Uniji.

▼B

Člen 506

Kreditna tveganja – opredelitev neplačila

EBA do 31. decembra 2017 Komisiji poroča o učinku, ki ga ima nadomestitev 90-dnevne zamude z 180-dnevno zamudo iz člena 178(1)(b) na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, in o tem, ali bi bilo primerno to določbo uporabljati tudi po 31. decembru 2019.

Na podlagi tega poročila lahko Komisija poda zakonodajne predloge za spremembo te uredbe.

▼M11

Člen 506a

Kolektivni naložbeni podjemi z osnovnim portfeljem državnih obveznic euroobmočja

Komisija v tesnem sodelovanju z ESRB in EBA do 31. decembra 2021 objavi poročilo, v katerem oceni, ali so potrebne spremembe regulativnega okvira za spodbujanje trga za izpostavljenosti v obliki enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjemih z osnovnim portfeljem, ki ga sestavljajo izključno državne obveznice držav članic, katerih valuta je euro, ali za spodbujanje bančnih odkupov teh izpostavljenosti, pri čemer je relativna utež državnih obveznic vsake države članice v skupnem portfelju kolektivnega naložbenega podjema enaka relativni uteži kapitalskega prispevka vsake države članice v ECB.

Člen 506b

Listinjenje nedonosnih izpostavljenosti

1. EBA spremlja uporabo člena 269a in oceni regulativno kapitalsko obravnavo listinjenj nedonosnih izpostavljenosti, pri čemer upošteva stanje na trgu nedonosnih izpostavljenosti na splošno, še posebej pa stanje na trgu listinjenja nedonosnih izpostavljenosti, ter Komisiji do 10. oktobra 2022 predloži poročilo o svojih ugotovitvah.

2. Komisija do 10. aprila 2023 na podlagi poročila iz odstavka 1 tega člena Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi člena 269a. Poročilu Komisije se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

▼M8

Člen 507

Velike izpostavljenosti

1. EBA spremlja uporabo izvzetij iz točke (b) člena 390(6), točk (f) do (m) člena 400(1) ter točke (a) in točk (c) do (g), (i), (j) in (k) člena 400(2) ter do 28. junija 2021 Komisiji predloži poročilo z oceno kvantitativnega učinka, ki bi ga imela odprava teh izvzetij, ali določitvijo omejitev glede njihove uporabe. V tem poročilu se za vsako izvzetje, predvideno v navedenih členih, oceni zlasti:

(a) število izvzetih velikih izpostavljenostih v vsaki državi članici;

(b) število institucij v vsaki državi članici, ki uporabljajo izvzetja;

(c) zbirni znesek izvzetih izpostavljenosti v vsaki državi članici.

▼M8

2. Komisija do 31. decembra 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi odstopanj iz členov 390(4) in 401(2), kar zadeva metode za izračun vrednosti izpostavljenosti za posle financiranja z vrednostnimi papirji in zlasti potrebo po upoštevanju sprememb mednarodnih standardov, ki določajo metode za ta izračun.

▼B

Člen 508

Raven uporabe

1. Komisija do 31. decembra 2014 pregleda uporabo naslova II dela 1 ter členov 113(6) in (7) ter o tem poroča, ter to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

▼M9

_____

▼B

Člen 509

Zahteve glede likvidnosti

▼C2

1. EBA spremlja in ocenjuje poročila, pripravljena v skladu s členom 415(1), po valutah in različnih poslovnih modelih. EBA po posvetovanju z ESRB, nefinančnimi končnimi uporabniki, bančnim sektorjem, pristojnimi organi in centralnimi bankami ESCB enkrat na leto, prvič pa do 31. decembra 2013, poroča Komisiji, ali obstaja verjetnost, da bo imela specifikacija splošne zahteve glede likvidnostnega kritja iz dela 6, ki temelji na postavkah, ki se poročajo v skladu z naslovom II dela 6 in Prilogo III, posamezno ali kumulativno, pomemben škodljiv učinek na poslovanje in profil tveganosti institucij s sedežem v Uniji ali na stabilnost in pravilno delovanje finančnih trgov ali na gospodarstvo ter stabilnost in razpoložljivost bančnih kreditov, pri čemer se posebej osredotoča na kredite za MSP ter na trgovinsko financiranje, vključno s krediti v okviru uradnih shem za zavarovanje izvoznih kreditov.

▼B

Poročilo iz prvega pododstavka ustrezno upošteva trge in mednarodni regulativni razvoj, pa tudi povezanost zahteve glede likvidnostnega kritja z drugimi bonitetnimi zahtevami iz te uredbe, kot so količniki tveganega kapitala iz člena 92 in količnik finančnega vzvoda.

Evropski parlament in Svet imata možnost, da izrazita mnenje o poročilu iz prvega pododstavka.

2. EBA v poročilu iz odstavka 1 oceni predvsem:

(a) mehanizme, ki omejujejo vrednost prilivov likvidnih sredstev, zlasti z namenom, da se določijo ustrezna zgornja meja prilivov in pogoji uporabe te meje – in sicer ob upoštevanju različnih poslovnih modelov, vključno s pretočnim financiranjem (pass through financing), odkupom terjatev, zakupom, kritimi obveznicami, hipotekami in izdajo kritih obveznic – ter obseg, v katerem bi bilo treba to zgornjo mejo spremeniti ali odpraviti, da se upoštevajo posebnostiposebnih kreditnih aranžmajev;

(b) umeritev prilivov in odlivov iz naslova II dela 6, zlasti na podlagi členov 422(7) in 425(2);

▼B

(c) mehanizme, ki omejujejo kritje likvidnostnih zahtev z nekaterimi kategorijami likvidnih sredstev, zlasti pa oceni ustreznost minimalnega deleža likvidnih sredstev iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1) glede na skupna likvidna sredstva in preizkusi 60 % prag, pri čemer upošteva mednarodni regulativni razvoj. Dolgovana sredstva, ki zapadejo ali se jih lahko terja v 30 koledarskih dneh, se ne bi smela upoštevati pri zadevni omejitvi, razen če so bila pridobljena na podlagi zavarovanja s premoženjem, ki prav tako izpolnjuje pogoje iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1);

(d) posebne nižje ravni odlivov in/ali višje ravni prilivov za tokove znotraj skupine, z določitvijo, pod katerimi pogoji bi bile take posebne ravni prilivov in odlivov upravičene z bonitetnega vidika, ter na splošno opiše metodologijo, ki temelji na uporabi objektivnih meril in parametrov, s katerimi se določajo posebne ravni prilivov in odlivov med institucijo in nasprotno stranko, če nimata sedeža v isti državi članici;

(e) umeritev stopenj črpanja, ki se uporabljajo za nečrpane odobrene kreditne aranžmaje in ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, ki spadajo v člena 424(3) in (5). EBA preizkusi zlasti 100 % stopnjo črpanja;

(f) opredelitev pojma vlog na drobno iz točke (2) člena 411, zlasti primernost uvedbe praga za vloge fizičnih oseb;

(g) potrebo po novih kategorijah vlog na drobno z nižjimi odlivi zaradi specifičnih značilnosti takšnih vlog, ki bi lahko upravičevale nižjo raven odlivov, in ob upoštevanju razvoja dogodkov na mednarodni ravni;

(h) odstopanja od zahtev glede sestave likvidnih sredstev, ki jih mora imeti institucija, če skupne utemeljene potrebe institucije po likvidnih sredstvih v dani valuti presegajo razpoložljivost teh likvidnih sredstev, ter pogojev, ki veljajo v primeru navedenih odstopanj;

(i) opredelitev finančnih produktov, skladnih s šeriatskim pravom, za banke, ki poslujejo v skladu s tem pravom, kot alternativo sredstvom, ki bi se za namene člena 416 štela za likvidna sredstva;

(j) opredelitev stresnih razmer, vključno z načeli glede uporabe nabora likvidnih sredstev in potrebnimi nadzornimi odzivi, v skladu s katerimi bi institucije lahko uporabile svoja likvidna sredstva za uravnavanje likvidnostnih odlivov, ter načinov za odpravljanje neskladnosti;

(k) opredelitev vzpostavljenega operativnega odnosa pri nefinančnih strankah iz člena 422(3)(c);

(l) umeritev ravni odlivov, ki se uporablja za storitve korespondenčnega bančništva ali posredniške storitve iz prvega pododstavka člena 422(4);

▼B

(m) mehanizme uporabe prehodnih pravil za obveznice z državnim jamstvom, izdane kreditnim institucijam v okviru ukrepov državne podpore z dovoljenjem za državno pomoč Unije – na primer za obveznice, ki jih je izda irska nacionalna agencija za upravljanje (National Asset Management Agency – NAMA) ali španska družba za upravljanje –, katerih namen je izločitev slabih terjatev iz bilanc stanja kreditnih institucij in se lahko vsaj do decembra 2023 uvrstijo med sredstva z izjemno visoko likvidnostjo in kreditno kakovostjo.

3. EBA po posvetovanju z ESMA in ECB do 31. decembra 2013 Komisiji poroča o ustreznih enotnih opredelitvah visoke in izjemno visoke likvidnosti ter kreditne kakovosti prenosljivih sredstev za namene člena 416 in ustreznih odbitkih v zvezi s sredstvi, ki bi se za namene člena 4164 štela za likvidna sredstva, z izjemo sredstev iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1).

Evropski parlament in Svet imata možnost, da izrazita mnenje o tem poročilu.

V poročilu iz prvega pododstavka se upoštevajo tudi:

(a) druge kategorije sredstev, zlasti listinjeni vrednostni papirji na podlagi prvovrstnih hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine, ki so visoke likvidnosti in kreditne kakovosti,

(b) druge kategorije vrednostnih papirjev ali kreditov, primernih za centralne banke, npr. obveznice lokalnih ravni držav ali komercialni zapisi ter

(c) druga sredstva, ki niso primerna za centralne banke, se pa z njimi trguje, npr. lastniški instrumenti, ki kotirajo na priznani borzi, zlato, lastniški instrumenti, vezani na glavne borzne indekse, obveznice z jamstvom, krite obveznice, podjetniške obveznice in sredstva, ki temeljijo na navedenih sredstvih.

4. V poročilu iz odstavka 3 se preuči, ali in v kakšnem obsegu bi bilo treba rezervne kreditne aranžmaje iz točke (e) člena 416(1) vključiti med likvidna sredstva glede na razvoj dogodkov na mednarodni ravni in ob upoštevanju evropskih posebnosti, vključno z načinom izvajanja monetarne politike v Uniji.

EBA preizkusi predvsem primernost naslednjih meril in ustrezne ravni za takšne opredelitve:

(a) minimalni obseg trgovanja s sredstvi,

▼B

(b) minimalni obseg sredstev, s katerimi se trguje,

(c) pregledno določanje cen in informacije po trgovanju,

(d) stopnje kreditne kakovosti iz poglavja 2 naslova II dela 3,

(e) dokazila o stabilnosti cen,

(f) povprečni obseg trgovanja in povprečna velikost trgovanja,

(g) maksimalni razpon ponudbe in povpraševanja,

(h) preostali čas do zapadlosti,

▼C2

(i) minimalni količnik obrata.

▼B

5. EBA do 31. januarja 2014 poroča tudi o naslednjem:

(a) enotni opredelitvi visoke in izjemno visoke likvidnosti ter kreditne kakovosti;

(b) morebitnih nenamernih posledicah opredelitve likvidnih sredstev na izvajanje monetarne politike in v kolikšni meri:

(i) lahko seznam likvidnih sredstev, ki ni povezan s seznamom sredstev, primernih za centralne banke, spodbudi institucije, da vključijo primerna sredstva, ki niso zajeta v opredelitvi likvidnih sredstev, v operacije refinanciranja;

(ii) lahko ureditev likvidnosti institucije odvrne od izposojanja ali posojanja na nezavarovanem denarnem trgu ter ali lahko to privede do pomislekov glede vloge indeksa EONIA pri izvajanju monetarne politike;

(iii) lahko uvedba zahteve glede likvidnostnega kritja centralne banke ovira pri zagotavljanju stabilnosti cen z uporabo obstoječega okvira in instrumentov monetarne politike;

(c) operativnih zahtevah za imetja likvidnih sredstev iz točk (b) do (f) člena 417 v skladu z mednarodnim regulativnim razvojem.

▼B

Člen 510

Zahteve glede neto stabilnega financiranja

1. EBA do 31. decembra 2015 na podlagi postavk, ki se sporočijo v skladu z naslovom III dela 6, poroča Komisiji, ali in kako bi bilo primerno zagotoviti, da institucije uporabljajo stabilne vire financiranja, vključno z oceno vpliva na poslovanje in profil tveganosti institucij s sedežem v Uniji ali na finančne trge ali kreditiranja gospodarstva in bank, pri čemer se posebej osredotoči na kredite MSP ter na trgovinsko financiranje, vključno s krediti v okviru uradnih shem za zavarovanje izvoznih kreditov in pretočnimi modeli financiranja (pass through financing models), tudi glede hipotekarnih kreditov, financiranih z izdajo obveznic ujemajočih lastnosti. EBA zlasti preuči učinek stabilnih virov financiranja na strukture refinanciranja v okviru različnih bančnih modelov v Uniji.

2. EBA do 31. decembra 2015 na podlagi postavk, ki se sporočijo v skladu z naslovom III dela 6, in skladno z enotnimi predlogami za poročanje iz točke (a) člena 415(3) ter po posvetovanju z ESRB, Komisiji prav tako poroča o metodologijah za določitev zneska stabilnega financiranja, ki je na voljo institucijam in ki ga te potrebujejo, in o ustreznih enotnih opredelitvah za izračun takšne zahteve po neto stabilnem financiranju, pri čemer se preučijo zlasti:

(a) kategorije in uteži, ki se uporabljajo za vire stabilnega financiranja v členu 427(1);

(b) kategorije in uteži, ki se uporabljajo za opredelitev zahtevanega stabilnega financiranja v členu 428(1);

(c) metodologije, ki bodisi spodbujajo stabilnejše in dolgoročnejše financiranje sredstev, poslovnih dejavnosti, naložb in instituci,j bodisi od njega odvračajo;

(d) potreba po razvoju različnih metodologij za različne vrste institucij.

3. Komisija do 31. decembra 2016, če je ustrezno, in ob upoštevanju poročil iz odstavkov 1 in 2 ter ob upoštevanju vseh raznolikosti bančnega sektorja v Uniji, Evropskemu parlamêntu in Svetu predloži zakonodajni predlog, katerega namen je zagotoviti, da institucije uporabljajo stabilne vire financiranja.

▼M8

4. EBA spremlja znesek potrebnega stabilnega financiranja za kritje tveganja financiranja v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih, navedenimi v Prilogi II, in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja, zlasti prihodnjega tveganja financiranja za te pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih iz členov 428s(2) in 428at(2), ter Komisiji do 28. junija 2024 poroča o možnosti za sprejetje višjega faktorja potrebnega stabilnega financiranja ali mere, ki bolj upošteva tveganja. V tem poročilu se oceni vsaj:

▼M8

(a) možnost razlikovati med pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih s kritjem ali brez njega;

(b) možnost, da se zahteva iz členov 428s(2) in 428at(2) odstrani, zviša ali nadomesti;

(c) možnost širše spremembe obravnave pogodb o izvedenih finančnih instrumentih v izračunu količnika neto stabilnega financiranja, kot je določeno v členu 428d, členih 428k(4) in 428s(2), točkah (a) in (b) člena 428ag, členih 428ah(2), 428al(4) in 428at(2) ter točkah (a) in (b) člena 428ay in členu 428az(2), da se bolje zajame tveganje financiranja v zvezi s temi pogodbami v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja;

(d) učinek predlaganih sprememb na znesek potrebnega stabilnega financiranja za pogodbe institucij o izvedenih finančnih instrumentih.

5. Če mednarodni standardi vplivajo na obravnavo pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov za izračun količnika neto stabilnega financiranja, Komisija po potrebi in ob upoštevanju poročila iz odstavka 4, navedenih sprememb mednarodnih standardov in raznolikosti bančnega sektorja v Uniji Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog o spremembi določb glede obravnave pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, navedenih v Prilogi II, in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov za izračun količnika neto stabilnega financiranja iz naslova IV dela 6, da bi bolje upoštevali tveganje financiranja, povezano s temi posli.

6. EBA spremlja znesek potrebnega stabilnega financiranja za kritje tveganja financiranja v zvezi s posli financiranja z vrednostnimi papirji, vključno s sredstvi, prejetimi ali danimi v teh poslih, in nezavarovanimi posli s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev ter Komisiji do 28. junija 2023 poroča o ustreznosti te obravnave. V tem poročilu se oceni vsaj:

(a) možnost uporabe višjih ali nižjih faktorjev stabilnega financiranja za posle financiranja z vrednostnimi papirji s finančnimi strankami ter za nezavarovane posle s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, da se bolje upošteva njihovo tveganje financiranja v enoletnem obdobju količnika neto stabilnega financiranja in možnost širjenja negativnih vplivov med finančnimi strankami;

(b) možnost uporabe obravnave iz točke (g) člena 428r(1) za posle financiranja z vrednostnimi papirji, zavarovane z drugimi vrstami premoženja;

(c) možnost uporabe faktorjev stabilnega financiranja za zunajbilančne postavke, ki se uporabijo v poslih financiranja z vrednostnimi papirji, namesto obravnave iz člena 428p(5);

▼M8

(d) ustreznost asimetrične obravnave med obveznostmi s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, ki jih zagotovijo finančne stranke, za katere se v skladu s točko (c) člena 428k(3) uporablja faktor razpoložljivega stabilnega financiranja v višini 0 %, in sredstvi, ki izhajajo iz poslov s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, za katere se v skladu s točko (g) člena 428r(1), točko (c) člena 428s(1) in točko (b) člena 428v uporablja faktor potrebnega stabilnega financiranja v višini 0 %, 5 % ali 10 %;

(e) učinek uvedbe višjih ali nižjih faktorjev potrebnega stabilnega financiranja za posle financiranja z vrednostnimi papirji s finančnimi strankami, zlasti tiste s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, na tržno likvidnost sredstev, prejetih kot zavarovanje s premoženjem v teh poslih, zlasti državnih in podjetniških obveznic;

(f) učinek predlaganih sprememb na znesek potrebnega stabilnega financiranja za posle teh institucij, zlasti za posle financiranja z vrednostnimi papirji s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev, kadar se v teh poslih kot zavarovanje prejmejo državne obveznice.

7. Komisija po potrebi in ob upoštevanju poročila iz odstavka 6, vseh mednarodnih standardov in raznolikosti bančnega sektorja v Uniji do 28. junija 2024 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog o spremembi določb glede obravnave poslov financiranja z vrednostnimi papirji, vključno s sredstvi, prejetimi ali danimi v teh poslih, in obravnave nezavarovanih poslov s finančnimi strankami s preostalo zapadlostjo manj kot šest mesecev za izračun količnika neto stabilnega financiranja, kot je določen v naslovu IV dela 6, če meni, da je to primerno glede na učinek obstoječe obravnave na količnik neto stabilnega financiranja institucij in za boljše upoštevanje tveganja financiranja, povezanega s temi posli.

8. Do 28. junija 2025 se faktorji potrebnega stabilnega financiranja, ki se uporabljajo za posle iz točke (g) člena 428r(1), točke (c) člena 428s(1) in točke (b) člena 428v, zvišajo z 0 na 10 %, s 5 na 15 % oziroma z 10 na 15 %, razen če je določeno drugače v zakonodajnem aktu, sprejetem na podlagi predloga Komisije v skladu z odstavkom 7 tega člena.

9. EBA spremlja znesek potrebnega stabilnega financiranja za kritje tveganja financiranja v zvezi z deleži vrednostnih papirjev, ki jih imajo institucije za varovanje pogodb o izvedenih finančnih instrumentih. EBA do 28. junija 2023 poroča o ustreznosti obravnave. V tem poročilu se oceni vsaj:

(a) možnost učinka obravnave na sposobnost vlagateljev, da pridobijo izpostavljenost do sredstev, in učinek obravnave na razpoložljivost kreditov v uniji kapitalskih trgov;

▼M8

(b) možnost uporabe prilagojenih zahtev po stabilnem financiranju za vrednostne papirje, namenjene za varovanje izvedenih finančnih instrumentov, ki so v celoti ali delno financirani z začetnim kritjem;

(c) možnost uporabe prilagojenih zahtev po stabilnem financiranju za vrednostne papirje, namenjene za varovanje izvedenih finančnih instrumentov, ki niso financirani z začetnim kritjem.

10. Komisija do 28. junija 2023 ali eno leto po dogovoru o mednarodnih standardih, ki jih oblikuje BCBS, kar je prej, po potrebi in ob upoštevanju poročila iz odstavka 9, vseh mednarodnih standardov, ki jih oblikuje BCBS, raznolikosti bančnega sektorja v Uniji in ciljev unije kapitalskih trgov Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog o spremembi določb glede obravnave deležev vrednostnih papirjev, ki jih imajo institucije za varovanje pogodb o izvedenih finančnih instrumentih, za izračun količnika neto stabilnega financiranja, kot je določen v naslovu IV dela 6, če meni, da je to primerno glede na učinek obstoječe obravnave na količnik neto stabilnega financiranja institucij in za boljše upoštevanje tveganja financiranja, povezanega s temi posli.

11. EBA oceni, ali bi bilo upravičeno znižati faktor potrebnega stabilnega financiranja za sredstva, ki se uporabljajo za zagotavljanje storitev kliringa in poravnave za plemenite kovine, kot so zlato, srebro, platina in paladij, ali za sredstva, ki se uporabljajo za zagotavljanje poslov financiranja za plemenite kovine, kot so zlato, srebro, platina in paladij, s preostalim obdobjem veljavnosti 180 dni ali manj. EBA predloži svoje poročilo Komisiji do 28. junija 2021.

Člen 511

Finančni vzvod

1. Komisija do 31. decembra 2020 predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o ustreznosti:

(a) uvedbe dodatnega pribitka na količnik finančnega vzvoda za DSPI ter

(b) opredelitve in izračuna mere skupne izpostavljenosti iz člena 429(4), vključno z obravnavo rezerv centralnih bank.

2. Komisija za namene poročila iz odstavka 1 upošteva mednarodni razvoj in mednarodno dogovorjene standarde. Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

▼B

Člen 512

Izpostavljenosti prenesenemu kreditnemu tveganju

Komisija do 31. decembra 2014 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi in učinkovitosti določb dela 5 glede na razvoj na mednarodnem trgu.

▼M8

Člen 513

Makrobonitetna pravila

1. Komisija po posvetovanju z ESRB in EBA do 30. junija 2022 in nato vsakih pet let pregleda, ali so makrobonitetna pravila iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU zadostna za zmanjševanje sistemskih tveganj v sektorjih, regijah in državah članicah, pri čemer oceni tudi:

(a) ali so sedanji makrobonitetni instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU učinkoviti, uspešni in pregledni;

(b) ali so obseg delovanja in morebitne stopnje prekrivanja različnih makrobonitetnih instrumentov za obravnavo podobnih tveganj iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU ustrezni, pri čemer po potrebi predlaga nova makrobonitetna pravila;

(c) kakšen je vzajemni učinek mednarodno dogovorjenih standardov za sistemske institucije in določb iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, pri čemer po potrebi in ob upoštevanju navedenih mednarodno dogovorjenih standardov predlaga nova pravila;

(d) ali bi bilo treba makrobonitetnim instrumentom iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU dodati druge vrste instrumentov, kot so instrumenti, katerih podlaga se nanaša na kreditojemalce, da se dopolnijo instrumenti, katerih podlaga se nanaša na kapital, in omogoči harmonizirana uporaba instrumentov na notranjem trgu; ob upoštevanju, ali so harmonizirane opredelitve teh instrumentov in poročanje ustreznih podatkov na ravni Unije predpogoj za uvedbo takšnih instrumentov;

(e) ali bi bilo treba zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1a) razširiti na sistemsko pomembne institucije, ki niso GSPI, ali bi se moralo njeno umerjanje razlikovati od umerjanja za GSPI in ali bi moralo biti njeno umerjanje odvisno od stopnje sistemskega pomena institucije;

(f) ali bi bilo treba sedanjo prostovoljno vzajemnost makrobonitetnih ukrepov spremeniti v obvezno vzajemnost in ali sedanji okvir ESRB za prostovoljno vzajemnost zagotavlja primerno podlago za to;

(g) kako se lahko relevantne organe za makrobonitetni nadzor na ravni Unije in na nacionalni ravni pooblasti z orodji za obravnavanje novo nastajajočih sistemskih tveganj, ki izhajajo iz izpostavljenosti kreditnih institucij do nebančnega sektorja, zlasti s trga izvedenih finančnih instrumentov in poslov financiranja z vrednostnimi papirji, sektorja upravljanja premoženja ter zavarovalniškega sektorja.

2. Komisija na podlagi posvetovanj z ESRB in EBA do 31. decembra 2022 in nato vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o oceni iz odstavka 1 in jima po potrebi predloži zakonodajni predlog.

▼M8

Člen 514

Metoda za izračun vrednosti izpostavljenosti poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti

1. EBA do 28. junija 2023 Komisiji poroča o učinku in relativnem umerjanju pristopov iz oddelkov 3, 4 in 5 poglavja 6 naslova II dela 3 za izračun vrednosti izpostavljenosti poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti.

2. Komisija na podlagi poročila EBA po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo pristopov iz oddelkov 3, 4 in 5 poglavja 6 naslova II dela 3.

▼B

Člen 515

Spremljanje in ocenjevanje

►C1 1. EBA skupaj z ESMA do 28. junija 2014 poroča o izvajanju te uredbe in izvajanju zadevnih obveznosti iz Uredbe (EU) št. 648/2012, ◄ zlasti glede institucij, ki delujejo kot centralna nasprotna stranka, da se prepreči podvajanje zahtev za posle z izvedenim finančnim instrumentom in s tem povečanje regulativnih tveganj in stroškov spremljanja pristojnih organov.

2. EBA spremlja in ocenjuje izvajanje določb glede kapitalskih zahtev za izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke iz oddelka 9 poglavja 6 naslova II dela 3. Do 1. januarja 2015 poroča Komisiji o vplivu in učinkovitosti navedenih določb.

3. Komisija do 31. decembra 2016 pregleda usklajenost te uredbe z zadevnimi obveznostmi iz Uredbe (EU) št. 648/2012in kapitalskimi zahtevami iz oddelka 9 poglavja 6 naslova II dela 3 ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, pri čemer po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 516

Dolgoročno financiranje

Komisija do 31. decembra 2015 poroča o vplivu te uredbe na spodbujanje dolgoročnih naložb v rast, s katerimi se krepi infrastruktura.

Člen 517

Opredelitev sprejemljivega kapitala

Komisija do 31. decembra 2014 pregleda in poroča o III dela 2 in dela 4 ter poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, in po potrebi poročilu priloži zakonodajni predlog.

▼B

Člen 518

Pregled kapitalskih instrumentov z možnostjo odpisa ali pretvorbev času ko institucija ni več sposobna delovati

Komisija do 31. decembra 2015 pregleda in poroča, ali bi morala ta uredba vključevati zahtevo, da se instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala odpišejo, če je ugotovljeno, da institucija ni več sposobna delovati. Komisija to poročilu predloži Evropskemu parlamentu in Svetu ter mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

▼M8

Člen 518a

Pregled določb o navzkrižni kršitvi obveznosti

Komisija do 28. junija 2022 pregleda in oceni, ali je ustrezno zahtevati, da se lahko kvalificirane obveznosti uporabijo za reševanje s sredstvi upnikov, ne da bi se s tem aktivirale klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti v drugih pogodbah, da bi tako čim bolj okrepili učinkovitost instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov in ocenili, ali bi bilo treba v pogoje ali pogodbe, ki urejajo druge obveznosti, vključiti določbo, ki bi v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi izključila navzkrižno kršitev obveznosti. Temu pregledu in oceni se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

▼M10

Člen 518b

Poročilo o preseganjih in nadzorniških pooblastilih za omejitev razdelitev

Komisija do 31. decembra 2021 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o tem, ali izjemne okoliščine, ki povzročajo resne ekonomske motnje v pravilnem delovanju in integriteti finančnih trgov, upravičujejo:

(a) da lahko pristojni organi v takšnih obdobjih iz notranjih modelov za tržna tveganja, ki jih imajo institucije, izključijo preseganja, ki ne izhajajo iz pomanjkljivosti teh modelov;

(b) da se pristojnim organom v takšnih obdobjih podelijo dodatna zavezujoča pooblastila, s katerimi lahko institucijam izrekajo omejitve razdelitev.

Komisija preuči možnost nadaljnjih ukrepov, če je to primerno.

▼B

Člen 519

Odbitek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

EBA do 30. junija 2014 pripravi poročilo o tem, ali revidirani mednarodni računovodski standard 19, v povezavi z odbitki od neto pokojninskih sredstev iz člena 36(1)(e) in spremembami neto pokojninskih obveznosti povzroča pretirano nestanovitnost kapitala institucij.

▼B

Komisija ob upoštevanju poročila EBA do 31. decembra 2014 pripravi poročilo o zadevah iz prvega pododstavka za Evropski parlament in Svet, kateremu po potrebi priloži zakonodajni predlog, ki predvideva obravnavo, s katero se neto sredstva ali obveznosti pokojninskega sklada z določenimi pravicami prilagodijo za izračun kapitala.

▼M5

Člen 519a

Poročanje in pregled

Komisija do 1. januarja 2022 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi določb iz poglavja 5 naslova II dela 3, ob upoštevanju razvoja trgov listinjenja, vključno z makrobonitetnega in ekonomskega vidika. Po potrebi se poročilu priloži zakonodajni predlog, v poročilu pa se zlasti ocenijo naslednje točke:

(a) učinek hierarhije metod, določenih v členu 254, in izračunov zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicij v listinjenju, določenih v členih 258 do 266, na dejavnosti izdajanja in naložbene dejavnosti institucij na trgih listinjenja v Uniji;

(b) učinki na finančno stabilnost Unije in držav članic, zlasti kar zadeva možne špekulacije na nepremičninskem trgu in večjo medsebojno povezanost finančnih institucij;

(c) s katerimi ukrepi bi zagotovo zmanjšali in preprečili vse negativne učinke listinjenja na finančno stabilnost, ne da bi obenem omejili njegov pozitivni učinek na financiranje, vključno z morebitno uvedbo zgornje meje izpostavljenosti v listinjenju,

(d) učinki na sposobnost finančnih institucij, da zagotovijo kanal za trajnostno in stabilno financiranje realnega gospodarstva, s posebnim poudarkom na malih in srednjih podjetjih, in

▼M11

(e) kako bi se lahko merila okoljske trajnosti vključila v okvir listinjenja, tudi za izpostavljenosti do listinjenj nedonosnih izpostavljenosti.

▼M5

V poročilu se upošteva tudi regulativni razvoj v mednarodnih forumih, zlasti v zvezi z mednarodnimi standardi za listinjenje.

▼M8

Člen 519b

Kapitalske zahteve za tržno tveganje

1. EBA do 30. septembra 2019 poroča o vplivu mednarodnih standardov za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje na institucije v Uniji.

2. Komisija ob upoštevanju rezultatov poročila iz odstavka 1 in mednarodnih standardov ter pristopov iz poglavij 1a in 1b naslova IV dela 3 Evropskemu parlamentu in Svetu do 30. junija 2020 predloži poročilo in po potrebi zakonodajni predlog o izvajanju mednarodnih standardov o ustreznih kapitalskih zahtevah za tržno tveganje.

▼M8

NASLOV IIA

IZVAJANJE PRAVIL

Člen 519c

Orodje za skladnost

1. EBA razvije elektronsko orodje, katerega namen je institucijam olajšati skladnost s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU, pa tudi z regulativnimi tehničnimi standardi, izvedbenimi tehničnimi standardi ter smernicami in predlogami, sprejetimi za izvajanje te uredbe in navedene direktive.

2. Orodje iz odstavka 1 vsaki instituciji omogoči vsaj:

(a) hitro opredelitev relevantnih določb, ki jih morajo institucije izpolnjevati glede na svojo velikost in poslovni model;

(b) spremljanje sprememb zakonodajnih aktov in z njimi povezanih izvedbenih določb, smernic in predlog.

▼B

NASLOV III

SPREMEMBE

Člen 520

Spremembe Uredbe (EU) št. 648/2012

Uredba (EU) št. 648/2012 se spremeni:

(1) v naslovi IV se doda naslednje poglavje:

"*POGLAVJE 4*

Izračuni in poročanje za namene Uredbe(EU) št 575/2013

Člen 50a

Izračun K_{CNS}

▼C2

1. Za namene člena 308 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (*) CNS v skladu z odstavkom 2 tega člena izračuna K_{CNS} za vse pogodbe in transakcije, za katere opravi kliring, vseh klirinških članov, zajetih v zadevnem jamstvenem skladu.

2. CNS izračuna hipotetični kapital, kot sledi:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; \mathbf{0}\} \cdot RW \cdot capitalratio$$

▼C2

pri čemer velja:

$EBRM_i$ = vrednost izpostavljenosti pred zmanjšanjem tveganja, ki je enaka vrednosti izpostavljenosti CNS do klirinškega člana i, ki izvira iz vseh pogodb in transakcij s tem klirinškim članom, pri izračunu pa se ne upoštevajo zavarovanja s premoženjem, ki jih da ta klirinški član;

IM_i = začetno kritje, ki ga CNS da klirinški član i;

DF_i = predhodno plačani prispevek klirinškega člana i;

RW = 20-odstotna utež tveganja;

kapitalski količnik = 8 %.

Vse vrednosti v enačbi v prvem pododstavku so vezane na vrednotenje ob koncu dneva, preden se izmenja zadnji poziv k plačilu kritja.

▼B

3. CNS opravi izračun iz odstavka 2 vsaj vsako četrtletje ali pogosteje, če to zahtevajo pristojni organi tistih klirinških članov, ki so institucije.

4. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih za namen odstavka 3 opredeli naslednje:

(a) pogostost in datume izračunov iz odstavka 2 ter

(b) situacije, v katerih lahko pristojni organ institucije, ki deluje kot klirinški član, zahteva pogostejše izračunavanje in poročanje, kot je določeno v točki (a).

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisija se pooblasti za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 50b

Splošna pravila za izračun K_{CNS}

Za namene izračuna iz člena 50a(2) velja:

(a) CNS izračuna vrednost izpostavljenosti do klirinških članov, kot sledi:

▼C2

(i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb in transakcij iz člena 301(1)(a) in (d) Uredbe (EU) št. 575/2013, izračuna v skladu z metodo tekoče izpostavljenosti iz člena 274 navedene uredbe;

▼B

(ii) izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb in transakcij iz člena 301(1)(b), (c) in (e) Uredbe (EU) št. 575/2013, izračuna v skladu s celovito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223 navedene uredbe z nadzorniškimi prilagoditvami za nestanovitnost iz členov 223 in 224 navedene uredbe. Ne uporablja se izjema iz točke (a) člena 285(3) navedene uredbe;

(iii) izpostavljenosti, ki izhajajo iz transakcij, ki niso naštete v členu 301(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in katere obsegajo le tveganja poravnave, izračuna v skladu z naslovom V dela 3 navedene uredbe;

(b) za institucije, za katere se uporablja Uredba (EU) št. 575/2013, veljajo nizi pobotov, kot so določeni v naslovu II dela 3 navedene Uredbe;

(c) pri izračunu vrednosti iz točke (a) CNS odšteje od svojih izpostavljenosti zavarovanje s premoženjem, ki ga dajo njeni klirinški člani in je ustrezno zmanjšano za nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost v skladu s celovito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, določeno v členu 224 Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼C2

_____

▼B

(e) če ima CNS izpostavljenosti do ene ali več CNS, takšne izpostavljenosti obravnava, kot da bi bile izpostavljenosti do klirinških članov, in v izračun K_{CNS} vključi vsakršno kritje ali predhodno financirane prispevke, prejete od teh CNS;

(f) če ima CNS zavezujočo pogodbeno ureditev s klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da gre za predhodno plačane prispevke, CNS za namene izračuna iz odstavka 1 to začetno kritje obravnava kot predhodno plačane prispevke, ne pa kot začetno kritje;

▼C2

_____

▼B

(h) pri uporabi metode tekoče izpostavljenosti iz člena 274 Uredbe (EU) št. 575/2013 CNS nadomesti formulo iz člena 298(1)(c)(ii) navedene uredbe z naslednjo:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross},$$

▼B

pri čemer se števec NGR izračuna v skladu s členom 274(1) navedene uredbe, tik preden se ob koncu obdobja za poravnavo dejansko izmenja gibljivo kritje, v imenovalcu pa je bruto nadomestitveni strošek;

(i) če CNS ne more izračunati vrednosti NGR v skladu s členom 298(1)(c)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013:

(i) uradno obvesti tiste klirinške člane, ki so institucije, in njihove pristojne organe, da ne more izračunati NGR, pri čemer navede tudi razloge za to;

▼C2

(ii) za obdobje treh mesecev lahko za izračun PCE red iz točke (h) tega člena uporablja vrednost NGR v višini 0,3;

▼B

(j) če CNS na koncu obdobja iz točke (i)(ii) še vedno ne more izračunati vrednosti NGR, naredi naslednje:

(i) neha računati K_{CNS};

(ii) uradno obvesti tiste klirinške člane, ki so institucije, in njihove pristojne organe, da je nehala računati K_{CNS};

(k) za izračun morebitne prihodnje izpostavljenosti opcij in opcij na zamenjavo obrestnih mer v skladu z metodo tekoče izpostavljenosti iz člena 274 Uredbe (EU) št. 575/2013 CNS pomnoži hipotetični znesek pogodbe z absolutno vrednostjo delta opcije ($\delta V/\delta p$), kot je določena v členu 280(1)(a) navedene uredbe;

(l) če ima CNS več kot en jamstveni sklad, opravi izračun iz člena 50a(2) za vsak jamstveni sklad posebej.

Člen 50c

Sporočanje informacij

1. Za namene člena 308 Uredbe (EU) št. 575/2013 CNS tistim klirinškim članom, ki so institucije, in njihovim pristojnim organom sporoči naslednje informacije:

(a) hipotetični kapital (K_{CNS});

(b) vsoto predhodno financiranih prispevkov (DF_{CM});

▼B

(c) znesek predhodno financiranih finančnih virov, ki jih mora uporabiti po zakonu ali pogodbenem dogovoru s klirinškimi člani za pokritje izgub po neizpolnitvi finančnih obveznosti enega ali več klirinških članov pred uporabo prispevkov iz jamstvenega sklada preostalih klirinških članov (DF_{CNS});

(d) skupno število klirinških članov (N);

(e) faktor koncentracije (β), kot je opredeljen v členu 50d.

▼C2

_____

▼B

Če ima CNS več kot en jamstveni sklad, sporoči informacije iz prvega pododstavka za vsak jamstveni sklad posebej.

2. CNS uradno obvesti tiste klirinške člane, ki so institucije, vsaj vsako četrtletje ali pogosteje, če to zahtevajo pristojni organi teh klirinških članov.

3. EBA oblikuje osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) enotno predlogo za poročanje iz odstavka 1;

(b) pogostost in datume poročanja iz odstavka 2;

(c) situacije, v katerih lahko pristojni organ institucije, ki deluje kot klirinški član, zahteva pogostejše poročanje, kot je določeno v točki (b).

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisija se pooblasti za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 50d

Izračun specifičnih postavk, ki jih sporočijo CNS

Za namene člena 50c velja:

(a) če pravila CNS predvidevajo, da uporabi del finančnih sredstev ali vsa finančna sredstva hkrati s predhodno plačanimi prispevki klirinških članov, tako da so ta sredstva enakovredna predhodno plačanim prispevkom klirinškega člana, saj se z njimi krijejo izgube, ki jih CNS utrpi v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti enega ali več klirinških članov, CNS doda ustrezni znesek teh sredstev k DFCM;

▼B

(b) če pravila CNS predvidevajo, da uporabi del finančnih sredstev ali vsa finančna sredstva za pokritje svojih izgub zaradi neizpolnjevanja obveznosti enega ali več klirinških članov po tem, ko je izčrpala svoj jamstveni sklad, vendar preden uporabi prispevke svojih klirinških članov iz pogodbe, CNS doda ustrezni znesek teh dodatnih finančnih sredstev (DF^{a}_{CNS}) k skupnemu znesku predhodno financiranih prispevkov (DF), kot sledi:

$$DF = DF_{CNS} + DF_{CM} + DF^{a}_{CNS};$$

(c) CNS izračuna faktor koncentracije (β) v skladu z naslednjo formulo:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}},$$

pri čemer velja:

$PCE_{red,i}$ = zmanjšana morebitna prihodnja kreditna izpostavljenost za vse pogodbe in transakcije CNS s klirinškim članom i;

$PCE_{red,1}$ = zmanjšana morebitna prihodnja kreditna izpostavljenost za vse pogodbe in transakcije CNS s klirinškim članom, ki ima najvišjo vrednost $PCE_{red,i}$;

$PCE_{red,2}$ = zmanjšana morebitna prihodnja kreditna izpostavljenost za vse pogodbe in transakcije CNS s klirinškim članom, ki ima drugo najvišjo vrednost $PCE_{red,i}$.

_____

(*) UL L 176, 27.6.2013, str. 1;

(2) v členu 11(15), se črta točka (b);

(3) v členu 89 se vstavi naslednji odstavek:

▼C2

5a. Do 15 mesecev po datumu začetka veljavnosti najnovejšega tehničnega standarda iz členov 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49, ali dokler ni v skladu s členom 14 sprejet sklep o izdaji dovoljenja dovoljenja CNS, karkoli nastopi prej, ta CNS uporablja obravnavo iz tretjega pododstavka tega odstavka.

Do 15 mesecev po datumu začetka veljavnosti najnovejšega najnovejšega tehničnega standarda iz členov 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49, ali dokler ni v skladu s členom 25 sprejet sklep o priznanju CNS, kar je prej, ta CNS uporablja obravnavo iz tretjega pododstavka tega odstavka.

▼C2

Do rokov iz prvih dveh pododstavkov tega odstavka in ob upoštevanju četrtega pododstavka tega odstavka, kadar CNS nima niti jamstvenega sklada niti zavezujoče ureditve s svojimi klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili predhodno vplačani prispevki, informacije, ki jih poroča v skladu s členom 50c(1) vključujejo celotni znesek začetnega kritja, ki ga je dobila od klirinških članov.

Roki iz prvega in drugega pododstavka tega odstavka se lahko podajšajo za šest mesecev v skladu z izvedbenim aktom Komisije, sprejetim v skladu s členom 497(3) Uredbe (EU) št. 575/2013."

▼B

DEL 11

KONČNE DOLOČBE

Člen 521

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati na dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

2. Ta uredba se uporablja od 1. januarja 2014, razen:

(a) členov 8(3), 21 in 451(1), ki se uporabljajo od 1. januarja 2015;

(b) člena 413(1), ki se uporablja od 1. januarja 2016;

▼C1

(c) določb te uredbe, na podlagi katerih ESA Komisiji predložiti osnutek tehničnih standardov in določb te uredbe, s katerimi se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih ali izvedbenih aktov, ki se uporabljajo od 28. junija 2013.

▼B

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Razvrstitev zunajbilančnih postavk

1. Visoko tveganje:

   (a) jamstva, ki imajo lastnosti kreditnih nadomestkov (npr. garancija za zavarovanje vračila avansa),

   (b) kreditni izvedeni finančni instrumenti,

   (c) akcepti menic,

▼M9

   (d) indosamenti menic brez navedbe imena druge institucije ali investicijskega podjetja,

▼B

   (e) posli z regresom (npr. faktoring, odkup terjatev z diskontom),

   (f) nepreklicni "stand-by" akreditivi, ki imajo lastnosti kreditnih nadomestkov,

   (g) dogovori o terminskem nakupu sredstev

   (h) terminski dogovor o obrestni meri depozita,

   (i) neplačani del vrednostnih papirjev oz. deleža v kapitalu,

   (j) pogodbe o prodaji in povratnem nakupu sredstev, kot se opredeljene v členu 12(3) in (5) Direktive 86/635/EGS,

   (k) druge postavke, ki predstavljajo visoko tveganje.

2. Srednje tveganje:

   (a) zunajbilančne postavke, iz naslova trgovinskega financiranja, zlasti odprti ali potrjeni dokumentarni akreditivi (glej tudi srednje/nizko tveganje),

   (b) druge zunajbilančne postavke:

      (i) garancije za plačilo dobavljenega blaga, garancije za plačilo carinskega dolga in garancije za plačilo davka,

      (ii) prevzete kreditne obveznosti (pogodbe o kreditiranju, nakup vrednostnih papirjev, zagotavljanje jamstev ali akceptiranje menic) z originalno zapadlostjo, daljšo od enega leta,

      (iii) prevzete obveznosti iz naslova odkupa neprodanih kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (NIF) in obnavljajoče se prevzete obveznosti iz naslova kreditiranja poslovanja na trgu kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (RUF),

      (iv) druge postavke, ki predstavljajo srednje tveganje in kakor je obveščena EBA.

3. Srednje/nizko tveganje:

   (a) zunajbilančne postavke, iz naslova trgovinskega financiranja:

      (i) dokumentarni akreditivi, pri katerih blago, ki je predmet akreditiva, služi kot zavarovanje, in drugi posli, pri katerih obstoji možnost samoporavnave,

▼B

(ii) garancije (vključno z garancijami za resnost ponudbe, garancijami za dobro izvedbo del in s tem povezanimi jamstvi za predplačila in zadržane zneske) ter jamstva, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov,

(iii) nepreklicni "stand-by"akreditivi, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov,

(b) druge zunajbilančne postavke:

(i) prevzete kreditne obveznosti, ki vključujejo pogodbe o kreditiranju, nakupu vrednostnih papirjev, zagotavljanju jamstev ali akceptranjem menic z originalno zapadlostjo do vključno enega leta, ki jih ni mogoče brezpogojno preklicati brez predhodnega obvestila oziroma pri katerih ne pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kakovosti kreditojemalca,

(ii) druge postavke, ki predstavljajo srednje/nizko tveganje in kakor je obveščena EBA.

4. Nizko tveganje:

(a) prevzete kreditne obveznosti, vključno s pogodbami o kreditiranju, nakupu vrednostnih papirjev, zagotavljanju jamstev ali akceptiranjem menic, ki se jih lahko kadar koli brezpogojno prekliče brez predhodnega obvestila, ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kakovosti kreditojemalca. Limiti iz naslova izpostavljenosti na drobno se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicni, če zakonodaja o varstvu potrošnikov in druga sorodna zakonodaja dovoljuje instituciji, da jih prekliče v celotnem obsegu,

(b) prevzete kreditne obveznosti za garancije za resnost ponudbe in garancije za dobro izvedbo del, ki se jih lahko kadar koli brezpogojno prekliče brez predhodenga obvestila ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kakovosti kreditojemalca,

(c) druge postavke, ki predstavljajo srednje tveganje in kakor je obveščena EBA.

▼B

PRILOGA II

Vrste izvedenih finančnih instrumentov

1. Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih na obrestno mero:

   (a) enovalutne zamenjave obrestnih mer;

   (b) zamenjave osnove;

   (c) terminski dogovori o obrestni meri;

   (d) terminske pogodbe na obrestno mero;

▼M8

   (e) obrestne opcije;

▼B

   (f) druge podobne pogodbe.

2. Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih na tujo valuto in zlato:

   (a) medvalutne zamenjave obrestnih mer;

   (b) terminskdogovori o tuji valuti;

   (c) terminske pogodbe na tujo valuto;

▼M8

   (d) valutne opcije;

▼B

   (e) drugi podobni izvedeni finančni instrumenti;

   (f) pogodbe podobne narave kot je pod (a) do (e) za zlato.

▼M8

3. Pogodbe, podobne tistim v točkah 1(a) do (e) in 2(a) do (d) te priloge, o drugih referenčnih postavkah ali indeksih. To vključuje najmanj vse instrumente, določene v točkah 4 do 7, 9, 10 in 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, ki drugače niso vključeni v točko 1 ali 2 te priloge.

▼B

PRILOGA III

Postavke, za katere se izvaja dopolnilno poročanje o likvidnih sredstvih

1. Denarna sredstva.

2. Izpostavljenosti do centralne banke, kolikor jih je mogoče črpati v stresnem obdobju.

3. Prenosljivi vrednostni papirji, ki predstavljajo terjatve do držav, centralnih bank, subjektov javnega sektorja, ki se ne obravnavajo kot centralna raven države, regij s fiskalno avtonomijo, ki lahko pobirajo davke, lokalne ravni države, Banke za mednarodne poravnave, Mednarodnega denarnega sklada, Evropske unije, Evropskega instrumenta za finančno stabilnost, Evropskega mehanizama za stabilnost ali multilateralnih razvojnih bank ali terjatve, za katere naštete institucije jamčijo, ter izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

   (a) imajo določeno 0 % utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

▼M9

   (b) niso obveznost institucije ali investicijskega podjetja ali njunih povezanih subjektov.

▼B

4. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točke 3, ki predstavljajo terjatve do držav ali centralnih bank, izdane v domači valuti države ali centralne banke, ali terjatve, za katere te institucije jamčijo, v obsegu v katerem imetja teh vrednostnih papirjev ustrezajo likvidnostnim potrebam poslovanja banke v zadevni valuti.

5. Prenosljivi vrednostni papirji, ki predstavljajo terjatve do držav, centralnih bank, subjektov javnega sektorja, ki se ne obravnavajo kot centralna raven države, regij s fiskalno avtonomijo, ki lahko pobirajo davke, lokalne ravni države ali multilateralnih razvojnih bank ali terjatve, za katere naštete institucije jamčijo, ter izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

   (a) imajo določeno 20 % utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

▼M9

   (b) niso obveznost institucije ali investicijskega podjetja ali njunih povezanih subjektov.

▼B

6. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk 3, 4 in 5, ki izpolnjujejo pogoje za 20 % ali boljšo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo ter izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:

▼M9

   (a) ne predstavljajo terjatve do SSPE, institucije ali investicijskega podjetja ali njihovih povezanih subjektov;

▼B

   (b) so obveznice, upravičene do obravnave iz člena 129(4) ali (5);

   (c) so obveznice, kot so opredeljene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES, in niso obveznice iz točke (b) te točke.

▼M9

7. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk 3 do 6, ki izpolnjujejo pogoje za 50 % ali boljšo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo in ne predstavljajo zahtevka do SSPE, institucije ali investicijskega podjetja ali njihovih povezanih subjektov.

▼B

►C2 8. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk 3 do 7, ki so zavarovani s sredstvi, ki izpolnjujejo pogoje za 35 % ali boljšo utež tveganja ◄ v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo ter so v celoti in popolnoma zavarovani s hipotekami na stanovanjske nepremičnine v skladu s členom 125.

9. Rezervni kreditni aranžmaji, ki jih odobrijo centralne banke v okviru monetarne politike, če ti aranžmaji niso zavarovani z likvidnimi sredstvi in je izključena izredna likvidnostna pomoč.

10. Če je kreditna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami, zakonsko ali statutarno najmanjša vloga pri centralni kreditni instituciji in drugo statutarno ali pogodbeno razpoložljivo likvidno financiranje centralnih kreditnih institucij ali institucij, ki so v mreži iz člena 113(7) ali za katere se uporablja oprostitev iz člena 10, če to financiranje ni zavarovano z likvidnimi sredstvi.

▼M9

11. Delnice s centralnim kliringom, s katerimi se trguje na borzi in so del glavnega borznega indeksa, ki so denominirane v domači valuti države članice in jih ni izdala institucija ali investicijsko podjetje ali njuni povezani subjekti.

▼B

12. Zlato, ki kotira na priznani borzi in je na posebni lokaciji.

Vse postavke razen postavk iz točk 1, 2 in 9 morajo izpolnjevati vse naslednje pogoje:

(a) z njimi se trguje na podlagi enostavnih pogodb o začasni prodaji ali na denarnih trgih, za katere je značilna nizka stopnja koncentracije;

(b) izkazale so se kot zanesljiv vir likvidnosti na podlagi pogodbe o začasni prodaji ali prodaje tudi v času stresnih razmer na trgu;

(c) so neobremenjene.

▼B

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 1		
člen 2		
člen 3		
točka (1) člena 4(1)	člen 4 (1)	
točka (2) člena 4(1)		člen 3(1)b
točka (3) člena 4(1)		člen 3(1)c
točka (4) člena 4(1)		člen 3(1)p
točke (5)-(7) člena 4(1)		
točka (8) člena 4(1)	člen 4(18)	
točke (9)-(12) člena 4(1)		
točka (13) člena 4(1)	člen 4(41)	
točka (14) člena 4(1)	člen 4(42)	
točka (15) člena 4(1)	člen 4(12)	
točka (16) člena 4(1)	člen 4(13)	
točka (17) člena 4(1)	člen 4(3)	
točka (18) člena 4(1)	člen 4(21)	
točka (19) člena 4(1)		
točka (20) člena 4(1)	člen 4(19)	
točka (21) člena 4(1)		
točka (22) člena 4(1)	člen 4(20)	
točka (23) člena 4(1)		
točka (24) člena 4(1)		
točka (25) člena 4(1)		člen 3(1)c
točka (26) člena 4(1)	člen 4(5)	
točka (27) člena 4(1)		
točka (28) člena 4(1)	člen 4(14)	
točka (29) člena 4(1)	člen 4(16)	
točka (30) člena 4(1)	člen 4(15)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
točka (31) člena 4(1)	člen 4(17)	
točke (32)-(34) člena 4(1)		
točka (35) člena 4(1)	člen 4(10)	
točka (36) člena 4(1)		
točka (37) člena 4(1)	člen 4(9)	
točka (38) člena 4(1)	člen 4(46)	
točka (39) člena 4(1)	člen 4(45)	
točka (40) člena 4(1)	člen 4(4)	
točka (41) člena 4(1)	člen 4(48)	
točka (42) člena 4(1)	člen 4(2)	
točka (43) člena 4(1)	člen 4(7)	
točka (44) člena 4(1)	člen 4(8)	
točka (45) člena 4(1)		
točka (46) člena 4(1)	člen 4(23)	
točke (47)-(49) člena 4(1)		
točka (50) člena 4(1)		člen 3(1)e
točka (51) člena 4(1)		
točka (52) člena 4(1)	člen 4(22)	
točka (53) člena 4(1)	člen 4(24)	
točka (54) člena 4(1)	člen 4(25)	
točka (55) člena 4(1)	člen 4(27)	
točka (56) člena 4(1)	člen 4(28)	
točka (57) člena 4(1)	člen 4(30)	
točka (58) člena 4(1)	člen 4(31)	
točka (59) člena 4(1)	člen 4(32)	
točka (60) člena 4(1)	člen 4(35)	
točka (61) člena 4(1)	člen 4(36)	
točka (62) člena 4(1)	člen 4(40)	
točka (63) člena 4(1)	člen 4(40a)	
točka (64) člena 4(1)	člen 4(40b)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
točka (65) člena 4(1)	člen 4(43)	
točka (66) člena 4(1)	člen 4(44)	
točka (67) člena 4(1)	člen 4(39)	
točke (68)-(71) člena 4(1)		
točka (72) člena 4(1)	člen 4(47)	
točka (73) člena 4(1)	člen 4(49)	
točke (74)-(81) člena 4(1)		
točka (82) člena 4(1)		člen 3(1)m
točka (83) člena 4(1)	člen 4(33)	
točke (84)-(91) člena 4(1)		
točka (92) člena 4(1)		člen 3(1)i
točke (93)-(117) člena 4(1)		
točka (118) člena 4(1)		člen 3(1)r
točke (119)-(128) člena 4(1)		
člen 4(2)		
člen 4(3)		
člen 5		
člen 6(1)	člen 68(1)	
člen 6(2)	člen 68(2)	
člen 6(3)	člen 68(3)	
člen 6(4)		
člen 6(5)		
člen 7(1)	člen 69(1)	
člen 7(2)	člen 69(2)	
člen 7(3)	člen 69(3)	
člen 8(1)		
člen 8(2)		
člen 8(3)		
člen 9(1)	člen 70(1)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 9(2)	člen 70(2)	
člen 9(3)	člen 70(3)	
člen 10(1)	člen 3(1)	
člen 10(2)		
člen 11(1)	člen 71(1)	
člen 11(2)	člen 71(2)	
člen 11(3)		
člen 11(4)	člen 3(2)	
člen 11(5)		
člen 12		
člen 13(1)	člen 72(1)	
člen 13(2)	člen 72(2)	
člen 13(3)	člen 72(3)	
člen 13(4)		
člen 14(1)	člen 73(3)	
člen 14(2)		
člen 14(3)		
člen 15		člen 22
člen 16		
člen 17(1)		člen 23
člen 17(2)		
člen 17(3)		
člen 18(1)-	člen 133(1), pododstavek 1	
člen 18(2)	člen 133(1), pododstavek 2	
člen 18(3)	člen 133(1), pododstavek 3	
člen 18(4)	člen 133(2)	
člen 18(5)	člen 133(3)	
člen 18(6)	člen 134(1)	
člen 18(7)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 18(8)	člen 134(2)	
člen 19(1)	člen 73(1) (b)	
člen 19(2)	člen 73(1)	
člen 19(3)	člen 73(1), pododstavek 2	
člen 20(1)	člen 105(3), člen 129(2) in Priloga X, del 3, točki 30 in 31	
člen 20(2)	člen 129(2), pododstavek 3	
člen 20(3)	člen 129(2), pododstavek 4	
člen 20(4)	člen 129(2), pododstavek 5	
člen 20(5)		
člen 20(6)	člen 84(2)	
člen 20(7)	člen 129(2), pododstavek 6	
člen 20(8)	člen 129(2), pododstavka 7 in 8	
člen 21(1)		
člen 21(2)		
člen 21(3)		
člen 21(4)		
člen 22	člen 73(2)	
člen 23		člen 3(1), pododstavek 2
člen 24	člen 74 (1)	
člen 25		
člen 26 (1)	člen 57(a)	
člen 26 (1)(a)	člen 57(a)	
člen 26 (1)(b)	člen 57(a)	
člen 26 (1)(c)	člen 57(b)	
člen 26 (1)(d)		
člen 26 (1)(e)	člen 57(b)	
člen 26 (1)(f)	člen 57(c)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 26 (1) prvi pododstavek	člen 61, pododstavek 2	
člen 26 (2)(a)	člen 57, pododstavki 2, 3 in 4	
člen 26 (2)(b)	člen 57 2, 3 in 4	
člen 26 (3)		
člen 26 (4)		
člen 27		
člen 28(1)(a)		
člen 28(1)(b)	člen 57(a)	
člen 28(1)(c)	člen 57(a)	
člen 28(1)(d)		
člen 28(1)(e)		
člen 28(1)(f)		
člen 28(1)(g)		
člen 28(1)(h)		
člen 28(1)(i)	člen 57(a)	
člen 28(1)(j)	člen 57(a)	
člen 28(1)(k)		
člen 28(1)(l)		
člen 28(1)(m)		
člen 28(2)		
člen 28(3)		
člen 28(4)		
člen 28(5)		
člen 29		
člen 30		
člen 31		
člen 32(1)(a)		
člen 32(1)(b)	člen 57, pododstavek 4	
člen 32(2)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 33(1)(a)	člen 64(4)	
člen 33(1)(b)	člen 64(4)	
člen 33(1)(c)		
člen 33(2)		
člen 33(3)(a)		
člen 33(3)(b)		
člen 33(3)(c)		
člen 33(3)(d)		
člen 33(4)		
člen 34	člen 64(5)	
člen 35		
člen 36(1)(a)	člen 57(k)	
člen 36(1)(b)	člen 57(j)	
člen 36(1)(c)		
člen 36(1)(d)	člen 57(q)	
člen 36(1)(e)		
člen 36(1)(f)	člen 57(i)	
člen 36(1)(g)		
člen 36(1)(h)	člen 57(n)	
člen 36(1)(i)	člen 57(m)	
člen 36(1)(j)	člen 66(2)	
člen 36(1)(k)(i)		
člen 36(1)(k)(ii)	člen 57(r)	
člen 36(1)(k)(iii)		
člen 36(1)(k)(iv)		
člen 36(1)(k)(v)		
člen 36(1)(l)	člen 61 pododstavek 2	
člen 36(2)		
člen 36(3)		
člen 37		
člen 38		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 39		
člen 40		
člen 41		
člen 42		
člen 43		
člen 44		
člen 45		
člen 46		
člen 47		
člen 48		
člen 49(1)	člen 59	
člen 49(2)	člen 60	
člen 49(3)		
člen 49(4)		
člen 49(5)		
člen 49(6)		
člen 50	člen 66, člen 57(ca), člen 63a	
člen 51	člen 66, člen 57(ca), člen 63a	
člen 52	člen 63a	
člen 53		
člen 54		
člen 55		
člen 56		
člen 57		
člen 58		
člen 59		
člen 60		
člen 61	člen 66, člen 57(ca), člen 63a	
člen 62(a)	člen 64(3)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 62(b)		
člen 62(c)		
člen 62(d)	člen 63(3)	
člen 63	člen 63(1), člen 63(2), člen 64(3)	
člen 64	člen 64 (3) (c)	
člen 65		
člen 66	člen 57, člen 66(2)	
člen 67	člen 57, člen 66(2)	
člen 68		
člen 69	člen 57, člen 66(2)	
člen 70	člen 57, člen 66(2)	
člen 71	člen 66, člen 57(ca), člen 63a	
člen 72	člen 57, člen 66	
člen 73		
člen 74		
člen 75		
člen 76		
člen 77	člen 63a(2)	
člen 78(1)	člen 63a(2)	
člen 78(2)		
člen 78(3)		
člen 78(4)	člen 63a(2), pododstavek 4	
člen 78(5)		
člen 79	člen 58	
člen 80		
člen 81	člen 65	
člen 82	člen 65	
člen 83		
člen 84	člen 65	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 85	člen 65	
člen 86	člen 65	
člen 87	člen 65	
člen 88	člen 65	
člen 89	člen 120	
člen 90	člen 122	
člen 91	člen 121	
člen 92	člen 66, člen 75	
člen 93(1)-(4)	člen 10(1)-(4)	
člen 93(5)		
člen 94		člen 18(2)-(4)
člen 95		
člen 96		
člen 97		
člen 98		člen 24
člen 99(1)	člen 74(2)	
člen 99(2)		
člen 100		
člen 101(1)		
člen 101(2)		
člen 101(3)		
člen 102(1)		člen 11(1)
člen 102(2)		člen 11(3)
člen 102(3)		člen 11(4)
člen 102(4)		Priloga VII, del C, točka 1
člen 103		Priloga VII, del A, točka 1
člen 104(1)		Priloga VII, del D, točka 1
člen 104(2)		Priloga VII, del D, točka 2
člen 105(1)		člen 33(1)
člen 105(2)-(10)		Priloga VII, del B, točke 1-9

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 105(11)-(13)		Priloga VII, del B, točke 11-13
člen 106		Priloga VII, del C, točke 1-3
člen 107	člen 76, člen 78(4) in Priloga III, del 2, točka 6	
člen 108(1)	člen 91	
člen 108(2)		
člen 109	člen 94	
člen 110		
člen 111	člen 78(1)-(3)	
člen 112	člen 79(1)	
člen 113(1)	člen 80(1)	
člen 113(2)	člen 80(2)	
člen 113(3)	člen 80(4)	
člen 113(4)	člen 80(5)	
člen 113(5)	člen 80(6)	
člen 113(6)	člen 80(7)	
člen 113(7)	člen 80(8)	
člen 114	Priloga VI, del I, točke 1-5	
člen 115(1) (4)	Priloga VI, del I, točke 8-11	
člen 115(5)		
člen 116(1)	Priloga VI, del I, točka 14	
člen 116(2)	Priloga VI, del I, točka 14	
člen 116(3)		
člen 116(4)	Priloga VI, del I, točka 15	
člen 116(5)	Priloga VI, del I, točka 17	
člen 116(6)	Priloga VI, del I, točka 17	
člen 117(1)	Priloga VI, del I, točki 18 in 19	
člen 117(2)	Priloga VI, del I, točka 20	
člen 117(3)	Priloga VI, del I, točka 21	
člen 118	Priloga VI, del I, točka 22	
člen 119(1)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 119(2)	Priloga VI, del I, točki 37 in 38	
člen 119(3)	Priloga VI, del I, točka 40	
člen 119(4)		
člen 119(5)		
člen 120(1)	Priloga VI, del I, točka 29	
člen 120(2)	Priloga VI, del I, točka 31	
člen 120(3)	Priloga VI, del I, točke 33-36	
člen 121(1)	Priloga VI, del I, točka 26	
člen 121(2)	Priloga VI, del I, točka 25	
člen 121(3)	Priloga VI, del I, točka 27	
člen 122	Priloga VI, del I, točki 41 in 42	
člen 123	člen 79(2), 79(3) in Priloga VI, del I, točka 43	
člen 124(1)	Priloga VI, del I, točka 44	
člen 124(2)		
člen 124(3)		
člen 125(1)-(3)	Priloga VI, del I, točke 45-49	
člen 125(4)		
člen 126(1) in (2)	Priloga VI, del I, točke 51-55	
člen 126(3) in (4)	Priloga VI, del I, točki 58 in 59	
člen 127(1) in (2)	Priloga VI, del I, točki 61 in 62	
člen 127(3) in (4)	Priloga VI, del I, točki 64 in 65	
člen 128(1)	Priloga VI, del I, točki 66 in 76	
člen 128(2)	Priloga VI, del I, točka 66	
člen 128(3)		
člen 129(1)	Priloga VI, del I, točka 68, odstavka 1 in 2	
člen 129(2)	Priloga VI, del I, točka 69	
člen 129(3)	Priloga VI, del I, točka 71	
člen 129(4)	Priloga VI, del I, točka 70	
člen 129(5)		
člen 130	Priloga VI, del I, točka 72	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 131	Priloga VI, del I, točka 73	
člen 132(1)	Priloga VI, del I, točka 74	
člen 132(2)	Priloga VI, del I, točka 75	
člen 132(3)	Priloga VI, del I, točki 77 in 78	
člen 132(4)	Priloga VI, del I, točka 79	
člen 132(5)	Priloga VI, del I, točka 80 in točka 81	
člen 133(1)	Priloga VI, del I, točka 86	
člen 133(2)		
člen 133(3)		
člen 134(1)-(3)	Priloga VI, del I, točke 82-84	
člen 134(4)-(7)	Priloga VI, del I, točke 87-90	
člen 135	člen 81(1), (2) in (4)	
člen 136(1)	člen 82(1)	
člen 136(2)	Priloga VI, del 2, točke 12-16	
člen 136(3)	člen 150(3)	
člen 137(1)	Priloga VI, del I, točka 6	
člen 137(2)	Priloga VI, del I, točka 7	
člen 137(3)		
člen 138	Priloga VI, del III, točke 1-7	
člen 139	Priloga VI, del III, točke 8-17	
člen 140(1)		
člen 140(2)		
člen 141		
člen 142(1)		
člen 142(2)		
člen 143(1)	člen 84 (1) in Priloga VII, del 4, točka 1	
člen 143(1)	člen 84(2)	
člen 143(1)	člen 84(3)	
člen 143(1)	člen 84(4)	
člen 143(1)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 144		
člen 145		
člen 146		
člen 147(1)	člen 86(9)	
člen 147(2)-(9)	člen 86(1)-(8)	
člen 148(1)	člen 85(1)	
člen 148(2)	člen 85(2)	
člen 148(3)		
člen 148(4)	člen 85(3)	
člen 148(5)		
člen 148(1)		
člen 149	člen 85(4) in (5)	
člen 150(1)	člen 89(1)	
člen 150(2)	člen 89(2)	
člen 150(3)		
člen 150(4)		
člen 151	člen 87(1)-(10)	
člen 152(1) in (2)	člen 87(11)	
člen 152(3) in (4)	člen 87(12)	
člen 152(5)		
člen 153(1)	Priloga VII, del I, točka 3	
člen 153(2)		
člen 153(3)-(8)	Priloga VII, del I, točke 4-9	
člen 153(9)		
člen 154	Priloga VII, del I, točke 10-16	
člen 155(1)	Priloga VII, del I, točki 17 in 18	
člen 155(2)	Priloga VII, del I, točke 19 do 21	
člen 155(3)	Priloga VII, del I, točke 22 do 24	
člen 155(4)	Priloga VII, del I, točke 25 do 26	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 156		
člen 156	Priloga VII, del I, točka 27	
člen 157(1)	Priloga VII, del I, točka 28	
člen 157(2)-(5)		
člen 158(1)	člen 88(2)	
člen 158(2)	člen 88(3)	
člen 158(3)	člen 88(4)	
člen 158(4)	člen 88(6)	
člen 158(5)	Priloga VII, del I, točka 30	
člen 158(6)	Priloga VII, del I, točka 31	
člen 158(7)	Priloga VII, del I, točka 32	
člen 158(8)	Priloga VII, del I, točka 33	
člen 158(9)	Priloga VII, del I, točka 34	
člen 158(10)	Priloga VII, del I, točka 35	
člen 158(11)		
člen 159	Priloga VII, del I, točka 36	
člen 160(1)	Priloga VII, del II, točka 2	
člen 160(2)	Priloga VII, del II, točka 3	
člen 160(3)	Priloga VII, del II, točka 4	
člen 160(4)	Priloga VII, del II, točka 5	
člen 160(5)	Priloga VII, del II, točka 6	
člen 160 (6)	Priloga VII, del II, točka 7	
člen 160(7)	Priloga VII, del II, točka 7	
člen 161(1)	Priloga VII, del II, točka 8	
člen 161(2)	Priloga VII, del II, točka 9	
člen 161(3)	Priloga VII, del II, točka 10	
člen 161(4)	Priloga VII, del II, točka 11	
člen 162(1)	Priloga VII, del II, točka 12	
člen 162(2)	Priloga VII, del II, točka 13	
člen 162(3)	Priloga VII, del II, točka 14	
člen 162(4)	Priloga VII, del II, točka 15	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 162(5)	Priloga VII, del II, točka 16	
člen 163(1)	Priloga VII, del II, točka 17	
člen 163(2)	Priloga VII, del II, točka 18	
člen 163(3)	Priloga VII, del II, točka 19	
člen 163(4)	Priloga VII, del II, točka 20	
člen 164(1)	Priloga VII, del II, točka 21	
člen 164(2)	Priloga VII, del II, točka 22	
člen 164(3)	Priloga VII, del II, točka 23	
člen 164(4)		
člen 165(1)	Priloga VII, del II, točka 24	
člen 165(2)	Priloga VII, del II, točki 25 in 26	
člen 165(3)	Priloga VII, del II, točka 27	
člen 166(1)	Priloga VII, del III, točka 1	
člen 166(2)	Priloga VII, del III, točka 2	
člen 166(3)	Priloga VII, del III, točka 3	
člen 166(4)	Priloga VII, del III, točka 4	
člen 166(5)	Priloga VII, del III, točka 5	
člen 166(6)	Priloga VII, del III, točka 6	
člen 166(7)	Priloga VII, del III, točka 7	
člen 166(8)	Priloga VII, del III, točka 9	
člen 166(9)	Priloga VII, del III, točka 10	
člen 166(10)	Priloga VII, del III, točka 11	
člen 167(1)	Priloga VII, del III, točka 12	
člen 167(2)		
člen 168	Priloga VII, del III, točka 13	
člen 169(1)	Priloga VII, del IV, točka 2	
člen 169(2)	Priloga VII, del IV, točka 3	
člen 169(3)	Priloga VII, del IV, točka 4	
člen 170(1)	Priloga VII, del IV, točke 5-11	
člen 170(2)	Priloga VII, del IV, točka 12	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 170(3)	Priloga VII, del IV, točke 13-15	
člen 170(4)	Priloga VII, del IV, točka 16	
člen 171(1)	Priloga VII, del IV, točka 17	
člen 171(2)	Priloga VII, del IV, točka 18	
člen 172(1)	Priloga VII, del IV, točke 19-23	
člen 172(2)	Priloga VII, del IV, točka 24	
člen 172(3)	Priloga VII, del IV, točka 25	
člen 173(1)	Priloga VII, del IV, točke 26-28	
člen 173(2)	Priloga VII, del IV, točka 29	
člen 173(3)		
člen 174	Priloga VII, del IV, točka 30	
člen 175(1)	Priloga VII, del IV, točka 31	
člen 175(2)	Priloga VII, del IV, točka 32	
člen 175(3)	Priloga VII, del IV, točka 33	
člen 175(4)	Priloga VII, del IV, točka 34	
člen 175(5)	Priloga VII, del IV, točka 35	
člen 176(1)	Priloga VII, del IV, točka 36	
člen 176(2)	Priloga VII, del IV, točka 37 prvi pododstavek	
člen 176(3)	Priloga VII, del IV, točka 37 drugi pododstavek	
člen 176(4)	Priloga VII, del IV, točka 38	
člen 176(5)	Priloga VII, del IV, točka 39	
člen 177(1)	Priloga VII, del IV, točka 40	
člen 177(2)	Priloga VII, del IV, točka 41	
člen 177(3)	Priloga VII, del IV, točka 42	
člen 178(1)	Priloga VII, del IV, točka 44	
člen 178(2)	Priloga VII, del IV, točka 44	
člen 178(3)	Priloga VII, del IV, točka 45	
člen 178(4)	Priloga VII, del IV, točka 46	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 178(5)	Priloga VII, del IV, točka 47	
člen 178(6)		
člen 178(7)		
člen 179(1)	Priloga VII, del IV, točke 43 in 49-56	
člen 179(2)	Priloga VII, del IV, točka 57	
člen 180(1)	Priloga VII, del IV, točke 59-66	
člen 180(2)	Priloga VII, del IV, točke 67-72	
člen 180(3)		
člen 181(1)	Priloga VII, del IV, točke 73-81	
člen 181(2)	Priloga VII, del IV, točka 82	
člen 181(3)		
člen 182(1)	Priloga VII, del IV, točke 87-92	
člen 182(2)	Priloga VII, del IV, točka 93	
člen 182(3)	Priloga VII, del IV, točki 94 in 95	
člen 182(4)		
člen 183(1)	Priloga VII, del IV, točke 98-100	
člen 183(2)	Priloga VII, del IV, točki 101 in 102	
člen 183(3)	Priloga VII, del IV, točka 103 in točka 104	
člen 183(4)	Priloga VII, del IV, točka 96	
člen 183(5)	Priloga VII, del IV, točka 97	
člen 183(6)		
člen 184(1)		
člen 184(2)	Priloga VII, del IV, točka 105	
člen 184(3)	Priloga VII, del IV, točka 106	
člen 184(4)	Priloga VII, del IV, točka 107	
člen 184(5)	Priloga VII, del IV, točka 108	
člen 184(6)	Priloga VII, del IV, točka 109	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 185	Priloga VII, del IV, točke 110-114	
člen 186	Priloga VII, del IV, točka 115	
člen 187	Priloga VII, del IV, točka 116	
člen 188	Priloga VII, del IV, točke 117-123	
člen 189(1)	Priloga VII, del IV, točka 124	
člen 189(2)	Priloga VII, del IV, točki 125 in 126	
člen 189(3)	Priloga VII, del IV, točka 127	
člen 190(1)	Priloga VII, del IV, točka 128	
člen 190(2)	Priloga VII, del IV, točka 129	
člen 190(3) (4)	Priloga VII, del IV, točka 130	
člen 191	Priloga VII, del IV, točka 131	
člen 192	člen 90 in Priloga VIII, del 1, točka 2	
člen 193(1)	člen 93 (2)	
člen 193(2)	člen 93 (3)	
člen 193(3)	člen 93(1) in Priloga VIII, del 3, točka 1	
člen 193(4)	Priloga VIII, del 3, točka 2	
člen 193(5)	Priloga VIII, del 5, točka 1	
člen 193(6)	Priloga VIII, del 5, točka 2	
člen 194(1)	člen 92(1)	
člen 194(2)	člen 92(2)	
člen 194(3)	člen 92(3)	
člen 194(4)	člen 92(4)	
člen 194(5)	člen 92(5)	
člen 194(6)	člen 92(5)	
člen 194(7)	člen 92(6)	
člen 194(8)	Priloga VIII, del 2, točka 1	
člen 194(9)	Priloga VIII, del 2, točka 2	
člen 194(10)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 195	Priloga VIII, del 1, točki 3 in 4	
člen 196	Priloga VIII, del 1, točka 5	
člen 197(1)	Priloga VIII, del 1, točka 7	
člen 197(2)	Priloga VIII, del 1, točka 7	
člen 197(3)	Priloga VIII, del 1, točka 7	
člen 197(4)	Priloga VIII, del 1, točka 8	
člen 197(5)	Priloga VIII, del 1, točka 9	
člen 197(6)	Priloga VIII, del 1, točka 9	
člen 197(7)	Priloga VIII, del 1, točka 10	
člen 197(8)		
člen 198(1)	Priloga VIII, del 1, točka 11	
člen 198(2)	Priloga VIII, del 1, točka 11	
člen 199(1)	Priloga VIII, del 1, točka 12	
člen 199(2)	Priloga VIII, del 1, točka 13	
člen 199(3)	Priloga VIII, del 1, točka 16	
člen 199(4)	Priloga VIII, del 1, točki 17 in 18	
člen 199(5)	Priloga VIII, del 1, točka 20	
člen 199(6)	Priloga VIII, del 1, točka 21	
člen 199(7)	Priloga VIII, del 1, točka 22	
člen 199(8)		
člen 200	Priloga VIII, del 1, točke 23 do 25	
člen 201(1)	Priloga VIII, del 1, točki 26 in 28	
člen 201(2)	Priloga VIII, del 1, točka 27	
člen 202	Priloga VIII, del 1, točka 29	
člen 203		
člen 204(1)	Priloga VIII, del 1, točka 30 in točka 31	
člen 204(2)	Priloga VIII, del 1, točka 32	
člen 205	Priloga VIII, del 2, točka 3	
člen 206	Priloga VIII, del 2, točke 4 do 5	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 207(1)	Priloga VIII, del 2, točka 6	
člen 207(2)	Priloga VIII, del 2, točka 6(a)	
člen 207(3)	Priloga VIII, del 2, točka 6(b)	
člen 207(4)	Priloga VIII, del 2, točka 6(c)	
člen 207(5)	Priloga VIII, del 2, točka 7	
člen 208(1)	Priloga VIII, del 2, točka 8	
člen 208(2)	Priloga VIII, del 2, točka 8(a)	
člen 208(3)	Priloga VIII, del 2, točka 8(b)	
člen 208(4)	Priloga VIII, del 2, točka 8(c)	
člen 208(5)	Priloga VIII, del 2, točka 8(d)	
člen 209(1)	Priloga VIII, del 2, točka 9	
člen 209(2)	Priloga VIII, del 2, točka 9(a)	
člen 209(3)	Priloga VIII, del 2, točka 9(b)	
člen 210	Priloga VIII, del 2, točka 10	
člen 211	Priloga VIII, del 2, točka 11	
člen 212(1)	Priloga VIII, del 2, točka 12	
člen 212(2)	Priloga VIII, del 2, točka 13	
člen 213 (1)	Priloga VIII, del 2, točka 14	
člen 213(2)	Priloga VIII, del 2, točka 15	
člen 213(3)		
člen 214(1)	Priloga VIII, del 2, točka 16(a) do (c)	
člen 214(2)	Priloga VIII, del 2, točka 16	
člen 214(3)	Priloga VIII, del 2, točka 17	
člen 215(1)	Priloga VIII, del 2, točka 18	
člen 215(2)	Priloga VIII, del 2, točka 19	
člen 216(1)	Priloga VIII, del 2, točka 20	
člen 216(2)	Priloga VIII, del 2, točka 21	
člen 217(1)	Priloga VIII, del 2, točka 22	
člen 217(2)	Priloga VIII, del 2, točka 22(c)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 217(3)	Priloga VIII, del 2, točka 22(c)	
člen 218	Priloga VIII, del 3, točka 3	
člen 219	Priloga VIII, del 3, točka 4	
člen 220(1)	Priloga VIII, del 3, točka 5	
člen 220(2)	Priloga VIII, del 3, točke 6, 8 do 10	
člen 220(3)	Priloga VIII, del 3, točka 11	
člen 220(4)	Priloga VIII, del 3, točki 22 in 23	
člen 220(5)	Priloga VIII, del III3, točka 9	
člen 221(1)	Priloga VIII, del 3, točka 12	
člen 221(2)	Priloga VIII, del 3, točka 12	
člen 221(3)	Priloga VIII, del 3, točke 13 do 15	
člen 221(4)	Priloga VIII, del 3, točka 16	
člen 221(5)	Priloga VIII, del 3, točki 18 in 19	
člen 221(6)	Priloga VIII, del 3, točki 20 in 21	
člen 221(7)	Priloga VIII, del 3, točka 17	
člen 221(8)	Priloga VIII, del 3, točki 22 in 23	
člen 221(9)		
člen 222(1)	Priloga VIII, del 3, točka 24	
člen 222(2)	Priloga VIII, del 3, točka 25	
člen 222(3)	Priloga VIII, del 3, točka 26	
člen 222(4)	Priloga VIII, del 3, točka 27	
člen 222(5)	Priloga VIII, del 3, točka 28	
člen 222(6)	Priloga VIII, del 3, točka 29	
člen 222(7)	Priloga VIII, del 3, točki 28 in 29	
člen 223(1)	Priloga VIII, del 3, točke 30 do 32	
člen 223(2)	Priloga VIII, del 3, točka 33	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 223(3)	Priloga VIII, del 3, točka 33	
člen 223(4)	Priloga VIII, del 3, točka 33	
člen 223(5)	Priloga VIII, del 3, točka 33	
člen 223(6)	Priloga VIII, del 3, točki 34 in 35	
člen 223(7)	Priloga VIII, del 3, točka 35	
člen 224(1)	Priloga VIII, del 3, točka 36	
člen 224(2)	Priloga VIII, del 3, točka 37	
člen 224(3)	Priloga VIII, del 3, točka 38	
člen 224(4)	Priloga VIII, del 3, točka 39	
člen 224(5)	Priloga VIII, del 3, točka 40	
člen 224(6)	Priloga VIII, del 3, točka 41	
člen 225(1)	Priloga VIII, del 3, točke 42 do 46	
člen 225(2)	Priloga VIII, del 3, točke 47 do 52	
člen 225(3)	Priloga VIII, del 3, točke 53 do 56	
člen 226	Priloga VIII, del 3, točka 57	
člen 227(1)	Priloga VIII, del 3, točka 58	
člen 227(2)	Priloga VIII, del 3, točka 58(a) do (h)	
člen 227(3)	Priloga VIII, del 3, točka 58(h)	
člen 228(1)	Priloga VIII, del 3, točka 60	
člen 228(2)	Priloga VIII, del 3, točka 61	
člen 229(1)	Priloga VIII, del 3, točke 62 do 65	
člen 229(2)	Priloga VIII, del 3, točka 66	
člen 229(3)	Priloga VIII, del 3, točke 63 in 67	
člen 230(1)	Priloga VIII, del 3, točke 68 do 71	
člen 230(2)	Priloga VIII, del 3, točka 72	
člen 230(3)	Priloga VIII, del 3, točki 73 in 74	
člen 231(1)	Priloga VIII, del 3, točka 76	
člen 231(2)	Priloga VIII, del 3, točka 77	
člen 231(3)	Priloga VIII, del 3, točka 78	
člen 231(1)	Priloga VIII, del 3, točka 79	
člen 231(2)	Priloga VIII, del 3, točka 80	
člen 231(3)	Priloga VIII, del 3, točka 80a	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 231(4)	Priloga VIII, del 3, točki 81 do 82	
člen 232(1)	Priloga VIII, del 3, točka 83	
člen 232(2)	Priloga VIII, del 3, točka 83	
člen 232(3)	Priloga VIII, del 3, točka 84	
člen 232(4)	Priloga VIII, del 3, točka 85	
člen 234	Priloga VIII, del 3, točka 86	
člen 235(1)	Priloga VIII, del 3, točka 87	
člen 235(2)	Priloga VIII, del 3, točka 88	
člen 235(3)	Priloga VIII, del 3, točka 89	
člen 236(1)	Priloga VIII, del 3, točka 90	
člen 236(2)	Priloga VIII, del 3, točka 91	
člen 236(3)	Priloga VIII, del III, točka 92	
člen 237(1)	Priloga VIII, del 4, točka 1	
člen 237(2)	Priloga VIII, del 4, točka 2	
člen 238(1)	Priloga VIII, del 4, točka 3	
člen 238(2)	Priloga VIII, del 4, točka 4	
člen 238(3)	Priloga VIII, del 4, točka 5	
člen 239(1)	Priloga VIII, del 4, točka 6	
člen 239(2)	Priloga VIII, del 4, točka 7	
člen 239(3)	Priloga VIII, del 4, točka 8	
člen 240	Priloga VIII, del VI, točka 1	
člen 241	Priloga VIII, del VI, točka 2	
člen 242(1) do (9)	Priloga IX, del I, točka 1	
člen 242(10)	člen 4 točka 37	
člen 242(11)	člen 4 točka 38	
člen 242(12)		
člen 242(13)		
člen 242(14)		
člen 242(15)		
člen 243(1)	Priloga IX, del II, točka 1	
člen 243(2)	Priloga IX, del II, točka 1a	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 243(3)	Priloga IX, del II, točka 1b	
člen 243(4)	Priloga IX, del II, točka 1c	
člen 243(5)	Priloga IX, del II, točka 1d	
člen 243(6)		
člen 244(1)	Priloga IX, del II, točka 2	
člen 244(2)	Priloga IX, del II, točka 2a	
člen 244(3)	Priloga IX, del II, točka 2b	
člen 244(4)	Priloga IX, del II, točka 2c	
člen 244(5)	Priloga IX, del II, točka 2d	
člen 244(6)		
člen 245(1)	člen 95(1)	
člen 245(2)	člen 95(2)	
člen 245(3)	člen 96(2)	
člen 245(4)	člen 96(4)	
člen 245(5)		
člen 245(6)		
člen 246(1)	Priloga IX, del IV, točki 2 in 3	
člen 246(2)	Priloga IX, del IV, točka 5	
člen 246(3)	Priloga IX, del IV, točka 5	
člen 247(1)	člen 96(3), Priloga IX, del IV, točka 60	
člen 247(2)	Priloga IX, del IV, točka 61	
člen 247(3)		
člen 247(4)		
člen 248(1)	člen 101(1)	
člen 248(2)		
člen 248(3)	člen 101(2)	
člen 249	Priloga IX, del II, točki 3 in 4	
člen 250	Priloga IX, del II, točke 5-7	
člen 251	Priloga IX, del IV, točki 6-7	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 252	Priloga IX, del IV, točka 8	
člen 253(1)	Priloga IX, del IV, točka 9	
člen 253(2)	Priloga IX, del IV, točka 10	
člen 254	Priloga IX, del IV, točki 11-12	
člen 255(1)	Priloga IX, del IV, točka 13	
člen 255(2)	Priloga IX, del IV, točka 15	
člen 256(1)	člen 100(1)	
člen 256(2)	Priloga IX, del IV, točke 17-20	
člen 256(3)	Priloga IX, del IV, točka 21	
člen 256(4)	Priloga IX, del IV, točki 22-23	
člen 256(5)	Priloga IX, del IV, točki 24-25	
člen 256(6)	Priloga IX, del IV, točke 26-29	
člen 256(7)	Priloga IX, del IV, točka 30	
člen 256(8)	Priloga IX, del IV, točka 32	
člen 256(9)	Priloga IX, del IV, točka 33	
člen 257	Priloga IX, del IV, točka 34	
člen 258	Priloga IX, del IV, točki 35-36	
člen 259(1)	Priloga IX, del IV, točke 38-41	
člen 259(2)	Priloga IX, del IV, točka 42	
člen 259(3)	Priloga IX, del IV, točka 43	
člen 259(4)	Priloga IX, del IV, točka 44	
člen 259(5)		
člen 260	Priloga IX, del IV, točka 45	
člen 261(1)	Priloga IX, del IV, točke 46-47, 49	
člen 261(2)	Priloga IX, del IV, točka 51	
člen 262(1)	Priloga IX, del IV, točki 52, 53	
člen 262(2)	Priloga IX, del IV, točka 53	
člen 262(3)		
člen 262(4)	Priloga IX, del IV, točka 54	
člen 263(1)	Priloga IX, del IV, točka 57	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 263(2)	Priloga IX, del IV, točka 58	
člen 263(3)	Priloga IX, del IV, točka 59	
člen 264(1)	Priloga IX, del IV, točka 62	
člen 264(2)	Priloga IX, del IV, točke 63-65	
člen 264(3)	Priloga IX, del IV, točki 66 in 67	
člen 264(4)		
člen 265(1)	Priloga IX, del IV, točka 68	
člen 265(2)	Priloga IX, del IV, točka 70	
člen 265(3)	Priloga IX, del IV, točka 71 (sprememba)	
člen 266(1)	Priloga IX, del IV, točka 72	
člen 266(2)	Priloga IX, del IV, točka 73	
člen 266(3)	Priloga IX, del IV, točki 74-75	
člen 266(4)	Priloga IX, del IV, točka 76	
člen 267(1)	člen 97(1)	
člen 267(3)	člen 97(3)	
člen 268	Priloga IX, del III, točka 1	
člen 269	Priloga IX, del III, točka 2-7	
člen 270	člen 98 (1) in Priloga IX, del III, točke 8 in 9	
člen 271(1)	Priloga III, del II, točka 1 Priloga VII, del III, točka 5	
člen 271(2)	Priloga VII, del III, točka 7	
člen 272(1)	Priloga III, del I, točka 1	
člen 272(2)	Priloga III, del I, točka 3	
člen 272(3)	Priloga III, del I, točka 4	
člen 272 (4)	Priloga III, del I, točka 5	
člen 272(5)	Priloga III, del I, točka 6	
člen 272(6)	Priloga III, del I, točka 7	
člen 272(7)	Priloga III, del I, točka 8	
člen 272(8)	Priloga III, del I, točka 9	
člen 272(9)	Priloga III, del I, točka 10	
člen 272(10)	Priloga III, del I, točka 11	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 272(11)	Priloga III, del I, točka 12	
člen 272(12)	Priloga III, del I, točka 13	
člen 272(13)	Priloga III, del I, točka 14	
člen 272(14)	Priloga III, del I, točka 15	
člen 272(15)	Priloga III, del I, točka 16	
člen 272(16)	Priloga III, del I, točka 17	
člen 272(17)	Priloga III, del I, točka 18	
člen 272(18)	Priloga III, del I, točka 19	
člen 272(19)	Priloga III, del I, točka 20	
člen 272(20)	Priloga III, del I, točka 21	
člen 272(21)	Priloga III, del I, točka 22	
člen 272(22)	Priloga III, del I, točka 23	
člen 272(23)	Priloga III, del I, točka 26	
člen 272(24)	Priloga III, del VII, točka a)	
člen 272(25)	Priloga III, del VII, točka a)	
člen 272(26)	Priloga III, del V, točka 2	
člen 273(1)	Priloga III, del II, točka 1	
člen 273(2)	Priloga III, del II, točka 2	
člen 273(3)	Priloga III, del II, točka 3 prvi in drugi pododstavek	
člen 273(4)	Priloga III, del II, točka 3 tretji pododstavek	
člen 273(5)	Priloga III, del II, točka 4	
člen 273(6)	Priloga III, del II, točka 5	
člen 273(7)	Priloga III, del II, točka 7	
člen 273(8)	Priloga III, del II, točka 8	
člen 274(1)	Priloga III, del III	
člen 274(2)	Priloga III, del III	
člen 274(3)	Priloga III, del III	
člen 274(4)	Priloga III, del III	
člen 275(1)	Priloga III, del IV	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 275(2)	Priloga III, del IV	
člen 276(1)	Priloga III, del V, točka 1	
člen 276(2)	Priloga III, del V, točka 1	
člen 276(3)	Priloga III, del V, točki 1-2	
člen 277(1)	Priloga III, del V, točki 3-4	
člen 277(2)	Priloga III, del V, točka 5	
člen 277(3)	Priloga III, del V, točka 6	
člen 277(4)	Priloga III, del V, točka 7	
člen 278(1)		
člen 278(2)	Priloga III, del V, točka 8	
člen 278(3)	Priloga III, del V, točka 9	
člen 279	Priloga III, del V, točka 10	
člen 280(1)	Priloga III, del V, točka 11	
člen 280(2)	Priloga III, del V, točka 12	
člen 281(1)		
člen 281(2)	Priloga III, del V, točka 13	
člen 281(3)	Priloga III, del V, točka 14	
člen 282(1)		
člen 282(2)	Priloga III, del V, točka 15	
člen 282(3)	Priloga III, del V, točka 16	
člen 282(4)	Priloga III, del V, točka 17	
člen 282(5)	Priloga III, del V, točka 18	
člen 282(6)	Priloga III, del V, točka 19	
člen 282(7)	Priloga III, del V, točka 20	
člen 282(8)	Priloga III, del V, točka 21	
člen 283(1)	Priloga III, del VI, točka 1	
člen 283(2)	Priloga III, del VI, točka 2	
člen 283(3)	Priloga III, del VI, točka 2	
člen 283(4)	Priloga III, del VI, točka 3	
člen 283(5)	Priloga III, del VI, točka 4	
člen 283(6)	Priloga III, del VI, točka 4	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 284(1)	Priloga III, del VI, točka 5	
člen 284(2)	Priloga III, del VI, točka 6	
člen 284(3)		
člen 284(4)	Priloga III, del VI, točka 7	
člen 284(5)	Priloga III, del VI, točka 8	
člen 284(6)	Priloga III, del VI, točka 9	
člen 284(7)	Priloga III, del VI, točka 10	
člen 284(8)	Priloga III, del VI, točka 11	
člen 284(9)	Priloga III, del VI, točka 12	
člen 284(10)	Priloga III, del VI, točka 13	
člen 284(11)	Priloga III, del VI, točka 9	
člen 284(12)		
člen 284(13)	Priloga III, del VI, točka 14	
člen 285(1)	Priloga III, del VI, točka 15	
člen 285(2)-(8)		
člen 286(1)	Priloga III, del VI, točki 18 in 25	
člen 286(2)	Priloga III, del VI, točka 19	
člen 286(3)		
člen 286(4)	Priloga III, del VI, točka 20	
člen 286(5)	Priloga III, del VI, točka 21	
člen 286(6)	Priloga III, del VI, točka 22	
člen 286(7)	Priloga III, del VI, točka 23	
člen 286(8)	Priloga III, del VI, točka 24	
člen 287(1)	Priloga III, del VI, točka 17	
člen 287(2)	Priloga III, del VI, točka 17	
člen 287(3)		
člen 287(4)		
člen 288	Priloga III, del VI, točka 26	
člen 289(1)	Priloga III, del VI, točka 27	
člen 289(2)	Priloga III, del VI, točka 28	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 289(3)	Priloga III, del VI, točka 29	
člen 289(4)	Priloga III, del VI, točka 29	
člen 289(5)	Priloga III, del VI, točka 30	
člen 289(6)	Priloga III, del VI, točka 31	
člen 290(1)	Priloga III, del VI, točka 32	
člen 290(2)	Priloga III, del VI, točka 32	
člen 290(3)-(10)		
člen 291(1)	Priloga I, del I, točki 27-28	
člen 291(2)	Priloga III, del VI, točka 34	
člen 291(3)		
člen 291(4)	Priloga III, del VI, točka 35	
člen 291(5)		
člen 291(6)		
člen 292(1)	Priloga III, del VI, točka 36	
člen 292(2)	Priloga III, del VI, točka 37	
člen 292(3)		
člen 292(4)		
člen 292(5)		
člen 292(6)	Priloga III, del VI, točka 38	
člen 292(7)	Priloga III, del VI, točka 39	
člen 292(8)	Priloga III, del VI, točka 40	
člen 292(9)	Priloga III, del VI, točka 41	
člen 292(10)		
člen 293(1)	Priloga III, del VI, točka 42	
člen 293(2)-(6)		
člen 294(1)	Priloga III, del VI, točka 42	
člen 294(2)		
člen 294(3)	Priloga III, del VI, točka 42	
člen 295	Priloga III, del VII, točka a)	
člen 296(1)	Priloga III, del VII, točka b)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 296(2)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 296(3)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 297(1)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 297(2)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 297(3)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 297(4)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 298(1)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 298(2)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 298(3)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 298(4)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 299(1)		Priloga II, točka 7
člen 299(2)		Priloga II, točke 7-11
člen 300		
člen 301	Priloga III, del 2, točka 6	
člen 302		
člen 303		
člen 304		
člen 305		
člen 306		
člen 307		
člen 308		
člen 309		
člen 310		
člen 311		
člen 312(1)	členi 104(3) in (6) in Priloga X, del 2, točke 2, 5 in 8	
člen 312(2)	členi 105(1) in 105(2) in Priloga X, del 3, točka 1	
člen 312(3)		
člen 312(4)	člen 105(1)	
člen 313(1)	člen 102(2)	
člen 313(2)	člen 102(3)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 313(3)		
člen 314(1)	člen 102(4)	
člen 314(2)	Priloga X, del 4, točka 1	
člen 314(3)	Priloga X, del 4, točka 2	
člen 314(4)	Priloga X, del 4, točki 3 in 4	
člen 314(5)		
člen 315(1)	člen 103 in Priloga X, del 1, točke 1 do 3	
člen 315(2)		
člen 315(3)		
člen 315(4)	Priloga X, del 1, točka 4	
člen 316(1)	Priloga X, del 1, točke 5 do 8	
člen 316(2)	Priloga X, del 1, točka 9	
člen 316(3)		
člen 317(1)	člen 104 (1)	
člen 317(2)	členi 104(2) in (4) in Priloga X, del 2, točka 1	
člen 317(3)	Priloga X, del 2, točka 1	
člen 317(4)	Priloga X, del 2, točka 2	
člen 318(1)	Priloga X, del 2, točka 4	
člen 318(2)	Priloga X, del 2, točka 4	
člen 318(3)		
člen 319(1)	Priloga X, del 2, točki 6 do 7	
člen 319(2)	Priloga X, del 2, točki 10 in 11	
člen 320	Priloga X, del 2, točki 9 in 12	
člen 321	Priloga X, del 3, točke 2 do 7	
člen 322(1)		
člen 322(2)	Priloga X, del 3, točke 8 do 12	
člen 322(3)	Priloga X, del 3, točke 13 do 18	
člen 322(4)	Priloga X, del 3, točka 19	
člen 322(5)	Priloga X, del 3, točka 20	
člen 322(6)	Priloga X, del 3, točke 21 do 24	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 323(1)	Priloga X, del 3, točka 25	
člen 323(2)	Priloga X, del 3, točka 26	
člen 323(3)	Priloga X, del 3, točka 27	
člen 323(4)	Priloga X, del 3, točka 28	
člen 323(5)	Priloga X, del 3, točka 29	
člen 324	Priloga X, del 5	
člen 325(1)		člen 26
člen 325(2)		člen 26
člen 325(3)		
člen 326		
člen 327(1)		Priloga I, točka 1
člen 327(2)		Priloga I, točka 2
člen 327(3)		Priloga I, točka 3
člen 328(1)		Priloga I, točka 4
člen 328(2)		
člen 329(1)		Priloga I, točka 5
člen 329(2)		
člen 330		Priloga I, točka 7
člen 331(1)		Priloga I, točka 9
člen 331(2)		Priloga I, točka 10
člen 332(1)		Priloga I, točka 8
člen 332(2)		Priloga I, točka 8
člen 333		Priloga I, točka 11
člen 334		Priloga I, točka 13
člen 335		Priloga I, točka 14
člen 336(1)		Priloga I, točka 14
člen 336(2)		Priloga I, točka 14
člen 336(3)		Priloga I, točka 14
člen 336(4)		člen 19(1)
člen 337(1)		Priloga I, točka 16a

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 337(2)		Priloga I, točka 16a
člen 337(3)		Priloga I, točka 16a
člen 337(4)		Priloga I, točka 16a
člen 337(4)		Priloga I, točka 16a
člen 338(1)		Priloga I, točka 14a
člen 338(2)		Priloga I, točka 14b
člen 338(3)		Priloga I, točka 14c
člen 338(4)		Priloga I, točka 14a
člen 339(1)		Priloga I, točka 17
člen 339(2)		Priloga I, točka 18
člen 339(3)		Priloga I, točka 19
člen 339(4)		Priloga I, točka 20
člen 339(5)		Priloga I, točka 21
člen 339(6)		Priloga I, točka 22
člen 339(7)		Priloga I, točka 23
člen 339(8)		Priloga I, točka 24
člen 339(9)		Priloga I, točka 25
člen 340(1)		Priloga I, točka 26
člen 340(2)		Priloga I, točka 27
člen 340(3)		Priloga I, točka 28
člen 340(4)		Priloga I, točka 29
člen 340(5)		Priloga I, točka 30
člen 340(6)		Priloga I, točka 31
člen 340(7)		Priloga I, točka 32
člen 341(1)		Priloga I, točka 33
člen 341(2)		Priloga I, točka 33
člen 341(3)		
člen 342		Priloga I, točka 34
člen 343		Priloga I, točka 36
člen 344(1)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 344(2)		Priloga I, točka 37
člen 344(3)		Priloga I, točka 38
člen 345(1)		Priloga I, točka 41
člen 345(2)		Priloga I, točka 41
člen 346(1)		Priloga I, točka 42
člen 346(2)		
člen 346(3)		Priloga I, točka 43
člen 346(4)		Priloga I, točka 44
člen 346(5)		Priloga I, točka 45
člen 346(6)		Priloga I, točka 46
člen 347		Priloga I, točka 8
člen 348(1)		Priloga I, točki 48-49
člen 348(2)		Priloga I, točka 50
člen 349		Priloga I, točka 51
člen 350(1)		Priloga I, točka 53
člen 350(2)		Priloga I, točka 54
člen 350(3)		Priloga I, točka 55
člen 350(4)		Priloga I, točka 56
člen 351		Priloga III, točka 1
člen 352(1)		Priloga III, točka 2 in točka 2(4)
člen 352(2)		Priloga III, točka 2(2)
člen 352(3)		Priloga III, točka 2(1)
člen 352(4)		Priloga III, točka 2(2)
člen 352(5)		
člen 353(1)		Priloga III, točka 2(1)
člen 353(2)		Priloga III, točka 2(1)
člen 353(3)		Priloga III, točka 2(1)
člen 354(1)		Priloga III, točka 3(1)
člen 354(2)		Priloga III, točka 3(2)

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 354(3)		Priloga III, točka 3(2)
člen 354(4)		
člen 355		
člen 356		
člen 357(1)		Priloga IV, točka 1
člen 357(2)		Priloga IV, točka 2
člen 357(3)		Priloga IV, točka 3
člen 357(4)		Priloga IV, točka 4
člen 357(5)		Priloga IV, točka 6
člen 358(1)		Priloga IV, točka 8
člen 358(2)		Priloga IV, točka 9
člen 358(3)		Priloga IV, točka 10
člen 358(4)		Priloga IV, točka 12
člen 359(1)		Priloga IV, točka 13
člen 359(2)		Priloga IV, točka 14
člen 359(3)		Priloga IV, točka 15
člen 359(4)		Priloga IV, točka 16
člen 359(5)		Priloga IV, točka 17
člen 359(6)		Priloga IV, točka 18
člen 360(1)		Priloga IV, točka 19
člen 360(2)		Priloga IV, točka 20
člen 361		Priloga IV, točka 21
člen 362		
člen 363(1)		Priloga V, točka 1
člen 363(2)		
člen 363(3)		
člen 364(1)		Priloga V, točka 10b
člen 364(2)		
člen 364(3)		
člen 365(1)		Priloga V, točka 10
člen 365(2)		Priloga V, točka 10a

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 366(1)		Priloga V, točka 7
člen 366(2)		Priloga V, točka 8
člen 366(3)		Priloga V, točka 9
člen 366(4)		Priloga V, točka 10
člen 366(5)		Priloga V, točka 8
člen 367(1)		Priloga V, točka 11
člen 367(2)		Priloga V, točka 12
člen 367(3)		Priloga V, točka 12
člen 368(1)		Priloga V, točka 2
člen 368(2)		Priloga V, točka 2
člen 368(3)		Priloga V, točka 5
člen 368(4)		
člen 369(1)		Priloga V, točka 3
člen 369(2)		
člen 370(1)		Priloga V, točka 5
člen 371(1)		Priloga V, točka 5
člen 371(2)		
člen 372		Priloga V, točka 5a
člen 373		Priloga V, točka 5b
člen 374(1)		Priloga V, točka 5c
člen 374(2)		Priloga V, točka 5d
člen 374(3)		Priloga V, točka 5d
člen 374(4)		Priloga V, točka 5d
člen 374(5)		Priloga V, točka 5d
člen 374(6)		Priloga V, točka 5d
člen 374(7)		
člen 375(1)		Priloga V, točka 5a
člen 375(2)		Priloga V točka 5e
člen 376(1)		Priloga V, točka 5f
člen 376(2)		Priloga V, točka 5g

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 376(3)		Priloga V, točka 5h
člen 376(4)		Priloga V, točka 5h
člen 376(5)		Priloga V, točka 5i
člen 376(6)		Priloga V, točka 5
člen 377		Priloga V, točka 5l
člen 378		Priloga II, točka 1
člen 379(1)		Priloga II, točka 2
člen 379(2)		Priloga II, točka 3
člen 379(3)		Priloga II, točka 2
člen 380		Priloga II, točka 4
člen 381		
člen 382		
člen 383		
člen 384		
člen 385		
člen 386		
člen 387		člen 28(1)
člen 388		
člen 389	člen 106 (1), pododstavek 1	
člen 390(1)	člen 106(1), pododstavek 2	
člen 390(2)		
člen 390(3)		člen 29(1)
člen 390(4)		člen 30(1)
člen 390(5)		člen 29(2)
člen 390(6)	člen 106(2), pododstavek 1	
člen 390(7)	člen 106(3)	
člen 390(8)	člen 106(2), pododstavka 2 in 3	
člen 391	člen 107	
člen 392	člen 108	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 393	člen 109	
člen 394(1)	člen 110(1)	
člen 394(2)	člen 110(1)	
člen 394(3) in (4)	člen 110 (2)	
člen 394(4)	člen 110 (2)	
člen 395(1)	člen 111(1)	
člen 395(2)		
člen 395(3)	člen 111 (4), pododstavek 1	
člen 395(4)		člen 30 (4)
člen 395(5)		člen 31
člen 395(6)		
člen 395(7)		
člen 395(8)		
člen 396(1)	člen 111 (4), pododstavka 1 in 2	
člen 396 (2)		
člen 397(1)		Priloga VI, točka 1
člen 397(2)		Priloga VI, točka 2
člen 397(3)		Priloga VI, točka 3
člen 398		člen 32(1)
člen 399(1)	člen 112(1)	
člen 399(2)	člen 112(2)	
člen 399(3)	člen 112(3)	
člen 399(4)	člen 110 (3)	
člen 400(1)	člen 113(3)	
člen 400(2)	člen 113(4)	
člen 400(3)		
člen 401(1)	člen 114(1)	
člen 401(2)	člen 114(2)	
člen 401(3)	člen 114(3)	
člen 402(1)	člen 115(1)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 402(2)	člen 115(2)	
člen 402(3)		
člen 403(1)	člen 117(1)	
člen 403(2)	člen 117(2)	
člen 404	člen 122a(8)	
člen 405(1)	člen 122a(1)	
člen 405(2)	člen 122a(2)	
člen 405(3)	člen 122a(3), pododstavek 1	
člen 405(4)	člen 122a(3) pododstavek 2	
člen 406(1)	člen 122a(4) in člen 122a (5), pododstavek 2	
člen 406(2)	člen 122a(5), pododstavek 1 in člen 122a(6), pododstavek 1	
člen 407	člen 122a(5), pododstavek 3	
člen 408	člen 122a(6), pododstavka 1 in 2	
člen 409	člen 122a(7)	
člen 410	člen 122a(10)	
člen 411		
člen 412		
člen 413		
člen 414		
člen 415		
člen 416		
člen 417		
člen 418		
člen 419		
člen 420		
člen 421		
člen 422		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 423		
člen 424		
člen 425		
člen 426		
člen 427		
člen 428		
člen 429		
člen 430		
člen 431(1)	člen 145(1)	
člen 431(2)	člen 145(2)	
člen 431(3)	člen 145(3)	
člen 431(4)	člen 145(4)	
člen 432(1)	Priloga XII, del I, točka 1 in člen 146(1)	
člen 432(2)	člen 146(2) in Priloga XII, del I, točki 2 in 3	
člen 432(3)	člen 146(3)	
člen 433	člen 147 in Priloga XII, del I, točka 4	
člen 434(1)	člen 148	
člen 434(2)		
člen 435(1)	Priloga XII, del II, točka 1	
člen 435(2)		
člen 436	Priloga XII, del II, točka 2	
člen 437		
člen 438	Priloga XII, del II, točki 4, 8	
člen 439	Priloga XII, del II, točka 5	
člen 440		
člen 441		
člen 442	Priloga XII, del II, točka 6	
člen 443		
člen 444	Priloga XII, del II, točka 7	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 445	Priloga XII, del II, točka 9	
člen 446	Priloga XII, del II, točka 11	
člen 447	Priloga XII, del II, točka 12	
člen 448	Priloga XII, del II, točka 13	
člen 449	Priloga XII, del II, točka 14	
člen 450	Priloga XII, del II, točka 15	
člen 451		
člen 452	Priloga XII, del III, točka 1	
člen 453	Priloga XII, del III, točka 2	
člen 454	Priloga XII, del III, točka 3	
člen 455		
člen 456, pododstavek 1	člen 150(1)	člen 41
člen 456, pododstavek 2		
člen 457		
člen 458		
člen 459		
člen 460		
člen 461		
člen 462(1)	člen 151a	
člen 462(2)	člen 151a	
člen 462(3)	člen 151a	
člen 462(4)		
člen 462(5)		
člen 463		
člen 464		
člen 465		
člen 466		
člen 467		
člen 468		
člen 469		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 470		
člen 471		
člen 472		
člen 473		
člen 474		
člen 475		
člen 476		
člen 477		
člen 478		
člen 479		
člen 480		
člen 481		
člen 482		
člen 483		
člen 484		
člen 485		
člen 486		
člen 487		
člen 488		
člen 489		
člen 490		
člen 491		
člen 492		
člen 493(1)		
člen 493 (2)		
člen 494		
člen 495		
člen 496		
člen 497		
člen 498		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 499		
člen 500		
člen 501		
člen 502		
člen 503		
člen 504		
člen 505		
člen 506		
člen 507		
člen 508		
člen 509		
člen 510		
člen 511		
člen 512		
člen 513		
člen 514		
člen 515		
člen 516		
člen 517		
člen 518		
člen 519		
člen 520		
člen 521		
Priloga I	Priloga II	
Priloga II	Priloga IV	
Priloga III		